

መጻሕፍት ብሉይት

፪ቱ

ኔሊ ኔመንቱ

አሪት ዘፍጥረት (ዘልደት)

አሪት ዘፀአት

አንድምታ ትርጓሜ

አሳታሚ፡- ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት

፲፱፻፺፱ ዓ.ም.

አዲስ አበባ

ማውጫ

ገፅ

1ኛ አሪት ዘልደት (ዘፍጥረት).....	1-330
2ኛ አሪት ዘፀአት.....	1-252

አሪት ዘልደት (ዘፍጥረት)

መቅደም ፤

አሪት ዘልደት ማለት ዜና ዘፍጥረት ማለት ነው፤ የጥጠስን፣ የሐሳዊ መሣሪያን፣ የምጽአትን፣ የመንግሥተ ሰማያትን ነገር ትና ገራሎችና ፤ አንድም ቃለ እግዚአብሔር ማለት ነው ፤ ከመዝበሎሙ፣ ከመዝበሎሙ እያለ ሠርቷታልና፣ አንድም ወወረደ ኤር ቅዱስ እንዲል፣ ቃል ቅዱስ ሲል ነው፤

አንድም ብርሃን ዘተፈነወ ማለት ነው፤ ኤርምያስ ማለት ብርሃን ማለት እንደሆነ ፤ አንድም መጽሔት ማለት ነው፤ መጽሔት (መስተዋት) የዓይንን ጉድፍ፣ የጥርስን እድፍ ለይቶ እንዲያሳይ አሪትም ጽድቅንና ኃጢአትን ቁጥራ ቁጥራ ለይታትና ገራሎችና ፤ አንድም ስምፅ ማለት ነው፤ ስምፅ እስራኤል አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ብላ አምልኮቱን ትመሰክራለችና (ዘዳ.፮:፱)፤ አንድም ሕግ ሥርዓት ማለት ነው ፤ ሕግ ሠርታ ሕገ ይኩንክሙ፣ ሥርዓት ሠርታ ሥርዓተ ይኩንክሙ ትላለችና ፤ ይህችንም አሪት በተራራ ይመስላታል ፤ ከተራራ ላይ የወጣ ሰው አቁል ቀሌሎ በተመለከተ ጊዜ የወጣውን የወረደውን ፣ ያለፈውን ያገደመውን ያያል፤ አሪትንም

የተማረ ሰው ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ምጽአት የሚሆነውን ያውቃልና ፤

ጥንተ ነገሩስ እንደምን ነው ቢሉ፣ ጌታ እስራኤልን ከግብጽ ካወጣቸው በኋላ ሙሴን ጠርቶ ሕግ እሠራላችኋለሁና ወደ ደብረ ሲና ውጣ አለው፣ እሱም ሕዝቡን ለአሮንና ለሐር አስጠብቆ (ኢትትዋኩቱ) ግር ግር አትበሉ፤ ነገርም ያለበት ሰው ቢኖር እነ ዚህ ይስሟችሁ፤ ካስተማርኋችሁ ትምህርት፣ ከሠራሁላችሁ ሥርዓት አትውጡ ብሎ ኢያሱን አስከትሎ ወደ ደብረ ሲና ወጣ፤ ኢያሱን ከእግረ ደብር ትቶ እሱ ከርእሱ ደብር ወጥቷል፤ ሰባት የብርሃን መጋረጃ ተጋርዶ ነበር፣ ስድስቱን ገብቶ ከሰባተኛው ሲደርስ ቆመ፣ ስድስቱን ቀን በስድስቱ ዕለታት የተፈጠሩ ሃያ ሁለቱን ሥነ ፍጥረት በልቡናው ሲሥልበት ሰንብቷል፤ ሠላሳ አራቱን ቀን ወነበረ ወነበረ ያለውን ቃል ሲነግረው ሰንብቷል፤ አርባ ቀን ይሆናል፣ ሙሴም ይህን ዓርባውን ቀን ጸሟል፣ ጸመ ሙሴ ፵፬ መዓልተ ወጃፍ ሌሊተ እንዲል፣ ኢያሱ አርባ ቀን ሙሉምን ሲመገብ ሰንብቷል? ቢሉ

ሙሴን ያጸና መንፈስ ቅዱስ አጽንኖት አርባውን ቀን ጸሟል፤ ወኢያሱኒ በሲና ጸመ እንዲል፤ ይህንንም በደብረ ሲና የነገረውን ጸፈው ብሎት አምስት ክፍል አድርጎ ጽፎታል፤ እሊህም አራት ዘልደት ፣ አራት ዘመድ ፣ አራት ዘሌቀውያን፣ አራት ዘኑሳቶች፣ አራት ዘዳግም ናቸው። አምስት አድርጎ መጻፍ ስለምን ነው ቢሉ ፣ ከአራቱ ባሕርያት ሥጋ ከአምስተኛ ባሕርያ ነፍስ የተፈጠረ ሰው እንዲያመሰግንበት እንዲጠበቅ በት ባወቀ ገንዘብ ፣ አንድም አምስቱ ሕዋሳት አፍኦ፣ አምስቱ ሕዋሳት ውስጥ እንዲያመሰግኑበት እንዲጠበቁበት ባወቀ ገንዘብ ፣ አንድም ሩሳ ጌታ ሰው ሆኖ አምስቱን አዕማደ ምሥጢር የሚያስተምር ነውና የዚያ ምሳሌ ነው፤ አራት ዘዳግ ምስ ለአበው የነገረውን ለውሉድ ለመንገር መልሶ አንብቦ ታል እንጂ አንድ ነው ብሎ አራት ክፍል አድርጎ ጽፎታል፤ ስለምን ቢሉ በአራቱ ማዕዘን ያለ ሰው በአራቱ ማዕዘን ምሉዕ የሆነ ጌታን እንዲያመሰግንበት ባወቀ ገንዘብ ፣ አንድም ሕዋርያት ከነቢያት ያላገኙትን አምሳል መርገፍ አያደርጉም፤ ወንጌል

አራት ክፍል ሆኖ የምትጻፍ ናትና፤ ለወንጌል አምሳል መርገፍ ልትሆን፤ ይህስ አይደለም ሕዋርያት በሲኖዶስ፣ ሠለስቱ ምእት በፍትሐ ነገሥት አምስቱ መጻሕፍት ሙሴ ብለው ቈጥረዋል ብሎ ባለፈው ማጽናት ነው፤ አራት ዘኢያሱን፣ አራት ዘመሳፍንትን፣ አራት ዘሩትን፣ በየዘመናቸው የነበሩ ነቢያት ካህናት ጽፈውታል፤ ስምንት ይሆናል ፤ ስምንት መሆኑም፣ የስምንቱ ብሔረ አራት ምግብና ሲፈጸም አማካኝነት ሕገ ወንጌል እንድትሠራ ለማጠየቅ ነው ፤ በዚህም በአራት ዘመናት ነገሮች አሉበት፣ ሕግ፣ ስምዕ፣ ትእዛዝ፣ አኩቴት እግዚአብሔር፣ ነገራት እግዚአብሔር፣ ተግማጽ፣ ምዕዳን፣ ጥበብ ሥጋዊ፣ ጥበብ መንፈሳዊ ነው፣ ሕግ መላው ነው፣ ስምዕ፣ ስማዕ እስራኤል ፪ ያውእቱ እግዚአብሔር አምላክነ ያለው ነው ፤ ትእዛዝ ይኸን ሥሩ፣ ይኸን አትሥሩ የሚለው ነው፣ አኩቴት እግዚአብሔር የሚለው እለ ሙሴ እለ ዲቦራ እንዳመሰገኑት ምስጋና ያለ ነው፣ ነገራት እግዚአብሔር የሚለው ወነበረ ወነበረ ያለው ነው፣ ተግማጽ፣ ላለፈው እንዲህ ለምን አደረግህ? ብሎ መቅጣት ነው፤

ምዕዳን ለሚመጣው እንዲህ አታደርግ ብሎ መምከር ነው፤ ጥበብ ሥጋዊ፣ እራሱ፣ ቆፍሩ፣ ጸፉ፣ ደጉሱ፣ ቤት ሥሩ፣ አጥር እጠፍ ትላለችና ይህን የመሰለ ሁሉ ነው ፤ ጥበብ መንፈሳዊ፣ በሃይማኖት ጸንታችሁ ጸሙ ጸልዩ ፣ ምግባር ትሩፋት ሥሩ ትላለችና፣ ሕግ ስምዕ ያለውን አንድ ወገን አድርጎ ዘጠነኛ ጸሎት ነው፣ ጸሎትስ ጥበብ መንፈሳዊ ካለው ይገባል ብሎ ዘጠነኛ ትንቢት ነው፣ ነቢያ ያነሥእ ለክሙ እምአንቀክሙ ዘከማዮ ወሎቱ ስምዕዎ፣ (ዘዳ. ፲፰፡፲፮) ወትከውን ሕይወትከ ስቅልተ ቅድመ አዕይንቲከ ወኢትትአ መና ለሕይወትከ ብላ ተናግራለችና ፣ (ዘዳ. ፳፰፡፳፮) ፤ ይህም ተጽፎ ሲነበብ፣ ሲተረጎም ከነቢያት እስከ ሕዋርያት ድርሷል ፣ ሕዋርያትም ለቀሌ ምንጦስ ሰማንያ አንድ መጽሐፍ ቈጥረው ሲሰጡት ከብሉያት ስምንት በሐውርተ አራት ብለው ቈጥረው ሰጥተውታል፤ ስምንቱስ በሐውርተ አራት ማን ማን ናቸው ቢሉ፣ አራት ዘልደት፣ አራት ዘመድ ፣ አራት ዘሌቀውያን፣ አራት ዘኑሳቶች፣ አራት ዘዳግም፣ አራት ዘኢያሱ፣

አራት ዘመሳፍንት፣ አራት ዘሩት ናቸው ፤ አራት ዘልደት እለ፣ ዜና ዘፍጥረት ሲል ነው፣ መኑ ይወልዶ ለሕንባባት ነጠብጣብ ወሰበ ተወለድኩ ነግእኩ ነፍስ ከመኩሉ እንዲል አዶ. ፴፪፡፳፰፣ ጥበ. ፯፡፫ ፤ ሃያ ሁለቱን ሥነ ፍጥረት ቈጥራ ቈጥራ ትናገራለችና፣ አንድም ዘልደት እንዳለ ይሆናል፣ ከአዳም ጀምሮ እስከ ዳዊት ድረስ እገሌ እገሌን ወለደ እያለች ልደተ አበውን ትናገራለችና ፤ ይኸውም ለክንቱ አልተጻፈም፣ እኛ ልንመክርበት ልንገሠጽበት ነው እንጂ፣ ወኩሉ ዘተጽሕፊ ለተግማጽ ዘአነ ተጽሕፊ ከመበትዕግሥትን ወበተወክሎተ መጻሕፍት ንርከብ ተስፋነ እንዲል፣ ሮሚ. ፲፮፡፬ ፤ እስከዚህ አርእስት ነው፣ ሠለስቱ ምእት ለመጻሕፍት ሁሉ አርእስት እንደሰጠ፣ ይህንንም አርእስት ሰጥተዋል፣ እሱ ግን፣ ነገሩን፣ በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማዮ ወምድረ ብሎ ያመጣዋል ፤

ምዕራፍ ፩

፩፡ በቀዳማ ገብረ እግዚአብሔር ስማዩ ወምድረ ፤
 በቀዳማዊ ቃሉ፣ በቀዳማዊ ሥልጣኑ ፤ አንድም በቀዳማዊ ልጁ በመጀመሪያ መፍጠሩ ፤ አንድም በመጀመሪያ ዕለት በመጀመሪያ ሰዓት ስማይንና ምድርን ፈጠረ፣ የፈጠረበትም ወንጌላዊው ዮሐንስ፣ ወርኑ መጋቢት ፣ ቀጥሎ ፳፱ ፣ ዕለቱ ዕለተ እሑድ፣ ሰዓቱ መጀመሪያ ነው ፤ (ሐተታ) እግዚአብሔር ዓለም ሳይፈጠር አንድነቱ ሦስትነቱን ሳይጠቀልለው ፤ ሦስትነቱ አንድነቱን ሳይከፍለው፣ እንደዛሬ ሁሉ በአንድነት፣ በሦስትነት ሲሠለስ፣ ሲቀደስ ይኖር ነበር፤ ፍጥረት ሳይኖር ማን ያመሰግነው ነበር ? ቢሉ፣ ምስጋና የባሕርዩ ስለሆነ ፤ አንድም ምስገን ባሕርዩ በቅድምና ስለነበረ፣ እም ቅድመ ይፍጥር መላእክተ ለቅዳሴ አኮ ስብሐቲሁ ዘተጸርዐ አላ ምሉእ ወእቱ ስብሐተ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ እንዲል፣ ቅዱዘ፫፫ት ፩፣፵፫-፵፬፣ ከዚህ በኋላ፣ ክብሩ በባሕርዩ ብቻ እንደቀረ ዓውቆ ይኸን ዓለም ልፍጠር ብሎ አሰበ ፣ አስቦም አልቀረ፣ ሰውንና መላ

እክትን ስሙን ለመቀደስ ክብሩን ለመውረስ፣ የቀሩትን ፍጥረታት ለአንክሮ ለተዘክሮ ለምግብ ሥጋ ለምግብ ነፍስ ፈጠረ፤ ይኸንንም ስለ አምስት ነገር ፈጥሮታል፣ ከሀሊነቱን፣ ባዕልነቱን፣ ርኩብነቱን፣ ዘኢይትረ ከብነቱን፣ ራትዕነቱን ለመግለጥ ፣ ከሀሊነቱ ይህን ዓለም እምነበ አልቦ ኅብ ቦ አምጥቶ መፍጠሩ ፣ ኋላም እምነበ ቦ ኅብ አልቦ ማሳለፉ ፣ ባዕልነቱ ዛሬ ባለጸጋ ብዙ ሰው ጠርቶ ሲያበላ ሲያጠጣ፣ ጠጅ ላለው ጠጅ፣ ሥጋ ላለው ሥጋ የሰጠ እንደሆነ ባለጸግነቱ ይታወቃል፣ ጌታም ግዙፉን ፍጥረት አራዊትን፣ እንስሳትን፣ ሰውን ፈጥሮ ግዙፍ ምግብ ዘርእን፣ ተክልን፣ መመገብ ፣ ረቂቃን ፍጥረታት መላእክትን ነፍሳትን ፈጥሮ መንፈሳዊ ምግብ ቅዳሴን መመገብ፣ ባዕልነቱን ይገልጣል፣ ርኩብነቱ በሥነ ፍጥረት ይመረመራል፣ ወዘኢያስተርኢ እግዚአብሔር እምፍጥረተ ዓለም ይትወወቅ በፍጥረቱ እንዲል፣ (ሮሜ.፩፡፳) ዘኢይትረከብነቱ፣ ባሕርዩ አይመረመርምና፣ ራትዕነቱ ዲያብሎስ ቢክድ በንስሐ እንዳይመለስ ዓውቆ ቦታውን ለአዳም ሰጥቶቦታል፣ አዳም ቢበድል በንስሐ እንዲመለስ ዓውቆ

ቦታውን መላእክትን አስጠብቆ ለታል ፣ ወአዘዘመ ለኪሩ ቤል ወለሱራፌል ዘውስተ እደዊሆሙ ሰይፈ እሳት እንተትትመያየጥ ከመ ይዕቀቡ ፍኖተ ዕዕ ሕይወት ብሎ እንዲያመጣው (ዘፍ.፫፡፳፬) ፣ ይህ ራትዕነቱን ይገልጣል፣ በዚህም ቀን ሰባቱን ፍጥረታት ፈጥሮ አል ፣ ወገብረ ፯ተ ዘመደ እንዲል (ኩፋ.፮፡፰)፣ ሰባቱስ ፍጥረታት ማን ማን ናቸው ቢሉ፣ ነፋስ፣ እሳት፣ ውሃ፣ መሬት፣ ጽልመት፣ መላእክት፣ ብሩህ ሰማይ ናቸው፣ እንዲህ ከሆነ የሰማይንና የምድርን ተፈጥሮ ብቻ ተናግሮ የቀረውን ስለምን ያልተናገረ ቢሉ፣ በሰማይና በምድር ያሉ ከሆነ ብሎ፣ አንድም ሰሎሞን እሳተ ኅዩለ፣ ነፋስ ኅዩለ፣ አው ማየ ኅዩለ፣ ይላል፣ እነዚህ ኃያላን ናቸው ፣ አንሥቷቸው ቢሆን መናፍቃን እነዚህ ኃይል ሁነውት ፈጠረ ባሉት ነበርና ከመናፍቃን ምክንያት ለማጥፋት፣ አንድም ሁሉንም አሁን ወደ ፊት ያመጣቸዋል፣ የጨለማን ተፈጥሮ ወጽልመት መልዕክተ ቀላይ ብሎ፣ የነፋስን ተፈጥሮ ወመንፈስ እግዚአብሔር ይጼልል መልዕክተ ማይ ብሎ ፣ የመላእክትን ተፈጥሮ ወአዘዘመ

ለኪሩቤል ወለሱራፌል ብሎ ያመጣዋል፣ (ም. ፫፡፳፬) ፤
 በዚህም ሰዓት አራቱን ባሕርዶት፣ ነፋስን፣ እሳትን፣ ውሃን፣ መሬትን፣ ፈጥሮአል፣ ስለምን ከፍ ብሎ ፭፡፮ ዝቅ ብሎ ፪ት፣ ፫ት ያልፈጠረ አራት አድርጎ የፈጠረ ቢሉ፣ በኔም በባሕርዩ አራት ነገር አለ ሲል፣ ይኸውም ኃያልነት፣ ፈታሒነት፣ መንጽሒነት፣ ባዕልነት ነው፣ እሳት ኃያል ነው፣ ባሕር ገደል ካልከለከለው ሁሉን ያቃጥላል፣ ጌታም ቸርነቱ ካልከለከለው ሁሉን ቢያጠፋ ይቻለዋልና ኃያል ነኝ ሲል እሳትን ፈጠረ፣ እግዚአብሔር ኃያል ወመስተዓግሥ እንዲል፣ (መዝ.፯፡፲፩)፣ ነፋስ ፍሬውን ከገለባ፣ ገለባውን ከፍሬ ይለያል ፣ ጌታም ጻድቃንን ከኃጥአን፣ ኃጥአንን ከጻድቃን ይለያልና ፈታሒ ነኝ ሲል ነፋስን ፈጠረ፣ ውሀ መንጽሒ ነው ሁሉን ያነጻጻል፣ ጌታም መንጽሒ ሥጋ ወነፍስ ነውና መንጽሒ ነኝ ሲል ውሀን ፈጠረ፣ መሬት ባዕል ነው፣ ብዕል ሁሉ ይገኝበታል፣ ወበረከተ ምድር እንተ ባቲ ኩሉ ብሎ እንዲያመጣው፣ ጌታም ሁሉ የተገኘ ከሱ ነውና ባዕል ነኝ ሲል መሬትን ፈጠረ ፤

፪፡ ምድር ስለ ሀለውት ስራታ ፣ ምድርን ሲል ነው፡ ምድርም ከአዝርዕት ከአትክልት ከሰው ባዶዋን ነበረች፣ አንድም እም ትካት ይላል፣ ከጥንት ጀምሮ፡ አንድም ከንቱታ ብድውታ ይላል፣ ከአዝርዕት ከአትክልት ከንቱ ሆኖ ምድር በዳ ነበረች፡ አንድም ሀለውት ወኢሀለውት ይላል፣ ሀለውት በልበ እግዚአብሔር ፣ ወኢሀለውት በተፈጥሮ በመታየት አልነበረችም ፣ አንድም ሀለውት ወኢታስተርኢ ይላል ፣ ሀለውት በተፈጥሮ ፣ ወኢታስተርኢ በውሀ ተሸፍኖ አትታይም ነበር ፣

ወኢኮነት ድሉተ ፣ በአዝርዕት በአትክልት አልተዘጋጀችም ነበር ፣

ወጽልመት መልዕልተ ቀላይ ፣ የጨለማን ተፈጥሮ አመጣ ፣ ጨለማው በውሀው ላይ ሰፍሮ ነበር ፣

ወመንፈስ እግዚአብሔር ይጸልል መልዕልተ ማይ ፣ የነፋስን ተፈጥሮ አመጣ ይጸልል በሚለው፣ ይነፍሱ ይላል፣ አንድ ነው ፣ የእግዚአብሔር መንፈስ በውሀው ላይ ይሰፍፍ ነበር፣ (ሐተታ) መንፈስ እግዚአብሔር ያለውንም ፣ መሻፍቃን የሚባል ሊቅ ለማያት

ሕይወት የሚሆኖቸው ፣ ማያትን የሚያጠራቸው ነፋስ ነው ብሎ ተርጉሞታል፡ ትርጓሜ አራትም በጥምቀት የሚሰጥ የሀብተ መንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው ብሎአል፡ ሳዊሮስም ከእመቤታችን ደመ ድንግልናን የከፈለ የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው ብሏል ፣ (ሃይኦ፡ ሳዊ፡ዘአንጸኪያ፣ ክፍል ፱) ፣

፫፡ ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩን ብርሃን ወኮነ ብርሃን ፣

እግዚአብሔር ብርሃን ይፈጠር አለ ፣ ብርሃንም ተፈጠረ ፣

፬፡ ወርእዮ እግዚአብሔር ለብርሃን ከመ ሠናይ ውለቱ ፣

እግዚአብሔር ብርሃንን የበቃ ፍጥረት እንደሆነ ዓውቆ ፈጠረ፡ ከመ ሠናይ ባለው ከመ ጡብ ይላል፡ ከመ ሠናይ ማለት ነው፡ ጦቢት ማለት ሠናይ ማለት እንደሆነ ፣

ወፈለጠ እግዚአብሔር ማዕከል ብርሃን መግዕስል ጽልመት ፣

እግዚአብሔር በብርሃንና በጨለማ መካከል ድንበር ለየ ፣ (ታሪክ) ለይኩን ብርሃን ያለበት ምክንያት ምንድን ነው? ቢሉ፡ ጌታ መላእክትን ሕያዋን፣ ለባውያን፣ ነባብያን አድርጎ ፈጥሮ አቸው ነበርና ምንት ንሕነ እም አይቴ መጸእነ ወመኑ ፈጠረን

ወሚመ በበርእስነኑ ተፈጠርን ተባባሉ ፣ ዲያብሎስን ከሁሉ በላይ አድርጎ ፈጥሮት ነበርና ከወደላይ እኔ ፈጠርሁ የሚል ድምጽ አጣ፡ ከወደታችም እንዲህ ሲሉ ሰማ፣ እኔ ፈጠርኩልበል ብሎ አሰበ ፣ አሰብም አልቀረ አነ ፈጣሪሆሙ ለእሱ ፍጡራን አለ፣ ያንጊዜ የእሱ ወገኖች ከሦስት ተከፍለዋል፣ የተጠራጠሩ አሉ፣ አዎን ፈጠርከን ያሉ አሉ ፣ ምን አንተ ትፈጥረን እኛ ፈጠርንከ እንጂ ያሉም አሉ ፣ የተጠራጠሩት በአየር ቀርተዋል፣ አዎን ፈጠርከን ያሉት ወደዚህ ዓለም ወርደዋል ፣ ምን አንተ ትፈጥረን እኛ ፈጠርንህ እንጂ ያሉት አብረው ወርደዋል፣ ያን ጊዜ በመላእክት ሽብር ጸናቸው፣ ወአህድሎ መልአከ ሰላም በቃሉ እንዲል፣ ቅዱስ ገብርኤል ንቁም በበህላዌነ እስከ ንረክቦ ለአምላክነ ብሎ አጽንቷቸዋል፣ ዛሬ ድል የተነሣን ጦር በጎ አርበኛ ባለሀጽና ብሎ እንዲያጸናው፣ ለብሥራትም ያበቃው ይህ ነው ፣ ወበእንተዝ ደለዎ ከመ ይጸር ዜናሃ ለማርያም እንዲል ፣ ከዚህ በኋላ ጨርሰው ሳይክዱ ለይኩን ብርሃን ብሎ ብርሃኑን ፈጠረላቸው ፣ ይህ ዕውቀት

ሆኖላቸው ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው አመስግኑዋል፡ (ሐተታ) ስለምን ሰባቱን በአርምሞ ብርሃንን በነቢብ ፈጠረ ቢሉ፣ በአርምሞም በነቢብም መፍጠር ይቻላል ሲል መናፍቃን በአርምሞ እንጂ በነቢብ ፣ በነቢብ እንጂ በአርምሞ መፍጠር አይቻለውም ባሉ ነበርና ምክንያት ለማጥፋት ፣ አንድም ቀድሞ ሰማዕያን መላእክት አልነበሩምና ሰባቱን በአርምሞ ፈጠረ፣ አሁን ግን ሰማዕያን መላእክት አሉና ብርሃንን በነቢብ ፈጠረ ፣ ይህም ቢሆን የልቡና ነቢብ ነው ፣ ወዘይነ ብብ ጽድቀ በልቡ እንዲል፣ መዝገብ፡፪ ፣ ያውስ ቢሆን በፊት ጨለማን ፈጥሮ ኋላ ብርሃንን ስለምን ፈጠረ ቢሉ ፣ በፊት ብርሃንን ፈጥሮ በኋላ ጨለማን ቢፈጥር ሠናይ አምላክ ፣ ብርሃንን ቢፈጥር እኩይ አምላክ ጨለማን ፈጠረ ባሉ ነበርና ፣ ከመናፍቃን ምክንያት ለማጥፋት፣ ይኸማ በፊት ብርሃንን ፈጥሮ በኋላ ጨለማን ቢፈጥር ሠናይ አምላክ፣ ብርሃንን ቢፈጥር እኩይ አምላክ ጨለማን ፈጠረ ቢሉ ይሆን የለምን ብሎ፣ የሚያልፈውን በፊት የሚያልፈውን በኋላ መናፍ

ጠር፤ ክፉውን በፊት በጎውን በኋላ ማምጣት ለጌታ ልማዱ ነው፤ በፊት የሚያልፈውን ይህን ዓለም አውርሶ፤ በኋላ የሚያልፈውን መንግሥተ ሰማያትን እንዲያወርሱን፤ በፊት የምታልፍ አራትን ሠርቶ በኋላ የማታልፈውን ወንጌልን እንደሠራልን፤ በፊት መከራውን አምጥቶ በኋላ ጸጋውን ክብሩን እንዲሰጠን፤ እንደዚህም በፊት ጨለማን ፈጥሮ በኋላ ብርሃንን ፈጠረ ፤ ሌሎች ሰዎች ግን ይህንን ይዘው በዚህ ቀን ስምንት ፍጥረታትን ፈጠረ ይላሉ፤ ነገር ግን በከፋሌ ወገብረ እግዚአብሔር ሰብዓተ ዘመደ ይላልና በዚህ ይረታሉ፤ ይህም ብርሃኑ ከሰባቱ ልዩ አይደለም፤ የተዳፈኑን እሳት በጭድ በገለባ እንዲገልጡ በእሳት ባሕርይ ተሠውሮ የነበረውን መግለጥ ነው፤ ይህንን ዓለም በምን ቋንቋ ፈጥሮታል ቢሉ በሶርያ ቋንቋ ፈጥሮታል ፤ በሶርያ ቋንቋ እግዚአብሔር ማለት ሆኖ ሁለቱን ሥነ ፍጥረት የፈጠረ አምላክ ማለት ነው ፤ አንድም በዕብራይስጥ ቋንቋ ፈጥሮታል ፤ ይኸም ሊታወቅ አብርሃምን ወተናገሮ እግዚአብሔር ለአብርሃም በልሳነ ፍጥረቱ ይለዋል ፤

፩፤ ወሰመዮ እግዚአብሔር ለብርሃን መዓልተ ፤ እግዚአብሔር ብርሃንን መዓልት አለው፤ ሥራሕ ማለት ነው፤ ሰው ሲጥር ሲግር የሚውል በት ስለሆነ ፤ ወለጽልመት ሌሊተ ፤ ጨለማውንም ሌሊት አለው፤ ሰው ቀን ሲጥር ሲግር ውሎ የሚያርፍበት ስለሆነ ፤ ወኮነ ሌሊተ ወጽብሐ ፤ ጨለማ ሁኖ አድሮ ነጋ ፤ ወኮነ መዓልተ ፤ ብርሃንም ሆነ ፤ ያንጊዜ ኑሮ አይደለም በዛሬው ስለታወቀ ነው እንጂ ፤ አንድም ነቢዩ ሙሴ ባወቀ ተናግሮታል ፤ ወኮነ አሐደ ዕለተ ፤ ሌሊትና መዓልት አንድ ዕለት ሆነ፤ ዕለት ብሂል ዘያስተዛው ጎሙ ለመዓልት ወለሌሊት እንዲል፤ (ዮሐ:አፈ:ወ:ተግግጽ)፤ ፪፤ ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩን ጠፈር ማዕከል ማይ ፤ እሐድ ማታ ለሰኞ አጥቢያ እግዚአብሔር በውሀ መካከል ጠፈር ይፈጠር አለ ፤ ከመ ይፍልጥ ማዕከል ማይ ወማይ፤ በውቅያኖስና በሐኖስ መካከል ሆኖ ደንበር ይለይ ዘንድ ፤

ወኮነ ከማሁ ፤ እንዳለውም ሆነ ፤ ማለት ተፈጠረ ፤ (ሐተታ) ጠፈር ማለት ኃይል ጽንዕ ማለት ነው፤ ለሐኖስ ኃይል ጽንዕ ነውና ፤ አንድም ቤት ማለት ነው ፤ በውስጡ ሰው አራዊት እንስሳት ይኖሩበታልና፤ ፫፤ ወገብረ እግዚአብሔር ጠፈረ ወፈለጠ ማዕከል ማይ ዘታሕተ ጠፈር ወማዕከል ማይ ዘመልዕልተ ጠፈር፤ ወኮነ ከማሁ ያለውን ወገብረ እግዚአብሔር ብሎ አመጣው፤ በሐኖስና በውቅያኖስ መካከል ድንበር ለየ፤ ይኸንንም ወረሰዮ በአምሳለ ቀቀብ ይላል፤ በዚህ ሌሊት ውቅያኖስና ሐኖስ እንደ አፎት ፤ ጠፈር እንደ ሰይፍ ሆነው ተገኝተዋል ፤ ፬፤ ወሰመዮ እግዚአብሔር ለውእቱ ጠፈር ሰማየ ፤ እግዚአብሔር ጠፈርን ሰማይ አለው ፤ ሥዕለ ማይ ማለት ነው፤ ይኸማ ሰባቱን ሰማያት ሰማይ ይላቸዋል፤ ሥዕለ ማይ ማለት ነውን ? ብሎ ልዑል ማለት ነው ፤ ወርአየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ፤ የበቃ ፍጥረት እንደሆነ አውቆ ፈጠረው ፤ ወኮነ ሌሊተ ወጽብሐ ፤ ጨለማ ሆነ አድሮ ነጋ ፤

ወኮነ ከልኤተ ዕለተ ፤ ሁለት ዕለት ሆነ፤ ዕለት ሁለት ፍጥረት ስምንት ሆነ፤ (ሐተታ) ጠፈርንም ወረሰዮ በአምሳለ አዝረቅ ይላል፤ በሰማያዊ ቀለም አምሳል ፈጥሮታል፤ እጅግም ቢበራ ዓይን ይበዙብዝ ነበርና፤ እጅግም ጨለማ ቢሆን ለዓይን ይከብድ ነበርና፤ ይህንንም የዓይን ማረፊያ ሊሆን ፈጥሮታል፤ ጠፈር ባይኖር የሰው የእንስሳ የአራዊት ዓይን ሁሉ ማረፊያ አጥቶ ወልቆ ወልቆ በወደቀ ነበርና ፤ ፭፤ ወይቤ እግዚአብሔር ለይትጋባእ ማይ ዘመትሕተ ሰማይ ውስተ አሐዱ መካን ወያስተርኢ የብስ ፤ ሰኞ ማታ ለማክሰኞ አጥቢያ ከጠፈር በታች በዚህ ዓለም ያለ ውሀ በአንድ ቦታ ተወስኖ የብሱ ይገለጥ አለ፤ ወኮነ ከማሁ ፤ እንዳዘዘው ሆነ ማለት፤ ተገለጠ፤ አንድም የብስ ይላል ፤ የብስ ሆኖ ተገለጠ ፤ ውተጋባእ ማይ ውስተ ምዕላዲሁ ወእስተርኢየ የብስ ፤ ውሀው በሚወሰንበት ቦታ ተወሰነ ፤ የብስም ተገለጠ፤ የብስ ቢል የብስ ሆኖ ተገለጠ ፤ (ሐተታ) ከዚህ እስከ ብሩህ ሰማይ ደርሶ የነበረውን ውሀ

ከሦስት ከፍሎ ሚሶውን አርግቶ ጠፈር አድርጎታል፤ ሚሶውም ከጠፈር በላይ ያለው ብጽብጽ ውሀ ነው፤ ስሙን ሐኖስ ብሎ ታል፤ ሚሶውን ይህንን ዓለም ከሰባት ከፍሎ ሰባተኛውን ዕጣ አጉድጉዶ በዚያ ወስኖታል፤ ስሙን ውቅያኖስ ብሎታል፤

፲፤ ወሰመዮ እግዚአብሔር ለዮብስ ምድረ ፣

እግዚአብሔር የብሱን ምድር አለው፤ ማኅደር ማለት ነው፤

ወለምዕላዲሁ ለማይ ሰመዮ ባሕረ፣ ውሀው የተወሰነበትንም ቦታ ባሕር አለው፤ ጉድጓድ ማለት ነው ፤

ወርእዩ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ፣ እግዚአብሔር ማዘጋጀቱን የበቃ እንደሆነ አውቆ አዘጋጀ ፤

፲፩፣ ወይቤ እግዚአብሔር ለታብ ተሩል ምድር ሐመልማለ ሣዕር ዘይ ዘራእ በበዘርኡ ወበበዘመዱ ወበበአርአያሁ ፣

ከዚህም ምድርን ለምለም ጉብት መስላ ቢያያት፤ አንድም ዘጠኝ ወር በጋ ገበሬ ሲያንቀረቅባት እንደ ባጀች እርሻ ሆኖ ቢያያት፤ ሰኞ ማታ ለማክሰኞ አጥቢያ እግዚአብሔር በየመልኩ፣ በየ ወገኑ፣ በየዘሩ የሚዘራውን ዘር ተክል ምድር ታስገኝ አለ ፤

ወዕፀ ዘይፈሪ ፣

የሚያፈራውን ዘር ተክል ታስ ገኝ አለ ፤

ወይገብር ፍሬሁ ዘእምውስቴቱ ዘርእ ዘይወዕእ ፣ ወዘይከውን በበዘመዱ ዲቦ ምድር ፣

ዘእምኔሁ ሲል ነው፣ ይገብርና ዘይወዕእ አንድ ወገን ፤ ዘሩ ከሱ የሚገኘውን ፍሬ የሚያፈራውን ዘር ተክል ታስገኝ አለ፤ ጤፍ ዘርቶ ጤፍ፣ ስንዴ ዘርቶ ስንዴ ማለት ነው፤ ዘእምውስ ቴቱ ቢል ከውስጡ ዘሩ የሚ ገኝ እንደ ዱባ፣ እንደ ቅል ያለ ውን፤ ዘእምታሕቱ ቢል እንደ ሽንኩርት ፣ እንደ ድንች ያለ ውን፣ ዘእምገቦሁ ቢል እንደ ባቄላ፣ እንደ ባርማሽላ (በቆሎ) ያለውን፤ ዘእምላዕሎ ቢል እንደ ገብስ ፣ እንደ ማሽላ ያለውን ታስገኝ አለ ፤

ወኮነ ከማሁ ፣

እንዳለው ሆነ ማለት አስገኘች፤

፲፪፣ ወአውዕአት ምድር ሐመልማለ ሣዕር ዘይዘራእ በበዘርኡ ወበበዘመዱ ወበበአርአያሁ ፣

ወኮነ ከማሁ ያለውን አውዕአት ምድር ብሎ አመጣው፤ ምድርም በየመልኩ በየወገኑ በየዘሩ የሚዘራውን ዘር ተክል አስገኘች ፤

፲፫፣ ወዕፀ ዘይፈሪ ወዘይገብር ፍሬሁ ዘእምውስቴቱ ዘርእ ዘይወዕእ በበዘ መዱ መልዕልተ ምድር ፣

አውዕአት ምድር መልዕልተ ምድር ብለህ ግጠም፤ ምድር ዘሩ ከሱ የሚገኘውን ፍሬ የሚ ያፈራውን ዘር ተክል በየወገኑ በዚህ ዓለም አስገኘች ፤

ወርእዩ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ፣ እግዚአብሔርም የበቃ ፍጥረት እንደሆነ አውቆ ፈጠረ፤ (ታሪክ) በዚህ ዕለት ሰኞ ማታ ለማክ ሰኞ አጥቢያ አራት ፍጥረታትን ፈጥሮአል፤ ወገብረ እግዚአብ ሔር አርባዕተ ዘመደ እንዲል፤ ከፋሌ ምዕ. ፫፥፩ ምን ምን ፈጥሮአል ቢሉ በጥፍር የሚ ላጡ እነሉሚን እነትርንጎን እነ መዝን አንድ ወገን አድርጎ ፣ በማጭድ የሚታጨዱትን አዝር እት አትክልት አንድ ወገን አድርጎ ፣ በምሳር የሚቁረጡትን እነዋንዛን እነዝግባን አንድ ወገን አድርጎ ፣ አራተኛ ዕዕወ ገነትን ይላሉ ፤ ዕዕወ ገነትን ስለምን አራተኛ አድርጎ ቁጠራቸው ቢሉ ብርሃን አይለያቸውምና፣ መዓዛቸውም ከሩቅ ይሸታልና፤ ለቅመዋቸው ሲመ ለሱ ፍሬ ተክተው ይገኛሉና፤ የእነዚህም መገኛቸው ከምድር ስለሆነ ተፈጥሮአቸው ከአራቱ ባሕርያት ነው ፤ ይህም በዚህ

ይታወቃል፤ ከነፋስ እንደ ፈጠራቸው ይታወቅ ዘንድ በነፋስ ያብባሉ ያፈራሉ፤ እስመ ነፋስ ያገዝፎ ለፍሬ እንዲል ፤

ወኃይለ በቀላትሰ በሁከተ ነፋስ ይነውጥ ወይማስን እንዲል ፣ (መቅ. ወንጌል) ፤ ከእሳትም እንደ ፈጠራቸው ይታወቅ ዘንድ እንደ አስታ፣ እንደ ዶግ ያለውን ሲሰብቁት እሳት ይወጣዋል፣ ከውሀውም እንደ ፈጠራቸው ይታወቅ ዘንድ እንደ ወርካ እንደ ቀሩልቋል እንደ ቅንጭብ ያለውን ሲወገት ደም ይወጣ ዋል፣ ከምድርም እንደ ፈጠራቸው ይታወቅ ዘንድ ቁርጠው ቢጥሏቸው ፈርሰው በስብሰው አፈር ይሆናሉ ፣ ለእነዚህም ሁለት ሁለት ባሕርይ አላቸው፤ መሬት ርጡብ ነው ይቡስ ነው፣ ውሀ ቁሪር ነው ርጡብ ነው፣ እሳት ውዑይ ነው ይቡስ ነው፣ ነፋስ ውዑይ ነው ቁሪር ነው፣ እለዚህም መስተጻርራን ናቸው፣ በመካከላቸው አንድ አንድ አስታራቂ አኑሮአል ፣ መሬትና ነፋስ መስተጻርራን ናቸው፤ ውሀ በመካከላቸው ሆኖ ያስታርቃል፤ በርጡብነቱ ከመሬት፣ በቁሪር ነቱ ከነፋስ ሆኖ ያስታርቃቸዋል፣ እሳትና ውሀ መስተጻር ራን ናቸው፤ ነፋስ በመካከላቸው ሆኖ ያስታርቃቸዋል፣ በቁሪ

ርነቱ ከውሀ፣ በውሀ ይነቱ ከእሳት ሆኖ ያስታርቃቸዋል ፣ እነዚህም አራቱ ባሕርያት አንዱን ዘመን ከአራት አድርገው ተካፍለው ይመጣሉታል፣ ከመጋቢት ፳፮ እስከ ሰኔ ፳፭ የመሬት ባሕርይ ይመጣል፣ ወርኃ መሬት ነው፣ ዘመነ-ምጸደይ ይባላል ፣ ይህም በዚህ ይታወቃል፣ መሬት ቢቁፍፍ፣ ደንጊያ ቢፈነቅሉ ቡቃያ ያስገኛል፣ ከሰኔ ፳፮ እስከ መስከረም ፳፭ የውሀ ባሕርይ ይመጣል፣ ወርኃ ማይ ነው፣ ዘመነ-ም ክረምት ይባላል፣ ይህም በዚህ ይታወቃል ፣ ዝናማት ይባላል ፣ አንቅፅት ይነቃሉ፣ አዝርእት አትክልት ይበቅላሉ፣

ከመስከረም ፳፮ እስከ ታኅሣሥ ፳፭ የነፋስ ባሕርይ ይመጣል፣ ይህንንም ወርኃ መፀው ይለዋል፣ በዚህ ይታወቃል ፣ አዝርእት አትክልት ያብባሉ ያፈራሉ ፣ እስመ ነፋስ ያገዝፎ ለፍሬ ወኃ ይለ በቀላትሰ በሀከተ ነፋስ ይነውሳ ወይማስን እንዲል ፣

ከታኅሣሥ ፳፮ እስከ መጋቢት ፳፭ የእሳት ባሕርይ ይመጣል፣ ወርኃ እሳት ነው ዘመነ-ም ሐጋይ ይባላል ፣ ይህም በዚህ ይታወቃል፣ አዝርእት አትክልት ይደርቃሉ፣ ዋዕያ ፀሐይ ይጻፍል፣

እለዚህም አራቱ ባሕርያት በዚህ ዓለም ምሉእን ናቸው፣ ከዚህም በታች አሉ፣ እለዚህም ሁለቱ ክቡዳን፣ ሁለቱ ቀሊላን ናቸው፣ ክቡዳኑ መሬት፣ ውሀ፣ ቀሊላኑ እሳት፣ ነፋስ፣ ናቸው፣ ክቡዳኑ መሬት፣ ውሀ፣ ወደታች እንውረድ ሲሉ፣ ቀሊላኑ እሳት፣ ነፋስ፣ ይሸከሟቸዋል፣ ቀሊላኑ እሳት፣ ነፋስ፣ ወደላይ እንውጣ ሲሉ፣ ክቡዳኑ መሬት፣ ውሀ፣ ያስቀርዋቸዋል ፣

እነዚህንስ እንደምን አድርጎ አኑርአቸዋል ቢሉ፣ ከዚህ ዓለም እስከ ጠፈር ፣ ከጠፈር እስከ ምድር ፣ እያራራቀ አኑርአቸዋል፣ እንደዚህስ ባይሆን ነፋሱ እሳቱን አነሣሥቶት ፣ እሳቱ ውሀውን አንፍሮት ፣ ውሀው መሬቱን አግሎት፣ አትክልት አዝርእት አርረው ተንተክትከው በቀሩ ነበር፣ እንስሳት፣ አራዊት ሰዎች በውሀ ጥም አርረው ከሰለው ባለቁ ነበር፣ አንድም እንደ እንጀራ አነባብሮ በከሃሊ ነቱ አስማምቶ አኑርአቸዋል፣

የክረምት ውሀ ይሞቃል፣ የበጋ ውሀ ይቀዘቅዛል፣ ስለምን ነው ቢሉ ክረምት ሲመጣ በጋ ሲወጣ ዋዕይ ወደ ውስጥ ገብቶ ይመጣል፣ ክረምት ሲወጣ በጋ ሲመጣ ቀሩ ወደ ውስጥ ገብቶ

ይመጣል፣ ስለዚህ ነው፣ እነዚህ ህንፃ ሰብል ዛሬ ለመሰብሰብ እንዲመቹ አድርጓቸዋል፣ እኩሌታውን ደረቅ ፣ እኩሌታውን ጎመር ፣ እኩሌታውን ዝርዝር ፣ እኩሌታውን ቡቃያ አድርጎታል፣

ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ ፣

ጨለማ ሁኖ አድሮ ነጋ ፣

ወኮነ ሠለስተ ዕለተ ፣

ሦስት ቀን ሆነ፣ (ሐተታ) ዕለት ሦስት፣ ፍጥረት ዐሥራ ሁለት ሆነ ፣

ጉባኤ

፲፬፣ ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩኑ ብርሃናት ውስተ ጠፈረ ሰማይ ፣

ጠፈርና ሰማይ አንድ ወገን ማክሰኞ ማታ ለረቡዕ አጥቢያ እግዚአብሔር በሰማይ፣ ፀሐይ ጨረቃ፣ ከዋክብት፣ ይፈጠሩ አለ፣ አንድም ሰማይ በሚባል ጠፈር፣ ፀሐይ፣ ጨረቃ ከዋክብት ይፈጠሩ አለ ፣

ከመ ያብርሁ ዲበ ምድር ፣

በዚህ ዓለም ያበሩ ዘንድ ፣

ወይፍልጡ ማዕከላ መዓልት ወማዕ ከላ ሌሊት ፣

በመዓልትና በሌሊት መካከል ድንበር ሁነው ይለዩ ዘንድ ፣

ወይኩኑ ለትእምርታት ፣ ለመዓልትና ለሌሊት መለያ ምልክት ይሆኑ ዘንድ፣ አንድም ለሰው ምሳሌ ይሆኑ ዘንድ፣ (ሐተታ) ፀሐይ መውጣቱ የመወለዳችን፣ በጠፈር ማብራቱ በዚህ ዓለም የመኖራችን፣ መግባቱ፣ የመሞታችን፣ ተመልሶ መውጣቱ የመነሣታችን ምሳሌ ነውና፣

ወለአዝማናት ፣

አራት ክፍለ ዘመን ብሎ ለመቀራጠር ፣

ወለመዋዕላት ፣

ሰባት ቀን ብሎ ለመቀራጠር፣

ወለዓመታት ፣

ሦስት መቶ ስድሳ አምስቱን ቀን ዓመት ብሎ ለመቀራጠር ምልክት ይሆኑ ዘንድ ፀሐይንና ጨረቃን፣ ከዋክብትን ፈጠረ፣

፲፭፣ ወይኩኑ ለአብርሃም በጠፈረ ሰማይ ከመ ያብርሁ ዲበ ምድር ፣

ሰማይ በሚባል ጠፈር ሁነው በዚህ ዓለም ያበሩ ዘንድ ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ ከዋክብት ይፈጠሩ አለ፣

ወኮነ ከማሁ ፣

እንዳለው ሆነ ማለት፣ ተፈጠሩ፣

ወኮነ አርባዕተ ዕለተ ፤
 አራት ቀን ሆነ፤ (ሐተታ) ዕለት
 አራት ፣ ፍጥረት ዐሥራ አም
 ስት ሆነ ፤
 ፳፮፣ ወይቤ እግዚአብሔር ለታውዕለ
 ማይ ዘይትሐወስ ዘዐ መንፈስ ሕይ
 ወት ፤
 ረቡዕ ማታ ለኃሙስ አጥቢያ፣
 ደመ ነፍስ የሌላት ባሕር በደመ
 ነፍስ ሕያዋን የሆኑ ፍጥረታ
 ትን ታስገኝ አለ፤
 ወአዕዋፊ ዘይሠርፍ መልዕልተ ምድር
 ወመትሕተ ሰማይ ፤
 ከጠፈር በታች ከምድር በላይ
 የሚበሩ አዕዋፍንም ታስገኝ አለ፤
 ወኮነ ከማሁ ፤
 ይገኙ እንዳለ ተገኙ ፤
 ፳፩፣ ወገብረ እግዚአብሔር አናብ
 ርተ ዐበይተ ፤
 እግዚአብሔር ታላላቅ ፍጥረ
 ታት የሚሆኑ ብሔሞትንና ሌዋ
 ታንን ፈጠረ፤
 ወኮሎ ነፍስ ሕይወት ዘይትሐወስ
 ዘአውዕለ ማይ በበመዳ፣
 በየወገኑ ባሕር ያስገኘቻቸውን፣
 በልባቸው የሚሳቡትን፣ በደመ
 ነፍስ ሕያዋን የሚሆኑትን ፍጥ
 ረታት ፈጠረ፤ (ሐተታ) ብሔ
 ሞትና ሌዋታን ተፈጥሮአቸው
 ከእንስሳ ወገን ነበረ፣ ዐበይት
 ስለሆኑ ለይቶ አመጣቸው ፤

ወኮሎ አዕዋፊ ዘይሠርፍ በበዘመ
 ደሙ ፤
 በየወገናቸው የሚበሩ አዕዋፍ
 ንም ሁሉ ፈጠረ ፤
 ወርእያ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ፣
 የበቁ ፍጥረታት እንደሆኑ አውቆ
 ፈጠረ ፤
 ፳፪፣ ወባረኮሙ እግዚአብሔር ወይቤ፣
 ብዝኑ ወተባዝኑ ወምልእዋ ለም
 ድር ፤
 አዘዘሙ ሲል ነው፤ ብዙ፣ የብዙ
 ብዙም ሁኑ፣ ባሕርንም ምሉዋት
 ብሎ አዘዛቸው ፤
 ወአዕዋፍኒ ይብዝኑ ውስተ ምድር፣
 አዕዋፍንም፣ በዚህ ዓለም ይበዙ
 ዘንድ አዘዛቸው ፤
 (ታሪክ) በዚህ ቀን ሦስት ፍጥረ
 ታት ፈጥሮአል፤ በልባቸው የሚ
 ሳቡ፣ በእግራቸው የሚሸከረ
 ከሩ፣ በክንፋቸው የሚበሩ ተሐ
 ዋስያንን ሁሉ ከባሕር ፈጠረ፤
 እነዚህም መገኘታቸው ምንም
 ከባሕር ቢሆን፣ ተፈጥሮቸው
 ከአራት ባሕርያት ነው፤ ከእነዚ
 ህም ከባሕር ተገኝተው በዚያው
 ጸንተው የቀሩ አሉ ፤ አንድ
 ጊዜ ወደ የብስ ፣ አንድ ጊዜ
 ወደ ባሕር የሚሉ አሉ፤ በረው
 በረው የሔዱ አሉ፤
 ይኸውም ምሳሌ ነው ፤ ባሕር
 የጥምቀት ፣ በባሕሩ ጸንተው

የቀሩቱ፣ በክርስትናቸው ጸን
 ተው የሚኖሩ ሰዎች ምሳሌ
 ነው ፤
 በረው በረው የሔዱት፣ ወደ
 ክህደት፣ ወደ ኃጢአት የሔዱ
 ሰዎች ምሳሌ ነው፤ አንድ ጊዜ
 ወደየብስ ፣ አንድ ጊዜ ወደ
 ባሕር የሚመላለሱ፤ አንድ ጊዜ
 ወደ ሃይማኖት ወደ ጽድቅ፣
 አንድ ጊዜ ወደ ክሕደት ወደ
 ኃጢአት፣ የሚመላለሱ ሰዎች
 አምሳል ነው ፤
 ይህስ አይደለም ፤ ወባረኮሙ
 ለክልኤሆሙ በአሐቲ በረከት
 ይላል ብሎ ሁሉም የበጎ ነው፤
 ባሕር የዚህ ዓለም ፣ በባሕር
 ጸንተው የቀሩት በሚስታቸው
 ቁርበው፣ ጸድቀው፣ ዐሥራቱን
 በኮራቱን አውጥተው የሚኖሩ
 የሱብአ ዓለም ምሳሌ ነው፤ በረው
 በረው የሄዱት፣ ጎድግዎ ወመ
 ንንዎ ለዝ ዓለም ብለው የሚ
 ሄዱ የመናንያን ምሳሌ ናቸው፤
 አንድ ጊዜ ወደየብስ ፣ አንድ
 ጊዜ ወደ ባሕር የሚሉት፣ ተድላ
 ዓለም ሲጸናባቸው ወደ ዕበ
 ገዳም፣ ዕበ ገዳም ሲጸናባቸው፣
 ወደ ተድላ ዓለም የሚሉ ሰዎች
 ምሳሌ ነው፤ ደመ ነፍስ ከሌላት
 ባሕር በደመ ነፍስ ሕያዋን የሚ
 ሆኑ ፍጥረታት እንደ ተገኙ ፤
 ለምእመናን ምክንያተ ሕይወት

የሚሆን ጌታ፣ ፍትወት እንስ
 ሳዊት ከሌለባት ከእመቤታችን
 ለመገኘቱ ምሳሌ ነው፤
 ፳፫፣ ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ ፤
 ጨለማ ሁኖ አድሮ ነጋ ፤
 ወኮነ ኃምስተ ዕለተ ፤
 አምስት ቀን ሆነ፤ (ሐተታ) ዕለት
 አምስት፣ ፍጥረት ዐሥራ ስም
 ንት ሆነ፤
 ፳፬፣ ወይቤ እግዚአብሔር ለታውዕለ
 ምድር ዘመደ እንስሳ ወዘይትሐወስ፣
 ኃሙስ ማታ ለዓርብ አጥቢያ
 እግዚአብሔር የእንስሳ ወገን
 የሆኑትንና በልባቸው የሚሳቡ፣
 በእግራቸው የሚሸከረከሩ፣ ፍጥ
 ረታትን ሁሉ ምድር ታስገኝ
 አለ ፤
 ወአራዊተ ምድር ዘበበመዳ ፤
 በዚህ ዓለም የሚኖሩ አራዊት
 ንም ታስገኝ አለ፤ ሱቱኤል ዕዝራ
 ወአዕዋፊ ዘይሠርፍ ብሎ ጨም
 ሮበታል፤ በክንፋቸው የሚበሩ
 ፍጥረታትንም ፈጠረ፤
 ወኮነ ከማሁ ፤
 እንዳለው ሆነ ማለት አስገኘች፤
 ፳፭፣ ወገብረ እግዚአብሔር እንስሳ
 በበመዳ ፤
 እግዚአብሔር እንስሳትን በየወ
 ገናቸው ፈጠረ ፤

ወኩሎ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር በበዘመዱ ፣

በልባቸው የሚሳቡትን፣ በእግራቸው የሚሸከረከሩትንም ሁሉ በየወገናቸው ፈጠረ ፣

ወአራዊተ ምድር በበዘመዱ ፣

የምድር አራዊትንም በየወገናቸው ፈጠረ ፣

ወርእዩ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ፣ የበቁ ፍጥረታት እንደ ሆኑ አውቆ ፈጠረ፤ (ታሪክ) በዚህም ቀን ሦስት ፍጥረታት ፈጥሮ አል ፣ ወገብረ እግዚአብሔር ሠለስተ ዘመደ እንዲል፤ በልባቸው የሚሳቡ ተንቀሳቃሾችን አንድ ወገን፣ በእግራቸው የሚሸከረከሩ አራዊትን እንስሳትን አንድ ወገን፣ በክንፋቸው የሚበሩ አንሥርትን አዕዋፍን አንድ ወገን አድርጎ ቁጥሮ ሦስት ፍጥረታት ፈጥሮአል፤ እነዚህም መገኘታቸው ከየብስ ስለሆነ ተፈጥሮአቸው ከአራቱ ባሕር ያት ነው፤

ፍጥረት ሆያ አንድ ሆነ ፣

፳፮፣ ወይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊን ፣

እግዚአብሔር ዓርብ በነግሀ በእኛ አምሳል፣ በእኛ አርአያ ሰውን እንፍጠር አለ፤ (ሐተታ) ንግበር ማለት የአንድነት፣ በአር

አያነ ማለት የሦስትነት፣ አንድም ንግበር ማለት የሦስትነት፣ በአርአያነ ማለት የአንድነት ነው ፣ አንድም ንግበር ያለው ያንድነት የሦስትነት ይሆናል ፣ ንግበር ብሎ ማብዛቱ የሦስትነት፣ እንደ አንድ ቃል ሆኖ፣ ንግበር ማለት የአንድነት ነው፤ እየራሳቸው ቃል ልብ ፣ እስትንፋስ ቢኖራቸው እኔ ላድርግ ፣ አንተ አድርግ እሱ ያድርግ ባሉ ነበርና፤ አይቤ እግበር አነ፣ ወአንተ ግበር፣ ወይ ግበር ዝኩ አላ ይቤ እግዚአብሔር ንግበር እንዲል ፣ ይቤ የአንድነት ፣ ንግበር የሦስትነት በአርአያነ ያለውም የአንድነት የሦስትነት ይሆናል ፣ በሦስቱ አርአያ አንድ ሰው መገኘት፣ የአንድነት ፣ በአርአያነ ብሎ መዘርዘሩ የሦስትነት ነው ፣ ሥላሴን በምን እንመስላቸዋለን ቢሉ፣ ሥላሴ ለባውያን፣ ነባብ ያን ፣ ሕያዋን ናቸው ፣ እኛም በነፍስ ለባውያን ፣ ነባብያን ፣ ሕያዋን ነንና ፣ አንድም ለሰው ልብ፣ ቃል፣ እስትንፋስ፣ እንዳለው፣ ሥላሴም በልብ፣ በቃል፣ በእስትንፋስ ይመሰላሉና ፣

አንድም ለሰው ፍጹም መልክ እንዳለው ለሥላሴም ፍጹም መልክ አላቸውና ፣

ነአምን ከመቦ ለእግዚአብሔር መልክዓት ጽዱቃት ዓይን ፣ ወእዝን፣ አእዳው፣ ወእእጋር፣ ወእለ ተርፉ እምኔሆን አባላት፣ እንዲል፣ (ሃይ አበው የአትናቴ ምስ ድርሳን)፣ አንድም በአር አያነ ወበአምሳሊን ከመ ይኩንን ይላል ፣ ሥላሴ በባሕርይ የሚዝቡትን እኛ በጸጋ እንገዛ ለንና ፣

ከመ ይኩንን ዓሣተ ባሕር፣ ወአራዊተ ምድር ወአዕዋፊ ሰማይ፣

አራዊትን፣ አዕዋፍን፣ ዓሣትን፣ ይገዛ ዘንድ፣ አዳምን እንፍጠር አለ፤

ወእንስሳሂ ወኩሎ ምድረ ፣

እንስሳትንና ዓለሙን ሁሉ ይገዛ ዘንድ ፣

ወኩሎ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ፣

በምድር የሚመላለሰውን ሁሉ ይገዛ ዘንድ አዳምን እንፍጠር አለ፤

፳፯፣ ወገብሮ እግዚአብሔር ለዕንላ እመሕያው በአምሳላ እግዚአብሔር፣

እግዚአብሔር አዳምን በራሱ አምሳል ፈጠረው ፣ (ሐተታ) ስለምን አዳምን በነግሀ፣ የቀሩትን በሠርክ ፈጠረ ቢሉ፣ የሠርክ ተከታይ ጨለማ ነው፣ እነዚያን አላዋቆች ናቸው ሲል፣

የነግሀ ተከታይ ብርሃን ነው፣ እሱን አዋቂ ነው ሲል ነው ፣ ይህስ ይሁን እነዚያን በፊት ፈጥሮ እሱን በኋላ መፍጠሩ ስለምን ነው ? ቢሉ ፣ በሰው ልማድ ዛሬ ባለጸጋ በፊት ምግብን አዘጋጅቶ ኋላ ሰውን እንዲጠራ ፣ ጌታም በፊት ምግብን ፈጥሮ በኋላ እሱን ፈጠረ፣ ያውስ ቢሆን እሱን ቀንቶ (ቀና ብሎ) እንዲሂድ ፣ እነዚያን ተጉንብ ሰው እንዲሂዱ አድርጎ ስለምን ፈጠራቸው ቢሉ ፣ የገዥና የተገዥ ምልክት ነው፣ አንድም ለነዚያ ተስፋ ትንግሌ የላቸውም ፣ ለእሱ ግን ተስፋ ትንግሌ አለው ሲል ነው ፣

፳፰፣ ተባዕተ ወአንስተ ገብሮሙ ፣ ወንድ ሴት አድርጎ ፈጠራቸው፣ (ሐተታ) በዚህስ ጊዜ ሔዋን ገና አልተፈጠረችም በኋላ ከታወቀ ብሎ፣ አንድም በእሱ ባሕርይ አለችና እንዲህ አለ ፣

ወባረኮሙ ወይቤሎሙ ብዝኑ ወተባዝኑ ወምልአዋ ለምድር ወቅንይዋ፣

ብዙ፣ የብዙ ብዙ ሁኑ፣ ምድር ንም ምሉዋት፣ ግዙዋት ብሎ ባረካቸው ፣

ወኩንንምሙ ለዓሣተ ባሕር ወለአራዊተ ምድር ፣

ዓሣትን የምድርንም አራዊት ግዟቸው ብሎ፣

ለአዕዋፊ ሰማይኒ ወለኩሉ እንሰሳ፤
ወለኩሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር፤

የሰማይ አዕዋፍንና እንሰሳትን
ሁሉ፤ በዚህም ዓለም የሚመላ
ለሰውን ሁሉ ግዙጎቹው ብሎ
ባረካቸው ፤

፳፱፤ ወይቤ እግዚአብሔር ናሁ ወሀ
ብኩክሙ ኩሎ ሐመልግለ ሣዕር
ዘይዘራእ ወይበቀሩል በበዘርኡ ትዝር
እዎ ዲበ ኩሉ ምድር ፤

እግዚአብሔርም እንዲህ አለ፤
በየወገኑ፤ በየዘሩ የሚዘራውን፤
የሚበቅለውን ዘር ተክል ሁሉ
በዚህ ዓለም ትዘሩት ዘንድ እነሆ
ሰጠሁኦትሁ፤ አንድም ሰጥቼአ
ችኋለሁና (ዝርእዎ) ዝሩት፤

ወኩሎ ዕዎ ዘሁሎ ውስቴቱ ዘርኡ
ዘይዘራእ በበፍሬው ፤

ዘሩ በውስጡ ያለውን፤ ፍሬው
የሚዘራውን ተክል ሁሉ ሰጠሁ
ኦትሁ፤ በዕንጨትነት የሚዘራ
ተክል አለና ፤

ለክሙ ይኩንክሙ ሙብልዐ ፤

ለእናንተ ምግብ ይሁናችሁ ፤
(ለክሙ ውእቱ ሙብልዕም
ይላል) ፤

ወለኩሉ አራዊተ ምድር ወለኩሉ
አዕዋፊ ሰማይ ፤

ለአራዊትም፤ ለአዕዋፍም፤ ምግብ
ይሆን ዘንድ ሰጠሁኦትሁ ፤

ወለኩሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር
ዘዐ መንፈስ ሕይወት ፤

በደመ ነፍስ ሕይወት ሆኖ በም
ድር ለሚበር ሁሉ ምግብ ሊሆን
ዘሩን ተክሉን ሰጠሁኦትሁ ፤

ወኩሉ ሐመልግለ ሣዕር ይኩንክሙ
ሙብልዐ ፤

ዘሩ፤ ተክሉ ሁሉ ምግብ ይሁ
ናችሁ አለ፤

ወኩሉ ከግሁ ፤
እንዳለውም ሆነ ፤

ወርእዩ እግዚአብሔር ኩሎ ዘጉበረ
ከመ ጥቀ ሠናይ ፤

እግዚአብሔር የፈጠረው ፍጥ
ረት ሁሉ እጅግ ያማረ፤ ፈጽሞ
የበቃ ፍጥረት እንደሆነ አውቆ
ፈጠረ፤ (ሐተታ) እስካሁን ወር
እየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ
ሲል መጥቶ አሁን ከአዳም ላይ
ሲደርስ ጥቀ ሠናይ አለ፤ የሰው
ተፈጥሮ ከሁሉ እንዲበልጥ
ለማጠየቅ ፤ ሰሎሞን የሥነ
ፍጥረትን ነገር ሲናገር መጥቶ፤
ወፍሥሐየኒ ጥቀ በዕንላ እመ
ሕይወት እንዳለ፤

ወኩሉ ሌሊተ ወጸብሐ ፤

ጨለማ ሆኖ አድሮ፤ ነጋ ፤

ወኩሉ ስድስተ ዕለተ ፤

ስድስት ዕለት ሆነ፤ (ሐተታ)
ዕለት ስድስት፤ ፍጥረት ሃዩ
ሁለት ሆነ ።

ምዕራፍ ፪

፩፤ ወተፈጸመ ሰማይ ወምድር ወኩሉ
ዓለሞሙ ፤

የሰማይና የምድር የሠራዊቶቻቸውም
ተፈጥሮ ሁሉ ተፈጸመ፤ (ሐተታ)
የሰማይ ሠራዊት ፀሐይ ጨረቃ
ከዋክብት፤ የምድር ሠራዊት፤
ዕፀው፤ አእባን፤ እን ስሳት፤
አራዊት ደቂቀ አዳም ናቸው ፤

፪፤ ወፈጸመ እግዚአብሔር ግብር
ዘጉበረ ፤

እግዚአብሔር የጀመረውን ፍጥ
ረት ሁሉ ፈጥሮ ፈጸመ፤ ማለት
ሰማይን ከነግሠ፤ ምድርን ከነ ልብሱ፤
ፈጥሮ ጨረሰ፤ (ሐተታ) እስካሁን
ባዕድ ከባዕድ ፍጥረት ሲፈጥር
ሰንብቶ ነበር ፤ እንግዲህ ወዲህ
ግን፤ ግብር እምግብር ቢራባ
እንጂ፤ ሌላ ባዕድ ፍጥረት አይፈጥርም
ና እንዲህ አለ፤

ወአዕረፈ እግዚአብሔር በሳብዕት
ዕለት እምኩሉ ግብሩ ፤

እግዚአብሔር በሰባተኛው ቀን ሥራ
ከመሥራት ዐረፈ፤ ዐረፈ ማለቱም
በጌታ ድካም ኑሮበት አይደለም ፤
መፍጠርን ተወሲዶ ነው፤

፫፤ ወባረካ እግዚአብሔር ለዕለት
ሳብዕት ወቀደላ ፤

እግዚአብሔር ሰባተኛዬቱን ቀን ከሰድስቱ
ዕለታት ለይቶ አከበራት ፤

እስመ ባቲ አዕረፈ እምኩሉ ግብሩ
ዘአገዝ ይግበር ፤

ይሠራ ዘንድ ከጀመረው ሥራ ሁሉ
ዐርፎባታልና ፤ (ሐተታ) መናፍቃን፤
ፍጥረትን ነበረው ዕለት አለቀበት
እንጂ እንዳይሉ አንድ ቀን አተረፈ ፤
ዕለትን ነበረው ፍጥረት አለቀበት
እንጂ እንዳይሉ አዕረፈ እምኩሉ ግብሩ
አለ ፤

ጉባኤ

፬፤ ዝንቱ ፍጥረተ ሰማይ ወምድር
አመ ኮነት ዕለት እንተ ባቲ ገብረ
እግዚአብሔር ሰማይ ወምድር ፤

ሰማይንና ምድርን የፈጠረባት ዕለተ
እሑድ በተገኘች ጊዜ የተደረገ የሰማይና
የምድር ተፈጥሮ ይህ ነው ፤

፭፤ ወኩሉ ሐመልግለ ሐቅል እም
ቅድመ ይኩን በምድር ወኩሉ ሐመልግለ
ምድር እምቅድመ ይብቀሩል፤

ይኩንና ይብቀሩል አንድ ወገን፤ በምድር
ላይ ዕፀውና አዝርእት፤ አትክልት ሳይፈጠሩ፤
ሰማይንና ምድርን የፈጠረባት ዕለተ
እሑድ በተገኘች ጊዜ የተገኘ

የሰማይና የምድር ተፈጥሮ ይህ ነው ፤ አንድም ይህ የሰማይና የምድር ተፈጥሮ ፤ ሰማይንና ምድርን የፈጠረባት ዕለተ እሑድ በተገኘች ጊዜ የተገኘ ነው፤ ኢያህነመ ማንሻ ፤ አንድም በዚህ ዓለም ዕውቅና አዝርክሶት አትክልት ሳይፈጠር፤

ወእምቅድመ ይትፈጠር አዳም ፤ አዳምም ሳይፈጠር ፤ ኢያህነመ እግዚአብሔር ዲበ ምድር፤ ጌታ በምድር ላይ ዝናም አላዘነመም ፤

ወአልቦ ሰብእ ዘይትጌብራ ለምድር፤ ከዚህ አስቀድሞ ምድርን የሚያርሳት የሚቈፍራት አልነበረም፤

፮፡ አላ ነቅዕ ማይ የዐርግ እምድር ወይሠቅያ ለየብስ ፤

የመስኖ ውሀ ውስጥ ለውስጥ ምድርን ያጠጣት ነበር እንጂ፤ ዝናም አላዘነመም ነበር፤

፯፡ ወገብሮ እግዚአብሔር ለሰብእ እመሬተ ምድር ፤

እግዚአብሔር አዳምን ከምድር፤ መሬትን ነሥቶ ፈጠረው ፤ (ሐተታ) መፈጠሩንም ምነው ከዚህ ቀድሞ ተናግሮት አልነበረምን ቢሉ፤ ተፈጥሮውን ተናግሮ መገኛውን አልተናገረም

ነበርና እመሬተ ምድር አለ፤ ከመሬትም ማለቱ በመክብቡ ለመናገር ነው እንጂ፤ ተፈጥሮውስ ከአራቱ ባሕርያት ነው፤ አንድም ወነፍሐ በገጹ ለማለት ደገመው፤

ወነፍሐ በገጹ መንፈስ ሕይወት ፤ ሕይወት የምትሆነው ነፍስን አሳደረበት፤ አንድም የጸጋ ሕይወት የሚሆነው መንፈስ ቅዱስን አሳደረበት ፤

ወኮነ እንደ እመሕያው በመንፈስ ሕይወት ፤

አዳም ሕይወት በምትሆን ነፍስ ሕያው ባለ አእምሮ ሆነ ፤ (ሐተታ) ነፍሐ በገጹ ማለቱ፤ አሁን ዛሬ ሰው ጉተራውን በፊት ሠርቶ በኋላ እህል እንዲያኖር በት፤ በፊት ሥጋን ፈጥሮ ኋላ ነፍስን አምጥቶ አሳደረበት ማለት አይደለም ፤ ሥጋን ከአራቱ ባሕርያት፤ ነፍስንም እምነበ አልቦ አምጥቶ ሲፈጥር ሲያዋሕድ አንድ ጊዜ ነው፤ የነፍስና የሥጋ ተዋሕዶ በተዓቅቦ ነውና ነፍሐ በገጹ አለ እንጂ፤ አንድም አዳም በመንፈስ ቅዱስ የጸጋ ሕያው ሆነ ፤ (ሐተታ) ከዚህ ለአዳም ልጅነትን ዕለቱን እንደ ሰጠው አድርጎ ተናግሮታል ፤ አክሲማሮስ ግን አዳምን በአርባ ቀን በልጅነት አክብሮ ብርሃንን

አልብሶ ብርሃንን አጉናጽፎ መላ እክት ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እያሉ እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ወደ ገነት እንዳገቡት ይናገራል፤

፰፡ ወተከለ እግዚአብሔር አምላክ ውስተ ኤዶም ገነተ መንገሰ ጸባሕ፤

እግዚአብሔር በምሥራቅ በኩል ባለች ኤዶም በምትባል ስፍራ ገነትን (ተክልን) አዘጋጀ፤ ውስተ ገነተ አዳም ይላል ፤ ለአዳም ተብላ በተፈጠረች በገነት ተክልን አዘጋጀ፤ አንድም ኤዶም ገነት አንድ ወገን፤ በምቹ ቦታ በገነት ተክልን ተከለ አለ፤ እንዲገኝ አደረገ፤ (ሐተታ) አገር እት አትክልት የተገኙትም ማክሰኞ አይደለምን ቢሉ ፤ ዕው ገነት ከዚህ ዓለም ዕው ልዩ ስለሆኑ እንዲህ አለ እንጂ የተገኙትስ በዕለተ ሠሉስ ነው ፤ አንድም ወሜሞ ለማለት ደግሞታል ፤

ወሜሞ ህዩ ለእንደ እመሕያው ዘገብሮ ፤

የፈጠረውን አዳምንም በገነት አኖረው ፤

፱፡ ወአብቁለ ዓዲ እግዚአብሔር እምድር ኩሎ ዕው ሠላሳ ለበሊዕ ወሠናይ ለርእይ ፤

ዳግመኛም እግዚአብሔር ሊያዩት ሊበሉት ደስ የሚያሰኘውን ተክል እንዲበቅል አደረገ ፤

(ሐተታ) መብቀላቸውንም በማክሰኞ ሥነ ፍጥረት ተናግሮት የለምን ቢሉ፤ ዘሠናይ ለበሊዕ ለማለት ደግሞታል፤ አንድም ወዕፀ ሕይወትኒ ለማለት አመጣው ፤

ወዕፀ ሕይወትኒ ተከለ ማእከለ ገነት፤ ዕፀ ሕይወትንም በገነት መካከል እንዲገኝ አደረገ ፤

ወዕፀኒ ዘያርኢ ወያሌቡ ሠናዩ ወእኩዩ ፤

ቢበሉት ክፉውን፤ ባይበሉት በጉውን የሚያሳውቅ ዕው በለስንም እንዲገኝ አደረገ፤ አንድም ቢበሉት ቅሉ በጎውን የሚያሳውቅ ዕው በለስን አስገኘ ፤ አዳምና ሔዋን ከገነት ከወጡ በኋላ የፊት ክብራቸውን የኋላ ተዋርዶቻቸውን አይተው ይህንን ዕው በለስ ባንበላ እንዴት ባለ አንዋዋር እንኖር ኑርአል? ብለዋልና፤ (ሐተታ) ዕፀ ሕይወትስ ዕፀ በለስ የተገኙት በዕለተ ሠሉስ አይደለምን አሁን እንደተገኙ አድርጎ ስለምን ተናገራቸው ቢሉ፤ መገኘታቸውስ በዕለተ ሠሉስ ነው፤ ነገር ግን አሁን ለአዳም ይህን ብላ፤ ይህን አትብላ ብሎ ሥርዓት የሚሠራለት ነውና ይህን ሲያይ መልሶ ተናግሮታል ፤

(ታሪክ) ለአዳም ሦስት ዕፁዋት ተሰጥተውት ነበር ፤ አንዱን ሊጠብቀው ፣ አንዱን ሊመግበው ፣ አንዱን ሺሕ ዓመት ኑሮ ሊታደስበት ፣ አትብላ ያለውን ዕፁ በለስ በበላ ጊዜ የሚታደስ በት ዕፁ ተነሥቶታል ፤ በሚታደስበት በዕፁ ሕይወትም ፈንታ ፣ ዛሬ ሥጋው ፣ ደሙ ገብተልናል ፣ ሥጋውን ፣ ደሙን ተቀብለን ፣ በልጅነት ታደሰን መንግሥተ ሰማያት የምንገባ ሁነናል ፤

፲፣ ወፊላግ ይወዳል እምቅድሜሁ ከመ ይስቅያ ለገነት ፣

እምኔሁ ሲል ነው ፣ ገነትን ያጠጣት ዘንድ ውሀ ከዕፁ ሕይወት ሥር ይፈልቃል ፤

ወእምህህ ይትፈለጥ ለአርባዕቱ መዓዘነ ዓለም ፣

ከዚህም ነቅቶ አራቱን መዓዘነ ዓለም ዙሮ ለማጠጣት ከአራት ይከፈላል ፤

፲፩፣ ስሙ ለአሐዱ ፈለግ ኤፌሶን ፣ ያንዱ ወንዝ ስሙ ኤፌሶን ይባላል ፤

ወውእቱ ዘየወድ ውስተ ኩሉ ምድረ ኤውላጦን ፣

ይኸውም ወንዝ ኤውላጦን የተባለውን ምድር ሁሉ እየዞረ የሚያጠጣ ነው ፤ ኤውላጦን የተባለውም ምድረ ጸርዕ ነው ፤

ወሀህ ሁሉ ወርቅ ፣

ከዚያ ወርቅ ይገኝበታል ፤

፲፪፣ ወወርቃ ለይላቲ ምድር ሠናይ ፣ ጽፋይ ሲል ነው ፤ ወርቁም እጅግ የጠራ ያማረ ነው ፤

ወሀህ ሁሉ ዕንቁ ዘያሐቱ ፣ ወዕንቁ ሐመልሚል ፣

ከዚያም የሚያበራ ዕንቁ ፣ ቅጥ ልጣልም ዕንቁ አለ ፤

፲፫፣ ወስሙ ለካል ፈለግ ግዮን ፣ የሁለተኛው ወንዝ ስሙ ግዮን ይባላል ፤

ወውእቱ ዘየወድ ውስተ ኩሉ ምድረ ኢትዮጵያ ፣

ይኸውም ወንዝ የኢትዮጵያን ምድር ሁሉ እየዞረ የሚያጠጣ ነው ፤ ይኸውም ዓባይ ነው ፤

፲፬፣ ወፊላግ ግልስ ጤግሮስ ፣ ሦስተኛውም ወንዝ ጤግሮስ ይባላል ፤

ወውእቱ ዘየወድ ላዕል ፋርስ ፣ ይኸውም ወንዝ የፋርስን አገር ዙሮ የሚያጠጣ ነው ፤

ወፊላግ ራብዕ ውእቱ ኤፍራጥስ ፣

አራተኛውም ወንዝ ኤፍራጥስ ነው ፤ ይኸውም ሀንድን ዙሮ የሚያጠጣ ነው ፤ በዚህ አላቀና ውም ፣ በመጽሐፈ ቅዱሴ አቅን ቶታል ፤ ቦ ዘይወዳ እምሥ

ራቅ ፣ ወየሐውር ለምዕራብ ከመ ይስቁ ዘሀህ ፣ ወቦ ዘይወዳ እምዕራብ ፤

ወየሐውር ለምሥራቅ ከመ ይስቁ ዘሀህ ፣ ወቦ ዘይነቅዕ እምደቡብ ወይሰወጥ ለሰሜን ከመ ይስቁ ዘሀህ ፣ ወቦ ዘይፈለፍል እምሰሜን ወይሰወጥ ለደቡብ ከመ ይስቁ ዘሀህ እንዳለ ፣ (ቅዱሴ አትናቴዎስ ፣ ምዕ. ፪ ቀ. ፲፯-፲፱) ፤

ይኸውም ምሳሌ ነው ፤ አራቱ አፍላጋት የአራቱ ወንጌላትና የአራቱ ወንጌላውያን ፣ ከአንድ ዕፁ ሕይወት ሥር ነቅተው ይህን ዓለም ዙረው በዚህ ዓለም ያሉ አዝርእትን ፣ አትክልትን እንዲያጠጡ ፣ አራቱ ወንጌላውያንም ይህን ዓለም ዙረው በዚህ ዓለም ያሉ ምእመናንን የማስተማራቸው ምሳሌ ነው ፤ ወንጌላቱ ቢሉ በአራቱ መዓዘነ ዓለም ለመነገራቸው ምሳሌ ነው ፤ ካንድ ከዕፁ ሕይወት ሥር መንቃታቸው ፣ ወንጌላውያን ፣ ከጌታ ለመግኘታቸው ፣ ወንጌላቱ ከጌታ ለመገኘታቸው ምሳሌ ነው ፤ ወርቃኒ ሠናይ ያለው የምእመናን ፣ ዕንቁ ዘያሐቱ የጴጥሮስ ፣ ዕንቁ ሐመልሚል የጌታ ምሳሌ ነው ፤ ሐመልሚል አለው አምላክ ወሰብእ ነው ፤

፲፭፣ ወነሥላ እግዚአብሔር ለእንላ እመሕያው ዘገብሮ ፣ ወሚሞ ውስተ ገነት ፣

እግዚአብሔር የፈጠረውን አዳምን ወስዶ በገነት አኖረው ፤

ከመ ይትገበራ ወይዕቀባ ፣

ያሰናዳት ይጠብቃት ዘንድ ፣ (ሐተታ) ይትገበራ ማለቱ ፣ በገነት እርሻ ቁፋሮ ኖሮ አይደለም ፣ የወደቀውን ማንጣት ፣ የበሰለውን መልቀም ነው ፤ ይዕቀባ ማለቱስ ከምን ይጠብቃታል ቢሉ ፣ ከአዕዋፍ ፣ ምነው የገነት ፍሬ ቁርጠው በልተውት ወዲያው ተክቶ ይገኝ የለምን ቢሉ ፣ ንዋየ እግዚአብሔር በከንቱ አይበላሽም ኢትክወው ንዋየከ በከንቱ ፣ እንዲል ፣ (ሲራክ ፭:፩) ፣ አንድም የገነገና የተገነገ ምልክት እንዲሆን ፣ ሀኪት እንዳይሰለጥንበት ዐቂብ ሕግንም ሲያስተምረው ነው ፤ (ሐተታ) ወሚሞ ውስተ ገነት አለ ፣ አዳምን በፈጠረው በአርባ ቀን ፣ ሔዋንን በፈጠራት በሰማንያ ቀን በልጅነት አክብሮ ወደ ገነት አግብቶአቸዋል ፣ የኋላ ሰዎች ይህንን ይዘው ሥርዓት ሠርተዋል ፣ ወንድ የወለደች እንደሆነ በአርባ ቀን ፣ ሴት የወለደች እንደሆነ በሰማንያ ቀን ፣ እጉላ ርግብ ዘውገ

ማዕነቅ ይዘው ወደ ቤተ መቅደስ ደብ ይገቡ ነበር ፤ ዛሬም እኛ ወንድ ቢሆን በአርባ ቀን፣ ሴት ብትሆን በሰማንያ ቀን ከቤተ ክርስቲያን ሂደን ተጠምቀን ስም ተሰይመን፣ ሥጋውን ደሙን ተቀብለን የምንመጣ ሆነናል።

፲፮፣ ወአገሥ እግዚአብሔር ለአዳም ወይቤሎ እምኩሎ ዕዕ ዘሀሎ ውስተ ገነት ብላዕ ፤

እግዚአብሔር አዳምን በገነት ካለው ዕዕ ሁሉ የተገኘውን ብላ ብሎ አዘዘው ፤

፲፯፣ ወእምዕዕስ ዘደርኢ ወደሌቡ ወናዩ ወእኩዩ ኢትብላእ እምኔሁ፤

እምና እም አንድ ወገን፣ በኅውን ክፉውን ከሚያሳውቅ ከዕዕ በለስ ግን አትብላ አለው ፤ (ሐተታ) ስለምን ቢሉ፣ የገዥና የተገዥ ምልክት ሊሆን፣ አንድም ጸምን ሲያስተምረው ነው፤ ምሥጢሩ ግን አምላክነቴን አትሻ ሲለው ነው፤ አንድም ሥጋዬን ደሜን በማይገባ አትቀበሉ ሲል ነው ፤

እስመ በዕለተ ትበልዕ እምኔሁ ሞተ ትመውት ፤

ከዚያ ዕዕ በምትበላበት ቀን የሞት ሞትን ትሞታለህና አትብላ አለው ፤

፲፰፣ ወይቤ እግዚአብሔር ኢኮነ ወናዩ ለእንላ እመሕያው ይንበር ባሕቲቱ ፤

እግዚአብሔርም አዳም ብቻውን መኖር አይገባውም አለ ፤

አላ ንግበር ቢጸ ዘይረድኦ ፤

ዘትረድኦ ሲል ነው ፤ የምትረዳው ባልንጀራን እንፍጠርለት እንጂ ፤ ቢጽ በተፈጥሮ ነው ፤ አንድም ዘይረድኦ እንዳለ ይሆናል ፤ በእሱ ባሕርይ አለችና (ሐተታ) በምን ትረዳዋለች ቢሉ፣ በወለደ ውሉድ፣ በአቅልሎ ክበደ ዋዕይ ፤ አንድም በሥራ ፣ እሱ የአፍአውን ፣ እስከ የውሥጡን በመሥራት ትረዳዋለችና ፤ አንድም ብቻ ከመኖር ትረዳዋለች ፤ ብቻ መኖር ጽኑዕ ገድል ነውና ፤ ይህንንም ንግበር ቢጸ ያለውን የሚቀድመው አለ የተሳለፈ ነው፤ አሁን ወደፊት፣ ወለአዳም ስ ኢተረክበ ረድኤቱ ዘከማሁ ብሎ እንዲያመጣው ፤

፲፱፣ ወገብረ እግዚአብሔር ዓጺ አራዊተ ገዳም እምድር፣ ወኩሎ አዕዋፊ ሰማይ ወአምጽአሙ ኅበ አዳም ፤

እግዚአብሔርም ዳግመኛ የዱር አራዊትን ፣ የሰማይ አዕዋፍን ከምድር ፈጥሮ ወደ አዳም አመጣቸው፤ (ሐተታ) ምነው ተፈጥሮአቸውንም ካሁን በፊት ተና

ግሮት አልነበረምን ቢሉ ወአም ጽአሙ ለማለት ደግሞታል ፤

ከመ ይርአይ ወምንተ ይስምዮሙ፣ አይቶ ስም ያወጣላቸው ዘንድ፣ (ሐተታ) ስለምን ወደሱ አመጣቸው ቢሉ ፤ የገዥና የተገዥ ምልክት ሊሆን፣ ተገዥ ይመጣል እንጂ ገዥ አይሄድምና፣ አንድም አሁን ስም አወጣላቸው የሚል ነውና ፤

ወኩሎ ዘሰመዮሙ አዳም ለለነፍሰ ሕይወት ውእቱ ይኩን ስሞሙ፤

በደማዊት ነፍስ ሕያዋን ለሆኑት ሁሉ፣ አዳም ያወጣላቸው ስም፣ ይጠሩበት ዘንድ ነው፤

፳፣ ወሰመዮሙ አዳም ለኩሎ በበአ ስማቲሆሙ ለእንስሳ ወለኩሎ አዕዋፊ ሰማይ ወለኩሎ አራዊተ ገዳም፣ ለእንስሳት፣ ለአዕዋፍ፣ ለአራዊትም ሁሉ አዳም ስም አወጣላቸው ፤ ላም ፣ በሬ ፣ ዋኖስ፣ ርግብ፣ ዝሆን፣ አንበሳ እያለ፣ ወለአዳምሰ ኢተረክበ ረድኤቱ ዘከማሁ፤

ለአዳም ግን፣ እንደሱ ያለ ረዳት አጋዥ አልተገኘለትም (አላገኘም) ነበር፤ (ታሪክ) ጌታ ዓርብ በነግሠ አዳምን ፈጥሮ ፤ ቅዳሜ መፍጠሩን ተወ፣ እሁድ እንስሳትን፣ አራዊትን አመጣለት፣ ስም አወጣላቸው፤ ሰኞ ማክሰኞ አዕዋፍን አመጣለት፣ ስም አወ

ጣላቸው፣ ረቡዕ፣ በየብስ የተፈጠሩ ፍጥረታትን አመጣለት ስም አወጣላቸው፣ ኃሙስ፣ በባሕር የተፈጠሩ ፍጥረታትን አመጣለት፣ ስም አወጣላቸው፣ ተባዕትና እንስት ሁነው አይቶ፣ ከኔ በቀር ብቻውን የተፈጠረ የለም ብሎ አዘነ፤ በዚህ ጊዜ ጌታ፣ ኢኮነ ወናዩ ለእንላ እመሕያው ይንበር ባሕቲቱ ብሎ ንግበር ቢጸ ዘይረድኦ አለ፤

፳፩፣ ወአምጽአ እግዚአብሔር ድቃሰ ላዕል አዳም ወኖሙ፤

እግዚአብሔር በአዳም እንቅልፍን አመጣበት ተኛ ፤

ወነሥአ እግዚአብሔር አሐተ እም ዓጽመ ዝቡ ወመልኦ ሥጋ መካና፤

ከአዳም ጐድን አንድ አጥንትን ነሥቶ የነግበትን የአዳምን ጐድን ሥጋ መላት፣ (አንድም) ከአዳም የነግትን ዓጥንት፣ ሥጋ መላት ፤

፳፪፣ ወነደቃ እግዚአብሔር ለይእቲ ዓጽመ ዝቡ እንተ ነሥአ እምአዳም፤

እግዚአብሔር ከአዳም የነግትን ያችን ዓጥንት ቀረጸት፣ ዓይን፣ ጆሮ፣ አፍ፣ አፍንጫ፣ እጅ፣ እግር፣ አወጣላት፤

ወረሲያ ብእሲተ፤

የሴት አካል ያላት አድርጎ ፈጠራት፣ አንድም ሥትፍት፣ ብርሀት አደረጋት ፤

ወአምአአ ኅበ አዳም ፣

መልክ ከደም ግባት አስተባብራ የያዘች የምታምር አድርጎ ወደ አዳም አመጣት፤ (ሐተታ) አዳም ተኝቶ ሳለ ሔዋንን ስለምን ፈጠራት? ቢሉ፣ ተዋሕዶአቸው በመኝታ ነውና፤ አንድም ማእከል ነቂሕ ወነዊም ሆኖ ሳለ ፈጥሮአታል፤ ስለምን ነው ቢሉ የጌታ ሥራው ሁሉ አማናዊ ነው እንጂ ምትሐት አይደለም፤ ነቅቶ ሳለ ቢፈጥራት ባመመው ነበርና ፤ ተኝቶም ሳለ ቢፈጥራት ይህች እንግዳ ፍጥረት ምንድር ናት ብሎ ባዕድ ባደረጋት ነበርና ፤ ይህስ አይደለም ፣ ነቅቶ ሳለ ቢፈጥራት እንዳያመው ማድረግ፣ ተኝቶም ሳለ ቢፈጥራት ባዕድ እንዳያደርጋት ማድረግ ለጌታ ይቻለዋል ብሎ ፣ የአዳምን ነቢይነት ለመግለጽ ዛቲ ዓጽም እምዓጽምየ የሚል ነውና፤ አንድም ለምሳሌ አዳም ማእከል ነቂሕ ወነዊም ሁኖ ቀዳሚት ሔዋንን እንዳስገኘ፣ ጌታም በሰውነቱ መዋቲ በመለኮቱ ሕያው ሁኖ ዳግሚት ሔዋን ጥምቀትን ለማስገኘቱ ምሳሌ ነው ፤

የፈጠራትስ ከቀኝ ጎኑ ነውን ወይስ ከግራ ጎኑ ቢሉ፤ ከግራ ጎኑ ነው፤ ይህም ይታወቅ ዘንድ

ግራ ደም ይበዛበታል፤ ሴቶችም ደም ይበዛባቸዋል፤ ግራ ደካማ ነው፤ ሴቶችም ደካሞች ናቸውና ፤ አንድም ከቀኝ ጎድኑ ነው ፤ ይህም ይታወቅ ዘንድ ፣ ቀኝ ብርቱ ነው፤ ሴቶችም ለተራድኦ ብርቱዎች ናቸውና፤ ቀኝ ፈጣን ነው፤ ሴቶችም ለተራድኦ ፈጣኖች ናቸውና ፤ አንድም ለምሳሌ አዳም ከቀኝ ጎኑ ቀዳሚት ሔዋንን እንዳስገኘ፣ ጌታም ከቀኝ ጎኑ ዳግሚት ሔዋን ጥምቀትን አስገኝቷልና፤ ያውስ ቢሆን ከፍ ብሎ ከግንባሩ ዝቅ ብሎ ከእግሩ ያልፈጠራት ከጎኑ የፈጠራት ስለምን ነው? ቢሉ፤ ከግንባሩ ፈጥሮአት ቢሆን፣ ሴቶች ፈጽመው በኩሩ ነበርና ፤ ዝቅ ብሎ ከእግሩም ፈጥሮአት ቢሆን ፣ ፈጽመው በተናቁ ነበርና ፤ ከቤተሰብ በላይ፣ ከባልዋ በታች ሁኖ ትኑር ሲል ከመካከል ጉድኑ ፈጠራት፤ አንድም ጉድን በልብስ፣ በድግ ይሠወራል ፣ ሴትም ለባልዋ ሥውር ገንዘብ ናትና፤ ወፍጥረታሂ ኢያዔውቀክሙኑ እንዲል (፩ቆሮ.ም. ፲፩ቀ. ፲፬-፲፮) ፤ ጳ፤፣ ወይቤ አዳም ሶቤሃ ዛቲ ዓጽም እምዓጽምየ ወሥጋ እምሥጋየ ለትኩኒ ብእሲትየ ፣ አዳም ያንጊዜ ይህች ዓጥንት ያጥንቱ ፍላጭ ፣ ይህች ሥጋ

የሥጋዬ ቀራጭ ናትና ሚስት ትሁነኝ አለ ፤

እስመ እምታ ወዕለት ይእቲ ፣

ባል ከምሆናት ከእኔ ተገኝታለችና ሚስት ትሁነኝ አለ ፤ አንድም ከእኔ ከባልዋ ተገኝታለችና ሚስት ትሁነኝ አለ አዳም፣ ይላል ነቢዩ ሙሴ ፤

ጳ፱፣ ወበእንተዝ የጎድግ ብእሲ አባሁ ወእም ወይተልዋ ለብእሲቱ፣

ስለዚህም ነገር (ሔዋን ከአዳም ጌን ስለተገኘች) ወንድ አባት እናቱን ትቶ ሚስቱን ተከትሎ ይሄዳል አለ፣ ቁላ ብትወርድ ቁላ፣ ደጋ ብትወጣ ደጋ ይሔዳል ፤

ወይከውኑ ክልኤሆሙ አሐደ ሥጋ፣

ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ አለ፤ አንድ ክብር በመውረስ፣ አንድ ልብስ በመልበስ ነው፤ አንድም ወበእንተዝ ብለህ መልስ፤ ፈቃደ ሥጋ በሚነሣበት ጊዜ የጎድግ እም፣ ወይእቲኒ ተጎድግ አባሃ፤ ወንድ ልጅ ከእናቴ ላድርገው አይልም፤ ሴት ልጅም ከአባቴ ላድርገው አትልምና፣ (ወይተልዋ) ይትላጸቃ ሲል ነው፤ ወይታለዋ አባግዐ ቀርሚሎስ እንዲል ፤

በግብር ከእስዋ ጋራ አንድ ይሆናል፤ (ወይከውኑ) ሁለቱ አንድ አካል ይሆናሉ አለ በግብር፤ (ሐተታ) ወንድ ቢወለድ ያንተ ነው፣ ሴት ብትወለድ ያንቺ ናት አይባባሉምና ፤ አንድም የሁለቱን መልክ ይዘው ይወለዳሉና፤ አንድም ሁለት ሁነው አንድ ልጅ ያስገኛሉና ፤ አንድም ከእናት ደም፣ ከአባት ዘር ተከፍሎ አንድ ሰው ሁኖ ይወለዳልና ፤

ጉባኤ

ጳጳ፣ ወሀለዉ አዳም (ወሔዋን) ወብእሲቱ ዕራቃኒሆሙ ወኢይትጋፈሩ፣

አዳምና ሔዋን ከዚህ ዓለም ልብስ ዕራቁታቸውን ሳሉ አይተፋፈሩም ነበር፤ (ሐተታ) ብርሃን ለብሰው ነበርና ፤ ብርሃን ይገልጻል እንጂ ይሠውራልን? ቢሉ፣ እሱ ሠውር ካለው ይሠውራልና፤ አንድም እንደ ሕፃን አይተፋፈሩም ነበር ፤ አንድም ወሀለዉ ብለህ መልስ፤ አዳምና ሔዋን ከልብስ ኃጢአት፣ ዕራቁታቸውን ነበሩ። (ወኢይትጎ፣ ፈሩ) ሰባቱንም ዓመት፣ ኃፍረተ ነፍስ አልነበራቸውም ።

ምዕራፍ ፫

፩፣ ወአርዌ ምድር ለመጠብቅ እም ኩሉ አራዊተ ገዳም ዘገብረ እግዚአብሔር ፤

እባብ እግዚአብሔር ከፊጠራቸው ከዱር አራዊት ሁሉ ይልቅ ይተነኩል ነበር፤ አንድም አብነት ይልሕም እከየ ይላል በቀሌምጦንስ ፤ በክፋት ከሁሉ ይከፋ ይጸና ነበርና፤ (ታሪክ) ይህ አርዌ ምድር ጥንቱን ሲፈጠር በአምሳለ እንላ ገመል ይላል፤ የግመል ወሳብሬ አህሎ ተፈጥሮ ነበር፤ ኋላ ሑር በእንግድዓክ ወመሬተ ብላዕ ባለው ጊዜ አራት እግሩ ተስቦ ወደ ሆዱ ገብቶአል፤ ለምድር ቀርቦ በልቡ የሚሄድ ስለሆነ አርዌ ምድር ተብሎአል፤ ይህን ከምን ይገኛል ቢሉ ከቀሌምንጦስ ይገኛል፤ አንድም ምድር ያለው አዳምን ነው፤ ዘምድረ ለብስ እንዲል (መጽ፡ ኪዳን)

ምድራዊ አዳምን ስላሳተ አርዌ ምድር ተብሎአል ፤ አንድም ዲያብሎስ ከሁሉ በክፋት ይጸና ነበር ፤

ወይሌላ አርዌ ምድር ለብእሲት፣ ዲያብሎስ ሔዋንን እንዲህ አላት ፤

ምንትኑ ዘይቤለክሙ እግዚአብሔር ኢትብልዑ እምኩሉ ዕዕ ዘውስተ ገነት፤

እግዚአብሔር በገነት ካለው ዕዕ ሁሉ አትብሉ ያላችሁ ስለምን ነው? አላት፤ (ሐተታ) ዕዕ በለስ ብዬ ለይቼ የነገርሁዋት እንደ ሆነ፤ ክፋቴን፤ ተንኩሌን ታውቅብኛለች ብሎ አልብሶ (ሠውሮ) ተናገረ፤ ዓመፃ ወዕኢት እመዛግብቲሃ ፤ ወአቡሃ ለሐሰት የሚያሰኘው ይህ ነው ፤ (ሂኖክ ፲፪፡፫፣ ዮሐ. ፰፡፵፬) ፤

፪፣ ወትቤሎ ብእሲት ለአርዌ ምድር እምዕዕሰ ዘይፈረ ለሁሉ ማዕከል ገነት ንበልዕ፤

ሴቲቱም እባቡን እንዲህ አለቸው፤ በገነት ካለው ዕዕ ሁሉ እንበላለን ፤

፫፣ ወባሕቱ እምፍሬ ዕዕ ዘሁሉ ማዕከል ገነት ይቤለን እግዚአብሔር ከመኢንብላዕ እምኒሁ ፤

አዘዘነ ሲል ነው፤ ነገር ግን በገነት ካለው ዕዕ በለስ እንዳንበላ አገዘናል ፤

ወከመ ኢንግሥጥ ፤

እንኳን ልንበላው እንዳንነካው አገዘናል ፤

ከመ ኢንሙት ይቤ፤

ይኸውም ነፍሳን ተመቅኝቶን አይደለም ፤ እንዳንሞት ብሎ ነው ፤

፬፣ ወይሌላ አርዌ ምድር ለብእሲት አኮ ሞተ ዘትመውቱ፤

ዲያብሎስ ሔዋንን እንዲህ አላት ፤ የሞት ሞት ትሞታላችሁ ብሎስ አይደለም ፤

፭፣ አላ እስመ የአምር እግዚአብሔር ከመ አመ ዕለተ ትበልዑ እምኒሁ ይትፈታላ አዕይንቲክሙ ፤

ከዚህ ዕዕ በለስ በበላችሁ ጊዜ ዓይነ ልቡናችሁ እንዲገለጽ ያውቃልና ፤

ወትከውኑ ከመ እግዚአብሔር፤

እንደ እሱ የባሕርይ አምላክ እንድትሆኑ ያውቃልና፤

ወተአምሩ ሠናየ ወእኩየ፤

ክፋውን መልካሙን እንድታውቁ ያውቃልና ስለዚህ ነው እንጂ፤ የሞት ሞት ትሞታላችሁ ብሎስ አይደለም አላት፤ (ሐተታ) ጣዖት መስበክ ጀመረ፤ ከአዳምና ከሔዋን የሚወለዱ ዜውስ አርጤምስ የሚመለከቱ ናቸውና ፤

(ታሪክ) ይኸንንስ ሁሉ ከወዴት አግኝቶ ነግሮአታል ? ቢሉ ፤ አዳምና ሔዋን ሰባት ዓመት በገነት ሲኖሩ ሰይጣን በምን ምክንያት ላስታቸው ? እያለ ምክንያት አጥቶ ሲጠባበቅቸው ይኖር ነበር፤ እንስሳት፣ አራዊት፣ አዕዋፍ፣ ስም ለመሰየም ወደ

አዳም ሲመጡ በጉዳና አገኛቸው፤ እስከ ሰባት ዓመትስ ስም ሳይሰየሙ አይቀሩም ብሎ ለደጅ ጥናት ለተልእኮ ይመጡ ነበር፤ ከዕለታት አንድ ቀን፣ ለደጅ ጥናት ለተልእኮ መጥተው ሲመለሱ በጉዳና አገኛቸው ፤ ወደ እራያ ቢቀርብ፣ አፍርሆ ወአደንገዖ ይላል፤ አስፈራው አላስቀረበውም፤ ፈቀቅ ብሎ ቁሞ ፤ አይቱ ሐርክሙ ውሉደ መሬት ወዴት ሄዳችሁ ነበር አላቸው ፤ ከጌታችን ከንጉሠ ኩሉ ከአዳም ዘንድ ደጅ ልንጠና አሉት፤ ምንተ ይቤለክሙ አዳም፤ አዳም ምን አላችሁ ? ምን ነገራችሁ ? አላቸው፤ ያለንም የለ አሉት፤ እንዲያውሳ ጥቂት ምን ነገራችሁ ? አላቸው ፤ ከኛ አንዳችንን አርደህ ብላ፤ አልበህ ጠጣ ብንለው፤ እኔስ እንበለ አሐቲ፤ ዕዕ ከአንዲት ዕዕ በቀር የከለ ከለኝ የለም ፤ ሁሉን ግዛ ንዳ፤ ሁሉን ብላ ጠጣ ብሎ ሰጥቶኛል፤ ይኸችንም የከለከለኝ ነፍሳኝ ተመቅኝቶኝ አይደለም፤ ሞተ ሥጋ፤ ሞተ ነፍስ እንዳልሞት ነው እንጂ አለን አሉት ፤ ያን ጊዜ ምንኛ ከአፋፍ ላይ ቁሞልኛል ? ከአፋፍ ላይ የቆመን ሰው ገፍቶ መጣል ያቅታልን ብሎ እንዲያስተው ዓወቀ ፤

ሲያስታቸውስ በምን አድሮ አስቶአቸዋል ? ቢሉ ፤ ለአዳም ተደላ ደስታ ሊሆን መልኩ ያማረ መዓዛው የሠመረ እባብ ተፈጥሮ በገነት ይኖር ነበር ፤ በእሱ አድሮ አስቶአቸዋል ፤ ይህስ አይደለም ፤ በገነት ከአዳምና ከሔዋን በቀር ሌላ ፍጥረት አልነበረም ብሎ መልክዋ ያማረ፣ መዓዛዋ የሠመረ እባብ፣ የግመል ወሳብሬ ያህል ሁና ተፈጥራ ነበር ፤ በእስዋ አድሮ አስቶአቸዋል፤

ይኸስ እንደምን ነው ቢሉ፤ ስም ለመሰየም ስትመጣ ከጌዳና አገኛት፤ እስከ ሰባት ዓመትስ ስም ሳትሰየም አትቀርም ብሎ ለደጅ ጥናት፣ ለተልእኮ ስትመጣ በመንገድ ተገናኙ፣ ወዴት ትሄጃለሽ ? አላት ፤ ከጌታዬ ከንጉሠ ነገሥት ከአዳም ዘንድ አለችው ፤ መልካም ነዋ አብረን እየተጨዋወትን እንሂድ አላት፤ ነገሩስ ደግ ነበር፣ ምን ይሆናላ የእኔ መልክ ያማረ፣ መዓዛዬ የሠመረ ነው፣ ያንተ መልክህ የከፋ መዓዛህ የከረፋ ነው ፤ እንደምን ይሆናል ? አለችው ፤ እንግዲያው መልካሙ የት ላይ ነዋ ፤ ያንቺ መልክ የኔን ክፉ መልክ ያስወድደዋል፣ ያንቺ መዓዛ የኔን ክርፋት ይለውጠዋል ያስመሰ

ግንዋል ብሎ በከንቱ ውዳሴ ልብዋን ደቃት (ጠለፋት) ፤ በከንቱ ውዳሴ የማይነደፍ የለምና እርስዋም በከንቱ ውዳሴ ተነደፈች፤ ተከታትለው ሲሄዱ የዚህች የገነት ጌዳናዋ አቀበትዋ አይመችም ጌዳጉጽ ነውና በዚህ ጌዳና እንወቅበት አላት፤ ምን እናድርግ አለችው፤ ፊት አንቺን ልዘልሽ ፤ ጳላ እኔን ታዝሊኛለሽ አላት ፤ አዝጋት ሂድ እኩሌታ ጌዳና ሲደርሱ፣ ፍዳ ያርኩኪ ፀርኒ ፣ እንዳዘ ልኹሽ እዘሊኝ አላት፣ አዘላችው፤ ቅቤ ከጋለ ደንጊያ ላይ ሲያኖሩት ቀልጠ እንዲሠርዕ፣ በእስዋ ሥግው ሆኖ ሂደ ፤ ከአዳም ዘንድ ሲደርስ በሐኪ አ አዳም ንጉሠ ሰማይ ወምድር፣ የሰማይና የምድር ጌታ አዳም እንዴት አደርኸ ? እንደምን ውለህ አድረኻል ? አለው ፤ አዳምም ፍልጥ አርጭ ምድር፤ ንጉሠ ምድር ነኝ እንጂ፤ ንጉሠ ሰማይ ነኝን አለው ፤ አንድም መላእክት ጊዜያት (አቀጥጣሮ) አስተምረውት ነበርና ያን እስኪጨርስ ዝም አለው ፤ አንድም የወንድ ልጅ አእምሮው ሀዱእ ነውና ዝም አለው ፤ ነገሩን አልተቀበለውም ፤ ነገሩን እንዳልተቀበለውና ደስ እንዳላሰኘውም አይቶ ወደ ሔዋን

ቢሂድ፣ እርስዋንም ሥራ ፈትታ እግርዋን ዘርግታ፣ እጅዋን በጭንዋ ላይ አፋትላ (አነባብራ) አገኛት ፤ በሐኪ አ ሔዋን ንግሥተ ሰማይ ወምድር አላት ፤ ሴቶች ውዳሴ ከንቱ ይወዳሉና ይህን ቢላት ደስ አላት ፤ ነገሩን እንደተቀበለችው አይቶ ፣ ምን ምን ብሎ ብሎአችሁአል ? አላት ፤ እርስዋም ከእንዲት ዕዕ በቀር ሁሉንም ብሎ ብሎናል ፤ ያቺንም የከለከለን ነፍሳን ተመቅኝቶን አይደለም፣ የሞት ሞት ትሞታላችሁ ብሎ ነው እንጂ አለቺው፤ እርሱም የሞት ሞት ትሞታላችሁ ብሎስ አይደለም፣ አምላክ ትሆናላችሁ ብሎ ነው እንጂ ብሎአታል ፤ እርስዋም መልስ ሳላት መልስ እንደሌላት ሆናለች፤ ይህን ዕዕ በለስ ብት በሉ የባሕርይ አምላክ ትሆናላችሁ ቢላት፣ በቅጠል የባሕርይ አምላክ መሆን የሚገኝ ከሆነማ፣ አንተ በልተኸው የባሕርይ አምላክ አትሆንምን? ብትለው መልስ ነበርና፤ ቢጠላችሁ እንጂ ነው ቢላት፣ ከጠላን ፍጠረን ሳንለው ለምን ፈጠረን ? ብትለው መልስ ነበረ ፤ ቢመቀኛችሁ እንጂ ቢላት ፣ ከተመቀኝንማ ሁሉን ብሎ ሁሉን ግዙ መቼ ይለን ነበር?

ብትለው መልስ ነበርና መልስ ሳላት መልስ እንደሌላት ሆነች፤ ይህንንስ በምን ቋንቋ ነግሮ አታል ቢሉ ዓለም በተፈጠረ በት በዕብራይስጥ ቋንቋ ነግሮ አታል፤ ከዚያ አስቀድሞ በአንድ ቋንቋ ይናገሩ ነበርና ፤ ወይትናገሩ አሐደ ከንፈረ ፣ እንዲል ፤ አንድም የሁሉም ቋንቋ ተገልጸላቸው ያውቁ ነበር፤ ዘአዕዋፍ ድምፀ ፣ ወዘአራዊት ንቃወ፤ በመንፈስ ቅዱስ ያዕቆብ ለበወ ፤ እንዲል ፤

፮፣ ወሶበ ርእየት ብእሲት ከመሠናይ ዕዑ ለበሊዕ ወሠናይ ወእቱ ለአዕይንት ወለርእይ፣ ወሠናየ ያጤ ይቅ፣

ሔዋንም፣ ዕንጨቱ ሊበሉት የሚያስገመድ፣ አይተውትም ለዓይን ደስ የሚያሰኝ፣ በጎውንም ነገር የሚያሳውቅ እንደሆነ ባዮች ጊዜ ፤

ነሥአት እምኔሁ ወበልዕት፣ ወወሀ በቶ ለብእሲሃ፣ ምስሌሃ ወበልዕ ፣ ለአዳም ሰጠችው ፣ አብረውም በሉ፤ (ሐተታ) ሲበሉትስ እንደምን አድርገው በልተውታል? ቢሉ፤ ጥንቱንም ከፍጡር ከአዳም በታች አድርጎ ፈጥሮኛል፣ አሁንም ከእርሱ በላይ እንድትሆኑ፣ አስቀድመሽ አንቺ ብዬ፤ ከዚህ በኋላ ለርሱ ስጭው ብሎ አታል ፤ አንድም የእርስዋ

ጸጋ ሲገፈፍ አይቶ እርሱ ያመ ልጠኛል ብሎ ሔዋን ያምላክ ነት ሥራ እንዲህ አይደለምና በቀኝ እጅሽ ለርሱ ሰጥተሽ በግራ እጅሽ አንቺ ይዘሽ ተያ ይታችሁ አንድ ጊዜ ብሉት ብሎአታል ፤

፮፣ ወተፈትሐ አዕይንቲሆሙ ፣

ዓይነ ልቡናቸው ተገለጠ ፤

ወአእመሩ ከመ ዕራቃኒሆሙ እሙ ንቱ፣

ዕራቁ ታቸውንም እንደሆኑ አወቁ ፤ ዲያብሎስ የበጎ አስመ ስሎ ነግሮአቸው ነበር፣ የክፉ ሆኖባቸዋል ፤

ወኃፍሩ ወሰፊዩ ቁጽለ በለስ ፣

አፍረው የበለስ ቅጠል ሰፍተው ለበሱ ፤

ወገብሩ ለሙ መዋርዕተ፣

ድኮ ጉለሻ ማጠቆ አድርገው ዕርቃናቸውን ሠወሩ ፤

፯፣ ወሰምዑ ቃለ እግዚአብሔር እንደ ያንሱሱ ፍና ሠርክ ውስተ ገነት፣

በሠርክ ጊዜ ጌታ በገነት ውስጥ ድምፀ ሰኩና ብእሲ እያሰማ ወደነርሱ ሲመጣ በሰሙ ጊዜ፤

ወተኃብኡ አዳም ወበእሲቱ እምቅ ድመ እግዚአብሔር ማዕከለ ዕዋሃ ለገነት ፣

ከእግዚአብሔር ፊት በገነት እንጨት መካከል ተሠወሩ ፤

(ሐተታ) ስለምን ቃል እያሰማ መጣ ቢሉ ፣ እንዳይደነግጡ እንዳይፈሩ ብሎ ነው ፤ እነሆ አሁን ዛሬ ሰው ባለቤትም ሆነ ጉረቤት ከውጭ ሲመጣ ከቤት ያለ ሰው ዕራቁቱን ቢሆን ጉዳይም ቢያደርግ ፣ እንዳያፍር እንዳይደነግጥ ቃል እንዲ ያሰማ ፣ አንድም ሁለተኛ ከመ በደል ለማዳን ፣ ኃጢአት ሠር ተው ገም ብሎአቸው ቢሆን አላወቀብንም ብለው ሁለተኛ በበደሉ ነበርና ፤ አንድም ፈጽሞ እንዳልተጣላቸው ሲያጠይቅ ነው፤ በሠርክም መሆኑ ሰኩና ብእሲም ማሰማቱ አምስት ሺሕ ከአምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ከልጅ ልጅህ ተወልጄ ፣ ሰው ሁኔ ሥጋ ለብሼ አድንገለሁ ሲል ነው ፤

፱፣ ወጸውያ እግዚአብሔር ለአዳም ወይቤሉ አይቴ ሀሎስ አዳም ፣

እግዚአብሔርም አዳምን ጠርቶ አዳም ወዴት አለህ ? አለው ፤ (ሐተታ) ያለበትን የማያውቅ ሆኖ አይደለም ፣ ሊያናግረው ቢሻ እንዲህ አለ እንጂ፤ አን ድም በኋላ ዘመን አላዋቂ ሥጋን ተዋሕጄ አድንገለሁ ሲል ነው፤ ይህንንም አይቴ ቀበርክምዎ ለአልዓዛር ካለው ጋራ አንድ ነው ብሎ ቅዱስ ፍርሎስ አስ

ማምቶታል ፤ ሃይ. አበ. ቄር ድርሳን ፤ አንድም እንደምን ባለ አንዋዋር አለህ ? በክብርን ነው ወይስ በኃግር ነህ? አለው፤ አንድም ያን የፈለግኸውንስ አምላክነት ተከፍክፈኸው አረ ፍኸ ? ሲለው ነው ፤

፲፣ ወይቤ አዳም ቃለክ ሰማዕኩ እንደ ታንሱሱ ውስተ ገነት ወፈራህኩ እስመ ዕራቅዩ እነ ወተኃባእኩ ፣

አዳምም ወደኔ ስትመጣ በገ ነት ውስጥ ቃልኸን በሰማሁ ጊዜ እኔ ዕራቁቱን ስለሆንኸ ፈርቼ ተሠወርኸኩ አለ፤

፲፩፣ ወይቤሉ እግዚአብሔር ሙኑ አይደላከ ከመ ዕራቁክ አንተ፣

እግዚአብሔርም ራቁትህን መሆንህን ማን ነገረህ ? የነገረህ ማነው ? አለው ፤ አንድም ዕራ ቁትህን የምትሆንበትን ዕዐ በለስ ብላ ብሎ ማን ነገረህ ? ማን ብላ አለህ ?

እምዕዕኑ ዘአዞዛኩከ ከመ ኢትብላዕ እምኔሁ ዮጊ በላዕከ ፣

አትብላ ያልኸኸን ዕዐ በለስ ምንአልባት በልተህ ይሆን ?

፲፪፣ ወይቤ አዳም ብእሲት እንተ ወሀብከኒ ምስሌዩ ትንበር ይእቲ ወሀበተኒ ወበላዕከ ፣

አዳምም ካንተ ጋራ ትነር ብለህ የሰጠኸኝ ሔዋን አታላ ሰጠኸኝ በላሁ አለ ፤

፲፫፣ ወይቤላ እግዚአብሔር ለብላ ሲት ለምንት ገበርኪ ዘንተ፣

እግዚአብሔርም ሔዋንን እን ደዚህ ያለውን ነገር ለምን አደረግሽ ? አላት ፤

ወትቤ ብእሲት፣ አርዌ ምድር አስ ፈጠተኒ ወበላዕከ፣

ሔዋንም አርዌ ምድር (እባብ) አታለለኸኝ በላሁ አለኸ፤

፲፬፣ ወይቤሉ እግዚአብሔር ለአርዌ ምድር፣

እግዚአብሔርም አርዌ ምድርን እንዲህ አለው፤ ምክንያተ ስሕ ተት የሆነ እሱ ነውና መርገምን በእሱ ይጀምራል ፤

እስመ ገበርኪ ለዝንቱ ርጉመ ኩን እምኩሉ እንሰላ ወእምኩሉ አራዊተ ምድር ፣

ይህን ሥራ ስለ ሠራኸው በዚህ ዓለም ካሉ ከአራዊት፣ ከእንስ ሳት ሁሉ ተለይተህ ርጉም ሁን፤ ወበእንግድዓከ ሑር፣

በልብህ ተስበህ ሂድ አለው ፤ (ሐተታ) እንዲህ ባለው ጊዜ እግሩ ተሰብስቦ ተጠቅልሎ ከሆዱ ገብቶ በመሬት እየተሳበ የሚ ሂድ ስለሆነ አርዌ ምድር ተብ ሎአል ፤

ወመሬተ ብላዕ ኩሎ መዋዕል ሕይ ወትከ ፣

ባለ ዘመንህም ሁሉ ምግብህ መሬት ይሁን አለው፤ አንድም

ኩሎ መዋዕል ሕይወትክ አስተ
 ገርር ብለህ ወደ ታች ግጠም፤
 ፲፮፤ አስተገርር ማዕከሊክ ወማዕከሊ
 ብእሲት፤
 ባለ ዘመንህ ሁሉ በአንተና በሌሎ
 ዋን መካከል ፤
 ማዕከሊ ዘርእክ ወማዕከሊ ዘርእ፤
 በሌሎን ልጆችና በአንተ ወገኖች
 መካከል ፀብን አጸናለሁ፤
 ወውሎቱ ይዕቀብ ርእሰክ፤
 እርሱ ጠብቆ ራስ ራስህን ይቀ
 ጥቅጥ፤
 ወአንተ ዕቀብ ሰኩናሁ ፤
 አንተም ጠብቀህ እግሩን ንደ
 ፈው ብሎ ረገመው፤ (ሐተታ)
 ይህም ሊታወቅ፤ እባብ ራሱን
 ካልመቱት አይሞትም ፤
 ፲፯፤ ወለብእሲትኒ ይቤላ እግዚአብ
 ሔር አብዙኖ አብዙኖ ለኃዘንኪ ወለ
 ሥቃይኪ ፤
 ሌሎንም እግዚአብሔር እን
 ዲህ አላት፤ ኃዘንኸን፤ ባዕርኸን
 አበዛዋለሁ ፤
 ወበገዕር ለዲ ኩሎ መዋዕል ሕይወ
 ትኪ ፤
 በምትወልጃለህ ጊዜ ሁሉ በገር
 በጋር ውለጃ፤ ፤
 ወወሊደኪ ይኩን ምግባእኪ ኅበ
 ምትኪ ፤
 በገር በጋር ከወለድኸም በኋላ፤
 መመለሻኸ ወደ ባልኸ ይሁን፤

ወውሎቱ ይቅንይኪ ፤
 ከመ ትኩኒ እግዚአብሔር ብሎዋት
 ነበርና ገዥኸም ይሁን፤ አንድም
 ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአርዌ
 ምድር ብለህ መልስ፤ ጌታ ዲያ
 ብሎስን እንዲህ አለው፤ ይህን
 ነገር ስለአደረግኸው ከሕዝቡ
 ከአሕዛቡ ተለይተህ ርጉም ሁን፤
 የክሕደት ነቅዑ እርሱ ነውና
 መርገምን በርሱ ይጀምራል፤
 ዓመፃ ወዕለት እመዛግብቲ፤ እን
 ዲል ሄናክ ፤
 ባለ በዘመንህ ሁሉ ተዋርደህ
 ኑር፤ ወብላዕ መሬቱ፤ ጎሠር
 ጉስቋላ ሁን፤ አስተገርር ባንተና
 በመምህራን መካከል ፤ በወገኖ
 ችህና በደቀ መዛሙርቶቻቸው
 ውም መካከል ፀብ ክርክርን
 አመጣለሁ፤ እነዚያም ጠብቀው
 በመስቀል ራስ ራስህን ይቀጥቅ
 ጡህ አለ ድል ይንሡህ ፤ እን
 ተም ሰኩና ሕሊናቸውን ለማ
 ሳት ጠብቃቸው ፤ (ወለብእሲ
 ትኒ ይቤላ) ጌታ መምህራንን
 ጥራችሁ ግራችሁ ምግባር ትሩ
 ፋት ሥሩ አላቸው ፤ ምግባር
 ትሩፋትም ከሠራችሁ በኋላ
 ጸጋውን ክብሩን ለማግኘት
 መመለሻችሁ ወደ እኔ ይሁን ፤
 ዋጋችሁንም የምሰጣችሁ እኔ
 ነኝ ፤ አንድም ምእመናንን
 ጥራችሁ ግራችሁ ምግባር ትሩ
 ፋት ሠርታችሁ ጸጋ ለማግኘት

መመለሻችሁ ወደ እኔ ይሁን፤
 ዋጋችሁንም የምሰጣችሁ እኔ
 ነኝ አላቸው ፤
 ፲፰፤ ወለአዳምኒ ይቤሎ እግዚአብ
 ሔር ፤
 አዳምንም እግዚአብሔር እን
 ዲህ አለው ፤
 እስመ ሰማዕክ ቃለ ብእሲትክ ወበ
 ላዕክ እምውሎቱ ዕዕ ባሕቲቱ ዘአዘ
 ገዡክ ከመ ኢትብላዕ፤
 ከዚያ ዕንጨት ብቻ እንዳትበላ፤
 አትብላ ብዬ ካዘዘኸኸኸ ዕንጨት
 የሚሰትህን ቃል ሰምተህ በል
 ተሃልና ፤
 ርግምተ ትኩን ምድር በተግባርክ፤
 ምድር በሥራህ የተረገመች
 ትሁን፤ አንድም በዘር በሩካቤ
 የተወለዱ ልጆችህ የተረገሙ
 ይሁኑ ፤
 ወበገዕር ብላዕ ኩሎ መዋዕል ሕይ
 ወትክ፤
 ባለ በዘመንህ ሁሉ ጥረህ ግረህ
 ብላ ፤ አንድም ምግባር ትሩ
 ፋት ሠርተህ ጸጋ ክብር ተቀ
 በል ፤
 ፲፱፤ አሥዋክ ወአሚካላ ይብቀሩልክ፤
 እሾህ አሚካላ ይብቀሩብህ ፤
 (ሐተታ) እንዲህ ባለው ጊዜ
 በምድር የበቀሉ ዕዕዋት እሾ
 ኸን የሚኩሰኩሰውንም ነገር

ሁሉ አስገኝተዋል፤ ሦክ ወአሚ
 ክላ ባለው ተርቢሎስ ይላል ፤
 ሦክ ወአሚክላ ማለት ነው ፤
 አንድም በሆድ ውስጥ ያሉ
 ተሐዋስያን ናቸው ፤
 ወብላዕ ግዕረ ገዳም ፤
 አርሰህ ቁፍረህ እህል ተመገብ፤
 አንድም መክረህ አስተምረህ
 ዋጋህን ጸጋ ክብር አግኝ፤ ይደ
 ልዎ ዕስቡ ለዘይትቀንይ እንዲል
 (ማቴ. ፲፡፲) ፤
 ፲፱፤ ወበሐፈ ገጽክ ብላዕ ኅብስተክ
 እስከ ትገብእ ውስተ መሬት እንተ
 እምኔህ ወገእክ ፤
 ወደተገኘኸባት መሬት እስክት
 መለስ ድረስ፤ ጥረህ ግረህ ደክ
 መህ ብላ፤ አንድም ንስሐ ገብ
 ተህ ምግባር ትሩፋት ሠርተህ
 ሥጋውን ደሙን ተቀበል፤ ኅብ
 ስተክ ማለቱ የሚሰጥ በኅብስ
 ትነት ነውና ፤
 እስመ መሬት አንተ ወውስተ መሬት
 ትገብእ ፤
 ጥንቱን ከመሬት ተገኝተሃልና
 እስከ ትገብእ ይለዋል፤ አንድም
 ከመሬት ተገኝተሃልና ወደ መሬ
 ትነትህ ትመለሳለህ ፤
 ፳፤ ወሰመየ አዳም ሰማ ለብእሲቱ
 ሌዋን ፤
 አዳምም የሚሰቱን ስም ሌዋን
 ብሎ ጠራት ፤

እስመ ይኔቲ፤ እሞሙ ለሕያዋን ፤
 የሕያዋን እናት ናትና፤ ይህስ
 አይደለም አትብዩ ያላትን ዕዕ
 በለስ በልታ እመ ምውታን ተብ
 ላለች ብሎ እመቤታችን በን
 ጽሕና በድንግልና ጸንታ ተጠ
 ርታቢታለችና ፤ እሞሙ ለኮ
 ሎሙ ሕያዋን እንዲላት፤ (ውዳሴ
 ማርያም ዘሠሉስ) ፤ አንድም
 የሕያዋን የጌታና የእመቤታ
 ችን መገኛ ሁናለችና እርስ
 ዋም ቅሉ ተጠርታቢታለች ፤

፳፩፤ ወገብረ እግዚአብሔር ለአዳም
 ወለብእሲቱ አእዳለ ዘማእስ ወአልበ
 ሶሙ፤

ዘውእቱ ማእስ ሲል ነው ፤
 እግዚአብሔርም አዳምንና ሔዋ
 ንን ቀሩርበት አለበሳቸው ፤
 (ሐተታ) ከወዴት አምጥቶ አለ
 በሳቸው ? ቢሉ ፤ አንበሳ የሰበረ
 ውን፤ ነምር የጫረውን አምጥቶ
 አልብሶአቸዋል ፤ ወይትናገሩ
 አሐደ ከንፈረ፤ እንዲል፤ ...ከሰ
 ባት ዓመት አስቀድሞስ በአራ
 ዊትና በእንስሳት መካከል ጠብ
 የለም ብሎ እንስሳትን ያስገኘ
 ጌታ ይህን ማስገኘት ይሳነዋ
 ልን ? እምነበ አልቦ አምጥቶ
 አልብሶአቸዋል ፤ አንድም ቅር
 ፍተ ዕዕ ነው ፤ የፋርስ ነገሥ
 ታት ቀለም እያገቡ በወርቅ
 በብር እያስጌጡ ይለብሱት

ነበር ፤ አንድም አእዳለ ልብስ
 ዘማእስ ሲል ነው፤ የአካላቸው
 ልብስ የሚሆን ቀሩርበትን አለ
 በሳቸው ፤

፳፪፤ ወይቤ እግዚአብሔር ናሁ
 አዳም ኮነ ከመ አሐዱ እምነን
 ያእምር ሠናዩ ወእኩዩ ፤

እግዚአብሔርም እንዲህ አለ፤
 አዳም መልካሙንና ክፉውን
 ለይቶ ያውቅ ዘንድ ከእኛ እንደ
 አንዱ ሆነ አለ ፤ በፍና ተሣ
 ልቆ ፤

ወይእኬኒ ዮጊ ያሌዕል እዴሁ ወይነ
 ሥእ እምዕዕ ሕይወት ወይበልዕ ወዩ
 ሐዩ ለዓለም፤

ወይም እኮ ዛሬም እጁን ከፍ
 ከፍ አድርጎ ከዕዕ ሕይወት በልቶ
 በሕይወት ይኖር ይሆናል አለ፤
 ወአውዕእ ማንኛ፤ አንድም ወይቤ
 እግዚአብሔር ብለህ መልስ ፤
 አዳም መልካሙን ክፉውን ያውቅ
 ዘንድ ከኛ እንዳንዱ ሆነ፤ አሁ
 ንም አዳም እጁን ከፍ ከፍ አድ
 ርጎ ከዕዕ ሕይወት አምጥቶ በልቶ
 ለዘለዓለም በሕይወት ይኖር
 ይሆናል ብሎ፤ አውዕእ ብለህ
 እሠር፤ አንድም አዳም ሥጋ
 የባሕርይ ዕውቀትን ያውቅ
 ዘንድ፤ ከእኛ አንዱን ወልድን
 ኾነ፤ በመልዕልተ መስቀል እጁን
 ዘርግቶ ተስቅሎ፤ መከራ መስ
 ቀልን ተቀብሎ የሐዩ በትን
 ሣኤ፤ (ያሐዩ) ምእመናንን በዘ

ላለም ሕይወት ያኖራል፤ አን
 ድም አዳም ምእመን ከእኛ
 ተወልዶ (ኮነ ከመ አሐዱ) በል
 ጅነት ለኛ አካል ብልት ሆነ፤
 (ወይእኬኒ)፤ አሁንም እደ ልቡ
 ናውን ከፍ አድርጎ ንስሐ ገብቶ፤
 ሥጋውን ደሙን ተቀብሎ ለዘ
 ላለሙ ሕያው ሆኖ ይኖራል፤

፳፫፤ ወአውዕእ እግዚአብሔር ለአ
 ዳም እምነተ ተድላ ፤

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር
 አዳምን ተድላ ደስታ ካለበት
 ከገነት አወጣው ፤

ከመ ይትገበራ ለምድር እንተ እም
 ኔሃ ወዕእ፤

የተገኘባትን መሬት ያርሳት
 ይቈፍራት ዘንድ፤

ወአጎደሮ ቅድመ ገነተ ትፍሥሕት፤
 ተድላ ደስታ ባለባት በገነት
 አንጻር ባለ በደብር ቅዱስ፤ አኖ
 ረው፤ (ሐተታ) ስለምን ቢሉ ገነ
 ትን እያየ ኅዘን እንዲጸናበት
 ብሎ፤ አንድም ተስፋ እንዳይቈ
 ርጥ፤ የቀደመ ክብሩን የኋላ
 ተዋርዶውን አይቶ ንስሐ እንዲ
 ገባ፤

፳፬፤ ወአዘዘሙ ለኪሩቤል ወለሱራ
 ፌል ዘውስተ እደዊሆሙ ሰይፈ እሳት
 እንተ ትትመያየጥ ከመ ይዕቀቡ
 ፍኖተ ዕዕ ሕይወት፤

የመላእክትን ተፈጥሮ አመጣ፤
 በግ በግ የምትል፤ አንድም እንደ

በለው ሰይፍ እጥፍ ዘርጋ የም
 ትል የእሳት ሰይፍ በእጃቸው
 የተያዙኝ ኪሩቤልንና ሱራፌልን
 ዕዕ ሕይወት ያለባትን የገነትን
 ጌዳና ይጠብቁ ዘንድ አዘዘቸው፤
 ፍኖተ ዕዕ ሕይወት ባለው ፍኖተ
 ገነት ይላል፤ ሰይፈ እሳት ባለ
 ውም ፤ ሐፀ እሳት ፤ ከኖተ
 እሳት ይላል አብነት ፤ በቁሙ
 ሐፀ እሳት ከኖተ እሳት ነው፤
 አንድም ሥልጣናቸው ነው ፤
 ስለምን መላእክትን አስጠበቀ
 በት ቢሉ ፤ ይህም ኅዘን ይጽና
 በት ብሎ ነው፤ ፈጽሞ ቢጣላኝ
 ነው እንጂ መላእክትን ያስጠ
 ብቅብኝ ነበርን ብሎ እንዲ
 ያዝን ፤ አንድም ተስፋ እንዳ
 ይቈርጥ ፤ ፈጽሞ ቢጣላኝማ
 ለሌላ ይሰጥብኝ አልነበረምን?
 መቼ መላእክትን ያስጠብቅ
 ልኝ ነበረ ? ብሎ ንስሐ እንዲ
 ገባ ፤ (ሐተታ) የመላእክት
 ተፈጥሮ ከምን ነው ? ቢሉ
 ከነፋስ ከእሳት ነው ፤

ወሶበ እንተ ኢያእኩትኮ ለዘፈጠ
 ረከ እምነበልባል እሳት ወእምነፋስ
 ፈጠረ ህየንቴከ ሰብአ ዘማሬ እማይ
 ወእመሬት እንዲል ፤ (መቃ
 ሣልስ ፪፡፲-፲፩ ፤ ፫፡፯-፲) ፤

ከዕለተ እሐድስ አስቀድሞ ግብር
 እምግብር የተፈጠረ የለም ብሎ
 እንደ ነፋስ፤ እንደ እሳት የሚ
 ራቀቁ የሚፋጠኑ ስለሆነ እን

ዲሀ አለ እንጂ፤ ተፈጥሮአቸውን እምገበ አልቦ ነው፤ አንድም ነፋስ፤ እሳት ፈጸም ያነ ፈቃድ ናቸው፤ በነፋስ ጥቅመ ሰናዖርን ገልብጦ ጥሎ በታል፤ በእሳት ሰዶም ገሞራን አጥፍቶበታል፤ እንደዚህም ሁሉ መላእክት በየጊዜው ፈቃዱን ይፈጽማሉና እንዲህ አለ ።

ምዕራፍ ፬

ገባኢ

፩፤ ወአእመራ አዳም ለሔዋን ብእሲቱ፤

አዳም ሚስቱን ሔዋንን በግብር አወቃት፤ (ሐተታ) ይህም እንዲያው አይደለም፤ አዳም ንስሐ ገብቶ መቶ ዘመን አለቀሰ፤ በኃሙስ ዕለት ወበመንፈቃ ለዕለት እትወለድ እም ወለተ ወለትከ ብሎ ተስፋውን ነገረው፤ ይኸማ ያለ ፍካቤ ይሆናልን? ብሎ በግብር አወቃት፤ አንድም መልአኩ ነግሮታል፤

ወወንዕት ወወለደቶ ለቃዩል፤

እርስዋም ዐንሳ ቃዩልን ወለደች፤ ወትቤ አጥረይነ ብእሴ ዘእግዚአብሔር፤

ከእግዚአብሔር ዘንድ ወንድ ልጅ አገኘን ስትል ቃዩል አለ

ቺው፤ (ሐተታ) ቃዩል ማለት ጥሪት ማለት ነው፤ ላባት ለናቱ ጥሪት ሆኖ ተሰጥቶአልና፤ አንድም ክፍለት ተጋብእ ማለት ነው፤ ሲወለድ ከአባት ዘር ከእናት ደም ተከፍሎ ነውና፤ አንድም በኩረ ቀታልያን ማለት ነው፤

፪፤ ወደገመት ወወለደቶ ለአቤል እኑሁ፤

ዳግመኛም ወንድሙን አቤልን ወለደች፤ አቤል ማለት በግዕድ ደመና ማለት ነው፤ አንድም በኩረ ምውታን ማለት ነው፤

ወኮነ አቤል ኖላዌ አባግዕ፤

አቤል በግ ጠባቂ ሆነ፤ አሁን ጠገኑና ያላረረውን፤ ጥፍሩ ያልዘረዘረውን፤ ቀንዱ ያልከረከረውን፤ የሰባውን ሠዋ የሚለው ነውና እንደ አርእስት አነሳው፤

ወቃዩልስ ኮነ መስተገብረ ምድር፤

ቃዩል ግን ምድርን የሚያርስ የሚቆፍር ገበሬ ኾነ፤ አሁን አባር የመታውን ያልተለቀመውን ሠዋ የሚለው ነውና እንደ አርእስት አነሳው፤ (ሐተታ) ያንጊዜ እርሻ ቁፋሮ ኑሮ አይደለም፤ ለታብቀሩል ባለው የተገኘውን ዘር፤ ተክል የሚያርም፤ የሚኩተኩት ስለሆነ ኮነ መስተገብረ ምድር ብሎታል፤

፫፤ ወኮነ እምድገረ ብዙጎ መዋዕል፤ ከብዙ ቀን በኋላ እንዲህ ኾነ፤ አምጽአ ቃዩል እምፍሬ ምድር መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር፤

ቃዩል ምንጊዜስ እግዚአብሔር ይበላው ይመስል ብሎ ዓባር የመታውን ያልተለቀመውን መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር አቀረበ፤

፬፤ ወአቤልሂ አምጽአ መሥዋዕተ እምበኩረ አባግዲሁ ወእምስቡሐኒ ሆሙ፤

አቤል ግን እግዚአብሔር ንጹሐ ባሕርይ ነው፤ ንጹሐ ነገርን ይወዳል ብሎ፤ ቀንዱ ያልከረከረውን፤ ጥፍሩ ያልዘረዘረውን፤ ጠገኑና ያላረረውን፤ ዓመት የሆነውን በግ መሥዋዕት አድርጎ አቀረበ፤

አቤልስ አሥረፀ (አብቁለ) ጽድቀ እምነፍሱ እንዲል፤

ወነጸረ እግዚአብሔር ላዕል አቤል ወላዕል መሥዋዕቱ፤

እግዚአብሔርም አቤልን በዓይነ ምሕረት አየው፤ መሥዋዕቱንም ወዶ ተቀበለለት፤

፭፤ ላዕል ቃዩልስ ወላዕል መሥዋዕቱ ኢነጸረ፤

ቃዩልን ግን፤ በዓይነ ምሕረት አላየውም፤ መሥዋዕቱንም ወዶ አልተቀበለለትም፤

ወአጎዘኖ ለቃዩል ጥቀ፤ መሥዋዕቱ ሳያርግለት መቅረቱም ቃዩልን እጅግ አሳዘነው፤ ወወድቀ ገጹ፤

ልቡ አዝኖ ፊቱ ጠቁረ፤ አይደቅ ልቡ ለእግዚአብሔር እንዲል፤ (፪ኛ ላሙ፤ ፲፫-፴፪)፤ አንድም ወወድቀ በገጹ ይላል፤ አንገቱን ደፋ አዘነ ተቁረቁረ፤

፮፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለቃዩል ለምንት ተነገን፤

ጌታ ቃዩልን እንዲህ አለው፤ ለምን ታዝናለህ፤

ወለምንት ወድቀ ገጽክ፤

ልቡናህስ ለምን አዝኖአል? ወደቀ በገጽክ ይላል፤ አንገት ህንስ ለምን ደፍተሃል?

፯፤ አኮ በጽድቅ ዘእምጸእከ ሊተ፤ መሥዋዕቱን፤ በሚገባ የሠዋህ ልኝ አይደለም፤

ወርቱዕስ በጽድቅ ታምጽእ ሊተ፤ የሚገባውስ በእውነት ልትሠዋ ልኝ ነበር፤

አበስከ እንከ አርምም፤

በደልህ፤ እንግዲህ ወዲህ ዝምበል፤

ወነቤከ ምግባዲሁ ለእኑክ፤

ወንድምህ ከሕይወት ወደ ሞት መመለሱ በአንተ ነው፤ አንድም

በሞት ወደ መቃብር መመለሱ በአንተ ነው፤ አንድም ውንቤክ ምብጻሒሁ ለእኩክ ይላል፤ ወንድምህ ለሞት የሚደርስበት ደን ጊያ በአንተ እጅ ተይዟል ፤

ወአንተ ትኳንኖ፤

ትቀትሎ ሲል ነው፤ ወንድምህን አንተ ትገድለሃለህ፤

ወይቤሎ ቃዋ ለአቤል እኩሁ፤ ነጻ ንሑር ሐቅላ ፤

ቃዋም፤ ወንድሙን አቤልን፤ እሁሉን ተክሉን ጉብኝተን እሸቱን እንኩቶውን በልተን ውሃ ጠጥተን እንምጣ ና ወደ ዱር እንሒድ አለው ፤

፩፤ ወኮነ እንዘ ሀለዉ ገዳመ ተንሥአ ቃዋል ላዕለ አቤል እኩሁ ወቀተሎ፤

በዱር ሳሉ ቃዋል በጠላትነት ተነሥቶ ወንድሙን አቤልን ገደለው፤ (ታሪክ) ይህስ እንደ ምን ነው ቢሉ፤ ሔዋን መንታ መንታ እያደረገች ወልዳለች፤ የወለደቸውም ፲፮ት ጊዜ ነው ቢሉ ሠላሳ ይሆናሉ፤ ፴ ጊዜ ነው ቢሉ ስድሳ ይሆናሉ፤ ቃዋል ነፍስ፤ አቤልና አቅሌማ፤ መንትያዎች ናቸው ፤ አካለ መጠን ባደረሱ ጊዜ አዳም ሔዋንን ጠርቶ፤ አ ሔዋን ወር ዘዉ ደቂቅኪ፤ ልጆችሽ አደጉ እናጋባቸው አላት፤ እርስዋም

ይሁን እሺ አለችው፤ አዳምም፤ እኅትና ወንድም አይጋቡ የምትል ሕግ እንድትሠራ በሕገ ልቡና ተገልጸለት ያራራቅሁ መስሎት የቃዋልን መንትያ ለአቤል ፤ የአቤልን መንትያ ለቃዋል ትሁን አለ ፤ ቃዋልም የኔን መልካም ለሌላ፤ የሌላውን ክፉ ለኔ እንደምን ይሆናል? ብሎ አዘነ ፤ ለድ ወትመስል ሔዋንሃ እማ ይላል ፤ መልክ ከደም ግባት አስተካክላ የያዘች ናት፤ አቅሌማ ዓይነ መጭማጫ ጠጉረ ላሁጫ ናት፤ አዳምም ይህን ሰምቶ መሥዋዕት ሠዉና መሥዋዕቱን የተቀበለለት ለድን ያግባ አለ፤ አቤል እግዚአብሔር ንጹሐ ባሕርይ ነው፤ ንጹሐ ነገርን ይወዳል ብሎ፤ ጠጉሩ ያላረረውን፤ ዓመት የሆነውን የሰባውን ሠዋ ፤ መሥዋዕቱን ተቀበለለት፤ ቃዋል ግን፤ እግዚአብሔር ይበላው ይመስል ብሎ ዓባር የመታውን፤ ያልተለቀመውን መሥዋዕቱን ሠዋ፤ ሳይቀበልለት ቀረ ፤ እያዘነ ሲሄድ ሰይጣን ከመንገድ ቁይቶ፤ አ አዛል ብእሲ ምንት ያቴክክክ አለው ፤ እኔ ያላዘንሁ ማን ይዘን ፤ አባቴ ቢያደላ በእኔ ፤ እግዚአብሔር ቢያደላ በእኔ አለው ፤ ወንድምህን አትገድለውምን ሁለቱስ ለማን ይሆ

ናሉ አለው ፤ ለካ እንዲህ ያለም ነገር አለ ? ብሎ ከዚህ አብነት ነሥቶ ገድሎታል ፤ አንድም አንዱ ሰይጣን በሰው አምሳል፤ አንዱ ሰይጣን በቀራ አምሳል ሁነው ያያቸዋል፤ በሰው አምሳል የሆነው ሰይጣን ደን ጊያ ወርውሮ በቀራ አምሳል የሆነውን ሰይጣን ሲገድለው ያያል፤ ከዚህ አስቀድሞ ሞት ይወራ (ተጠርቶ) ነበር እንጂ ንዋዩ ሞት (የሞት መሣሪያ) አልታወቀም ነበርና፤ ለካ እንዲህ ያለም ነገር አለ ? ብሎ ከዚህ አብነት ነሥቶ ገድሎታል፤ አንድም እሸቱን እንኩቶውን እንብላ ብሎ ወደ ዱር ይዞት ሄደ ፤ ከበሉም በኋላ ውሀ ለመጠጣት አብረው ወደ ወንዝ ወረዱ ፤ እንዳይጠረጥር ብሎ ቃዋል አስቀድሞ ጠጥቶ አቤልን ጠጣ አለው ፤ ተጉንብሶ እጠጣለሁ ሲል በድንጋይ ፈጥፍጦ ገድሎታል ፤

፱፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለቃዋል አይቴ ውእቱ አቤል እኩክ ፤

እግዚአብሔር ቃዋልን ወንድምህ አቤል ወዴት ነው? አለው፤

ወይቤሎ ቃዋል ኢየሁምር ቡ አነ ዐቃቢሁ ለአቤል እኩክ ፤

እኔ ምን አውቃለሁ በውኑ የአቤል ጠባቂው እኔ ነኝን? አለው፤

፲፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለምንት ገበርክ ቃዋል ፤

እግዚአብሔርም ቃዋልን ጠባቂው ካልሆንህ ለምን ገደልከው አለው ፤

ቃላ ደሙ ለአቤል እኩክ በጽሑ ነቤየ እምድር ፤

ጽራኃ ደሙ ሲል ነው፤ የደሙ ጨኸት እነሆ ከምድር ወደ እኔ ደረሰ ፤ አንድም በቀለ ደሙ ሲል ነው፤ የደሙ በቀል ወደኔ ደረሰ ፤ አንድም ጽራኃ ነፍሱ ሲል ነው ፤ በማደሪያዎ ጠርቶ፤ እስመ ነፍስ ተኃድር በደም፤ እንዳል፤ ጨኸቱ እስከ ዐሥር ትውልድ ደረሰ፤ ሄኖክ እንዳየው ፤

(ታሪክ) እንደምን ነው? ቢሉ፤ መላእክት ለሄኖክ መዓርገ ነፍሳትን እያዘፉ ሲያሳዩት የአቤል ነፍስ ከዚያ ሁሉ ተለይታ ቃዋል እኩክ ቀተለኒ እያለች ስትንጸረጸር ሰማት፤

ዛ ይእቲ ዘመኑ ነፍስ ? ብሎ ጠየቀ፤ ዘአቤል ዘቀተሎ ቃዋል እኩሁ ኪያሁ ትሰኪ እስከ አመይት ነጉሉ ዘርኡ እምገጸ ምድር ፤ ከዚህ ዓለም በማየ አይላ ልጆቹ እስኪጠፉ ድረስ እሱን ትካሰጣለች ብለው ነግረውታል ፤

፲፩፡ ወይዘሲ ርግምተ ትኩን ምድር እንተ አብቀውት አፉሃ ከመ ትስተይ ደሞ ለእኩክ እምእዴክ ፤

አሁንም በአንተ እጅ የፈሰሰ የወንድምህን ደም የጠጣች ምድር የዘፋባትን አታብቅል፤ የተከለባትን አታጽድቅ አለ ፤

፲፪፡ እስመ ትትጊበራ አንተ ፤

አንተ ታርሳታለህ ትቁፍራታ ለሀና ፤

ወኢትወስክ ከመ ተሀብክ ኃይለ ፤

ፍሬውን ትሰጥህ ዘንድ የዘራሀ ባትን አታብቅል፤ የተከለከባትን አታጽድቅ፤ (ሐተታ) ይኸውም አልቀረ፤ ዛሬም የሰው ደም የፈሰሰበት መሬት፤ ዘር ተክል አያበቅልም ፤

ርዑደ ወድንጉጻ ኩን ላዕል ምድር፤

በዚህ ዓለም ብርር፣ ብርር እያ ልህ ኑር አለው፤ (ሐተታ) ይኸውም አልቀረ ፤ ዛሬም ነፍስ የገደለ ሰው ብርር ፣ ብርር ሲል ይኖራል ፤

፲፫፡ ወይቤሎ ቃየል ለእግዚአብሔር፤

ቃየልም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው ፤

ተፃቢኑ ኃጢአትየ ዘእምትትኃደግ ሊተ ፤

ኃጢአቱ ክትሠረይልኝ ይልቅ፤ እየበዛች እየጸናች ትሄዳለችን?

አለ ፤ (ሐተታ) ይኸውም ትዕቢት ነው፤ ንስሐ ሳይገባ እንዲህ ማለት፤

፲፬፡ ናሁ ታወዕአኒ እምድር ፤

እነሆ ከደብር ቅዱስ ታወጣኝ ለህ ፤

ወእምቅድመ ገጽክ እትነባዕኑ ፤

ከባለሟልነትህም ትለየኛለህ? እትነባዕኑ ማንኛ፤ አንድም ከደብር ቅዱስ እነሆ ታወጣኛለህ? (ወእምቅድመ ገጽክ እትነባዕኑ) ከዚያስ ብሄድ ከአንተ እሠው ራሰሁን?

ወእከውን ርዑደ ወድንጉጻ በዲቦ ምድር ፤

በዚህ ዓለም ብርር፣ ብርር ስል እኖራለሁ ፤

ወኮሎ ዘረከበኒ ይቀትለኒ ፤

ያገኘኝም ሁሉ ይገድለኛል አለ፤ (ሐተታ) ለእርሱ ስለመሰለው እንዲህ አለ፤

፲፭፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር አኮ ከማሁ ፤

እግዚአብሔርም ቃየልን ያገኘ ህስ ሁሉ የሚገድልህ አይደለም አለው ፤

ኮሎ ዘቀተሎ ለቃየል ሰብዓተ በቀለ ያቀውም ፤

ቃየልን የገደለ ሰው ሁሉ ሰባቱን አንድ፤ ሰባቱን አንድ እያለ

ፍጹም ፍዳን ይቀበላል፤ አንድም አላ በሳብዕ ትውልድ እትቤቀለከ ይላል፤ አብነት፤ በሰባተኛው ትውልድ በላሚህ ተበቅዬ አጠፋሃለሁ እንጂ ያገኘህ ሁሉ የሚገድልህ አይደለም አለው ፤ (ሐተታ) ይኸውም የጌታ መዓቱ ነው እንጂ ምሕረቱ አይደለም፤ ወዲያው የሞተ እንደሆነ ፍዳው ይቀልላል ፤ እስከ ሰባት ትውልድ የቁየ እንደሆነ ግን በኃጢአት ላይ ኃጢአት እየጨመረ፤ በፍዳ ላይ ፍዳ ይጨምርበታልና ፤

ወገብረ እግዚአብሔር ለቃየል ተአምረ ከመ ኢይትትሎ ኮሎ ዘረከበ፤ ያገኘው ሁሉ እንዳይገድለው እግዚአብሔር ለቃየል አዋጅ ነገረለት ፤ አንድም ምልክት አደረገለት፤ ዕንጨቱ ሣሩ ሁሉ ደም ሆኖ ታይቶታል ፤

፲፮፡ ወወዕአ ቃየል እምቅድመ ገጽ እግዚአብሔር ፤

ቃየልም ከደብር ቅዱስ ወጥቶ ከባለሟልነት ተለይቶ ፤

ወኃደረ ውስተ ምድረ ፋዩድ ዘአንጻረ ኤዶም ፤

በገነት አንጻር ባለ ፋዩድ በሚባል ቦታ ኖረ፤ (ሐተታ) ምድረ ፋዩድ ማለት፤ ምድረ ፍርሃት ወድንኃግ፤ ምድረ ኃሣር ወመርገም ማለት ነው ፤

፲፯፡ ወአእመራ ቃየል ለብእሲቱ ፤ ቃየልም ሚስቱን በግብር ባወቃት ጊዜ ፤

ወወንሰት ወወለደቶ ለሄኖህ ፤ ዐንሳ ሄኖህን ወለደች ፤ ወሐነዕ ሀገረ ፤

አገር አቀና ፤ ወሰመያ ለይአቲ ሀገር በስመ ወልዱ ሄኖህ ፤

ያችንም አገር በልጁ ስም ሄኖህ ብሎ ጠራት ፤

፲፰፡ ወወለደ ሄኖህ ለኃይዳድ ፤ ሄኖህም ኃይዳድን ወለደ ፤ ወኃይዳድ ወለደ ለሚኤል ፤

ኃይዳድም ሚኤልን ወለደ ፤ ወሚኤል ወለደ ለማቲሳላ ፤ ሚኤልም ማቲሳላን ወለደ ፤

ወማቲሳላ ወለደ ለላሚህ ፤ ማቲሳላም ላሚህን ወለደ፤ በሳብዕ ትውልድ እትቤቀለከ ያለው ሰባተኛው ትውልድ ይህ ነው፤

፲፱፡ ወነሥአ ላሚህ ለርእሱ ክልኤተ አንስትያ ፤

ላሚህም ለራሱ ሁለት ሚስቶችን አገባ፤

ስማ ለአሐቲ፤ ሐዳ፤ ወስማ ለካልኦታ ሴላ ፤

ያንዲቱ ስምዋ ሐዳ፤ የሁለተኛ ይቱም ስምዋ ሴላ ይባላል ፤

፳፮፡ ወወለደቶ ሐዳ ለዮሴፎ ፤
 ሐዳ ዮሴፎን ወለደችው ፤
 ወውሎቱ ኮነ አቡሆሙ ለእላ ዮሳፍሩ
 ወሰተ አዕጻፍተ ፍሎተ እንስሳ ፤
 እርሱም ዘለሳ ዘለሰው፣ ከብት
 አርብተው የሚኖሩ የዘላኖች
 አባት ነው ፤
 ፳፯፡ ወስመ እኅሁ ኢዮቤል ፤
 የወንድሙም ስም ኢዮቤል ይባ
 ላል ፤
 ወውሎቱ አርአየ ማገሌተ ወመሰንቆ፣
 እርሱም መሰንቆ መምታትን
 ዘፈን መዝፈንን አስተማረ ፤
 ፳፰፡ ወሴላሂ ወለደቶ ለዮቤል ፤
 ሴላም ቶቤልን ወለደችው ፤
 ወውሎቱ ኮነ ነሐሴ ብርት ወሐሂን ፤
 ቶቤልም ብረትንና ናስን የሚ
 ሠራ ሆነ ፤
 ወእኅቱ ሎቱ ፍሂም ስማ ፤
 እኅቱም ፍሂም ትባላለች (ሐተታ)
 ለሴቶች ጥበብን ሁሉ ያስተ
 ማረች ይህች ናት ፤
 ፳፱፡ ወይቤሎን ላሚህ ለአንስትሮህ
 ሐዳ ወሴላ ፤
 ላሚህም ሚስቶቹን፣ ሐዳ፣ ሴላ፣
 ብሎ ጠራቸው፣ አንድም ሚስ
 ቶቹን ሐዳን ሴላን እንዲህ አላ
 ቸው ፤

ስምዒታ ቃልየ አንስትሮሃ ወአጽም
 ሄኒ ነገርየ ፤
 ሚስቶቹ ቃሌን ስሙ ነገሬንም
 አድምጡ ፤
 እስመ ብእሴ ቀተልኩ በተሰልየ፣
 አቀሩሲልየ ሲል ነው፤ መትቼ
 ቃላን ገድያለሁና ፤
 ወወሬዛ በወልደየ ፤
 አጽሊእየ ሲል ነው፤ መሪዬንም
 መትቼ ገድያለሁና ነገሬን ስሙን
 አላቸው፤ አንድም በዑረትየ
 ሲል ነው፤ በዕውርነቱ ቃላን፣
 መሪዬንም መትቼ ገድያለሁና
 ነገሬን ስሙን አለ፤ (ታሪክ)
 ይህስ እንደምን ነው ቢሉ፤
 ቃላን ከን ርዑደ ወድንገብ
 ብሎት ነበርና ሰው ሲያይ
 ከዱር ይገባ ነበር፤ ላሚህ እየ
 ተመራ ሲሄድ መሪውን አንተ
 ከዱር የሚንከሻከሻ ምንድር
 ነው? ድንጋይ ስጠኝ አለው፤
 አንሥቶ ሰጠው ፤ ቢወረወር
 መታው ፤ ገድየዋለሁ መሰለኝ
 እጄን ሞቆኛልና እስቲ ሂደህ
 እየው አለው፤ ቢሄድ ሲንፈራ
 ፈር ወድቆ አገኘው፤ ተመልሶ
 መጥቶ የዓለሙን ሁሉ አባት
 ቃላን ገድለኸዋል ብሎ ነገ
 ረው፤ አዬ ብሎ ደረቱን ደቅቶ
 አለቅሳለሁ ሲል መሪውን ደግሞ
 ገድሎታልና እንዲህ አለ ፤

፳፱፡ እስመ ስብዓ እትቤቀል በቃ
 የል ፤
 ስብዓተ በቀለ ያቀውም ያለውን
 ይዘረዝራል፤ አቤልን የገደለ፤
 ቃላን የገደለውን ሰው ሰባቱን
 አንድ፣ ሰባቱን አንድ እያልኸ-
 እበቀለዋለሁ ብሎአልና ፤
 ወበላሚህስ ስብዓ ለላሰብው ፤
 የገዳይ ገዳይ እኔን የገደለን ሰው
 ሥላሴ ሰባቱን አንድ፣ ሰባቱን
 አንድ እያሉ እንዴት ይበቀሉት
 ይሆን? ላሚህ ራሱን ያስጠብ
 ቃል፤ አንድም አንድ ቃላን
 የገደለን ሰው ሰባቱን አንድ፣
 ሰባቱን አንድ እያልኸ እበቀለ
 ዋለሁ ብለዋልና ድርብ ገዳይ
 እኔን የገደለን ሰው ሥላሴ
 ሰባቱን አንድ፣ ሰባቱን አንድ
 እያሉ እንዴት ይበቀሉት ይሆን?
 አሁንም ራሱን ያስጠብቃል፤
 አንድም አውቆ የገደለ ቃላን
 የገደለን ሰው ፍጹም በቀል
 እበቀለዋለሁ ብሎአልና ሳላውቅ
 የገደለሁ እኔን የገደለ ሰውን
 ሥላሴ ሰባቱን አንድ፣ ሰባቱን
 አንድ እያሉ እንዴት ይበቀሉት
 ይሆን? አሁንም ራሱን ያስጠ
 ብቃል ፤ አንድም በምክንያት
 የገደለ ቃላን ፍጹም በቀል
 እበቀለዋለሁ ብሎአልና ያለምክ
 ንያት የገደለኸ እኔን ሥላሴ
 እንዴት ይበቀሉኝ ይሆን? አሁን
 ተዘክሮ ነው፤ አንድም ወንድ

ሙን የገደለ ቃላን ፍጹም
 በቀል እበቀለዋለሁ ብሎአልና፣
 አባቱን የገደለኸ እኔን ሥላሴ
 ፍጹም በቀል እንዴት ይበቀሉኝ
 ይሆን? አንድም አንድ የገደለ
 ቃላን ፍጹም በቀል እበቀለዋ
 ለሁ ብሎአልና ሁለት የገደለሁ
 እኔን ፍጹም በቀል እንዴት
 ይበቀሉኝ ይሆን?
 ፳፺፡ ወአእመራ አዳም ካዕበ ለብእ
 ሲቱ ፤
 ዳግመኛም አዳም ሚስቱን በግ
 ብር አወቃት ፤ (ሐተታ) እን
 ዲያው ያወቃት አይደለም፣
 አዳምና ሔዋን በአቤል ሞት
 አራት ሰባዔ ሲያለቅሱ ነረዋል፤
 ይህም ሃያ ስምንት ዘመን ይሆ
 ናል ፤ ከዚያ በኋላ መልአከ-
 አቤል ወልድከ ተሳለመ ዕወዋሃ
 ለገነት ብሎ ነግሮታል፣ ከዚህ
 በኋላ በግብር አወቃት ፤
 ወወንሰት ወወለደት ወልደ ፤
 ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች ፤
 ወሰመየቶ ስሞ ሴት ፤
 ስሙንም ሴት አለችው፣ ምትክ
 ማለት ነው ፤
 እንዘ ትብል አንሥኦ ሊተ እግዚአ
 ብሔር እግዚአብሔር ዘርአ ካልአ ሀየንተ
 አቤል ዘተተሎ ቃላ ፤
 ጌታዬ እግዚአብሔር ቃላ
 ስለገደለው ስለ አቤል ፈንታ

ሌላ ልጅ ምትክ ሰጠኝ ስትል፤ ምትክ አለችው ፤

፳፮፤ ወሴትሃ ወለደ ወልደ ፤

ሴትም ወንድ ልጅን ወለደ ፤

ወሰመዮ ስሞ ሄኖስ ፤

ስሙንም ሄኖስ አለው ፤ ሄኖስ ማለት መዓዛ ፤ ጣዕም ፤ መሠረት ነብዜ ማለት ነው ፤

ወውእቱ ዘአኅዘ ከመ ይጸውዕ ስመ እግዚአብሔር ፤

ይኸውም ሄኖስ ስመ እግዚአብሔርን መጥራት የጀመረ ነው፤ አንድም ዘተአመነ ይጸውዕ ይላል አብነት፤ የእግዚአብሔርን ስም ይጠራ ዘንድ የታመነ ነው (ታሪክ)፤ ይህስ እንደምን ነው? ቢሉ ፤ ከአቤል ጀምሮ እስከ ሄኖስ ድረስ፤ ደመ አቤል ያጥፋን እያሉ ሲምሉ ኖሩ ፤ ጳላግን፤ ሄኖስ ተመራምሮ መማል በእግዚአብሔር ስም ነው እንጂ በዕቅታ ብእሲ ደም ነውን? ብሎ ስመ እግዚአብሔር እየጠራ ይምል ጀመር፤ ይህን ጊዜ ጌታ ሃይ ሁለቱን አሌፋት በጸፍጾ ሰማይ ጽፎ አሳይቶታል፤ ከዚያ በኋላ ስመ እግዚአብሔርን እየጠፋ የሚምሉ ሁነዋል፤ ሀያ ሁለት መሆኑም የሀያ ሁለቱ ሥነ ፍጥረት ምሳሌ ነው፤ ጳላም እስራኤል፤ ግናያቱን አድርሰው

ጸሎታቸውን በዚህ ያሥሩ ነበር፤ ዛሬ እኛ ጸሎታችንን በአቡነ ዘበሰማያት እንድናሥር ።

ምዕራፍ ፮

ገባኤ

፩፤ ዝመጽሐፍ ዘፍጥረተ እንላ እመ ሕያው ፤

የሰውን ተፈጥሮ (ትውልድ) የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው፤ አንድም ይህ መጽሐፍ የሰውን ተፈጥሮ (ትውልድ) ይናገራል፤

ወበዕለት አመ ገብሮ እግዚአብሔር ለአዳም በአምሳለ እግዚአብሔር ፤

እግዚአብሔር አዳምን ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ብሎ በፈጠረው ጊዜ፤

፪፤ ገብሮሙ ተባዕተ ወአንስተ ፤

አንድ ወንድ ፤ አንዲት ሴት (ወንድና ሴት) አድርጎ ፈጠራቸው ፤

ወባረኮሙ ፤

አብዝኖሙ ሲል ነው ፤ አበዛቸው ፤

ወሰመዮ ስሞ አዳም በዕለት እንተ ባቲ ገብሮሙ ፤

በተፈጠሩባት ቀን ስሙን አዳም አለው፤ ምን ያምር ማለት ነው፤ አንድም አዳም ማለት ምጥን ፍጥረት ማለት ነው ፤ እንደ

ድንክ አያጥር ፤ እንደ ረዓይት አይረዝም፤ መካከለኛ አድርጎ ፈጥሮታልና ፤ አንድም እመ ሬት ሥግው ማለት ነው ፤ አንድም እምድር ዘተሠገወ ማለት ነው ፤

፫፤ ወሐይወ አዳም ክልኤተ ምእተ ወሠላሳ ዓመተ ፤

አዳም ሁለት መቶ ሠላሳ ዘመን ኖረ ፤

ወወለደ ዘከመ ራእዩ ወዘከመ አምሳሊሁ ፤

በግብር በመልክ የሚመስለውን ልጅ ወለደ ፤

ወሰመዮ ስሞ ሴት ፤

ስሙንም ሴት ብሎ ጠራው ፤ ምትክ ማለት ነው ፤

፬፤ ወኮነ መዋዕሊሁ ለአዳም ዘሐይወ እምድሃረ ወለዶ ለሴት ፯ተ ምእተ ክረምተ ፤

አዳም ሴትን ከወለደ በኋላ ሰባት መቶ ዘመን ኖረ ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ ፤

፭፤ ወኮነ ኩሉ መዋዕሊሁ ለአዳም፤ ተስዓተ ምእተ ወሠላሳ ዓመተ ወሞተ፤

የአዳም መላ ዘመኑ ዘጠኝ መቶ ሠላሳ ሆነ ከዚያም በኋላ ሞተ፤ (ሐተታ) የአዳም መላ ዘመኑ

ዘጠኝ መቶ ሠላሳ ነው፤ ሺሕ ሊሞላው ሰባ ዘመን ሲቀረው መቶአል ፤

ወአገፀፀ ሰብዓ ክረምተ እንዲል ኩሉል ፮፣፫ ፤

ዕፀ በለስን ባይበላ ሺሕ ዘመን ሲመላው ዕፀ ሕይወትን በልቶ ታድሶ መንግሥተ ሰማያት ይገባ ነበር ፤

፮፤ ወሐይወ ሴት ፪ተ፫ተወ፭ተ ዓመተ ፤

ሴትም ሁለት መቶ አምስት ዓመት ኖረ ፤

ወወለደ ለሄኖስ ፤

ሄኖስን ወለደ፤ ሄኖስ ማለት፤ ጣዕም፤ ነብዜ፤ መሠረት፤ መዓዛ ማለት ነው ፤

፯፤ ወሐይወ ሴት እምድሃረ ወለዶ ለሄኖስ ሰብዓተ ምእተ ወሰብዓተ ዓመተ ፤

ሴትም ሄኖስን ከወለደ በኋላ ሰባት መቶ ከሰባት ዓመት ኖረ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ ፤

፰፤ ወኮነ ኩሉ መዋዕሊሁ ለሴት ተስዓተ ምእተ ዐሠርተ ወክልኤተ ዓመተ ወሞተ ፤

የሴትም መላው ዘመኑ ዘጠኝ መቶ ዐሥራ ሁለት ሆነ፤ ከዚያም

በኋላ ሞተ፤ ቃየልን በክፋት፤
አቤልን በሞት፤ ከቀጥር አወጣ፤

፱፡ ወሐይወ ሃኖስ ጀተ ወተስዓ
ዓመተ ፤

ሂኖስም መቶ ዘጠና ዓመት ኖረ፤
ወወለደ ለቃይናን ፤

ቃይናንም ወለደ ፤ ቃይናን
ማለት፤ ጥሪት ተጋብአ ማለት
ነው፤

፲፡ ወሐይወ ሃኖስ እምድጎረ ወለደ
ለቃይናን ሰብዓተ ምእተ ዐሠርተ
ወጋምስተ ዓመተ ፤

ሂኖስም ቃይናንን ከወለደ በኋላ
ሰባት መቶ ዐሥራ አምስት
ዓመት ኖረ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች
ወለደ ፤

፲፩፡ ወኮነ ኩሉ መዋዕሊሁ ለሂኖስ
ዘሐይወ ተስዓተ ምእተ ወጋምስተ
ዓመተ ወሞተ ፤

የሂኖስም መላ ዘመኑ ዘጠኝ
መቶ አምስት ዓመት ሆነ፤ ከዚያም
በኋላ ሞተ ፤

፲፪፡ ወሐይወ ቃይናን ምእተ ወሰብዓ
ዓመተ፤ ወወለደ ለመላልኤል ፤

ቃይናንም መቶ ሰባ ዘመን ኑሮ
መላልኤልን ወለደ፤ መላልኤል
ማለት ስብሐተ እግዚአብሔር
ማለት ነው፤ አንድም መልአከ
እግዚአብሔር ማለት ነው ፤

፲፫፡ ወሐይወ ቃይናን እምድጎረ
ወለደ ለመላልኤል ሰብዓተ ምእተ
ወጃዓ ዓመተ ፤

ቃይናንም መላልኤልን ከወለደ
በኋላ ሰባት መቶ አርባ ዘመን
ኖረ ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች
ወለደ ፤

፲፬፡ ወኮነ ኩሉ መዋዕሊሁ ለቃይ
ናን ተስዓተ ምእተ ወዓሠርተ ዓመተ፤
ወሞተ ፤

የቃይናን መላ ዘመኑ ዘጠኝ
መቶ ዐሥር ዓመት ኾነ፤ ከዚያም
በኋላ ሞተ፤

፲፭፡ ወሐይወ መላልኤል ምእተ ወስሳ
ወጋምስተ ዓመተ፤ ወወለደ ለያሬድ፤

መላልኤልም መቶ ስድሳ አምስት
ዓመት ኖሮ ከዚያ በኋላ
ያሬድን ወለደ፤ ያሬድ ማለት
ርደት ማለት ነው ፤ በርሱ
ዘመን ደቂቀ ሴት ከደብር
ቅዱስ ወርደዋልና ፤

፲፮፡ ወሐይወ መላልኤል እምድጎረ
ወለደ ለያሬድ ሰብዓተ ምእተ ወሠ
ሳሳ ዓመተ ፤

መላልኤልም ያሬድን ከወለደ
በኋላ ሰባት መቶ ሠላሳ ዘመን
ኖረ ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች
ወለደ ፤

፲፯፡ ወኮነ ኩሉ መዋዕሊሁ ለመላል
ኤል ሰመንተ ምእተ ተስዓ ወጋምስተ
ዓመተ ወሞተ ፤

የመላልኤልም መላው ዘመኑ
ስምንት መቶ ዘጠና አምስት
ሆነ ከዚያም በኋላ ሞተ ፤

፲፰፡ ወሐይወ ያሬድ ምእተ ወስሳ
ወክልኤተ ዓመተ፤ ወወለደ ለሂኖክ፤

ያሬድም መቶ ስድሳ ሁለት
ዓመት ኖሮ ሂኖክን ወለደ ፤
ሂኖክ ማለት ተሐደሰ ማለት
ነው ፤ ይህስ ብልዩት ነበረበት
ማለት ይሆናል ብሎ ሐዲስ
ተሐደሶ ማለት ነው ፤ አዳም
አትብላ ያለውን ዕዕ በለስ በልቶ
ብልዩትን ቢያመጣ እሱም በጾም
በትጎርምት ኑሮ ተሐደሶን እም
ጥቶአልና፤ ይህም ሂኖክ ከእግረ
ገነት ስድስት ዓመት ተሠውሮ
ኑሮ በሰባተኛው ዘመን መላእክት
ወደ ገነት አውጥተውታል፤
ኋላ በልጅነት ታድሰን መንግሥተ
ሰማያት የመግባታችን
ምሳሌ ነው ፤

፲፱፡ ወሐይወ ያሬድ እምድጎረ ወለደ
ለሂኖክ ሰመንተ ምእተ ዓመተ ፤

ያሬድም ሂኖክን ከወለደ በኋላ፤
ስምንት መቶ ዘመን ኖረ ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች
ወለደ፤

፳፡ ወኮነ ኩሉ መዋዕሊሁ ለያሬድ
ተስዓተ ምእተ ስሳ ወጀተ ዓመተ
ወሞተ ፤

የያሬድም መላ ዘመኑ ዘጠኝ
መቶ ስድሳ ሁለት ሆነ፤ ከዚያም
በኋላ ሞተ፤

፳፩፡ ወሐይወ ሂኖክ ምእተ ስሳ ወጋ
ምስተ ዓመተ፤ ወወለደ ለማቱሳላ፤

ሂኖክም መቶ ስድሳ አምስት
ዓመት ኖሮ ማቱሳላን ወለደ፤
ማቱሳላ ማለት ሞት ተፈናዋ
ማለት ነው፤ እስመ በመዋዕሊሁ
ተፈነወ ሞት እንዲል ፤

፳፪፡ ወአሥመሮ ሂኖክ ለእግዚአብ
ሔር ፤

ሂኖክም እግዚአብሔርን በሃይ
ማኖት ጸንቶ፤ ምግባር ትፋፋት
ሠርቶ ደስ አሰኘው ፤

ወሐይወ ሂኖክ እምድጎረ ወለደ ለማ
ቱሳላ ክልኤተ ምእተ ዓመተ ፤

ሂኖክም ማቱሳላን ከወለደ በኋላ
ሁለት መቶ ዘመን ኖረ ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች
ወለደ ፤

፳፫፡ ወኮነ ኩሉ መዋዕሊሁ ለሂኖክ
ሠለስተ ምእተ ስሳ ወጋምስተ ዓመተ፤

የሂኖክም መላ ዘመኑ ሦስት
መቶ ስድሳ አምስት ዘመን ሆነ፤

፳፬፡ ወአሥመሮ ሃኖክ ለእግዚአብሔር ፣

ሃኖክም እግዚአብሔርን በሃይማኖት ጸንቶ፣ ምግባር ትሩፋት ሠርቶ ደስ አሰኘው፤ ተናግሮት አልነበረምን ? ለምን ደገመው ቢሉ ኢተረክበ ለማለት ፣

ወኢተረክበ እስመ እግዚአብሔር ኅብእ ፣

ለሞት አልተገኘም፤ እግዚአብሔር ከረአይት ከእጃቸው፣ ከግብራቸው፣ ከፍጻቸው ሠውሮታልና ፣ አንድም በዚህ ዓለም አልተገኘም፤ እግዚአብሔር ከዚህ ዓለም ሠውሮታልና ፣

፳፭፡ ወሐይወ ማቱሳላ ምእተ ሰማንያ ወሰብዓተ ዓመተ፣ ወወለደ ለላሚህ ፣

ማቱሳላም መቶ ሰማንያ ሰባት ዘመን ኖሮ ላሚህን ወለደ ፣ ላሚህ ማለት ለምንት ሊተዕረፍት ማለት ነው ፣

፳፮፡ ወሐይወ ማቱሳላ እምድኅረ ወለደ ለላሚህ ሰብዓተ ምእተ ሰማንያ ወክልኤተ ዓመተ ፣

ማቱሳላም ላሚህን ከወለደ በኋላ ሰባት መቶ ሰማንያ ሁለት ዓመት ኖረ ፣

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፣

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ ፣

፳፯፡ ወኮነ ኮሎ መዋዕሊሁ ለማቱሳላ ተሰዓተ ምእተ ስሳ ወተሰዓተ ዓመተ ወሞተ ፣

የማቱሳላ መላው ዘመኑ ዘጠኝ መቶ ስድሳ ዘጠኝ ዘመን ሆነ፤ ከዚያ በኋላ ሞተ ፣

፳፰፡ ወሐይወ ላሚህ ምእተ ሰማንያ ወክልኤተ ዓመተ፣ ወወለደ ወልደ፣

ላሚህም መቶ ሰማንያ ሁለት ዓመት ኖሮ ወንድ ልጅን ወለደ፤

፳፱፡ ወሰመዩ ስሞ ኖኅ ፣

ስሙንም ኖኅ አለው፤ ኖኅ ማለት ዕረፍት ትፍሥሕት ተረፍ ማለት ነው ፣

ወይቤ ዝንቱ ሀለም ያዕርፈኒ እምቅ ኔዩ ፣

ከመገዛቴ ያሳርፈኝ ዘንድ አለው ሲል ዕረፍት አለው ፣

ወእምነዘን ዘእምእደዩ ፣

በእጄ ሠርቼ፣ በቃሌ ተናግራ በሠራሁት ኃጢአቴ ከመጣብኝ ኃዘን ደስ ያሰኘኛል ሲል ትፍሥሕት አለ ፣

ወእምድር እንተ ረገማ እግዚአብሔር ፣

እግዚአብሔር የረገማት ምድር ስትጠፋ እርሱ ይቀራል ሲል ተረፍ አለው ፣

፴፡ ወሐይወ ላሚህ እምድኅረ ወለደ ለኖኅ ኃምስተ ምእተ ስሳ ወኃምስተ ዓመተ ፣

ላሚህም፣ ኖኅን ከወለደ በኋላ አምስት መቶ ስድሳ አምስት ዘመን ኖረ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ፣

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ፤

፴፩፡ ወኮነ ኮሎ መዋዕሊሁ ለላሚህ ሰብዓተ ምእተ አርብዓ ወሰብዓተ ዓመተ፣ ወሞተ፣

የላሚህ መላው ዘመኑ ሰባት መቶ አርባ ሰባት ዘመን ሆነ ከዚያም በኋላ ሞተ፤

፴፪፡ ወኮኖ ለኖኅ ኃምስተ ምእተ ዓመተ፣

ኖኅ አምስት መቶ ዘመን ኖረ፤

ወወለደ ኖኅ ሠለስተ ደቂቀ፣ ሴም፣ ካም፣ ወያሬት፣

ሴምም፣ ካምም፣ ያፌትሃ ሲል ነው፤ ሦስት ልጆችን ሴምን፣ ካምን፣ ያፌትን ወለደ፤ አንድም ሦስቱን ልጆች ወለደ፤ እኒህም ሴም፣ ካም፣ ያፌት ናቸው፤ (ሐተታ) ሴም ማለት ሠናይ በሩክ ፍጹም ማለት ነው፤ ካም ማለት ጸሊም ርገም ማለት ነው፤ ያፌት ማለት ቀይሕ ማለት ነው፤ የቀዳሶች የሮማ ውያን አባት ነውና፤ አንድም ርኒብ ማለት ነው፤ ለያርኅብ

ደወሎ ለያፌት ብሎ እንዲያመጣው ።

ምዕራፍ ፮ ገብኢ

፩፡ ወኮነ ሶባ ኦንዡ ይብዡኑ ደቂቀ ሰብእ ዲባ ምድር ፣

የአዳም ልጆች በምድር ላይ ይበዙ ዘንድ በጀመሩ ጊዜ እንዲህ ሆነ ፣

ወተወልዳ ሎሙ አዋልድ ላህያት፣

ልሀያት ሲል ነው፤ ኮነ ያለውን ተወልዳ ብሎ አመጣው፤ መልክ ከደም ግባት አስተባብረው የያዙ ሴቶች ልጆች ተወለዱላቸው፤ (ሐተታ) ቃየል አቤልን ከገደለ በኋላ ሉድንና አቅሌማን አግብቶ ከሁለቱም ወልደአል ፣ ከሉድ የተወለዱ እንደ እናታቸው መልክ መልካሞች ሁነዋል፤ እስመ እምብእሲት ላህ ዩት ተወልዳ ሎሙ አዋልድ ላህያት እንዲል፤ ከአቅሌማ የተወለዱ ግን እንደ እናታቸው መልክ ክፉ ሁነዋል ፣

፪፡ ወሶባ ርእዩ ደቂቀ እግዚአብሔር ከመ ሠናያት እማንቱ አዋልድ ደቂቀ ዕንል እመሕያው ፣

የእግዚአብሔር ልጆች የሚሆኑት ደቂቀ ሴት ደቂቀ ቃየልን መልክ መልካሞች እንደሆኑ ባዩ ጊዜ ፣

ነሥኡ ሎሙ አንስትያ እምእለ ኃረይ ፤
 አንዱም አንዱ የወደዱዋትን የመረጡዋትን አንድ አንድ አገቡ ፤ በአንዲት ሚስት ጸኑ ማለት አይደለም ፤ የጊዜውን መናገር ነው፤ (ታሪክ) ይህስ እንደምን ነው ቢሉ ፤ እሊህ ደቂቀ ሴት ፤ ከሴት ርቀን ንጽሕ ጠብቀን በደብር ቅዱስ እንደ መላእክት ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ እያልን ፈጣሪያችንን እያመሰገንን እንኖራለን ብለው ተሳሉ ፤ ለጊዜው ከሴት ርቁ ንጽሕ ጠብቁ፤ የመላእክት ትሩፋት፤ የአጋንንት ኃጢአት ተገ ለጠላቸው ፤ እንደ መላእክት ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ እያሉ በደብር ቅዱስ ፈጣሪያቸውን ሲያመሰግኑ ኖሩ፤ ከዕለታትም አንድ ቀን ደቂቀ ቃዮል፣ ወን ዶችም ሴቶችም በወገባቸው የወገብ ድባ እያሠሩ ሐፍረታቸውን አውጥተው እንደ ባዝራ፣ እንደ አለሌ ሲንጠላጠሉ አይተው በሐፀ ዝሙት ተነደፉ፤ ንዑ ንረድ ወንንሣእ አሐተ አሐተ እምአዋልደ ደቂቀ ዕንላ እመ ሕያው እለ ርኢን ወእለ ኃረይን ብለው ወርደው ቀርተዋል፤ አንድም ለሌላ ሥራ ከወረዱ ዘንድ በዚያው ተሳስበው ቀርተዋል፤ ዛሬ ለመፍቅደ ደብር ከገዳም

የወጣ መነኮሴ፣ በዓለም ተሳስቦ እንዲቀር ፤ በቀድሞ ግብራቸው መላእክት ብሎዋቸዋል፤ ፤ ወይቤ እግዚአብሔር ኢይነብር መንፈስዬ ላዕለ ዕንላ እመሕያው ለዓለም ፤
 እግዚአብሔርም ደቂቀ ሴት እንዲህ ከሆኑ ሕይወቴ መንፈስ ቅዱስ ለዘለዓለሙ አይደርባቸው አይደርባቸውም አለ፤ አንድም ረድኤቴ ለዘለዓለሙ አይደርባቸውም አይደርባቸው አለ ፤
 እስመ እሙንቱ ዘሥጋ ፤
 ሥጋውያን ደማውያን ናቸውና፤ ይህስ አያስፈርድባቸውም ብሎ ሥጋዊ ደማዊ ሥራ ይሠራሉና፤ ወይኩን መዋዕሊሆሙ ምእተ ወዕሥራዓሙተ ፤
 ዘመናቸውም መቶ ሃያ ዘመን ይሁን አለ ፤ አንድም ማየ አይኅ የሚወርድበት መቶ ሀያ ዘመን ይሁን አለ ፤ (ታሪክ) ይህስ እንደምን ነው ቢሉ ፤ ለአዳም ሺህ ዘመን ተሰጥቶት ነበር ፤ አትብላ ያለውን ዕዕ በለስን በበላ ጊዜ ሰባ ዘመን ተከፍሎበታል ፤
 ወአሕፀዕ ሰብዓ ክራማተ እንዳለ ፤ ከዚያ በኋላ ዘመን እየተከፈለ መጥቷል ፤ ጌታ ለኖኅ በመቶ ሃያ ዘመን ማየ አይኅን አመጣለሁ ብሎ ነገረው ፤ እኒህ

ደቂቀ ቃዮልና ደቂቀ ሴት ፤ ጌታ ለኖኅ ሲነግረው ሰምተው፤ መቶውን ዘመን እንደፈቀድን ሆነን ሀያው ዘመን ሲደርስ (ሲቀር) ንስሐ እንገባለን ብለው ጸንተው ኃጢአት ሠርተዋል፤ ጌታም አውቆባቸው ፤ መቶው ዘመን ተፈጽሞ ሀያውም ዘመን ሳይደርስ፤ በመካከሉ ማየ አይኅ አጥፍቶአቸዋል፤ ኖኅስ እንደምን ሆኖ ድኗል ቢሉ መላእክት ቀላል ቀላሉን እንጨት ከገነት አምጥተው ሰጡት ፤ መርከብ ሠርቶ ከዚያ ገብቶ ድኗል፣ አንድም ወእምቅድመ ምእት ዓመት ቆሙ ዕዕዊሃ ለገነት ይላል ብሎ ከመቶ ዘመን አስቀድሞ ፤ መላእክት ተክሉን ከገነት አምጥተው ሰጡት ፤ እርሱ ተክሎ አድርሶ ኋላ ያንን እየቆረጠ መርከብ ሠርቶ ከዚያ ገብቶ ድኗል ፤
 ፬፤ ወሀለው እለ ያርብሕ በእማንቱ መዋዕል ውስተ ምድር ፤
 በዚያም ወራት በዚህ ዓለም ቁመታቸው ሺህ ሁለት ሺህ ክንድ የሆነ አርበኞች ነበሩ ፤
 ወእምድጎሬሁኒ ሶበ ቦኡ ደቂቀ እግዚአብሔር ኅበ አዋልደ ሰብእ ወወለዳ ሎሙ ፤
 ደቂቀ ሴትም አዋልደ ቃዮልን ባገቡ ጊዜ ልጆች ወለዱላቸው ፤

ወእሙንቱኒ ኮኑ እለ ያርብሕ ፤ እነዚህም አርበኞች ሆኑ ፤
 እለ እምፍጥረተ ዓለም ዕደወ እለ አስመዩ ሰሞሙ ፤
 ከተወለዱ ጀምሮ ስማቸውን ያስጠሩ አርበኞች ሆኑ ፤
 ፭፤ ወሶበ ርኢየ እግዚአብሔር ከመ በዝኃ እከዮሙ ለዕንላ እመሕያው ላዕለ ምድር ፤
 እግዚአብሔርም በዚህ ዓለም የደቂቀ ሴት ኃጢአታቸው እንደ በዛ ባዩ ጊዜ ፤
 ወበኩሉ ጊዜ ውስተ እኪት ፤
 ሁልጊዜ በኃጢአት እንደ ጸኑ ባዩ ጊዜ ፤
 ወከሉ ሕሊናሆሙ ውስተ እኪዩ እምንእሶሙ በኩሉ መዋዕሊሆሙ፤
 ከሕፃንነታቸው፤ አንድም ከጥቂትነታቸው ጀምሮ ባለ ዘመናቸው ሁሉ ፤ አሳባቸው ወደ ኃጢአት እንደሆነ ባዩ ጊዜ ፤
 ፮፤ ወነስሐ እግዚአብሔር እስመ ገብሮ ለዕንላ እመሕያው ላዕለ ምድር፤
 እግዚአብሔር በዚህ ዓለም ሰውን ስለፈጠረው ተጸጸተ ፤ (ሐተታ) እንዲህ ስላለ ግን ሰው ሳያውቅ ሥራውን ሠርቶ እንዲጸጸት ተጸጸተ ማለት አይደለም፤ ለበኅ ነገር አብነት ይሆናል ብዬ ብፈጥረው ለክፉ ነገር አብነት ሆነ አለ፤ ሲል ነው፤ ወሐለየ

ማንሻ፤ አንድም አዝኗልና ሐለየ ወይቤ ይሏል ፤

፮፣ ወሐለየ ወይቤ እግዚአብሔር ፣

እግዚአብሔርም አሰበ እንዲህም አለ፤

እደመስሶ ለዕንላ እመሕያው ዘገባ ርክም እምላዕል ምድር ፣

የፈጠርኸትን ሰውን ከዚህ ዓለም አጠፋዋለሁ ፤

እምሳብእ እስከ እንሰላ ፣

ከሰው ጀምሮ እስከ እንሰላ ድረስ ፤

ወአራዊት ወአዕዋፈ ሰማይ ወዚይት ሐወስ ፣

አራዊትን፣ አዕዋፍን በዚህ ዓለም የሚንቀሳቀሱ ጥቃቅንን ፍጥ ረታታት ሁሉ አጠፋለሁ አለ ፤

እስመ ነሳሕኩ ዘገባርክም ፣

ስለ ፈጠርኸት፣ ለምን ፈጠርኸት ብዬ አዝኛለሁና፤ (ሐተታ) ስለምን በእንሰላት ፈረደባቸው ሕጉን ያፈረሰ ሰው አይደለምን? ቢሉ፣ የነዚህ ጥፋት የሰው ጉዳት ነውና፤ አንድም የሰው ምግባር፤ ትሩፋቱ ሁሉን እንዲጠቅም፣ ኃጢአቱም ሁሉን ይጎዳልና ፣ ስምችን ለማጥፋት የታዘዘው መዓትና መቅሠፍት ለነዚያም ተርፎአቸዋል ፤

፮፣ ወኖሳሰ ረከበ ሞገሰ በቅድመ እግዚአብሔር ፣

ኖሳ ግን በእግዚአብሔር ፊት ባለሚልነትን መወደድን አገኘ፤

፱፣ ወከመዝ ውእቱ ፍጥረቱ ለኖሳ፣

የኖሳ ልደቱ ደግነቱ እንዲህ ነው ፤

ብእሲ ጻድቅ ውእቱ ወፍጹም ፣

ደግ ሰው ነበር፤ ፍጹም ሰውም ነበር፤ (ሐተታ) ጻድቅ በምግባር በትሩፋት፣ ፍጹም በሃይማኖት ነው ፤

ወእምልደቱ አሥመሮ ለእግዚአብሔር ፣

ከተወለደ ጀምሮ እግዚአብሔርን አገለገለው፤ (ሐተታ) ወዲያው እንደ ተወለደ ቅዱስ ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ ብሎ አመስግኗልና እንዲህ አለ፤

፲፣ ወወለደ ኖሳ ሠለስተ ደቂቀ ሴም፣ ካም፣ ወያፌት ፣

ኖሳም ሦስት ልጆችን ወለደ፣ እሊህም ሴም፣ ካም፣ ያፌት ናቸው ፣ (ሐተታ) ስለምን ደገመው ተናግሮት አልነበረምን? ቢሉ፣ መጽሐፍ አንድ ነገር ቢቀረው መድገም ልማዱ ነውና፣ እነዚያ በኃጢአታቸው ጠፉ ፣ እነዚህ በደግነታቸው ዳኑ ለማለት ደገመው ፤

፲፩፣ ወማሰነት ምድር በቅድመ እግዚአብሔር ፣

እግዚአብሔር ባወቀው ነገር ምድር ጠፋች ተበላሸች ፤

ወመልአት ዓመፃ ፣

ኃጢአትንም ተመላች፣ አንድም ኃጢአት በምድር በዛች፣ ሰፊ ነች ፣ ትርፍርፍ አለች ፤

፲፪፣ ወርእያ እግዚአብሔር ለምድር ከመ ማሰነት ፣

እግዚአብሔርም ምድር እንደ ተበላሸች ባየ ጊዜ ፤

ወከመ አማሳኑ ፍኖቶሙ በዲበ ምድር ከሱ ዘሥጋ ፣

ሥጋውያን ደማውያን ሁሉም በዚህ ዓለም የማይገባ ሥራ እንደሠፋ ባያቸው ጊዜ ፤

፲፫፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር አምላኩ ለኖሳ ፣

ፈጣሪው እግዚአብሔር ኖሳን እንዲህ አለው ፤

ጊዜሁ ለዕንላ እመሕያው በጽሐ ቅድሚያ ፣

በእኔ ትእዛዝ ሰው የሚጠፋበት ጊዜው ድረስ አለው ፤

እስመ መልአት ዓመፃ በዲበ ምድር እምኔሆሙ ፣

ከእነሱ የተነሣ ኃጢአት በዚህ ዓለም መልታለችና ፤

ወኖሁ አነ እደመስሶሙ እምድር ፣ እነሆ እኔ ከዚህ ዓለም አጠፋችኋል ፣ በጽሐ ደረሰ አለው ፣ ግበር ማንሻ፣ አንድም አጠፋቸዋለሁና ፤

፲፬፣ ግበር ለከ ታቦተ እንተ ዕዕ ርብ ዕተ ፣

አራት ማዕዘን አድርገህ መር ከብ ሥራ አለው ፤

ወትቀብእ እንተ ውስጣ ወእንተ አፍአሃ በፒሳ ፣

ቅብእ ሲል ነው ፤ በውስጥም በውጪም ሰም አድሮ ማር መጫ ቅባት አለው ፤

፲፭፣ ወከመዝ ትገብራ ፣

ግበራ ሲል ነው፣ እንዲህ አድርገህ ሥራት ፤

ሠለስተ ምእተ በእመት ኑኃ፣ ወኃ ምሳ በእመት ርኅባ፣ ወሠላሳ በእመት ቆማ ፣

አቆልቋይዋን (አግዳሚ ርዝመት ትዋን) ሦስት መቶ ክንድ ፣ ወርድዋን አምሳ ክንድ፣ ወደ ላይ ቁመትዋን ሠላሳ ክንድ አድርገህ ሥራ አለው ፣ ቆማ ባለው ሠራ ይላል ቆማ ማለት ነው ፤

፲፮፣ ወመስኮት ግበር ለይእቲ ታቦት፣

ለዚያችም መርከብ ብርሃን የሚገባቸው መስኮት አብጅላት ፤

ወሰባ በጽሐት ለተፈጽሞ አሐቲ እመት እንዘ ትተርፍ ግበር ሆኖ ጥታ ውስተ ገጣ፤

ልትፈጸም አንዲት ክንድ ስትቀር ፣ በጉንዋ በኩል ደጃፍ አውጣላት፤

ወግበር ላቲ መዓርጋት ተጽራሐ ፣

የአዳራሽነትዋን እርከን ማለት መውጫ መውረጃ አብጅላት፤

ወተሥላስ ግበር፤

ሦስት ክፍል አድርገህ ሥራት አለው፤ (ሐተታ) በቁመት ከፍ ሷታል ያሉ እንደሆነ ፣ በፊት ዐሥር ክንድ ሠርቶ መረባ ጥሏል ፤ እንዲህ እያደረገ ወደ ላይ ሦስት ክፍል ሠርቷል ፣ እንዲህ አድርጎ ሠርቶ የማይበሉትን ከታች ፣ የሚበሉትን ከመካከል አኑሮአቸዋል፤ እርሱ ከልጆቹ ጋራ ከላይ ሆኖአል ፤ በአቆልቋዩ (በአግዳሚ ርዝመቱ) ነው የከፈላት ያሉ እንደሆነ፣ መቶ ክንድ ሰፍሮ መከታ ሠርቷል ፤ እንዲህ እያደረገ መቶ መቶውን ክንድ ከፍሎታል ፤ እንዲህም አድርጎ ሠርቶ ፣ የሚበሉትን በቀኝ ፣ የማይበሉትን በግራ አኑሮአቸዋል ፤ እርሱ ከልጆቹ ጋራ በመካከል ሆኖአል ፤

፲፮፣ ወናሁ አነ አመጽእ ማየ አይጎ በዲባ ምድር፤

እነሆ እኔ በምድር ላይ የጥፋት ውሃን አመጣለሁ ፤

ወእደመስሰ ኩሎ ዘሥጋ ዘቦ መን ፈሰ ሕይወት ዘሀሎ ላዕለ ምድር ወመትሕተ ሰማይ ፤

ከጠፈር በታች ከምድር በላይ ያለውን በደማዊት ነፍስና በነ ባቢት ነፍስ ሕያው የሆነውን ሥጋዊ ደማዊ ፍጥረት ሁሉ አጠፋለሁ ፤

ወይመውት ኩሎ ዘሥጋ ፤

ሥጋዊ ደማዊ ሁሉ ይጠፋል፤

፲፱፣ ወአቀውም ኪዳንዩ ምስሌክ ፤

አንተን እንዳላጠፋህ ቃል ኪዳ ኔን ካንተ ጋራ አጸናለሁ ፤

፲፱፣ ወትበውእ አንተ ውስተ ታቦት፤

ባእ ሲል ነው፣ አንተ ወደ መር ከቡ ግባ ፤

ወብእሲትክ ወደቁቅክ ወአንስትዩ ደቁቅክ ምስሌክ ፤

ሚስትህም ልጆችህም የልጆች ህም ሚስቶች ካንተ ጋራ ወደ መርከቡ ይግቡ ፤

፳፣ ወእምኩሎ እንሰላ ወአዕዋፍ፣ ወዘይትሐወስ፣ ወአራዊት ወእምኩሎ

ምዕራፍ ፮

ዘሥጋ ታበውእ ምስሌክ ተባዕተ ወአንስተ ፤

ከእንሰላ ወገን ከአዕዋፍም ወገን የሆነውን ከጥቃቅኑም ከታላላቁም አራዊት ወገን የሆነውን፣ ከሥጋዊ ከደማዊ ወገን የሆነውንም ሁሉ፣ ተባትና እንስት እያደረግህ ይዘህ ግባ፤

፳፩፣ ወንግእ ለክ እምኩሎ መባል ዕት ዘይሴሰዩ ፤

ምግብ ከሚሆነው ሁሉ እነዚያ የሚመገቡትን ይዘህ ግባ፤ አንድም ዘትሴሰይ ይላል አንተ የምትመገቡትን ይዘህ ግባ አለው፤ ለሁለቱም ያመጣል ፤

ወአስተጋበእ ኅቤክ ፤

ምግቡን ሰብስበህ ይዘህ ግባ፤

ወይከውነክ መብልዐ ለክ ፤

ላንተ ምግብ ይሆንህ ዘንድ ፤

ዘትሴሰይ ላለው ይሰጧል ፤

ወለኩሎሙ አራዊት ወእንሰላ ፤

ለአራዊትና ለእንሰላት ሁሉ ምግብ ይሆናቸው ዘንድ ዘይሴሰዩ ላለው ስጥ ፤

፳፪፣ ወገብረ ኖሳ በከመ እዘዘ እግዚአብሔር አምላክ ፤

ኖሳም ገዥ ፈጣሪ የሚሆን እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ።

፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖሳ ፣ እግዚአብሔርም ኖሳን እንዲህ አለው ፤

ባእ አንተ ወኩሎ ቤትክ ውስተ ታቦት ፤

አንተ ከወገኖችህ ጋራ ወደ መር ከብ ግባ ፤

እስመ ኪዳክ ረከብኩ ጻድቀ በቅድሚያ በሁቲ ትውልድ ፤

እምዛቲ ትውልድ ሲል ነው፣ ከዚህች ትውልድ ደግ ሰው አንተን አግኝቻለሁና ፤

፪፣ ወእምእንሰላ ዘንጹሕ አብእ ምስሌክ ሰብዓተ፣ ሰብዓተ ተባዕተ ወእንስተ ፤

ከሚበሉትም እንሰላት፣ ተባትና እንስት ሰባት ፣ ሰባት እያደረግህ ይዘህ ግባ ፤

ወእምእንሰላ ዘእኮነ ንጹሐ ክልኤተ፣ ክልኤተ ተባዕተ ወአንስተ ፤

ከማይበሉትም ተባትና እንስት ሁለት ፣ ሁለት እያደረግህ ይዘህ ግባ ፤

፫፣ ወእምአዕዋፈ ሰማይ ዘንጹሕ ሰብዓተ ፣ ሰብዓተ ፤

ከሚበሉት አዕዋፍም እንስትና ተባት ሰባት፣ ሰባት እያደረግህ ይዘህ ግባ ፤

ወእምአዕዋፊ ሰማይ ዘኢኮነ ንጹሐ፣
ክልኢተ ፣ ክልኢተ ተባዕተ ወአን
ስተ ፣

ከማይበሉትም አዕዋፍ ተባትና
እንስት ሁለት ፣ ሁለት እያደረ
ግህ ይዘህ ግባ ፣

ዘትሴሳይ ፣

ላንተ ምግብ ከሚሆኑ ሰባት ፣
ሰባት ይዘህ ግባ አለው፣ ሁለቱ
ለዘር፣ አምስቱ ለምግብ ለመ
ሥዋዕት እንዲሆኑ ፣

ወዘይከውን ዘርአ በዲባ ምድር ፣

ለዘር እንጂ ፣ ምግብ ከማይ
ሆነው ፣ ሁለት ሁለት አግባ
አለው ፣

፱፣ እስመ እስከ ሰብሁ መዋዕል አመ
ጸእ ዝኖመ ዲባ ምድር ፣

እስከ ሰባት ቀን ድረስ በምድር
ላይ የጥፋት ውሃን አመጣለ
ሁና ፣

፵ዓ መዓልተ ወ፵ዓ ሌሊተ ፣

አርባ ቀን በመዓልትም በሌሊ
ትም የጥፋት ውሀን አመጣለ
ሁና ፣

ወእደመስሰ ኩሎ ዘይትሐወስ ዲባ
ምድር ፣

በምድር ላይ የሚንቀሳቀሰውን
ጥቃቅኑን ፍጥረት ሁሉ አጠ
ፋለሁና፣ ባእ አንተ ወኩሎ
ቤትክ ብለህ እሠር ፣

፳፣ ወገብረ ኖን በከመ አዘዞ እግዚ
አብሔር አምላኩ ፣

ኖን ፈጣሪው እግዚአብሔር
እንዳዘዘው አደረገ ፣ (ሐተታ)
ስለምን ከሚበሉቱ ሰባት፣ ሰባት
አግባ አለው ቢሉ ለምግብ ፣
ለመሥዋዕት፣ ለዘር ይሆናልና፣
ከማይበሉትም ሁለት ፣ ሁለት
አግባ አለው ለዘር ብቻ ነውና ፣

፷፣ ወአሜሁ ኮኖ ለኖን ስድስተ ምእተ
ዓመተ ፣

ያን ጊዜ ኖን ከመርከብ እስኪ
ገባ ድረስ ስድስት መቶ (ዘመን)
ዓመት ሆኖት ነበር ፣

ወመዕለ ማየ አይን ላዕል ኩሎ
ምድር ፣

በምድር ላይ ሁሉ የጥፋት ውሀ
ታዘዘ መጣ ፣

፷፩፣ ወቦአ ኖን ወብእሲቱ ወደቂቁ
ወአንስትያ ደቂቁ ምስሌሁ ውስተ
ታቦት በእንተ ማየ አይን ፣

ኖንም ማየ አይን የሚመጣ
ስለሆነ ሚስቱን ልጆቹንም ከነ
ሚስቶቻቸው ይዞ ወደ መርከብ
ገባ ፣

፷፪፣ ወእምአዕዋፍ ዘንጹሐ ወዘኢኮነ
ንጹሐ ፣

ከአዕዋፍም ከሚበሉትና ከማይ
በሉት ወገን ፣

ወእምእንስሳ ዘንጹሐ ወዘኢኮነ ንጹሐ፣
ከእንስሳትም ከሚበሉትና ከማ
ይበሉት ወገን ፣

ወእምኩሎ ዘይትሐወስ ፣

በዚህ ዓለም ከሚንቀሳቀስ ከጥ
ቃቅኑ ፍጥረት ወገን ሁሉ ፣

፱፣ ቦኢ ንባ ኖን ውስተ ታቦት ተባ
ዕት ወአንስት ፣

ተባትና እንስት እየሆኑ ኖን
ወዳለበት ወደ መርከብ ገቡ ፣

በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለኖን ፣

እግዚአብሔር ኖንን ከማይበሉት
ሁለት ሁለት፣ ከሚበሉት ሰባት
ሰባት ፣ ይዘህ ግባ እንዳለው ፣

፲፣ ወኮነ እምድንረ ሰብዕ መዋዕል፣

ከሰባት ቀን በኋላም እንዲህ ሆነ፣
ኮነ ያለውን ያምጣው ፣

ወመጽአ ማየ አይን በዲባ ምድር፣

በምድር ላይ ማየ አይን ታዘዘ፣
ኮነ ያለው ይህ ነው፣ (ሐተታ)
ስለምን ሰባት ቀን ሰነበተ ቢሉ
ታግሦ ታግሦ ካልተመለሱ መከ
ራን እንዲያመጣ ለማጠየቅ ፣

(አንድም) ፈጥኖ ባያጠፋን ንስሐ
ገብተን እንመለስ ነበር ባሉ
ነበርና፣ ምክንያት ለማጥፋት፣

፲፩፣ አመ ኮነ ስድስተ ምእተ ዓመተ
ሕይወቱ ለኖን ፣

የኖን ዕድሜው ስድስት መቶ
ዘመን በሆነ ጊዜ ፣

በካል ወርን ፣

በሁለተኛው ወር በግንቦት ፣
(ሐተታ) ዘመን የሚለወጥ በሚ

ያዝያ ነውና ግንቦትን ካልእ
አለው ፣

አመ በሁኑ ወሰኑዩ ለጽልመት ፣

ጨረቃ ጠፍ ሁኑ አድራ፣ ሠርቅ
ባደረገች በዐሥራ ሁለተኛው
ቀን ፣ በፀሐይ በዐሥራ ሰባተ
ኛው ቀን ፣

፲፪፣ ወበይሊቲ ዕለት ተሠጥቁ ኩሎ
ቀላያት፣

በዚያች ቀን ከምድር በታች ያሉ
ውሆች ሁሉ በሰባ ዓይን መሬ
ቱን ቀደው ወደ ላይ ፈሉ ፣

ወተርገወ አሥራብ ሰማይ ፣

ከጠፈር በላይ ያለ ሐኖስም ፣
በሰባት መሸረብ ተከፍቶ ወረደ፣

ወኮነ ዝኖም ዲባ ምድር ፵ዓ መዓልተ
ወአርባዓ ሌሊተ ፣

ዓርባ መዓልትና አርባ ሌሊት
ማየ አይን ዘነመ፣

፲፫፣ ወበይሊቲ ዕለት ቦኢ ኖን ወሴም፣
ወካም ወያራት ደቂቁ፣ ወብእሲቱ፣
ወአንስትያ ደቂቁ ውስተ ታቦት ፣

በዚያችም ቀን ኖን፣ ልጆቹም
ሴም፣ ካም፣ ያሬት ሚስቱና
የልጆቹም ሚስቶች ወደ መር
ከብ ገቡ፣ (ሐተታ) ከላይ ቦኢ
ኖን ወብእሲቱ ካለ በኋላ፣ ወእ
ምድንረ ሰብዕ መዋዕል መጽአ
ማየ አይን አለ፣ ከዚህ በይሊቲ
ዕለት ተሰጥቁ ኩሎ ቀላያት
ወተርገወ አሥራብ ሰማይ ብሎ፣

በይእተ ዕለት ቦኡ ኖኅ ወደቂቁ አለ፤ እንደምን ነው ቢሉ፤ ኖኅ ከነልጅቹ ወደ መርከብ የገቡበትና ማየ አይኅ የዘነመቡት ዕለቱ አንድ ነውና በይእተ ዕለት አለ እንጂ፤ ማየ አይኅ የወረደውስ ከመርከብ በገቡ በስምንተኛው ቀን ነው፤ ይኸውም ወእምድ ጎረ ሰቡዕ መዋዕል በማለቱ ይታወቃል ፤

፲፬፣ ወአራዊትኒ በበዘመደሙ፣ ወኵሉ እንስሳ በበዘመደሙ፣ ወዘይትሐወስ ወአዕዋፍ በበዘመደሙ ፤

አራዊቱ በየወገናቸው፣ እንስሳትም በየወገናቸው፣ የሚንቀሳቀሰው ጥቃቅኑ ፍጥረትና አዕዋፍ ሁሉ በየወገናቸው ፤

፲፭፣ ወእምን ኵሉ ዘሥጋ ቦኡ ውስተታቦት ጎበ ኖኅ፣ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለኖኅ ፤

ከሥጋዊ ከደማዊ ወገን የሚሆኑት ሁሉ እግዚአብሔር ኖኅን እንዳዘዘው፣ ኖኅ ወዳለበት ወደ መርከቡ ባንድነት ገቡ፤ (ሐተታ) እንደምን ሆነው ይገቡለታል ቢሉ ፤ መጥቅዕ በመታ ጊዜ ተሰብስበው ገብተውለታል፤ አንድም መልአኩ በነፋስ አውታር እየያዘ ያገባለታል ፤

አንድም በፈቃደ እግዚአብሔር ተሰብስበው ገብተውለታል ፤

፲፮፣ ወዐወዋ እግዚአብሔር ለታቦት እምአፍአ ፤

እግዚአብሔር የመርከቢቱን መስኮት በውጪ በኩል ዘጋት ፤ (ሐተታ) የብርሃን መግቢያ መስኮት ትቶ ነበር፤ መልአኩ ሰርዶል፣ በዚያ ውሀ እንዳይገባበት ብሎ በክንፉ ጋርዶለታልና እንዲህ አለ ፤

፲፯፣ ወኵ አይኅ በዲቦ ምድር ሿዓ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ ፤

በምድርም ላይ አርባ መዓልት አርባ ሌሊት ማየ አይኅ ዘነመ፤

ወመልአ ማይ ወአልዐላ ለታቦት ፤

ውሀውም መልቶ መርከቢቱን አንሳፈፋት፤

ውተለዐለት እምድር ፤ ከምድር ለቀቀች፤

፲፰፣ ወእንዐ ማይ ጥቀ በላዕለ ምድር፣ ውሀውም በምድር ላይ እጅግ በዛ በረታ፤

ወጸለለት ይእቲ ታቦት ላዕለ ማይ፣ መርከቢቱ በውሀው ላይ ዋኘች ተንኳፈፈች፤

፲፱፣ ወፈድፋደ በዝኃ ጥቀ ማይ ዲቦ ምድር ፤

ውሀው እጅግ በዝቶ ወደላይ ወጣ ፤

ወከደነ ኵሉ አድባረ ነዋሃተ ዘመት ሐተ ሰማይ ፤

ከሰማይ በታች ያሉ ረጃጅሞቹን ተራራዎችንም ሁሉ አጠለቃቸው፤ ስለርዘመታቸው ዘመት ሐተ ሰማይ ብሎአቸዋል ፤

፳፣ ዐሠርተ ወንምስተ እመተ ተለዐለ መልዕልቶሙ ማይ ፤

ውሀውም ከተራሮቹ በላይ ዐሥራ አምስት ክንድ ወጣ፤ (ሐተታ) በምን ታውቋል ቢሉ ፤ ነቢዩ ባወቀ ተናግሮታል፤ አንድም ኖኅ በጸጋ ሰፍሮታል፤ አንድም አራራተ ነበረት ታቦት እንዲል ፤ መርከቢቱ ከተራራው ላይ ባረፈች ጊዜ ውሀው የነበረበት ቢሰፈር ዐሥራ አምስት ክንድ ሁኖ አል፤ አንድም ገነት ከአራራት በላይ ዐሥራ አምስት ክንድ ትበልጣለች፣ ውሀው በከንፈረ ገነት ደርሶአል ፤ መርከቢቱ ሠላሳ ክንድ ናት፤ እኩሌታዋን አጥልቆአት እኩሌታዋ ቀርቶአል ፤

፳፩፣ ወዋተ ኵሉ ዘሥጋ ወዘይትሐወስ ዲቦ ምድር ወኵሉ ዕንላ እመሕዩው ፤

በምድር ላይ የሚንቀሳቀሰና ሥጋዊ ደማዊ ሁሉ ሰውም ሁሉ ጠፋ ፤

፳፪፣ ወኵሉ ዘመንፈስ ፣ ወኵሉ ዘሀሎ ላዕለ የብስ ጥተ ፤

በየብስ ያለው በደመ ነፍስ ሕዩው የሚሆነው ሁሉ አለቀ፤

፳፫፣ ወተደምስሰ ኵሉ ዘይትሐወስ ዲቦ ገጸ ለምድር፣ እምዕንላ እመሕዩው እስከ እንስሳ ወአዕዋፈ ሰማይ፣

በዚህም ዓለም የሚንቀሳቀሰው ሁሉ ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳ እስከ አዕዋፍ ድረስ ፈጽሞ ጠፋ፤

ውተርፈ ኖኅ ባእቲቱ ወእለ ቦኡ ምስሌሁ ውስተ ታቦት ፤

ኖኅ ከእርሱም ጋራ ወደ መርከብ የገቡት ብቻ ቀሩ፤

፳፬፣ ወተለዐለ ማይ መልዕልተ ምድር ምእተ ወንምሳ ዕለተ ፤

ውሀውም በምድር ላይ ሙቶ አምሳ ቀን ሙሉ መልቶ ኖረ ፤ (ሐተታ) አርባውን ቀን ሳያቋርጥ ዘንሞአል ፤ ሙቶ ዐሥር ቀን ሳይጨምርም ሳይጉድልም ሰንብቶአል፣ ሙቶ አምሳ ቀን ያለውም ይህ ነው።

ምዕራፍ ፰

፩፣ ወተከከሮ እግዚአብሔር ለኖኅ፣

እግዚአብሔር ኖኅን በረድኤት አሰበው ፤ (ሐተታ) አሁን ውሃውን የሚያደርቅ ውዑይ ነፋስ አመጣ ፤ የሚል ነውና ፤

ወለኩሉ አራዊት ወለኩሉ እንስሳ፤
ወለኩሉ ዘሀሎ ምስሌሁ ውስተ
ታቦት ፤

አራዊትንም እንስሳትንም ሁሉ
ከእርሱ ጋራ በመርከብ ያሉት
ንም ሁሉ በረድኤት አሰባቸው፤
ወአምጽአ እግዚአብሔር ነፋስ ላዕለ
ምድር ፤

እግዚአብሔርም ውሀውን የሚ
ያደርቅ ነፋስ እንዲነፍስ አደ
ረገ ፤

ወነትገ ማይ ፤

ውሀውም ጉደለ ፤

፪፣ ወተከሥቱ አንቅዕተ ቀላይ ፤

የውሀው ምንጮች ሁሉ ተከ
ፈቱ፤ (ሐተታ) የወጣበትን ትቶ
በሌላ በኩል ሰዶታልና፤ አንድም
የውሀ ምንጮች ሁሉ ተደፈኑ
አለ፤ ወደላይ መፍላቱ ቀረ፤

ወአስራብ ሰማይን ተዐጽወ ወቆመ
ዝናም እምሰማይ ፤

በጠፈር ያለ ሰባቱ መሸረብ ተዘ
ግቶ ዝናም መዝነሙ ቀረ ፤

፫፣ ወአገዛ ይገልቅ ማይ ወይሑር
እምድር ፤

ውሀው ከምድር እየጉደለ ይሔድ
ጀመረ ፤

ወእምድሩ ምእት ወኃምሳ ዕለት
ሐፀ ማይ ፤

ከመቶ አምሳ ቀን በኋላ ውሀው
እያደር ይጉድል ጀመር ፤

፬፣ ወነበረት ይእቲ ታቦት በሳብዕ
ወርኅ አመ ዐሥሩ ወሰኑዩ ለጽልመት
ላዕለ አድባረ ዓራራት ፤

በሰባተኛው ወር በጥቅምት ፤
ጨረቃ ጠፍ አድራ ሠርቅ ባደ
ረገች በዐሥራ ሁለተኛው ቀን
መርከቢቱ በዓራራት ላይ አረ
ፈች ፤

፭፣ ወማይሰ የሐዕዕ ወይነትግ እስከ
ዐሥር ወርኅ ፤

ውሀው ግን እስከ ዐሥረኛው ወር
እስከ ጥር ድረስ እየጉደለ እየ
ደረቀ ይሄድ ነበር ፤

ወአመ ኮነ ዐሠርቱ ወአሐዱ አውራኅ
አመ ርእሰ ሠርቀ ወርኅ አስተርአዩ
አርእስቲሆሙ ለአድባር ፤

በዐሥራ አንደኛው ወር በየካ
ቲት መባቻ የተራሮቹ ራሶች
ተገለጡ ታዩ ፤

፮፣ ወኮነ እምድሩ አርብዓ ዕለት
አርጋወ ኖኅ ፍኅተ መስኮታ ለታ
ቦት እንተ ገብረ ፤

ከአርባው ቀን በኋላም የተዘጋ
ውን የመርከቢቱን መስኮት ኖኅ
ከፈተ፤ አርባ ቀን ያለው ከየካ
ቲት ሠላሳ ከመጋቢት ዐሥር
ጨምሮ ነው ፤

፯፣ ወፈነዎ ለቋዕ ከመ ይርአይ እመ
ነትገ ማይ እምገጸ ምድር ፤

ውሀው ከምድር ላይ ጉድሎ
እንደሆነ ያይ ዘንድ ኖኅ ቀራራ
ውን ላከው ፤

፰፣ ወሐረ ወአገብአ እስከ አመ
ገልተ ማይ እምገጸ ምድር ፤

ሄዶም ውሀው ከምድር ጨርሶ
እስከ ጉድል አልተመለሰም ፤
(ሐተታ) ከዚያ በኋላ ተመለሰ
ማለት አይደለም፤ ፍጻሜ የሌ
ለው እስከ ነው፤ ኢወለደት ሚል
ኮል እስከ አመ ሞተት እንዲል፤
በማየ አይኅ ያለቁ የእንስሳት፤
የአራዊት ውዳቂ አይታግምና
በዚያ ምክንያት ቀርቷል ፤

፱፣ ወፈነዎ ለርግብ እምድራሁ ከመ
ትርአይ እመ ነትገ ማይ እምገጸ
ምድር ፤

ከእርሱም በኋላ ውሀው ጉድሎ
እንደሆነ ታይ ዘንድ ርግብን
ላካት ፤

ወአረከበት ኅብ ታዐርፍ እገሪግ ወገ
ብአት ኅቤሁ ውስተ ታቦት ፤

እግርዋን የምታሳርፍበት አጥታ
ኖኅ ወዳለበት መርከብ ተመለ
ሰች ፤

እስመ ማይ ሀሎ ውስተ ኩሉ ገጸ
ምድር ፤

ውሀው በምድር ላይ ሁሉ መልቶ
ነበርና፤

ወሰፍሐ እዴሁ ወነሥሐ ውስተ ታቦት
ኅቤሁ ፤

እጁን ዘርግቶ ወደ መርከቡ አገ
ባት ፤

፲፣ ወተዐጊሃ ሰቡዐ መዋዕል፤ ካዕበ
ፈነዎ ለርግብ ውስተ ምድር ከመ
ትርአይ ፤

ሰባት ቀን ታግሃ ውሀው ደርቆ
እንደሆነ ታይ ዘንድ ሁለተኛ
ጊዜ ርግብን ላካት ፤

፲፩፣ ወገብአት ኅቤሁ ርግብ ፍና
ሠርክ ወባቲ ውስተ አፋግ ቁጽለ
ዘይት ፤

ርግብም በአፍዋ የዘይት ቅጠል
ይዛ ማታ ጊዜ ወደ ኖኅ ተመልሳ
መጣች፤ (ሐተታ) ውሃው ደረቀ
የምስራች ስትል ነው ፤

ወአእመረ ኖኅ ከመ ነትገ ማይ እም
ድር ፤

ኖኅም ውሀው እንደጉደለ አወቀ፤

፲፪፣ ወተዐጊሃ ሰቡዐ መዋዕል ካዕበ
ፈነዎ ለርግብ ፤

ሰባት ቀን ታግሃ ዳግመኛ ርግ
ብን ላካት፤

ወአደገመት ገቢአ ኅቤሁ ፤

ዳግመኛም ወደርሱ አልተመለ
ሰችም፤ (ሐተታ) ኤርምያስ፤
አግብአት ሥልሰ ቃላ ለኖኅ
ይላል፤ ከዚህ አደገመት አለ፤
አይጣላምን ቢሉ አይጣላም ፤
ሁሉም አንድ ነው፤ በፊት ላካት
እግርዋን የምታሳርፍበት አጥታ
ተመልሳ መጥታለች፤ ሁለተኛ
ላካት የዘይት ቅጠል ይዛ መጣች፤

ሦስተኛ ላካት፣ ውሀው ከደረቀ
እንግዲህ ወዲህ እናንተ ወደኔ
ትመጣላችሁ እንጂ፣ እኔ ወደ
እናንተ እመጣለሁን ስትል ቀር
ታለችና፤ ይህ መቅረትዋ፣ የው
ሀውን መድረቅ የሚያስረዳ ስለ
ሆነ ኤርምያስ መቅረትዋን ስለ
መምጣት ቁጥርላት፣ አግብአት
ሥልሰ ቃላ አለ፤ ከዚህ ሦስተኛ
አለመመለስዋን ሲያይ አደገ
መት አለ ፣ ይኸውም ምሳሌ
ነው፤ ርግብ፣ የመንፈስ ቅዱስ፣
ቋዕ (ቁራ) ፣ የሰይጣን ፣ ርግብ
ውሀው ደረቀ የምስራች ስትል
የዘይት ቅጠል ይዛ ታይታለች፤
መንፈስ ቅዱስም ፍዳ መርገም
ጠፋ ሲል በርግብ አምሳል ታይ
ቶአልና፣ ቋዕ (ቁራ) የሰይጣን
ምሳሌ፣ ቁራ በዋለበት እንደቀረ፤
የኖጎንም ፈቃድ እንዳልፈጸመ፤
ሰይጣንም የጌታን ፈቃድ አይ
ፈጽምምና ፣ አንድም ርግብ
የወንጌል፣ ቋዕ የአራት ምሳሌ
ነው፤ አንድም ርግብ የእመቤ
ታችን ምሳሌ ናት ፤ ርግብ
ሐፀ ማየ አይጎ፣ ስትል ቁጽለ
ዘይት ይዛ እንደ ታየች ፣ እመ
ቤታችንም ሐፀ ማየ መርገም
ስትል ጌታን ፀንሳ ተገኝታለ
ችና ፣ አንድም ወደገመት ይላል
አብነት ፤

፲፫፣ ወአመ ኮነ ስድስተ ምእተ ወአ
ሐደ ዓመተ ሕይወቱ ለኖሳ አመ

ርእሰ ሠርቀ ወርሳ ቀዳማይ ኅልቀ
ማይ እምድር ፣

የኖጎም ዘመኑ ስድስት መቶ
አንድ ዓመት በሆነ ጊዜ በመጀ
መሪያው ወር በሚያዝያ መባቻ
ውሀው ከምድር ፈጽሞ ደረቀ፤

ወከሠተ ኖሳ ጠፈራ ለታቦት እንተ
ገብረ ፣

ኖጎም የብርሃን መግቢያ ልት
ሆን የሠራትን የመርከብዋን
መስኮት ከፈተ፤

ወርእየ ከመ ኅልቀ ማይ እምገጸ
ምድር ፣

ውሀው፣ ከምድር ላይ ፈጽሞ
እንደ ደረቀ አየ ፤

፲፬፣ ወበካልእ አመ ዐሠፋ ወሰነዩ
ለጽልመት የብሰት ምድር ፣

በሁለተኛውም ወር ግንቦት
በባተ ጨረቃ ጠፍ አድራ ሠርቅ
ባደረገች፤ አንድም ብርሃንዋን
ባጣች፤ ሕፀዕ ባደረገች በዐሥራ
ሁለተኛው ቀን ምድር ፈጽማ
ደረቀች፤ በዓመቱ ማለት ነው ፤

፲፭፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖጎ፣
እግዚአብሔርም ኖጎን እንዲህ
አለው ፤

፲፮፣ ገእ እምነ ታቦት አንተ ወበእሲ
ትከ ወደቂቅከ ወአንስትያ ደቂቅከ፤

እግዚአብሔርም ኖጎን አንተ፣
ሚስትህን፣ ልጆችህን፣ የልጆች

ህንም ሚስቶች ይዘህ ከመርከብ
ውጣ አለው ፤

፲፯፣ ወኩሎ ዘሁሎ ምስሌከ ፤

ካንተ ጋራ ያለውም ሁሉ ይውጣ
አለው ፤

ወኩሎ ዘሥጋ እምአዕዋፍ እስከ
እንስሳ፣ ወዘይትሐወስ ዲበ ምድር
አውዕእ ምስሌከ ፤

ይገእ ሲል ነው ፤ ከአዕዋፍ
ጀምሮ እስከ እንስሳ ያለውም
ሁሉ፣ በምድር ላይ የሚንቀሳ
ቀሰውም ጥቃቅኑ ፍጥረት ሁሉ
ካንተ ጋራ ይውጣ አለው ፤

ብዙኑ ወተባዦኑ ወምልእዋ ለምድር፣
ብዙ፣ የብዙ ብዙ ሁኑ፣ ምድ
ርንም ምሉአት አለው ፤

፲፰፣ ወወዕኦ ኖሳ ወበእሲቱ ወደ
ቂቁ ወአንስትያ ደቂቁ ምስሌሁ ፤

ኖጎም ሚስቱን፣ ልጆቹን፣ የል
ጆቹንም ሚስቶች ይዞ ከመር
ከብ ወጣ፤

፲፱፣ ወኩሎ አራዊት ወእንስሳ ወአ
ዕዋፍ ወዘይትሐወስ ዲበ ምድር በበ
ዘመዶሙ ወዕኦ እምታቦት ፤

አራዊትና እንስሳት አዕዋፍም
በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱ ፍጥ
ረታትም ሁሉ በየወገኖቸው
ከመርከብ ወጡ ፤ (ሐተታ)
ከሚበሉት አምስት ፤ ከማይበ
ሉት አምስት አስቀርቶ ሰዶአቸ
ዋል፤ ከሚበሉት ላም፣ በግ፣

ፍየል፣ ዶሮ ፣ ንሀብ ናቸው ፤
ከማይበሉቱ ፈረስ ፣ በቅሎ ፣
አሀያ፣ ውሻ፣ ድመት ናቸው፤
ይህም ምሳሌ ነው፤ መርከብ
የሥልጣን እግዚአብሔር፣ ኖሳ
ከነልጆቹ የጸድቃን ብሊት ፣
በውስጥ ያሉትን ማየ አይጎ
አላገኛቸውም ፤ ጸድቃን ብሊት
ንም አምስት ሺህ አምስት መቶ
ዘመን ሥቃዩ ገሃነም አላገኛቸ
ውም ፣ ምግባራቸው እንደ
ድንኳን እንደ አጎበር ሁኖላ
ቸው በእደ እግዚአብሔር ተጠ
ብቀው ይኖሩ ነበር እንጂ ፤
ነፍሶሙስ ለጸድቃን ውስተ
እደ እግዚአብሔር ወኢለከርሙ
ሥቃዩ ገሃነም እንዲል ፤ ጥበ.
፫፡፩፣ ከመርከብ በአፍአ ያሉቱ
የኃጥአን ብሊት ፣ በአፍአ ያሉ
ትን ማየ አይጎ አጥፍቶአቸ
ዋል፤ ኃጥአን ብሊትንም ሥቃዩ
ገሃነም አግኝቶአቸዋል፤ አንድም
መርከብ የእመቤታችን፣ ኖሳ
የጌታ፣ በቀኝ በግራ ያሉቱ በእ
መቤታችን ቃል ኪዳን ያመኑ
ያሕዝቡ የአሕዛቡ ምሳሌ፤ አን
ድም መርከብ የመስቀል፣ ኖሳ
የጌታ ፣ በቀኝ በግራ ያሉቱ
የፈያታዊ ዘየማንና የፈያታዊ
ዘዐጋም ምሳሌ ናቸው ፤ አን
ድም መርከብ የጥምቀት፣ ኖሳ
ከነልጆቹ የጥሙቃን ፣ ሦስት
ክፍል መሆንዋ ጥምቀት በሦስቱ

ሥላሴ ስም ነውና ፤ አንድም መርከብ የቤተ ክርስቲያን ፣ ሦስት ክፍል መሆን ቤተ ክርስቲያንም ሦስት ክፍል ናትና ፣ ኖሳ ከነልጆቹ የምእመናን ምሳሌ ፤ አንድም መርከብ የትንሣኤ ፣ ኖሳ ከነልጆቹ የሙታን ፣ ሦስት ክፍል መሆን የትንሣኤያችን ፣ በኮር ክርስቶስ በሦስተኛው ቀን ተነሥቶአል ፣ እኛም በሦስተኛው ንፍሐተ ቀርን እንነሳለንና ፤ እስመ ውእቱ ቀሠፊነ ወይፌ ውሰነ ወውእቱ አቀሥሰለነ ወይሄርየነ ወያሐይወነ በሰኑይ መዋዕል ፣ ወእመ ሣልስት ዕለት ንት ነሣእ ወነሐዩ በቅድሜሁ እንዲል ፤ ሆሄ፤ ፮፡፪ ፤

፳፤ ወነደቀ ኖሳ ምሥዋዕ ለእግዚአብሔር ፣

ኖሳ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት የሚሠዋበትን ሠራ ፤

ወነሥእ እምእንስሳ ወእምኮሎ ዘንጹሕ ወአዕረገ ቀሩርባን ዲበ ምሥዋዕት ፣

መሥዋዕት ከሚሆነው ሁሉ ከእንስሳ ወገን አምጥቶ በመሠዋዕቱ ላይ መሥዋዕት አቀረበ፤

፳፩፤ ወአዲነው እግዚአብሔር መዓዛ ሠናየ ፣

ጌታም የሚረ የተወደደ መሥዋዕት በኅ መዓዛ አድርጎ ተቀበለለት ፤

ወይቤ እግዚአብሔር ሐላይኩ ከመኢይድም ረገምታ ለምድር በእንተ ምግባሩ ለዕንላ እመሕያው፤

እግዚአብሔር ሰው ኃጢአትን ስለ ሠራ ሁለተኛ ምድርን እንዳሳጠፋት አሳጠፋትም ብዬ ተናገርኹ አለ ፤

እስመ ሥዩም ውስተ ልቦሙ ለዕንላ እመሕያው እከይ በኮሎ ጊዜ እምንእሰሙ ፣

ንቡር ድልው ሲል ነው፤ ከእኅን ንነታቸው (ከጥቂትነታቸው) ጀምሮ ሁልጊዜ በሰው ልቡና ኃጢአት ሰፍኖ ይኖራልና ፣ ምንም ቢኖር ሁለተኛ አሳጠፋትም ብዬ ተናገርኹ አለ ፤

ወኢይድም እንከ አማስኖቶ ለኮሎ ዘሥጋ ዘሕያው ፣

በደመ ነፍስ ሕያው ሁኖ የሚኖረውን ሁሉ እንግዲህ ወዲህ አሳጠፋም፤

፳፪፤ በከመ ገበርኩ ኮሎ መዋዕሊ ለምድር ፣

ምድር ጸንታ የምትኖርበትን ዘመን ሁሉ እንደ ፈጠርኹ ፤

ዘርእ ወማዕረር፤ ቀሩር ወሐፍ፤ ሐጋይ ወክረምት፤ መዓልት ወሌሊት ኢይትነደግ ፣

ዘርና መከር፤ ብርድና ሙቀት፤ በጋና ክረምት ፣ መዓልትና ሌሊት መፈራረቅ አይቀርም አይቅር ።

ምዕራፍ ፱

፩፤ ወባረከሙ እግዚአብሔር ለኖሳ ወለደቲቁ ፣

እግዚአብሔር ኖሳንና ልጆቹን አከበራቸው ፣ አበዛቸው አዘዛቸው ፤

ወይቤሎሙ ብዠኑ ወተባዠኑ ወምልዕዎ ለምድር ወኩንንዋ ፣

ብዙ፣ የብዙ ብዙ ሁኑ፣ ምድርንም ምሉአት፣ ግዙአት፣ ብሎ አዘዛቸው ፤

፪፤ ወይፍርሁክሙ ወይርዕዱ እምኔ ከሙ ኮሎ አራዊተ ገዳም ወአዕዋፊ ሰማይ ፣

የዱር አራዊት፣ እንስሳት፣ የሰማይም አዕዋፍ ሁሉ እናንተን ይፍሩዋችሁ ፣ ይንቀጥቀጡላችሁ ፤ (ሐተታ) ይኸውም አልቀረ ፣ ዛሬ አራዊት ሰው ያዩ እንደሆነ የሚሸሸ ይህ ቃል ኪዳን ይዟቸው ነውና ፤

ወእንስሳ ወዘይትሐወስ ዲበ ምድር ወዓሣተ ባሕር ወሀብኩክሙ ውስተ እዴክሙ ይኩንክሙ ለክሙ ፣

እንስሳትን በምድር ላይ የሚንቀሳቀሰውንም ፍጥረት በባሕር ያሉ ዓሣትንም ምግብ ይሁኑአችሁ ብዬ በእጃችሁ የተያዙ አድርጌ ሰጠኋችሁ ፤

፫፤ ወኮሎ ዘይትሐወስ ዘሕያው ለክሙ ይኩንክሙ መብለዕ ፣ ከመሐመልማላ ሣዕር ወሀብኩክሙ ኮሎ፤

እህሉን፣ ተክሉን፣ ምግብ አድርጌ እንደ ሰጠኋችሁ፣ በደመ ነፍስ ሕያው የሆነውን፣ ተንቀሳቃሽንም ሁሉ ምግብ ይሁናችሁ ብዬ ሰጠሁአችሁ ፤

፬፤ ወባሕቱ ኮሎ ሥጋ ዘቦ ደም ኢትብለዕ ፣

ነገር ግን ደም ያለበትን ሥጋ ሁሉ አትብሉ ፤

እስመ ደም ነፍስክሙ ውእቱ ፣

ደም ነፍሳችሁ ነውና፤ (ሐተታ) የበሉት የጠጡት ደም ይሆናል፣ በዚያው ላይ ነፍስ ታድራለችና ነፍስክሙ አለ ፤ እስመ ነፍስ ተኃድር በደም እንዲል (ዘሌ. ፲፮፡፲፬)፤ አንድም ነፍስ በባሕርይዋ መብላት የለባትም ብሎ የአሕዛብ ሥራ ነውና ደምን አትብሉ አለ ፤ ደሙን አርግተው ቁልተው ይበሉታልና ፤

፭፤ ወእትኃሥ እምእደ አራዊት፣

እንግዲህ ወዲህስ አራዊት ሰውን በግፍ ቢገድሉ ከአራዊት ደሙን እመራመራለሁ ፤

ወእምኮሎ እደ ሰብእ ፣

ሰውም አራዊትን በግፍ ቢገድል ደማቸውን ከሰው እመራመራለሁ ፤

ወእምእደ ብእሲ ዘእኅሁ እትጋሠሥ ነፍሰ ኮሉ ዕንላ እመሕይዎ፤

ወንድም ወንድሙን በማይገባ ቢገድል፣ ደሙን ከገዳዩ እመ ራመራለሁ፤

፮፣ ወዘከወደ ደመ ሰብእ ህየንተ ደመ ዝክቱ ይትከወው ደሙ፤

የሰውን ደም በማይገባ ያፈሰሰ ደሙ ይፈሰሳል ይፍሰስ፤

እስመ በአምሳል እግዚአብሔር ገበር ክም ለሰብእ፤

ሰውን በእኔ አምሳል ፈጥሬዋለሁና፤ ሐተታ እንዳለፈው (ም. ፩፡፳፮)፤

፯፣ ወአንትሙሰ ብዠት ወተባዠት ወምልዕዎ ለምድር፤

እናንተ ግን ብዙ፣ የብዙ ብዙ ሁኑ፤ ምድርንም ምሉዋት፤

፰፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ወለደቂቁ ምስሌሁ እንዘ ይብል፤

እግዚአብሔርም ኖኅን ከልጆቹ ጋራ እንዲህ አለው፤

፱፣ ናሁ አቀውም ኪዳንዮ ምስሌክሙ በዲበ ምድር፤

መሐላዬን በምድር ላይ ለናንተ እነሆ አጸናለሁ፤

ወምስለ ዘርእክሙ እምድኅሬክሙ፤

ከእናንተ በኋላ ለሚነሡ ለልጅ ቻችሁም መሐላዬን አጸናለሁ፤

፲፣ ወለኮሉ ነፍስ ሕይወት እንተ ምስሌክሙ አዕዋፍ ወእንስሳ ወአራዊተ ምድር ዘወዕኡ እምታቦት፤

ከናንተ ጋራ ከመርከብ ለወጡ በደመ ነፍስ ሕይወት ለሆኑ፣ ለአዕዋፍ ለእንስሳም ለአራዊትም መሐላዬን አጸናለሁ፤

፲፩፣ አቀውም ኪዳንዮ ምስሌክሙ ወኢይመውት ኮሉ ዘሥጋ በማየ አይኅ፤

እንግዲህ ወዲህ በየኃጢአቱ አጠፋዋለሁ እንጂ ሥጋዊ ደማዊ ሁሉ አንድነት በማየ አይኅ እንዳይጠፋ ከእናንተ ጋራ እንደ እናንተ መሐላዬን አጸናለሁ፤

ወኢይመጽእ እንከ ማየ አይኅ ለአማ ስኖ ኮሉ ምድር፤

ምድርንም ሁሉ ለማጥፋት ዳግ መኛ ማየ አይኅን አላመጣም፤

ገባኤ

፲፪፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ፤

እግዚአብሔርም ኖኅን እንዲህ አለው፤

ዝንቱ ወእቱ ትእምርተ ኪዳንዮ ዘእ ሁበክሙ አኅ፤

እኔ የምሰጣችሁ የመሐላዬ ምልክት ይህ ነው፤

ማዕከሉዮ ወማዕከሌክሙ፤

በኔና በናንተ መካከል ምልክት ሊሆን ጸንቶ የሚኖረው፤

ወማዕከለ ኮሉ ነፍስ ሕይወት እንተ ሀለውት ምስሌክሙ ለትውልድ ዘለ ኅለም፤

በደመ ነፍስ ሕይወት በሚሆኑ፣ ለልጅ ልጅ ዘመን ከእናንተ ጋራ በሚኖሩ ፍጥረታትም መካከል የምሰጣችሁ ምልክት ይህ ነው፤ አንድም ምልክት ሊሆን፤

፲፫፣ እሠይም ቀስትዮ በውስተ ደመና፤

የዕርቅ ምልክት የምትሆን ቀስ ቴን (ብርሃኔን) በደመና ላይ ሥዬ አሳያለሁ፤

ወትከውን ተአምረ ለኪዳንዮ ማዕ ከሌዮ ወማዕከሌክሙ፤ ወማዕከለ ምድር፤

በእኔና በእናንተ በምድርም መካከል ምልክት ትሆናለች፤

፲፬፣ ወትከውን ሶበ አይምን ደመና ላዕለ ምድር ታስተርኢ ቀስትዮ በላ ዕለ ደመና፤

ትከውንና ታስተርኢ አንድ ወገን፤ ደመናን በምድር ላይ ባዘርኹ ጊዜ፣ ቀስቴ በደመናው ላይ ተሥላ ትታያለች፤

፲፭፣ ወእዜከር እንከ ኪዳንዮ ዘሁሉ ማዕከሉዮ ወማዕከሌክሙ፤

እንግዲህም በእናንተና በእኔ መካከል ያለውን ቃል ኪዳን አስቤ፤

ወማዕከለ ኮሉ ነፍስ ሕይወት፤ ወበኮሉ ዘሥጋ፤

በደመ ነፍስ ሕይወት በሚሆኑና በሥጋዊ በደማዊ መካከል ሁሉ ቃል ኪዳኔን አስቤ፤

ኢይመጽእ ማየ አይኅ ከመ እደ ምስሶ ለኮሉ ዘሥጋ፤

ሥጋዊን ደማዊን ሁሉ አጠፋ ዘንድ ማየ አይኅን አላመጣም፤

፲፮፣ ወትወዕለ ቀስትዮ በደመና ወእ ሬእዮ ከመ እዜከር ኪዳንዮ ዘለግለም ዘማዕከሉዮ ወማዕከለ ኮሉ ዘሥጋ ዘዕ መንፈስ ሕይወት ዘሁሉ መልዕ ልተ ምድር፤

በምድር ላይ ባለ በደመ ነፍስ ሕይወት ሆኖ በሚኖር በሥጋዊ በደማዊ ሁሉና በእናንተ መካከል የሚሆን መሐላዬን አስብ ዘንድ፣ የዕርቅ ምልክት የምትሆን ቀስቴን በደመና ተሥላ አያታለሁ፤

፲፯፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ፤

እግዚአብሔር ኖኅን እንዲህ አለው፤

ዝንቱ ወእቱ ትእምርተ ኪዳንዮ ዘአቀውም ማዕከሉዮ ወማዕከሌክሙ፤

በኔና በናንተ መካከል ለዘላለሙ የማጸናው የቃል ኪዳኔ ምልክት ይህ ነው፤ (ሐተታ) ይህን ንስ ቀስተ ደመና እንደምን አድርጎ አሳይቶታል ቢሉ፣ በቀ

ስተኛ ልማድ አሳይቶታል ፣ ቀስተኛ የሚነድፍ የሆነ እንደ ሆነ፣ አውታሩን ወደርሱ፣ ደጋ ኑን ወደ ጠላቱ ያደርገዋል ፣ የማይነድፍ የሆነ እንደሆነ ፣ ደጋኑን ወደርሱ ፣ አውታሩን ወደ ጠላቱ ያደርገዋል፤ ጌታም አላጠፋችሁም ሲል፣ ደጋኑን ወደርሱ አውታሩን ወደ ኖሳ አድርጎ አሳይቶታል፤ እንዲህ አድርጎ ያሳየው ስለምን ነው? ቢሉ፤ ይህ ቀስተ ደመና ጎባባ ነው ጎብሩም ብዙ ነው፣ ሰው በብዙ ወገን ቢበድለኝ በየኃጢአቱ አጠፋዋለሁ እንጂ፣ ባንዱ ኃጢአት ሁሉን አላጠፋም ሲል ነው፤ አንድም ይህ ቀስተ ደመና ጎብሩ እራት ነው፣ ቀይ፣ ነጭ፣ ጥቁር ፣ ቢጫ ስለምን ነው እንዲህ አድርጎ ያሳየው? ቢሉ፣ ከአራቱ ባሕርያት የተፈጠረ ሰው ቢበድለኝ ፣ አራቱን ባሕርያት ተዋሕጄ አድነዋለሁ ሲል ነው ፤ ይህም ምሳሌ ነው ፤ ቀዩ የእሳት ባሕርይ፣ ነጩ የውሀ ባሕርይ ፣ ጥቁሩ የነፋስ ባሕርይ ፣ እስመ ነፋስ ጸሊም በአርአያሁ እንዲል ፣ ብጫው የመሬት ባሕርይ ነው ፤ አንድም ጉልቶ የሚታየው እሳትና ውሀ የመሰለው ነው፤ ስለምን ነው እንዲህ አድርጎ ያሳየው ቢሉ፣ ከዚህ አስቀድሞ ሰውን

በንፍር ውሀ እንዳጠፋሁ እንግዲህ ወዲህ ሰውን በንፍር ውሀ አላጠፋውም ሲል ነው ፤ ይህም ምሳሌ ነው ፤ እሳት የመንፈስ ቅዱስ ፣ ውሀ የጥምቀት ፣ ጥቁሩ የደሙ፣ ብጫው፣ የሥጋው ፣ ደመና የእመቤታችን ምሳሌ፣ በጥምቀት በመንፈስ ቅዱስ በሥጋዬ፣ በደሜ አድንገለሁ ሲል ነው ፤

ይህም ቀስተ ደመና ዛሬ መታየቱ ለከንቱ አይደለም፤ የእናንተ ኃጢአት የሰብአ ትካትን ኃጢአት አከለ፤ እኔ ግን እንዳላጠፋችሁ በኖሳ መሐላ ጸንቻለሁ ሲል እንዲህ አድርጎ ያሳያል ፣ ደመና ኖሳ የደገነነት ምልክት እንደሆነች ፣ እመቤታችንም የድገነት ምልክት ናትና ፤

፲፰፣ ወእሉ እሙንቱ ደቂቁ ለኖሳ እለ ወዕኡ እምውስተ ታቦት፣ ሴም፣ ወካም፣ ወያሬት ፣

ከመርከብ የወጡት የኖሳ ልጆች እሊህ ናቸው ሴም ፣ ካም ፣ ያሬት ናቸው ፤

ወካምስ አቡሁ ውእቱ ለከነዓን ፣

ካም የከነዓን አባት ነው፤ (ሐተታ) ስለምን ለይቶ ወካምስ ብሎ አነሳው ቢሉ አሁን ወደ ፊት ከነዓን አይቶ ለካም ነገረው፤

ካም በአባቱ ሳቀበት የሚል ነውና፣ እንደ አርእስት አነሳው፤

፲፱፣ ወእሉ ሠለስቱ ደቂቁ ለኖሳ እለ ተዘርኡ ውስተ ኩሉ ምድር ፣

በዓለም ሁሉ የሰው ዘር የሆኑ የኖሳ ሦስት ልጆች እነዚህ ናቸው፤ አንድም እለ ተዘርወይላል፣ በዓለም ሁሉ የተበተኑ እኒህ ናቸው ፤

፳፣ ወእምድጎረ አይሳ ኡዝ ኖሳ ይትገበራ ለምድር ፣

ከማየ አይሳ በኋላ ኖሳ ምድርን ያርማት ይኩተኩታት ጀመር፤ ወተከለ መደ ወይን ፣

የወይን ሐረግ ተከለ፤

፳፩፣ ወሰትየ እምኔሁ ወሰከረ ወተዐርቀ በውስተ ቤቱ ፣

ከወይንም ጠጥቶ ሰክሮ በቤቱ ውስጥ ዕርቃነን ጣለ፣ (ሐተታ) አሁን ወይን ተከለ አለ፣ ወዲያውም ከዚያው ከተተከለው ወይን ጠጥቶ ሰከረ አለ ፤ እንደምን ነው ከወይን አግኝቶ ጠጣ ቢሉ ከማየ አይሳ የተረፈውን አቀናንቶ አፍርቶለት ጠጥቷል፤ ከማየ አይሳስ የተረፈ የለም ብሎ እንደ ፌሾ ያለ ፈጥኖ የሚደርስ ወይን አለ ፣ ያንን ተክሎ አፍርቶለት ጠጥቶአል፤ አንድም በተአምራት ዕለቱን ደርሶለት ጠጥቶአል ፤ አንድም በሚገባ

የተተከለ ነው ፤ ወይን በተተከለ በሦስት ዓመቱ ያፈራል ፤ የመጀመሪያውን አዕዋፍ ይበሉታል፤ የአራተኛው ዓመት ለቤተ እግዚአብሔር ይሆናል፤ የአምስተኛው ዓመት ለባለቤቱ ይሆናል ፣ ያንን ጠጥቶ ሰከረ ፤

፳፪፣ ወርእዮ ካም አቡሁ ለከነዓን ፣ ዕርቃነ አቡሁ ሰሐቀ ወወዕኦ ወነገሮሙ ለክልኢሆሙ ኦጋዊሁ በአፍኦ፣

የከነዓን አባት ካም፣ አባቱ ዕርቃነን እንደ ጣለ አይቶ ዘበተበት፤ ወጥቶም በአፍኦ (በውጭ) ላሉ ለሁለቱ ወንድሞቹ ነገራቸው ፤

፳፫፣ ወነሥኡ ሴም ወያሬት ልብስ ወወደዩ ክልኢሆሙ ዲበ በባናቲሆሙ ወሐሩ ድጎራተ ወከደኑ ዕርቃነ አቡሆሙ ፣

ሴምና ያሬትም ያንዳቸውን ልብስ ለብሰው ያንዳቸውንም ልብስ በስተኋላቸው ጋርደው፣ የሚወጡ መስለው ፊታቸውን ወደ ውጭ መልሰው የኋሊት ገብተው አባታቸውን ያንዳቸውን ልብስ አለበሱት ፤

ወገጸሙ ድጎሬሆሙ አግብኡ ወኢር እዩ ዕርቃነ አቡሆሙ ፣

ፊታቸውንም ወደ አባታቸው ቢመልሱ የአባታቸውን ዕርቃነ አላዩም ፤ አንድም ፊታቸውን ወደ ውጪ መልሰው ወጡ ፤

፳፱፡ ወሰብ ጽሕፈ ፍኅ እምስካሪ ወይኑ ፤

ኖኅም ከወይኑ ስካር በነቃ ጊዜ፤ አእመረ ኩሉ ዘገብረ ቦቱ ወልዱ ዘይንእስ ፤

ዘይንእሶ ለሴም ነው ፤ ከሴም ቀጥሎ ካም ፤ ከካም ቀጥሎ ያፌት፤ ይወለዳሉና፤ ከስካሩ በነቃ ጊዜ ከሴም የሚያንስ ልጁ ካም ያደረገበትን ሁሉ አወቀ፤ አንድም የወይን ስካር ፈጽሞ አእምሮን አያሳጣምና ታናሹ ልጁ ከነዓን ያደረገውን አወቀ፤ ማለት ከነዓን አይቶ ለካም እንደ ነገረው፤ ካም እንደ ዘበተበት፤ ያፌትና ሴም ልብሳቸውን እንዳ ለበሱት አወቀ፤ አንድም ባወቀ ጊዜ ፤

፳፳፡ ወይቤ፤ ፍኅ ርጉመ ለይኩን፤ ከነዓን ገብረ ወነባሬ ይኩን ለአጋዊሁ፤ ከነዓን ርጉም ይሁን፤ ለወንድሞ ቸም ቤተሰብ ተገዥ ይሁን አለ ፤ (ሐተታ) የሳቀበት ካም አይደለምን? ስለምን ከነዓንን ረገመው ቢሉ አይቶ ለካም የነ ገረው ከነዓን ነውና፤ አንድም የልጅ ጉዳት ለአባቱ ነውና፤ አን ድም ወባረከሙ ብሎ ነበርና፤ እግዚአብሔር የመረቀውን መር ገም አይገባም ሲል ነው ፤

ይህም ምሳሌ ነው፤ ፍኅ የጌታ፤ ፍኅ በወይን ስካር ራቁቱን እን

ደሆነ ጌታም በፍቅር ደቂቀ ዕንላ እመሕያው ተስቦ ራቁቱን ተሰቅሎአልና፤ ካም የጸሐፍት የፈረሳውያን ምሳሌ፤ ካም አይቶ እንደ ዘበተበት፤ ጸሐፍት ፈረሳ ውያንም በጌታ ዘብተውበታ ልና፤ ሴምና ያፌት የፀሐይና የጨረቃ ምሳሌ፤ ሴምና ያፌት ልብሳቸውን ተገፈው እንዳለበ ሱት፤ ፀሐይና ጨረቃም ብር ሃናቸውን ተገፈው የጌታን ዕር ቃን ሠውረዋልና፤ አንድም የዮ ሴፍና የኒቆዲሞስ ምሳሌ ናቸው፤ እነዚያ ልብሳቸውን እንዳለበ ሱት የሴፍና ኒቆዲሞስም በድ ርብ በፍታ ገንዘው ቀብረውታ ልና ፤

፳፮፡ ወይቤ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላኩ ለሴም ፤

የሴም ፈጣሪው እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን ፤

ወይኩን ከነዓን ገብሮ ፤

ከነዓንም የሴም ተገዥ ይሁን አለ ፤

፳፯፡ ወያርገብ እግዚአብሔር ብሔር ለያፌት ፤

ለያፌትም ግዛቱን እግዚአብሔር ያስፋለት አለ ፤ (ሐተታ) ይኸ ውም ይታወቅ ዘንድ የልጆቹ ከተማ (ሀገር) ሰማንያ ቀን ያስ ገዛል ፤

ወይኅድር ውስተ ቤቱ ለሴም ፤

እግዚአብሔር በሴም፤ በወገኖቹ ይደር፤ አንድም ጌታ ከነገደ ሴም ከተወለደች ከእመቤታ ችን ከነፍስዋ ነፍስ፤ ከሥጋዋ ሥጋ ነሥቶ በማገጸንዋ አድሮ ሰው ይሁን፤

ወይኩን ከነዓን ገብሮ ፤

ከነዓንም የሴም ተገዥ ይሁን፤

፳፰፡ ወሐይወ ፍኅ እምድገረ አይኅ ሠለስተ ምእተ ወገምሳ ዓመተ ፤

ኖኅም ከማየ አይኅ በኋላ ሦስት መቶ አምሳ ዘመን ኖረ፤

፳፱፡ ወኮነ ኩሉ መዋዕሊሁ ለኖኅ ተስዓተ ምእተ ወገምሳ ዓመተ ወሞተ፤ የኖኅ መላ ዘመኑ ዘጠኝ መቶ አምሳ ዘመን ሆነ ፤ ከዚያም በኋላ ሞተ ።

ምዕራፍ ፲

፩፡ ወክመዝ ውእቱ ልደቶሙ ለደ ቂቀ ኖኅ፤ ሴም፤ ወካም፤ ወያፌት፤

የኖኅ ልጆች፤ የሴም፤ የካምና የያፌት፤ ትውልዳቸው እንዲህ ነው ፤

ወተወልዱ ሎሙ ደቂቅ እምድገረ አይኅ ፤

ከማየ አይኅ በኋላ ልጆች ተወ ለዱላቸው ፤

፪፡ ወደቂቀ ያፌት፤ ጋሚር፤ ወያኅ ወማዴ፤ ወይህያን፤ ወቶቤል፤ ወሞ ሳህ፤ ወቴርሳ ፤

የያፌትም ልጆች ፤ ጋሚር ፤ ያኅግ፤ ማዴ፤ ይህያን፤ ቶቤል፤ ሞሳህ፤ ቴርሳ ናቸው፤ (ሐተታ) ያኅግ የኅግ ማኅግ አባት ነው፤ ማዴ የሚደናውያን አባት ነው፤ ይህያንም የዮናናውያን አባት ነው ፤ የዮናናውያንም የተባሉ ጽርአውያን ናቸው፤ ቶቤልም የብርቱንል፤ የመቄዶናውያን አባት ነው፤ ሞሳህ የዮሳክኒን፤ የቴርክም አባት ነው ፤ ቴርሳ ዕንቀሩ ማለት ነው፤ ይኸውም በደሴት የሚኖሩ የነጋድያን አባት ነው ፤

፫፡ ወደቂቀ ጋሚር አስባንሶ ወኤራ ፊት ወቴርጋሞ ፤

የጋሚርም ልጆች ፤ አስባንሶ ኤራፊት ቴርጋሞ ናቸው ፤

፬፡ ወደቂቀ ይህያን፤ ኤልሳ፤ ወኤው ትራስስ፤ ወቁጥኤ፤ ወሮድኢ ፤

የይህያንም ልጆች ኤልሳ ፤ ኤውትራስስ፤ ቁጥኤ፤ ሮድኢ ናቸው ፤

፭፡ ወእምነ እሉ ተፈልጡ ደሰያቲ ሆሙ ለአሕዛብ ፤

ከእነዚህም የተወለዱ አሕዛብ የሚኖሩበት አገራቸው ተለዩ፤

በበምድርሙ ለለአሐዱ ፩ዱ በበነገርሙ ፣ ወበበነገድሙ ወበበሕዘቢ ሆሙ ፣

አንዱም አንዱ በየወገናቸው በየነገዳቸው በየቋንቋቸው የሚኖሩበት አገር ሁሉ ተለየ ፤

፮፣ ወደቂቀ ካም ኩሳ ፣ ወምስጥርም፣ ወፋጥ፣ ወከነዓን ፣

የካምም ልጆች ኩሳ ፣ ምስጥርም፣ ፋጥ፣ ከነዓን፣ ናቸው፣ (ሐተታ) ኩሳ (ኩሽ) የኢትዮጵያ አባት ነው፤ ምስጥርም የምሥራውያን አባት ነው፣ ፋጥ የልዳ አባት ነው ፣ ከነዓንም የዐሥራ አንዱ ነገደ ከነዓን አባት ነው ፣ ዐሥራ አንዱን ነገደ ከነዓን ወደፊት ያመጣቸዋል ፤

፯፣ ወደቂቀ ኩሳ ሶባ ወኢውላጥ ወሶቢቅታ ወራጌም ወሰብቃታ ፣

የኩሳ ልጆችም ሶባ፣ ኤውላጥ፣ ሶቤቅታ ፣ ራጌም ፣ ሰብቃታ ናቸው ፤

ወደቂቀ ራጌም ሶባ ወዮዳድን ፣

የራጌምም ልጆች ሶባና ዮዳድን ናቸው ፤

፰፣ ወኩሳ ወለዶ ለናምሩድ ፣

ኩሳም ናምሩድን ወለደ፣ ናምሩድ ማለት አዳኝ ማለት ነው፤ አንድም አርበኛ ማለት ነው ፤

ወውላቱ ዘኮነ ያርብሐ ነዓዌ ቅድመ እግዚአብሔር ፣

ይኸውም ናምሩድ እግዚአብሔር በሚያውቀው ነገር ዓርበኛ ሆነ ፣ ቅድመ እግዚአብሔር አለ፣ እግዚአብሔርን ልውጋ ያለ ይህ ናምሩድ ነውና ፤

፱፣ ወበእንተ ዝንቱ ይቤሉ ከመ ናምሩድ ያርብሐ ዘኮነ ነዓዌ ቅድመ እግዚአብሔር ፣

ስለዚህም ነገር ሰዎች እንደ ናምሩድ እግዚአብሔርን አድናለሁ ያለ ዓርበኛ የለም አሉ ፤

፲፣ ወኮነ ቅድመ ጥንተ መንግሥቱ በባቢሎን ፣

አስቀድሞ የመንግሥቱ መጀመሪያ በባቢሎን ሆነ ፤

ይህ ናምሩድ ከኃይለኛነቱ የተነሣ ዘውድ ሠውሮ አሠርቶ ከሰማይ ወረደልኝ ብሎ በባቢሎን ነግሦአል ፤

ወኤሬ ወአርክድ ወካሌድን በምድረ ሰናዖር ፣

ኤሬ፣ አርክድ፣ ካሌድን፣ በሰናዖር የሚኖሩ የኩሳ ልጆች ናቸው፤ አሁን በሰናዖር ግንብ ሠሩ የሚል ነውና እንደ አርእስት አነሣቸው ፤

፲፩፣ ወእምይላቲ ምድር ወፅኦ አሦር፣

ከዚህችም ከሰናዖር አሦር የሚባል ዓርበኛ ተነሣ፣ ይህ አሦር የጫሂ ረዳት ቦለድ ነው ፤

፲፪፣ ወነደቃ ለነዌ ወለሮቢት ሀገር ፀባይ ፣

እርሱም እኒህን ሁለቱን አገሮች ነዌንና ሮቢትን ቀጸራቸው፤

፲፫፣ ወምሥጥያርም ወለደሙ ለለደ ልኪም ወለሰሚጣም፣ ወለሩቤኤል ወለንፍቤኤም ወለጴዮርስናአም ፣ ወለኮስሮኖም ፣

ምስጥያርም የሚባለውም ለደ ልኪምን፣ ሰሚጣምን፣ ሩቤኤልን፣ ንፍቤኤምን፣ ጴዮርስናአምን፣ ኮስሮኖምን ወለደ ፤

፲፬፣ ወእምኒሁ ወፅኦ ፍልስጥኤም ወቅፍርኖኤም ፣

ከእርሱም ፍልስጥኤምና ቅፍርኖኤም ተወለዱ፤ እነዚህም አራቱ ነገደ ፍልስጥኤም ናቸው፤

፲፭፣ ወከነዓን ወለዶ ለሲዶን በኩሩ ወለኬጤምን ፣

ከነዓንም የበኸር ልጁን ሲዶንን፣ ኬጤምንም ወለደ፤

፲፮፣ ወለኢያቡሴምን ወለአሞሬምን ወለጌርጌሴምን ፣

ኢያቡሴምንን ፣ አሞሬምንን ፣ ጌርጌሴምንን ፤

፲፯፣ ወለኢዌዎን፣ ወለፌርዜዎን፣ ወለሴዎን ፣

ኢዌዎንን ፣ ፌርዜዎንን ፣ ሴዎንን፣

፲፰፣ ወለኤራዴምን፣ ወለሰማንኤር፣ ወለአማቲ ፣

ኤራዴምንን፣ ሰማንኤርን፣ አማቲን ወለደ፤ (ሐተታ) እነዚህም ዐሥራ አንድ ናቸው፤ ሰባቱን ኢያሱ አጥፍቶአቸዋል፣ አራቱ በዱር በገደል እየሆኑ እስራኤልን ሲያስቸግሩ ኑረዋል ፤

ወእምድገሪ ዝንቱ ተዘርወ ነገደ ከነዓን ፣

ከዚህም በኋላ ዐሥራ አንዱ ነገደ ከነዓን በሀገሩ ሁሉ ተበተኑ ፤

፲፱፣ ወኮነ ደወሎሙ ለከነዓን እምሲዶን እስከ ጌራራ ወጋዛ ፣

የእነዚህም ሀገራቸው ከሲዶን ጀምሮ እስከ ጌራራ እስከ ጋዛ ድረስ ነው፤

ወይበጽሕ ፣ እስከ ሰዶም ወገሞራ ፣ ወሲዳማ ፣ ወሲባዮ እስከ ሴላ ፣

እስከ ሰዶም፣ እስከ ገሞራ፣ እስከ ሲዳማ፣ እስከ ሲባዮ፣ እስከ ሴላ ይደርሳል ፤

፳፣ ወእሉ እሙንቱ ደቂቁ ለካም፣ በበነገድሙ ወበበነገርሙ ወበብሔርሙ፣ ወበበአሕብሆሙ ፣

በየወገናቸው ፣ በየቋንቋቸው ፣ በየሀገራቸው ፣ የሚኖሩ የካም ልጆች እነዚህ ናቸው ፤

፳፩፣ ወለሚምኒ ተወልዱ ሎቱ ደቂቅ፣
 ለሴምም ልጆች ተወለዱለት ፤
 (ሐተታ) ስለምን ሴምን ወደ
 ኋላ አመጣው ቢሉ፣ መጽሐፍ፣
 ትቶት የሚሔደውን በፊት ፤
 ይዞት የሚሔደውን በኋላ ማም
 ጣት ልማዱ ነው ፣ በደቂቀ
 ነቢያት በፊት የአሕዛብን፣ ኋላ
 የእስራኤልን ፣ በኩፋሌ በፊት
 የኤሳውን ኋላ የያዕቆብን እን
 ዳመጣ፣ ከዚህም ይዞት የሚሄ
 ደው የሴምን ነውና በኋላ አመ
 ጣው ፤

ወውእቱ አቡሆሙ ለኩሉ ደቂቀ
 ኤቦር ፣

እርሱም ለኤቦር ልጆች ሁሉ
 አባታቸው ነው ፤

እኑሁ ለያሬት ዘየባሊ ፣

የያሬት የትልቅ ወንድሙ ልጅ
 የሚሆን ብሎ ለኤቦር ቀጸለ ፤

፳፪፣ ወደቂቀ ሴም፣ አላም፣ ወአሦር፣
 ወአርፋክስድ፣ ወሉድ፣ ወአራም ፣

የሴምም ልጆች ፣ ኤላም ፣
 አሦር ፣ አርፋክስድ ፣ ሉድ ፣
 አራም ናቸው ፤

፳፫፣ ወደቂቀ አራም፣ ዑሳክ፣ ወዮ
 ምኤል፣ ወያቴር፣ ወሞሳክ ፣

የአራምም ልጆች፣ ዑሳክ፣ ዮም
 ኤል፣ ያቴር፣ ሞሳክ ናቸው ፤

፳፬፣ ወአርፋክስድ ወለደ ለቃይንም፣
 አርፋክስድም፣ ቃይንምን ወለደ፣
 (ሐተታ) አርፋክስድ ማለት
 ፈውስ ከለዳውያን ማለት ነው፣
 ቃይንም ማለት ጥሪት ማለት
 ነው ፤

ወቃይንም ወለደ ለሳላ ፣

ቃይንም ሳላን ወለደ ፣ ሳላ
 ማለት ተፈናዊ ማለት ነው ፤
 እስመ ይቤ ተፈነውኩ እንዲል፣

ወሳላ ወለደ ለኤቦር ፣

ሳላም ኤቦርን ወለደ ፣ ኤቦር
 ማለት ዐዳዌ ፈለግ ማለት ነው፣

፳፭፣ ወለኤቦር ተወልዱ ሎቱ ክል
 ኤቱ ደቂቅ ፣

ለኤቦርም ሁለት ልጆች ተወለ
 ዱለት ፤

ስሙ ለአሐዱ ፋሌቅ ፣

ያንዱ ስሙ ፋሌቅ ይባላል ፤
 ፋሌቅ ማለት ክፍለት ማለት
 ነው ፤

እስመ በመዋዕሊሁ ተከፍለት ምድር፣
 በእርሱ ዘመን ምድር ተከፍላ
 ለችና ፤

ወስመ እኑሁ ዮቃጢን ፣

የወንድሙም ስም ዮቃጢን ይባ
 ላል ፤

፳፮፣ ወዮቃጢን ወለደሙ ለኤልሞ
 ዳድ ወለሰሌፋ ወለሴራሴርሞት ወለ
 ሲራሐ ፣

ዮቃጢንም የወለዳቸው እነዚህ
 ናቸው፣ ኤልሞዳድ፣ ሰሌፋ፣
 ሴራሴርሞት፣ ሲራሐ ናቸው፣

፳፯፣ ወለሐደራ፣ ወለአዜላ፣ ወለዴ
 ቄላ ፣

ሐደራ፣ አዜላ፣ ዴቄላ ፤

፳፰፣ ወለኡባላ፣ ወለአቤሚሌክ፣ ወለ
 ሴጌሆ ፣

ኡባላ፣ አቤሚሌክ ሴጌሆ ናቸው፣

፳፱፣ ወለሐፍር ወለሔዌ ወለኢዮቦር፣
 ሐፍር፣ ሔዌ፣ ኢዮቦር፣ እነዚ
 ህን ሁሉ ወለደ ፤

ወእሉ ኩሎሙ ደቂቁ ለዮቃጢን፣
 እነዚህም ሁሉ የዮቃጢን ልጆች
 ናቸው ፤

፴፩፣ ወኮነ ምንባራቲሆሙ እምነ ማሴ
 እስከ ሳፌራ ፣

እነዚህም የሚኖሩበት ሀገራ
 ቸው፣ ከማሴ ጀምሮ እስከ ሳፌራ
 ድረስ ሆነ ፤

ወይበጽክ ደብረ ሠረቃዌ ፣
 በምሥራቅ እስካለው ተራራ
 ይደርሳል ፤

፴፪፣ እሉ እሙንቱ ደቂቁ ለሴም
 በበነገደሙ ወበበነገሮሙ፣ ወበበብሔ
 ሮሙ ወበበሕዝቢሆሙ ፣

በየነገዳቸው፣ በየቋንቋቸው፣ በየ
 ሀገራቸው፣ በየወገናቸው፣ የሚ
 ኖሩ የሴም ልጆች እሊህ ናቸው፣

፴፫፣ ወእሉ ደቂቀ ነገደ ኖኅ በበዘ
 መደሙ ፣

በየወገናቸው የሚጠሩ የኖኅ
 ልጆች እሊህ ናቸው ፤

ወእምነ እሉ ትውልድ ተዘርዉ አሕ
 ዛብ ውስተ ገጸ ምድር እምድኅረ
 አይኅ ፣

ከማየ አይኅ በኋላም ከነዚህ የተ
 ወለዱ አሕዛብ በአራቱም ማዕ
 ዘን ሁሉ ተበተኑ ።

ምዕራፍ ፲፬፩

፩፣ ወአሐዱ ነገሩ ለኩሉ ዓለም
 ወአሐዱ ቃሉ ፣

አሐዱና አሐዱ አንድ ወገን፣
 ከዚያ አስቀድሞ ሰው ሁሉ በአ
 ንድ ቋንቋ ይናገር ነበር ፤

ጉባኤ

፪፣ ወኮነ እምድኅረ ተንሥኡ እምጽ
 ባክ ረከቡ ገዳመ፣ በምድረ ሰናዖር
 ውነደሩ ሆየ ፣

ከዚህም በኋላ፣ ከምሥራቅ ተነ
 ሥተው በሂዱ ጊዜ ሰናዖር በሚ
 ባል አገር ምድረ በዳ አግኝተው
 በዚያ ኖሩ ፤

፫፣ ወተባህሉ አሐዱ ምስል ካልኡ፣
 አንዱ ካንዱ ጋራ እንዲህ ተባ
 ባሉ ፤

ንዑ ንጥፋሕ ግንፋላ ወናብሰሎ በእሳት ፤

ኑ ፣ ጡብ እየጣልን በእሳት እንተኩሰው ተባባሉ ፤

ወኮኖሙ ግንፋሎሙ ዕብነ ፤

ጡቡ እንደ ደንጊያ ጸናሳ ቸው ፤

ወፒሳ ዕቡሮሙ ፤

የሠሩትም ኖራ እንደ ሰም፣ እንደ ሙጫ፣ እንደ አዶሮ ማር ሆነላቸው ፤

ቫ፣ ወተብሁሉ በበይናቲሆሙ ንዑ ንንድቅ ሀገረ ፤

እርስ በርሳቸውም እንዲህ ተባባሉ፤ ኑ፣ አገር እናቅና ፤

ወማገፊደ ዘይበጽሕ ርእሱ እስከ ሰማይ ፤

ርዝመቱም እስከ ሰማይ የሚደርስ ግንብ እንሥራ፤

ወንግበር ለነ ስመ እንበለ ንዘረው ውስተ ኩሉ ገጸ ምድር ፤

በአራቱ ማዕዘን ሁሉ ሳንበተን፣ ግንብ ሠርተን ስማችንን እና ስጠራ አሉ ፤

ኛ፣ ወወረደ እግዚአብሔር ውስተ ሀገሮሙ ፤

ጌታም ተንኩሳቸውን አውቆባቸው፣ በእግር ያይደሉ፣ በግብር ወዳሉበት አገር መጣባቸው ፤

ከመ ይርአይ ውለተ ማገፊደ ዘንደቁ ዕንላ እመሕያው ፤

ሰብእ ሰናዖር የሠሩትን ግንብ ገልብጦ ይጥልባቸው ዘንድ ፤

ኛ፣ ወይቤ እግዚአብሔር ናሁ አሐዱ ዘመድ ውለቱ ኩሉ ወአሐዱ ነገሩ፣ ወከመዝ አኅዙ ይግበሩ ፤

እግዚአብሔርም እንዲህ ያለ ሥራ ይሠሩ ዘንድ የጀመሩ በአንድ ቋንቋ ቢናገሩ፣ አንድ ወገን ቢሆኑ አይደለምን? አለ፣ ወአዮነድጉ ይእዘኒ ገቢረ ዘሐለዩ በልቦሙ ፤

አሁንም በልባቸው አስበው የጀመሩትን ሥራ አይተዉትም ብለው ፤

ኛ፣ ንዑ ንረድ ወንዝርዎ ለነገሮሙ ከመ ኢይሳምዑ ነገሮሙ አሐዱ ምስለ ካልኡ ፤

ሥላሴም ያንዱን ቋንቋ አንዱ እንዳይሰማው ወርደን ቋንቋቸውን እንለያየው አሉ ፤

ኛ፣ ወዘረወ እግዚአብሔር ነገሮሙ፣ እግዚአብሔርም በቋንቋ ለያያቸው ፤

ወዘረዎሙ ውስተ ኩሉ ገጸ ምድር፣ እነሱንም በዓለሙ ሁሉ በተናቸው ፤

ወነደጉ እንከ ነዲቆታ ለይለቲ ሀገር ወለውለቱ ማገፊድ ፤

ሀገሩን ማቅናት ግንቡን መሥራት ተዉ፤ (ታሪክ) ይህስ እን

ደምን ነው? ቢሉ፣ ከነገደ ካም የተወለደ ናምሩድ የሚባል ሰው ነበር፣ ልብሰ መንግሥት አሠርቶ ለሌል ከሰማይ ወረደልኝ ብሎ ነግሦአል፣ እርሱን ይዘው አባቶቻችንን እንጂ ማየ አይኅ ያጠፋቸው፣ የሚጠጉበት ግንብ ባይሠሩ ነው፣ ማየ አይኅ በወረደ ጊዜ እንዳያጠፋን የምንጠጋበት ግንብ እንሥራ ብለው ሥራ ጀመሩ፣ አንድም ይህ ሁሉ እንጂ የሚጫወትብን በላይ ሁኖ ነው፣ እርሱን ገድለነው እንረፍ ብለው ወደ ምዕራብ ሀገር ሲሄዱ ሰናዖር ከምትባል ቦታ ደረሱ፣ ይህች ሰናዖር ሰፊ ሜዳ ናት፣ ከዚያ ላይ ግንብ ይሠሩ ጀመር ፣ የጡቡንም መጠን እንዲህ አድርገውታል፣ አቁልቋዩን (አግዳሚ ርዝመቱን) ዐሥር ክንድ ግዘፋን ፣ ቁመቱን ሦስት ክንድ አድርገውታል፣ ግንቡ የተመሠረተበትንም የቦታውን ስፋት ስድሳ ግመል ከነሳቢው ከነመሳቢያው አተርትሮ የሚያስቆም የፈረስ አፍታ የሚያደክም፣ የወንድና የሴት መልክ የሚለይበት፣ ጉል ማሳ ክቡድ ሸክም ተሸክም የሚያሳርፍበት፣ ያን አንዱን አንድ እያሉ ዐሥራ ሦስት ምዕራፍ አድርገው መሥርተውታል ፣ ወሐነዕዎ ለጥቅመ ሰናዖር

ጭወቸተ ዓመተ እንዲል ፣ ኩፋሌ፣ ም. ፲ ቁ. ፲፱ ፣ እርባ ሦስት ዓመት ሠርተውታል ወደ ላይ ቁመቱ አምስት ሺሕ አራት መቶ ሠላሳ ሦስት ክንድ ከሁለት ስንዝር ነበር ፣ በፀሐይ እያበሰሉ ይበሉ ጀመር፣ ከዚህ በኋላ ፍላግቸውን ወደላይ ቢወረድሩት በአየር ላይ ያሉ አጋንንት በምትሐት ደም እየቀቡ ይሰዱላቸው ጀመር ፣ አሁን ገና ባለቤቱን ወጋነው፣ አሁን አጋፋሪውን ወጋነው ፣ ቀኝ አዝ ማቸን ፣ ግራ አዝማቸን ወጋነው ይባባሉ ጀመር ፣ ሥላሴ ፍጥረቱ ሁሉ በከንቱ ቢጉዳ አይወዱምና ሰባ ሁለት ቋንቋ አመጡባቸው ፣ አንዱ እሳት አምጣ ሲለው ውህ ያመጣል ፣ አንዱ ውህ ሲለው ደንጊያ ፣ ደንጊያ ሲለው ጭቃ ፣ ጭቃ ሲለው ዕንጨት ያመጣ ጀመር፣ እንዲህ አድርገው በቋንቋ ለያይዋቸው ፣ የማይሆንላቸው ሆነ ፣ ትተውት ወረዱ ፣ ግንቡንም ጣዖት አድርገው እንዳያመልኩት ሥላሴ ጸኑ ነፋስ አስነሥተው በትነውታል፣ ባቢሎን ተብሎአል ፣ አንድም እነርሱ በቋንቋ በነገር ስለተለያዩ ፣ በቦታ ስለተበተነበት ባቢሎን ተብሎአል ፣ ባቢሎን ማለት ዝርው ማለት ነው ፣

ይህን ጊዜ ቋንቋ ከሦስት ተከፍሏል ፤ ሠላሳ ሁለቱ በነገደ ካም፣ ሃያ አምስቱ በነገደ ያፌት፣ ዐሥራ አምስቱ በነገደ ሴም ቀርቷል ፤

፱፣ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምዮ ስማ ባቢሎን ፤

ስለዚህም ሀገሪቱ ባቢሎን ተብላ ተጠራች፤ ዝሩት ማለት ነው፤

እስመ በህዩ ዘረምሙ እግዚአብሔር ለነገረ ኩሉ በሐውርት ፤

እግዚአብሔር በዚያ የሰውን ሁሉ ቋንቋ ለይቶበታልና ፤

ወእምህዩ ዘረምሙ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ውስተ ኩሉ ገጸ ምድር፤

ከዚያም ቦታ እግዚአብሔር አሕዛብን በዓለም ሁሉ በትኖቦታልና ፤

፲፣ ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለሴም ፤ የሴም ልደቱ እንዲህ ነው ፤

ምእት ዓመት ሎቱ እምአመ ተወልደ አመ ይወልደ ለአርፋክስድ በካልእ ዓም እምድጎረ አይኅ ፤

ማዩ አይኅ በሆነ በሁለተኛው ዓመት አርፋክስድን በወለደው ጊዜ መቶ ዘመን ሆኖት ነበር፤

፲፩፣ ወሐይወ ሴም፣ እምድጎረ ወለደ ለአርፋክስድ ኃምስተ ምእተ ዓመተ፤

ሴም አርፋክስድን ከወለደ በኋላ አምስት መቶ ዘመን ኖረ ፤

ከዚህ ቀድሞ አበው በድንግልና የኖሩትን ፤ ከወለዱም በኋላ ፤ የኖሩትን ደምሮ ይናገር ነበር፤ ከዚህ ግን፣ በድንግልና የኖሩትን ዘመን ለብቻ፣ ከወለዱ በኋላ የኖሩትን ዘመን ለብቻ አድርጎ ይጽፋል እንጂ ደምሮ አይጽፍም ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ወሞተ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ ፤ ከዚያም በኋላ ሞተ ፤

፲፪፣ ወሐይወ አርፋክስድ ምእተ ወሠላሳ ወኃምስተ ዓመተ ፤

አርፋክስድ በድንግልና መቶ ሠላሳ አምስት ዘመን ኖረ ፤

ወወለደ ለቃይንም ፤

ቃይንምንም ወለደ ፤

፲፫፣ ወሐይወ አርፋክስድ እምድጎረ ወለደ ለቃይንም አርባዕተ ምእተ ወአርብዓ ዓመተ ፤

አርፋክስድ፣ ቃይንምን ከወለደ በኋላ አራት መቶ አርባ ዘመን ኖረ ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ወሞተ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ ከዚያም በኋላ ሞተ ፤

ወሐይወ ቃይንም ምእተ ወሠላሳ ዓመተ ፤ ወወለደ ለሳላ ፤

ቃይንም በድንግልና መቶ ከሠላሳ ዘመን ኖሮ ሳላን ወለደ ፤

ወሐይወ ቃይንም እምድጎረ ወለደ ለሳላ አርባዕተ ምእተ ወሠላሳ ዓመተ፤

ቃይንም ሳላን ከወለደ በኋላ አራት መቶ ሠላሳ ዘመን ኖረ ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ወሞተ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ፤ ከዚያም በኋላ ሞተ ፤

፲፬፣ ወሐይወ ሳላ ምእተ ወሠላሳ ዓመተ ወወለደ ለኤቦር ፤

ሳላ በድንግልና መቶ ሠላሳ ዘመን ኖሮ ኤቦርን ወለደ ፤

፲፭፣ ወሐይወ ሳላ እምድጎረ ወለደ ለኤቦር አርባዕተ ምእተ ወሠላሳ ዓመተ ፤

ሳላ ኤቦርን ከወለደ በኋላ አራት መቶ ሠላሳ ዘመን ኖረ ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ወሞተ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ ፤ ከዚያም በኋላ ሞተ ፤

፲፮፣ ወሐይወ ኤቦር ምእተ ወሠላሳ ወአርባዕተ ዓመተ ወወለደ ለፋሌቅ ፤

ኤቦር በድንግልና መቶ ሠላሳ አራት ዘመን ኖሮ ፋሌቅን ወለደ ፤

፲፯፣ ወሐይወ ኤቦር እምድጎረ ወለደ ለፋሌቅ አርባዕተ ምእተ ወሠላሳ ዓመተ ፤

ኤቦር ፋሌቅን ከወለደ በኋላ፣ አራት መቶ ሠላሳ ዘመን ኖረ ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ወሞተ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ፤ ከዚያም በኋላ ሞተ ፤

፲፰፣ ወሐይወ ፋሌቅ ምእተ ወሠላሳ ዓመተ፤ ወወለደ ለራግው ፤

ፋሌቅም በድንግልና መቶ ሠላሳ ዓመት ኖሮ ራግውን ወለደ ፤

ራግው ማለት እኩይ ጽኑዕ ማለት ነው፤ በዘመኑ የሠሩት ግንብ ፈርሶባቸው በቋንቋም ተለያይተው ሥራ ትተዋልና፤

፲፱፣ ወሐይወ ፋሌቅ፣ እምድጎረ ወለደ ለራግው ክልኤተ ምእተ ወሠላሳ ዓመተ ፤

ፋሌቅ ራግውን ከወለደ በኋላ ሁለት መቶ ሠላሳ ዘመን ኖረ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ወሞተ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ ፤ ከዚያም በኋላ ሞተ ፤

፳፣ ወሐይወ ራግው ምእተ ወሠላሳ ወክልኤተ ዓመተ ወወለደ ለሴሩህ፤

ራግውም በድንግልና መቶ ሠላሳ ሁለት ዘመን ኖሮ ሴሩህን ወለደ ፤ (ሐተታ) ሴሩህ ማለት ምዩጥ ማለት ነው፤ ሴሩክ ያለ እንደሆነ ዐላዊ ማለት ነው፤ ልጆቹ የሰው ገንዘብ ሲቀሙ ይኖራሉና፤ አንድም ሀላዊ ማለት ነው፤ ልጁ የልጅ ልጁ የሚኖር ስለሆነ ፤

ጳጵ፥ ወሐይወ ራግው እምድጎረ ወለዶ ለሴሩህ ክልኤተ ምእተ ወሰ ብዓተ ዓመተ ፤

ራግው ሴሩህን ከወለደ በኋላ ሁለት መቶ ሰባት ዓመት ኖረ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ወሞተ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ ፤ ከዚያም በኋላ ሞተ ፤

ጳ፮፥ ወሐይወ ሴሩህ ምእተ ወሰላሳ ዓመተ ወወለደ ለኅኮር ፤

ሴሩህም በድንግልና መቶ ሠላሳ ዓመት ኖሮ ኅኮርን ወለደ ፤ ኅኮር ማለት ነግድ ወፊላሲ ማለት ነው ፤

ጳ፯፥ ወሐይወ ሴሩህ እምድጎረ ወለዶ ለኅኮር ክልኤተ ምእተ ዓመተ ፤

ሴሩህ ኅኮርን ከወለደ በኋላ ሁለት መቶ ዓመት ኖረ ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ወሞተ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ ፤ ከዚያም በኋላ ሞተ ፤

ጳ፱፥ ወሐይወ ኅኮር ምእተ ወተስዓተ ዓመተ ወወለደ ለታራ ፤

ኅኮርም በድንግልና መቶ ዘጠኝ ዘመን ኖሮ ታራን ወለደ፤ ታራ ማለት ያፍ ዕንስ ማለት ነው፤ እስመ በመዋዕሊሁ ያስተጹንስ ምሙ ቋዓት ወአዕዋፍ እንዲል፤ ኩፋሌ ፲፡፳፱ ፤

ጳ፳፥ ወሐይወ ኅኮር እምድጎረ ወለዶ ለታራ ምእተ ወዕሥራ ወተስዓተ ዓመተ ፤

ኅኮር ታራን ከወለደ በኋላ መቶ ሃያ ዘጠኝ ዓመት ኖረ ፤

ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ወሞተ ፤

ወንዶችንም ሴቶችንም ልጆች ወለደ ፤ ከዚያም በኋላ ሞተ ፤

ጳ፵፥ ወሐይወ ታራ ምእተ ዓመተ ወወለደሙ ለአብራም ወለኅኮር ወለ አራን ፤

ታራ መቶ ዘመን ኖሮ አብራ ምን፤ ኅኮርን፤ አራንን ወለደ፤ አብራም ማለት አብ ወሁዳን ማለት ነው ፤

ጳ፶፥ ወአራን ወለደ ለሎጥ ፤

አራንም ለሎጥን ወለደ ፤

ጳ፷፥ ወሞተ አራን በቅድመ ታራ አቡሁ በምድር እንተ በውስቴታ ተወልደ በምድር ከላውዴዎን ፤

አራን በከላውዴዎን ውስጥ ባለች አር በምትባል ሥፍራ በተወለደ ባት አገር ከአባቱ አስቀድሞ ሞተ ፤

ታሪክ ፤ ወሞተ አራን በቅድመ ታራ አቡሁ ያለው እንደምን ነው ቢሉ? ሴሩህ ኅኮርን፤ ኅኮር ታራን፤ ታራ አብርሃምን ይወልዳል ፤ ይህ ሴሩህ ፤ ብኑ የሚባል ልጅ ነበረው፤ እንዘ በቆዑ

ተመስጦ ሕፃኑ ይላል፤ በሕፃን ነት ተቀሠፈበት፤ ይወደው ነበርና እንቅበረው ቢሉ ክመው ደዱ የተነሣ አላስቀብርም አለ፤ ሲወጣ ሲገባ ልጄ ብኑ፤ ልጄ ብኑ እያለ ንዘን ጸናበት፤ የሀገሩ ሰዎች ወጥቶ በሌደበት ያንን ልጅ ቀብረው እንጨት ጠርበው ፤ ጆሮ ፤ አፍንጫ ፤ ዓይን ፤ እጅ ፤ እግር ቀርጸው ቀለም ቀብተው፤ ቀሚስ አጥልቀው፤ በኋላው አቁመው ልጅህ ተነሣልህ አሉት ፤ ልጄ ብኑ ነህን አለው፤ በዚያ በዕንጨት ያደረ ሰይጣን፤ እ፤ አለ፤ አምላክ ካልሆነ ተነሥቶ ተነጋገረውን? ብለው የሚያመልኩበት ሆኗል ፤ ከሴሩህ እስከ ኅኮር ፤ ከኅኮር እስከ ታራ ፤ ከታራ እስከ አብርሃም ደረሰ፤ የሀገሩ ሰዎች ሁሉ እንጨት ጠርበው፤ ደንጊያ አለዘበው ያመልኩ ጀመር ፤

አብርሃምም አባቱ ታራን ምንት ተድላ ወረድኤት ለነ አባ፤ አባቱ ከዚህ ከጣዖቱ የምናገኘው ረብሕ ጥቅም ምንድን ነው? አለው፤ ወአአምር ወልድየ አነ ፤ ልጄ እኔም እንዳይረባን እንዳይጠቅመን አውቃለሁ፤ የዚህ አገር ሰዎች በፍቅር ጣዖት ተናደዋልና እንዳይጠፉን፤ እንደ ወንዙ ይሻገሩ፤ እንደ ሀገሩ ይኖሩ ብዬ

ነው እንጂ አለው፤ ይህም ታራ ከዕለታት በአንዱ ቀን ዕንጨት ጠርቦ ደንጊያ አለዘበ አብርሃምን ሒድ ሸጠህ ና አለው፤ ይህ ሲሒድ አፍ ሳለው የማይናገር፤ እጅ እግር ሳለው የማይዳስስ የማይሒድ ምንድን ነው? አለ፤ ከገበያውም ገብቶ አፍ ሳለው የማይናገር፤ እጅ ሳለው የማይዳስስ፤ እግር ሳለው የማይሂድ ጣዖት ግዙ አላቸው ፤ ባለቤት ያቀለለውን ገንዘብ ባለዕዳ አይቀበለውም እንዲሉ፤ እርሱ እንዲህ እያለ ምን ሊረባን ብለው አንገዛም አሉ ፤ አንድም ረክሶ በት ይዞት ሲመለስ ፤ ርቦኛል አብላኝ ፤ ጠምቶኛል አጠጣኝ ቢለው ዝም አለው ፤ እንዲያውም የደከመው ሰው ቢያጫውቱት ግዳጅ ይፈጸምለታልና አጫውተኝ አለው ፤ ዝም አለው ፤ እንዲያው ዕንጨቱን ተሸክሜያለሁ? ይህን ፍጡር ነው እንጂ ፈጣሪዬ አይደለም፤ ፈጣሪዬ ሌላ ነው ብሎ አውርዶ በድንጋይ ቀጥቅጦ ጥሎ ስነ ፍጥረትን ይመለከት (ይመረምር) ጀመር፤ ተራራውን ከፍብሎ ቢያየው አምላክስ ይህ ነው ብሏል፤ ይህንንም አንዱ ተራራ አንዱን ሲበልጠው አይቶ፤ በፈጣሪ መብለጥ መበላለጥ የለበትም፤ ይህም አምላክ አይደለም

ብሎ ፡ ነፋስ ባሕር ሲገሥጽ ፣
ዛፍ ሲያናውጥ አይቶ አምላክ
ክስ ይህ ነው ብሏል ።

ነፋስንም ፣ ተራራ ሲገታው መዝ
ጊያ ሲመልሰው አይቶ ፈጣሪ
ንስ የሚገታው የለም ፣ ይህም
አምላክ አይደለም ብሎ ፣ የባሕር
ሩን ፣ ማዕበሉን ፣ ሞገዱን አይቶ ፣
አምላክስ ይህ ነው ብሏል ፣ ባሕር
ም ሲመላ ሲጉድል አይቶ በፈ
ጣሪስ ሕፃዕ የለበትም ፣ ይህም
አምላክ አይደለም ብሎ እሳት ፣
ደረቁን ከርጥቡ ለይቶ ሲበላ ፣
ቋዳውን ሲያቃጥል አይቶ አም
ላክስ ይህ ነው ብሏል ።

እርሱንም ውሃ ሲያጠፋው መን
ገድ ሲከለክለው አይቶ ፣ ይህም
አይደለም ብሎ ፣ ፀሐይ በዓለሙ
መልቶ ሲያበራ አይቶ አምላክ
ክስ ይህ ነው ብሏል ፣ እርሱም
በምሥራቅ ወጥቶ በምዕራብ
ሲገባ አይቶ በፈጣሪስ መው
ጣት መግባት የለበትም ፣ ቀን
ቢመግበን ሌሊት ማን ይመግ
በናል ለዚህም ፈጣሪ አለው
ብሎ ፣ አምላክ ፀሐይ ተናበበኒ
አለ ፣ ወተናገሮ በልሳነ ፍጥረቱ
እንዲል ።

መልአኩ እነዚህ ሁሉ ፍጡራን
ናቸው ፣ የፈጠራቸው አለ ብሎ
ነግሮታል ፣ ከዚህ በኋላ አንድነ
ቱን ፣ ሦስትነቱን ገልጦለታል ፣

ያን ጊዜ ቤተ ጣዖቱን አቃጠ
ለው ፣ ወንድሙ እራን ጣዖቱን
አወጣለሁ ብሎ ገብቶ ተቃጥሎ
ሰማዕተ ጣዖት ሆኖ ሙቷል ።

፳፱፡ ወነሥኡ ኡብራም ወናኮር ኦን
ስትያ ሎሙ ፣

አብራምና ናኮር ሚስት አገቡ።

ወስማ ለብእሲተ አብራም ሶራ ፣

የአብራም ሚስት ሶራ ትባላ
ለች፤ እመ ውሁዳን ማለት ነው።

ወለብእሲተ ናኮር ሚልካ ወለተ
አራን ፣

የአራን ልጅ የምትሆን የናኮ
ርም ሚስት ስሚ ሚልካ ይባ
ላል ።

አቡሃ ለሚልካ ወአቡሃ ለዮስካ ፣

የሚልካና የዮስካ አባት ብሎ
ለአራን ቀጸለ፤ የሰካ ያላት፤
ሶራ ናት፤ እድምተ ስም ሠና
ይተ ላህይ ማለት ነው፤ አንድም
እማ ለሚልካ ወለተ አራን፤
የሚልካ እናቷ፤ የአራን ልጅ
ናት፤ ወአቡሃ ዮስካ፤ አባቷም
ዮስካ ነው፤ አንድም እማ ለሚ
ልካ ወለተ አራን አቡዮስካ ፣
የአራን ልጅ የሚልካ እናቷ
አቡዮስካ ናት ።

ገባኤ

፴፡ ወሶራስ መካን ይእቲ ወአልባቲ
ውሉድ ፣

ሶራ ግን መካን ነበረችና ልጅ
አልነበራትም፤

፴፩፡ ወነሥኡም ታራ ለአብራም
ወልዱ ወለሎጥ ወልደ አራን እኑሁ
ለአብራም፤ ወለሶራ ሙርዓቱ፤ ብእ
ሲተ አብራም ፣

ታራ ልጅን አብራምንና የአብ
ራም ወንድም የሚሆን የአራን
ልጅ ሎጥን፤ የልጁ የአብራም
ሚስት ሶራንም ይዞ ተነሣ፤

ወአውዕሎም እምድረ ከላውዴዎን
ከመ ይሑሩ ምድረ ከነዓን ፣

ወደ ከነዓን ይሄዱ ዘንድ ከከላ
ውዴዎን አወጣቸው፤

ወሶቦ በጽሑ ካራን ነደሩ ህዩ ፣

ካራን በደረሰ ጊዜ ከዚያ ኖሩ፤

፴፪፡ ወኮነ ኩሉ መዋዕሊሁ ለታራ
ክልኤተ ምእተ ወኃምስተ ዓመተ፤

የታራ መላ ዘመኑ፤ ሁለት መቶ
አምስት ዓመት ሆነ፤

ወሞተ ታራ በምድረ ካራን ፣

ታራም ካራን በሚባል አገር
ሞተ።

ምዕራፍ ፲ወ፪

፩፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብ
ራም ፣

እግዚአብሔርም አብራምን እን
ዲህ አለው ፣

ገእ እምድርከ ወእምአዝማዲከ ወእም
ቤተ አቡከ ፣

ከአባትህ ወገን፤ ከዘመዶችህ
ተለይተህ ከአገርህ ውጣ ፣

ወሑር ውስተ ምድር እንተ አርእዩከ
አነ ፣

እኔ ወደማላይህ ወደ ከነዓንም
ሂድ ፣

፪፡ ወእራዕዩከ ሕዝብ ዐቢዩ ወእባር
ከከ ፣

ብዙ ወገን አደርግሃለሁ፤ አከብ
ርሃለሁ ፣

ወእባር ስመከ ፣

ስምህንም አከብረዋለሁ አገንዋ
ለሁ አለ ፣ አቦ ብዙኃን እንድ
ትባል አደርግሃለሁ ፣

ወትከውን ቡሩከ ፣

ክቡር ትሆናለህ ፣

፫፡ ወእባርኮሙ ለእለ ይባርኩከ፤ ወእ
ረገሞሙ ለእለ ይረገሙከ ፣

የሚመርቁህን እመርቃቸዋለሁ፤
የሚረገሙህንም ሰዎች አጠፋ
ቸዋለሁ ፣

ወይትባረኩ ብከ ኩሉሙ አሕዛብ ምድር ፤

አሕዛብም ሁሉ ባንተ ይመራራ ቃሉ፤ አብርሃምን ያከበረ ያክ ብርሀ እያሉ ፤

፬፣ ወሐረ አብራም በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ፤

አብራምም እግዚአብሔር እንዳ ዘዘው ወደ ከነዓን ሔደ ፤

ወሐረ ሎጥሂ ምስሌሁ ፤

ሎጥም ከእርሱ ጋራ ሔደ ፤

ወእመ ወዕለ አብራም እምካራን ሰብዓ ወንምስቱ ክረምቱ ሎቱ ፤

አብራምም ከካራን ወደ ከነ ዓን በወጣ ጊዜ ሰባ አምስት ዓመት ሆኖት ነበር፤ (ሐተታ) ከዚህ አራት ታራ አብርሃምን በመቶ ዘመኑ ወለደው አለች፤ ታራንም በሁለት መቶ አምስት ዘመኑ ሞተ ትላለች ፤ አብርሃ ምም ከካራን በወጣ ጊዜ ሰባ አምስት ዘመን ሆኖት ነበር ትላ ለች፤ ዘፍ ፲፩፡፳፯-፴፪፤ ፲፪፡፬ ፤

ከዚያ ለቃስ በግብረ ሐዋርያት፤ ወእምዝ መዊቶ አቡሁ አፍለሶ ውስተ ዛ ሀገር ነብ ሀለውክሙ አንትሙ ይእዜ ትነብሩ ይላል፤ የሐዋር ሥራ ፯፡፬ ፤ እንደም ነው ቢሉ፤ ታራ በመቶ ዘመኑ አብርሃምን ወልደታል፤ በዚያው በተወለደበት በከላውዴዎን ስድሳ

አንድ ዘመን አብረው ኑረዋል፤ ከዚያ በኋላ ፃእ እምድርከ ወተ ፈለጥ እምአዝማዲከ ብሎት፤ ከከላውዴዎን ወደ ካራን ወጣ፤ በካራን ዐሥራ አራት ዘመን ይኖራሉ፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ ፃእ እምድርከ አለው፤ ከካራን ወደ ከነዓን ይወጣል፤ በከነዓን ሠላሳ ዘመን ይኖራል ፤ ከዚህ በኋላ ለአብርሃም መቶ አምስት፤ ለታራ ሁለት መቶ አምስት ዘመን ሲሆነው አባትህ ሞተ ብለው ለአብርሃም ነገሩት ፤ ከከነዓን ወደ ካራን መጥቶ አባ ቱን ቀብሮ ተቀምጦ ሳለ፤ ፃእ እምድርከ ወተፈለጥ እምአዝማ ዲከ ብሎት ወደ ከነዓን ሔዷ ልና ለቃስ ወእምዝ መዊቶ አቡሁ አፍለሶ ያለው ስለዚህ ነው ፤

፮፣ ወነሥአ አብራም ለሶራ ብእሲቱ ወለሎጥሂ ወልደ እኑሁ ፤

አብራምም ሚስቱን ሶራንና የወ ንድሙን ልጅ ሎጥን ይዟቸው ወጣ ፤

ወኩሎ ንዋዮሙ ዘአጥሪዩ በካራን፤ ወወዕኡ ወሐሩ ወበጽሑ ምድረ ከነ ዓን ፤

በካራን የሰበሰቡትን (ያፈሩትን) ገንዘብ ሁሉ ይዘው ከካራን ወጥተው ሔደው ከነዓን ደረሱ፤

፯፣ ወዎዳ አብራም ለይሉቲ ምድር እስከ ሴኬም ነብ ዕዕ ነዋህ ፤

አብራም ከነዓንን፤ ረጅም ዛፍ እስካለባት እስከ ሴኬም ድረስ ዙሮ አያት፤ አንድም ተመራት፤

ወሰብአ ከነዓን ሀለጢ ይእተ አሚረ ውስተ ይሉቲ ምድር ፤

የከነዓን ሰዎች ግን ያንጊዜ በከ ነዓን ነበሩ፤ (ሐተታ) አብራም፤ እኒህ ሁሉ ሳሉ እንደምን ያወር ሰኛል ብሎ አልተጠራጠረም ለማለት ሰብአ ከነዓንን አነሣ፤

፰፣ ወእስተርአዮ እግዚአብሔር ለአ ብራም ፤

እግዚአብሔርም ለአብራም ታየው ተነጋገረው ፤

ወይቤሎ ለዘርእከ እሁባ ለሁቲ ምድር፤

ከነዓንን ለልጆችህ አወርሳቸዋ ለሁ ብሎ ነገረው ፤

ወነደቀ አብራም በሆዩ ምሥዋዓ ለእ ግዚአብሔር ዘአስተርአዮ ፤

አብራምም ለታየው ለተነጋገ ረው ለእግዚአብሔር ምሥዋዕ (ጸፈጸፈ) ሠራ ፤

፱፣ ወግዕዝ እምሆዩ መንገል ሠርቅ ውስተ ምድረ ቤቴል ፤

ከዚያም ተነሥቶ በምሥራቅ በኩል ወዳለቸው ቤቴል ተጓዘ፤ ቤቴል ማለት ቤተ እግዚአብ ሔር ማለት ነው ፤

ወተከለ ሐይመቶ ውስተ ቤቴል አንጻረ ባሕር ዘመንገለ ጋይ ወንደረ ሆየ ፤

ድንኳኑንም በጋይ በኩል ባለች በቤቴል ምዕራብ ተክሎ ሰፈረ፤

ወነደቀ ሆየ ምሥዋዓ ለእግዚአብሔር፤

በዚያም ለእግዚአብሔር ምሥ ዋዕ ጸፈጸፈ ማለት ሠራ ፤

ወጸውዓ ስመ እግዚአብሔር ፤

ቃለ እግዚአብሔርን ጠየቀ ፤ የእግዚአብሔርንም ስም አመሰ ገነ ብትልም ይሆናል ፤

፴፣ ወተንሥአ ወሐረ ወግዕዝ አብራም ውስተ አዜብ ፤

አብራምም፤ ከቤቴል ተነሥቶ ወደ አዜብ ተጓዘ ፤

ከመ ይኖር ሆየ ፤

በአዜብ ይኖር ዘንድ ፤

፲፣ ወሶበ ጸንዐ ረሀብ፤ ውስተ ብሔር ወረደ አብራም ውስተ ግብጽ ፤

በከነዓንም ረሀብ በጸና ጊዜ አብ ራም ወደ ግብጽ ተሰደደ ፤

ከመ ይኖር ሆየ ፤

በግብጽ ይኖር ዘንድ ፤

እስመ ጸንዐ ረሀብ ውስተ ብሔር ፤

በከነዓን ረሀብ ጸንቶ ነበርና ፤ ፲፩፣ ወኮነ ሶበ ቀርቦ አብራም ከመ ይባእ ውስተ ግብጽ ፤

አብራም ወደ ግብጽ ሊገባ በቀ ረባም ጊዜ እንዲህ ሆነ ፤

ወይቤላ አብራም ለሶራ ብእሲቱ ፣
ኮነ ያለውን ይቤላ ብሎ አመ
ጣው፣ ሚስቱ ሶራን እንዲህ
አላት፤

አአምር ከመ ብእሲት ላህዪተ ገጽ
አንቲ ፣

አንቺ መልክ ከደም ግባት አስ
ተባብረሽ የያዘሽ እንደ ሆንሽ
አውቃለሁ ፣

፲፪፡ ወእምከመ ርእዩኪ ሰብአ ግብዕ
ይብሉ ብእሲቱ ይእቲ ወይቀትሉኒ
ወኪያኪሰ ያሐይወኪ ፣

የግብጽ ሰዎች ያዩሽ እንደሆነ፣
ሚስቱ ናት ብለው ይገድሉኛል፣
አንቺን ግን ያድኑኛል (ይተዉ
ኛል) ፣

፲፫፡ ወበሊዮሙ እንከ እኅቱ አነ ፣
ምኑ ነሽ ? ቢሉሽ እኅቱ ነኝ
በዪ ፣ እኔም እኅቴ ናት እላቸ
ዋለሁ አላት ፣

ከመ ያውንዩ ሊተ በእንቲአኪ ፣

ባንቺ ምክንያት ለኔ በኅ ነገርን
ያደርጉልኝ ዘንድ ፣

ወትሕዩው ነፍሰዩ በእብራትኪ ፣

ባንቺ ዘመናይነት፣ ባንቺ እመ
ቤትነት ሰውነቴ ትዳን ፣

፲፬፡ ወኮነ ሰባ በጽሐ አብራም ውስተ
ግብጽ ፣

አብራምም ግብጽ በደረሰ ጊዜ
እንዲህ ሆነ ፣

ወርእይዋ ለብእሲቱ ሰብአ ግብጽ
ከመ ሠናይት ጥቀ ፣

ኮነ ያለውን ርእይዋ ብሎ አመ
ጣው፣ የግብጽ ሰዎችም መልክ
ከደም ግባት አስተባብራ የያዘች
እነደሆነች ባዩ ጊዜ ፣

፲፭፡ ወርእይዋ መላእክተ ፈርዖን ፣
የፈርዖንም ሽማምንት ባዩዋት
ጊዜ ፣

ወሰድዋ ኅበ ፈርዖን ፣

ይሆቺስ ለንጉሥ ትገባለች ብለው
ወደ ፈርዖን ወሰዱዋት ፣

ወአብእዋ ውስተ ቤቱ ፣

ወደ እልፍኙ አገቡዋት ፣

፲፮፡ ወአሠንዩ ለአብራም በእንቲአሃ፣

በእርስዎም ምክንያት ለአብራም
በኅ ነገር አደረጉለት ፣

ወአጥረዩ አግብርተ ወአዕማተ ወአባ
ግዓ ወአልሕምተ ፣

ወንድ ባርዖን፣ ሴት ባርዖን፣
በጉን፣ ላሙን ገዛ ፣

ወአግማለ፣ ወአብቅለ፣ ወአዕዱገ ፣

ግመሉን፣ በቅሎውን፣ አህያውን
ገዛ ፣

፲፯፡ ወሣቀዮ እግዚአብሔር ለፈርዖን
ዐቢዩ ሥቃዩ ወእኩዮ ሎቱሂ ወለቤ
ቱሂ ፣

እግዚአብሔር በፈርዖን ጽኑ
ደዌ አመጣበት፣ ደዌውስ ምን

ድን ነው ቢሉ ፣ ብሉቱ መጠ
ጊያ (ትራስ) ያህል ሆኖ አብጦ
አል ፣ ወለቤቱ ፣ በወገኖቹም
ጽኑ ደዌ አመጣባቸው ፣

በእንተ ሶራ ብእሲቱ ለአብራም ፣

የአብራም ሚስት ሶራን ስለወ
ሰደ ፣ ወቀሠፎ ውስተ ነፍስቱ
ብሎ ፣ ኋላ በአቤሚሌክ ያመ
ጣዋል፣ የጉራማሳ ሚስት ወስ
ደሃልና እሷን ካልመለሰኽ አት
ድንም አለው ፣

፲፰፡ ወጸውዮ ፈርዖን ለአብራም ወይ
ቤሎ ፣

ፈርዖንም አብራምን ጠርቶ
እንዲህ አለው ፣

ምንትኑ ገዛ ዘገበርከ ላዕልዮ ዘኢነገር
ከኒ ከመ ብእሲትከ ይእቲ ፣

ሚስትህ እንደ ሆነች ያልነገር
ኸኝ ይህ በኔ ያደረግኸው ነገር
ምንድር ነው ?

፲፱፡ ለምንት ትቤልኒ እኅትዮ ይእቲ፣

እኅቴ ናት ለምን አልኸኝ ?

ወነሥእክዋ ትኩኒ ብእሲተ ፣

እኔስ ሚስት ትሆነኝ ዘንድ ለምን
ወሰድኳት ?

ወይእኔ ነዩ ብእሲትከ ንሥአ
ወሐር ፣

አሁንም ሚስትህ ያቻትልህ
ይዘህ ሂድ አለው ፣

፳፡ ወእዘዘ ፈርዖን ያስተፋንውዎ
ዕደው ለአብራም ወለብእሲቱ ወለ
ኩሉ ንዋዮሙ ፣

ፈርዖንም አብራምን ሚስቱን፣
ገንዘቡን ሁሉ ይዘው ይሸኙት
ዘንድ አዘዘ ።

ምዕራፍ ፲፬

፩፡ ወዐርገ አብራም እምግብጽ ውእቱ
ወብእሲቱ ወኩሉ ንዋዮ ፣

አብራም ከግብጽ ወጣ ፣ እሱ
ሚስቱን ገንዘቡንም ሁሉ ይዞ ወጣ፣

ወሎጥሂ ምስልሁ ውስተ አዜብ ፣

ሎጥም ከአብራም ጋራ ወደ
አዜብ ወጣ ፣

፪፡ ወአብራምስ ብዕል ጥቀ በእንስሳ
ወበወርቅ ወበብሩር ፣

አብራምም በከብት፣ በወርቅ፣
በብር፣ እጅግ ከበረ፣

፫፡ ወገብእ እምነበ መጽአ እምአዜብ
ውስተ ቤቴል፣ ውስተ መካን ኅበ ሀሎ
ቀዳሙ ፣

ከግብጽ ከመጣላት ከአዜብ
ቀድሞ ወደነበረባት ወደ ቤቴል
ተመለሰ፣ አንድም ከግብጽ ወደ
ርስዋ ከመጣላት ከአዜብ፣ ቀድሞ
ወደነበረባት ወደ ቤቴል ተመ
ለሰ ፣ አንድም ከቤቴል ወደ
ርስዋ ከሔደላት፣ ከአዜብ ከመ
ጣላት ከግብጽ ቀድሞ ወደ ነበ
ረባት ወደ ቤቴል ተመለሰ፣

እስመ በሆ ዐፀዱ በማዕከል ቤቴል
ወበማዕከል ጋይ ፤

ድንኳኑ በቤቴልና በጋይ መካከል
ተተክሎ ነበርና፤

፬፤ ውስተ መካን ኅብ ገብረ ምሥዋ
ዋዓ ሆ ቀዳሙ ፤

ቀድሞ ምሥዋዕ በሠራባት ቦታ
ባለ በጋይና በቤቴል ድንኳኑ
ተተክሎ ነበርና፤

ወጸውአ አብራም ስመ እግዚአብሔር
በሆ ፤

ስመ እግዚአብሔርን በጠራበት፤
አንድም ስመ እግዚአብሔርን
ጠራ ፤

፭፤ ወሎጥሂ ዙሪ ምስለ አብራም
አጥረዮ አባጣዓ ወአልሐምተ ወእን
ሰሳ ፤

ወአብራምሰ ብዕል ጥቀ ብሎ
ነበርና፤ ከአብራም ጋራ የሔደ
ሎጥም በጎችን፣ ላሞችን፣ ፈረስ፣
በቅሎን ገዛ ፤

፮፤ ወአክሐሎሙ ምድር ከመ ይኅ
ድሩ ኅብረ ፤

ኢአክላቶሙ ሲል ነው፤ ምድር
ከነዓን፤ አብራምና ሎጥ አብረው
ይኖሩባት ዘንድ አልበቃቻቸውም ፤

፯፤ ወኮነ ጋዕዝ ማዕከል ኖሎት ዘሎጥ
ወዘአብራም ፤

በአብራምና በሎጥ እረኞች መካከል
ከል በግርና በውሀ ምክንያት
ጸብ ክርክር ሆነ ፤

ወሀለዉ ይእተ አሚረ ሰብአ ከነዓን
ወፌርዜምን ኅዱራን ውስተ ይእተ
ምድር ፤

ያንጊዜም የከነዓንና የፌርዜ
ምን ሰዎች ያችን አገር በዝ
ተው ወርሰዋት ነበር፤ ከነዓን
የጠበበቻቸው አብራምና ሎጥ
ብቻ ይዘዋት አይደለም፤ ሰብአ
ከነዓን በዝተው ወርሰዋት ነው
ለማለት ፤

፰፤ ወይቤሎ አብራም ለሎጥ ፤

አብራምም ሎጥን እንዲህ
አለው ፤

ኢይኩን ጋዕዝ ማዕከል የማዕከል፤
ማዕከል ኖሎት የማዕከል ኖሎትክ፤

በእኔና በአንተ ፤ በእኔ እረኞች
ና በአንተ እረኞች መካከል
ጸብ ክርክር አይሁን ፤

እስመ አኃው ንእነ ፤

እኛ ወንድማማች ነንና ፤

፱፤ ወናሁ ኩላ ምድር ቅድሚክ
ይእተ ፤

እነሆ አገሩ ሁሉ በፊትህ ነው ፤

ተሌለይ እምነየ ፤

ከእኔ ተለይተህ ሒድ ፤

እመ የማን እነ ወአንተ ዐጋመ ፤

እኔ ወደ ቀኝ ብሔድ፣ አንተ
ወደ ግራ ትሔዳለህ ፤

ወእመ አኮ አንተ የማን ወአን ጸጋም፤

ይህም ባይሆን አንተ ወደ ቀኝ
ብትሔድ እኔ ወደ ግራ እሔ
ዳለሁ ፤

፲፤ ወአልዐለ ሎጥ አዕይንቲሁ፣ ወር
እየ ኩሎ አሕቃላቲሁ ለዮርዳኖስ፤

ሎጥም አንገቱን አቅንቶ የዮር
ዳኖስን አውራጃ ሁሉ ተመለ
ከተ ፤

ወርውይ ውእቱ ኩሎ ምድሩ ፤

ከመ ርውይ ሲል ነው፤ ሀገሩ
ሁሉ ለምለም እንደሆነ አየ ፤

ዘእንበለ ይገፍትምን እግዚአብሔር
ለሰዶም ወለገሞራ ፤ ከመ ገነተ
እግዚአብሔር ውእቱ ፤

እግዚአብሔር ሰዶምንና ገሞራን
ሳያጠፋቸው፣ እንደ ፈጠራት
እንደ ገነት ነበሩና፣ ገነት ደስ
እንድታሰኝ ደስ ያሰኙ ነበርና፤
አንድም፤ ገነት ልምላሜ እንዳይ
ታጣባት ልምላሜ አይታጣባት
ባቸውም ነበርና፤

ወከመ ምድረ ግብጽ ፤

ምድረ ግብጽም ደስ እንድታሰኝ
ደስ የሚያሰኙ ነበርና፤ አንድም
ምድረ ግብጽ ልምላሜ እንዳይ
ታጣባት ልምላሜ አይታጣባት
ውም ነበርና፤

፲፩፤ ወነረዮ ሎቱ ሎጥ ኩሎ አሕ
ቃላተ ዮርዳኖስ ፤

ሎጥ የዮርዳኖስን አውራጃ ሁሉ
መረጠ ፤

ወግዕዝ ሎጥ እመንገል ሠርቶ፣ ውተ
ሌለዩ አሔዱ እምክልኤ ፤

ሎጥም በምሥራቅ በኩል ወዳ
ለች ወደ ሰዶም ተጓዘ፤ አንዱ
ከአንዱ ተለያዩ ፤ አብራም
ከሎጥ ፤ ሎጥ ከአብራም ተለ
ያዩ ፤

፲፪፤ አብራም ኃደረ ምድረ ከነዓን፤

አብራም በከነዓን ቀረ፤ (ሐተታ)
ስለምን አብራምን ከዚያ እንዲ
ቀር አደረገ ቢሉ፣ ተስፋውን
የነገረው ለአብራም ነውና ፤
አንድም ወርሰዋት የሚኖሩ
የአብራም ልጆች ናቸውና ስለ
ዚህ ከዚያው እንዲቀር አደረ
ገው ፤

ወሎጥሂ ኃደረ ውስተ አድያም ፤

ሎጥም የሰዶምና የገሞራ መወ
ሳሰኛ በሚሆን ቦታ አደረ ፤

ወግዕዝ ውስተ ሰዶም ፤

ከዚያም ተነሥቶ ወደ ሰዶም
ተጓዘ ፤

ገባዔ

፲፫፤ ወሰብአ ሰዶምስ እኩያን ፤

የሰዶም ሰዎች ግን ክፉዎች
ነበሩ ፤

ወጋጥአን ጥቀ በቅድመ እግዚአብሔር ፤

በእግዚአብሔር ፊት ክፉዎች ነበሩ፤ ዘር ይቀበሉ ዘር ያቀብሉ ነበርና ፤

፲፬፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብራም እምድገረ ተለለየ እምኔሁ ሎጥ፤

ሎጥ ከእርሱ ከተለየ በኋላ፤ እግዚአብሔር አብራምን እንዲህ አለው ፤

ነጽር በአዕይንቲክ ወርኢ እምዝንቲ መካን ኅበ ህለውክ ለመንገል መስዕ ወእዜብ ወውርቅ ወባሕር ፤

ከዚህ ካለሀበት ቦታ ጀምሮ አንገትህን አቅንተህ አራቱንም መዓዘን ተመልከት ፤

፲፭፡ እስመ ኮሎንታሃ ለዛቲ ምድር እንተ ትሬኢ ለከ እሁባ ፤

ይህችን የምታያትን ምድር ሁሉ (ከነዓንን) ላንተ እስጥሃለሁና፤

ወለዘርእከ እስከ ሰዓላም ፤

ከአንተም በኋላ ለልጆችህም እስከ ዘለዓለሙ አወርስሃለሁና፤

፲፮፡ ወእራብዮ ለዘርእከ ከመ ጥፃ ባሕር ፤

ልጅህን፣ የልጅ ልጅህን እንደ ባሕር አሸዋ አበዛዋለሁ ፤

እመቦ ዘይክል ኑልቄቶ ለጥፃ ባሕር ይኑልቆ ለዘርእከሂ ፤

የባሕር አሸዋን መቀጥር የሚቻለው ሰው ቢኖር፣ ልጅህን፣

የልጅ ልጅህንም ይቀጥረው፤

ያም አይቆጠር ይህም አይቆጠር፤ (ሐተታ) በምን ምክንያት እንዲህ አለው ቢሉ ፤ ቀድሞ ከዘመዶቹ ሁሉ ተለየሁ፤ ደግሞ ዛሬ ከአንድ ወንድሜ ልለይ ? ብሎ አዝኗል ፤ በዚህ ምክንያት እራስዮ ብሎታል ፤

፲፯፡ ተንሥእ ወዑዳ ለምድር ውስተ ኑጋ ወርኅባ እስመ ለከ እሁባ ፤

ለአንተ እስጥሃለሁና የከነዓንን ወርዳን ቁመቷን፣ ምሥራቁን ምዕራቧን ዙረኸ እያት አለው፤ (ሌላ ሐተታ) ቅርብ ቅርብን በእግረ ሥጋ፣ ያስረግጠዋል ፤ ፍቅ ፍቁን በዓይነ ሥጋ ያሳየዋል፣ ብሔረ ከነዓንስ ሰፊ ናት አትፈጸምም ብሎ ቅርብ ቅርብን በእግረ ሥጋ ያስረግጠዋል፣ በዓይነ ሥጋ ያሳየዋል ፤ ፍቅ ፍቁን በእግረ ሕሊና ያስረግጠዋል በዓይነ ሕሊና ያሳየዋል ፤

፲፰፡ ወግዕዘ አብራም ኅበ ዕዕ እንተ ውስተ ኬብርን ፤

አብራምም በኬብርን ወዳለው ዛፍ ተጓዘ ፤

ወንደቀ በህየ ምሥዋዕ ለእግዚአብሔር ፤

በዚያም ለእግዚአብሔር የሚሠዋበትን ምሥዋዕ (ጸፊጸፊ) ሠራ ።

ምዕራፍ ፲፬

፩፡ ወኮነ በመዋዕል አሜራርን ንጉሠ ሰናዖር ወእርዮ ንጉሠ ሲላስድ፣ ወኮ ሎዶጎሞር ንጉሠ ኤሎም ወቴሮጋ ንጉሠ አሕዛብ ፤

በሰናዖር ንጉሥ በአሜራርን በሴላስድ ንጉሥ በየርዮ በኤሎም ንጉሥ በኮሎዶጎሞር በአሕዛብ ንጉሥ በቴሮጋ ዘመን እንዲህ ሆነ፤ (ሐተታ) አሁን ይህን ንጉሠ አሕዛብ ማለቲ፣ የቀሩት ነገሥተ አሕዛብ ያይደሉ ሁነው አይደሉም ፤ ቴሮጋንን ለይቶ ንጉሠ አሕዛብ ያለው ፤ ስመ ነገድ ነው ፤

፪፡ ወጸብዕዎሙ ለባላቅ ንጉሠ ሰዶም፣ ወለባርስ ንጉሠ ገሞራ፣ ወለሰናዖር ንጉሠ ሰዶም ፣ ወለሴማድር ንጉሠ ሲባዮ ወንጉሠ ባላ እንተ ይእቲ ሴጎር፣

ኮነ ያለውን ጸብዕዎሙ ብሎ አመጣው፣ የሰዶም ንጉሥ ባላቅንና የገሞራ ንጉሥ ባርስን ፣ የሰዶም ንጉሥ ሰናዖርንና የሲባዮ ንጉሥ ሴማድርን ፣ ሴጎር የምትባል የባላ ንጉሥንም ድል አደረጋቸው፤ ሴጎር ማለት ምስጋረ እግር ማለት ነው፤ ዘአእረፊ ባቲ ሎጥ ይላታል ፤

፫፡ ወእሉ ኮሎሙ ተጋበኡ ውስተ ቄላተ ኤሌቄን ፤

እነዚህም ሁሉ፣ ኤሌቄን በሚባል ቦታ ተሰበሰቡ ፤

እንተ ይእቲ ባሕረ ኤሎን፣

ይህችውም የጨው ባሕር ናት፤ ፬፡ ወተቀንዩ ቦሠርተ ወክልኢተ ዓመተ፣ ለኮሎዶጎሞር፣ ወለነገሥት እል ምስሌሁ ፤

ለኮሎዶጎሞርና ከእርሱም ጋራ ላሉ ነገሥታት ዐሥራ ሁለት ዓመት ተገዙ ፤ ወእመ ኮነ ቦሠርተ ወሠለስተ ዓመተ አጽረፋ ፤

ዐሥራ ሦስት ዓመት በሆነም ጊዜ በሰማይ የለ ዱር፣ በሰዶም የለ ግብር ብለው ግብር ነሡ፣ (ግብር አቀለጡ) ፤

፭፡ ወመጽአ ኮሎዶጎሞር ወነገሥት እል ምስሌሁ ፤

ኮሎዶጎሞርና ከእርሱም ጋራ ያሉ ነገሥታት መጡ ፤

ወቀተልዎሙ ለእል ያርብሕኒ በእስጣርስ ወበቀራንዮን ፤

አርበኞቹንም አስጣርስ ቀራንዮን በሚባሉ ሥፍራዎች ላይ ወጓቸው ፤

ወለሕዝብኒ ጽኑንን ምስሌሆሙ ፤

የማይደክሙ ኃያላኑንም እንደ አርበኞቹ (ከአርበኞቹ ጋራ) አጠፉዋቸው ፤

ወለአሜዎስ ወለሀገረ ሴዊ ፤

አሜዎስንም ወጉት፣ የሴዊ አገርንም አጠፉት ፤

፮፣ ወለኪሬዎስ እለ አድባረ ሲይር፣ እስከ አድባረ ጠራሚዎስ ወፋራን እንተ ውስተ ሐትል ፣

በምድረበዳ እስካለች እስከ ፋራንና እስከ ጠራሚስ ተራሮች ድረስ በሲይር ተራሮች ያሉ፣ የኪሬዎስንም አርበኞች ሁሉ አጠፋዋቸው ፤

፯፣ ወተጋቢአሙ መጽኤ እንተ አዘ ቅተ ተስናን ፣

ተሰብስበውም ፀብ ክርክር ወደ ሚደረግባት ጉድጓድ መጡ ፤

እንተ ይእቲ ቃዴስ ፣

ይህችውም ቃዴስ ናት ፤

ወቀተልዎሙ ለመላእክተ አማሌቅ ለኮሎሙ ፣

የአማሌቅን አለቆች ሁሉ አጠ ፋዋቸው ፤

ወለአምዮስ ፣

ንጉሡ አምዮስንም ገደሉት፤

ወለእለ ይነበሩ ውስተ አስቃና ፣

በአስቃና የሚኖሩትንም ሁሉ አጠፋዋቸው ፤

፰፣ ወወዕኡ ንጉሠ ሰዶም ወንጉሠ ገሞራ፣ ወንጉሠ አዳማ፣ ወንጉሠ ሲባዮን፣ ወንጉሠ ባላ፣ እንተ ይእቲ ሴጎር ፣

የሰዶም ንጉሥና የገሞራ ንጉሥ፣ የአዳማ ንጉሥና የሲባዮን ንጉሥ፣ ሴጎር የምትባል የባላ ንጉሥም እነዚህ ሁሉ ወጥተው ፤

፱፣ ወተአገዡ በቁላተ ኤሌቄን ምስለ ኮሎዶጎሞር ንጉሠ ኤሎም ወቴሮጋ፣ ንጉሠ አሕዛብ ወአሚሬሮን፣ ንጉሠ ሰናዖር ወዖርዮ ንጉሠ ሴላስድ ፣

ከኤሌም ንጉሥ ከኮሎዶጎሞር ፣ ከአሕዛብ ንጉሥ ከቴሮጋ ፣ ከሰናዖር ንጉሥ ከአሚሬሮን ፣ ከሴላስድ ንጉሥ ከዖርዮ ጋራ ኤሌቄን በሚባል ቦታ ይዋጉ ጀመር ፤

እሉ አርባዕቱ ነገሥት ምስለ እልክቱ ኃምስቱ ነገሥት ፣

እሊህ አራቱ ነገሥታት ከአ ምስቱ ነገሥታት ጋራ ይዋጉ ጀመር ፤

፲፣ ወውእቱሰ ቁላተ ኤሌቄን ምሉዕ አዘቅተ ኮሎንታህ ፣

ይህም የተዋገቡት ኤሌቄን ፈጽሞ ረግረግ የተመላ ነው ፤ አሁን ከረግረጉ ገብተው አለቁ የሚል ነውና እንደ አርእስት አነሣው ፤

ወተሰብሩ ንጉሠ ሰዶም ወንጉሠ ገሞራ ፣

የሰዶምና የገሞራ ነገሥታት ድል ሆኑ ፤

ወቀተልዎሙ በሀዩ ፣

በዚያም ገደልዋቸው ፤

ወእለሰ ተሰብሩ ጉዩ ውስተ አድ ባር ፣

ድል የተነሱት ግን ሸሸተው ወደ ተራራ ወጡ ፤

፲፩፣ ወንጉሥ ኮሎ አፍራሰ ሰዶም ወገሞራ፣ ወኮሎ ስንቆሙ ወሐሩ፣

የሰዶምንና የገሞራን ፈረሶች ስንቃቸውንም ሁሉ ማርከው ሐዱዱ ፤

፲፪፣ ወንጉሥ ለሎጥሂ ወልደ እኅሁ ለአብራም ፣

የአብራም የወንድም ልጅ ሎጥ ንም ማረኩት፤

ወንዋዩቲሁኒ አእተዉ ፣

ገንዘቡንም ዘርፈው ወደ አገራቸው አገቡ፤

ወውእቱ ይነበር በሰዶም ፣

እርሱ በሰዶም ይኖር ነበርና፤

፲፫፣ ወበጽሑ እለ አምሰጡ ወዜነ ውም ለአብራም ፣

ከስልፍ አምልጠው የሐዱ ሰዎች ከአብራም ዘንድ ደረሱ፤ ወንድምህ ሎጥ ተማረከ ብለው ለአብራም ነገሩት፤

እንዘ ሀለዉ ጎቡረ ጎብ ዕዕ ምስለ አምሮስ እኅሁ ለኤስኬል ወለአው ናን ፣

የኤስኬልና የአውናን ወንድም ከሚሆን ከአምሮስ ጋራ በዛፍ ሥር በአንድነት ተቀምጠው ሳሉ ነገሩት፤ አንድም እኅሁ ለኤ ስኬል ብለህ ወለአውናን ዜነውም በል፤ ለአውናንም ሎጥ ተማረከ ብለው ነገሩት፤ አንድም እንዘ

ሀለዉ ምስለ አምሮስ ወምስለ አውናን በል፤ አብራም ከአም ሮስና ከአውናን ጋራ ሳለ፣ ወን ድምህ ሎጥ ተማረከ ብለው ነገሩት፤

እለ ቅሩባን እሙንቱ ለአብራም ፣ የአብራም ዘመዶቹ የሚሆኑ ብለው ለኤስኬልና ለአውናን ቀጸለ ፤

፲፬፣ ወሶበ ሰምዕ አብራም ከሙ ተዪ ወወ ሎጥ ወልደ እኅሁ ፣

አብራም የወንድሙ ልጅ ሎጥ እንደ ተማረከ በሰማ ጊዜ ፤

ኅሉቆሙ ለእለአሁ ወለኮሎሙ ሰብአ ቤቱ ፣

ወገኖቹንና ቤተሰቡን ሁሉ ቁጠረ፤

ወኮሎ ሠለስተ ምእተ ፀሠርተ ወሰ መንተ ፣

ሦስት መቶ ዐሥራ ስምንት ሆኑ ፤

ወዴገኖሙ ወተለዎሙ እስከ ዳን ፣

እስከ ዳን ዕገ ድረስ ተከተላቸው፤ አንድም እስከ ጽንፍ ሲል ነው፣ እስከ ዳርቻ ተከተላቸው ፤

፲፭፣ ወበጽሑ ሌሊተ ምስለ ደቁ ወቀተሎሙ ወዴገኖሙ እስከ ኮቤር እንተ ፀጋመ ደማስቆ ፣

አብራም ከአሸከሮቹ ጋር በሌ ሊት ገስግሶ ፣ በደማስቆ ግራ

እስካለችው እስከ ኮቤር ድረስ ተከትሎ ደርሶ አጠፋቸው፤

፲፮፡ ወነሥሐሙ አብቅሊሆሙ፤

በቅሎቻቸውንም ማረከ፤

ወነሥሐ ለሎጥሂ ወልደ እኩቡ፤

የወንድሙን ልጅ ሎጥንም ይዞ ተመለሰ፤

ወንዋዩሙሂ፣ ወአንስተኒ፣ ወአገበኒ አእተወ ፤

ገንዘቡንም ሴቶችንም ቤተሰቡንም ሁሉ ይዞ ገባ ፤

፲፯፡ ወወዕአ ንጉሠ ሰዶም ወተቀበሎ እምድንረ ገብአ እምነበ ቀተሎ ለኮሎዶጎሞር ወለነገሥት እለ ምስሌሁ በቁላተ ሴዋ ፤

አብራም፣ ኮሎዶጎሞርንና ከእርሱ ጋራ የነበሩ ነገሥታትንም በቁላተ ሴዋ ድል ነስቶ ሲመለስ የሰዶም ንጉሥ ወጥቶ ተቀበለው ፤

ወውእቱ ገዳም ዘመንግሥቱ ውእቱ፤

ይኸውም አብራም ድል የነሳ በት ቦታ ኮሎዶጎሞር በሚገዛው አገር ያለ ምድረ በዳ ነው፤ አብራም ጥቂት ሁኖ ብዙውን ከሚገዛው አገር ሔዶ ድል ነሳው ለማለት፣ የእግዚአብሔርን ቸርነት ለመናገር እንዲህ አለ፤ (ሐተታ) ይህም ምሳሌ ነው፣ አብራም የጌታ፣ ሎጥ የሃይማ

ኖት፣ ፫፻፲፰ቱ ሰዎች፣ የ፫፻፲፰ቱ ሊቃውንት፣ ፬ቱ ነገሥተ ኮሎዶጎሞር፣ የመናፍቃን፣ አምስቱ ነገሥተ ሰዶም የምእመናን ምሳሌ ፣ አብራም ሦስት መቶ ዐሥራ ስምንት ሰው ይዞ አሕዛብን ድል ነስቶ ሎጥን እንደ መለሰ ፣ ጌታም በሦስት መቶ ዐሥራ ስምንት ሊቃውንት አድሮ መናፍቃንን ድል ነሥቶ ሃይማኖትን የመመለሱ ምሳሌ ነው ፤

፲፰፡ ወመልክ ጼዴቅ አውዕአ ኅብስተ ወወይነ ፤

መልክ ጼዴቅም ኅብስተ አኩቴት ፣ ጽዋዓ በረከትን ይዞ ተቀብሎታል ፤

ወካህኑ ለእግዚአብሔር ልዑል ውእቱ፤

የልዑል የእግዚአብሔር አገልጋይ የሚሆን ፤

ወንጉሠ ሳሌም ውእቱ ፤

ይኸውም የኢየሩሳሌም ንጉሥ ነው ፣ ንጉሠ ሰላምም ይላል ፣ ደቂቅዮ ተፋቀሩ የምትል ወንጌልን የሚያስተምር የክርስቶስ ምሳሌ ነውና ፤

፲፱፡ ወባረኮ ለአብራም ፤

መልክ ጼዴቅ አብራምን መረቀው ፤

ወይቤሎ ቡሩኩ አብራም ለእግዚአብሔር ልዑል ዘፈጠረ ሰማዩ ወምድረ ፤

አብራም ሆይ፣ ሰማይንና ምድርን የፈጠረ የእግዚአብሔር ክቡር ፍጥረቱ አንተ ነህ አለው፤ ጳ፡ ወቡሩክ እግዚአብሔር ልዑል ዘአግብእሙ ለእግዚአብሔር ልዑል ለአግብእሙ ለእግዚአብሔር፣ ክቡር ምስጉን ነው አለው፤

ወወሀቦ ዐሥራተ እድ እምኮሉ ፤

አብራም ለመልክ ጼዴቅ ከገንዘቡ ሁሉ ከዐሥር አንድ ሰጠው፤ (ሐተታ) ምን ገንዘብ አለውና ይሰጠዋል? ቢሉ ከያዘው ከስንቁ ሰጥቶታል፤ አንድም እምኮሉ ዌዋሁ ይላል፤ ከነገሥተ ሰዶም ገንዘብ ያይደለ፣ ከነኮሎዶጎሞር ማርኮ ካመጣው ገንዘብ ከዐሥር አንድ አውጥቶ ሰጠው፤ (ታሪክ) አብራም አራቱን ነገሥተ ኮሎዶጎሞር ወግቶ ሲመለስ ፣ በዘመኑ የተደረገ ተአምራት ትዝቢታው ፣ አንድም የችኮላ አነጋገር፣ በመዋዕልየኑ ትፌኑ ወልደከ ወሚመታርእየኒ ኪያሃ ዕለተ አለ ፣ ጌታም አኮ ዘአርእየከ ኪያሃ አላ እምሳሊሃ ዕድዎ ለዮርዳኖስ ወትረክቦ ለመልክ ጼዴቅ አለው፤ መልክ ጼዴቅም ኅብስተ

በረከት፣ ጽዋዓ አኩቴት ይዞ ተቀበለው ፤

ይኸውም ምሳሌ ነው፣ ዮርዳኖስ የጥምቀት፣ አብራም የጥሙቃን፣ መልክ ጼዴቅ የቀሳውስት ፣ ኅብስተ በረከት ጽዋዓ አኩቴት የሥጋው የደሙ ምሳሌ ፣ መልክ ጼዴቅ ከአብራም ፣ ከአሥር አንድ እንደ ተቀበለ ፣ ጌታም ከምእመናን ዐሥራተ ጸምን ዐሥራተ ጸሎትን የመቀበሉ ምሳሌ ነው ፤

፳፩፡ ወይቤሎ ንጉሠ ሰዶም ለአብራም ፤

የሰዶም ንጉሥ አብራምን እንዲህ አለው ፤

ሀበኒ ሰብአ ፤

ሰዎቹን ስጠኝ አለው፤ ያለ ሰው አገር አይቀናምና ፤

ወጥራተሰ ኅደጉ ለከ ፤

ገንዘቡ ግን ላንተ ይሁንህ አለው፤

፳፪፡ ወይቤሎ አብራም ለንጉሠ ሰዶም፣

አብራም የሰዶምን ንጉሥ እንዲህ አለው ፤

አሌዕል እይዮ ኅብ እግዚአብሔር ልዑል ዘገብረ ሰማዩ ወምድረ ፤

ሰማይንና ምድርን ወደፈጠረ ወደ እግዚአብሔር እጅን ከፍ ከፍ አድርጌ እናገራለሁ ፤

፳፫፣ ከመ ኢይነሥእ ኢፈትላ ወኢ ቶታነ አሣሊን እምንዋይከ ፣

ካንተ ገንዘብ፣ የልብስ መስፊያ ክር፣ የጫማ ማዘቢያ ጠፍር፣ እንዳልወሰድ፣ እጄን ከፍ ከፍ አድርጌ እምላለሁ ፤

ከመ ኢትበል እነ አብዕልክዎ ለአ ብራም ፣

አብራምን እኔ አከበርሁት እን ዳትል ፤

፳፬፣ ዘእንበል ዘበልዑ ሰብእየ እክለ፣

ሰዎቼ ከበሉት እህል በቀር ገን ዘብህ ይመለስልህ አለው ፤

ዳዕሙ ዕደው እለ ሱፍ ምስሌየ፣ ኤስ ኬል ወመምሬ እሙንቱ ይንሥኡ ከፍሎሙ ፣

ነገር ግን ከእኔ ጋራ የዘመቱት ኤስኬልና መምሬ በጩኸት የመጡ ናቸውና አዘዘብን እን ዳይሉ ፈንታቸውን ይውሰዱ አለው ።

ምዕራፍ ፲ወ፮

ጉባኤ

፩፣ ወእምድገረ ዝንቱ ነገር ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኅበ አብራም በራእይ፣

ሀበኒ ሰብእ ወጥራተሰ ኅደጉ ለከ ብሎ ነበርና፣ ሰዎቹን ካሰናበተ በኋላ፣ አንድም ነገሥተ ኮሎዶ ኅሞርን ድል ነሥቶ ከተመለሰ

በኋላ ቃለ እግዚአብሔር በራ እይ ወደ አብራም መጣ ተነገረ፣

ወይቤሎ ኢትፍራህ አብራም ፣

ጌታም አብራምን እንዲህ አለው፣ ድል እሆናለሁ ብለህ አትፍራ፣ አንድም ገንዘብ አጣለሁ ብለህ አትፍራ ፤

እነ አጸንዐከ ፣

እኔ አጸናሃለሁ ማለት፣ ሁሉን ድል እንድትነሣ አደርግሃለሁ፣

ወአዐብየከ ፣

ባለ ጸጋ አደርግሃለሁ፣

ወአስብከሂ ብዙኅ ውእቱ ጥቀ በኅ ቤየ ፣

ከእኔም የምታገኘው ገንዘብ ብዙ ነው አለው፤

፪፣ ወይቤሎ አብራም ምንት ውእቱ እግዚአ ሁትሁባኒ ፣

ምንት ይበቀራላኝ ሲል ነው ፣ አብራምም አቤቱ ጌታዬ ብት ሰጠኝስ ምን ይረባኛል ምን ይጠ ቅመኛል ? ሰው ገንዘብ መፈ ለጉ ለልጁ አልነበረምን፣ ልጅ የለኝ አለው ፤

ወናሁ እመውት እንዘ አልብየ ውሉድ ፣

እነሆ ልጅ ሳልወልድ እሞታ ለሁ ፤

ወናሁ ወልደ ማሴት ዘደማስቆ ዘይ ብልዎ ኢያውብር፣ ዘእምወልደ ዘመ ድየ ውእቱ ይወርሳኒ ፣

ከዘመዴ ወገን የተወለደ፣ የደ ማስቆ ሰው የሚሆን የማሴት ልጅ ኢያውብር የሚባለው እርሱ ይወርሰኛል ፤ ልጅ ከሌ ለኝ ገንዘብስ ብትሰጠኝ ምን ይሆነኛል ? አለው ፤

፫፣ ወይቤ አብራም እስመ ሊተ ኢወ ሁብኪ ዘርአ ወልደ ዘመድየ ይወር ሳኒ ፣

አብራምም ልጅ አልሰጠኸኝ ምና ከዘመዴ የተወለደ ኢያው ብር ቢወርሰኝ ምን ይጠቅመ ኛል ? አለ ፤

፬፣ ወበጊዜሃ ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኅበ አብራም ፣

የን ጊዜ ከአብራም ዘንድ ቃለ እግዚአብሔር መጣ ተነገረ ፤

ወይቤሎ እንዘ ይብል ውእቱሰ ኢይ ወርሰከ አላ ካልእ ዘይወዕእ እምሐ ቋከ፣ ውእቱ ይወርሰከ ፣

ከአብራክህ የተወለደ ልጅህ ይወርስሃል እንጂ፣ ኢያውብር አይወርስህም ብሎ ነገረው ፤

፭፣ ወአውዕእ አፍአ ፣

ይህን ከነገረው በኋላ ወደ ውጭ አውጥቶ ፤

ወይቤሎ ነጸር ውስተ ሰማይ ላዕለ፣ አንገትህን ቀና አድርገህ ወደ ሰማይ ተመልከት አለው ፤

ውኑልቆሙ ለከዋክብት ለእመ ትክል ኅልቆቶሙ ፤

መቀሩጠፍን ከቻልኸ ከዋክብትን ቀሩጠር አለው፣ «ኢይክል ኅል ቆቶሙ» ያለበት ነው ፤ እኔስ መቀጠር አይቻለኝም ብሏል ፤ ወይቤሎ ከማሁ ውእቱ ዘርእከ ፣

እንግዲያስ ልጆችህም እንደዚህ ይበዛሉ አለው ፤

፮፣ ወአምኖ አብራም ለእግዚአብሔር፣

አብራምም ልጆችህ ይበዙልሃል ቢለው፣ ሳይጠራጠር እግዚአ ብሔርን አመነው ፤

ወተኑለቁ ሎቱ ጽድቀ ፣

ይኸውም ማመኑ ጽድቅ ሆኖ ተነገረለት ፤ በእንተ ጽድቅ ይላል፣ ስለ ጽድቅ ሆኖ ተቁ ጠረለት ፤

ይኸም ምሳሌ ነው፣ እስራኤል ልጆቹን በከዋክብት፣ አሕዛብ ልጆቹን በአሸዋ መስሎ አሳይ ቶታል፤ (አንድም) በባሕርይም (በሥጋም) በሃይማኖትም የሚ ወልዳቸውን ጸድቃን ልጆቹን በከዋክብት፣ በባሕርይ (በሥጋ) እንጂ ፤ በሃይማኖት የማይወል ዳቸውን ኃጥአን ልጆቹን በአሸዋ መስሎ አሳይቶታል፤

፯፣ ወይቤሎ እነ ውእቱ እግዚአብ ሔር አምላክከ ዘአውግእኩከ እምድራ

፳፫፣ ከመ ኢይሥራኤ ኢፈትላ ወኢ ቶታኅ ኣሳሊን እምንጥይከ ፣

ካንተ ገንዘብ፣ የልብስ መስፊያ ክር፣ የጫማ ማዘቢያ ጠፍር፣ እንዳልወሰድ፣ እጅን ከፍ ከፍ አድርጌ እምላለሁ ፤

ከመ ኢትባል አነ ኣብዐልክዎ ለኣ ብራም ፣

አብራምን እኔ አከበርሁት እን ዳትል ፤

፳፬፣ ዘእንበል ዘበልዑ ሰብእየ እክለ፣ ሰዎቼ ከበሉት እህል በቀር ገን ዘብህ ይመለስልህ አለው ፤

ዳዕሙ ዕደው እለ ሐፍ ምስሌየ፣ ኤስ ኬል ወመምሬ እሙንቱ ይንሥኡ ክፍሎሙ ፣

ነገር ግን ከእኔ ጋራ የዘመቱት ኤስኬልና መምሬ በጨኸት የመጡ ናቸውና አዘዘብን እን ዳይሉ ፈንታቸውን ይውሰዱ አለው ።

ምዕራፍ ፲ወ፮

ገባኤ

፩፣ ወእምድጎረ ዝንቱ ነገር ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኅበ አብራም በራእይ፣

ሀበኒ ሰብአ ወጥራተሰ ኅደጉ ለከ ብሎ ነበርና፣ ሰዎቹን ካሰናበተ በኋላ፣ አንድም ነገሥተ ኮሎዶ ኅሞርን ድል ነሥቶ ከተመለሰ

በኋላ ቃለ እግዚአብሔር በራ እይ ወደ አብራም መጣ ተነገረ፣

ወይቤሎ ኢትፍራህ አብራም ፣

ጌታም አብራምን እንዲህ አለው፣ ድል እሆናለሁ ብለህ አትፍራ፣ አንድም ገንዘብ አጣለሁ ብለህ አትፍራ ፤

አነ አጸንዐከ ፣

እኔ አጸናለሁ ማለት፣ ሁሉን ድል እንድትነሣ አደርግሃለሁ፣

ወአዐብየከ ፣

ባለ ጸጋ አደርግሃለሁ፣

ወአስብከሂ ብዙኅ ወእቱ ጥቀ ቡኅ ቤየ ፣

ከእኔም የምታገኘው ገንዘብ ብዙ ነው አለው፣

፪፣ ወይቤሎ አብራም ምንት ወእቱ እግዚአ ሁትሁባረ ፣

ምንት ይበቀሳህ ሲል ነው ፣ አብራምም አቤቱ ጌታዬ ብት ሰጠኝስ ምን ይረባኛል ምን ይጠ ቅመኛል ? ሰው ገንዘብ መፈ ለጉ ለልጁ አልነበረምን፣ ልጅ የለኝ አለው ፤

ወናሁ እመውት እንዘ አልብየ ውሉድ ፣

እነሆ ልጅ ሳልወልድ እሞታ ለሁ ፤

ወናሁ ወልደ ማሴቅ ዘደማስቆ ዘይ ብልዎ ኢየውብር፣ ዘእምወልደ ዘመ ድየ ውእቱ ይወርሰኒ ፣

ከዘመዴ ወገን የተወለደ፣ የደ ማስቆ ሰው የሚሆን የማሴቅ ልጅ ኢየውብር የሚባለው እርሱ ይወርሰኛል ፤ ልጅ ከሌ ለኝ ገንዘብስ ብትሰጠኝ ምን ይሆነኛል ? አለው ፤

፫፣ ወይቤ አብራም እስመ ሊተ ኢወ ሁብከኒ ዘርአ ወልደ ዘመድየ ይወር ሰኒ ፣

አብራምም ልጅ አልሰጠኸኝ ምና ከዘመዴ የተወለደ ኢየው ብር ቢወርሰኝ ምን ይጠቅመ ኛል ? አለ ፤

፬፣ ወበጊዜህ ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኅበ አብራም ፣

የን ጊዜ ከአብራም ዘንድ ቃለ እግዚአብሔር መጣ ተነገረ ፤

ወይቤሎ እንዘ ይብል ውእቱስ ኢይ ወርሰከ ኣላ ካልእ ዘይወፅእ እምሐ ቋከ፣ ውእቱ ይወርሰከ ፣

ከአብራክህ የተወለደ ልጅህ ይወርሰሃል እንጂ፣ ኢየውብር አይወርስህም ብሎ ነገረው ፤

፭፣ ወአውፅእ ኣፍአ ፣

ይህን ከነገረው በኋላ ወደ ውጭ አውጥቶ ፤

ወይቤሎ ነጻር ውስተ ሰማይ ላለ፣ አንገትህን ቀና አድርገህ ወደ ሰማይ ተመልከት አለው ፤

ውኑልቆሙ ለከዋክብት ለእመ ትክል ኑልቆቶሙ ፣

መቀሩጠፍን ከቻልኸ ከዋክብትን ቀሩጠር አለው፣ «ኢይክል ኑል ቆቶሙ» ያለበት ነው ፤ እኔስ መቁጠር አይቻለኝም ብሏል ፤

ወይቤሎ ከማሁ ውእቱ ዘርእከ ፣

እንግዲያስ ልጆችህም እንደዚህ ይበዛሉ አለው ፤

፮፣ ወአምኖ አብራም ለእግዚአብሔር፣

አብራምም ልጆችህ ይበዙልሃል ቢለው፣ ሳይጠራጠር እግዚአ ብሔርን አመነው ፤

ወተኑላቄ ሎቱ ጽድቀ ፣

ይኸውም ማመኑ ጽድቅ ሆኖ ተነገረለት ፤ በእንተ ጽድቅ ይላል፣ ስለ ጽድቅ ሆኖ ተቄ ጠረለት ፤

ይኸም ምሳሌ ነው፣ እስራኤል ልጆቹን በከዋክብት፣ አሕዛብ ልጆቹን በአሸዋ መስሎ አሳይ ቶታል፣ (አንድም) በባሕርይም (በሥጋም) በሃይማኖትም የሚ ወልዳቸውን ጸድቃን ልጆቹን በከዋክብት፣ በባሕርይ (በሥጋ) እንጂ ፣ በሃይማኖት የማይወል ዳቸውን ኃጥአን ልጆቹን በአሸዋ መስሎ አሳይቶታል፣

፯፣ ወይቤሎ አነ ውእቱ እግዚአብ ሔር አምላክከ ዘአውግእኩከ እምድረ

ከላውዴዎን ከመ አሀብከሃ ለዛቲ ምድር ትትቀረላ ፤

እግዚአብሔርም ልትወርሳት ከነዓንን እሰጥሀ ዘንድ ከከላው ዴዎን ያወጣሁህ ፈጣሪህ እግ ዚአብሔር እኔ ነኝ አለው ፤

፰፤ ወይቤሎ እግዚአ በምንት አኦ ምር ከመ እወርሳ ፤

አቤቱ ጌታዬ ከነዓንን እንድ ወርሳት በምን አውቃለሁ ? አለው፤ (ሐተታ) እንዲያወርሰ ውማ ነግሮት የለምን ? ቢሉ የምወርሰበትን ጊዜውን በምን አውቀዋለሁ ሲል ነው ፤

፱፤ ወይቤሎ ንግሥ ሊተ ላሕመ ዘሠለ ስቱ ዓመቱ ወጠሌ ዘሠለስቱ ዓመቱ፤ ወበግዕ፤ ዘሠለስቱ ዓመቱ ፤ ወማዕ ያቀ ፤ ወንግሥ ዘንተ ኮሎ፤

ንግሥና ንግሥ አንድ ወገን፤ ሦስት ዓመት የሆነውን ላም ፤ ሦስት ዓመት የሆነውን ፍየል፤ ሦስት ዓመት የሆነውን በግ፤ ዋኖስን ርግቡን፤ ይህን ሁሉ ይዘህ አም ጣልኝ አለው ፤

ወምትሮሙ እማዕከሎሙ ፤

ላሙን፤ ፍየሉን፤ በጉን፤ ከሁለት ከሁለት ሊያቸው አለው ፤

ወለአዕዋፍሰ ኢትምትሮን ፤

ርግብንና ዋኖስን ግን ገዝግዘህ ተቀቸው እንጂ አትቀረጣቸው አለው ፤

፲፤ ወነሥአ ሎቱ ከማሁ ዘንተ ኮሎ ወመተሮሙ እማዕከሎሙ ፤

ጌታ እንደነገረው ይህንን ሁሉ አምጥቶ ከሁለት ከሁለት ሊያ ቸው፤

ወአንበረ ዘተመትረ በአንፃረ ቢጹ፤

ከሁለት ከሁለት የለየውንም የላ ሙን በላም፤ የፍየሉን በፍየል፤ የበጉን በበግ አንፃር አኖረው፤

፲፩፤ ወለአዕዋፍሰ ኢመተሮን ፤

ዋኖስን ርግብን ግን፤ ገዝግዝ ተቀ ቸው እንጂ አልቆረጣቸውም፤

ወወረዱ አዕዋፍ ላዕለ አብድንት ዘተ መትሩ ፤

የታረደውንም ሥጋ እንበላለን ብለው አዕዋፍ መጡ ፤

ወነበረ አብራም ኅቤሆሙ ወሚጠሙ፤ አብራም ከዚያ ተቀምጦ መለ ሳቸው ፤

፲፪፤ ወሶበ የእርብ ፀሐይ ድንጋጼ መጽአ ለአብራም ፤

ፀሐይ በገባ ጊዜ በአብራም እን ቅልፍ (ተደዋ) መጣበት ፤

ወናሁ ግሩም ጽልመት ወወቢይ መጽአ ላዕሌሁ ፤

ጽኑ ግሩም የሚሆን ጨለማ እነሆ መጣበት ፤

፲፫፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብ ራም አእምሮ አእምር ከመ ሀለዎሙ

ለዘርእከ ፈላሴ ይኩኑ ውስተ ምድር እንተ ኢኮነት እንቲአሆሙ ፤

እግዚአብሔርም አብራምን እን ዲህ አለው፤ ልጆችህ አገራቸው ባይደለች በግብጽ መጸተኛ ስደ ተኛ ሆነው ይኖሩ ዘንድ እንዳላ ቸው ፈጽመህ እወቅ ፤

ወይቀንይዎሙ ወይሳቅይዎሙ ወያ ጼእርዎሙ አርባዕተ ምእተ ዓመተ፤

ግብጻውያን አራት መቶ ዘመን መከራ አጽንተው አስጨንቀው እንዲገዙቸው እወቅ ፤

፲፬፤ ወካዕበ ለሕዝብ እለ ይሳቅይ ዎሙ እነ እኳንኖሙ ፤

ዳግመኛም ፤ ሥቃይ በሚያጸ ኑባቸው በግብጻውያን እኔ እፈ ርድባቸዋለሁ፤

ወእምድኅረ ዝንቱ ይወዕኡ ዝዩ ምስለ ብዙኅ ንዋይ ፤

ከዚህም በኋላ ከብዙ ገንዘብ፤ ከብዙ ንዝ ጋራ ከግብፅ ወጥተው ወደዚህ ይመጣሉ፤

፲፭፤ ወአንተሰ ተሐውር ወትገብእ ኅበ አበዊከ በርሥዕ ሠናይ ፤

አንተ ግን በእግ በአምልኮት ኑረህ በበጎ እርግና ሳለህ በሞት ወደ አባቶችህ ትሔዳለህ፤ ወደ መቃብርም ትወርዳለህ ፤ አን ድም አእምሮ አእምር ብለህ መልስ፤ የነርሱ ርስታቸው ባይ ደለች በገሃንም ይኖሩ ዘንድ

እንዳላቸው እወቅ፤ (ወይቀንይ ዎሙ) አምስት ሺህ ከአምስት መቶ ዘመን አጋንንት መከራ ያጸነባቸዋል፤ (ወካዕበ ለሕዝብ እለ ይሳቅይዎሙ) ዳግመኛም መከራ በሚያጸነባቸው በአጋን ንት እኔ መቻያ አጸናባቸዋለሁ፤ እንዳጸናባቸው እወቅ፤ (ወእም ድኅረ ዝንቱ) ከ፭ ሺህ ፭፻ ዘመን በኋላ ከብዙ ጸጋ ክብር ጋራ ከገሃንም ይወጣሉ፤ (ወአን ተሰ ተሐውር) አንተም በእደ እግዚአብሔር ተጠብቀህ፤ አባ ቶችህ ወደሚገቡባት ወደ ገነት ትመለሳለህ ፤

፲፮፤ ወበራብዕ ትውልድ ይገብኡ ዝዩ ፤

በአራተኛውም ትውልድ ከግ ብጽ ወደ ከነዓን ይመለሳሉ ፤ (ሐተታ) በይሁዳ የቆጠሩ እንደ ሆነ፤ ፋሬስ፤ ኤስሮም፤ አራም፤ ነአሶን፤ አራት ይሆናል፤ በነአ ሶን ጊዜ ወጥተዋል፤ በሌዊ የቆ ጠሩ እንደሆነ፤ ሌዊ፤ ቀዳት፤ እንበረም ፤ ሙሴ አራት ይሆ ናል ፤ በሙሴ ጊዜ ወጥተዋል ፤

እስመ እስከ ይእዜ ኢተፈጸመ ኃጣ ውኢሆሙ ለአሞሬዎን ፤

አለመውጣታቸውም እስከ ዛሬ ድረስ የአሞሬዎን ኃጢአታቸው አልተፈጸመምና ስለዚህ ነው፤

፲፯፡ ወሰባ ኮነ ጊዜ የዐርብ ፀሐይ፣
 ፀሐይ በገባ ጊዜ እንዲህ ሆነ፡
 መጽአ ነድ፣ ወመጽአ እሳት፣ ወመ
 ጽአ ዕቶን ዘይጠይስ ፣
 እሳቱ፣ እየነደደ፣ ምድጃው እየ
 ጤሰ ሲመጣ አየ ፣
 ወንላፊ እንተ ማዕከሉ ለውለቱ ዘተ
 መትረ ፣
 አርዶ ከሁለት ከሁለት ለይቶ
 ባኖረውም ሥጋ መካከል እሳቱ
 እየነደደ ሲመላለስ አየ ፣
 ፲፰፡ ወበይሉቲ ዕለት አቀመ እግዚ
 ኡብሔር ለአብራም ኪዳነ ዘአሰፊዎ፣
 በዚያች ቀን እግዚአብሔር ለአ
 ብራም ተስፋ አድርጎ የነገረውን
 ቃል ኪዳነን አጸናለት ፣
 ወይሌሎ ለዘርእከ እሁባ ለህቲ ምድር
 እምፈለገ ግብጽ እስከ ፈለግ ዐቢይ
 ፈለገ ኤፍራጥስ ፣
 ከግብጽ ወንዝ ጀምሮ እስከ
 ታላቁ ወንዝ እስከ ኤፍራጥስ
 ድረስ ፣ ከነጻንን ለልጆችህ
 አወርሳቸዋለሁ ብሎ የነገረውን
 ቃል ኪዳነን አጸናለት ፣
 ፲፱፡ ዘቄኔዎስ ወዘቄኔዝዩስ ወዘቄኔ
 ሚሎስ ፣
 ይህችም ምድር የቄኔዎስና የቄ
 ኔዝዩስ የቄኔሚሎስ ናት ፣
 ፳፡ ወዘኤጤዎን፣ ወዘፌርዜዎን ወዘ
 ፈራዮን ፣
 የኤጤዎን፣ የፌርዜዎን፣ የፈራ
 ዮን ሀገር ናት ፣

፳፩፡ ወዘአሞሬዎን ወዘካናኔዎን፣ ወዘ
 ጌርጌሴዎን ወዘኢዮቡሴዎን ፣
 የአሞሬዎን፣ የካናኔዎን የጌር
 ጌሴዎን፣ የኢዮውቡሴዎን ሀገር
 ናት፣ የነዚህን ሁሉ ሀገር አወር
 ስሃለሁ ብሎ ነገረው፣ (ሐተታ)
 ይህም ምሳሌ ነው ፣ ሦስት
 ዓመት የሆነውን ላም፣ ሦስት
 ዓመት የሆነውን ፍየል፣ ሦስት
 ዓመት የሆነውን በግ አምጣ
 ማለቱ፣ በሦስተኛው ትውልድ
 ወደ ግብጽ የመውረዳቸው
 ምሳሌ ነው ፣ አብርሃም ፣ ይስ
 ሐቅ፣ ያዕቆብ ሦስት፣ በያዕቆብ
 ጊዜ ወደ ግብጽ ወርደዋል፣ ላም
 አምጣ አለው ፣ ላም ከፍየል
 ይበረታል፣ እስራኤልም በመ
 ጀመሪያው ፈርዖን በርትተው
 ተገዝተዋልና ፣ ፍየል አምጣ
 አለው፣ ፍየል ከላም ይደክማል፣
 ከበግ ይበረታል፣ እስራኤልም
 በሁለተኛው ፈርዖን እጅግም
 ሳይበረቱ እጅግም ሳይደክሙ
 ተገዝተዋልና ፣ በግ አምጣ
 አለው ፣ በግ ከፍየል ይደክ
 ማል፣ እስራኤልም በሦስተኛው
 ፈርዖን ፈጽመው ደክመዋልና፣
 ከሁለት ስፍራ ማኖሩ ሁለት
 መቶ ዐሥራ አምስት ዘመን
 በከነዓን፣ ሁለት መቶ ዐሥራ
 አምስት ዘመን በግብጽ የመኖ
 ሬቸው ምሳሌ ነው፣ በየአንጻሩ
 አኑረው ማለቱም በግብጽ አንድ

ሁነው መከራውን የመቀበላቸው
 ምሳሌ ነው፣ ኋላ በፋርስ በባቢ
 ሎን ፣ በጽርዕ በሚዶን ተበት
 ነው እንደሚቀበሉት አይደለ
 ምና ፣ ዋኖስ ርግብ የእስራኤል
 ምሳሌ፣ ዋኖስ ምድረ በዳ ትው
 ዳለች ፣ እስራኤልም አርባ
 ዘመን በምድረ በዳ ኖረዋልና፣
 ርግብ መንደር ትወዳለች ፣
 እስራኤልም ኋላ ምድረ ርስት
 ገብተዋልና ፣ አንድም ዋኖስ
 ርግብ የሙሴ የአሮን ምሳሌ፣
 ገዝግዘህ ተዋቸው ማለቱ፣ መከ
 ሬው እንደ እስራኤል በሙሴ
 በአሮን አልጸናባቸውምና ፣ አን
 ድም ዋኖስ የሙሴ ፣ ዋኖስ
 ምድረ በዳ ትወዳለች፣ ሙሴም
 ከዘመዶቹ ተለይቶ በምድያም
 አርባ ዘመን ኖሮአልና፣ ርግብ
 የአሮን ፣ ርግብ መንደር ትወዳ
 ለች ፣ አሮንም ከዘመዶቹ አል
 ተለየምና ፣ ምሴት የእርግና ፣
 እንቅልፍ የሞቱ ፣ አዕዋፍ የአ
 ሕዛብ ፣ በትር የኪዳነ አብር
 ሃም ምሳሌ ነው ፣ አብርሃም
 በበትር አዕዋፍን መከልከሉ ፣
 እስራኤል በኪዳነ አብርሃም
 የመጠበቃቸው ምሳሌ ፣ ጨለ
 ማው፣ እሳቱ፣ ወቅለምቱ የእ
 ስራኤል የመከራቸው ምሳሌ
 ነው ፣ አንድም ላም ፣ ፍየል ፣
 በግ ፣ ዋኖስ ፣ ርግብ አንድ
 ወገን ፣ የጌታ የመሥዋዕትነቱ

ምሳሌ ነው ፣ አንድም ላም ፣
 የጌታ፣ ፍየል የሐዋርያት፣ በግ
 የአርድእት፣ ርግብ የእመቤታ
 ችን፣ ዋኖስ የዮሐንስ ምሳሌ
 ነው፣ ገዝግዘህ ተዋቸው ማለቱ
 መከራ በዮሐንስና በእመቤታ
 ችን እንደ ጌታ ፣ እንደ ሐዋ
 ርያት አልጸናባቸውምና የዚህ
 ምሳሌ ነው፣ አንድም ሳዊሮስ
 ዘእስሙናይን ፣ ሦስት ላም ፣
 ሦስት ፍየል፣ ሦስት በግ አምጣ
 አለው ይላል፣ እነዚህን ከሁለት
 ከሁለት ሲያደርጋቸው ዐሥራ
 ስምንት ይሆናሉ፣ ዋኖስና ርግብ
 ሲጨመሩ ህያ ይሆናሉ፣ ይህ
 በተደረገ በሁለት ሺህ ዘመን
 ጌታ ከቤተ አብርሃም ሰው ሆኖ
 የመወለዱ ምሳሌ ነው፣ በዚህም
 ጊዜ የይስሐቅን ልደት ተስፋ
 ውን ለአብርሃም ነግሮታል ፣
 ይህንንም ተስፋውን በሰማ በህያ
 አምስት ዘመን ይስሐቅን ወልዶ
 ታል፣ ይስሐቅ በተወለደ በስድሳ
 ዘመን ያዕቆብ ተወልድዋል ፣
 ያዕቆብ በተወለደ በመቶ ሠላሳ
 ዘመን ግብጽ ወርደዋል፣ በከ
 ነጻን የኖሩትም ሁለት መቶ
 ዐሥራ አምስት ዘመን ይህ ነው።

ልጅሽን፣ ቀጥጥ፣ ከብዛቱ የተነሣ የማይቆጠር እስኪሆን ድረስ ፈጽሜ አበዛዋለሁ አላት ፤

፲፩፣ ወይቤላ መልአክ እግዚአብሔር ጽንሰት አንቲ ፤

ከእግዚአብሔር የተላከውም መልአክ እንዲህ አላት፣ እነሆ አንቺ ጸንሰሻል ፤

ወትወልዲ ወልደ ፤

ወንድ ልጅ ትወልጃለሽ ፤

ወትሰምዬዮ ስሞ ይሰማኤል ፤

ስሙንም ይሰማኤል ትዩዋለሽ፣ (ሐተታ) ይሰማኤል ማለት ሰምዐኒ እግዚአብሔር ማለት ነው ፤

እስመ ሰምዐ እግዚአብሔር ሥቃ የኪ ፤

እግዚአብሔር መከራሽን ሁሉ ሰምቶአልና ፤

፲፪፣ ወይከውን ብእሴ ሐቅል ፤

በምድረ በዳ የሚኖር አርበኛ ይሆናል ፤

እደዊሁ ላዕል ኮሎ ፤

የሰውንም ሁሉ ገንዘብ ሲቀማ ይኖራል ፤

ወእደወ ኮሎ ላዕሌሁ ፤

ሌሎችም የእርሱን ገንዘብ ሲቀሙት ይኖራሉ፣ አንድም ወይከውን ብእሴ ሐቅል፣ ነጋዴ ይሆ

ናል፣ እደዊሁ ላዕል ኮሎ፣ እርሱ የሰውን እጅ ሲጸፋ ይኖራል ማለት፣ እርሱ የሌላውን ገንዘብ ይገዛል፣ ወእደወ ኮሎ ላዕሌሁ፣ ሌሎችም የርሱን ገንዘብ ይገዛሉ ፤

ወየጋድር ቅድመ አጋዊሁ ፤

በወንድሞቼ በእስራኤልና በግብፃውያን መካከል ደስ ብሎት ይኖራል ፤

፲፫፣ ወጸውዐት አጋር ስመ እግዚአብሔር ዘተናገራ ፤

አጋር የተናገራትን እግዚአብሔርን አመሰግነኝ ፤

ወትቤ አንተ እግዚአብሔር ስመሐከኒ ፤ አቤቱ ጌታዬ ያዘንህልኝ የራራ ህልኝ አንተ ነህ አለች ፤

እስመ ቅድሚያ ርኢክዎ ለዘአስተር አዩኒ ፤

ያነጋገረኝን መልአክ ፣ በፊቴ ተገልጾ አይቺዋለሁና፣ (ሐተታ)

ከላይ መልአክ እግዚአብሔር አለ፣ ከዚህ እግዚአብሔር አለ፣ እንደምን ነው ቢሉ፣ በመልአኩ አድሮ የተናገራት እግዚአብሔር ነው ያሉ እንደሆነ ገለጠው፣

ከዚያ የተነጋገራት መልአኩ ነው ያሉ እንደሆነ፣ ከዚህ እግዚአብሔርን ፣ ወጸውዐት ስመ እግዚአብሔር ብሎ በዋዌ አመጣው፣ መልአክ ካለበት እግዚአብሔር ፣ እግዚአብሔር ካለ

ካል፣ እደዊሁ ላዕል ኮሎ፣ እርሱ የሰውን እጅ ሲጸፋ ይኖራል ማለት፣ እርሱ የሌላውን ገንዘብ ይገዛል፣ ወእደወ ኮሎ ላዕሌሁ፣ ሌሎችም የርሱን ገንዘብ ይገዛሉ ፤

በት መልአክ አይለይምና እንዲህ አለ ፤

፲፬፣ ወበእንተ ዝንቱ ሰመዮቶ ስሞ ለውእቱ ዓዘትት ዘቅድሚያ አስተር አዩኒ ፤

ስለዚህም ነገር፣ የምንጮን ስም ለኔ በፊቴ መልአኩ የተገለጠ በት ቦታ ነው አለችው ፤

ማዕከል ቃዴስ፣ ወማዕከል ጋሬድ፣

ይኸውም ጉድጓድ፣ በቃዴስና በጋሬድ መካከል ያለ ነው ፤

ወገብአት አጋር ፤

ከዚያም በኋላ አጋር ወደ እመ ቤትዋ ተመለሰች ፤

፲፭፣ ወእምድገረ ዝንቱ ወለደት ሎቱ አጋር ለአብራም ፤

ከተመለሰችም በኋላ፣ አጋር ለአብራም ወንድ ልጅን ወለደች ለት ፤

ወሰመዮ ስሞ አብራም ለውእቱ ሕፃን ዘወለደት ሎቱ አጋር ይሰማኤል፣

አብራም፣ አጋር የወለደችለትን የልጁን ስም ይሰማኤል አለው፣ እግዚአብሔር ሰማኝ ማለት ነው ፤

፲፮፣ ወ፲፱ወኛቱ ዓመቱ ለአብራም አመ ወለደት ሎቱ አጋር ይሰማኤል ላ ፤

አጋር፣ ይሰማኤልን በወለደች ጊዜ፣ ለአብራም ሰማንያ አም ስት ዘመን ሆኖት ነበር ።

ምዕራፍ ፲ወ፯

፩፣ ወእምድ ስሞ ከኖ ለአብራም ፺ወ፱ተ ዓመተ አስተርአዮ እግዚአብሔር ለአብራም ፤

ከዚህም በኋላ ለአብራም ዘጠና ዘጠኝ ዓመት በሆነው ጊዜ እግዚአብሔር ለአብራም ታየው ተነጋገረው ፤

ወይቤሎ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ፈጣሪክ ዘሐርኩ በቅድሚክ ፤

በሔድክበት ሁሉ አብሬህ የምሔድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ አለው ፤

አሥምር ቅድሚያ ፤

ተገዘርልኝ አለው፣

ወኩን ንጹሐ ፤

ንጹሐ ኹን ማለት በግዝረት ህም ከአሕዛብ የተለየህ ኹን፣

፪፣ ወእመደም ኪዳነ ማዕከሊዮ ወማዕከሊክ ፤

በእኔና በአንተ መካከል መሐላ ዬን አጸናለሁ ፤

ወአበገኃክ ጥቀ ፤

እጅግም አበዛሃለሁ ፤

፫፣ ወወድቀ አብራም በገጹ ፣ አብራም በግንባሩ ወድቆ እጅ ነሣ ፤

፳፫፣ ወነሥኦ አብርሃም ለይስማኤል ወልዱ፣

አብርሃም ልጁን ይስማኤልን አመጣው፣

ወለኩሉ ልደ ቤቱ፣

ከቤቱ የተወለዱ የባሮቹን ልጆች ሁሉ፣

ወለኩሉ ተባዕት ዘተሣዩጦ በወርቁ፣

በወርቁ የገዛውን ወንዱን ባርያ ሁሉ፣

ወለኩሉ ሰብአ ቤቱ፣

ቤተሰቡን ሁሉ አምጥቶ፣

ወዝሮሙ ከተማ ሥጋ ነፍሱቶሙ በከመ ይቤሉ እግዚአብሔር፣

እግዚአብሔር እንዳዘዘው የአ ባለ ዘራቸውን ሰንኮፍ ገዘራ ቸው፣

፳፬፣ ወይላተ አሚረ ተስዓ ወተስዓቱ ዓመት ሎቱ ለአብርሃም አመ ተገ ዘረ ከተማ ነፍስቱ፣

አብርሃም የአባለ ዘሩን ሰንኮፍ በተዝረ ጊዜ ዘጠና ዘጠኝ ዓመት ሁኖት ነበር፣

፳፭፣ ወለይስማኤል ወልዱ ዐሠርቱ ወሠለስቱ ዓመቱ አመ ተገዘረ፣

ልጁ ይስማኤልም በተዝረ ጊዜ ዐሥራ ሦስት ዘመን ሁኖት ነበር፣

፳፮፣ ወበጊዜሃ በይላቲ ዕለት ተገዘረ አብርሃም፣

በጊዜሃ ጊዜ በዚያች ቀን አብርሃም ተገዘረ፣

፳፯፣ ወኩሉ ሰብአ ቤቱ ተገዘፍ፣

ቤተ ሰቡም ሁሉ ተገዘፍ።

ምዕራፍ ፲ወ፳

ገባኤ

፩፣ ወአስተርአዩ እግዚአብሔር ለአብርሃም በኅዝ ዕዕ መምሬ እንዘ ይነብር ኅዝ ጥጥተ ሐይመት ቀትረ፣

መምሬ ማለት ወይራ ግራር ማለት ነው፤ አብርሃም በቀትር ጊዜ በድንኳኑ ደጃፍ ተቀምጦ ሳለ እግዚአብሔር በወይራ በግራር አጠገብ ታየው ተነጋገረው፤ አንድም በድንኳኑ ደጃ በዕንጨት ወንበር ተቀምጦ ሳለ ታየው ተነጋገረው፣

፪፣ ወሶበ አልዐለ አዕይንቲሁ ወነጸረ፣

አንገቱን ቀና አድርጎ ዓይኑን አራምዶ ባዩ ጊዜ፣

ወናሁ ሠለስቱ ዕደው ይቀውሙ መልዕልቴሁ፣

እነሆ ሦስት ሰዎች፣ ከበላዩ ባለ ተራራ ቁመው አያቸው፣ (ሐተታ) ከድንኳኑ በላይ ተራራ አለ፣ በዚያው በተራራው ሥላሴ

ወደ እርሱ ሲወርዱ አይቶአቸዋል፣

ወርእዩ ወርጸ ለተቀብሎቶሙ እምኖ ጎተ ሐይመት፣

ባያቸውም ጊዜ ከድንኳኑ ደጃ ተነሥቶ ለመቀበል ፈጥኖ ሄደ፣

ወሰገደ ውስተ ምድር፣

ከምድር ወድቆ እጅ ነግ፣

፫፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለእርሱ በቅድመ አዕይንቲክ ኢትጎልፍ እምገብርክ፣

አቤቱ በፊትህስ ባለምዋልነትን ካገኘሁ አገልጋይህን አትለፈኝ አለው፣

፬፣ ናምጽአ ለክሙ ማዩ ወንሕጽብ እገሪክሙ፣

ውሀ አምጥተን እግራችሁን እንጠባችሁ፣ አንድም እግራችሁን እናጥባችሁ ዘንድ ውሀ እናምጣ አለ፣ (ሐተታ) ቅድመ አዕይንቲክ ብሎ አንድነትን፣ ናምጽአ ለክሙ ብሎ ሦስትነትን ተናገረ፣

፭፣ ወታጽልሉ ታሕተ ዕዕ ናምጽአ ኅብስተ ወትብልዑ፣

እህልም ትቀምሱ ዘንድ እስክና መጣላችሁ ድረስ፣ ከዛፉ ጥላ እረፉልን፣

ወእምዝ ተሐውፍ ኅዝ ሐለይክሙ እምክመ ግላሥክሙ ኅዝ ገብርክሙ፣ ከእኔ ከባርያችሁ ቤት ከገባችሁ በኋላ፣ ወደ አሰባችሁት ትሄዳላችሁ፣

ወይቤልም ግበር ከግሁ በከመ ትቤ፣

አሁን እንደ ተናገርኸው ይሁን አድርግ አሉት፣

፮፣ ወርጸ አብርሃም ኅዝ ሳራ ብእሲቱ ውስተ ሐይመታ፣

አብርሃምም ሚስቱ ሳራ ወዳለችበት ድንኳን ፈጥኖ ሄደ፣

ወይቤላ አፍጥኒ ወአብሕኢ ሠለስተ መሥፈርተ ስንዳል መግበሪ ዳፍንተ፣

ልጦ ገርዶ የወጣለት ሦስት መሥፈሪያ ስንዴ ዶቄት ፈጥነሽ ለውሰሽ ዳቦ ጋግሪ አላት፣

፯፣ ወርጸ አብርሃም ኅዝ አልሕምት፣

አብርሃምም ላሞች ወዳሉበት ፈጥኖ ሐይደ፣

ወነሥኦ አሐደ ላሕመ ንዑስ ወሠኖዩ ወወሀቦ ለቀሩልዔሁ፣

የሰባ የወፈረ አንድ ወይፈን አምጥቶ እረደው አወራርደው ብሎ ለብላቴናው ሰጠው፣

ወአፍጠነ ገቢርቶ፣

ብላቴናውም ፈጥኖ አርዶ አወራርዶ አቀረበለት፣

፰፣ ወአምጽአ ዕቋነ ወመዓረ፣

የረጋ ወተትና መዓር አመጣ፣

ወውእተ ላሕመ ዘገብረ አቅረበ ለሙወበልዑ፣

ያረደውን ያወራረደውን የወይፈኑንም ሥጋ አቀረበላቸው፣ በሉ ጠጡ፣

ው-አቱስ ይቀውም ኅበ ዕዕ ወይሚ ጥምሙ ፤

አብርሃምም ከዛፉ ሥር ፣ እንደም ከድንኳኑ ተራዳ አጠገብ አደግድጎ ቁሞ ያሳልፍ ነበር፤ (ሐተታ) የበሉትስ ምግብ እንደምን ነው ቢሉ፣ ሥላሴ በቤተ አብርሃም ፣ ሁለቱ መላእክት በሎጥ ቤት፣ ፋፋኤል በጦቢት ቤት የበሉት ምግብ፣ ግብር አምላካዊ ነው፤ አይመረመርም፤ ይኸውም ምሳሌ ነው ፣ ሦስት መሥፈሪያ ስንዴ፣ የሦስትነታቸው፣ አንድ ሆኖ መጋገፍ፣ የአንድነታቸው፣ ማር የአራት ምሳሌ ነው ፣ ማር ለጊዜው ሲይዝ የሚለቅ አይመስልም፤ ጳላ ግን ቶሎ ይለቃል፤ አራትም ስትሠራ የምታልፍ አትመስልም ነበር ፣ ጳላ ግን አልፋለችና ፣ ዕቋን የወንጌል ምሳሌ ነው፤ ይህ ቅቤ ለጊዜው የሚለቅ ይመስላል፤ ጳላ ሲያጥቡት አይለቅም፤ ወንጌልም ለጊዜው ስትሠራ የምታልፍ ትመስል ነበር፤ ጳላ ግን ጸንታ የምትኖር ሆናለችና ፤

፱፡ ወይቤሎ አይቱ ሳራ ብእሲትከ፣ እግዚአብሔርም አብርሃምን ሚስትህ ሳራ ወዴት ናት ? አለው ፣ (ሐተታ) ለጌታ ያለች በት ጠፍቶት አይደለም፤ አሁን

ትረክብ ሳራ ወልደ የሚለው ነውና ስለዚህ ነው ፤

ወይቤሎ ነያ ውስተ ሐይመት ፣

አብርሃምም ያቸው በድንኳን ውስጥ አለች አለው ፤

፲፡ ወይቤሎ ሶበ ገባእኩ እመጽእ ኅቤክ አመ ከመ የም ትረክብ ሳራ ወልደ፤

እንደ ዛሬ ጊዜ ተመልሼ በረድኤት ወደ አንተ በመጣሁ ጊዜ ሳራ ወንድ ልጅን ትወልዳለች አለው፤ (ሐተታ) ዓመት ጸንሳ ወልዳዋለችና፤ እንዲህ አለ? ቢሉ ሐምሌ በገባ በሰባት ቀን ተስፋውን ሰምታለች፤ ጽንሱ በመስከረም፣ ልደቱ በሰኔ ነው፤ ዓመት ሊመላ የቀረው ቀኑ ጥቂት ከሆነ ብሎ እንዲህ አለ፤ አንድም ሀውደ ዓመቱ ከተለወጠ ብሎ፤ አንድም እንደ ዛሬ ጊዜ (ከርሞ ይህን ጊዜ) ከሥጋህ ሥጋ፣ ከነፍስህ ነፍስ ነሥቼ ሰው ለመሆን በመጣሁ ጊዜ ፣ ሳራ ወንጌል ምእመናንን ታስገኛለች አለው፤ ምንው ከአብርሃም እስከ ጌታ ሁለት ሺህ ዘመን አይደለምን ? ቢሉ ፣ በጌታ ዘንድ ጥቂት ከሆነ ብሎ ፤

ወሰምዕት ሳራ እንዘ ትቀውም ኅበ ጥጥት እንዘ ሀለወት ድገሬሁ ፣

ሳራ በድንኳኑ ደጅ ከአብርሃም ጳላ ቆማ ሳለች ፣ ጌታ ልጅ ትወልዳለች ሲል ሰማች፤

፲፩፡ ወአብርሃምሰ ወሳራ ልሕቁ ጥቀ ወንጌል መዋዕሊሆሙ፤ ወንደጋ ለሳራ ትክቶ አንስት ፣

አብርሃምና ሳራ ግን የጉልማ ስነታቸው ወራት አልፎባቸው ፈጽመው አርጅተው ነበር ፣ ሳራንም የሴቶች ግዳጅ ትቷት ነበር ፤

፲፪፡ ወስሐቀት ሳራ በባሕቲታ ፣ ሳራም ብቻዋን ሳቀች፣ ማለት ተጠራጠረች ፤

እስመ ትቤ በልባ ዓዲዮኑ እስከ ይእዜ፣ ሲያረጁ አምባር ይዋጁ እንዲሉ፣ እስከ ዛሬ ድረስ ገና ቆንጆ ነኝን ? ብላ ፤

ወእግዚአዲሱ ልሕቀ ፣

ጌታዬም አርጅቷል (ትች) እኔ ገና ነኝን? ብላ፤ አንድም ወእግ ዚእየኒ ኢልሕቀ ይላል፤ ጌታ ዩስ አላረጅምን ? ብላ ተጠራጠረች ፤

፲፫፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም፣ ምንት አስሐቃ ለሳራ በባሕቲታ ፣

እግዚአብሔርም አብርሃምን ሳራ ብቻዋን ለምን ተጠራጠረች አለው ፤

እንዘ ትብል ዓዲዮኑ እስከ ይእዜ፣ ወእግዚአዲሱ ልሕቀ ፣

ጌታዬ አርጅቷል፤ እኔስ እስከ ዛሬ ገና ነኝን ? ብላ ፤

አማንኑ እወልድ ወናሁ ረግእኩ አንስ ፣

እነሆ እኔ ፈጽሞ አርጅቻለሁ፣ በውኑ እንግዲህ እኔ ልጅ እወልዳለሁን ? ብላ ለምን ተጠራጠረች ፤

፲፬፡ ዐኑ ነገር ዘይሰአኖ ለእግዚአብሔር ፤

በውኑ ካረጁ በጳላ እንዲወልዱ ማድረግ ለእግዚአብሔር ይሳነዋልን ?

በዝንቱ ጊዜ ሶበ ገባእኩ ኅቤክ በሳ ብዕታ ትረክብ ሳራ ወልደ ፣

ይህን ጊዜ በረድኤት ወደ አንተ በመጣሁ ጊዜ ከግዳጅዋ በነጻች በሰባተኛው ቀን ሳራ ወንድ ልጅን ታገኛለች ፣ (ሐተታ) ምንው አሁን ወንደጋ ትክቶ አንስት ብሎ አልነበረምን ቢሉ፣ ጳላ በተአምራት እንደገና ተመልሶታል ፣ አንድም በፍጹም ሃይማኖትዋ፣ በፍጹም ተስፋዋ ወንድ ልጅን ታገኛለች ፣ አንድም አስተርአዮ አስተርአዮ ያለው ሰባት ይሆናል ፣ ጌታም ለአብርሃም ሰባት ጊዜ ተገልጾ ለታል፣ በሰባተኛው ወንድ ልጅ

ታገኛለች አለው፤ አንድም በሰ ባተኛው ወር በጥቅምት ወንድ ልጅ ታገኛለች ሲለው ነው፤

፲፰፡ ወክህደት ሳራ እንዘ ትብል ኢሰሐቁ እስመ ፈርሀት ፤

ሳራም ስለ ፈራች እኔስ አልተ ጠራጠርኹም ብላ አሌ አለች፤ ወይቤላ አላ ሰሐቂ ፤

ጌታም ሳራን ተጠራጥረሻል እንጂ ለምን አልተጠራጠርኹም ትያለሽ አላት ፤

፲፰፡ ወተንሥኡ ክልኤቱ ዕደው እምሆ ወተመይጡ ወሐሩ መንገል ሰዶም ወገሞራ፤

ሁለቱ ሰዎች ከአብርሃም ቤት ወጥተው ወደ ሰዶም ወደ ገሞራ ሔዱ፤ አብነት አንጸሩ ይላል፤ ወደ ሰዶም አቅንተው ሔዱ ፤

ወሐረ አብርሃም ምስሌሆሙ ያስተፋ ንምሙ ፤

አብርሃምም ይሸኛቸው ዘንድ አብሮአቸው ሔደ ፤ (ሐተታ) ሠለስቱ ዕደው ያላቸው ሥላሴ ናቸው፤ የሔዱት ሁለቱ አብ መንፈስ ቅዱስ ናቸው፤ ከአብርሃም ቤት የቀረው አንዱ ወልድ ነው ፤ ከቤተ አብርሃም ሰው የሆነ እርሱ ነውና፤ ሐይመተ አብርሃም የእመቤታችን ምላሴ፤ ሥላሴ ከአብርሃም ቤት እንደ

ገቡ አብ ለአንጾዎ ፤ መንፈስ ቅዱስ ለአንጾሐ ፤ ወልድ በተ ለየ አካሉ ሥጋን ለመልበስ በእ መቤታችን የማደራቸው ምላሴ፤ አንድም ሠለስቱ ዕደው ያላ ቸው፤ ሁለቱ መላእክት ናቸው፤ አንዱ ጌታ ነው ፤ የሔዱት ሁለቱ መላእክት ፤ የመልአከ መበሥርዋ የቅዱስ ገብርኤልና የመልአከ ዑቃቢዋ የቅዱስ ሚካኤል ምላሴ ናቸው ፤

ወተመይጡ አብርሃም ወቆመ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

አብርሃምም ተመልሶ በእግዚአ ብሔር ፊት ቆመ ፤

፲፰፡ ወይቤሉ እግዚአብሔር ኢየሳ ብእ እምተላዲየ አብርሃም ዘእገብር አነ ፤

እግዚአብሔርም የሚሠሩትን ሥራ ከጠላት ይሠውሩታል እንጂ ከወዳጅ ይሠውሩታልን? ብሎ፤ እኔ የምሠራውን ሥራ ከወዳጄ ከአብርሃም አልሠውርም አለ ፤ አንድም በአምስት ሺህ ከአምስት መቶ ዘመን የማደርገውን ሥጋዌን ከአብርሃም አልሠውርም አለ ፤

፲፰፡ እስመ ሕዝብ ዐቢየ ወብዙኃ ይከውን ፤

ደግ ወገን ብዙ ወገን አደርገዋ ለሁና ፤

ወይትባረኩ ቦቱ ኩሎሙ አሕዛብ ምድር፤

አሕዛብም ሁሉ በእርሱ ይከብራሉና፤ አንድም በልጁ በክርስቶስ አሕዛብ ሁሉ ይከብራሉና፤ ኢየሱብእ ብለህ እሠር ፤

፲፱፡ እስመ አአምር ከመ ሀለም ለአ ብርሃም ያኡዝሙ ለደቂቁ ወለቤቱ፤

አብርሃም ልጆቹንና ቤተሰቦቹን ሕገ እግዚአብሔርን እንዲያስተምራቸው አውቃለሁና ፤

ወያዕተሙ ፍናዊሁ ለእግዚአብሔር፤

ሥርዓቱንም ጠብቁ ብሎ እንዲያስተምራቸው አውቃለሁና ፤

ከመ ይግቡ ምጽዋተ ወፍትሐ፤

እውነቱን ፍርድ ይፈርዱ ዘንድ፤ ምጽዋቱንም ይመጸውቱ ዘንድ፤

ከመ ይግቡ ሎሙ እግዚአብሔር ኩሎ ዘይቤሉ ለአብርሃም፤

እግዚአብሔር ለአብርሃም የነገረውን ሥርዓት ሁሉ ያደርግላቸው ዘንድ ፤

፳፡ ወይቤሉ እግዚአብሔር ለአብርሃም፤ ጽራሐሙ ለሰዶም ወለገሞራ በዝነ (በጽሐ) ወኃጢአቶሙኒ በዝነት ጥቀ ፤

እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው፤ በሰዶምና በገሞራ ያሉ ባለጸጎች ቅሠፈን፤ ቅሠፈን እያሉ መጮሃቸው በዝቷልና፤ ኃጢአታቸውም ከልክ አልፎአ

ልና፤ (ሐተታ) አሁን ባለጸጎች ቅሠፈን ብለው ጮኹው አይደለም፤ ድሀውን መበደል፤ ቅሠፈን ማለት ነውና ፤ አንድም የባለጸጎች ኃጢአታቸው፤ የድኅኛት ጩኸታቸው ፈጽሞ ከኔ ዘንድ ደርሷልና ፤

፳፩፡ ረድ እንከሰ ወእርአይ ለእመ በከመ ጽራሐሙ እንተ ትመጽእ ንቢየ ይፈጽምዋ ወእመ አኮሰ አአምር ፤

ወደ እኔ እንደምትመጣ እንደ ጩኸታቸው መጠን ይህችን ኃጢአታቸውን ይፈጽምዋትም አይፈጽምዋትም እንደ ሆነ ፤ በመዓት ወርጄ መርምሬ አውቃለሁ አለው፤ አንድም ኃጢአታቸውን አብዝተው እንደ መሥራታቸው መጠን መከራውን መታገሥ ይቻላቸው እንደ ሆነ በመዓት ወርጄ እመረምራለሁ፤ ወእመ አኮሰ፤ ያለዚያ ግን ደካማነታቸውን አውቃለሁ አለው ፤

፳፪፡ ወሶበ ተመይጡ እምሆ እልክቱ ዕደው መጽኡ ውስተ ሰዶም፤

እሊያ ሰዎች ተመልሰው ወደ ሰዶም በመጡ ጊዜ ፤

ወአብርሃምሰ ሀሎ ዓዲ ይቀውም ቅደመ እግዚአብሔር ፤

አብርሃም ግን ገና በእግዚአብሔር ፊት ቁሞ ነበር ፤

ጳጅ፣ ወቀርቦ አብርሃም ወይቤ ኢታ ማሰን እግዚአ ጸድቃን ምስል ኃጥ አን ፤

አብርሃም ቀርቦ እንዲህ አለ፡ አቤቱ ጌታዬ ጸድቃንን ከኃጥ አን ጋራ በአንድነት አታጥፋቸው ፤ አንድም ታጠፋቸው ዘንድ አገባብ አይደለም ፤

ወኢይኩን ጸድቅ ከመ ኃጥእ ፤

ደጉ ሰው በክፉ ሰው በደል አይጥፋ ፤

ጳ፬፣ ለእመ ሀልወ ኅምሳ ጸድቃን በውስተ ሀገር ታማስኖሙኑ ፤

ምን ደግ አለና እንዲህ ትላለህ ትላኝ እንደሆነ ፤ በአምስቱ አገር አምሳ ደጋግ ሰዎች ቢገኙ ይቅር አትልምን? ታጠፋለህን?

ወኢታሐዩኑ በእንተ ሻ ጸድቃን ኩሎ ብሔረ ፤

አምሳ ደጋግ ሰዎች ቢገኙ ፤ ስለነሱ ብለህ ሀገሩን ሁሉ ይቅር አትልምን ?

ጳ፭፣ ሐሰ ለከ እግዚአ ኢትግበር ዘንተ ነገረ ፤

አቤቱ ይህን ነገር ታደርግ ዘንድ አገባብህ አይደለም ፤

ወኢትቅትል ጸድቃን ምስል ኃጥአን፤

ደጋጎችን ሰዎች ከክፉዎች ሰዎች ጋራ አንድነት አታጥፋ ፤

ሐሰ ዘትኔንና ለኩላ ምድር ኢትግ በር ዘንተ ደይነ ፤

ዓለምን ሁሉ የምትገዛ አንተ አቤቱ ይህን ቀጥጥ ፍርድ ታደርግ ዘንድ አገባብህ አይደለም ፤

ጳ፮፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ፤

እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው ፤

ለእመ ረከብኩ ውስተ ሀገረ ስዶም ኃምሳ ጸድቃን አድኅን ኩሎ ሀገረ በእንተአሆሙ ፤

ስዶም በሚባል ሀገር አምሳ ደጋግ ሰዎች ካገኘሁ ስለ እነሱ ብዬ ሀገሩን ሁሉ ከጥፋት አድነዋለሁ አለው ፤ (ሐተታ) ከአምስቱ አገሮች ፀጶር ፀጶር ሰው ቢገኝ ሲል ነው ፤

ጳ፯፣ ወአውሥአ አብርሃም ወይቤ፤

አብርሃም መልሶ እንዲህ አለ፡

ይእኔ አኅዘኩ እትናገር ምስል እግ ዚእየ እግዚአብሔር ፤

እኔ ዛሬ ከጌታዬ ከእግዚአብሔር ጋራ እነጋገር ጀመር ፤

ወአንሰ መሬት ወሐመድ አነ ፤

እኔስ ከፈጣሪ ጋራ ለመነጋገር የማልበቃ አፈር ትቢያ ነኝ ፤

ጳ፰፣ እመሰኔ ውኅዱ እምእልክቱ ጸድቃን ኃምስቱ ታማስንኑ ኩሎ ሀገረ በእንተ ኃምስቱ እል ውኅዱ፤

ከአምሳው አምስት ሰዎች ቢጉድሉ ፤ አምስት ሰዎች ስለጉድሉ ሀገሩን ሁሉ ታጠፋለህን አለው ፤

ወይቤሎ እግዚአብሔር እመ ረከብኩ በሆዩ አርብዓ ወኃምስተ ኢያማስን በእንተአሆሙ ፤

እግዚአብሔርም አብርሃምን በዚያ አርባ አምስት ደጋግ ሰዎች ካገኘሁ ፤ ስለነርሱ ሀገሩን ሁሉ አላጠፋም አለው ፤ (ሐተታ) አሁን ከአምስቱ አገሮች ዘጠኝ ዘጠኝ ደጋግ ሰዎች ቢገኙ ይቅር እላለሁ ሲል ነው ፤

ጳ፱፣ ወይቤሎ አብርሃም ለእመኬ ተረክቡ በሆዩ አርብዓ፤

አብርሃምም በዚያ አርባ ደጋግ ሰዎች ቢገኙ ይቅር አትልምን? አለው፤

ወይቤሎ እግዚአብሔር ኢያማስን በእንተ አርብዓ ፤

እግዚአብሔርም አርባ ደጋግ ሰዎች ካገኘሁ አላጠፋም አለው፤ (ሐተታ) አሁን ከአምስቱ አገሮች ስምንት ስምንት ደጋግ ሰዎች ቢገኙ ይቅር እላለሁ ሲል ነው ፤

፴፣ ወደገመ ዓዲ ብሂሎቱ አብርሃም ወይቤሎ፤

አብርሃምም ዳግመኛ እንዲህ ብሎ ተናገረ፡

እመሰኔ በሆዩ ተረክቡ ሰላሳ፤

በዚያ ሰላሳ ደጋግ ሰዎች ቢገኙ ሳይቅር አትልምን አለው፤

ወይቤሎ ኢያማስን በእንተ ሰላሳ፤

እግዚአብሔርም ሰላሳ ደጋግ ሰዎች ከተገኙስ ይቅር እላለሁ አለው፤ (ሐተታ) ከአምስቱ አገሮች ስድስት ስድስት ደጋግ ሰዎች ቢገኙ ይቅር እላለሁ ሲል ነው ፤

፴፩፣ ወይቤሎ አብርሃም እስመ ተብዋሕኩ እትናገር ምስል እግዚአብሔር ለእመኬ ተረክቡ በሆዩ ዕሥራ ፤

አብርሃምም ካንተ ከጌታዬ ጋራ ለመነጋገር ፈቅደህልኛልና በዚያ ሀያ ደጋግ ሰዎች ቢገኙ ሳይቅር አትልምን አለው ፤

ወይቤሎ ኢያማስን በእንተ ዕሥራ፤

ሀያ ደጋግ ሰዎች ከተገኙስ አላጠፋም አለው፤ (ሐተታ) አሁን አራት አራት ሲል ነው ፤

፴፪፣ ወይቤሎ አብርሃም አብሔኒ እግዚአ እንብብ ዓዲ ፤

አብርሃምም አቤቱ ጌታዬ ዳግመኛ እናገር ዘንድ ፍቀድልኝ አለው፤ (ሐተታ) ምነው እስካሁን ሲናገር መጥቶ የለምን ቢሉ

ጥያቄ አብዝቶበታልና እንዳይሰለገብኝ ብሎ ፤

ወለእመኔ ተረክቡ በሆኖ ሰውርቱ ፤ በዚያ ዐሥር ደጋግ ሰዎች ቢገኙላቸው ይቅር አትልምን? አለው፤

ወይቤሎ ኢያማስን በእንተ ሰውርቱ፤ ዐሥር ደጋግ ሰዎች ከተገኙ አላጠፋም አለው፤ (ሐተታ) አሁን ሁለት ሁለት ሲል ነው ፤ ከዚህም እመሰኔ ተረክቡ ኃምስቱ ያለበት ነው፤ አብርሃም ጌታን አምስት ደጋግ ሰዎች ቢገኙላቸው ይቅር አትልምን ? አለው ፤

ጌታም አምስት ደጋግ ሰዎች ከተገኙስ ይቅር አላለሁ አለው፤ ወሰብ አካለ ተናገሮቹ ለአብርሃም ኅላፊ እግዚአብሔር፤

እግዚአብሔርም ከአብርሃም ጋራ ተነጋግሮ ከጨረሰ በኋላ ተሠወረው (ረቀቀው)፤

ወአብርሃምን ገብሎ ኅዳር ምንገራው፤ አብርሃምም ቀድሞ ወደነበረበት ቦታ ተመለሰ፤ (ሐተታ) በሰደም ለጥ ከነልጆቹ ደጋግ ሰዎች ነበሩና በእንተ ሠለስቱ ይለኛል ብሎ ከዚህ በኋላ ተሠወሮታል።

ምዕራፍ ፲፱

፩፡ ወበጽሑ እልክቱ ፪ኢቱ መላእክት ውስተ ሰዶም ፍና ሠርክ ፤

እኒህ ሁለቱ መላእክት ሰዶም ከሚባል ሀገር ማታ ጊዜ ደረሱ፤

ወሎጥኒ ሀሎ ይነበር ውስተ አንቀጽ ሀገር ሰዶም ፤

ሎጥም ሰዶም በሚባለው ሀገር ካደባባይ ተቀምጦ ነበር፤ (ሐተታ) መጽተኛ ይኖር በሀገር ፤ ይሰጡት ከድንበር እንዲሉ፤ እንዳላስጠጉት ለማጠየቅ ፤ ይነበር ውስተ አንቀጽ አለ ፤ አንድም ከግብራቸው እንዳልተቀላቀለ ለማጠየቅ ነው ፤

ወሰብ ርእዮሙ ተንሥኦ ወተቀበሎሙ ወሰገደ ሎሙ ፤

ባያቸውም ጊዜ ተነሥቶ እጅ ነሥቶ ተቀበላቸው ፤ እጅ ነግቸው ፤

፪፡ ወይቤሎሙ አጋእዝትዮ ገነሡ ኅዳር ቤተ ገብርክሙ ወኅድሩ ወተሐጸቡ እገሪክሙ ፤

ሎጥ ሁለቱን መላእክት እንዲህ አላቸው፤ ጌቶቹ ከኔ ከባሪ ያችሁ ቤት ገብታችሁ እግራችሁን ታጥባችሁ እደሩ አላቸው፤

ወትገይሙ በነገህ ወተሐውሩ ፍኖ ተክሙ ፤ ከኔ ቤት አድራችሁ ማለዳ ትሔ ዳላችሁ ፤

ወይቤልም አልቦ አላ ነገድር ውስተ መርኅብ ፤

ከዚህ ከሚዳው እናድራለን እንጂ ከሰው ቤት አንገባም አሉት፤ (ሐተታ) የገይማኖቱን

ጽናት የልቡን ትጋት ለማየት እንዲህ አሉት ፤

፫፡ ወሰገደ ሎሙ በገጹ ወአገበሮሙ፤ ከእግራቸው ላይ ወድቆ ግድ ወደቤት ግቡልኝ አላቸው ፤ (ሐተታ) አብርሃም እንግዳ መቀበልን አስለምዶት ነበርና ፤

ወግገሙ ኅዳር ወሰብ ሎቱ፤ እሺ ብለው ወደ ቤቱ ገቡ ፤ ወገብረ ሎሙ ዳፍንተ ናዕተ ፤ ከገቡለትም በኋላ አምባሻ አስጋገረላቸው ፤

ወበልዑ ወሰትዩ ፤ እነሱም በሉ ጠጡ ፤

፬፡ ወእንበለ ይስክቡ ሰብአ ለይላቲ ሀገር ፤ ገና ሳይተኙ የዚያች ሀገር ሰዎች ተሰብስበው መጥተው፤

አገትዋ ለቤቶሙ ኮሎ ሰብአሙ ኅብረ ንዑሶሙ ወወቢዮሙ ፤ ታናሹም ታላቁም ሁሉ በአንድነት ሂደው የሎጥን ቤት ከበቡዋት ፤ (ሐተታ) ብዙ ኃጢአት የሚሠራ በጉልማስነት ወራት ነበረ ፤ ከዚህ ግን ሽማግሌችም ኃጢአት ሠሩ ለማለት ንዑሶሙ ወወቢዮሙ አለ ፤

፭፡ ወጸውዕም ለሎጥ ወይቤልም ፤ ሎጥንም ጠርተው እንዲህ አሉት ፤

አይቱ እሙንቱ ዕድሜ እለ ቦኡ ኅዳር ሌሊተ ፤

በሌሊት ከአንተ ዘንድ የገቡት ሰዎች ወዴት ናቸው ፤ ወአውዕለሙ አፍኦ ከሙ ንሐሮሙ፤

እንደርስባቸው ዘንድ ወደዚህ አውጣቸው አሉት ፤ (ሐተታ) ኢትሐርን ይዘው ከሙ ንሐሮሙ አለ ፤

፮፡ ወወዕለ ሎጥ ኅዳርሙ ኅዳር ጥገት ቅድሚያሙ ወወወሙ ጥገተ ድገሬቡ፤ ሎጥም ደጃን ወደ ኋላው ዘግቶ ሰብአ ሰዶም ወዳለብት ወደ ደጅ ወጣ፤ (ሐተታ) እንደ ቆራጣ (ቆራጣ የቦታ ስም) ቤት በውስጥም በእዳሪም የሚዘጋ ነው፤

፯፡ ወይቤሎሙ ሐሰ ለክሙ አኃውዮ ኢታሕሰሙ ላዕል እሉ ፤ ሎጥም ወንድሞቹ በእነዚህ ሰዎች ላይ የማይገባ ክፉ ሥራ አትሥሩ አላቸው ፤

፰፡ ወናሁ ብዩ ክልኢቲ አዋልድ ዘኢያለመራ ብእሴ ፤ ፊቃደ ሥጋ ቢጸናባችሁ ስንኳ፤ ከወንድ ያልደረሱ ሁለት ሴቶች ልጆች አሉኝ ፤

ወአውዕለን ለክሙ ወገበርዎን ዘከሙ ይኢድመክሙ ፤ አውጥቼ ለእናንተ ልስጣችሁ፤ እናንተ እንደወደዳችሁ አድርጉዋቸው ፤

ወባሌቱ ላዕል እሉ ዕደው ኢትግበሩ ምንተኒ ሀመግ እለ ቦኡ ታሕተ ጽላ ሎተ ቤትዮ ፤

ከቤቱ እናድራለን ብለው በገቡ ሰዎች ላይ የማይገባ ሥራ አት ሥሩ እንጂ ልጆቹን አውጥቼ እሰጣችኋለሁ አላቸው ፤

፱፡ ወይቤልዎ ሐር ከሀከ ፤

ሎጥን ወግድ ወዲያ አሉት ፤ ቦእከ ከመ ትጎድር ወአኮ ከመ ትኩንን ፤

በሀገራችን እኛን መስለህ ልትኖር መጣህ እንጂ፤ እኛን ልትሠራ ልትቀጣ መጥተሃልን ? ወግድ ወዲያ ፤

ወይእዜኒ ኪያከ ንግድ ፈድፋድ እም ኔሆሙ ፤

ያለዚያ ግን ከነዚያ ይልቅ በአንተ እንጫወትብሃለን አሉት ፤

ወተገዮልዎ ሎቱ ፈድፋድ ወተርቡ ከመ ይሰብርዎ ለጥጎት ፤

እርሱን ተጋፍተው አልፈው ግንቃውን ለመስበር ወደ ደጃፋ ቀረቡ ፤

፲፡ ወአውዕኡ እደዋሆሙ እልክቱ ዕደው ወሰሐብዎ ለሎጥ ወአብእዎ ጎቤሆሙ ውስተ ቤቱ ፤

እኒህም ሁለቱ መላእክት እጃቸውን አውጥተው ሎጥን ስበው ወደ ቤቱ አገቡት ፤

ወዐዐው ጥጎት ፤

ግንቃውንም በውስጥ ዘገታት ፤

፲፩፡ ወለእልክቱሰ ዕደው እለ ሀለው ትድመ ጥጎቱ ለውላቱ ቤት ፤

በቤቱ ደጃፍ ያሉትን እነዚያን ሰዎች ግን ፤

አያርዎሙ አዕይንቲሆሙ ለንዑሶሙ ወለዐቢዮሙ ፤

ትንሹንም ትልቁንም ሲያዩ እንዲያዩ አደረግዋቸው ፤

ወሰርሐ እንዘ የኃሥሥዎ ለውላቱ ጥጎት ወገጥእዎ ፤

ደጃ ጠፍቶዋቸው በመፈለግ እጅግ ደከሙ ፤

፲፪፡ ወይቤልዎ ለሎጥ እልክቱ መላ እክት ቦኡ ዘብከ ቦዝዮ ታኦኃ አው ታሕግ ፤

እሊያም መላእክት ሎጥን እንዲህ አሉት ፤ በዚህ ሀገር ወንድም ወይም አማች የለህምን፤

ወእመኒ ደቂቅ ወአዋልድ ፤

ወንዶችና ሴቶች ልጆች የለህምን ?

ወእመቦ ዘብከ ሀርክ ውስተዝ ሀገር አውዕለሙ እምዛቲ ሀገር ፤

በዚህ ሀገር ወዳጅ ዘመድ ያለህ እንደ ሆነ ከዚህች ሀገር ይዘሃቸው ውጣ ፤

፲፫፡ እስመ ናማስና ንሕነ ለዛቲ መካን ፤

ይህችን ሀገር እናጠፋታለንና፤

እስመ ዐብዩ ገዢሙ በቅድመ እግዚአብሔር ወፊኑወን ከመ ንደምስሳ፤

የባለአንች ኃጢአታቸው የድጥኞች ልቅሷቸው በእግዚአብሔር ፊት ስለ በዛ እናጠፋት ዘንድ ልኮናልና ፤

፲፬፡ ወወዕኦ ሎጥ ጎበ ታሕግሁ እለ ይነሥእምን ለክልኤሆን አዋልዲሁ ወይቤሎሙ ተንሥኡ ወግኡ እምዝንቱ ሀገር እስመ ይደመስሶን እግዚአብሔር ፤

ሎጥም ሁለቱን ልጆቹን ሊያገቡ ወደ ተጫሬቤ ወደ አምቻዎቹ ሂዶ እግዚአብሔር ይህን ሀገር ሊያጠፋው ነውና ተነሡ እንውጣ ብሎ ነገራቸው ፤

ወመሰሎሙ ለታሕግሁ ከመ ዘበሥላቅ ይቤሎሙ ፤

አማቾቹም ሎጥ ዋዛ ፈዛዛ ነገርን የነገራቸው መስሏቸው ነበር ፤

፲፭፡ ወሶበ ኮነ አፈ ጽባሕ አኃዙ ያጉጉዕዎ መላእክት ለሎጥ ፤

በነጋ ጊዜ መላእክት ሎጥን ያስቸኩሉት ጀመር ፤

ወይቤልዎ ተንሥእ ወንግእ ክልኤ ሆን አዋልዲከ ውበእሲተከ ፤

ልጆችህንና ሚስትህን ይዘህ ተነሣ አሉት ፤

ወግኦ ከመ አንተኒ ኢትሙት በኃጢአቶሙ ለሰብእ ይእቲ ሀገር ፤

በዚህች ሀገር ሰዎች ኃጢአት አንተም አብረህ እንዳትጠፋ ፈጥነህ ውጣ አሉት ፤

፲፮፡ ወአጎዘዎ እዲሁ እልክቱ ዕደው ወእደ ብእሲቱ ፤

ቤት ልቀቁኝ ልቀቁኝ አትልምና ዳ ቢልባቸው አንዱ መልአክ በአንዱ እጁ ሎጥን ፤ በአንዱ እጁ የሚሰቱን እጅ ይዞ ፤

ወክልኤሆን አዋልዲሁ ፤

አንዱም መልአክ የሁለቱን ልጆቹን እጃቸውን ይዞ አወጣቸው፤

እስመ ምሕሙ እግዚአብሔር ፤

እግዚአብሔር ራርቶላቸዋልና፤

፲፯፡ ወይቤልዎ ሶበ አውዕእዎ አፍኦ አድጎን ነፍሰከ ወኢትነጽር ድጎሬከ፤

ወደ ውጭም ከአወጡት በኋላ ሰውነትህን ከጥፋት አድን ዙረህም ወደ ኋላ አትይ አሉት ፤ ለጊዜው ከጥፋት እንዲድን ነው፤ ፍጻሜው ግን ከመነናችሁ በኋላ ወደ ዓለም አትመለሱ ሲል ነው ፤

ወኢትቁም ውስተ አድያሚሃ ወውስተ ደብራ ለዛቲ ሀገር ፤

በዚህች ሀገር በዳርቻዎም በተራራዎም አትቁም ፤

ከመ ኢትርከብከ ለከኒ እከት ፤
እነዚያን ያገኘ ጥፋት አንተንም
እንዳያገኘህ ፤

፲፰፡ ወይቤሎ-ሎ ሎጥ ብቀሎኒ
አጋእዝትዮ እመ ረከብኩ ምሕረተ
በቅድሚክመ ፤

ሎጥም እንዲህ አላቸው፤ በፊ
ታችሁ ባለምዋልነትን ካገኘሁስ
በጅ በሉኝ ፤

፲፱፡ ወአዕበይኮ ለምሕረትክ ምስልዮ
ከመ ታሕደዋ ለነፍስዮ ፤

ከሁለቱ አንዱን የቀረበውን እን
ዲህ ይለዋል፤ ሰውነቴን ታድናት
ዘንድ ይቅርታህን ለኔ አብዛ
ልኝ ፤

አንሰ ኢይክል አድኅኖ ርእስዮ በው
ስተ ደብር ፤

እኔ ወደ ፍቅ ተራራ ሸሸኼ
ራሴን ማዳን አይቻለኝም (ትች)፤

ከመ ኢትርከብኒ እከት ወኢይሙት፤

በዚህ ምክንያት ይህች መከራ
አግኝታኝ እንዳልሞት ፤

፳፡ ወናሁ ዛቲ ሀገር ቅርብት ይለቲ፤
እነሆ ይህች ሀገር ቅርብ ናትና፤

ወንስቲት ፤

መንገድዋ ጥቂት ነውና ፤

ፋጽ ህዩ ወአድኅን ርእስዮ ፤

ወደዚያ ፈጥኜ ሂጅ ራሴን አድ
ንባት ዘንድ ይህችን በፊቴ ያለች
ሀገር አታጥፋብኝ ፤

ወኢኮነት ንስቲተ እምከመ ድንነት
ነፍስዮ፤

ሰውነቴም በዚህች ሀገር ከጥ
ፋት ከዳነች ያደረግሀልኝ ቸር
ነት ጥቂት አይደለችም ፤

፳፩፡ ወይቤሎ ናሁ አድጋንክዋ ለገ
ጽከ ፤

እነሆ ላንተ ብዬ በፊትህ ያለች
ውን ሀገር ከጥፋት አድናታለሁ፤

ወበከመ ትቤ ኢይገፈትዓ ለዛቲ
ሀገር እንተ በእንቲአሃ ነብከኒ ፤

ወደዚያች ሀገር ሔጄ ሰውነ
ቴን ላድን አታጥፋብኝ ብለህ
እንደለመንሽኝ አላጠፋትም ፤

፳፪፡ አፍጥን እንከ ወአድኅን ርእስከ
በህዮ ፤

እንከያስ ፈጥነህ ከዚያች ሀገር
ተሻግረህ ራስህን አድን ፤

በእንተ ዝንቱ ተሰምዮት ይለቲ ሀገር
ሴኅር ፤

ስለዚህ ነገር ያች ሀገር ሴኅር
ተባለች ፤ (ሐተታ) ሴኅር ማለት
ምስጋረ እግር ማለት ነው ፤
ሎጥ ፈጥኖ ገብቶ ስለ ዳነባት ፤

፳፫፡ ወወረቀ ፀሐይ በዲበ ምድር
ወሎጥኒ ቦአ ውስተ ሴኅር ፤

ፀሐይም በምድር ላይ ወጣ ፤
ሎጥም ወደ ሴኅር ገባ ፤

፳፬፡ ወአዝነመ እግዚአብሔር ላዕለ
ሰዶም ወገሞራ እሳተ ወተዩ እምንበ
እግዚአብሔር እምሰማይ ፤

እግዚአብሔርም ከእሱ ዘንድ
ከሰማይ በሰዶምና በገሞራ ላይ
እሳትና ድኝ አዘነመ፤ (ሐተታ)
እግዚአብሔር እምነበ እግዚአ
ብሔር ማለቱ አንድነቱን ሦስ
ትነቱን ሲያይ ነው ፤

፳፭፡ ወገፍትዮን ለእማንቱ አህጉር
ወለአድያሚሆን ምስለ ኮሎሙ እለ
ይነብሩ ውስጥቶን ፤

ሰዶምንና ገሞራን አውራጃቻቸ
ውንም ሁሉ በነርሱ ከሚኖሩባ
ቸው ሰዎች ጋራ አጠፋቸው ፤

ወለኮሎ ዘርአ ምድሮሙ ፤

አዝመራቸውን ሁሉ በእሳት
አጠፋ ፤

፳፮፡ ወነጸረት ብእሲተ ሎጥ ድኅ
ሬሃ ወኮነት ሐውልተ ዒው ፤

የሎጥም ሚስት ወይ ሀገራ
ሰዶም ብላ ዙራ ብታይ የጨው
ደንጊያ ሆነች ፤ (ሐተታ) ስለ
ምን የጨው ደንጊያ አደረጋት
ቢሉ፤ ጨው አይረባም ጉልቻ
ቢያደርጉት ይፈነዳል፤ ከተክል
መካከል ቢጥሉት ተክል ያደ
ርቃል፤ እርስዋም እንደዚሁ
ሁሉ አትረባም ሲል፤ የጨው
ደንጊያ አደረጋት፤ አንድም
ጋጠአት ጨው ጨው ይላት

ነበርና ፤ አንድም ጨው ልበ
ደር ብላ ሔዳ አዕናቀሩ የመ
ሰሉ ሰዎች መጥተውላችኋል
መጥታችሁ ፈቃዳችሁን ፈጽሙ
ብላ ተናግራ ነበርና፤ ስለዚህ
የጨው ደንጊያ አደርጓታል፤
ይህችንም የሎጥን ሚስት ጌታ
በወንጌል የመናንያን ምሳሌ
አድርጓታል፤ መላእክት ዙረሽ
አትዩ ቢሏት ዙራ አይታ
የጨው ደንጊያ እንደሆነች እና
ንተም ከመነናችሁ በኋላ ወደ
ዓለም ብትመለሱ ትጎዳላችሁ
ሲል ነው ፤

፳፯፡ ወኒው አብርሃም ውስተ ገዙ
መካን ኅበ ቆመ ቅድመ እግዚአብ
ሔር ፤

አብርሃም በእግዚአብሔር ፊት
ቆሞ ወደነበረበት ቦታ ተመልሶ፤

፳፰፡ ወነጸረ ላዕለ ገጸ ሰዶም ወገ
ሞራ ወላዕለ ኮሎ አድያሚሆን ፤

ወደ ሰዶምና ወደ ገሞራ በዙራ
ያቸው ወዳሉ ሀገሮችም ሁሉ
ተመለከተ ፤

ወሶበ ርእዮ ናሁ የዐርግ ነድ እም
ድር ከመ ጢሳ እቶን ፤

በተመለከተም ጊዜ እነሆ የም
ድጃ ጢስ በዝቶ እንዲወጣ
እሳቱ እየተጎራደ ከምድር
ሲወጣ አየ ፤

፳፱፡ ወኮነ ሶበ ደምሰሶን እግዚአብሔር ለእግዥናቱ አህጉር ወለኩሉ አድያሚሆን እለ ውስጥን ሞገድ ሎጥ፤ እግዚአብሔርም ሰዶምንና ገሞራን ሎጥ የሚኖርባቸውንም አውራጃዎች ሁሉ ባጠፋቸው ጊዜ እንዲህ ሆነ ፡

ተዘከሮ እግዚአብሔር ለአብርሃም፤ ኮነ ያለውን ተዘከሮ ብሎ አመጣው፤ አብርሃምን በረድኤት አሰበው ፡

ወአውፅአ ለሎጥ እግዳስላ ሙስና ፤ ሎጥን በእሳት ተቃጥሎ ከመሞት አዳነው ፡

፴፡ ወዐርገ ሎጥ እምሴጎር ወንደረ ውስጥ ደብር ፤ ሎጥም ከሴጎር ወጥቶ በተራራ ላይ ተቀመጠ ፡

ወክልኤቲ አዋልዲሁ ምስሌሁ፤ ሁለቱ ሴቶች ልጆችም አብረውት ነበሩ ፡

እስመ ፈርሀ ነቢረ ውስጥ ሴጎር ፤ በሴጎር መካከል መኖርን ፈርቷልና ፤

ወነቢረ ውስጥ በዓት ውእቱ ወክልኤሆን አዋልዲሁ ፤ ሁለቱን ልጆቹን ይዞ ከተራራው ጥግ ባለ ዋሻ ተቀመጠ፤

፴፩፡ ወትቤላ እንተ ትልህቅ ለእንተ ትንፅህ፤ ትልቂቱ ትንሹቱን እንዲህ አለቻት ፡

ናሁ አቡነ አረጋዊ ውእቱ ፤ እነሆ አባታችን አርጅቷል ፡ ወአልዐ ሰብእ ዘይበውእ ኅቤን ፤ እኛን የሚያገባን ባል አናገኝም፤ ከመይትወለድ ውስጥ ኩሉ ምድር፤ በምድር ሁሉ መልቶ የሚኖር ልጅ ይወለድ ዘንድ ፡

፴፪፡ ንዲ ናስቶዮ ለአቡነ ወይን ፤ አሁንም አባታችንን ወይን አጠጥተን አስክረን ፡

ወንስክብ ምስሌሁ ወናትም ዘርእ እምአቡነ ፤ ከአባታችን ጋራ ተገናኝተን በአባታችን እግር የሚቆም ዘር እንተካ አለቻት ፡

፴፫፡ ወአስተያሁ ወይን ለአቡሆን ፤ አባታቸውን ወይን አጠጥተው አሰከሩት ፡

ወበይእቲ ሌሊት እንተ ትልህቅ ቦአት ወሰከባት ምስላ አቡግ ፤ በዚያች ሌሊት ትልቂቱ ገብታ ከአባትዋ ተገናኘች ፡

ወኢያእመረ በሰኪቦታ ወበተንሥ አታ ፤ አባትዋ ግን ከእርሱ ጋራ ተገናኝታ ተነሥታ ስትሔድ አላወቀም ነበር ፤ (ሐተታ) አካል ከአካል ሲከፈልስ ሳያውቅ አይቀርም ብሎ የርሱ ልጅ መሆን ዋን አላወቀም ነበር ፡

፴፬፡ ወእምዝ ትባላ እንተ ትልህቅ ለእንተ ትንፅህ ፤ ከዚህ በኋላ ትልቂቱ ትንሹቱን እንዲህ አለቻት ፡

ናሁ ሰኩባኩ ትግልም ምስላ አቡነ፤ እነሆ ትናንትና እኔ ከአባታችን ጋራ ተገናኝሁ ፤ ወካፊስ ናስቶዮ ወይን ፤ ዳግመኛ ወይን አጠጥተን እናስክረውና ፤ ስክቢ ምስሌሁ በሣቲ ሌሊት ፤ አንቺም በዚህች ሌሊት ከእርሱ ጋራ ተገናኝኪ ፤ ወናትም ዘርእ እምአቡነ ፤ የሚተካ ዘር ከአባታችን እንውለድ አለቻት ፤

፴፭፡ ወአስተያሁ ወይን በይእቲ ሌሊት ፤ ዳግመኛም በዚያች ሌሊት ወይን አጠጥተው አባታቸውን አሰከሩት ፤

ወቦአት እንተ ትንፅህ ወሰከባት ምስላ አቡግ ፤ ታናሹቱም ገብታ ከአባትዋ ጋራ ተገናኘች ፤

ወኢያእመረ በሰኪቦታ ወበተንሥ አታ ፤ እርስዋም ተገናኝታ ተነሥታ ስትሔድ አላወቀም ፤ (ሐተታ) ዘርስ ከአካል ሲከፈል ሳያውቅ አይቀርም ብሎ የእርሱ ልጅ መሆንዋን አላወቀም ፤

፴፮፡ ወፀንሳ ከልኤሆን አዋልዲሁ ለሎጥ እምሴጎር ፤ የሎጥም ሁለቱ ልጆቹ ከአባታቸው ጸነሱ ፡

፴፯፡ ወወለደት እንተ ትልህቅ ወልደ ፤ ትልቂቱ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ወሰመየቶ ስሞ ሞአብ ፤ ስሙንም ሳትፈራ ሳታፍር ሞአብ አለችው ፤ ዘእምአቡዮ ብሃል ፤ ከአባቱ የወለድሁት ማለት ነው ፤

ወውእቲ አቡሆሙ ለሞአባውያን ፤ ይኸውም የሞአባውያን አባታቸው ነው ፤

፴፰፡ ወወለደት ወልደ እንተ ትንፅህ ፤ ታናሹቱም ወንድ ልጅ ወለደች፤ ወሰመየቶ ስሞ አሞን ፤ ስሙንም አሞን አለቺው ፤ እንዘ ትብል ወልደ ሕዝብዮ ፤ ከዘመዴ የወለድሁት ነው ስትል፤ (ሐተታ) ይህች ትሻል ትልቂቱ ገልጸ ከአባቱ ወለድሁ ብላ ነበርና ፤

ወውእቲ አቡሆሙ ለአሞናውያን እስከ ዮም ፤ ይኸውም እስከ ዛሬ የአሞናውያን አባት ነው ፡፡

ምዕራፍ ፳

ገባኢ

፩፡ ወተንሥአ አብርሃም እምሆ ወሐረ መንገል ምድረ ዐዜብ ፤

አብርሃም ከዚያ ተነሥቶ በም ሥራቅ አጠገብ ወዳለው ሀገር ሔደ ፤

ወኃደረ ማዕከል ቃዴስ ወማዕከል ሱሬ ፤

በቃዴስና በሱሬ መካከል ባለው ቦታ አደረ ፤

ወነበረ ውስተ ጌራራ ፤

ከዚያም ተነሥቶ በጌራራ ተቀ መጠ፤

፪፡ ወይቤሎም አብርሃም በእንተ ሳራ ብእሲቲ እንትየ ይእቲ ፤

አብርሃም የጌራራ ሰዎች በሳራ ምክንያት የሚገድሉት ቢሆን እንጅ ናት አለ ፤

ወለእከ አቤሚሌክ ንጉሠ ጌራራ ወነሥአ ለሳራ ፤

የጌራራ ንጉሥ አቤሚሌክም ሳራን ልኮ አስወሰዳት ፤

፫፡ ወዐአ እግዚአብሔር ንበ አቤ ሚሌክ በይእቲ ሌሊት እንዘ ይነ ውም ፤

አቤሚሌክ በዚያች ሌሊት ተኝቶ ሳለ እግዚአብሔር በመዓት መጣበት ፤

ወይቤሎ በሕልም ናሁ ትመውት እንተ በእንተ ዛቲ ብእሲት እንተ ነግእካ ፤

ቀምተህ በወሰድኻት በሳራ ምክንያት እነሆ ትቀሠፋለህ አለው ፤

እስመ ብእሲተ ብእሲ ይእቲ ፤

የጉልማሳ ሚስት ናትና ፤

፬፡ ወአቤሚሌክሰ ኢለከፋ ፤

አቤሚሌክ ግን ሳራን አልነካ ትም ፤

ወይቤ አቤሚሌክ ሕገቡ ዘኢያእ መረ በጽድቅ ትቀትል ፤

አቤሚሌክም ባላወቀ ሰው ትፈርዳለህን ? ያላወቀ ወገንን በእውነት ታጠፋለህን ባላውቅ ነው እንጂ አለ ፤

፭፡ ለሊሁ ይቤላኒ እንትየ ይእቲ ፤

ብጠይቀው እርሱ እንጅ ናት አለኝ ፤

ወይእቲ ትቤላኒ እንጅ አነ ፤

እርስዎንም ብጠይቃት እንጅ ነኝ አለኝኝ ፤

ወበንጹሕ ልብ ወበጽድቀ እደውየ ገበርክዎ ለዝንቱ ፤

በልቤ ተንኩል ፤ በቃሌ መባደል ፤ በእጄ መግደል ሳይኖር ይህን ነገር አደረግሁት ፤

፮፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር በሕልም አነኒ አእመርኩ ከመ በንጹሕ ልብ ገበርኩ ለዝንቱ ፤

እግዚአብሔርም አቤሚሌክን በሕልም እንዲህ አለው፤ እኔም በቃሌህ መበደል፤ በእጅህ መግደል እንደሌለ አይኛ ፤

ወምሕኩከ ከመ ኢተኩብስ ፤

የማይገባ ሥራ እንዳትሠራ ራራ ሁልህ ፤

ወበእንተ ዝንቱ ኢንደጉክ ትቅረባ፤

ስለዚህ ነገር ከእርስዎ እንዳትደርስ አደረግሁህ ፤

፯፡ ወይእዜኒ ኦግብእ ለብእሲ ብእሲቶ ፤

አሁንም ለአብርሃም ሚስቱን መልስለት ፤

እስመ ነቢይ ውእቱ ፤

ደግ ሰው ነውና ይጼሊ ማንኛ፤ አንድም ደግ ሰው ነውና ፤

ወይጼሊ በእንጅአከ ወተሐዩ ፤

ስለአንተ ይለምንልሃል ትድና ለህ፤ (ሐተታ) አቤሚሌክ አባለ ዘሩ መጨገያ (ትራስ) ያህል አብጠበታል ፤ ያገሩም ሴቶች አፈ ማጎፀናቸው ተዘግቶ የማይወልዱ ሁነዋል ፤

ወእመሰ ኢየግባእካ አእምር ከመ ሞተ ትመውት እንተ ወኮሉ ዘዘ አከ ፤

ካልመለስሃት ግን እንተ እንድትቀሠፍ ፤ ቤተሰቦችህም ሁሉ እንዲቀሠፉ እወቅ ፤

፰፡ ወተንሥአ አቤሚሌክ በጽባሕ፤

አቤሚሌክም ሲነጋ ተነሥቶ ፤

ወጸውዐ ኮሎ ደቆ ፤

ብላቴኖቹን ሁሉ ጠርቶ ፤

ወነገሮሙ ዘንተ ነገረ ፤

ይህን ጌታ የነገረውን ሁሉ ነገራቸው ፤

ወፈርህም ለእግዚአብሔር ኮሎ ሰብአ ቤቱ ጥቀ ፤

በነገራቸውም ጊዜ ቤተሰቦቹ ሁሉ እግዚአብሔርን ፈጽመው ፈሩት ፤

፱፡ ወጸውየ አቤሚሌክ ለአብርሃም፤

አቤሚሌክም አብርሃምን ጠርቶ፤

ወይቤሎ ምንትነዝ ዘገበርክ ሳዕሌየ ወላዕለ መንግሥትየ ኃጢአተ ባቢያ ዘኢገብሮ መኑሂ ፤

ማንም ማን ያላደረገውን ይህን ሥራ፤ በእኔም በመንግሥቴም የሠራህ ስለምንድር ነው አለው፤ (ሐተታ) ሚስቱን እንጅ ናት ያለ ከእርሱ በቀር የለምና ዘኢገብሮ መኑሂ አለ ፤

፲፫፡ ወይቤሎ ኦቤሚሌክ ለአብርሃም ምንተ ርእየከ ገበርካሁ ለገንቱ ነገር፤

አቤሚሌክም አብርሃምን እንዲህ ያለውን ሥራ የሠራህ ምን አይ ተህ ምን ሰምተህ ነው ? አለው ፤

፲፬፡ ወይቤሎ አብርሃም እስመ እቤ የጊ አልቦ ፍርሃተ እግዚአብሔር ውስተገ መካን ፤

አብርሃምም አቤሚሌክን እንዲህ አለው፤ ምናልባት በዚህ ሀገር እግዚአብሔርን የሚፈራ የለምና፤

ወይቀትሉኒ በእንተ ብእሲትየ ፤

በሚስቱ ምክንያት ይገድሉኛል ብዬ ነው አለው ፤

፲፭፡ ወካዕስ አማን እንትየ ይእቲ እመንገል አቡየ ወአኮ እመንገል እምየ ፤

ዳግመኛም በእናቱ ወገን ያይ ደለች በአባቱ ወገን በእውነት እንቲ ናት ፤

ወኮነተኒ ብእሲተ ፤

ሚስት ሆነችኝ እንጂ ፤

፲፮፡ ወአመ አውዕኒ እግዚአብሔር እምቤተ አቡየ፤

እግዚአብሔር ከአባቱ ወገኖች ለይቶ ባወጣኝ ጊዜ ፤

እቤላ ዘንተ ጽድቀ ግበራ ሊተ ውስተ ኩሉ መካን ኅበ በእኔ ፤

በሔድንበት ሀገር ሁሉ ለእኔ የምታደርገው ውለታ ፤

በሊ እንየ ውእቱ ፤

ግበራ ያለውን በሊ እንየ ውእቱ ብሎ አመጣው፤ ለጠየቀኝ ሰው ሁሉ ወንድሜ ነው ማለትኝ ነው አልኝት ፤

፲፱፡ ወንሥእ አቤሚሌክ ዐወርተ ምእተ ጠፋልሐ ብሩር ፤

አቤሚሌክም ሺህ ምገምዝ ብር አንሥቶ ፤

አግብርተ ወአእማተ አባግዓ ወአል ሕምተ ፤

ሴት ባርያ፣ ወንድ ባርያ፣ በገን፣ ላሙን ጨምሮ፤

ወሀቦ ለአብርሃም ፤

ለአብርሃም ሰጠው ፤

ወአግብአ ሎቱ ብእሲቶ ሳራሃ፤

ሚስቱን ሳራንም መለሰለት ፤

፲፯፡ ወይቤሎ አቤሚሌክ ለአብር ሃም፤

አቤሚሌክ አብርሃምን እንዲህ አለው፤

ናሁ ምድርየ ቅድሚክ ኅበ ፈቀድክ ንበር ፤

በፊትህ የምታየው ሀገር ሁሉ እነሆ የኔ ነው፤ ከወደድኸው ተቀመጥ፤

፲፰፡ ወይቤላ ለሳራሃ፤

ሳራንም እንዲህ አላት ፤

ናሁ ወሀብክዎ ለእንኪ ዐወርተ ምእተ ጠፋልሐ ብሩር ፤

እነሆ ለወንድምኸ ለአብርሃም ሺህ ምገምዝ ብር ሰጠሁት፤

ወገንቱኒ ይኩንኪ ለኪ ለክብረ ገጽኪ፤

ይኸውም አንድ ጊዜ ፊትሽን ገልጬ ስላየሁኸ ካሳ ይሁንሽ፤

አንድም ለሥልሶ ለውግሮ ይሁንሽ ፤

ወበኩሉ ጽድቀ ተናገራ ፤

በዚህ ሁሉ እውነት ነገርን ተናገራት፤

፲፯፡ ወጸለየ አብርሃም ኅበ እግዚአ ብሔር፤

አብርሃም አቤሚሌክን አድን ልኝ ብሎ ወደ እግዚአብሔር ለመነ ፤

ወፈወሶ እግዚአብሔር ለአቤሚሌክ ወለብእሲቱ ወለአዋልዲሁ ፤

እግዚአብሔርም አቤሚሌክን፣ ሚስቱን ፣ ልጆቹንም አዳና ቸው ፤

ወለአእማቲሁ እለ ውስተ ቤቱ ወወለዳ ፤

በቤቱ ያሉ ቤተሰቦቹን ሁሉ አዳናቸው፤ ልጅም ወለዱ ፤

፲፰፡ እስመ ዐረወ ዐዐዋ እግዚአብ ሔር ለማገዕን እምአፍአ በእንተ ሳራ ብእሲተ አብርሃም ፤

በአብርሃም ሚስት በሳራ ምክንያት አፈ ማገዕናቸውን እግዚ

አብሔር ዘግቶባቸው ነበርና፤ አብርሃም ወደ እግዚአብሔር ቢለምንላቸው ወለዱ ።

ምዕራፍ ፳፩

፩፡ ወሐወግ እግዚአብሔር ለሳራ፤

እግዚአብሔር ሳራን በቸርነት በረድኤት ጐበኛት ፤

ወበከመ ይቤ ገብረ ላቲ እግዚአብ ሔር ፤

እግዚአብሔር ልጅ ትወልጃለኸ ብሎ እንደ ተናገረ አደረገላት፤

፪፡ ወፀንሰት ሳራ ወወለደት ወልደ ለአብርሃም በርስአቲሃ ፤

ሳራም ሙቀት ልምላሜ ከተ ለያት በኋላ ፀንሳ ለአብርሃም ወንድ ልጅ ወለደችለት ፤

በመዋዕል ዘይቤሎ እግዚአብሔር፤

በሳብዕታ ትረክብ ሳራ ወልደ ባለው ቀን በበባተኛው ወር በጥቅምት ፀንሳ ወንድ ልጅን ወለደችለት ፤

፫፡ ወስመየ አብርሃም ለውእቱ ሕፃን ዘወለደት ሎቱ ሳራ ይስሐቅ ፤

አብርሃምም ሳራ የወለደችለትን ልጅ ስሙን ይስሐቅ አለው፤

(ሐተታ) ይስሐቅ ማለት ትፍ ሥሕት ማለት ነው ፤

፬፡ ወዝሮ በሳምንት ዕለት ፤

በስምንተኛው ቀን ገዘረው ፤

በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ፤
 እግዚአብሔር ግዝረት በስም
 ንት ቀን ይሁን ብሎ እንዳዘዘው፤
 ፩፤ ወለአብርሃም ምእት ዓመቱ አመ
 ተወልደ ሎቱ ይስሐቅ ፤
 ይስሐቅ በተወለደ ጊዜ ለአብ
 ርሃም መቶ ዘመን ሆኖት ነበር፤
 ፪፤ ወትቤ ሳራ ሰሐቀ ረሰየኒ እግዚ
 አብሔር ፤
 ትፍሥሕተ ረሰየኒ ሲል ነው ፤
 ሳራ እግዚአብሔር እኔን ደስታ
 አደረገኝ አለች ፤ ደስ አሰኘኝ
 አለች ፤
 ወኩሎ ዘይሰምዕ ይትፌሣሕ ሊተ፤
 የኔን መውለድ የሰማ ዘመዴ
 ሁሉም ስለኔ ደስ ይለዋል ፤
 ፫፤ ወመኑ እምዜነም ለአብርሃም
 ከመ ተሐጽን ሳራ ሕፃን ዘወለደት
 በርስአቲሃ ፤
 ካረጀች ሙቀት ልምላሜ ከተ
 ለያት በኋላ ሳራ የወለደችውን
 ልጅ እንድታሳድግ ለአብርሃም
 ማን በነገረው ? አንተ በቸርነ
 ትህ ነው እንጂ አለች ፤ አን
 ድም አብርሃም በዚህ ጊዜ አል
 ነበረም ብሎ ሳራ የወለደችውን
 ልጅ እንድታሳድግ ለአብርሃም
 ማን በነገረው አለች ፤
 ፬፤ ወልሀቀ ሕጻን፣ ወአገደግም ጥበ፣
 ይስሐቅም ባደገ ጊዜ በሦስት
 ዓመቱ ጡት አስጣሉት ፤

ወግብረ አብርሃም ማዕደ ዐቢየ በዕ
 ለተ አገደግም ጥበ ለይስሐቅ ፤
 አብርሃምም ይስሐቅን ጡት ባስ
 ጣሉበት ቀን በአዳራሽ ተገኘ፤
 ፱፤ ወርአየቶ ሳራ ለይስማኤል እንዘ
 ይትዋነይ ምስለ ይስሐቅ ወልዳ ፤
 ሳራ ይስማኤልን ከልጅዋ ከይ
 ስሐቅ ጋራ ሲጫወት አይታ፤
 ፲፤ ወትቤሎ ሳራ ለአብርሃም ፤
 ሳራ አብርሃምን እንዲህ አለ
 ችው ፤
 ስድዳ ለዛቲ አመት ምስለ ወልዳ፣
 ይህችን ባርያ ከልጅዋ ጋራ
 አስወጥተህ ስደዳት አለችው፤
 እስመ ኢይወርስ ወልደ አመት ምስለ
 ወልድየ ይስሐቅ ፤
 የባርያ ልጅ ይስማኤል ከልጄ
 ከይስሐቅ ጋራ ርስት አይወር
 ስምና ፤
 ፲፩፤ ወዕቡብ ኮኖ ዝንቱ ነገር በቅ
 ድሜሁ ለአብርሃም ጥቀ በእንተ
 ወልዳ ፤
 ባርያዋን ከልጅዋ ጋራ ስደድ
 ብትለው ስለ ልጄ ይህ ነገር
 ለአብርሃም እጅግ ጭንቅ ሆነ
 በት ፤
 ፲፪፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብ
 ርሃም ኢይኩን ዕቡብ በቅድሚክ በእ
 ንተ ዝንቱ ሕፃን ፤
 እግዚአብሔርም አብርሃምን ስለ
 ዚህ ሕፃን ይህ ነገር ጭንቅ አይ
 ሁንብህ አለው ፤

ወበእንተ ዛቲ አመት ፤
 ስለዚህችም ባርያ ስለ አጋር
 ጭንቅ አይሁንብህ ፤
 ኩሎ ዘትቤሎክ ስምዓ ለሳራ ፤
 ሳራ ያለችህን ነገር ሁሉ ሰም
 ተህ አድርግ አለው ፤
 እስመ እምይስሐቅ ይሰመይ ለከ
 ዘርዕ ፤
 ከይስሐቅ ስምህን የሚያስጠራ
 ደግ ልጅ ያዕቆብ ይወለዳልና፤
 አንድም ከይስሐቅ ወገን ክር
 ስቶስ ይወለዳልና ፤
 ፲፫፤ ወለወልዳኒ ለዛቲ አመት ዐቢየ
 ሕዝበ እሬሰዮ ፤
 የዚህችንም ባርያ ልጅ ይስማ
 ኤልን የብዙ ሰዎች አባት አደ
 ርገዋለሁ ፤
 እስመ ዘርዕ ዚአክ ውእቱ ፤
 ልጅህ ነውና ፤
 ፲፬፤ ወተንሥእ አብርሃም በጽባሕ
 ወንሥእ ኅብስተ ወሣዕረ ማይ ወወ
 ሀባ ለአጋር ፤
 አብርሃምም ሲነጋ ፈጥኖ ተነ
 ሥቶ ዳበውን ፤ ውሀ የምትቀ
 ዳበትን እርኩቱን (ቆጆውን)
 አንስቶ ለአጋር ሰጣት ፤ ሣዕረ
 ማይ ያለው ከነጠጉሩ የለፋ
 አቅማዳ ነው ፤

ወአንበረ ዲቦ መትከፍታ ወሕፃነኒ
 ወፈነዋ ወሐረት ፤
 በትከሻዋ አሸከማት፤ ልጅዋንም
 አሳዝሎ ሸኝቶ ሰደዳት እርስዋም
 ሂደች ፤
 ወሳኩየት ውስተ ገዳም መንገል አዘ
 ቅተ መሐላ ፤
 በተማግሌብት አዘቅት በኩል
 ባለ ምድረ በዳ በደረሰች ጊዜ
 ውሀ አጥታ ተቅበዘበዘች ፤
 ፲፭፤ ወሐልቀ ማይሂ ዘውስተ ሣዕራ፤
 በአቅማዳዋ ያለ ውሀም ባለቀ
 ጊዜ ፤
 ወገደፈቶ ለሕፃን ታሕተ አሐቲ ዕዕ
 ወሐረት ፤
 ልጅዋን ከአንድ ዛፍ ሥር
 ትታው ሂደች በውሀ ጥም
 ሲሞት አላይም ብላ ፤
 ፲፮፤ ወነበረት ትኔጽሮ እምርኑቅ
 ከመ ምንዳፈ ሐዕ ፤
 ጉልማላ ፍላጻ ወርውሮ የሚያ
 ደርስበትን ያህል ርቃ ትመለ
 ከተው ነበር ፤ አንድም ከመ
 ነዳፌ ሐዕ ይላል፤ እንደ ቀስተኛ፤
 አንድም እንደ ነፍጠኛ ዓይን
 ዋን አጨንቀሩ ትመለከተው
 ነበር ፤

እስመ ትቤ ኢይርአይ ሞቶ ለሕፃንዮ ወበከዮት፤

የልጅን ሞት አላይም ብላ ርቃ ተቀምጣ እሱን እሱን እያየች አለቀሰች፤ ይኸውም ምሳሌ ነው፤ አብርሃም የጌታ፤ አጋርና ይስማኤል የኦሪት፤ ይስሐቅና ሳራ የወንጌል፤ አብርሃም አጋርን ከልጅዋ ጋራ ሸኝቶ እንደ ሰደዳት፤ ጌታ ኦሪትን ከካህናተ ኦሪት ጋራ ለማሳለፍ ምሳሌ ነው፤ ሳራን ከይስሐቅ ጋራ ማስቀረቱ ወንጌል እስከ ምጽአት ድረስ በሚነሡ መም ሀራን ቃል ስትነገር የመኖርዋ ምሳሌ ነው፤

፲፮፡ ወስምዎ እግዚአብሔር አውያቶ ለውእቱ ሕፃን ይስማኤል፤

ይስማኤል ባለቀሰ ጊዜ ጌታ የእርስዋንም የልጅዋንም ልቅሶ ሰማ፤

ወጸውዓ መልአክ እግዚአብሔር ለአጋር እምሰማይ፤

እግዚአብሔር የላከው መልአክ ከሰማይ ሆኖ አጋርን ጠራት፤ (ሐተታ) ከላይ እግዚአብሔር አለ፤ ከዚህ መልአክ እግዚአብሔር አለ፤ እንደምን ነው አይጣላም? ቢሉ አዎን አይጣላም፤ ጌታ በመልአኩ አድሮ ተናገሮ ዋታል፤ አንድም እግዚአብሔር

ካለበት መልአክ አይለይምና እንዲህ አለ፤

ወይቤላ ምንተ ኮንኪ አጋር ኢትኅ ዝኒ፤

ጌታ አጋርን ምን ሆንሽ አት ዘኚ አላት፤

እስመ ሰምዎ እግዚአብሔር ቃሉ ለሕፃንኪ እምውስተ መካን ኅበ ሀሎ፤

ካለበት ሆኖ ያለቀሰውን የልጅ ሽን ልቅሶ እግዚአብሔር ሰም ቶዋልና፤

፲፰፡ ተንሥኢ ወንሥኢ ሕፃነ ወአጽ ንዓዮ በእዴኪ፤

አሁንም ተነሥተሽ ልጅሽን በእጅሽ ደግፊሽ ያገርው፤ አንድም በቃልሽ አባብደው፤ ናልኝ ናልኝ ብለሽ በጅሽ አጽኚው፤

እስመ ሕዝበ ዐቢየ እራስዮ፤

የብዙ ሰዎች አባት አደርገዋለሁና፤

፲፱፡ ወፈትሐ እግዚአብሔር አዕይን ቲሃ ለአጋር፤

እግዚአብሔርም የአጋርን ዓይን ልብናዋን ገለጸላት፤

ወርእዮት አዘቅተ ማይ፤

ተሠውሮአት ነበር ቢሉ ሰዎች የሚቀዱበት ምንጭ ተገለጸላት፤ አንድም ካለችበት ምድረ በዳ ሌላ ውሀ አፍልቆ አሳይት፤

፳፡ ወሐረት ወመልአት ሣዕራ ማዮ ወእስተዮቶ ለሕፃን፤

እርስዋም ሄዳ በእርኩቷ ውሀ መልታ አምጥታ ለብላቴናው አጠጣችው፤

ወሀሎ እግዚአብሔር ምስለ ውእቱ ሕፃን፤

እግዚአብሔር ከይስማኤል ጋር በረድኤት ነበረ፤

ወልሕቀ ወነደረ ውስተ ውእቱ ገጸም፤ አድኅ በዚያው ምድረ በዳ ኖረ፤ ወኮነ ነጻፌ፤

በበረሀም ስለ አደገ ቀስት የሚ ስብ፤ ፍላፃ የሚወረውር አር በኛ ሆነ፤

፳፩፡ ወእምዝ ነደረ ውስተ ሐቅለ ፋራን፤

ከዚያ በኋላ ተነሥቶ በፋራን አውራጃ ተቀመጠ፤

ወነሥአት ሎቱ እሙ ብእሲተ እም ድረ ግብጽ፤

እናቱ አጋርም ከግብጽ ሚስት አጭታ አጋባችው፤

፳፪፡ ወኮነ በውእቱ መዋዕል፤ በዚያም ወራት እንዲህ ሆነ፤

ሐሩ አቤሚሊክ ወአኮዘት መጋቤ መራዕይሁ ወፋኮል መልአክ ሠራዊቱ ኅበ አብርሃም፤

ኮነ ያለውን ሐሩ ብሎ አመጣው፤ አቤሚሊክና ላም ራሱ (የመንጋው ሹም) አኮዘት፤

ቢትወደዱ ፋኮልም ወደ አብርሃም ሄደው፤

ወይቤልም እግዚአብሔር ምስልክ በኮሎ ዘገበርከ፤

በምትሠራው ሥራ ሁሉ እግዚአብሔር ከአንተ ጋራ በረድኤት አለ፤

፳፫፡ ወይቤሎ አቤሚሊክ ይእዜኒ መሐል ሊተ በእግዚአብሔር፤

አቤሚሊክም እንዲህ አለ፤ አሁንም ስመ እግዚአብሔር ጠርተህ ማልልኝ፤

ከመ ኢተዎምዒ ኢላዘርዕዮ ወኢላ ሥጋዮ ወኢላዘምስልዮ፤

ልጆቼን፤ እኔንም ወገኖቼንም እንዳትበድል ማልልኝ አለው፤

አላ በከመ መጸእክ አንተ ወገበርከ ለከ ትገበር ሊተ፤

አንተ ወደኔ በመጣህ ጊዜ እኔ ላንተ በኅ ነገርን እንዳደረግሁ ልህ አንተም ለእኔ በኅ ነገር አድርግልኝ እንጂ፤

ወለምድርዮኒ እንተ ሀሎከ ውስቱታ፤ ትኖርባት የነበረውንም አገራን ለሌላ እንዳትሰጥብኝ ማልልኝ፤

፳፬፡ ወይቤ አብርሃም አሁ እምሐል አንሰ፤

አብርሃምም እኔስ እምላሁ እሻ ከዚህ ቀደም አንተ በድለኝኛል እንጂ ብሎ፤

፳፭፡ ወተሳለር አብርሃም ለአቤሚ ሌክ በእንተ አዘቅተ ማይ ዘሄድዎ ደቁ ፤

የአቤሚሌክ ብላቴኖች በቀሙት ውሀ ጉድጓድ ምክንያት አቤ ሚሌክን ወቀሰው ፤

፳፮፡ ወይቤ አቤሚሌክ ኢየሊመርኩ ሙኑ ገብሮ ለዘንቱ ግብር ፤

አቤሚሌክም ይህን ሥራ ፤ የሠ ራው ማነው? እኔ አላወቅሁም፤

አንተኒ ኢየይዳዕከኒ ወአንኒ ኢሰማ ዕኩ እንበለ የም ፤

አንተም አልነገርኸኝ ፤ እኔም አለዛሬ አልሰማሁም አለው ፤

፳፯፡ ወነሥአ አብርሃም አልሕምተ ወአባግዐ ወወሀሶ ለአቤሚሌክ ፤

አብርሃምም ላሙን በጉን አም ጥቶ ለአቤሚሌክ ሰጠው ፤

ወተማሐሉ በበይናቲሆሙ ፤

እርስ በእርሳቸው ተማማሉ ፤

፳፰፡ ወአቀመ አብርሃም ሰብዓ አባ ግዐ እንተ ባሕቲቶን ፤

አብርሃምም ሰባውን በጎች ከብዙ መንጋ ለይቶ ለብቻቸው አቆመ ፤

፳፱፡ ወይቤ አቤሚሌክ ለአብር ሃም ፤

አቤሚሌክም አብርሃምን እን ዲሀ አለው ፤

ምንትኑ እላ ሰብዓ አባግዐ እለ አቀ ምኮን እንተ ባሕቲቶን ፤

ለይተሀ ለብቻቸው ያቆምኻ ቸው እኒህ ሰባው በጎች ምንድን ናቸው? አለው ፤

፴፡ ወይቤ አብርሃም ፤ እላንተ ሰብዓ አባግዐ ንግእ እምእይየ ፤

አብርሃምም አቤሚሌክን እን ዲሀ አለው ፤ እኒህን ሰባውን በጎች ተቀበለኝ ፤

ከመ ይኩናኒ ስምዐ ከመ ከረይክዋ ለዛቲ አዘቅት ፤

ይህችን የውሀ ጉድጓድ እኔ እንደ ቈፈርኋት ምስክር ይሆ ኑኝ ዘንድ ተቀበለኝ አለው ፤

፴፩፡ ወበእንተዛ ሰመይዎ ስሞ ለው እቱ አዘቅት ቤርሳባዕ ፤

በጎቸን ሰጥቶ ስለገዛው ጉድጓ ዱን ቤርሳባዕ ብሎ ጠራው ፤

በ፪ በግ የተገዛ ማለት ነው፤ አንድም ቤርሳቤሕ ይላል፤ አዘ ቅተ መሐላ ማለት ነው ፤

እስመ በሆ ተማሐሉ በበይናቲሆሙ፤

አብርሃምና አቤሚሌክ ተማም ለውበታልና አዘቅተ መሐላ አሉት ፤

፴፪፡ ወተካየዱ ኪዳነ በጎባ አዘቅት፤

በጉድጓዱም አጠገብ ቁመው መሐላ ተማማሉ ፤

ወተንሥአ አቤሚሌክ ወአኮዘት መጋቤ መራዕይሁ ወፋኩል መልአክ ሠራዊቱ ፤

አቤሚሌክም ላምራሱን (የመ ንጋውን ሹም) አኮዘትን ቢት ወደዱን ፋኩልን አስከትሎ ከአብርሃም ዘንድ ተነሥቶ ፤

ወተመይሉ ውስተ ምድረ ፍልስ ጥኤም፤

ወደ ፍልስጥኤም አውራጃ ሂዱ፤

፴፫፡ ወተከለ አብርሃም ዕወወ ጎበ አዘቅተ መሐላ ፤

አብርሃምም በተማማሉበት ጉድጓድ አጠገብ እንጨት ተከለ ፤ (ሐተታ) ለምልክት ፤ አንድም ማረፊያ ጥላ ሊሆን ነው ፤

ወጸውዐ አብርሃም በሆ ስመ እግዚ አብሔር ዘልዓለም ፤

በዚያም አብርሃም ለዘላለም የሚኖር የእግዚአብሔርን ስም አመሰገነ ፤

፴፬፡ ወነበረ አብርሃም ውስተ ምድረ ፍልስጥኤም ብዙኃ መዋዕል ፤

አብርሃምም በፍልስጥኤም አው ራጃ ብዙ ቀን ተቀመጠ ።

ምዕራፍ ፳፬

ገብኤ

፩፡ ወኮነ እምድጎረ ዝንቱ መዋዕል አመከሮ እግዚአብሔር ለአብርሃም፤ ከዚያ ወራት በኋላ እንዲህ ሆነ፤ እግዚአብሔር አብርሃምን ፈተነው ፤

ወይቤ አብርሃም አብርሃም ፤

አብርሃም አብርሃም ብሎ ጠራው፤ (ሐተታ) በሀገራቸው ደጊመ ቃል ልማድ ነውና ፤

ወይቤ ነየ አነ ፤

አብርሃምም ጌታዬ እነሆ አለሁ አለው ፤

፪፡ ወይቤ ጎሥአ ለወልድከ ዘታ ፈቅር ይስሐቅሃ ወሐር ውስተ ደብር ላዕላይ ፤

የምትወደውን ልጅህን ይስሐ ቅን ከፍ ወዳለ ተራራ ይዘኸው ሂድ ፤

ወአዕርጎ ሆ ወሙየ ላዕል አሐዱ ደብር ዘእቤለከ ፤

ከዚያም በደረሰህ ጊዜ በማሳ ይህ በአንደኛ ተራራ ላይ አው ጥተህ ሠዋው አለው ፤

፫፡ ወተንሥአ አብርሃም በጸባሕ ወረ ጎነ አድጎ ወነሥአ ክልኢተ ደቆ ወይ ስሐቅሃኒ ወልዶ ፤

አብርሃምም ማለዳ ልጁን ይስ ሐቅን ይዞ፤ ሁለቱን ብላቴኖች

አስከትሎ አህያውን ጭኖ ተነሣ ፤

ወሠፀረ ዕፀወ ለመሥዋዕት ወአዖረ ወሐረ ፤

የሚሠዋበትን እንጨቱን ፈልጦ አሸክሞ ሂደ ፤

፱፡ ወበጽሐ ውስተ ውእቱ መካን ኅበ ይቤሎ እግዚአብሔር በግልበት ዕለት ፤

እግዚአብሔር ሒድ ብሎ ካዘዘው ቦታ በሦስተኛው ቀን ደረሰ ፤

፳፡ ወይቤሎሙ አብርሃም ለደቁ ንብሩ ዝዩ ምስለ አድግ ፤

አብርሃም ብላቴኖቹን በቅሎውን ይዛችሁ ከዚህ ቆዩኝ አላቸው ፤

አነ ወወልድዮ ነሐውር እስከ ደብር ወሰጊደን ንጉበእ ኅቤክሙ ዝዩ፤

እኔና ልጄ ግን ወደ ተራራ ወጥተን ሰግደን እንመለሳለን አላቸው ፤ (ሐተታ) ደብር የተባለውም ቀራንዮ ነው ፤

፳፫፡ ወነሥአ አብርሃም ዕፀወ ዘመሥዋዕት፣ ወአዖሮ ለይስሐቅ ወልዱ፤

አብርሃም መሥዋዕት የሚሠዋበትን እንጨቱን አንሥቶ ለይስሐቅ አሸከመው ፤

ወነሥአ እሳተኒ ውስተ እዴሁ ወመጥባሕተኒ ወሐሩ ክልኢሆሙ ኅብረ፤

እሳቱን ወቅለምቱን እርሱ ይዞ ሁለቱም በአንድነት ሂዱ ፤

፳፮፡ ወይቤሎ ይስሐቅ ለአብርሃም አቡሁ አባ፤

ይስሐቅም አባቱን አብርሃምን አባቴ ብሎ ጠራው ፤

ወይቤሎ ምንት ውእቱ ወልድዮ፤

አብርሃምም ልጄ ምነው አለው፤

ወይቤሎ ናሁ ዕዕኒ ወእሳትኒ አይቱ ሁሉ በግዑ ለመሥዋዕት ፤

እነሆ እሳቱም እንጨቱም አለ፤ ለመሥዋዕት የሚሆነው በገደዎት አለ ? አለው ፤

፳፯፡ ወይቤሎ አብርሃም፣ እግዚአብሔር ይሬኢ ሎቱ በግዖ ለመሥዋዕት ወልድዮ ፤

ልጄ ለመሥዋዕት የሚሆነው ንስ በግ እግዚአብሔር ያውቃል አለው ፤

፳፰፡ ወሐሩ ኅብረ ወበጽሐ ውስተ ውእቱ መካን ዘይቤሎ እግዚአብሔር ፤

በአንድነት ሒደው እግዚአብሔር ከአዘዘው ቦታ ቀራንዮ ደረሱ ፤

ወነደቀ አብርሃም ምሥዋዕ በሆዩ፤

በዚያም አብርሃም መሥዋዕት የሚሠዋበትን ጸፈጸፈ፤ ሠራ፤

ወወደዮ ዕፀወ፤

ዕንጨቱንም በምሥዋዕሉ ላይ ረበረበ ፤

ወአሠሮ ወአዕቀዖ ለይስሐቅ ወልዱ፤

በዚህ ጊዜ ይስሐቅ ራሱ መሥዋዕት እንደሆነ አውቋል፤ እኔን ልትሠዋኝ ይመስለኛል፤ አባቴ ስወራጭ እጅህን እንዳላስቈር ጥህ እሠረኝ አለው፤ ልጄን ይስሐቅን እጄን እግሩን አሥሮ ሠርጅቶ (ጠልፎ) ጣለው ፤

ወአስከበ በከብዱ ላዕለ ምሥዋዕ መልዕላተ ዕፀወ ፤

የልጅ ዓይኑ ብክን ብክን ሲል ያሳዘናልና ራርቼ ትቼው ከፈጣሪዬ ጋራ እጣላለሁ ብሎ ፤ አንድም ይስሐቅ ዓይኔ ብክን ብክን ሲል አይተህ ፤ ራርተህ ትተውኝና ከፈጣሪህ ጋራ ትጣላለህ ብሎት ዕንጨት በተረበረበበት በምሥዋዕሉ ላይ በልቡ ደፍቶ አስተኛው ፤

፲፡ ወአልዕለ እዴሁ አብርሃም ከመደንግሥት መጥባሕተ ወይኅርዶ ለወልዱ ፤

አብርሃም እጄን ዘርግቶ ወቅለምቱን (ካራውን) መዞ ከአንገቱ ላይ አሳርፋለሁ ሲል ፤

፲፩፡ ወጸውዖ እግዚአብሔር ለአብርሃም፤ ወይቤሎ አብርሃም አብርሃም፤

እግዚአብሔርም አብርሃም አብርሃም ብሎ ጠራው ፤

ወይቤ ነዩ አነ ፤

እነሆ ጌታዬ እኔ አለሁ አለ ፤

፲፪፡ ወይቤሎ ኢትደይ እዴከ ላዕለ ወልድከ ወኢትግበር ቦቱ ምንተኒ፤

በልጅህ ላይ እጅህን ጥለህ ምንምምን አታድርግበት አለው ፤

ይእዚኒ አእመርኩ ከመ አንተ ትፈርህ ለእግዚአብሔር ፤

እግዚአብሔርን እንድትፈራው እንድታመልከው አሁን ገና አወቅሁ ፤

ወኢመሐኮ እምኔዩ ለወልድከ ዘታፈቅር ፤

የምትወደውን ልጅህን ከኔ ይልቅ አልወደድከውምና ፤ ኢትደይ እዴከ ብለህ እሠር ፤

፲፫፡ ወለበ ነጻረ አብርሃም ወርእዮ ናሁ አሐደ በግዑ ወእጉዝ አቅርን ቲሁ በዕዕ ላቤት ፤

አብርሃምም ዘሮ ሳዩ ጊዜ፣ ዕዕ ሳቤቅ በሚባል ሐረግ ሁለቱን ቀንዶቹን የተያዘ አንድ በግ እነሆ አዩ ፤

ወሐረ አብርሃም ወነሥአ ወግዖ ሆንተ ይስሐቅ ወልዱ ፤

አብርሃምም ይህን ሠዋ ሲለኝ ነው ብሎ ፤ ልጄን ይስሐቅን ትቶ ሒዶ በጉን እምጥቶ ሠዋው፤ (ታሪክ) ይህስ እንደ ምንድን ነው ቢሉ? ጌታ ብዩ አርክ አብርሃም ፍቁርዮ በዲበ ምድር ብሎ ለመላእክት ነግሮዋቸዋል፤ መላእክትም ይህን ሰምተው፤

ብዑስ አብርሃም አርከ እግዚአብሔር እያሉ አመስግነዋል፤ ተሰምዖ ቃላት በሰማያት ይላል፤ ሰይጣን ይህን ሰምቶ ወዳጅህማ ከሆነ በእርግጥ ጊዜ የወለደው አንድ ልጅ አለው፤ እርሱን አይሠዋልምን አለው፤ ምንው አይሠዋልኝ አለው፤ አሁን ሰይጣን ከእግዚአብሔር ባለምዋልነትን አግኝቶ እንዲህ ብሎ የሚጠይቅ እግዚአብሔርም ለሰይጣን እንዲህ ብሎ የሚመልስ ሆኖ አይደለም፤ የጌታን ምሥጢረ ሞቱን ለአብርሃም፤ የአብርሃምንም ዜና ኅሩቱን ለሰው ለመግለጽ ነው እንጂ፤ ከዚህ በኋላ ጌታ አብርሃምን ሠዕሊተ ይስሐቅን ወልደከ ዘታፊ ቅር አለው፤ አብርሃምም ይስሐቅን ሁለቱን ብላቴኖቹን ይዞ እስከ ሦስት ቀን ገሠገሠ፤ ከእግረ ደብር ሲደርስ ብላቴኖቹን ጽንሐ ዝዩ አነ ወወልደዮ ሰገደነ ንጉብእ ኅቤክሙ ብሎ ወአዖሮ ለይስሐቅ ወልዱ ይላል፤ ዕንጨቱን ለይስሐቅ አሸክሞ እሳቱን ወቅለምቱን እርሱ ይዞ ሲሄዱ ከማዕከል ደብር ሲደርስ አይቴ በግዑ አባ፤ አባቴ እንጨቱን እሳቱን ወቅለምቱን አያለሁ፤ መሥዋዕት የሚሆነው በጉወዴት አለ? አለው፤ በግዖስ የአምር እግዚአብሔር፤ በጉንስ

እግዚአብሔር ያውቃል አለው፤ ከርእሰ ደብር ሲደርሱ ደንጊያውን ይጸፈጽፍ እንጨቱን ይረበርብ ጀመረ፤ አባቴ ደንጊያውን ጸፈጸፍህ፤ ዕንጨቱን ረበረብህ፤ በጉ ወዴት አለ? እኔን ልትሠዋኝ ነው መሰለኝ፤ ስንፈራገጥ እጅህን፤ እግርህን እንዳላስቁርጥህ፤ እጄን እግራን እሠረኝ አለው፤ አሠረው፤ ዓይንህ ከዓይኔ ተገኛኝ ራርተህ ትተኝኝ ከፈጣሪህ እንዳትጣላ ደፍተህ አስተኛኝ አለው፤ ደፍቶ አስተኛኝ ስለቱን ከላዩ አድርጎ እስባለሁ ሲል፤ ከወደኋላው አትደይ እዴከ የሚል ቃል ሰማ፤ ዙሮ ቢያይ ነጭ በግ በዕዕ ሳቤቅ ተይዞ አዩ፤ ይህን ሠዋ ሲለኝ ነው ብሎ ይስሐቅን ፈትቶ በጉን ሠውቶዋል፤ ይህም ምሳሌ ነው፤ አብርሃም የእግዚአብሔር አብ፤ ይስሐቅ የእግዚአብሔር ወልድ፤ አብርሃም ልጁን በሕሊናው እንደሠዋው፤ እግዚአብሔር አብም፤ እግዚአብሔር ወልድን በሥጋ ሠውቶታል፤ አብርሃምን ምሳሌ ሊሆን አስቀድሞታል፤ እግዚአብሔር አብ ወልድን የሠዋው ልጁ ባይሆን ነው እንዳይሉ፤ ስንኳንስ ዘልማዱ ኅሩት እግዚአብሔር፤ አብርሃምስ እንኳ አንድ ልጁን ሠዋ ሲሏቸው

ምላሽ እንዲያጡ ባወቀ ገንዘብ፤ ሁለቱ ብላቴኖች የፈያታዊ ዘዋዋይ ዘዋዋይ የፈያታዊ ዘፀጋም፤ አድግ (አድገ) የአድግ ሆነዕና፤ ዕዕ የመስቀል፤ እሳት የመንፈስ ቅዱስ፤ ወቅለምት የሥልጣን እግዚአብሔር ምሳሌ ነው፤ ወቅለምት አጥንትን ከሥጋ እንዲለይ፤ ጌታም አባ አመሐጽን ነፍስዮ ውስተ እዴከ ብሎ በገዛ ሥልጣኑ ነፍሱን ከሥጋው ለይቶአልና፤ ሦስት ቀን ሒዶ እንደ ሠዋው፤ ጌታም ምክረ ሞቱ በተፈጸመ በሦስተኛው ቀን የመስቀሉ ምሳሌ ነው፤ ይህስ ይስሐቅ የዳነበት ነው እንጂ የሞተበት አይደለም ብሎ፤ ሕሊና አብርሃም የመቃብር፤ ይስሐቅ በሕሊና አብርሃም በተሠዋ በሦስተኛው ቀን መዳኑ፤ ጌታ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃብር አድሮ የመነጣቱ ምሳሌ ነው፤ አንድም ምሳሌ ያዛውራሉ፤ በግዕ የጌታ፤ ይስሐቅ የምእመናን፤ በግዕ ቤዛ ይስሐቅ ሆኖ አል፤ ጌታም ቤዛ ምእመናን ሆኗልና፤ በጉ ከሰማይ የወረደ ነው ያሉ እንደሆነ፤ ጌታ ከሰማይ ሰማያት ለመውረዱ፤ ከዕዕ ሳቤቅ የተገኘ ነው ያሉ እንደሆነ፤ በጎቱም ድንግልና ከእመቤታችን ለመወለዱ፤ ከአብ

ርሃም መንጋ የመጣ ነው ያሉ እንደሆነ ከነገደ አብርሃም ለመወለዱ ምሳሌ ነው፤ አንድም ዕዕ ሳቤቅ የመስቀል ምሳሌ፤ ዕዕ ሳቤቅ ብሂል ዕዕ ሥርዮት መስቀል እንዲል፤
 ፲፬፡ ወሰመዮ አብርሃም ለውሎ መካነ ራእዮ እግዚአብሔር፤
 አብርሃምም መሥዋዕት የሠዋ በትን ቦታ የእግዚአብሔር መግለጫ አለው፤
 እንዘ ይብል አስተርእዮ አስተርእዮ እግዚአብሔር በዝ ደብር፤
 በዚህ ተራራ እግዚአብሔር ተገልጾ ተነጋገረኝ ሲል፤
 ፲፭፡ ወጸውዎ መልአከ እግዚአብሔር ለአብርሃም ዳግመ እምሰማይ ወይ ቤሎ፤
 እግዚአብሔር የአዘዘው መልአክም ከሰማይ ሆኖ ዳግመኛ አብርሃምን ጠርቶ እንዲህ አለው፤
 ፲፮፡ መሐልኩ በርእሰዮ ይቤ እግዚአብሔር፤
 «አማንዮ በርእሰዮ ሕያው አነ ለዓለም» ብዬ በራሴ ማልሁ አለ እግዚአብሔር፤
 እስመ ገበርኮ ለዝንቱ ነገር ወኢመሐኮ እምነዮ ለወልድከ ዘታፊቅር፤
 ከእኔ ይልቅ ልጅህን ሳትወድ ይህን ነገር ጨክነህ አድርገኝ ዋልና፤

፲፮፡ ከመ ሳርኮ እሳርኮከ ወአብዝሞ አሰተባዝሞ ለዘርእከ ከመ ከዋክብተ ሰማይ ወከመ ፍባ ዘድንጋገ ባሕር፤

አንተን ፈጽሜ እንዳከብርህ ፣ ልጆችህንም በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ ፣ በሰማይ እንዳለ ከዋክብት ፈጽሜ እንዳበዛቸው ማልኸልህ አለህ እግዚአብሔር አለው ፤

ወይወርሱ ዘርእከ አህጉረ ፀር ፣ ልጆችህም የጠላቶቻቸውን አገሮች ይወርሳሉ ፤

፲፱፡ ወይትባረኩ በዘርእከ ኩሎሙ አሕዛብ ምድር ፣

በልጅህም አሕዛብ ሁሉ ይመራረቁበታል፤ ይስሐቅን፣ ያዕቆብን ያከበረ አምላክ ያክብርህ እያሉ ፣ አንድም ካንተ የተወለዱ ሐዋርያት በትምህርት የአሕዛብን አገር ይወርሳሉ ፣ ምእመናን አሕዛብም በልጅህ በክርስቶስ ይከብራሉ ፤

እስመ ሰማዕከ ቃልየ ፣ የነገርኸህን ነገር ሰምተህ ፈጽመሃልና ፤

፲፱፡ ወገብአ አብርሃም ኅብ ደቁ ፣ አብርሃምም ወደ ብላቴኖቹ ተመለሰ ፤

ወተንሥኡ ወሐሩ ኅብረ ወበጽሑ ኅብ አዘቅተ መሐላ ፣

ባንድነት ተነሥተው ሄደው ወደ ተማማሉበት ምንጭ (ቤርሳቤህ) ደረሱ ፤

፳፡ ወኮነ እምድሃረ ዝንቱ ነገር፤

ከዚህ ነገር በኋላ እንዲህ ሆነ፤ ዜነውም ለአብርሃም ወይቤልም ፣ ወለደት ወልደ ሚልካ ለናኮር እኩክ፤ ኮነ ያለውን ዜነውም ብሎ አመጣው፤ ሚልካ ለወንድምህ ለናኮር ወንድ ልጅ ወለደችለት ብለው ነገሩት ፤

፳፩፡ ሆከስ በኩራ ወመዋክሲን እኩሁ ወተማኤል አቡሁ ለአራን ፣

መጀመሪያው ሆከስ ፣ ፪ኛው ወንድሙ መዋክሲን ፣ ፫ኛው የአራን አባት ቀማኤል ፤

፳፪፡ ወአከዛት፣ ወኢዝራው፣ ወፌሎዛር፣ ወዮፋት ፣

፬ኛው አከዛት ፣ ፭ኛው ኤዝራው፣ ፮ኛው ፌሎዛር፣ ፯ኛው ዮፋት ፤

፳፫፡ ወባቱኤል አቡሃ ለርብቃ ፣

፳፬ኛው የርብቃ አባት ባቱኤል እነዚህ ናቸው ፤

እሉ እሙንቱ ጁቱ ደቂቅ ዘወለደቶሙ ሚልካ ለናኮር እኩሁ ለአብርሃም ፣

ሚልካ ለአብርሃም ወንድም ለናኮር የወለደችለት ልጆች እኒህ ጁቱ ናቸው ፤

፳፬፡ ወሔማ ዕቅብቱ ወለደቶሙ ለቀዓት፣ ወለቤካ፣ ወለባኮ፣ ወለሚኮ፤

የማኮር ገረድ ሔማም ቀዓትን፣ ቤካን ፣ ባኮን ፣ ሚኮን ወለደችለት ።

ምዕራፍ ፳፫

፩፡ ወኮነ ሕይወታ ለሳራ ምእተ ወዕሥራ ወሰብዓተ ዓመተ ፣

ሳራ በሕይወት የኖረችው ዘመን መቶ ሃያ ሰባት ሆነ ፤

፪፡ ወሞተት ሳራ በሀገረ አርባት እንተ ውስተ ቁላት፤

ሳራም በቁላ አውራጃ ባለች አርባት በምትባል ሀገር ሞተች፤

እንተ ይላቲ ኬብርን እንተ ውስተ ከነዓን፤

ይህችውም በከነዓን ውስጥ ያለች ኬብርን ናት ፤

ወቆመ አብርሃም ከመ ይላህዋ ለሳራ ወይብክያ፤

አብርሃም ለሚስቱ ለሳራ ፈጽሞ ያለቅስሳት ዘንድ ተነሣ ፤

፫፡ ወተንሥኦ አብርሃም እምነብ በድና ወይቤሎሙ ለደቂቀ ኬጢ ፣

አብርሃም ከአስከሬንዋ አጠገብ ተነሥቶ የኬጢን ልጆች እንዲህ አላቸው ፤ (ሐተታ) ኬጢ የሀገር ስም ፣ አንድም የሰው ስም ነው ፤

፬፡ ነገድ ወረሳሲ እነ ምስሌክሙ፤

እኔ ከናንተ ጋራ ይህን ያህል ዘመን ስኖር መጻተኛ ነኝ ፤

ሀቡኒ ሊተ ከመ እሳዩጥ መቃብር፤ የመቃብር ቦታ እገዛ ዘንድ በዋጋ ሽጠልኝ ፤

ወእቅብር በድንዩ ከማክሙ ፤

እንደ እናንተ እናንተን መስዩ ሬሳዬን እቀብር ዘንድ ሽጠልኝ አላቸው ፤

፭፡ ወአውሥላም ደቂቀ ኬጢ ለአብርሃም ወይቤልም አልቦ ፤

የኬጢም ልጆች ለአብርሃም አይሆንም ብለው ፣ መለሱለት ፤

፮፡ እግዚአብሔር ስምዓን ፤

ጌታችን ሆይ የምንነግርህን ነገር ስማ ፤

እስመ ንጉሥ እንተ ለነ እምነብ እግዚአብሔር ፤

ከእግዚአብሔር ታገዘህ የመጣህ ንጉሣችን እንተ ነህና ፤

በውስተ መቃብሪኝ ዘነረይክ ቅብር በድነክ ፤

እኛ ከምንቀበርበት ከወደድኸው ቦታ ሬሳህን ቅበር ፤

እስመ አልቦ እምኔን ዘይከልክ መቃብሪሁ ከመ ትቅብር በድነክ በሆየ ፤

በወደድኸው ቦታ ሬሳህን ትቅብር ዘንድ ከእኛ ወገን መቃ

ብሩን የሚከለክልህ ሰው የለ ምና ፤

፯: ወተንሥአ አብርሃም ወሰገደ ቅድመ ሕዝብ ዘደቁቀ ኬጢ ፤

አብርሃምም ተነሥቶ በኬጢ ልጆች ፊት እጅ ነጣ ፤

፰: ወይቤሎሙ እመ ፈቀድክሙ ታቅብሩኒ በድንዩ ንግርም ለኤፍሮን በእንቲአዩ ወልደ ሰዓር ፤

ሬሳዬን ታስቀብሩኝ ዘንድ ከፈ ቀዳችሁ የኔን ነገር ለሰዓር ልጅ ለኤፍሮን ንገሩት ፤ (ሐተታ) ምነው እርሱ አይነግረውም ነበር ቢሉ፣ ከንጉሥ ፊት ቆሞ ይኸን አድርግልኝ ብሎ የራሱን ነገር መናገር ያሳፍራልና ፤

፱: የሀበኒ በአተ ካዕበት እንቲአሁ እንተ ሀለወት ውስተ ገራህቱ በወር ቅዩ በሜጥ በመጠነ ኮነ ወእግዮጥ እምኔሁ ፤

በእርሻው ውስጥ ያለች ገንዘቡ የምትሆን እጥፍነት ያላትን ዋሻ፣ የሆነውን ያህል ዋጋ ሰጥቼ ይሸጥልኝ ዘንድ ፣ ከእርሱም በገንዘቤ እገዛ ዘንድ ንገሩት አላቸው፤ (ሐተታ) በአተ ካዕበት አለ ፣ ውስጥዋ ሁለት ክፍል ናት የዘገየውን ሬሳ ወደ ውስጥ፣ አዲሱን ሬሳ ለመቅበር እንዲ መቻቸው በውጭ የሚያደርጉ በት ነው፤ አንድም ላይዋ እርሻ የምትሆን ናትና እንዲህ አለው፤

፲: ወሀሎ ኤፍሮን ይነብር ማዕከሉ ሆሙ ለደቁቀ ኬጢ ፤

ኤፍሮንም በኬጢ ልጆች መካከል ተቀምጦ ነበር ፤

ወይቤሎ ኤፍሮን ኬጥያዊ ለአብር ሃም እንዘ ይሰምዑ ደቁቀ ኬጢ ፣ ወኮሎሙ እለ ይበውሉ ውስተ ሀገር ፤

የኬጢ ሰው ኤፍሮን ፣ የኬጢ ልጆችና በሀገሩ ያሉትም ሰዎች ሁሉ ሲሰሙ አብርሃምን እንዲህ አለው ፤

፲፩: ቅረበኒ እግዚአብሔር ወሰምዐኒ ፤

ጌታዬ አብርሃም የምነግርህን ቀርቦህ ስማኝ አለው ፤

ገራህቶሂ ወበአቶሂ ዘውስቴቱ ለከ ወሀብኩክ በቅድመ ኮሎ ሰብአ ሀገርዩ ፤

በሀገሬ ሰዎች ፊት በላይ ያለ እርሻውን፣ በውስጥ ያለውንም ዋሻውን ለአንተ ሰጥቼሃለሁ ፤

ወናሁ ወሀብኩክ ፣ ቅብር በድነክ ፣ ወሀብኩክና ወሀብኩክ አንድ ወገን ፣ እነሆ ሰጥቼሃለሁና ሬሳ ህን ፣ ከወደድከው ቦታ ቅብር አለው ፤

፲፪: ወሰገደ አብርሃም ቅድመ ኮሎ ሕዝብ ፤

አብርሃምም ተነሥቶ በሰዎች ሁሉ ፊት እጅ ነጣ ፤

፲፫: ወይቤሎ ለኤፍሮን እንዘ ይሰ ምዑ ኮሎሙ ፤

ሰዎች ሁሉ ሲሰሙ አብርሃም ኤፍሮንን እንዲህ አለው ፤

ስምዐኒ ሜጦ ለገራህትክ ፤

ንግረኒ ሲል ነው ፣ የእርሻህን ዋጋ ንገረኝ አለው፣ ንግላ እም ኔዩ ማንሻ ፣ አንድም ሜጦ ለገራህትክ ንግላ እምኔዩ ብለህ ወደ ታች አውርድ ፤

ንግላ እምኔዩ ወእቅብር በድንዩ በሆዩ፣ የእርሻህን ዋጋ ተቀበለኝና ሬሳ ዬን ከዚያ ልቅበር ፤

፲፬: ወእውሥአ ኤፍሮን ለአብር ሃም ወይቤሎ ፤

ኤፍሮንም ለአብርሃም እንዲህ ብሎ መለሰለት ፤

፲፭: አልቦ እግዚአብሔር ስምዐኒ ፤

ጌታዬ ነገሩ እንዲህ አይደለም፣ የምነግርህን ነገር ስማኝ ፤

ምንትኑ ውእቱ ዝንቱ ምድር ፤

ይህ የመቃብር ቦታ ምን ቁም ነገር አለው ፤

ወምንትኑ ውእቱ አርባዕቱ ምእት ጠፋልሕ ማዕከሉ የማዕከሉክ ፤

ቢያወጣም አራት መቶ ምዝ ምዝ ብር ነው፣ በእኔና በአንተ መካከል ምን ቁም ነገር ነው? አለ ፤

እንከሰ ቅብር በድነክ በሆዩ ፤

እንግዲህስ ወዲህ ሬሳህን በዚህ ከወደድኸው ቦታ ቅብር አለው፤

፲፮: ወሰምዎ አብርሃም ለኤፍሮን ዘይቤሎ በቅድመ ደቁቀ ኬጢ ፤

አብርሃም በኬጢ ልጆች ፊት ኤፍሮን የነገረውን ሰምቶ ፤

ወደለው ሎቱ አርባዕቱ ምእት ጠፋ ልሐ ብሩር መፍዴ ዘእኮነ ተሞያኒ፣

በምሥጢሩ ዋጋውን ሲነግረኝ ነው ብሎ ግብዝ ያይደለ የጠራ፣ አንድም ባለዕዳ የሚቀበለው አራት መቶ ምዝምዝ ብር መዝኖ ሰጠው ፤

፲፯: ወኮነ ገራህቱ ለኤፍሮን ወበ አቶሂ ወኮሎ ዕዕው እንተ ውስቴታ ኮነ ለአብርሃም ፤

ኮነና ኮነ አንድ ወገን ፣ የኤፍ ሮን የነበረው እርሻውም ዋሻ ውም በዚያም ያለው ዕንጨት ሁሉ ለአብርሃም ሆነ ፤

፲፰: ወተግዮጣ በቅድመ ኮሎሙ ደቁቀ ኬጢ ፤

አብርሃምም በተናገረው ዋጋ በኬጢ ልጆች ፊት ገዛት ፤

፲፱: ወእምዝ ቀበራ ለሳራ ብእሲቱ ውስተ በአተ ካዕበት እንተ ተግዮጣ እምኤፍሮን ፤

ከዚህም በኋላ አብርሃም ሚስቱ ሳራን ከኤፍሮን በገዛት ሁለት ክፍል ባላት ዋሻ ቀበራት ፤

(ሐተታ) ይህም ምሳሌ ነው ፤ አብርሃም የጌታ ፣ ገራህት የእመቤታችን ምሳሌ ፣ በዓተ ካዕ በት መሆንዋ ድንግል በክልኤ የመሆንዋ ምሳሌ ፣ ያርማት ይኩ ተኩታት እንደነበረ እመቤታችንም ከፍትወታት ፣ ከኃጣው እ፣ ከእኩያት ንጹሕት ናትና መጠበቁ በመንፈስ ቅዱስ ከልማዳ አንስት የመጠበቅዋ ምሳሌ ነው ።

ምዕራፍ ፳፱

ጉባኤ

፩፡ ወልሐቀ አብርሃም ውገልፈ መዋዕሊሁ ፣

አብርሃም የጌልማስነቱ ወራት አልፎ አረጀ ፤

ወባረኮ እግዚአብሔር ለአብርሃም በኩሉ ፣

እግዚአብሔር አብርሃምን በሥራው ሁሉ አክብሮት ነበር ፤

፪፡ ወይቤሎ አብርሃም ለገብሩ ዘይልሐቅ ፣

አብርሃምም ትልቁን ባሪያውን እንዲህ አለው ፤

ዘውሎቱ መጋቢሁ ላዕል ኩሉ ንዋዩ፣ ይኸውም በገንዘቡ ሁሉ ላይ የሾመው ነው ፤

ደይ እዴስ ላዕል እዴዩ ፣

እጄን መትተህ ማል አለው ፤ (ሐተታ) የሰጠኸኝ ገንዘብ አይባረክልኝ በል ሲል ነው ፤ አንድም ላዕል አብራክዩ ይላል፣ ጉልበቱን መትተህ ማል አለው፣ የወለድኋቸው ልጆች አይባረኩልኝ በል ሲል ነው ፤

፫፡ አምሕለከ በአምላክ ሰማይ ወምድር፣ ከመ ኢትንሣሌ ብእሲተ ለወልድዩ ይስሐቅ እምአዋልደ ከነዓን እለ ምስሌሆሙ አነ አንድር ፣

ለልጄ ለይስሐቅ እኔ አብሬያቸው እኖር ከነበረ ከከነዓን ልጆች ሚስት እንዳታጭለት ሰማይንና ምድርን በፈጠረ በእግዚአብሔር አምልሃለሁ ፤

፬፡ ዳዕሙ ሐር ውስተ ብሔርዩ ውገበሙ ላድዩ፣ ወንሣሌ ብእሲተ ለወልድዩ ይስሐቅ በሆዩ ፣

ወደ ተወለድኸብት ወደ አገራህ ሂደህ ለልጄ ለይስሐቅ ከዚያ ሚስት አጭተህ አጋባው እንጂ፤

፭፡ ወይቤሎ ገብሩ ፣

ባሪያውም አብርሃምን እንዲህ አለው ፤

ለእመኔ ኢፈቀደት ይእቲ ብእሲት ትምጸእ ምስሌዩ ዘንተ ብሔረ ፣

(ጠንቅቆ ይምላል) ፣ ያች ሴት እኔ ወደምኖርበት ሀገር ከእኔ ጋራ ትመጣ ዘንድ ባትወድሳ ፤

አግብእኑ ለወልድከ ውስተ ውሎቱ ምድር እምነበ መጸእከ፣

ልጅህን ይስሐቅን ትተኸው ወደ መጣህበት ሀገር መልሼ ልውሰደውን ? አለው ፤

፮፡ ወይቤሎ አብርሃም ፣

አብርሃምም እንዲህ አለው ፤ ዑቅ ኢታግብእ ለወልድዩ ሆዩ ፣

ልጄ ይስሐቅን መልሰህ ወደ እኔ ሀገር እንዳትወስደው እወቅ ፤

፯፡ እግዚአብሔር አምላክ ሰማይ ወምድር ዘአውዕኒ እምቤተ አቡዩ ወእምድር እንተ ተወለድኩ በውስቴታ ፣

ከተወለድሁባት ሀገር ከዘመዶቼም ወገን ለይቶ ያወጣኝ ሰማይንና ምድርን የፈጠረ እግዚአብሔር ፤

ወዘመሐለ ሊተ ወይቤላኒ ለከ እሁበከ ዛተ ምድረ ወለዘርእከ ፣

ከነዓንን ዛሬ ላንተ፣ ኋላ ለልጆችህ አወርሳቸዋለሁ ብሎ የማለልኝ እግዚአብሔር ፤

ውሎቱ ይፌኑ መልእኮ ቅድሚክ ፣ እርሱ ካንተ በፊት መልእኩን ልኮ ነገርህን ያከናውንልሃል ፤ ወትንሥእ ብእሲተ ለወልድዩ እምሆዩ ፣

አንተም ለልጄ ለይስሐቅ ከአዋልደ ሶርያ ሚስት አጭተህ ታጋባዋለህ ፤

፰፡ ወእመሰ ኢፈቀደት ባሕቱ ይእቲ ብእሲት ትምጸእ ምስሌከ ውስተ ዛተ ምድር ንጹሕ አንተ እመሐላ ፣

ነገር ግን ያች ሴት ከአንተ ጋራ ወደዚህች ሀገር መምጣት ካልወደደች፣ አንተ ከመሐላ ንጹሕ ነህ ማለት አይደርስብህም ፤

ወዘንተ ዑቅ ከመ ኢታግብእ ለወልድዩ ሆዩ ፣

ልጄ ይስሐቅን ወደዚያ ሀገር መልሰህ እንዳትወስደው እወቅ እንጂ ንጹሕ ነህ አለው ፤

፱፡ ወወደዩ እዴሁ ውሎቱ ገብር ላዕል እደ አብርሃም እግዚአብሔር ፣ ወመሐለሎቱ በእንተ ዝንቱ ነገር ፣

ባሪያው ኢያውብርም ስለዚህ ነገር የጌታውን የአብርሃምን እጅ መትቶ ማለለት፣ የሰጠኸኝ ገንዘብ አይባረክልኝ ፤ አንድም ጉልበቱን ጸፍቶ ማለ፣ የወለድሁት ልጅ አይባረክልኝ ሲል፤

፲፡ ወንሥእ ውሎቱ ገብር ዐሠርተ አግማለ እምአግማለ እግዚአብሔር ወኩሎሠናዩ ዘእግዚአብሔር ምስሌሁ ፣

ባሪያው ኢያውብርም ከጌታው ግመሎች ዐሥሩን ግመል መርጦ ፤ ከጌታውም ገንዘብ ያማረ ያማረውን ገንዘብ ሁሉ ማጫ ማሥመሪያ ጭኖ ፤

ወተንሥእ ወሐረ ንበ አፍላገ አራም ሀገር ናኮር ፣

ተንሥቶ የአራምን ወንዞች ተሻግሮ ወደ ናኮር ሄደ ፤ (ሐተታ)

እኒህም ወንዞች ባብና ፋርፋ ይባላሉ ፤

፲፩፡ ወአዕረፈ አግማሊሁ አፍአ እም ሀገር ኅብ አዘቅተ ማይ ፍና ሠርክ ጊዜ ይወዕአ ሐዋርያተ ማይ ከመ ይቅድሐ ፤

ውሀ የሚቀዱ ሴቶች በሚመ ጡብት በሠርክ ጊዜም ከከተማ ውጭ ባለ በውሀ ዳር ግመሎቹን አራግፎ ተቀመጠ ፤

፲፪፡ ወይቤ እግዚአብሔር አምላክ ለአብ ርሃም አስተባብሮክ ሠርህ ሊተ የም ወግበር ምሕረተ ምስለ እግዚ ላየ አብርሃም ፤

የአብርሃም ፈጣሪ ጌታዬ እለም ንሃለሁ ዛሬ መንገዴን አቅና ልኝ ፤ ለጌታዬ ለአብርሃምም ምሕረትን አድርግ አለ ፤

፲፫፡ ወናሁ ቆምኩ ኅብ አዘቅተ ማይ፣ እነሆ ከዚህ ከውሀው ዳር ተቀ ምጫለሁ ፤

ወአዋልዲሆሙ ለሰብአ ሀገር ይወ ዕአ ይቅድሐ ማየ ፤

የዚህ ሀገር ሰዎች ሴቶች ልጆች ውሀ ሊቀዱ ይመጣሉ ፤

፲፬፡ ወትኩን ይእቲ ድንግል እንተ እብላ እነ አጽንኒ ቀሱተኪ አስትዩኒ ማየ ፤

ከነዚያ ጋራ የምትመጣ አንዲቱ ድንግል ሆና እኔም እንሰራሽን አዘንብለሽ ውሃ አጠጭኝ ብዮት፤

ወትቤላኒ ይእቲ ድንግል ስተይ አንተኒ፤ ወአግማሊኪኒ አሰቲ እስከ ይረውዩ ፤

አንተም ጠጣ፣ ግመሎችህንም እስኪጠግቡ ድረስ አጠጣቸዋለሁ የምትለኝ ሆና ፤

ኪያሃ አስተዳሎክ ለገብርክ ይስሐቅ እግዚአ ፤

አቤቱ ጌታዬ ለባሪያህ ለይስሐቅ እርስዋን እንዳዘጋጀህለት አው ቃለሁ ፤

ወበገንቱ አእምር ከመ ገበርክ ምሕረተ ለእግዚአብሔር አብርሃም ፤

በዚህም፣ ለጌታዬ ለአብርሃም ቸርነትህን እንዳደረግህለት አው ቃለሁ እያለ ሲመኝ ፤

፲፭፡ ወኮነ ዘእንበለ ያላልቅ ተናግሮ ከመዝ በልቡ ፤

ይህንን አስቦ ሳይናገረው፣ ተና ግሮ ሳይጨርሰው እንዲህ ሆነ ፤

ወነያ ርብቃ ወዕአት እንተ ተወልደት ለባቱኤል ወልደ ሚልካ ብእ ሲተ ናኮር እንቲ ለአብርሃም ወትጸ ውር ቀሱታ ሳዕለ መትከፍታ ፤

ያን ጊዜ ከአብርሃም ወንድም ከናኮር ሚስት ከሚልካ ከተወ ለደ ከባቱኤል የተወለደች ርብቃ ማድጋዋን ነጥቃ ውሀ ልት ቀዳ መጣች ፤

፲፮፡ ወሠናይ ገጸ ጥቀ ለይእቲ ወለት፣ የዚያችም ልጅ መልክዋ እጅግ የማረ ነበረ ፤

ወድንግል ይእቲ ወኢተአምር ብእሴ፣ ባል ያላገባች ድንግል ነበረች፤

ወወረደት ውስተ አዘቅት ወቀድ ሐት ማየ ፤

ከምንጩ ወርዳ ውሀ ቀዳች ፤

፲፯፡ ወሶበ ዐርገት ሮዕ ውእቱ ብእሴ ወይቤላ አስትዩኒ ሕቀ ማየ እምቀ ሱትኪ ፤

ውሀውን ቀድታ በወጣች ጊዜ፣ ኢያውብር ፈጥኖ ሔዶ ከእን ስራሽ ጥቂት ውሀ አጠጪኝ አላት ፤

፲፰፡ ወትቤሎ ስተይ እግዚአብሔር ፤

እሺ ጌታዬ ጠጣ አለቺው ፤

ወአውረደት ቀሱታ ፍጡነ እምዲበ መትከፍታ ወአስተየቶ እስከ ይረዋ፣

ከዚህ በኋላ እንሰራዋን ከትከ ሻዋ ፈጥና አውርዳ እስኪረካ ድረስ አጠጣቺው ፤

፲፱፡ ወትቤሎ ለአግማሊኪኒ እቅዳሕ ወይስተዩ ኮሎሙ ፤

ለግመሎችህም ውሀ ልቅዳና ግመሎችህ ሁሉ ይጠጡ ብላ፤

፳፡ ወሦጠት ቀሱታ ፍጡነ ውስተ ምስታይ ወሮዕት ወቀድሐት ለአግ ማሊሁ ኮሎሙ ፤

በእንሰራ የቀዳችውን ውሀ ከገ ንዳው ጨምራ ግመሎቹን ሁሉ ለማጠጣት ሁለተኛ ቀዳች ፤

፳፩፡ ወውእቱሰ ብእሴ ይሬእያ ከመ ወያረምም፤

ኢያውብር ግን ዝም ብሎ አተ ኮሮ ያያት ነበር ፤

ከመ ይርአይ እመ ይሴርሕ እግዚ አብሔር ፍኖቶ ወለእመኒ አልቦ ፤

የመጣበትን ነገር እግዚአብሔር ያቀናለትም ኢያቀናለትም እን ደሆነ ያውቅ ዘንድ ፤

፳፪፡ ወእምዘ ረወዩ አግማሊሁ ነሥአ አዕነገ ዘወርቅ ዘዘሕልቅ ድልወቱ ፤

ግመሎቹም ከጠጡ በኋላ ፣ ኢያውብር ሚዛኑ አንድ አንድ ወቁት የሚሆን ሁለት ጉትቻ ለጆሮችዋ ፤

ወአውቃፈ ለእደዊሃ ዘዘሥሥሩ ሕልቅ ድልወቱ ፤

ሚዛኑ ዐሥር ዐሥር ወቁት የሚሆን አምባር ለእጅዎችዋ አደረገላት ፤

፳፫፡ ወተስእላ ወይቤላ ወለተ መኑ አንቲ ንግርኒ እስኩ ፤

የሆነስ ሆነና አንቺ የማን ልጅ ነሽ ? እስኪ ንገሪኝ ብሎ ጠየ ቃት፤

ለእመ ቦቱ ማንደር ውስተ ቤተ አቡኪ ለነ ፤

ከአባትሽ ቤት ለኛ ማደሪያ ይገኝ እንደሆነ ንገሪኝ ? አላት፤

፳፬፡ ወትቤሎ ወለተ ባቱኤል አነ ወልደ ናኮር፤

እኔ የናኮር ልጅ የሚሆን የባ ቱኤል ልጅ ነኝ አለኝው፤

፳፭፡ ወወ ጎቤነ ማዕርኒ ወሐሰርኒ ወማኅደርኒ ለአግማሊክ፤

ለግመሎችህም ማደሪያ፣ ማሩም ገፈራውም ገለባውም አለ አለ ኛው፤

፳፮፡ ወአደሞ ለውእቱ ብእሲ ወሰ ገደ ለእግዚአብሔር፤

ኢያውብርም ደስ ብሎት ይህን በጎ ነገር ያሰማኸኝ ሲል ለእግ ዚአብሔር ሰገደ፤

፳፯፡ ወይቤ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላኩ ለእግዚአብሔር ለአያ ውዕኦ ለጽድቁ ወለርትዑ እምእግ ዚአብሔር፤

ከጌታዬ ቸርነቱን ረድኤቱን ያላራቀ የጌታዬ የአብርሃም ፈጣሪ ይክበር ይመስገን አለ፤

ወሊተኒ ሠርሐኒ ፍኖትዩ ውስተ ቤተ እኑሁ ለእግዚአብሔር አብርሃም፤

ለኔም ወደ ጌታዬ ወንድም ቤት የመጣሁበትን ነገር ያቀ ናልኝ እርሱ ይክበር ይመስገን፤

፳፰፡ ወሐረት ይእቲ ወለት ወነገረት ለቤተ እማ ዘንተ ነገረ፤

ያችም ልጅ ሂዳ ለእናትዋ ወገን ይህን ነገር ተናገረች፤

፳፱፡ ወባቲ ለርብቃ እኅው ዘሰሙ ላባ፤

ለርብቃም ላባ የሚባል ወንድም ነበራት፤

ወርዐ ላባ ኅብ ገዙ ብእሲ አፍአ ኅብ አዘቅት፤

ላባም ስሱ ነበርና ይሰጠኛል መስሎት ከቤት ወጥቶ ኢያው ብር ወዳለበት ወንዝ ሩጦ ሔደ፤

፴፡ ወሶባ ርእዩ አዕኑጊሃ ወአውቃ ፊሃ ለእኅቱ፤

ኢያውብር ለእኅቱ የሰጣትን ጉትቻዋን፣ አምባርዋን ባዩ ጊዜ ማን ሰጠኸ ብሎ ጠየቃት፤

ወትቤ ከመዝ ይቤለኒ ውእቱ ብእሲ፣ ያሰው እንዲህ አለኝ አለኝ፣ ማለት የማን ልጅ ነኸ አለኝ፣ እኔም የባቱኤል ልጅ ነኝ አልሁት፤ ከዚያ በኋላ ጉትቻውን፣ አምባርን ሰጠኝ አለኝው፤

ወበጽሐ ኅብ ውእቱ ብእሲ እንዘ ይቀውም ኅብ አዘቅት፤

ኢያውብርም ከውሀ ዳር ተቀ ምጦ ሳለ ላባ ፈጥኖ ደረሰ፤

፴፩፡ ወይቤሎ ነፃ ባእ ውስተ ቤት፣ ና ወደ ቤት እንግባ አለው፤

ይትባረክ እግዚአብሔር ምንት ያቀ ውመከ አፍአ፤

እግዚአብሔር ይክበር ይመስ ገን ምን አጥተን ከዚህ ከእዳሪ ትቀመጣለህ ?

ናሁ አስተዳለውን ለከ ማኅደረ፣ ወቤተ ለአግማሊክ፤

አንተ የምትተኛበትን አልጋውን መከዳውን፣ ግመሎችህ የሚያ ድሩበትን ቤት አዘጋጅተናልና ተነሥ ወደ ቤት እንግባ አለው፤

፴፪፡ ወቦአ ውእቱ ብእሲ ወአብአ አግማሊሁ፤

ኢያውብርም ግመሎቹን ይዞ ወደ ቤት ገባ፤

ወአቅረቡ ሎሙ ሐሰረ ወማዕረ ለአ ግማሊሁ፤

ለግመሎቹም ገፈራውን ገለባ ውን አቀረቡላቸው፤

ወአምጽኡ ሎቱ ማዩ ለእግሩ፣ ወለ ዕደው እለ ምስሊሁ፤

ለርሱም፣ ከእርሱም ጋራ ላለ ሰዎች እግራቸውን የሚታጠ በብት ውሀ አመጡላቸው፤

፴፫፡ ወአምጽኡ ሎቱ ኅብስተ ዘይቤ ልዕ፤

የሚበላው ዳቦ፣ እንጀራ ብላ ብለው አመጡለት፤

ወይቤሎሙ ኢይበልዕ እስከ እነግር ቃልዩ፤

ኢያውብርም ነገሬን ሳልናገር አልበላም አለ፤ (ሐተታ) ዛሬ የንጉሥ መልክተኛ የተላከውን ሳይናገር እህል ውሃ እንዳይቀ ምስ፤

ወይቤልም ንግር፤

እርሳቸውም ይሁን ነገርህን ተና ገር አሉት፤

፴፬፡ ወይቤሎሙ ገብረ አብርሃም አነ፤

እርሱም እንዲህ አላቸው፣ እኔ ጥንቱን የአብርሃም ባሪያ ነኝ፤

፴፭፡ ወእግዚአብሔር ባሪኮ ለእግዚ እዩ ጥቀ ወአዕቦዩ፤

እግዚአብሔርም ጌታዬ አብር ሃምን እጅግ አክበረው አገነ ነው፤

ወወሀቦ አልእምተ ወአባግዓ ወወርቀ ውብሩረ አግብርተ ወአእማተ አግማሊ ወአዕዱገ፤

ላሙን በጉን ወርቁን ብሩን፣ ወንድ ባሪያውን ቤት ባሪያውን፣ ግመሎን አህያውን ሰጥቶ አከ በረው፤

፴፮፡ ወወለደት ሎቱ ሳራ ብእሲቱ ለእግዚአብሔር አብርሃም ወልደ በርሥ ሣን፤

ሚስቱ ሳራ ሙቀት ልምላሚ ከተለያት በኋላ ለጌታዬ ለአብ ርሃም አንድ ወንድ ልጅ ወልዳ ለት ነበር፤

ወወሀቦ ኮሎ ዘቦቱ ሎቱ፤ ያለውን ገንዘቡን ሁሉ ሰጥቶ ታል፤

፴፯፡ ወአምሐሲ እግዚአብሔር ወይቤ ለኒ፤ ጌታዬ እንዲህ ብሎ አማለኝ፤

ኢትንግሊ ለወልድዮ ብእሲተ እምኦ
ዋልደ ከነዓን እለ ኦንድር ኦነ ምስ
ሌሆሙ ፤

እኔ አብሬያቸው ከምኖር ከከ
ነዓን ልጆች ለልጄ ሚስት አት
ጭለት ፤

፴፰፡ ዳዕሙ ሑር ውስተ ቤተ ኦቡዮ፣
ውውስተ ነገድዮ ወንግእ ሎቱ ብእ
ሲተ ለወልድዮ እምሆዮ ፤

ወደ አባቴ ወገኖች፣ ወደ ዘመ
ዶቼ ሒደህ ለልጄ ከዚያ ሚስት
አጭተህ አጋባው እንጂ ብሎ
አምሎኛል አላቸው ፤

፴፱፡ ወእቤሎ ለእግዚአብሔር ዮጊ ለእመ
ኢፈቀደት ይእቲ ብእሲት መጸኢ
ምስሌዮ ፤

እኔም ያች ሴት ከእኔ ጋራ
መምጣትን ምናልባት ያልወደ
ደች እንደሆነ እንዴት ላድርግ
አልሁት ፤

፵፡ ወይቤላኒ እግዚአብሔር ፤

ጌታዬም እንዲህ አለኝ ፤

እግዚአብሔር ዘእምመርኩ በቅድ
ሚሁ ውእቱ ይፌኑ መልአኮ ቅድ
ሚከ ወያሄኒ ፍኖተክ ፤

በፊቱ ያገለገልሁት እግዚአብ
ሔር መልአኩን ሰዶ ነገርህን
ያቀናልሃል ፤

ወትንግሊ ብእሲተ ለወልድዮ እምሆዮ
እምነገድዮ ወእመ አኮ እምቤተ
አቡዮ ፤

ከዚያም ሂደህ ከዘመዶቼ፣ ይህም
ባይሆን ከአባቴ ወገን ሚስት
አጭተህ ታመጣለታለህ አለኝ፤

፵፩፡ ወይእተ አሚረ ንጹሐ ትከውን
እመሐላዮ ፤

እንዲህ ያደረግህ እንደሆነ፣ ያን
ጊዜ ከመሐላዬ ንጹሐ ትሆና
ለህ ፤

ወእመስ አቡዮከ ውሂባ፣ ንጹሐ አንተ
እመሐላ ፤

እነዚያ አንስጥም ቢሉህ ግን
ያማልሁህ መሐላ አይደርስብ
ህም አለኝ ፤

፵፪፡ ወሶቦ በጸሕቲ ዝዮ ንቦ አዘቅት
አቤ ፤

እኔም ከዚህ ከወንዙ በደረስሁ
ጊዜ እንዲህ አልሁ ፤

እግዚአብሔር አምላክ እግዚአብሔር ኦብርሃም
ለእመ አንተ አውግእከኒ ዮም በሣቲ
ፍኖትዮ እንተ አሐውር አነ ፤

አቤቱ የጌታዬ የኦብርሃም ፈጣሪ
ዛሬ እኔ በምሔድባት ጎዳና
አንተ ወድደህ ካወጣኸኝ ፤

፵፫፡ ናሁ ቆምኩ መልዕልተ አዘቅተ
ማይ፤

እነሆ ከወንዙ ዳር ግመሎቼን
አራግፌ ተቀምጫለሁ ፤

ወአዋልደ ሰብአ ሀገር ይወልእ ይቅ
ድሐ ማዮ ፤

የሀገሩ ሰዎች ሴቶች ልጆችም
ውሀ ይቀዱ ዘንድ ይወጣሉ ፤

ወትኩን ይእቲ ድንግለ እንተ አነ
እብላ አስትዩኒ ማዮ ሕተ እምቀሱ
ትኪ ፤

ከነዚያም አንዲቱ ከማድጋሽ
ጥቂት ውሀ አጠጭኝ የምላት
ድንግል ብትሆን ፤

፵፬፡ ወትቤላኒ ስተይ አንተኒ ወለ
አግማሊከኒ እቅዳሕ ፤

እርስዎም አንተ ጠጣ ግመሎ
ችህንም ቀድቼ አጠጣቸዋለሁ
የምትለኝ ድንግል ብትሆን ፤

ይእተ ብእሲተ አስተዳሎክ ለገብርክ
ይስሐቅ እግዚአብሔር ወቦቱ አአምር
ከመ ገበርክ ምሕረተ ለእግዚአብሔር ኦብ
ርሃም ፤

አቤቱ ለወዳጅህ ለይስሐቅ ይህ
ችን ልጅ እንዳዘጋጀህለት ቸር
ነትህንም ለጌታዬ ለኦብርሃም
እንዳደረግህለት በዚህ አውቃ
ለሁ አልሁ ፤

፵፭፡ ወኮነ ዘእንበለ አህልቅ ሐልዮ
በልብዮ ወበጊዜሃ ወዕአት ርብቃ ወት
ፀውር ቀሱታ ፤

ይህንን በልቤ ያሰብሁትን ሳል
ናገረው፣ ተናግራም ሳልጨር
ሰው፣ ርብቃ ማድጋዋን ይዛ
መጣች ፤

ወወረደት ውስተ አዘቅት ወቀድሐት
ማዮ ፤

ወደ ወንዝ ወርዳ ውሀውን
ቀዳች ፤

ወእቤላ አስትዩኒ ማዮ ፤

እኔም ውሃ አጠጭኝ አልኋት ፤

፵፮፡ ወአውረደት ቀሱታ ፍጡን ወት
ቤላኒ ስተይ አንተኒ ፤

እርስዎም እንስራዎን ፈጥና አው
ርዳ ጠጣ አለችኝ ፤

ወሰተይኩ፣ ወአግማልዮኒ ሰትዩ ፤

እኔም ጠጣሁ ፣ ግመሎቼም
ጠጠ ፤

፵፯፡ ወተስእልክዋ ወእቤላ ወለተ
መኑ አንቲ ንግርኒ ፤

እኔም አንቺ የማን ልጅ ነሽ
ንገሪኝ ብዬ ጠየቅኋት ፤

ወትቤላኒ ወለተ ባቱኤል እነ፣ ወልደ
ናኮር ዘወልደት ሎቱ ሚልካ ፤

እርስዎም እኔ ሚልካ ለናኮር
የወለደችለት የባቱኤል ልጅ
ነኝ አለችኝ ፤

ወይእተ ጊዜ ሶቦ ሰማዕኩ ዘንተ
እምአፉሃ አደመተኒ ጥቀ ፤

ያንጊዜ ይህን ነገር ከእርስዎ
በሰማሁ ጊዜ እጅግ ደስ አሰኝ
ችኝ ፤

ምዕራፍ ፳፬

ገባኤ

፩፡ ወደገመ አብርሃም አውሰሶ ብላ ሲት እንተ ስማ ኬጡራ ፤

አብርሃም ኬጡራ የምትባል ሚስት ዳግመኛ አገባ፤ ደገመ ማለቱ ለሳራ አይደለም ለአ ጋር ነው እንጂ ፤

፪፡ ወለደት ወልደ ዘስሙ ዘንበሪ፣ ወዮቃጢን፣ ወሚደን፣ ወዮብቅ፣ ወምድያም፣ ወሴሂ፣ ፤

ኬጡራም፣ ዘንበሪን፣ ዮቃጢን፣ ሚደንን፣ ዮብቅን፣ ምድያምን፣ ሴሂንን ወለደች ፤

፫፡ ወዮቃጢን፣ ወለደሙ ለሶቤት፣ ወሉቴማን፣ ወሉዱዳን ፤

ዮቃጢንም ሶቤትን፣ ቴማንን፣ ዱዳንን ወለደ ፤

ወዱዳን ወለደሙ ለራጉኤል ወለእ ንባብ፣ ወለእስራዓም፣ ወለሎዓም፣ ፤

ዱዳንም ራጉኤልን ፣ እንባብ ዘን ፣ እስራዓምን ፣ ሎዓምን ወለደ ፤

፬፡ ወደቂቀ ምድያም ጌፌር ፣ ወኤ ፋር፣ ወሂኖህ፣ ወአቤርን፣ ወቴያርሶ፣ ፤

የምድያምም ልጆች ጌፌር ፣ ኤፋር፣ ሂኖህ፣ አቤርን፣ ቴያር ሶ ናቸው ፤

እሱ ኩሎሙ ደቂቀ ኬጡራ ፣ እሊህ ሁሉ የኬጡራ ልጆች፣ የልጅ ልጆችዋ ናቸው ፤

፭፡ ወወሀቦ አብርሃም ኩሎ ንዋዮ ለይስሐቅ ወልዱ በሕይወቱ ፤

አብርሃምም በሕይወቱ ሳለ ሳይ ሞት ገንዘቡን ሁሉ ለልጁ ለይስሐቅ ሰጠው ፤

፮፡ ወለደቂቀ ዕቁባቲሁ ወሀቦሙ አብርሃም ሀብተ ፤

አብርሃም ከአጋርና ከኬጡራ ለወለዳቸው ልጆቹም እንዳይ ጣሉ ብሎ ፋንታ ፋንታቸውን ሰጥቶ ፤

ወፈነም እምገጸ ይስሐቅ ወልዱ ውስተ ምድር ዘመንገለ ምሥራቅ፣ ፤

ከልጁ ከይስሐቅ ለይቶ በምሥራቅ በኩል ወዳለው አገር ሰደ ዳቸው ፤

፯፡ ወዝንቱ ውእቱ ሕይወቱ ለአብርሃም ፤

አብርሃም በዚህ ዓለም የኖረው ዘመን ይህ ነው ፤

ወዓመቲሁኒ ምእት ወሰብዓ ወኃም ስቱ ፤

ሕይወቱ ያለውን ዓመቲሁ ብሎ አመጣው፤ ይኸውም መላ ዘመኑ መቶ ሰባ አምስት ዘመን ነው፤

፰፡ ወረሲያ ጥቀ ሠናዩ ርስዓ ወፊ ጸሞ መዋዕሊሁ ሞተ አብርሃም፣ ፤

አብርሃምም በኃ እርጅና አርጅቶ ማለት የሚበላው የሚ

ጠጣው ሳያጣ ዘመኑን ፈጽሞ ሞተ ፤

ውተወሰከ ነብ ሕዝቡ ፤

ከእርሱ አስቀድሞ ወደ ሞቱት ወገኖቹ በሞት ተጨመረ ፤

፱፡ ወቀበርም ይስሐቅ ወይስማኤል ደቂቁ ውስተ በአተ ካዕበት ዘገራህተ ኤፍሮን ዘሠዓር ኬጥያዊ ዘአንጻረ ምንባሬ ፤

አብርሃም ወምበሩን ዘርግቶ በተቀመጠባት አንጻር ባለች በኬጢ ሰው በሠዓር ልጅ በኤ ፍሮን እርሻ መካከል ባለች እዕ ፍነት ባላት ዋሻ ልጆቹ ይስማኤልና ይስሐቅ ቀበሩት ፤

፲፡ ዘተሠዋጣ አብርሃም እምደቂቀ ኬጢ ፤

ይህችም ቦታ አብርሃም ከኬጢ ልጆች በአራት መቶ ምዝምዝብር የገዛት ናት ፤

ወሀዩ ቀበርም ለአብርሃም ወለሳራ ብእሲቱ ፤

አብርሃምን ከሚስቱ ከሳራ ጋር ከዚያ ቀበሩት ፤

፲፩፡ ወኮነ እምድገረ ሞተ አብርሃም ፤

አብርሃም ከሞተ በኋላ እንዲህ ሆነ ፤

ባረኮ እግዚአብሔር ለይስሐቅ ወልዱ፣ እግዚአብሔር የአብርሃምን ልጅ ይስሐቅን አከበረው ፤

ወኃደረ ይስሐቅ መንገል አዘቅተ ራእይ ፤

ይስሐቅም እግዚአብሔር በታ የው በተነጋገረው ቦታ ኖረ ፤

፲፪፡ ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለይስማኤል ወልደ አብርሃም ዘወለደት ሎቱ አጋር አመተ ሳራ ፤

የሳራ ባሪያ አጋር ለአብርሃም የወለደችለት የይስማኤል ትውልዱ እንዲህ ነው ፤

፲፫፡ ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ ይስማኤል በኩሩ ናቡዓት፣ ፤

የይስማኤል ልጆችም ስማቸው ይህ ነው የበኸር ልጁ ናቡዓት ይባላል ፤

ወካልኦ ቄዳር፣ ፤

ሁለተኛውም ቄዳር ይባላል ፤ ይህ የዘላኖች አባት ነው ፤

፲፬፡ ወናብዳሄል ወመብስን ፤

ሦስተኛው ናብዳሄል አራተኛው መብስን ነው ፤

፲፭፡ ወማሴሚ፣ ወዱማ፣ ወማሴን፣ ወኩዳ፣ ወቴማ፣ ወኢያጤር፣ ወና ፌሶ፣ ወቄዳን ፤

አምስተኛው ማሴሚ ፣ ፯ኛው ዱማ ፣ ፰ኛው ማሴን ፣ ፱ኛው ኩዳ ፣ ፳ኛው ቴማን ፣ ፲ኛው ኢያጤር ፣ ፲፩ኛው ናፌሶ ፲፪ኛው ቄዳን ነው ፤

፫፰፮፣ እሉ እሙንቱ ደቂቀ ይስማኤል፤ እነዚህ ሁሉ የይስማኤል ልጆች ናቸው ፤

ወዝ ውእቱ አስማተሆሙ በበሀገሮሙ ወበበማገበሮሙ ፣ ወበበብሔሮሙ ፣ ወበበሕዝቧሆሙ ፤

በየሀገራቸው፣ በየሸንጎአቸው፣ በየመንደራቸው፣ በየወገናቸው የሚጠሩበት ስማቸው ይህ ነው፤

ወወሠርቱ ወክልኤቱ መሳፍንት ፤

እነዚህም ዐሥራ ሁለት ነገድ ናቸው ፤

፫፱፣ ወጋደረ እምኤውላጥ እስከ ሲይር እንተ ውስተ ግብጽ ፤

ይስማኤል ከልጆቹ ጋራ ከኤ ውላጥ ጀምሮ በግብጽ ወሰን እስካለች እስከ ሲይር ድረስ ወርሶ ኖረ ፤

ወበጽሐ ውስተ አሰርዮን ወንደረ ቅድመ ገጸ ነጉሉ አጋዊሁ ፤

አሦርዮን እስከሚባል ሀገር ደርሶ በወንድሞቹ በግብጻውያን ፊት ለፊት ኖረ ፤

፫፳፣ ወዝውእቱ ዓመተ ሕይወቱ ለይስማኤል ፣ ምእት ወሠላሳ ወሰ ብዓቱ ዓመት ፤

ይስማኤል በሕይወት የኖረው ዘመን መቶ ሠላሳ ሰባት ዓመት ነው ፤

ወሞተ ረሲዖ ወተወሰከ ኅበ ሕዝቡ፣ ዕድሜውን ፈጅቶ አርጅቶ ሙቶ ዘመዶቹ በተቀበሩበት መቃብር ተቀበረ ፤

፫፳፩፣ ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለይስ ሐቅ ወልደ አብርሃም ፤

የአብርሃም ልጅ የይስሐቅ ልደ ቱም እንዲህ ነው ፤ (ሐተታ) የይስማኤልን በፊት፣ የይስሐ ቅን በኋላ ስለምን አደረገው ቢሉ ፤ መጽሐፍ ትቶት የሚ ሂደውን በፊት፣ ይዞት የሚሄደውን በኋላ ማምጣት ልማዱ ነው፤ አሁንም ይዞት የሚሄደው ይስሐቅን ነውና የይስማኤልን በፊት፣ የይስሐቅን በኋላ አደ ረገው፤ የቀረው ሐተታ እንዳ ለፈው ነው ፤

፳፩፣ ፱ዓ ዓመቱ አመ ነሥአ እማእ ከለ አፍላግ ዘሶርያ ለርብቃ ወለተ ባቱኤል ሶርያዊ እንቱ ለላባ ከመ ትኩሮ ብእሲተ ፤

የላባ እንት የምትሆን በሶርያ ወንዞች መካከል የሚኖር የሶር ያውን ሰው የባቱኤልን ልጅ ርብቃን ሚስት ልትሆነው ባገባ ጊዜ ፣ የይስሐቅ ዕድሜ አርባ ዘመን ሁኖ ነበር ፤

፳፪፣ ወስአለ ይስሐቅ ኅበ እግዚአብ ሔር በእንተ ርብቃ ብእሲቱ እስመ መካን ይእቲ ፤

ይስሐቅም ሚስቱ ርብቃ መካን ስለሆነች ልጅ ስጣት ብሎ ወደ

እግዚአብሔር ለመነ ፣ ደርሶ ባት መክናለች ማለት አይደ ለም፣ መካን እንዳትሆን ለመነ፣ ሃያ ዘመን ሳይወልዱ ኑረው፣ ይስሐቅ ስድሳ ዘመን ሲሆነው ባንድ ቀን ሩካቤ ፣ ኤሳውና ያዕቆብ ተወልደዋል፤

ወስምዖ እግዚአብሔር ወጸንሰት ርብቃ ፤

እግዚአብሔርም ልመናውን ሰምቶ ርብቃን እንድትጸንስ አደረጋት ፤

፳፫፣ ወይትሐወሱ ደቂቃ በውስተ ከርሣ ፤

ኤሳውና ያዕቆብ በእናታቸው ማሃጸን ሳሉ ይጣሉ (ይንቀሳ ቀሱ) ነበር ፤

ወትቤ እመሰ ሀለወኒ እኩን ከመዝ ለምንት ሊተ ዝንቱ ፤

ርብቃም እየተነዋወጡ ቢያው ኩዋት እንዲህ የምሆን ከሆነ እንዲህ ያለ ነገር ለምኔ ነው አለች ፤

ወኤረት ትሰአል ኅበ እግዚአብሔር፣ የሚጸልዩበት ልዩ ቦታ አላቸውና እግዚአብሔርን ወደምት ለምንበት ቦታ ተነሥታ ሂደች፤ አንድም ትስአል ይላል አብነት፣ ቃለ እግዚአብሔር ልትጠይቅ ሂደች ፤

፳፫፣ ወይቤላ እግዚአብሔር ክልኤቱ ሕዝብ ሀለወ ውስተ ከርሥኪ ፤

እግዚአብሔር በመልእክም አድሮ ቢሉ በመልክ ጼዴቅም አድሮ ቢሉ እንዲህ አላት ፣ ሁለት ልጆች በማገጸንሽ አሉ ፤ ወክልኤቱ ሕዝብ ይወዱ እምከር ሥኪ ፤

ሁለቱም ልጆች ካንቺ ይወለ ዳሉ ፤

ወሕዝብ እምሕዝብ ይኔይስ ፤

አንዱ ካንዱ ይበልጣል ፤

ወዘየዐቢ ይትቀነይ ለዘይንእስ ፤

ትልቁ ለትንሹ ይገዛል አላት፤ (ሐተታ) እንደዚህም ሁሉ ፤ «ወልድዮ ዘበኩርዮ» የተባሉ እስ ራኤል ኢይባእ ሞዓባዊ ወአ ሞናዊ ለተባሉ ለአሕዛብ ይገ ዛሉ ሲል ነው ፣ እንከሰ ብኩርና ለነ ወአኮ ለአይሁድ እን ዲል ፤

፳፬፣ ወሶበ ተፈጸመ መዋዕለ ወሊ ዶታ ፤

የምትወልድበት ቀን በደረሰ ጊዜ ፤

ወክልኤቱ ሀለወ ውስተ ከርሣ ፤

በማገፀንዎ ሁለት ልጆች ተጸን ሰው ነበር፤ (ትች) የምትወልድ በት ቀን በደረሰ ጊዜ ፤

፳፭፡ ወወልክ ወልዳ ዘበኩራ፡ ወቀ
ይሕ ኩለንታሁ ከመ ጽጌረዳ ወወገር፤

እንደ ጽጌረዳ አበባ ሁለንተ-
ናው ቀይ የሆነ፤ ሰውነቱም ሁሉ
ፀንር (ጠጉራም) የሆነ የበኸር
ልጅቅ ኤሳው ተወለደ ፤

ወሰመዮቶ ስሞ ኤሳው ፤
ስሙንም ኤሳው አለችው ፤
(ሐተታ) ኤሳው ማለት ፈታቂ ፤
ነዓቂ ፤ ዐላቂ ማለት ነው ፤

፳፮፡ ወእምድጎሬሁ ወልክ እኑሁ
ወይእኅዛ በእዴሁ ስኩና ኤሳው ፤

ከዚህም በኋላ ወንድሙ የኤሳ
ውን ስኩና እንደያዘ ተወለደ፤

ወበእንተዝ ሰመዮቶ ስሞ ያዕቆብ ፤

ስለዚህ ነገር ስሙን ያዕቆብ
አለችው፤ አዕቃጺ ማለት ነው ፤

ወ፳ ዓመቱ ለይስሐቅ አመ ወለደ
ቶሙ ርብቃ ለኤሳው ወለያዕቆብ ፤

ርብቃም ኤሳውንና ያዕቆብን
በወለደቻቸው ጊዜ ለይስሐቅ
ስድሳ ዘመን ሆኖት ነበር ፤

፳፯፡ ወልሕቁ ወኮኑ ወራዙተ ፤

ኤሳውና ያዕቆብም አደገ ጉለ
መሱ ፤

ወኮኑ ኤሳው ብእሴ ሐቅል ነዓቂ ፤

ኤሳው ከዱር እየሄደ የሚያ
ድን አርበኛ ሆነ ፤

ወያዕቆብስ ንጹሕ ውለቱ ወይነበር
ውስተ ቤት ፤

ያዕቆብ ግን ከቤት የሚውል
ድልድል ቅምጥል ነበር ፤

፳፰፡ ወያፊቅሮ ይስሐቅ ለኤሳው
እስሙ ውለቱ ዘነወ ይሴሰይ ፤

ይስሐቅም ኤሳውን ይወደው
ነበር፤ ከዱር ዐድኖ ያመጣውን
ይመገብ ነበርና ፤

ወርብቃስ ታፈቅሮ ለያዕቆብ ፤

ርብቃ ግን ከኤሳው ይልቅ ያዕ
ቆብን ትወደው ነበር ፤

፳፱፡ ወአብሰለት ሎቱ ተብሲለ ፤

ምሥር ንፍሮ ቀቀለችለት ፤ አን
ድም እንደ እንፍርፍር ሹሮ
ያለ ሠራችለት ፤

ወመጽአ ኤሳው እምሐቅል እንዘ
ይደክም ፤

ኤሳውም ዓደን ውሎ ከዱር
መጣ ፤

፴፡ ወይሴሎ ኤሳው ለያዕቆብ አብ
ልዐኒ እምተብሲልክ ፤

ኤሳው ያዕቆብን ከምትበላው
ንፍሮ ስጠኝ አለው ፤

እስመ ደክምኩ ጥቀ፤

ርቦኝ እጅግ ደክሜያለሁና ፤

ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ስሙ ኤዶም፤

ስለዚህም ስሙ ኤዶም ተባለ፤

ፈታቂ ማለት ነው ፤

፴፩፡ ወይሴሎ ያዕቆብ ለኤሳው አግብ
እኔ ሊተ ብኩርናክ ፤

ያዕቆብም ኤሳውን እልቅናህን
ስጠኝ አለው ፤

፴፪፡ ወይሴሎ ኤሳው ናሁ እመውት
ለምንት ሊተ ከዊኑ በኩር ፤

ኤሳውም እኔ በረሀብ ስሞት
በኩር መሆን ምን ያደርግል
ኛል? እልቅናው ምን ይረዛኛል?
ያውልህ ውሰደው አለው ፤

፴፫፡ ወይሴሎ ያዕቆብ መሐልኔ ሊተ
ዮም ከመ ታግብእ ሊተ ብኩርናክ፤

ያዕቆብም የነገር መጨረሻ
መሐላ ነውና እልቅናህን ልትሰ
ጠኝ አሁን ማልልኝ አለው ፤

ወመሐለ ሎቱ ኤሳው ወአግብእ ሎቱ
ከዊኑ በኩር ፤

ኤሳውም ምሎ እልቅናውን ሊያ
ዕቆብ ሰጠው ፤

፴፬፡ ወወሀዞ ያዕቆብ ለኤሳው ኅብስተ
ወተብሲለ ብርስን ፤

ከማለለትም በኋላ ዳቦውን ንፍ
ሮውን ሰጠው፤ አንድም ሹሮውን
በእንጀራ አድርጎ ሰጠው ፤

ወበልዐ ወሰትዮ ወተንሥአ ወሐረ ፤

ኤሳውም በልቶ ጠጥቶ ተነሥቶ
ሔደ፤ (ሐተታ) ይኸውም ምሳሌ
ነው፤ ኤሳው የአይሁድ፤ ያዕቆብ
የምእመናን አሕዛብ ምሳሌ ፤
ኤሳው መብሉን ወደ እልቅናውን

እንደ ሸጠ፤ አይሁድም መሥ
ዋዕተ አሪትን ወደው ብኩርና
ቸውን ለምእመናን አሕዛብ አሳ
ልፈው ሰጥተዋልና የዚህ ምሳሌ
ነው ።

ምዕራፍ ፳፬

፩፡ ወኮኑ ካልፀ ረሀብ ውስተ ብሔር
ዘእንበለ ረሀብ ዘኮኑ በመዋዕል አብ
ርገም ፤

በአብርሃም ዘመን ከተደረገው
ረሀብ ሌላ በከነዓን ረሀብ ጸና ፤

ወሐረ ይስሐቅ ኅብ እቤሜሌክ ንጉሥ
ፍልስጥኤም ውስተ ጌራራ ፤

ይስሐቅም የፍልስጥኤም ንጉሥ
ከሚሆን ከእቤሜሌክ ዘንድ
ወደ ጌራራ ሔደ ፤

፪፡ ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ወይ
ቤሎ ፤

እግዚአብሔር ለይስሐቅ ተገልጾ
እንዲህ አለው ፤

ኢትረድ ውስተ ግብጽ ፤

ወደ ግብጽ አትውረድ ፤

ወኅድር ውስተ ምድር እንተ እነ
እቤለክ ፤

እኔ በነገርኩህ ሀገር በከነዓን ኑር
እንጂ ፤

፫፡ ወንበር ውስተ ይኒቲ ምድር ፤

በዚያችም አገር ኑር ፤

ወአሐውር ምስሌክ ወእባርክክ፤

እኔም ካንተ ጋራ በረድኤት እኖራለሁ ፤ ፈጽሜም አከብር ሃለሁ ፤

እስመ ለከ ወለዘርእከ እሁባ ለዛቲ ምድር ፤

ከነዓንን ላንተም ለልጆችህም አወርሳታለሁና ፤

ወአቀውም ምስሌክ መሐላዩ ዘመሐ ልኩ ለአብርሃም አቡክ ፤

ለአባትህ ለአብርሃም የማለሁ ለትን መሐላዩን ላንተም አጸና ልሃለሁና ፤

፩፤ ወአባገጥኖ ለዘርእከ ከመ ኮከበ ሰማይ ፤

ልጅህን የልጅ ልጅህን እንደ ሰማይ ኮከብ አበዛዋለሁ ፤

ወእሁብ ለዘርእከ ኮላ ዛቲ ምድረ፤

ለልጆችህም ከነዓንን ፈጽሜ አወርሳታለሁ ፤

ወይትባረኩ በዘርእከ ኮላ አሕዛበ ምድር ፤

አሕዛብ ሁሉ በልጅህ ይመራ ረቃሉ ፤ (ሐተታ) እስራኤልን ያከበረ አምላክ ያከብርህ እየተ ባባለ፤ አንድም ምእመናን አሕ ዛብ ፤ በልጅህ በክርስቶስ ይከ ብራሉ ፤

፪፤ እስመ አብርሃም ሰምዕ ቃለ ዚእዩ ፤ ወዐቀበ ትእዛዛዩ ወኩነኔዩ፤ ወሕግዩ ፤

አብርሃም የኔን ቃል ሰምቶ በሕገ ልቡና ኢታምልክንና ዘጠ ኘን ቃላት ሥርዓቱንም ጠብቆ አልና ፤

፫፤ ወነበረ ይስሐቅ ውስተ ጌራራ፤

ይስሐቅም በጌራራ ኖረ ፤

፬፤ ወተስእልዎ ሰብአ ብሔር ለይስ ሐቅ በእንተ ርብቃ ብእሲቱ ፤

የጌራራም ሰዎች ይስሐቅን ስለ ሚስቱ ስለ ርብቃ ነገር ምንህ ናት ብለው ጠየቁት ፤

ወይቤሉሙ እንትዩ ይእቲ ፤

እርሱም እንቴ ናት አላቸው ፤

እስመ ፈርህ አይድዖቶሙ ከመ ብእ ሲቱ ይእቲ ከመ ኢይቅትልዎ ሰብአ ውእቱ ብሔር በእንተ ርብቃ ብእ ሲቱ እስመ ሠናይ ገጸ ፤

ሚስቱ ርብቃ መልክ መልካም ስለ ሆነች ፤ በርስዋ ምክንያት የዚያች አገር ሰዎች እንዳይገድ ሉት ሚስቱ ናት ብሎ መናገርን ፈርቶአልና እንቴ ናት አለ፤

፭፤ ወነበረ ህዩ ብዙን መዋዕል፤

ይስሐቅም በጌራራ ብዙ ዘመን ኖረ ፤

ወሰበ ሐወጾ አቤሚሊክ እንተ መስ ኮት ርእዩ ለይስሐቅ እንዘ ይትዋነይ ምስለ ርብቃ ብእሲቱ ፤

አቤሚሊክም በመስኮት ሆኖ በተመለከተ ጊዜ፤ ይስሐቅ ከሚ ስቱ ከርብቃ ጋራ የባልና የሚ ስት ጨዋታ ሲጨዋወት አይቶ፤

፬፤ ወጸውዖ አቤሚሊክ ለይስሐቅ ወይቤሉ ናሁ ብእሲትከ ይእቲ ወት ቤሊኒ እንትዩ ይእቲ ፤

አቤሚሊክ ይስሐቅን ጠርቶ እንቴ ናት ብለኸኝ አልነበረምን እነሆ ሚስትህ ናትላ አለው ፤

ወይቤሉ ይስሐቅ እስመ እቤ ይቀት ሉኒ በእንቲእሃ ፤

ይስሐቅም በርስዋ ምክንያት ይገድሉኛል ብዬ ነው እንጂ አምን ሚስቱ ናት አለው ፤

፯፤ ወይቤሉ አቤሚሊክ ምንትነ ዝንቱ ዘረሰይከኒ ፤

አቤሚሊክም ይህ ያደረግህብኝ ነገር ምንድን ነው? አለው ፤

ሕቀ ከመ ዘለምሰከበ ምስለ ብእሲ ትከ ብእሲ ዘለምአዝማድዩ ፤

ከዘመዶቼ ወገን የሚሆን አንድ ሰው ሚስትህን ሊደርስባት ጥቂት ብቻ ቀርቶት ነበረ አለው፤ (ሐተታ) ራሱን አርቆ ይናገራል ፤ እኔ ሚስትህን ልደር ስባት ጥቂት ቀርቶኝ ነበር ሲል ነው ፤

ወአምጸእከ ኃጢአተ ላዕሊዩ በኢዩ እምሮ ፤

አንተም በኔ ላይ ባለማወቅ ጽኑ ኃጢአት ልታመጣብኝ ነበር፤ እንዲህ ያለ ነገር ያደረግኸው ለምንድን ነው? ብሎ ተቈጣው፤

፲፩፤ ወአዘዘሙ ንጉሥ ለኮሎሙ ሕዘቢሁ ወይቤሉሙ ፤

ከዚህም በኋላ ንጉሡ ሠራዊቱን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው፤

ኮሎ ዘሰሐወ ለዝንቱ ብእሲ ሞት እኩይ ኮኸኔሁ ፤

ይህን ሰው የተጣላ ሰው ሁሉ ይሙት በቃ ይፈረድበታል አላቸው ፤

፲፪፤ ወዘርዐ ይስሐቅ ውስተ ይእቲ ምድር ፤

ይስሐቅም በጌራራ ዘር ዘራ ፤ ወኮኖ ምእተ ምክሶቢተ ፤

መቶ ዕዕፍ ሆነለት ማለት ያለ መጠን በረከተለት ፤

ወባረኮ እግዚአብሔር ፤

እግዚአብሔርም አከበረው ፤

፲፫፤ ወተለዐለ ወዐብዩ ጥቀ ፤

እርሱም እጅግ ከበረ ገነነ ፤

፲፬፤ ወአጥረዩ አግብርተ ወአዕማተ አባገዐ ወአልሕምተ ብዙን ፤

ወንድ ባሪዩ፤ ሴት ባሪዩ፤ በጉን ላሙን አብዝቶ ገዛ ፤

ወቀንዑ ላዕሌሁ ሰብአ ፍልስጥኤም፤
የፍልስጥኤምም ሰዎች በመክ
በሩ ቀኑበት ፤

፲፮፡ ወለኩሎሙ ዐዘቃት ዘከረዩ
ደቀ አብርሃም በመዋዕለ አቡሁ ደፈ
ንዎሙ ሰብአ ፍልስጥኤም ወመልዕ
ዎሙ መሬተ ፤

በአባቱ ዘመን የአብርሃም ብላ
ቴኖች የቁፈሩትን ምንጭ ሁሉ፤
የፍልስጥኤም ሰዎች መሬቱን
እየመሉ ደፈኑዋቸው ፤

፲፯፡ ወይቤሎ አቤሚሌክ ለይስሐቅ፤
ሐር እምኔን እስመ ጸናዕከነ ጥቀ፤

አቤሚሌክም ይስሐቅን እጅግ
በርትተህብናልና ከኛ ተለይተህ
ወደ ሀገርህ ሂድ አለው ፤

፲፰፡ ወሐረ እምህየ ይስሐቅ ወጎደረ
ውስተ ቁላተ ጌራራ ወነበረ ህየ ፤

ጎደረና ነበረ አንድ ወገን ፤
ይስሐቅም ከዚያ ተነሥቶ ሂዶ
ጌራራ በሚባል ቁላ ተቀመጠ፤

፲፱፡ ወካዕበ ከረዮን ይስሐቅ ለዓዘ
ቃተ ማይ ዘከረዩ አግብርተ አቡሁ
አብርሃም ዘደፈንዎን ሰብአ ፍልስ
ጥኤም እምድጎረ ሞተ አብርሃም
አቡሁ ፤

ይስሐቅም የአባቱ ባሮች የቁ
ፈሩዋቸውን አባቱ አብርሃም
ከሞተ በኋላም የፍልስጥኤም
ሰዎች የደፈኑዋቸውን ምንጮች
እንደገና ቁፈራቸው ፤

ወሰመዮን በበአስማቲሆን በከመ ሰመ
ዮን አብርሃም ፤

አብርሃም እንደጠራቸው በየስ
ማቸው ቤርሳባዕ ቤርሳቤህ እያለ
ጠራቸው ፤

፲፱፡ ወከረዩ አግብርተ ይስሐቅ ዓዘ
ቅተ በቁላተ ጌራራ ወረከቡ ነቅዕ
ማይ ጥዑመ ፤

የይስሐቅም ባሮች አብርሃም
ከቁፈረው ሌላ፤ በጌራራ አው
ራጃ ቁፍረው የሚጣፍጥ ውሀ
አገኙ ፤ አንድም የጠራ ውሀ
አገኙ ፤

፳፡ ወተባዓሱ ፍሎተ ይስሐቅ ወኖ
ሎተ ጌራራ ወይቤሎ ዘአነ ውእቱ
ማይ ፤

የይስሐቅ እረኞችና የጌራራ
ሰዎች እረኞች፤ ይህ ውሀ የኛ
ነው፤ የኛ ነው በማለት ተጣሉ፤

ወሰመዮ ስማ ለይእቲ፤ ዓዘቅት ዓዘ
ቅተ ሀመግ ፤

የተጣሉባትንም ምንጭ ዓዘቅተ
ግፍዕ አላት፤ የተበደልሁባት
ማለት ነው ፤

እስመ ሀመዕም ፤

የጌራራ ሰዎች በድለውታልና፤

፳፩፡ ወግዕዘ እምህየ ይስሐቅ ወከረዩ
ካልእተ ዓዘቅተ በህየ ፤

ይስሐቅም ከሰፈረበት ተገዝ ሂዶ
በዚያ ሁለተኛ ምንጭ ቁፈረ፤

ወተላነንዎ በእንቲአሃ ፤

በርስዎም ምክንያት የጌራራ
ሰዎች ተጣሉት ፤

ወሰመዮ ስማ ዓዘቅተ ጽልእ ፤

ስምዎንም ዓዘቅተ ጽልእ አላት፤
የተጣላሁባት ምንጭ ማለት
ነው ፤

፳፪፡ ወግእዘ እምህየ ወከረዩ ዓዘቅተ
ወእተበዕዕም በእንቲአሁ ፤

ከዚያም ተገዝ ምንጭ ቁፈረ፤
በርሱ ምክንያት ግን አልተጣ
ሉትም ፤

ወሰመደም ስሞ መርኅብ ፤

ስሙን ሰፊ ውሀ አሉት ፤ አን
ድም ተድላ ደስታ አሉት ፤
አንድም ስሙን ዓዘቅተ ፍቅር
አሉት ፤

እንዘ ይብሉ እስመ አርኅበ ለነ
እግዚአብሔር ይእዜ ፤

እግዚአብሔር አገሩን አስፍቶ
ሰጥቶናልና፤ አንድም ተድላውን
ደስታውን አብዝቶ ሰጥቶናልና፤
አንድም ከጌራራ ሰዎች እንድ
ንፋቀር አድርጎናልና ሲሉ ዐዘ
ቅተ ፍቅር አሉት ፤

ወአብዝኑን ውስተ ምድር ፤

እኛንም አብዝቶናልና ሲሉ መር
ኅብ አሉት ፤

፳፫፡ ወግእዘ እምህየ ኅበ ዐዘቅተ
መሐላ፤

ከዚያም ተነሥቶ ወደተማማሉ
በት ምንጭ ተጓዘ ፤

፳፬፡ ወአስተርእዮ እግዚአብሔር በይ
እቲ ሌሊት ወይቤሎ ፤

እግዚአብሔርም በዚያች ሌሊት
ይስሐቅን ታየው ተነጋገረው ፤
እንዲህም አለው ፤

ነየ እነ ውእቱ እምላኩ ለአብርሃም
አቡክ ኢትፍራህ ሁሉኩ ምስሌክ ፤

የአባትህ የአብርሃም ፈጣሪ እኔ
እነሆ ካንተ ጋራ በረድኤት አለ
ሁና አትፍራ ፤

ወእባርከከ ወአብዝኑ ለዘርእከ በእንተ
አብርሃም አቡክ ፤

ስለ አባትህ ስለ አብርሃም ብዬ
አከብርሃለሁ ፤ ልጅህን የልጅ
ልጅህንም አበዛዋለሁ አለው፤

፳፭፡ ወነደተ በህየ ምሥዋዕ ለእግዚ
አብሔር እምላኩ ፤

በዚያም ለፈጣሪው ለእግዚአብ
ሔር መሥዋዕት የሚሠዋበትን
ምሥዋዕት ሠራ ፤

ወጸውዕ ስመ እግዚአብሔር፤

እግዚአብሔርን አመሰገነ ፤
አንድም ቃለ እግዚአብሔርን
ጠየቀ ፤

ወተከለ በህየ ዐዕደ ፤

መሠዊያ ከሠራበትም ቦታ ድን
ኳን ተከለ ፤

ወከረዩ በሆዩ ደቂቀ ይስሐቅ ወዘቅተ፤
የይስሐቅ ብላቴኖችም ከዚያ
የውሀ ጉድጓድ ቁፈሩ ፤

፳፮፡ ወሐሩ ንቤሁ እምጊራራ አቤ
ሚሊክ ወእኮዘት ፤ መጋቤ መራዕ
ይሁ ወፋኩል መልእክ ሠርዌሁ ፤

ንጉሠ አቤሚሊክ ፤ ሳም ራሱ
(የመንጋው ሹም) አኮዘት፤ ቢት
ወደዱ ፋኩል ሆነው ከጌራራ ተነ
ሥተው ይስሐቅ ወዳለበት ሄዱ፤

፳፯፡ ወይቤሎሙ ይስሐቅ ለምንት
መጸእክሙ ንቤዩ እምድጎረ ጸላእክ
ሙኒ ወአስቄረርክሙኒ ወሰደድክ
ሙኒ እምጎቤክሙ ፤

ይስሐቅም ጠልታችሁ፤ ተመቅ
ኝታችሁ፤ ከናንተ ለይታችሁ
ከሰደዳችሁኝ በኋላ ወደኔ ለምን
መጣችሁ ? አላቸው ፤

፳፰፡ ወይቤልዎ እስመ አኮ ንሕነ
ዘአስቄረርክሙ ፤

እኛ የጠላንህ የተመቀኝንህ አይ
ደለንም ፤

አላ አንበርናክ ሠናዩ ወፈንውናክ
በሠናይ ፤

አክብረን አኑረን በተድላ በደ
ስታ ሸኝተን ሰደድንህ እንጂ
የተመቀኝንህ፤ የጠላንህ አይደ
ለንም አሉት ፤

ወይእኬኒ ቡናክ አንተ ለእግዚአብ
ሔር አምላክ ፤

አሁንም ለአምላክህ ለእግዚአ
ብሔር የምትገዛ አንተ ክቡር
(ደግ) ፍጥረት ነህ ፤

፳፱፡ ወሰበ ርእኒ ከመ ሀሎ እግዚ
አብሔር አምላክ ምስሊክ ፤

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከአንተ
ጋራ በረድኤት እንዳለ ባወቅነ
ጊዜ ፤

ወንቤ ከመ ይኩን ማዕከሊክ ወማዕ
ከሊኒ መሐላ ፤

ባንተና በኛ መካከል መሐላ
ይደረግ ማለት ፤ አንተና እኛ
እንማማል ብለን መጥተናል
አሉት ፤

ወንትማሐል ከመ ኢትግበር እኩዩ
ላዕሌኒ ወኢንግበር እኩዩ ላዕሌክ ፤

አሁንም አንተ በእኛ ክፉ ነገር
እንዳታደርግ፤ እኛም በአንተ
ላይ ክፉ ነገር እንዳናደርግ እን
ማማል አሉት ፤

፴፡ ወገብረ ሎሙ ማዕደ ወበልዑ
ወሰትዩ ፤

ማዕድ አቀረበላቸው በሉ ጠጡ፤
(ሐተታ) የፍቅር ምልክት ነው፤

፴፩፡ ወተንሥኤ በጽባሕ ወተማሐሉ
በበይናቲሆሙ ፤

ማለዳ ተነሥተው እርስ በርሳ
ቸው ተማማሉ ፤

ወፈንምሙ ይስሐቅ፤

ይስሐቅም ሒዱ ብሎ ሰደዳቸው፤

ወሐሩ በዳናና ፤

እነርሱም ወጥተው በደሀና ሔዱ፤

፴፪፡ ወኮነ በይላቲ ዕለት ፤

በዚያች ቀን እንዲህ ሆነ፤ በጽሑ
አግብርቲሁ ለይስሐቅ፤ ኮነ ያለ
ውን በጽሑ ብሎ አመጣ ፤

ወነገርዎ በአንተ ዓዘትት ዘከረዩ ፤
ወረከቡ ማየ በውስቴታ ፤

በዚያች ዕለት የይስሐቅ ባሮች
መጡ፤ ስለ ቆፈሩዋት ጉድጓድ
ነገሩት፤ ማለት ውሀ አገኘን
አሉት ፤

፴፫፡ ወሰመዎ ስማ ቤርሳቤህ ፤

ስሟን መሐላ ብሎ ጠራት ፤
ወበአንተ ገንቱ ተሰምዮት ይላቲ
ሀገር በርሳቤህ እስከ ዮም ፤

ስለዚህ እስከዛሬ የሀገሪቱ ስም
ቤርሳቤህ ተባለ ፤

፴፬፡ ወኮኖ ለኢሳው ፴ዓ ዓመተ ፤
ለኢሳው አርባ ዘመን ሲሆነው፤
ወነሥአ ብእሲተ እንተ ስማ ይድን
ወለተ ብኤል ኬጥደዌ ፤

ስሟ ይድን የሚባል የኬጢ ሰው
የብኤልን ልጅ ሚስት አገባ፤
ወቤሴዋት ወለተ ኤሎን ኤውደዌ፤
የኤውደው ሰው የኤሎንን ልጅ
ቤሴዋትንም ሚስት አደረገ፤

፴፭፡ ወይትቀሐዋሆሙ ለይስሐቅ
ወለርብቃ ፤

ነገር ግን ርብቃንና ይስሐቅን
መጸተኞች እያሉ ይገዳደርዋ
ቸው ነበር ፤ አንድም በቀለብ
ይከራከሩዋቸው ነበር ።

ምዕራፍ ፳፯

፩፡ ወኮነ እምድጎረ ልሕቀ ይስሐቅ
ወረስኦ ፤

ይስሐቅ ፈጽሞ ካረጀ በኋላ እን
ዲህ ሆነ ፤

ተሐምጋ አዕይንቲሁ ወኢይሬኢ ፤

ተሐምጋ ብሎ ገለጸው፤ ዓይኖቹ
ፈገዘው አያዩም ነበር ፤

፪፡ ወጸውዎ ይስሐቅ ለኤሳው ወልዱ
ዘይልሐት ፤

ይስሐቅም ታላቁ ልጁ ኤሳውን
ጠርቶ እንዲህ አለው ፤

ወይቤሎ ናሁ ረሳእኩ ወኢየአምር
ዕለተ ሞትዮ ፤

እነሆ እኔ ፈጽሜ አርጅቻለሁ
የምሞትበትን ቀን አላውቅም፤

፫፡ ወይእኬኒ ንግሉ ንዋዩ ሐቅልክ
ወምጉንጸክ፤ ወቀስተክ ወፃእ ሐቅለ
ወነዕው ፤

አሁንም ጋሻ ጠርኸን አርጉት
ሆን፤ ቀስትሆን ይዘህ ወደ በረሐ
ውጣና አውሬ አድነህ አምጣ
ልኝ ፤

፬፡ ወግበር ሊተ መብልዕ ዘከመ
አፈቅር ወአምጽእ ሊተ እብላዕ ከመ
ትባርክ ነፍሰዩ ዘአንበለ እሙት ፤

(መብሉንም) ምግቡንም እንደ
ምወደው አድርገህ አዘጋጅተህ
እበላ ዘንድ አምጣልኝና ሳል
ሞት ሰውነቴ ደስ ብሏት እንድ
ትባርክህ ፤

፩፣ ወሰምዓቶ ርብቃ ለይስሐቅ እንዘ ይብሉ ከመዝ ለኤሳው ወልዱ ፣

ርብቃም ይስሐቅ፣ ታላቁ ልጁን ኤሳውን እንዲህ ሲለው ሰማች፣

ወሐረ ኤሳው ሐቅለ ይገዛው ለአቡቡ፣

ኤሳውም ለአባቱ አውሬ አድኖ ሊያመጣ ወደ ምድረ በዳው ሃደ ፣

፪፣ ወትቤሎ ርብቃ ለያዕቆብ ወልዱ ዘይንእስ ፣

ርብቃ ታናሹ ልጁን ያዕቆብን እንዲህ አለችው ፣

ናቡ እነ ሰማዕክም ለአቡክ እንዘ ይብሉ ለኤሳው እንከ ፣

እነሆ አባትህ ወንድምህ ኤሳውን እንዲህ ሲለው ሰማህ ፣

፫፣ ሐር አምጽእ ሊተ እምዘነዓውከ ወግበር ሊተ መብልዐ ወእባርከ ቅድመ እግዚአብሔር ዘእንበል እሙት ፣

ካደንኸው እንደምወደው አድርገህ አዘጋጅተህ አምጣልኝና በልጅ ሳልሞት በእግዚአብሔር ፊት እንድባርክህ ሲለው ሰምቻለሁ ፣

፬፣ ወይእዜኒ ወልድየ ስምዒ ከመ እቤለከ ፣

አሁንም ልጄ ሆይ የምነግርህን ነገር እሺ በልኝ ፣

፹፣ ወሐር ጎበ አባግዒነ ወአምጽእ ሊተ ክልኤተ መሐስዐ ሆኖሆነ ወእግበርሙ መብልዐ ለአቡክ ዘከመ ያራቅር ፣

ወደ በጌቻችን ሂደህ የሰቡ ፣ የወፋፈሩትን ሁለት ጠቦቶች አምጣልኝና እኔም ለአባትህ እንደሚወደው አድርጌ አዘጋጅቼ ሰጥቼህ ፣

፲፣ ወትሰድ ለአቡክ ወይብላዕ ወይባርከ ዘእንበል ይሙት ፣

አንተም ለአባትህ ወስደህ ሰጥተኸው በልቶ ሳይሞት ይመርቅህ አለችው ፣

፲፩፣ ወይቤላ ያዕቆብ ለርብቃ እሙናቡ ኤሳው እንደ ፀገር ውእቱ ፣

ያዕቆብም እናቱ ርብቃን እንዲህ አላት ፣ እነሆ ወንድሜ ኤሳው ፀገር (ፀገራም) ነው ፣

፲፪፣ ወአንስ ኢኮንኩ ፀገረ ፣

እኔ እንደ ወንድሜ እንደ ኤሳው ፀገራም አይደለሁም ፣

ዮጊ እመ ገሠሠኒ አቡየ እከውን በትድሜሁ ከመ ዘአስተጋቅሮ ፣

ምናልባት አባቴ የዳሰሰኝ እንደሆነ የዘበትኩበት መስሎት ይረግመኛል ፣

ወአመጽእ ሳዕልየ መርገመ ወእኮ በረከተ ፣

መክፈልት ሲሹ መቅወፍት እንዲሉ ፣ ምርቃትን ያይደለ መርገምን አመጣ የለምን ?

፲፫፣ ወትቤሎ እሙ ሳዕልየ ይኩን መርገምከ ወልድየ ዳእሙ ስምዒ ወሐር ወአምጽእ ሊተ ዘእቤለከ ፣

ልጄ እኔ የነገርኸኸኸን ስምተህ ያልከህን አምጣልኝ እንጂ የሚያገኝህ መርገም በእኔ ይኸን አለቺው ፣

፲፬፣ ወሐረ ወአምጽእ ላቲ ለእሙ፣

ያዕቆብም ሃደ በጌን አምጥቶ አርዶ አወራርዶ ለእናቱ ሰጣት፣

ወገብረት መብልዐ ዘከመ ያራቅር አቡቡ ፣

እሷም ምግቡን አባቱ እንደሚወደው አድርጋ አዘጋጅች፣

፲፭፣ ወነሥአት ርብቃ አልባሲሁ ለኤሳው ወልዱ ዘይልሕቅ ወዘይሚኒ ዘሀሎ ጎቤሃ ወአልበሰቶ ለያዕቆብ ወልዱ ዘይንእስ ፣

ርብቃም ከሷ ዘንድ ተቀምጦ የነበረውን መልኩ ያማረ የሚሆን የታላቁ ልጄ የኤሳውን ልብስ አምጥታ ለታናሹ ልጄ አለበሰችው ፣

፲፮፣ ወዝከተሃ አምዕስተሆሙ ለእልክቱ ክልኤቱ መሐስዕ ወወደየት ሳዕል መታክፍቲሁ ወሳዕል ከሣዱ፣

የሁለቱንም ጠቦቶች ለምዳቸውን አምጥታ በአንገቱ አግብታ ጫንቃውን አለበሰችው፣ አንድም ጠጉሩን እየነጨች በደም አጣበቀችለት ፣

፲፯፣ ወመሀቦቶ ዝኩ መብልዐ ወጎብስተኒ ዘገብረት በእደሁ ለያዕቆብ ወልዱ ፣

ያዘጋጀችውን ምግቡን ለያዕቆብ በእጅ አስይዛ ሰደደችው ፣

፲፰፣ ወአብአ ለአቡቡ ወይቤሎ አባ፣

እሱም ወደ አባቱ ይዞ ገብቶ አባቴ ብሎ ጠራው ፣

ወይቤሎ አቡቡ ነዩ እነ ሙኑ አንተ ወልድየ ፣

ይስሐቅም እኔስ አለሁ ፣ ልጄ አንተ ማነህ ? አለው ፣

፲፱፣ ወይቤሎ ያዕቆብ አነ ውእቱ ኤሳው ወልድከ ዘስኮርከ ፣

ያዕቆብም እኔ የብኸር ልጄህ ኤሳው ነኝ ፣

ገበርኩ ዘትቤለኒ ተንሥእ ወንበር ወብላዕ እምዘ ነዓውኩ ለከ ከመ ትባርከኒ ነፍሰከ ፣

ሰውነትህ ደስ ብሏት ትመርቀኝ ዘንድ ፣ ካደንሁት አዘጋጅቼ አምጥቼልሃለሁና ተነሥተህ ተቀምጠህ (ብላ) ቅመስ አለው ፣

፳፣ ወይቤሎ ይስሐቅ ለወልዱ ምን ትኑ ወእቱ ዝንቱ ዘአፍጠንከ ረኪበ ወልድየ ፣

ይስሐቅም ልጄን ልጄ ሆይ እንደምን ፈጥነህ አግኝተህ መጣህ? አለው ፣

ወይቤሎ ዘመሀበኒ እግዚአብሔር አምላክክ ቅድሚያ ፤

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወዲያው ከመነግቱ አጋጥሞኝ ፈጥኜ መጣሁ አለው ፤

፳፮፡ ወይቤሎ ይስሐቅ ቅረብኒ ወልድየ ወእግሥሥክ ለእመ አንተነው እቱ ኤሳው ወለእመ ኢኮንክ ፤

ይስሐቅም ኤሳው እንደሆነ ኸም ፤ እንዳይደለህም ዳስሼ ልይህ ቅረብኝ አለው ፤

፳፯፡ ወተርብ ያዕቆብ ንብ ይስሐቅ አቡሁ ፤

ያዕቆብም ወደ አባቱ ወደ ይስሐቅ ቀረብ ፤

ወገሠሃ ወይቤሎ ፤ ቃልሰ ቃለ ያዕቆብ ወእደውሰ ዘኤሳው ፤

ይስሐቅም ዳስሶ አይቶ፤ ቃልህ የያዕቆብን ቃል ፤ እጅህ ግን የኤሳውን እጅ ይመስላል አለው፤

፳፯፡ ወኢያለመሮ እስመ እደዋሁ ወንጌት ከመ እደው ኤሳው ፤

እጆቹ እንደ ኤሳው እጆች ሀገራሞች ስለሆኑ፤ ያዕቆብ እንደሆነ አላወቀም ፤

፳፰፡ ወባረኮ ይስሐቅ ወይቤሎ አንተ ወእቱ ኤሳው ወልድየ ፤

ይስሐቅም ያዕቆብን አንተ ልጅ ኤሳው ነህን ? ብሎ ጠየቀው አምን አለው ፤

፳፮፡ ወይቤሎ አምጽእ ሊተ እምዘ ነግውከ ወልድየ ከመ እብላዕ ወትባርክ ነፍስየ ፤

ልጄ አንተስ ከሆንክ በልቼ ሰውነቴ ትመርቅህ ዘንድ ካደንኸው ሥጋ አምጣልኝ አለው፤

ወአቅረብ ሎቱ ወበልዐ፤ ወአምጽእ ሎቱ ወይነ ወሰትየ ፤

ከዚያ በኋላ መብሉን መጠጡን አመጣለት በላ ጠጣ ፤

፳፯፡ ወይቤሎ ይስሐቅ ቅረብኒ ወሰመኒ ወልድየ ፤

ይስሐቅም ልጄ ና ቀርብህ ሳመኝ አለው ፤

፳፰፡ ወተርብ ወሰጥሞ ወአጼነም ፤

ያዕቆብም ቀርቦ አባቱ ይስሐቅን ሳመው፤ ቃሉ የኤሳው እንዳይደለ ተጠራጥሮ ነበርና በመግዛው ለማወቅ አሸተተው ፤

ወግነም ጌና አልባሲሁ ፤ ወይቤ ናሁ ጼናሁ ለወልድየ ከመ ጌና ገዳም ጥተጥንቁቀ ዘባረኮ እግዚአብሔር ፤

በመግዛው የኤሳው ልብስ እንደሆነ ዓውቆ ፤ የልጄ መግዛው እግዚአብሔር እጅግ ፈጽሞ እንዳከበረው በምድረ በዳ እንዳለው አበባ ነው፤ አንድም እግዚአብሔር ፈጽሞ ያከበረው የልጄ መግዛ በምድረ በዳ እንዳለ አበባ ነው፤ ያ ደስ እንዲያሰኝ ደስ የሚያሰኝ ነው፤ (ሐተታ)

በልብሱ (ጽጌያትን) አበቦችን ይዘግብበት (ይሰበስብበት) ነበርና ፤

፳፯፡ ወይቤሎ የሀብክ እግዚአብሔር እምጠለ ሰማይ ወእምጠለ ምድር፤

እግዚአብሔር ከሰማይ በወረደ ጠል፤ ከምድር በተገኘ መስኖ ረድኤት በረከት ሰጥቶ ያክብርህ ብሎ መረቀው ፤

ወያብዝን ሥርናየክ ወወይነክ ወቅብዓክ ፤

ጠለ ሰማይ ያለውን ገለጸው ፤ ስንዴህን ወይንህን ዘይትህን ያብዛልህ ፤

፳፰፡ ወይትቀነዩ ለክ አሕዛብ ወይስግዱ ለክ መላእክት ፤

ሕዝቡም አሕዛቡም ይዝብልህ ፤ አለቆቹም ይስገዱልህ ማለት ይታጠቁልህ ፤

ወኩን እግዚአ ለእኩክ ወይስግዱ ለክ ደቂቀ አቡክ ፤

ለወንድምህ ጌታ ሁነው ማለት ይዝብልህ፤ ያባትህም ልጆች ሁሉ ይዝብልህ ፤

ዘይባርከክ ቡሩክ ለይኩን፤ ወዘይረግ መከ ርጉመ ለይኩን ፤

አንተን የሚያክብርህ የሚመርቅህ ሁሉ የተባረከ የተመረቀ ይሁን ፤ አንተን የማያክብርህ የማይመርቅህ ሰው ግን የተዋረደ የተረገመ ይሁን ፤

፴፡ ወእምድኅረ አኅላቀ ባርኮቶ ይስሐቅ ለያዕቆብ፤ ወዕኦ ያዕቆብ እምትድመ ገጸ ይስሐቅ አቡሁ ፤

ይስሐቅም ያዕቆብን መርቆ ከጨረሰ በኋላ ፤ ያዕቆብ ከአባቱ ከይስሐቅ ፊት ወጥቶ ሂደ ፤

ወመጽአ ኤሳው እምንግደው ፤

ኤሳውም ሲያድን ከዋለበት መጣ ፤

፴፩፡ ወገብረ ወእቱሂ መብልዐ ወአምጽእ ለአቡሁ ፤

አድኖ ያመጣውን አዘጋጅቶ ለአባቱ አቀረበ ፤

ወይቤሎ ተንሥእ አባ ወብላዕ እምዘ ነግውኩ ለክ ወልድክ ከመ ትባርከኒ ነፍስክ ፤

አባቱ ሰውነትህ ትመርቀኝ ዘንድ እኔ ልጅህ ያመጣሁልህን ተነሥተህ ቅመስ አለው ፤

፴፪፡ ወይቤሎ ይስሐቅ መኑ አንተ፤

ይስሐቅም አንተ ማነህ? አለው፤

ወይቤሎ እነ ወእቱ ኤሳው ወልድክ ዘበኮርክ ፤

ኤሳውም፤ የበኸር ልጅኸ እኔ ኤሳው ነኝ አለው ፤

፴፫፡ ወደንገጸ ይስሐቅ ዐቢየ ድንጋጼ ጥቀ ፤

ይስሐቅም ጥንቱን ተጠራጥሮ ነበርና እጅግ ፈጽሞ ደነገጠ ፤

ወይቤሎ መነሙ ዘአምጽአ ሊተ ዘነ ናው ፣ ወበላዕኩ ወባረክም ወበሩክ ወ-እቱ ፣

አድኖ አምጥቶልኝ አሁን በልኛ የመረቅሁት ማነው ? እሱም የተመረቀ ነው ፣ (ሐተታ) በም ርቃት ላይ ምርቃት ይጨምር ለታል ፣ አንድም እኔ ምን እዳዬ ሁላችሁም ልጆቼ ፣ ጥንቱ ንም ቡሩክ ነው ፣

፴፬፣ ወኮሳ ሶበ ሰምዐ ኤሳው ቃለ አቡቡ ፣

ኤሳውም የአባቱን ቃል በሰማ ጊዜ እንዲህ ሆነ ፣

ጸርሐ በዐቢይ ቃል ወአምረረ ጥቀ፣ ኮነ ያለውን ጸርሐ ብሎ አመ ጣው፣ ቃሉን ከፍ አድርጎ እጅግ ምርር ብሎ አለቀሰ ፣

ወይቤ ባርከኒ ኪያየኒ አባ ፣ አባቴ እኔንም መርቀኝ አለው፣ ፴፭፣ ወይቤሎ ይስሐቅ ለኤሳው መጽአ እኩክ በጉሕሎት ወነሥአ በረከተክ ፣

ይስሐቅም ኤሳውን ወንድምህ በተንኩል መጥቶ ምርቃትህን ወሰደብህ አለው ፣

፴፮፣ ወይቤ ኤሳው በጽድቅ ተሰምዖ ያዕቆብ እስመ አዕቀጸኒ ፪ተ ጊዜ፣ ቀዳሚ ብዙርናየ ነሥአኒ፣ ወናሁ ዮም በረከትየኒ ነሥአኒ ፣

ኤሳውም እንዲህ አለ፣ መጀመ ሪያ ልቅናዬን፣ (አለቅነቴን) አሁ

ንም ምርቃቴን ወሰደ፣ ሁለት ጊዜ አሰነካክሎኛልና በእውነት ያዕቆብ ተባለ፣ ያዕቆብ ማለት አዕቃጸ ማለት ነውና ፣

ወይቤሎ ኤሳው አልቦኑ አባ ዘአት ረፍክ ሊተ በረከተ ፣

ኤሳውም አባቴ ለኔ ያስቀረኸ ልኝ ምርቃት የለምን? አለው፣

፴፯፣ ወአውሥአ ይስሐቅ ወይቤሎ ለኤሳው፣ እግዚአብሔር ለሰይክም ወለዮ ሎሙ አጎዌሁ፣ አግብርቲሁ ረሰይክ ምሙ ፣

ይስሐቅም ኤሳውን እንዲህ አለው ፣ አንድ ጊዜ ገዢህ አድ ርጌዋለሁ፣ ወንድሞቼንም ሁሉ የእሱ ተገዥዎች አድርጌያቸዋ ለሁ ፣

ወአብዛህኩ ሎቱ ወይኖ ወሥርናየ፣ ወትብዖ፣ ወለክ ምንተ እራሴ ወል ድየ ፣

እንዲህም ሁሉ ወይኑን ስንዴ ውን፣ ዘይቱን አብዝኛለታለሁ፣ ልጄ ላንተ ምን ላድርግልህ ? አለው ፣

፴፰፣ ወይቤሎ ኤሳው ለይስሐቅ አቡቡ አሐቲኑ ከመ በረከትክ ለከሰ አባ ፣

ኤሳውም አባቴ ይስሐቅን አባቴ ምርቃትህ አንዲት ብቻ ናትን? አለው ፣

ወእምዝ ጸርሐ ኤሳው ወበከየ ፣

ከዚህ በኋላ ኤሳው ጮሆ አለ ቀሰ ፣

፴፱፣ ወይቤ ይስሐቅ ናሁ እምጠለ ሰማይ እምላዕሎ፣ ወእምጠለ ምድር ይኩን ሕይወትክ ፣

ይስሐቅም አኗኗርህ (አነዋርህ) ከሰማይ በወረደ ጠል፣ ከምድር በተገኘ መስኖ ይሁን ፣

፵፣ ወበመጥባሕትክ ሕየው ወተቀ ነይ ለእኩክ ፣

ገድለህ ሰልበህ ኑር ፣ ለወንድ ምህ ተገዛ ፣

ወባሕቱ እመ ትፈቅድ ትግድፍ ዖሮ እምካሣድክ ተጋነይ ሎቱ ፣

ነገር ግን የወንድምህን አገዛ ዙን ካንተ ልታርቅ ብትወድ፣ እርሱን ተለማመጠው (ተሰማ ማው) አለው ፣

፵፩፣ ወተብቀሎ ኤሳው ለያዕቆብ በእ ንተ በረከቱ ዘባረከ አቡቡ ፣

ኤሳውም ምርቃቴን ከአባቴ ስለ ወሰደበት በያዕቆብ ቂም ያዘበት ፣

ወይቤ ኤሳው በልቡ ለትቅረብ መዋ ዕለ ላሁ ለአቡየ ከመ እቅትሎ ለያዕ ቆብ ፣

ኤሳውም አባቴ ሙቶ የማለቅ ስበት ቀን ደርሶ፣ ወንድሜ ያዕ ቆብን ገድዬው ብሎ ተመኘ ፣

፵፪፣ ወአይድዕዋ ለርብቃ ዘይቤ ወልዳ ዘይልሕት፣

ሰዎችም ታላቁ ልጄ የተናገረ ውን ለርብቃ ነገሩዋት ፣

ወለእከት ወጸውዮ ለያዕቆብ ወልዳ ዘይንእስ፣ ወትቤሎ፣ ናሁ ኤሳው እኩክ ይንዕውክ ወይፈቅድ ይትት ልክ ፣

ርብቃ ታናሹ ልጄ ያዕቆብን ልካ አስመጥታ እነሆ ወንድ ምህ ኤሳው ሊገድልህ ይፈል ግሃል ፣

፵፫፣ ወይእዜኒ ወልድየ ስምዐኒ ቃልየ ዘእቤለክ ተንሥእ ወሐር ማእ ከለ አፍላግ ዘዕርያ ነበ ላባ እኩየ ውስተ ካራን ፣

አሁንም ልጄ እኔ የምነግርህን ነገር ስማኝ፣ ተነሥተህ በዕርያ ወንዞች መካከል አድርገህ፣ በካ ራን ወዳለው ወንድሜ ወደ ላባ ሐድ ፣

፵፬፣ ወንበር ነቤሁ ንዳጠ መዋዕል እስከ ይቁርር መዓቱ ለእኩክ ፣

የወንድምህ ቁጣ እስኪበርድ ድረስ ሐደህ ጥቂት ዘመን ከአጉትህ ከላባ ዘንድ ተቀመጥ፣

፵፭፣ ወይረስእ ዘገበርካሁ ወእልእክ ወእነሥአክ እምሆ ከመ ኢይገጉል ክልኤክሙ በአሐቲ ዕለት ፣

ያደረግኸውን ነገር እስኪዘነጋ ልህ ድረስ ከዚያ እኔ ልኬ አሰ

መጣሃለሁ፤ ባንዲት ቀን ሁለታችሁንም እንዳላጣ ሂድ አለችው፤

፵፮፡ ወትቤሎ ርብቃ ለይስሐቅ ጸላ እኩ ሕይወትየ እምአዋልደ ከነዓን፤

ርብቃ ይስሐቅን ከከነዓን ልጆች የተነሣ ኑሮዬን ጠላሁ አለችው፤

አንድም ኤሳው ልጄ ያዕቆብን የሚገድለው ከሆነ ከከነዓን ልጆች ጋር መኖሪ ለምኔ ነው ? አንድም እነዚህ መግተኞች እያሉ ይሰድቡዋቸው ነበርና ከከነዓን ልጆች ጋር መኖሪ ለምኔ ነው ? አንድም በልብሰ፣ በቀለብ ምክንያት የኤሳው ሚስቶች ይፈካ ከፍባቸው ነበርና ፤ ከከነዓን ልጆች ጋራ መኖሪን ጠላሁ ፤

ወእመሰ ይነሥእ ያዕቆብ ብእሲተ እምአዋልደ ዝንቱ ብሔር ለምንት እንከ አሐዩ ፤

ያዕቆብ ከከነዓን ልጆች ሚስት የሚያገባ ከሆነ በሕይወት መኖሪ ለምኔ ነው ? አለችው፡፡

ምዕራፍ ፳፬

ጉባኤ

፩፡ ወጸውያ ይስሐቅ ለያዕቆብ ወባ ረከ ወይቤሎ ኢትንሣላ ብእሲተ እም አዋልደ ከነዓን ፤

ይስሐቅ ያዕቆብን ጠርቶ መረቀው ፤ ከከነዓን ልጆች ሚስት እንዳታገባ አለው ፤

፪፡ ተንሥእ ወሐር ማዕከለ አፍላግ ውስተ ቤተ ባቱኤል አቡሃ ለእምከ፤ ወንሣላ ለከ ብእሲተ እምአዋልደሁ ለላባ እኑሃ ለርብቃ እምከ ፤

በወንዞች መካከል ባለ በሶርያ የእናትህ አባት የባቱኤል ወገን ወዳለበት ተንሥተህ ሒድ፤ የእናትህ የርብቃ ወንድም የሚሆን ከላባ ልጆች ሚስት አግባ እንጂ፤

፫፡ ወአምላኪየ ይሐር ምስሌክ ፤

ፌጣሪዬ ከአንተ ጋራ በረድኤት ይነር አይለይህ ፤

ወያዕቢክ ፣ ወይባርክ ፣ ወያብዝንክ ወኩን ብዙኃ አሕዛብ ፤

ያክብርህ፣ ያግንንህ ፣ ያብዛህ፣ ብዙ ወገን ሁን ፤

፬፡ ወየሀብክ በረከተ አብርሃም አቡከ ለከ ወለዘርእከ እምድንሬከ ከመትረሳ ለዛቲ ምድር እንተ ወሀቦ ለአብርሃም ፤

ለአብርሃም አወርስሃለሁ ያለውን ይህችን ምድር ትወርሳት ዘንድ ላንተም ከአንተም በኋላ ለሚነሡ ልጆችህ የአብርሃምን በረከት ይስጥህ አለው ፤

፭፡ ወፈነዎ ይስሐቅ ለያዕቆብ ወልዱ ማዕከለ አፍላግ ዘሶርያ፣ ንብ ላባ ወልደ ባቱኤል ሶርያዊ እኑሃ ለርብቃ ፤

ከዚህም በኋላ ይስሐቅ ልጁን ያዕቆብን የርብቃ ወንድም የሶርያ ሰው የሚሆን የባቱኤል ልጅ ላባ ወደ አለበት በሶርያ

ወንዞች መካከል ወደ አለው አገር አሰናብቶ ሰደደው ፤

፮፡ ወሶባ ርእየ ኤሳው ከመ ባረኮ አቡሁ ለያዕቆብ ፤

ኤሳውም አባቱ ይስሐቅ ያዕቆብን እንደ መረቀው ባየ ጊዜ ፤

ወከመ ሐረ ማዕከለ አፍላግ ዘሶርያ ከመ ይንሣላ ብእሲተ እምሆየ ፤

ከዚያም ተንሥቶ ሚስት ያጭ ዘንድ በሶርያ ወንዝ መካከል ወደ አለው አገር እንደ ሔደ ባየ ጊዜ ፤

ከመ ባረኮ ወከመ አዘዞ ወይቤሎ ኢትንሣላ ብእሲተ እምአዋልደ ከነዓን ፤

ከከነዓንም ልጆች ሚስት አታግባ ብሎ እንዳዘዘውና እንደ መረቀውም ባየ ጊዜ ፤

፯፡ ወሰምሦሙ ያዕቆብ ለአቡሁ ወለ እሙ ወሐረ ፤

ያዕቆብም ያባት የናቱን ቃል ሰምቶ ወደ ሶርያ እንደ ሔደ ባየ ጊዜ ፤

፰፡ ወሶባ ርእየ ኤሳው ከመ እኩ ያት እምንቱ አዋልደ ከነዓን በንብ አቡሁ ይስሐቅ፤

ሶበን ቢርቀው ደገመው፤ ኤሳውም የከነዓን ልጆች ባባቱ በይስሐቅ ዘንድ እንዳልተወደዱ ባየ ጊዜ ፤

፱፡ ሐረ ንብ ይስማኤል ወነሥአ ለቤ ሴሞት ወለተ ይስማኤል ወልደ አብርሃም እንሁ ለናኮር ፤

እሱ ከባለተስፋዎቹ ቢጋባ ፣ እኔስ ከባለተስፋዎች አልጋባ ምን ? ብሎ ወደ ይስማኤል ሂዶ የናኮር ወንድም የአብርሃም ልጅ የሚሆን የይስማኤልን ልጅ ቤሴሞትን አገባ ፤

ከመ ትኩሮ ብእሲተ ምስለ አንስቲ ይሁ ፤

ቀድሞ ካገባቸው ሚስቶቹ ጋራ ሚስት ትሆነው ዘንድ ፤

፲፡ ወወዕለ ያዕቆብ እምግዛትተ መሐላ ወሐረ ንብ ካራን ፤

ያዕቆብም ከተማማለብት ቦታ ከወንዙ ተንሥቶ ወደ ካራን ሔደ፤ ወንድሜ ቢከተለኝ ወንበዴ ቢጣላኝ ፣ አውራ ቢነሣብኝ ላ ብሎ ፤

፲፩፡ ወረከበ መካነ ወቤተ ህየ እስመ ሀርበት ሀሐይ ፤

ፀሐይ ገብቶ መሽቶ ነበርና ምቹ ቦታ አግኝቶ ከዚያ አደረ ፤

ወነሥአ እምውእቱ ዕብን ዘውስተ ውእቱ ብሔር፤ ወወደየ ውስተ ትር አሲሁ፤ ወሰከበ በውእቱ መካን ፤

በዚያ ቦታ ካለ ደንጊያ አንሥቶ፣ ያንን ትራስ አድርጎ ከዚያ ቦታ ተኝቶ አደረ ፤

፲፪፡ ወሐለመ ወይሬኢ ሰዋስወ ዘወርቅ ውስተ ምድር ወርእሱ ይጉድኒ ሰማዩ ፤

ይበጽሕ ሲል ነው፤ በዚያችም ሌሊት በራእይ የወርቅ መሰላል ተተክሎ ከምድር እስከ ሰማይ ደርሶ አዩ ፤

መላእክተ እግዚአብሔር የዐርጉ ወይወርዱ ቦቱ ፤

መላእክትም በእርከኑ ይወርዱ በት ይወጡበት ነበር ፤

፲፫፡ ወእግዚአብሔር ይቀውም ላዕሌ ሌሁ ፤

ይነበር ሲል ነው፤ በበላዩም እግዚአብሔር ተቀምጦበት አዩ፤

ወይቤሎ አነ ውሎቱ እግዚአብሔር አምላክ አብርሃም ወአምላክ ይስሐቅ አቡክ ኢትፍራህ ፤

የአብርሃምና የባትህ የይስሐቅ ፈጣሪ እኔ ነኝና ወንድሜ ይገድለኛል ብለህ፤ አንድም እንደ ወጣሁ ዕቀራለሁ ብለህ አትፍራ አለው ፤

ወለዛቲኒ ምድር እንተ ላዕሌሃ ትሰክብ ለክ እሁባ ወለዘርእክ ፤

ይህችንም የተኛህባትን ምድር ላንተም ለልጆችህም አወርሳታለሁ ፤

፲፬፡ ወይከውን ዘርእክ ከመኝ ሳባ ባሕር ወይበዛን ፤

ልጅህ የልጅ ልጅህም በዝቶ እንደ ባሕር አሸዋ ይሆናል ፤

ወይመልዕ እስከ ባሕር ወውስተ አዚብ ወመስዕ ወውስተ ጽባሕ ፤

በአራቱ መዓዝን ሁሉ ይመላል፡

ወይትባረኩ ብክ ኮሎሙ አሕዛብ ምድር ወበዘርእክ ፤

በምድር ያሉ አሕዛብም ሁሉ ባንተም በልጆችህም ይከብራሉ፡

፲፭፡ ወአነ አሐውር ምስልክ ፤

እኔም ካንተ ጋራ በረድኤት እኖራለሁ ፤

ወአዓቅብክ በኮሎ ፍኖትክ እንተ ተሐውር ወአገብአክ ውስተ ዝንቱ ምድር ፤

በሔድክበት አገር ሁሉ በረድኤት ጠብቄ ወደዚህ ወደ ከነዓን እመልስሃለሁ ፤

ወአዩኃድዝ እስከ እገብር ለክ ኮሎ ዘእቤለክ ፤

የነገርኩኸን ተስፋ እስክፈጽም ልህ በረድኤት አልለይህም ብሎ ነገረው ፤

፲፮፡ ወነቅሐ ያዕቆብ እምንዋሙ ወይቤ እግዚአብሔር ሁሉ ውስተ ዛቲ ምድር ፤

ያዕቆብም ከእንቅልፉ ነቅቶ በእውነት እግዚአብሔር በዚህች አገር በረድኤት አለ ፤

ወአንሰ ኢያእመርኩ ፤

እኔ ግን ለላዕቅሁም ነበር አለ፡

፲፯፡ ወፈርህ ወይቤ ግሩም ውሎቱ ዝንቱ ምድር ፤

ካየውም ሕልም የተነሣ ፈርቶ ይህ ዛሬ ያየሁት ቦታ ግሩም ነው አለ ፤

ወይከውን ዝዩ ቤተ እግዚአብሔር፤

በዚህም ቦታ ቤተ እግዚአብሔር ይሠራል አለ፤ ይኸውም አልቀረ ሀገረ ምስካይ ተሠርቶበታል ፤

ወዛቲ ፍጥነት ይላቲ ለሰማይ ፤

የሰማይም ደጃፍ ይህች ናት፡ (ሐተታ) እግዚአብሔር ቁሞ ባት፤ መላእክት ሲወጡባት ሲወርዱባት አይቶአልና የሰማይ ደጃፍ ናት አለ ፤

፲፰፡ ወተንሥኦ ያዕቆብ በጽባሕ ወነሥኦ ለይላቲ ዕብን እንተ ወደየ ውስተ ትርአሲሁ ወአቀማ ከመሐው ልት ፤

ያዕቆብም ሲነጋ ተነሥቶ ትራስ ያደረጋትን ደንጊያ አንሥቶ እንደ ሐውልት አድርጎ አቆማት ፤

ወሦጠ ቅብዕ ላዕል ርእሳ ፤

በራስዋም ላይ ዘይት አፈሰሰ ባት፤ ይኸውም ምሳሌ ነው፡ ያዕቆብ የጌታ፤ የወርቁ መሰላል የረድኤት፤ እርከኑ ብዙ መሆኑ፤ በብዙ ወገን እረዳሃለሁ ሲል ነው፤ መላእክት ሲወጡበት ሲወርዱበት ማየቱ ፤ እኔ ስረዳህ

መላእክትም አብረው ይረዱሃል ሲል ነው፤ መሰላሉ በደንጊያ ላይ መሆኑ በጽኑ ረድኤት እረዳሃለሁ ሲል ነው፤ አንድም ሰዋስወ የእመቤታችን፤ ወርቅ የንጽሕናዋ የድንግልናዋ ፤ እርከኑ ብዙ መሆኑ የሀብትዋ ምሳሌ፤ መላእክት ሲወጡበት ሲወርዱበት ማየቱ፤ ዓለማቸውን ጌታን በዕነሰች ጊዜ መላእክት በማገፀንዋ ዓለምነት ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እያሉ የማመስገናቸው፤ ጌታን በሰዋስወ ላይ ቁሞ ማየቱ፤ እመቤታችን ጌታን በሰውነቱ ስትሸከመው፤ ጌታም በመለኮትነቱ ይሸከማታልና፤ ያርኪዮ እንዘ ውሎቱ ይወውረዚ እንዲል፤ አንድም ያዕቆብ የሐዋርያት፤ ደንጊያው የአሕዛብ፤ በደንጊያ ላይ መሰላል መሆኑ፤ አሕዛብ በሐዋርያት ስብከት አምነው በእመቤታችን ፍቅር የመጽናታቸው ምሳሌ፤ አንድም ያዕቆብ የጳጳሳት፤ የሊቃኑ ጳጳሳት፤ ደንጊያው የታቦት፤ ዘይቱ የሚሮን፤ በደንጊያው ላይ መሰላል በመሰላሉ ላይ ጌታ መታየቱ የጌታና የእመቤታችን ስም በታቦቱ ላይ የመጻፉ ምሳሌ ፤ ዛሬም የጌታና የእመቤታችን ስም ያልተጻፈበት ታቦት፤ ሊቀደስበት ሊሰገድበት አይገባም ፤

፲፱፡ ወሰመዮ ስሞ ለውሎቱ መካን ቤተ ኤል፤

ሕልሙን ያየበትንም ቦታ ስሙን ቤቴል አለው፤ ቤተ እግዚአብሔር ማለት ነው፤

ወስሙስ ለውሎቱ መካን ትካቲሁ ወለምሕሳ፤

የዚያ ቦታም ጥንተ ስሙ ወለምሕሳ ይባል ነበር፤

፳፡ ወበጽዓ ያዕቆብ ወይቤ፤

ያዕቆብም እንዲህ ብሎ ተሳለ፤

ለእመ ሀሎ እግዚአብሔር ምስሌየ፤

እግዚአብሔር ከእኔ ጋራ በረድኤት ካለ፤

ወወቀበኒ በዛቲ ፍኖት እንተ አሐውር፤

በዚህች በምሔድባት መንገድም በረድኤት ከጠበቀኝ፤

ወወሀበኒ እክለ ዘእሴይ፤ ወልብሰ ዘእሴይ፤

የዓመት ልብስ፤ የዕለት ጉርስ ከሰጠኝ፤

፳፩፡ ወአግብአኒ ቤተ አቡየ በዳህና፤

ወደ አባቴም ወገኖች በተደላ በደስታ ከመለሰኝ፤

ይከውነኒ እግዚአብሔር አምላኪየ፤ ፈጣሪዬ እግዚአብሔር የሚለጠኝ ይህ ይበቃኛል፤ አንድም

ይህን የሰጠኝ እግዚአብሔር አምላኬ ነው ማለት፤ እሱን ብቻ አመልካለሁ ሌላ አላመልክም ሲል ነው፤

፳፪፡ ወዛቲ ዕብን እንተ ዐቀምኩ ትከውነኒ ቤተ እግዚአብሔር፤

ይህችም ያቆምኹዋት ደንጊያ ቤተ እግዚአብሔር ትሆንልኛለች ማለት፤ ቤተ እግዚአብሔርን እሠራባታለሁ ሲል ነው፤

ወኩሎ ዘወሀብከኒ ዐሥራተ እዴሁ እዴሥሮ ለከ፤

ከሰጠኝም ገንዘብ ሁሉ ከዐሥር አንድ አውጥቼ እሰጥሃለሁ ብሎ ተሳለ።

ምዕራፍ ፳፱

፩፡ ወተንሥአ ያዕቆብ ወሐረ በጸባሕ ኅባ ላባ ወልደ ባቴኤል ሶርያዊ እኑሃ ለርብቃ፤

ያዕቆብም ሲነጋ ተነሥቶ የርብቃ ወንድም የሶርያ ሰው ከሚሆን ከባቴኤል ልጅ ከላባ ዘንድ ሔደ፤

እሞሙ ለያዕቆብ ወለኤሳው፤

ርብቃን የያዕቆብና የኤሳው እናት አላት፤ ሐተታ ባለፈው እንደ ቅድሚያቸው በኩሩን ኤሳውን እያስቀደመ፤ ያዕቆብን እያስከተለ ይጠራቸው ነበር፤ አሁን በኩርነቱን እንደ ወሰደ

በት ለማጠየቅ፤ ያዕቆብን አስቀድሞ ኤሳውን አስከተለ፤

፪፡ ወሶበ ይኔጽር ወይሬኢ ናሁ ዓዘ ቅት ውስተ ገዳም፤

ያዕቆብም አሻግሮ በተመለከተ ጊዜ፤ በምድረ በዳ ያለውን የውሀውን ጉድጓድ ተመለከተ አየ፤

ወሀለዋ ህየ ሿ አባግዕ ወይሰከባ ላዕሌሃ፤

በውሀውም ጉድጓድ አጠገብ ሠላሳ በጎች ተኝተው ነበር፤ አንድም ጉድጓዱ ደንጊያ ተገጥሞ በደንጊያው ላይ ሠላሳ በጎች ተኝተው ነበር፤

እስመ እምይእቲ ዐዘቅት ያሰትይምን ለውሎን አባግዕ፤

በጎቹን ከዚያች ምንጭ ያጠጡዋቸው ነበርና፤

ወዲበ አፉሃ ለይእቲ ዐዘቅት ዕብን ሀቢይ፤

ምንጨም በትልቅ ደንጊያ ተገጥሞ ነበር፤

፫፡ ወይትጋብኡ ህየ ኩሎሙ ፍሎት ወያሴሰልዋ ለይእቲ ዕብን እምአፈ ዓዘቅት ወያሴትዮ አባግዓሆሙ፤

እረኞቹ ሁሉ በዚያ በተሰበሰቡ ጊዜ ደንጊያውን ከምንጨ ላይ አንሥተው ጥለው በጎቻቸውን ያጠጡ ነበር፤

ወያገብእዋ ለይእቲ ዕብን ውስተ አፈ ዐዘቅት፤

በጎቻቸውንም ካጠጡ በኋላ ደንጊያዬቱን ከውሀው ላይ መልሰው ይገጥሙዋት ነበር፤

፬፡ ወይቤሎሙ ያዕቆብ አንትሙ አጋውዮ እምአይቲ አንትሙ፤

ያዕቆብም እረኞቹን እናንት ወንድሞቹ ከወዴት አገር መጥታችኋል ? አላቸው፤

ወይቤልዎ እምካራን ንእኔ፤

እነዚያም ከወደ ካራን መጥተናል አሉት፤

፭፡ ወይቤሎሙ ተአምርዎኑ ለላባ ወልደ ናኮር፤

ያዕቆብም ወንድሞቹ የናኮር ልጅ ላባን ታውቁታላችሁን ? ብሎ ጠየቃቸው፤

ወይቤልዎ ነአምሮ፤

እነሱም አዎን እናውቀዋለን አሉት፤

፮፡ ወይቤሎሙ ዳገንኑ ውሎ፤

ጤናውን ደሀና ነውን ? አላቸው፤

ወይቤልዎ እው ዳገን ወናሁ ራሃል ወሎቱ ትመጽእ ምስለ አባግዓ አቡሃ፤

እነሱም አዎን ደሀና ነው፤ እነሆ ልጁ ራሃል የአባትዋን በጎች ይዞ ትመጣልሃለች አሉት፤

፯፡ ወይቤሎሙ ዓዲኑ ኢበጽሐ ሰዓት ከመ ይትጋብኡ እንስሳከሙ ወይስ ተዩ ፣ ወይሐሩ ፣ ወይትረአዩ ፣

ያዕቆብም ከብቶቻችሁ ውሀ ለመጠጣት የሚሰበሰቡበት ፣ ጠጥተውም የሚሰማሩበት ጊዜ አልደረሰምን ? አላቸው ፣

፰፡ ወይቤልም ኢንክል ለእመ ኢተ ጋብኡ ኩሎሙ ኖሎት ወይቤልልዋ ለዛቲ ዕብን እምኦፊ ዓዘቅት ፣ ወና ሰቲ አባግረኑ ፣

እነሱም ጊዜውስ ደርሶ ነበር፣ እረኞች ሁሉ ተሰብስበው ደን ጊደውን ከጉድጓዱ ላይ ካላነ ሠት በጎቻችንን ለማጠጣት የማይቻለን ሆኖ ነው እንጂ አሉት ፣

፱፡ ወእንዘ ዘንተ ይትናገሩ በጽሐት ራሃል ምስለ አባግን አቡሃ ፣

ይህን ተነጋግረው ሳይጨርሱ ራሃል የአባትዋን በጎች እየነዳች መጣች ፣

፲፡ ወሰበ ርእያ ያዕቆብ ለራሃል ወለተ ላባ እኑሃ ለእሙ ወለአባግን ላባ ወሰ ምሃ ለራሃል ወጸርሐ በቃሉ ወበከዮ፣

ያዕቆብም የናቱ ወንድም የላባ ልጅ የምትሆን ራሃል፣ የላባን በጎች እየነዳች ስትመጣ ባያት ጊዜ ፣ ከብቶቻችንም ካጠጣ በኋላ ራሃልን አቅፎ ስሞ ጨሆ አለ ቀስ ፣

፲፩፡ ወቀርቦ ያዕቆብ ወአሰሰላ ለዕ ብን እምኦፊ ዓዘቅት ወአስተዮ አባግን ላባ ፣

ያዕቆብም ወደ ጉድጓዱ ቀርቦ ደንጊያዩቱን ከጉድጓዱ አን ሥቶ የላባን በጎች አጠጣ ፣

ወአይድዓ ለራሃል ከመ ወልደ ርብቃ ወእቱ እጎቱ ለአቡሃ ፣

ያክስትዋ የርብቃ ልጅ መሆኑ ንም ለራሃል ነገራት ፣

፲፪፡ ርዕት ወሐረት ራሃል ወአይድ ዓቶ ዘንተ ነገረ ለአቡሃ ፣

ራሃልም ፈጥኖ ሔዳ ለአባትዋ ለላባ በከነዓን የሚኖር የእኅ ትህ ልጅ መጥቶአል ብላ ነገረ ችው ፣ ይኸውም ምሳሌ ነው ፣ ያዕቆብ የጌታ፣ አባግዕ የምእመ ናን፣ ደንጊያው የዓረፍተ ዘመን፣ ኖሎት የነቢያት የካህናት ፣ ውሀው የጥምቀት፣ በጎቹ ውሀው በደንጊያ ተገጥሞ ሳለ ዙሪያውን ከብበው መተኛታቸው ፣ ምእ መናን አምስት ሺሕ አምስት መቶ ዘመን እስኪፈጸም ድረስ፣ ዓረፍተ ዘመን ገትቶአቸው ተስፋ ጥምቀትን እየሰሙ ደጅ ሲጠኑ የመኖራቸው ምሳሌ፣ ኖሎት ከዚያ አስቀድሞ ተሰብ ስበው ደንጊያውን አንሥተው በጎቹን ማጠጣታቸው፣ ነቢያት መሥዋዕት ሠውተው፣ ማየ ምን ዛሕ ረጭተው አፍአዊ ኃጢአት

የማስተሥረያቸው፣ አንድም እም ውኒዝ ሰትዩ ማየ በፍኖት እንዲል (መዝ.፻፱) ከያየ ኅደ ጉኒ ነቅዓ ማየ ሕይወት ወከረዩ ዓዘቅተ ዘኢይትረከብ ማየ እን ዲል (ኤር. ፪፣፲፪) እያሉ የጥም ቀትን ነገር ተናግረዋልና፣ ያዕ ቆብ ብቻውን ደንጊያውን አን ሥቶ በጎቹን እንዳጠጣ፣ ጌታም አምስት ሺሕ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ሰው ሁኖ ከም እመናን ፍዳ መርገምን በጥም ቀት አጥ ፍቶአልና፣

፲፫፡ ወሰበ ሰምዐ ላባ ስመ ያዕቆብ ወልደ ርብቃ እጎቱ ፣

ላባም የእጎቱ የርብቃ ልጅ ያዕቆብ እንደ መጣ ራሃል ስት ናገር በሰማ ጊዜ ፣

ርዕ ወተቀበሎ ወሐቀፎ ወሰዓሞ ወወ ሰዶ ቤቶ ፣

ፈጥኖ ሐዶ አንገቱን አቅፎ ስሞ ወደ ቤቱ ይዞት ሐዶ ፣

ወነገሮ ለላባ ኩሎ ነገሮ ፣

ያዕቆብም የመጣበትን ነገር ሁሉ ለላባ ነገረው ፣

፲፬፡ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ ዐጽምየ ወሥጋዩ አንተ ንበር ምስሌዩ ፣

ላባ ያዕቆብን አንተ የአጥንቴ ፍላጭ፣ የሥጋዬ ቁራጭ ነህና ከእኔ ጋራ ኑር አለው ፣

ወነበረ ምስሌሁ ሷ መዋዕል ፣ ያዕቆብም ከላባ ጋራ ሠላሳ ቀን ተቀመጠ ፣

፲፭፡ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ እስመ እኑዩ አንተ ኢትትቀነይ ሊተ በከ ንግረኒ ምንት ውእቱ ዐስብክ፣

ላባም ያዕቆብን አንተ ወንድሚ ነህና ደመወዝህ ምን እንደ ሆነ ንገረኝ እንጂ፣ ያለደመወዝ በከ ንቱ ለእኔ አትገባ አለው ፣

፲፮፡ ወዐቱ ለላባ ጀኤቲ አዋልድ ፣

ለላባም ሁለት ሴቶች ልጆች ነበሩት ፣

ስማ ለእንተ ትልሕቅ ልዩ ፣

የትልቂቱ ልጅ ስምዋ ልዩ ነው፣

ወለእንተ ትንዕስ ራሃል ፣

የትንሸቱም ልጅ ስምዋ ራሃል ነው ፣

፲፯፡ ወልደሰ ትደዌ አዕይንቲሃ ፣

ልዩ ዓይነ ልም ነበረች ፣

ወለራሃልሰ ሠናይ ራእያ ወላህይ ገጽ፣

ራሃል ግን መልክ ከደም ግባት አስተባብራ የያዘች መልካም ቆንጆ ነበረች ፣

፲፰፡ ወአፍቀራ ያዕቆብ ለራሃል ፣

ያዕቆብም ከልዩ ራሃልን ወደ ዳት ፣

ወይቤሎ ያዕቆብ ለላባ እትቀነይ ለከ
፯ተ ዓመተ በእንተ ራሃል ወለትከ
እንተ ትንዕስ ፤

ያዕቆብም ላባን ፤ ስለ ትንሸቱ
ልጅህ ስለ ራሃል ሰባት ዓመት
እገዛልሃለሁና ፤

ወሀበኒ ኪያሃ ከመ ትኩነኒ ብእሲተ፤
ሚስት ትሆነኝ ዘንድ እርስዎን
ሰጠኝ፤ ደመወዜ ይህ ነው አለው፤

፲፱፤ ወይቤሎ ላባ ፤ ይኔይሰኒ ለከ
አሁብከ ለማእምርዮ ወለሥጋዮ እም
አሀባ ለካልዕ ብእሲ ነኪር ፤

ላባም ለማላውቀው ሰው ክሰ
ጣት ለማውቅህ ላንተ፤ ለባዕድ
ክሰጣት ለዘመዴ ላንተ ብሰጣት
ይሻለኝ የለምን ፤

ንበር እንከሰ ፤

ፈቃድህስ ከሆነ እኔም ፈቃዴ
ነው ፤ ዝም ብለህ ተቀመጥ
አለው ፤

፳፤ ወተቀንዮ ያዕቆብ በእንተ ራሃል
፯ተ ዓመተ ፤

ያዕቆብም ስለ ራሃል ሰባት
ዓመት ተገዛ ፤

ወኮኖ በቅድሚሁ ከመ ኅዳጥ መዋ
ዕል እስመ አፍቀራ ፤

ራሃልን ስለ ወደዳት ሰባቱ
ዓመት ለያዕቆብ እንደ ጥቂት
ቀን ሁኖ ታዮው ፤

፳፩፤ ወይቤሎ ያዕቆብ ለላባ ሀበኒ
እንከሰ ብእሲትዮ ከመ እባእ ገቢሃ፤

ያዕቆብም ላባን እንግዲህ እገ
ናኛት ዘንድ ሚስቴን ሰጠኝ
አለው ፤

እስመ ፈጸምኩ መዋዕሊሁ ፤

የተቀጠርኩበትን ሰባቱን ዓመት
ጨርሻለሁና ፤

፳፪፤ ወእስተጋብእሙ ላባ ለኮሎሙ
ሰብእ ብሔሩ ወገብረ ከብካበ ፤

ላባም ያገሩን ሰዎች ሁሉ ሰብ
ስቦ ሠርግ አደረገ ፤

፳፫፤ ወሶበ መስዮ ነሥእ ላባ ለልዮ
ወለቱ፤ ወአብእ ኅበ ያዕቆብ ፤

በመሸ ጊዜም ላባ ልጁ ልዮን
ሸፋፍኖ ለያዕቆብ ሰጠው ፤

፳፬፤ ወወሀባ ላባ ለልዮ ወለቱ ዘለ
ፋሃ ትኩና አመተ ፤

ላባም ለልጁ ለልዮ አገልጋይ
ትሆናት ዘንድ ዘለፋን (ትልወት
አድርጎ) ሰጣት ፤

፳፭፤ ወሶበ ጸብሐ ነዮ ልዮ ፤

ሲጨዋውቱ አድረው ሲነጋ ቢዮ
ዮት ልዮ ሁና አገኛት ፤

ወይቤሎ ያዕቆብ ለላባ ለምንት ረሰ
ይከኒ ከመዝ ፤ አኮኑ በእንተ ራሃል
ተቀነይኩ ለከ ፤

ያዕቆብም ላባን ሰባት ዓመት
የተገዛሁልህ ራሃልን ትሰጠኛለህ
ብዬ አልነበረምን? ለምን እን
ዲህ አደረግኸኝ ፤

ወለምንት አስተሐቀርከኒ ፤

ለምንስ እንደዚህ አድርገህ አታ
ለልከኝ አለው ፤

፳፮፤ ወይቤሎ ላባ ኢኮነ ከመዝ ፤

ላባም ያዕቆብን ነገሩ እንዲህ
አይደለም አለው ፤

ቡቤሔርነሰ አይቀድሙ ሙሃበ እንተ
ትንዕስ እንዘ ሀለወት እንተ ትል
ሕቅ ፤

በአገራችን ታላቁቱ ሳለች አስ
ቀድመው ትንሸቱን አይድ
ሩም ፤

፳፯፤ ፈጸም ለዛቲኒ ፯ተ ዓመተ
ወአሁብከ ኪያሃኒ ፤

ስለዚህችም ሰባት ዓመት አገ
ልግልና እርስዎንም ልስጥህ
አለው ፤

በእንተ ዘትትቀነይ ሊተ ካልአ ፯ተ
ዓመተ ፤

ሁለተኛ ሰባት ዓመት የምትገ
ዛልኝ ስለሆነ ፤

፳፰፤ ወገብረ ያዕቆብ ከማሁ ወፈጸመ
ላቲኒ ፯ተ ዓመተ ፤

ያዕቆብም እንደ ተዋዋለው አድ
ርጎ ስለ ራሃልም ሰባት ዓመት
ተገዛለት፤ ይህስ መዋዋል ነው
መገዛቱን ኋላ ያመጣዋል ፤

ወወሀባ ላባ ለያዕቆብ ራሃልሃ ፤

ላባም ለያዕቆብ ራሃልን ሚስት
ልትሆነው ሰጠው ፤

፳፱፤ ወወሀባ ላባ ለራሃል ባላሃ ትኩና
አመተ ፤

ላባም ለራሃል ታገለግላት ዘንድ
ባላን ትልወት አድርጎ ሰጣት፤

፴፡ ወወሀባ ያዕቆብ ኅበ ራሃል ወአፍ
ቀራ ፈድፋድ እምልዮ ፤

ያዕቆብም ራሃልን በተገናኛት
ጊዜ ከልዮ ይልቅ እጅግ አድ
ርጎ ወደዳት ፤

ወተቀንዮ ሎቱ ለላባ ካልአ ፯ተ ዓመተ
በእንተአሃ ፤

ፊት እንደ አርእስት አድርጎ
ተናግሮት ነበርና አሁን አመ
ጣው፤ ያዕቆብም ራሃልን ካገባ
በኋላ ዳግመኛ ስለ እርስዎ ሰባት
ዓመት አገለገለ ፤

፴፩፤ ወሶበ ርእዮ እግዚአብሔር ከመ
ትጸላዕ ልዮ ፈትሐ ማገዕና ፤

እግዚአብሔርም ልዮ በያዕቆብ
ዘንድ እንዳልተወደደች ባዮ ጊዜ
እንድትወልድ አደረጋት ፤

ወራሃልሰ ኮነት መካነ ፤

ራሃል ግን መካን ሆነች ፤

፴፪፤ ወወንሰት ልዮ ወወለደት ወልደ
ወሰመዮቶ ስሞ ሮቤል ፤

ልዮም ሀንሳ ወንድ ልጅ ወለ
ደች ስሙንም ሮቤል አለችው፤

እንዘ ትብል እስመ ርእዮ እግዚአብ
ሔር ትሕትናዮ ፤

እግዚአብሔር መጠላቴን መዋ
ረዴን ስለ አዮ ልጅ ሰጠኝ ስትል

ሮቤል አለችው ፤ ሮቤል ማለት ርእሶች አፍቀረኒ ማለት ነው፤

ወእም ይእዘሰ ያፈትረኒ ምትዮ ፤

ከእንግዲስህ ወዲህ ባሌም ይወደኛል ስትል ሮቤል አለችው ፤

፴፫፡ ወዳግመ ፀንሰት ልያ ወወለደት ካልአ ወልደ ለያዕቆብ ፤

ልያም ዳግመኛ ፀንሳ ለያዕቆብ ሁለተኛ ልጅ ወለደችለት ፤

ወትቤ እስመ ሰምዒ እግዚአብሔር ስለሌትዮ ከመ እጸላዕ ወሰከኒ ዘንተ፤ ወሰመዮቶ ስሞ ስምዖን ፤

ርእዮ ያለበት ነው፤ እግዚአብሔር እንደ ተጠላሁ አውቆ ልመናዬን ሰምቶኛልና፤ (ሰለ ሰማኝ) ልጅ ጨመረልኝ ስትል ስሙን ስምዖን አለችው ፤ ስምዖን ማለት ሰምዖን እግዚአብሔር ማለት ነው ፤

፴፬፡ ወፀንሰት ዓዲ ወወለደት ወልደ፤

አንዱን ላንዱ ዓዲ እያለው ይሔዳል፤ ሦስተኛ ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች ፤

ወትቤ እም ይእዘሰ ኅቤዮ ወእቱ ምትዮ እስመ ወለደኩ ሎቱ ፫ተ ደቂቀ ወሰመዮቶ ስሞ ሌዊ ፤

ሦስት ልጆች ወልጄለታለሁና እንግዲህስ ወዲህ ባሌ የኔ ገንዘብ ነው ስትል ስሙን ሌዊ አለችው ፤ ሌዊ ማለት ልዑቅ

ማለት ነው፤ ወትከውን ልዑቀ ለእግዚአብሔር እንዲል ፤

፴፭፡ ወፀንሰት ዓዲ ወወለደት ወልደ፤

ዓዲ ለሌዊ ነው፤ አራተኛ ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች ፤

ወትቤ ይእዘ በእንተዝ አአምኖ ለእግዚአብሔር አምላክ፤ ወበእንተዝ ሰመዮቶ ስሞ ይሁዳ ፤

በእንተዝና በእንተዝ አንድ ወገን፤ አራተኛ ልጅ ስለ ሰጠኝ ስለዚህ ነገር ዛሬ ፈጣሪዬ እግዚአብሔርን አምነዋለሁ አመሰግናለሁ ስትል ስሙን ይሁዳ አለችው ፤ ይሁዳ ማለት ተአማኒ ማለት ነው ፤

ወአቀመት ወለደ ፤

ከዚህ በኋላ መውለድ ተወች ።

ምዕራፍ ፴

፩፡ ወሶበ ርእየት ራሃል ከመ አወለደት ለያዕቆብ ፤ ቀንአት ላዕል ልያ እኅታ ፤

ራሃልም ለያዕቆብ ልጅ እንዳል ወለደችለት ባዮች ጊዜ በእኅትዋ በልያ ላይ ቀናች ፤

ወትቤ ለያዕቆብ ሀበኒ ወልደ ወእመ አኮ እመውት ፤

ያዕቆብን ወንድ ልጅ ትሰጠኝ እንደሆነ ሰጠኝ ያለዚያ እሞታለሁ አለችው ፤ ትቀማጠልበታለች ፤

፪፡ ወተምዓ ያዕቆብ ለራሃል ወይ ቤላ ከመ እግዚአብሔርን እከውን አነ ዘእከልአኪ ፍሬ ከርሥኪ ፤

ያዕቆብም የማኅፀንሽ ፍሬ የሚሆን ልጅን የምሰጥ የምነሳ እኔ እግዚአብሔር ነኝን? ብሎ ራሃልን ተቈጣጠጠ ፤

፫፡ ወትቤ ራሃል ነያ አመትዮ ባላ ሑር ባእ ኅቤሃ ወትለድ ዲበ አብ ራክዮ ወእትዋለድ አነሂ እምኔሃ ፤

ራሃልም ያዕቆብን እንዲህ አለችው፤ እነሆ ባሪያዬ ባላ አለች ድረስባት፤ በእኔ ተተክታ (ተገብታ) እንድትወልድ ፤ እኔም ከርስዋ በተወለደው ልጅ ከአንተ እንድዛመድ ብላ ፤

፬፡ ወመሀበቶ ባላሃ ትኩኖ ብእሲተ፤

ሚስት ትሆነው ዘንድ ባላን ሰጠችው ፤

ወቦአ ያዕቆብ ኅቤሃ ወፀንሰት ባላ ወወለደት ወልደ ለያዕቆብ ፤

ያዕቆብ ከባላ ቢደርስባት ባላም ፀንሳ ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደችለት ፤

፭፡ ወትቤ ራሃል ፈትሐ ሊተ እግዚአብሔር ወሰምዖን ቃልዮ ወመሀበኒ ወልደ ፤

ራሃልም፤ እግዚአብሔር ልመናዬን ሰምቶ ፈርዶ ወንድ ልጅ ሰጠኝ አለች ፤

ወበእንተዝ ሰመዮቶ ስሞ ዳን ፤

እግዚአብሔር ፈረደልኝ ስትል ስሙን ዳን አለችው፤ ዳን ማለት ፈትሐ እግዚአብሔር ማለት ነው ፤

፮፡ ወፀንሰት ዓዲ ባላ አመተ ራሃል፤ ወወለደት ካልአ ወልደ ለያዕቆብ ፤

የራሃል ገረድ ባላም ዳግመኛ ፀንሳ ለያዕቆብ ሁለተኛ ወንድ ልጅ ወለደችለት ፤

፯፡ ወትቤ መጠቀኒ እግዚአብሔር አዕቦየኒ ወአልዕሊ ወመሰልክዋ ለእኅትዮ፤ ወኃዮልክዋ፤ ወሰመዮቶ ስሞ ንፍታሌም ፤

እግዚአብሔር ከፍ ከፍ አደረገኝ፤ እኅቴንም ተበራትቼ መሰልኳት ስትል፤ ስሙን ንፍታሌም አለችው፤ ንፍታሌም ማለት ዘንባባ ማለት ነው ፤

፰፡ ወሶበ ርእየት ልያ ከመ አወለደት ወኃደገት ወለደ ፤

ልያም መውለድ ትቶአት ፤ ከመውለድ እንደተገታች ባዮች ጊዜ ፤

ነሥአታ ለዘለፋ አመታ፤ ወመሀበቶ ለያዕቆብ ትኩኖ ብእሲተ ፤

እኔ የባሪያ ጥቁ ነኝ? ብላ ዘለፋን ሚስት ትሆነው ዘንድ ለያዕቆብ ሰጠችው ፤

፱፡ ወግንሰት ዘለፋ ለያዕቆብ ወወለደት ወልደ ፤

ዘለፋም፣ ፀንሳ ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደች ፤

፲፡ ወትቤ ልያ አብዓዕኩ አነኒ፣ ወሰመየቶ ስሞ ጋድ ፤

እኔም ራሴን ንዑድ ክቡር አሰኘሁ ስትል ስሙን ጋድ አለችው፤ ጋድ ማለት አክሊል ማለት ነው ፤

፲፩፡ ወግንሰት ዓዲ ዘለፋ ወወለደት ለያዕቆብ ፤

ዳግመኛም ዘለፋ ፀንሳ ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደች ፤

፲፪፡ ወትቤ ልያ ብዕዕት አነ ወያሱት በዕዓኒ አንስት ወሰመየቶ ስሞ አሴር፤

ልያም እንግዲህ ወዲህ እኔም ንዕድ ክብርት ነኝ ፤ ሴቶችም ያከብሩኛል ስትል ስሙን አሴር አለችው ፤ ለጊዜው እኔ አራት ልጆች፣ ባሪያዬ ሁለት ልጆች፣ ከወለድን ችግር አያገኘኝም ስትል ነው፤ ፍጻሜው ግን ባለጸጋ የሚሆን ነውና እንደ ትንቢት አናግሮአታል፤ አሴር ጽጉብ እክል ወውእቱ ይሁብ ሲሳየ ለመላእክት ብሎ እንዲያመጣው፣ አሴር ማለት ጽጉብ እክል ማለት ነው ፤

ጉባኤ

ወሐረ ሮቤል በመዋዕለ ማዕረገ ሥርናይ፣ ወረከበ ኮለ ቤሐትል፣ ወእም ጽአ ላቲ ለእሙ ፤

ሮቤልም የሰንዴ አዝመራ በሚታጨድበት ወራት ወደ ዱር ቢሂድ በምድረ በዳ እንኮይ አግኝቶ ለናቱ ይዘላት መጣ ፤

፲፫፡ ወትቤላ ራሃል ለልያ ሀብኒ ኮለ ዘወልድኪ ፤

ራሃልም ልያን ልጅሽ ያመጣውን እንኮይ ስጭኝ አለቻት፤

፲፬፡ ወትቤላ ልያ ኢአክሊኪኑ ዘነግእከኒ ምትዮ፣ ዓዲ ትፈቅዲ ትንሥእኒ ኮለሂ ዘወልድዮ ፤

ልያም ራሃልን ባሌን የቀማሽኝ አነሰሽና ፤ ደግሞ ልጄ ያመጣውን እንኮይ ልትቀሚኝ ትፈልጊያለሽን ? አለቻት ፤

ወትቤላ ራሃል ለልያ አኮ ከማሁ ፤ ራሃልም ልያን ነገሩ እንዲህ አይደለም አለቻት ፤

ለይቢት ዮም ኅቤኪ በእንተ ኮለ ዘወልድኪ ፤

እንዲያው ስጭኝ አልልሽም ፤ ልጅሽ ያመጣውን እንኮይ ስጭኝና ስለዚህ ፈንታ ዛሬ ያዕቆብ ካንቺ ጋራ ይደር አለቻት ፤

ወወሀቢታ፤

ልያም ይሁን ብላ እንኮዮን ለራሃል ሰጠቻት ፤

፲፭፡ ወአተወ ያዕቆብ እምሐትል ፍና ሠርክ ፤

ያዕቆብም ከዱር ውሎ ማታገባ ፤

ወተቀበሉቶ ልያ ፍና ሠርክ ወትቤሎ ኅቤየ ትብይት ዮም፣ እስመተማጥኩከ በኮል ዘወልድዮ ፤

ልያም ማታ ጊዜ ሲመጣ ጠብቃ፣ በልጄ ዕንኮይ ገዝቼሃ ለሁና ዛሬ ከኔ ጋራ ታድራለህ አለችው ፤

ወቤተ ኅቤሃ በይእቲ ሌሊት ፤

ያዕቆብም ልያ እንደነገረችው በዚያች ሌሊት ከእርሰዋ ጋራ አደረ ፤

፲፮፡ ወሰምዓ እግዚአብሔር ለልያ ወእንስት ወወለደት ወልደ ጋምሰ ፤

እግዚአብሔርም የልያን ልመና ዋን ሰምቶ፣ መገፋቷን አይቶ፣ ፀንሳ አምስተኛ ወንድ ልጅ ወለደች ፤

፲፯፡ ወትቤ ልያ ወሀብኒ እግዚአብሔር ዓሰብዮ እስመ ወሀብክዋ ኮለ ሐትል ዘወልድዮ ፤ ወሰመየቶ ስሞ ይሳኮር ፤

ልያም የልጄን እንኮይ ስለሰጠሁዋት ማለት የገዛ ባሌን በገንዘብ ስለገዛሁት፣ እግዚአብሔር ዋጋዬን ሰጠኝ ስትል ስሙን ይሳኮር አለችው ፤ ዐስብ ብሂል፤ (በእንኮይ የተገዛ ስትል)፤

ይሳኮርም ማለት ዋጋ ማለት ነው ፤

፲፰፡ ወግንሰት ዓዲ ልያ ወወለደት ወልደ ሳድሰ ለያዕቆብ ፤

ልያም ዳግመኛ ፀንሳ ለያዕቆብ ስድስተኛ ወንድ ልጅ ወለደች ለት ፤

፲፱፡ ወትቤ ልያ ፈትሐ ሊተ እግዚአብሔር ሠናዮ ፍትሐ ፤

ከወለደችም በኋላ ልያ እንዲህ አለች፣ እግዚአብሔር መልካም ፍርድ ፈረደልኝ ፤

እምዮምሰ እንከ ያፈቅረኒ ምትዮ እስመ ወለድኩ ሎቱ ጌተ ደቂቀ ፤ ወሰመየቶ ስሞ ዛብሎን ፤

ስድስት ልጆች ወልጄለታለሁና እንግዲህስ ከዛሬ ጀምሮ ባሌ ይወድደኛል ስትል ስሙን ዛብሎን አለችው ፤ ዛብሎን ማለት መስተሳልም ማለት ነው ፤

፳፡ ወእምዛ ወለደት ወለተ ወሰመየታ ስማ ዲና ፤

ስድስት ወንዶችንም ከወለደች በኋላ ልያ ሴት ልጅ ወለደች ፤ ስምዋንም እግዚአብሔር ፈረደልኝ ስትል ዲና አለቻት ፤ ዲና ማለት ፍትሐ ማለት ነው፤ ዳን ማለት ፈትሐ እግዚአብሔር ማለት እንደሆነ፣ አንድም የልጅ መዲና አደረገኝ ስትል ፤

፳፩፡ ወተሀከራ እግዚአብሔር ለራኚል ወፈትሐ ማኅፀና ፤

እግዚአብሔርም ራሂልን በረድኤት አሰባት፤ እንድትወልድም አደረጋት ፤ (ሐተታ) ፈትሐ ማለቱ ፤ መክና ትኖር ነበርና መውለድዋን ሲያይ ነው ፤

፳፪፡ ወግሰት ወወለደት ወልደ ለያዕቆብ ፤

ዐንሳም ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደችለት ፤

ወትቤ አውዕኦ እግዚአብሔር እምላዕሌዋ ዝንገይያ ፤

ከወለደችም በኋላ እግዚአብሔር ስድቤን ከላዬ ላይ አራቀልኝ አስወገደልኝ አለች፤ (ሐተታ) ምን ብለው ይሰድቡዋት ኑረዋል? ቢሉ፤ እፁተ ማኅፀን፤ ይብስተ አጥባት፤ ኅጥእተ በረከት፤ እያሉ ይሰድቡዋት ነበር፤

፳፫፡ ወሰመዮቶ ስሞ ዮሴፍ ወትቤ ይወስከኒ እግዚአብሔር ወልደ ካልኦ፤

እግዚአብሔር ሁለተኛ ልጅ ይጨምርልኛል ስትል ስሙን ዮሴፍ አለችው ፤ ዮሴፍ ማለት ገበገብ ማለት ነው ፤ ገበገባኒ ማለት፤ ዓመት ዓመት ድገመኝ ማለት ነው ፤ ገበገባኒ እንዲል ዮጋሩት ሰው ፤

፳፬፡ ወሶበ ወለደት ራሂል ዮሴፍን ይቤሎ ያዕቆብ ለላባ ፤

ራሂልም ዮሴፍን ከወለደች በኋላ ያዕቆብ ላባን እንዲህ አለው ፤

ፈንወኒ ከመ እሑር ብሔርዋ ወውስተ ምድርዋ ፤

ወደ አገራ ወደ ርስቴ እመለስ ዘንድ አሰናብተኝ ፤

፳፭፡ ወሀበኒ ደቂቅዋ ወአንስቲያዋ ዘበእንቲአሆን ተቀነይኩ ለከ ፤

ስለ እርሳቸው የተገሀሁልህ ማሰብ ቶቼንና ልጆቼንም ስጠኝ ፤

ወለሊክ ተአምር ዘከመ ተቀነይኩ ለከ ፤

ለማሰብቶቼና ለልጆቼ ስል እንደተገሀሁልህም አንተ ታውቃለህ አለው ፤

፳፮፡ ወይቤሎ ላባ ለእመ ረከብኩ ሞገስ በትድሚክ እስመ አእመርኩ ከመ ባረከኒ እግዚአብሔር በእንቲ አከ ፤

ላባም ያዕቆብን በፊትህ ባለም ዋልነትንስ ካገኘሁ ማለት፤ ነገራንስ ወደህ የምትቀበለኝ ከሆነ፤ ባንተ መምጣት እግዚአብሔር እንዳከበረኝ አውቃለሁና ፤

፳፯፡ ፍልጥ ሊተ ዓለበከ ዘሁበከ፤ የምሰጥህን ደመወዝህን ለይተህ ንገረኝ አለው ፤

፳፰፡ ወይቤሎ ያዕቆብ ኢተአምርነዝከመ ተቀነይኩ ለከ ፤

ያዕቆብም ደመወዝህን ንገረኝ የምትለኝ የተገሀሁልህን አታውቅምን አለው ፤

ወሚመጠን እማንቱ እንስሳከ ዘነቤዮ ፤

ከእኔ ዘንድ ያሉትን በጎች ጠብቅ ብለህ የሰጠኸኝ ጊዜ ምን ያህል ነበሩ ፤

፳፱፡ እስመ ኅዳጣተ ረከብክምን ፤

ጥቂቶች ነበሩ እኮን፤ ጥቂቶች አልነበሩምን ፤

ወመልዓ ወበዝገ፤

አሁን ግን ፈጽመው በዝተዋል ፤

ወባረኮን እግዚአብሔር በእግረ ዚአዮ፤

በኔ ትጋት ከለመለመ ማር ፤ ከጠራ ውሀ እየወሰድኩ ስለ መገብኝቸው፤ እግዚአብሔር ከብቶችህን አበዛቸው ፤ አንድም በእኔ መምጣት እግዚአብሔር በጎችህን አበዛቸው ፤

ወይእኔ ማእኔም እገብር አንሰቤተ ለርእሰዮ ፤

እኔስ ለራሴ ቤት ሠርቼ ኅጅ የምወጣ መቼ ነው? አንድም ጥሪት ቁሪት የማበጅ መቼ ነው? አለው ፤

፴፡ ወይቤሎ ላባ ምንተኩመ አሁበከ፤ ላባም ያዕቆብን የምሰጥህ ምን ድን ነው? ምን ስጠኝ ትላለህ? አለው ፤

ወይቤሎ ያዕቆብ አልቦ ዘትሀበኒ ወእምንተኒ ፤

ያዕቆብም ላባን አሁን ምንም ምን ስጠኝ የምልህ ነገር የለም፤

ለእመ ገበርከ ሊተ ዘንተ ነገረ ፤ እርኢ ካዕበ አባግዲከ ወአዕቅብ ፤

እርኢና አዕቅብ አንድ ወገን አሁን ወደፊት የምነግርህን ነገር ካደረግህልኝ ዳግመኛ በጎችህን እጠብቃለሁ ፤

፴፩፡ ወይኅልፋ ኮሎን አባግዲከ ዮም ፤

አሁንም በጎችህ ሁሉ በፊትህ ይለፉና ፤

ፍልጥ ሊተ እምውስቴቶን ኮሎ በግዕዝ ሰገፍ ወዘኩሳኩስ ጎብሩ ይኩኒ ዐስብዮ ፤

ከበጎችህ ጠገራቸው ነጫጭ የሆኑትንና መልኩ አይነቱ ዝንገራገራ የሆነውን ለይተህ ስጠኝ ፤ ይህ ለኔ ደመወዜ ይሁኑኝ አለው ፤

፴፪፡ ወኮሎ ዘኢኮኑ ኩሳኩሰ ወዘኢኮኑ ዐዳፍ ፍጥረቱ ለከ ይኩንከ ውእቱ፤

አይነቱ ዝንገራገራ ያልሆነውና መልኩ ነጭ ያልሆነው ግን ላንተ ይሁንህ አለው ፤

፴፫፡ ወይቤሎ ላባ ይኩን በከመ ትቤ፤
ላባም እንዳልክ ይሁን አለው፤

፴፬፡ ወፈለጠ በይእቲ ዕለት አባ
ሕኩ አባግዕ ዘኩሳኩስ ወዘፀዓዳ ወዘ
ቀይሕ ጎብሩ፤

በዚያችም ቀን ላባ ነጩንም
ዝንጉርጉሩንም የበገን አውራ፤
ነጩንም ዝንጉርጉሩንም
መልኩ ዳንግሌ የሆነውንም የፍ
የሉን አውራ ለይቶ፤

ወወሀበሙ ለደቂቁ፤

ላባ ያዕቆብ እየሰረቀ ያንጠላጥ
ላል ይህችሁ ሒዱ ብሎ ለል
ጆቹ ሰጣቸው፤

፴፭፡ ወርኅቁ ምሕዋረ ሠሉስ መዋ
ዕል ማዕከሎሙ ወማዕከል ያዕቆብ፤
የላባ ብላቴኖች በነሱና በያዕ
ቆብ መካከል ሦስት ቀን የሚ
ያስኬድ ጉዳና ርቀው ሒዱ፤
ወያዕቆብስ ይርእ አባግዓ ላባ ዘተ
ርፋ፤

ያዕቆብ ግን ተመርጠው የቀ
ሩትን የላባን በጎች ይጠብቅ
ነበር፤

፴፮፡ ወነሥአ ሎቱ ያዕቆብ በትረ
ዘሉብን ሐመላሚል፤ ወዘከርካዕ
ዓቢየ፤

እርጥብ የልምጭ በትርፍ ታላቅ
የሎሚ በትር አንሥቶ፤

ወለሐፀ ያዕቆብ ወአሰሰል ቅርፍቶ፤
ያዕቆብ ቅርፍቱን ልጦ ጣለው፤

ወአስተርአየ ፀዓዳሆን ለእማንቱ አብ
ትር እለ ለሐፀ፤

እነዚህም ያዕቆብ የላጣቸው በት
ሮች ነጭ ሁነው ታዩ፤

፴፯፡ ወወደዮን ለእማንቱ አብትር
ውስተ ገብላት ዘምስታዩ ማይ፤

እነዚያንም በትሮች በጎች በሚ
ጠጡበት ገንዳ ላይ ጣላቸው፤

ከመ ሶበ መጽአ እማንቱ አባግዕ ይስ
ተዩ ማየ ይኩና ቅድሚሆን እማንቱ
አብትር፤

በጎቹ ውሀ ሊጠጡ በመጡ ጊዜ
በትሮቹ በፊታቸው ሁነው ይታዩ
ዘንድ፤

፴፰፡ ወሶበ መጽአ እማንቱ አባግዕ
ይስተዩ ማየ ሆንሳ በአርአዮሆን ለእ
ማንቱ አብትር፤

በጎች ውሃ ሊጠጡ በመጡ ጊዜ
በትሮችን አስመስለው ፀንሰው፤

ወወለዳ ዐባግዓ ዐዓዳ ወዘጎብረ
ሐመድ ወኩሳኩስ፤

ነጩን፤ ሐመደ ክበዉን፤ ዝን
ጉርጉሩን ወለዱ፤

፴፱፡ ወቤጸ ያዕቆብ ተባዕተ አባግ
ዒሁ፤

ያዕቆብም ወንድ ወንዶቹን
በጎች ለየ፤

ወፈለጠ ያዕቆብ አባግዓ ወአቀጥን
ቅድመ አባሕኩ ዐዓዳ ወዘጎብረ
ሐመድ ፀዓዳ፤

አውራ አውራውንም ከለየ
በኋላ ያዕቆብም ዳግመኛ እን

ስት እንስቱን ለይቶ ዝንጉር
ጉር ሐመደ ክበ ነጭ በሚሆኑ
አውራዎች ፊት አቆማቸው፤

ወፈለጠ መራዕዩ እንተ ባሕቲቶን፤
መንጋውን ለብቻቸው ለየ
እንጂ፤

ወአደመሮን ምስለ አባግዓ ላባ፤
ከላባ በጎች ጋር አላገናኛቸውም፤

፵፡ ወእምዝ እንከ አመ መዋዕል
በዘቡቱ ይዐንሳ እማንቱ አባግዕ ይሰ
ይሞን ያዕቆብ ለእማንቱ አብትር
ቅድመ አባግዕ ውስተ ገብላት፤

ከዚህም በኋላ በጎቹ በሚፀን
ሱበት ወራት ያዕቆብ እሊያን
በትሮች በገንዳው ውሥጥ በበ
ጎቹ ፊት ለፊት ያኖራቸው ነበር፤

ከመ ይዐንሳ በአርአዮሆን ለእማንቱ
አብትር፤

እሊያን በትሮች አስመስለው
ይዐንሱ ዘንድ፤

፵፩፡ ወእምዘመ ወለዳ እማንቱ አባ
ግዕ ኢይሰይሞን እንከ፤

በጎቹ ከወለዱ በኋላ ግን እሊ
ያን በትሮች በገንዳው ውስጥ
አያኖራቸውም ነበር፤

ወኮነ ኩሉ ዘቡቱ ትእምርት ለያዕ
ቆብ፤

ምልክት ያለው ዝንጉርጉር፤
ነጭ፤ ቀይ የሆነው ሁሉ ለያ
ዕቆብ ሆነ፤

ወዘአለቦ ትእምርት ለላባ፤
ምልክት የሌለው ግን ለላባ
ሆነ፤ ሦስት በትር አምጥቶ
ሁለቱን ጨርሶ ለጣቸዋል፤

አንዱን ቅጥልጣል አድርጎታል፤
ይህም ምሳሌ ነው፤ አብትር
የሦስቱ አካላት የተላጡት የአብ
የመንፈስ ቅዱስ ቅጥልጣል የሆነው
የወልድ አምሳል፤ አምላክ

ወሰብእ ነውና፤ አባሕኩ የመ
ምህራን፤ አባግዕ የምእመናን፤
ውሀው የጥምቀት፤ አባግዕ አብ
ትርን እየመሰሉ መወለዳቸው፤

ምእመናንም በጥምቀት ምክን
ያት ሥላሴን መስለው ይወለዳ
ሉና፤ ላባ የዲያብሎስ፤ ያዕቆብ
የጌታ ምሳሌ፤ ምልክት ያለው
ለያዕቆብ፤ ምልክት የሌለው
ለላባ እንደሆነ፤ ሀብተ ውልድና
ስመ ክርስትና ያለው ለጌታ፤ ሀብተ ውልድና ስመ
ክርስትና የሌለው ለዲያብሎስ ሁኗልና፤

ወብዕል ያዕቆብ ጥቀ ፈድፋድ፤
ያዕቆብም እጅግ ፈጽሞ ከበረ፤

ወአጥረዩ አግብርተ ወአዕማተ፤
ሴቶችንም ወንዶችንም ባሮች
ገዛ፤

ወብዙኃ እንሰላ፤
ብዙም ከብት፤

አልህምተ ወአባግዕ፤
ላሞችም በጎችም፤

አግግላ ወአዕዱገ፣
ግመሎችም በቅሎዎችም አግ
ኝቶ ከበረ ።

ምዕራፍ ፴፬

፩፣ ወሰምዐ ያዕቆብ ነገሮሙ ለደቂቀ
ላባ ዘይቤሉ ነሥኦ ያዕቆብ ኮሎ
ንዋዩ አቡነ ፣

ያዕቆብም የላባ ልጆች የአባታ
ችን የላባን ገንዘብ ሁሉ ጨርሶ
ወሰደው ብለው የተናገሩትን
ሰማ ፣

ወእምንዋዩ አቡነ አጥረዮ ለዝንቱ
ኮሎ ክብር ፣

ከአባታችን ገንዘብ የተነሣ ይህን
ሁሉ ክብር አገኝ ያሉትንም
ሰማ ፣

፪፣ ወርእዮ ያዕቆብ ለላባ ከመ ኢኮነ
ከመ ትካት ገጹ ምስሌሁ ፣

ያዕቆብም የላባ ፊቱ እንደቀድ
ሞው ከእሱ ጋራ እንዳይደለ፣
እንደተለወጠ በአየ ጊዜ መንገ
ዴን አቅናልኝ ብሎ ወደ እግዚ
አብሔር አመለከተ ፣

፫፣ ወይቤሉ እግዚአብሔር ለያዕቆብ፣
ሑር ወግባዕ ብሔረ አቡክ ወአዘማ
ዲክ ወአነ እሂሉ ምስሌክ ፣

እግዚአብሔርም ያዕቆብን እኔ
በረድኤት ከአንተ ጋራ አለሁና
ወደ ዘመዶችህ ወደ አባትህ
አገር ተመልሰህ ግባ አለው ፣

፬፣ ወጸውያን ያዕቆብ ለልዩ ወለራሃል
ውስተ ሐቅል ነበ ምርዓይ ፣

ቤት እንደ ልብ አያናግርምና፣
ያዕቆብ ልያንና ራኔልን በጎቹን
ወደሚያመግራበት ምድረ በዳ
ጠራቸው ፣

፭፣ ወይቤሉን ናሁ አነ እሬኢ ገጸ
አቡክን ከመ ኢኮነ ምስሌዩ ከመ
ትካት ፣

እነሆ የአባታችሁ ፊት እንደ
ቀድሞው ከእኔ ጋራ እንዳል
ሆነ አያለሁ ፣

ወእምላኩ ለአቡዩ ሀሎ ምስሌዩ ፣

የአባቴ ፈጣሪ ግን ከእኔ ጋራ
በረድኤት አለ ፣

፮፣ ተአምራ ከመ በኮሎ ኃይልየ
ተቀነይኩ ለአቡክን ፣

በፍጹም ትጋቱ በተቻለኝ ሁሉ
ለአባታችሁ እንደ ተገዛሁለት
ታውቃላችሁ ፣

፯፣ ወአቡክንሰ አጎዘነኒ ፣ ወወለጠ
አስብዩ ዐራርተ ጊዜ ፣

አባታችሁ ግን ዐሥር ጊዜ ደመ
ወዜን እየለዋወጠ አሳዘነኝ ፣

ወኢዮብሌ እግዚአብሔር ያገስም
ላዕሌዩ ፣

ነገር ግን በእኔ ክፉ ያደርግ
ዘንድ እግዚአብሔር አላሰናበ
ተውም ፣

፰፣ ወለእመ ይቤሊኒ ዘንብር ይኩን
አስብክ ይወልዳ ኮሎን አባግዕ ዘን
ብር ፣

ዘንጉርጉር ዘንጉርጉር ሲወ
ለድ ደመወዝህ ይሁን ቢለኝ፣
በጎቹ ሁሉ ዘንጉርጉር ዘንጉ
ርጉር ይወልዳ ጀመር ፣

ወለእመ ይቤሊኒ ዐዳዳ ይኩን አስብክ
ይወልዳ ኮሎን ዐዳዳ ፣

ዳግመኛም ነጫዳቱ ሲወለድ ደመ
ወዝህ ይሁን ቢለኝ በጎቹ ሁሉ
ነጫዳቱ ይወልዳለ ፣

፱፣ ወነሥኦ እግዚአብሔር ኮሎ አባ
ግዲሁ ለአቡክን ወወሀበንዮን ሊተ ፣

እንዲህ አድርጎ እግዚአብሔር
የአባታችሁን በጎች ሁሉ ለእኔ
ሰጠኝ ፣

፲፣ ወእምዝ አመ ይዐንሳ እሬኢ በአ
ዕይንትዮ በሕልም ፣

ከዚህም በኋላ በሚዐንሱበት ጊዜ
በዓይኔ እንደማየው አድርጌ
በሕልም ይታዩኝ ነበር ፣

ወናሁ አባሕኩ ዘአባግዕ ወዘአጣሊ
የዓርጉ ዲበ አባግዕ ወዲበ አጣሊ
ዐዳዳ ወዘጎብረ ሐመድ ወኩሳኩሰ፣

እነሆ የበጎቹ አውራዎች ከበ
ጎቹ፣ የፍየሎቹም አውራዎች
ከፍየሎቹ፣ በነጩም በሐመደ
ክቦውም፣ በዝንጉርጉርም ላይ
ሲንጠላጠሉ በሕልሜ አየሁ ፣

፲፩፣ ወይቤሊኒ እግዚአብሔር በሕ
ልም ያዕቆብ ያዕቆብ ፣

እግዚአብሔርም በሕልም ያዕ
ቆብ ያዕቆብ ብሎ ጠራኝ፣ በአ
ገራቸው ደጊመ ቃል ልማድ
ነውና ፣

ወእቤ ነዩ አነ ምንትኑ ፣

አቤቱ እነሆ እኔ አለሁ ምንድ
ነው አልኩ ፣

፲፪፣ ወይቤሊኒ ነጸር በአዕይንቲክ
ወርኢ አባሕኩ ዘአባግዕ ወዘአጣሊ፣
የዓርጉ ዲበ አባግዕ ወዲበ አጣሊ ዐዳዳ
ወዘጎብረ ሐመድ ወዘኩሳኩሰ ፣

የበጎቹ አውራዎች ከበጎቹ፣ የፍ
የሎቹ አውራዎች ከፍየሎቹ፣
በነጩም ፣ በዝንጉርጉርም ፣
በሐመደ ክቦውም ላይ ሲንጠ
ላጠሉ ተመልከት አለኝ ፣

እስመ ርኢኩ ኮሎ ዘይገብር ላዕሊክ
ላባ ፣

ላባ በአንተ ላይ የሚያደርገውን
ሁሉ አይቻለሁና ፣

፲፫፣ አነ ወአቶ እግዚአብሔር አምላ
ክክ ዘአስተርአይኩክ ቡብሔር ቡዝ
ተባዕክ ሊተ ሐውልተ ወበሀዩ በግዕክ
ሊተ ብዕዓተ ፣

ዘይት ያፈሰሰክበትን ደንጊያ
ባቆምኸበት፣ ለእኔም ስእለት
ቡተሳልክበት ቦታ የታየሁህ ፈጣ
ሪህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ ፣

ወይዘሌኒ ተንሥእ ወሐር ውስተ ብሔር ንብ ተወለድከ ፤

አሁንም ከዚህ ተንሥተህ ወደ ተወለድክበት አገር ሂድ ፤

ወአነ እሂሉ ምስሌከ ፤

እኔም ከአንተ ጋራ በረድኤት አድራብህ እኖራለሁ አለኝ አላቸው ፤

፲፬፡ ወአውሥአሁ ወይቤላሁ ቦኑ እንከ ዙብና ርስት ውስተ ቤተ አቡነ፤

ልዩና ራሔልም ለያዕቆብ እንዲህ ብለው መለሱለት፤ እንግዲህ ወዲህ በአባታችን ቤት ተቀምጠን የምናገኘው ርስት አለ ይሆን ?

፲፭፡ አኮኑ ከመ ነኪር ንልነ ቡባቤ፤ በእሱ ዘንድ እኛ እንደ ባዕድ አይደለንምን ?

ውሤጠነ ወበልዐ ሤጠነ ፤

እኛንስ ሸጠ ዋጋችንን የበላ አይደለምን ?

፲፮፡ ወዝ ኮሎ ክብር ዘንሥእ እግዚአብሔር እምአቡነ ለነ ውእቱ ወለውሉድነ ፤

እግዚአብሔር ከአባታችን ነሥቶ የሰጠህ ይህ ሁሉ ክብር ፤ ጌት ነት ለእኛስ ለልጆቻችንስ አይደለምን ?

ወይዘሌኒ ግበር ኮሎ ዘይቤለከ እግዚአብሔር ፤

አሁንም እግዚአብሔር ያዘዘህን ሁሉ አድርግ አለት ፤

፲፯፡ ወተንሥእ ያዕቆብ ወንሥእ እንስት ይሁ ወደቂቆ ወዐዓኖሙ ዲብ አግግል ፤

ያዕቆብም ሚስቶቹንም ልጆቹንም ይዞ፤ በገመል ጭኖ ተነሣ፤

፲፰፡ ወንሥእ ኮሎ መራዕይሁ ፤ ወቄሳቶሳቲሁኒ ዘአጥረየ በማዕከለ እፍላግ ወኮሎ ዘዚአሁ ፤

በሁለቱ ወንዞች መካከል ባለች በሶርያ ያጠራቀመውን መንጋውንና ታላላቁን፤ ጥቃቅኑን ገንዘቡን ሁሉ ይዞ ያዕቆብ ገሥጆመረ ፤

ወሐረ ንብ አቡሁ ይስሐቅ ውስተ ምድረ ከነዓን ፤

አባቱ ይስሐቅ ወደ አለበት ወደ ምድረ ከነዓን ሄደ ፤

፲፱፡ ወላባስ ሐረ ንብ ይቀርዕ አባግ ዲሁ ፤

ላባ ግን በጎቹን ወደሚሸልት በት ቦታ ሂዶ ነበር ፤

ወሰረቀት ራኔል አማልክተ አቡሃ፤

ራኔልም የአባቷን የላባን ጣዖት ሰርቃ ይዞ ሔደች ፤ ስለምን ቢሉ አመልክዋለሁ ብላ ፤ አንድም የወርቅ ነውና ገንዘብ ይሆነኛል ብላ ፤

፳፡ ወያዕቆብስ ንብሆ ለላባ ሶርያዊ ወኢያይድሆ ከመ የሐውር ፤

ያዕቆብ ግን ለሦርያው ሰው ለላባ ተሰርቆት ሔደ እንጂ እንዲሔድ አልነገረውም ነበረ ፤

፳፩፡ ወሐረ ውእቱ ወኮሎ ዘዚአሁ፤ እሱም ወገኖቹን ሁሉ ይዞ ሔደ እንጂ ፤

ወዓደወ ፈለገ ወጋደረ በደብረ ገለዓድ ፤

ወንዙን ተሻግሮ በገለዓድ ተራራ ሰፈረ ፤

፳፪፡ ወዚነውም ለላባ ሦርያዊ ከመ ሐረ ያዕቆብ ፤

ለሦርያው ሰው ለላባም ያዕቆብ ልጆችህን ይዞ ሔደ ብለው ነገሩት ፤

፳፫፡ ወንሥእሙ ላባ ለኮሎሙ አጋዊሁ ፤ ወደግኖሙ ምሕዋረ ሠሉስ መዋዕል ወረከበሙ በደብረ ገለዓድ፤

ላባም ወንድሞቹን ሁሉ ይዞ ፤ ያዕቆብ ሦስት ቀን የተጓዘውን መንገድ ተከትሎ በገለዓድ ተራራ አገኛቸው ፤ ባለፈው ወርጎቱ ምሕዋረ ሠሉስ አለ፤ ላባ ላለ ሔደ እንዳንል በጎቹን ሊሸልት ላባ ሔዶ ነበር አለ፤ አይጣላም? ቢሉ አይጣላም፤ የላባ መልእክተኛ የተነሣ ዕለት፤ ያዕቆብ አስቀድሞ ተነሣ፤ የላባ መልእክተኛ ገስግሶ ከላባ ዘንድ ገባ፤ ላባም ገስግሶ ያዕቆብ ከተነሣ በት ቦታ ደረሰ፤ ለያዕቆብ ሁለት ቀን ሆነው ፤ ያዕቆብ ሦስት ቀን የሔደውን ገስግሶ ደረሰ በት ፤ በአራተኛው ቀን ያዕቆብና ላባ ተገናኝተዋል፤ አንድም

ምሕዋረ ሰሙን ይላል፤ ያዕቆብ የተነሣ ዕለት የላባ መልእክተኛ ተነሥቶ ሳይርቅ ብሎ ዕለቱን ገስግሦ ለላባ ነግሮታል፤ ላባ መቼም አያመልጠኝም ብሎ ሁለት ቀን አደረ፤ ያዕቆብ ሦስት ቀን ሔደ ፤ ላባ በአራተኛው ቀን ተነሣ ፤ ከቤቱ ገባ ፤

ያዕቆብ አራት ቀን ሔደ፤ ላባ ከቤቱ ተነሥቶ ያዕቆብ ሰባት ቀን የሔደውን ላባ በሦስት ቀን ደርሷል፤ ተሠፋፍረው አደሩ፤ በስምንተኛው ቀን ተገናኝተዋል፤ ስለዚህ ምሕዋረ ሰሙን አለ፤ አንድም ያዕቆብ የተነሣ ዕለት የላባ መልእክተኛ ተነሣ፤ በሦስት ቀን ከላባ ዘንድ ደረሰ ፤ ላባ ገስግሦ ከቤቱ በአንድ ቀን ደረሰ፤ ያዕቆብ አራት ቀን ሔደ፤ ላባ ከቤቱ ተነሥቶ ያዕቆብ ሰባት ቀን የሔደውን በሦስት ቀን ደረሰ ፤ ተሠላልፈው አድረው በስምንተኛው ቀን ተገናኝተዋል፤ አንድም ወሰባሂ ነሐውር በእግረ ደቂቅ ነሐውር ይላል፤ ያዕቆብ ጥቂት ጥቂት እያለ ነው የሚሔደው ብሎ፤ ያዕቆብ ሰባት ቀን የሔደውን ላባ ሦስት ቀን ገስግሶ ተሠፋፍረው አድረው በስምንተኛው ቀን ተገናኝተዋል ፤ ምሕዋረ ሰሙን መዋዕል ያለው ይህ ነው ፤

ጳጳ፤ ወመጽአ እግዚአብሔር ኅብረት ለሰርዖዊ በሕልም ሌሊተ ፤

እግዚአብሔርም ለሰርዖዊ ሰው ለላባ ሌሊት መጥቶ በራእይ ታይቶ ፤

ወይቤሎ ዑት ኢትንብብ ኅሠመ ላዕል ያዕቆብ ገብርዮ ፤

በወዳጄ በያዕቆብ ላይ ክፉ ነገር እንዳትናገር ዕውቅ አለው፤

ጳጳ፤ ወረከቦ ላባ ለያዕቆብ ፤

ላባም ያዕቆብን አገኘው ፤

ወያዕቆብስ ይተክል ሐይመቶ ውስተ ደብር ፤

ያዕቆብ ግን ጦር ይዞ እንደ ተከተለው ሳያውቅ ድንኳኑን በተራራ ላይ ተክሎ ሠፍሮ ነበር ፤

ወአቀሞሙ ላባ ለአኃዊሁ ውስተ ደብረ ገለጻድ ፤

ላባም ጦር ያየ እንደሆነ ይደ ነግጥብኛል ብሎ ወንድሞቹን በገለጻድ አውራጃ ባለው ተራራ ደብቆ ትቶዋቸው ሔደ ፤

ጳጳ፤ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ ምንተ ገበርኩ ጽሚተ ዘትትጋጥኦኒ ፤

በተገናኘው ጊዜ ላባ ያዕቆብን ኩብልለህ ተሠውረኸኝ የመጣህ ምን አደረግህህ ?

ወትሰርቀኒ አዋልድዮ ከመ ዘበኩ ናት ሃወወ ፤

በፈረስ አንገት፣ በጦር አንደ በት እንደ ማረከ ሰው ልጅ ቼንስ ለምን ሰርቀኸኝ መጣህ? አለው ፤

ጳጳ፤ ወሶበ ነገርከኒ እምፈነውኩከ በትፍሥሕት ወበሐሜት፤

ተሰናብተኸኝ ቢሆን በፍጹም ደስታ በሸኘሁህ ነበር ፤

ወበማኅሌት ፤

በዘፈን በጨዋታ ፤

ወበመሰንቆ ወበከበር ፤

መሰንቆውን ከበርውን እያሰመ ታሁ በሸኘሁህ ነበር ፤

ጳጳ፤ ወሚመ አይደልወኒኩ ከመ እስግም ደቀቶዮ ወአዋልድዮ ፤

ወይስ ሴቶቹን ወንዶቹን ልጆቹን ስሜ ሸኝቼ ማሰናበት አይገባኝም ነበርን? ለምን ተሰርቀኸኝ ትሔዳለህ አለው ፤

ወይእዜሰ ከመ አብድ ገበርከ ፤

አሁንስ አዋቂው አንተ ያለአዋቂ ሥራ ሠራህ ፤

ጳጳ፤ ወይእዜኒ እምክህልኩ ገበረ እከይ ላዕሌከ ፤

አሁንም በአንተ ላይ ክፉ ነገር ላደርግ በተቻለኝ ነበር ፤

ወባሕቱ አምላክ አቡከ ይቤሊኒ ትማ ልም ዑቅ ርእሰከ ኢትግበር ኅሠመ ላዕል ያዕቆብ ፤

ነገር ግን ምን ይሆናላ፣ የአባትህ ፈጣሪ በያዕቆብ ላይ ክፉ ሥራ እንዳትሠራ ለራስህ ዕውቅ ብሎ ትናንትና ቢነግረኝ ነው እንጂ፤

፴፤ ወይእዜኒ ሐር እመ ፈተውከ ከመ ትሐር ቤተ አቡከ ፤

አሁንም እኔ ምን ዕዳዬ ወደ አባትህ አገር መሔዱን ከወደ ድክ ሒድ አለው ፤

ወለምንት ትሰርቀኒ አማልክትዮ ፤

በዚያውስ ላይ የማመልካቸው አማልክቶቼን ለምን ይዘሁብኝ መጣህ ? አለው ፤

፴፩፤ ወአውሥአ ያዕቆብ ወይቤሎ ለላባ እስመ መሰለኒ ዘተሐይደኒ አዋልዲከ ወኮሎ ንዋይዮ ፤

ያዕቆብም ገንዘቤን ሁሉ ፣ ልጆችህንም የምትቀማኝ ስለ መሰለኝ ነው ፣ ብሎ መለሰለት ፤ ወይእዜኒ ርኢ ለእመሀ ለሁሉ ንዋይከ ኅቤዮ ወንሣሊ ፤

አሁንም ገንዘብህ ከእኔ ዘንድ ቢኖር (ካለ) አይተህ ውስድ አለው ፤

ወቡኅበ ዘረከብከ አማልክቲከ አይሕዮው ፤

ጣዖቶችህ የተገኙበትም ሰው ይሙት እንጂ አይዳን ፤

፴፪፤ ወናሁ አሰምዕ ለከ በትድመ እሎ አኃዊን ፤

እነሆ ለእመሀ ዘሀሎ ንዋይከ ኅቤዮ ያልኩትን እለሀን ወንድሞቻችንን ምስክር አድርጌ እና ገራለሁ ፤

ወኢያእመረ ያዕቆብ ከመ ሰረቀት ራኔል ፤

ያዕቆብም ራኔል ጣዖቶቹን እንደ ሰረቀች አላወቀም ነበርና፣ ቡኅበ ረከብከ አማልክቲከ አይሕዮው አለ ፤

፴፫፤ ወቦአ ላባ ቤተ ያዕቆብ ወኢረከበ ፤

ላባም ከያዕቆብ ቤት ገብቶ ቢበረብር ምንም አላገኘም ፤

ወወዕአ ወቦአ ቤተ ልዮ ፤

ከያዕቆብ ባያገኝ ወጥቶ ወደ ልዮ ድንኳን ገባ ፤

ወፈተነ ወኢረከበ ፤

ወደ ልዮም ድንኳን ገብቶ ፈለገ አላገኘም ፤

ወቦአ ቤተ ክልኤሆን ዕቁባቲሁ ወኢረከበ ፤

ከዕቁባቶቹ ከባላና ከዘለፋም ድንኳን ገብቶ በረበረ፣ ምንም አላገኘም ፤

ወቦአ ቤተ ራኔል ፤

ራኔል ካለችበትም ድንኳን ገባ፤

፴፬፡ ወራጅልሰ ነሥአቶሙ ለአማል ክተ አቡሃ ፣

ራጅል ግን የአባቷን ጣዖቶች ሰርቃ አምጥታ ነበርና ፣

ወወደደቶሙ ውስተ ሕንባል ገመል ወነበረት ላዕሊሁ ፣

በገመል ኮርቻ ውስጥ፣ አንድም በመደላድል ውስጥ አድርጋ በበላዩ ተቀምጣ ነበር ፣

፴፭፡ ወትቤሎ ለአቡሃ ኢይምሰልከ ዘአስተቃቀርኩክ እግዚአብሔር እስመ ኢይክል ተንሥኦ ቅድሚክ እስመ ትክት አነ ፣

ከግዳጄ ስላልጠራሁ በፊትህ መነሣት አይቻለኝምና ነው እንጂ፤ ጌታዬ ተቀምጬ ማየቴ የናቅሁህ ያቃለልኩህ አይምሰልህ አለኝው ፣

ወፈተነ ላባ ኩሎ ቤታ ለራጅል ወኢ ረከበ አማልክቲሁ ፣

ላባም የራጅልን ድንኳን ሁሉ በረበረ ጣዖቶቹንም አላገኘም፣

፴፮፡ ወተምዐ ያዕቆብ ወተላኩዮ ለላባ ወይቤሎ ፣

ያዕቆብም ተቆጥቶ ላባን እንዲህ ብሎ ተከራከረው ፣

ምንትኑ አበላየ፣ ወምንትኑ ጌጋይየ ዘይገንከኒ ወፈተንከኒ ኩሎ ንዋይየ፣

ተከትለህ ገንዘቤን ሁሉ የበረ በርክበት ዕዳዬ በደሌ ምንድን ነው ?

፴፯፡ ወምንተ ረከብከ እምን ቁሳቀሳ ቤትክ ፣

ንዜን ሁሉ በረበርከው ትልል ቁስ ገንዘብህ ይቅርና ከጥቃቅኑ ገንዘብህ ምን አገኘህ ?

ናስተኦታዝኑ ቅድመ እሎ አጋዊነ፣

በእሊህ በወንድሞቻችን ፊት እንዋቀስና ፣

ወይዘለፉ ማዕከሊና ፣

በእኔና በአንተ መካከል ይፍ ረዱ ፣

፴፰፡ ጳወ፩ዱ ዓመት ሊተ እንዘ አዐ ትብ አባግዲክ ወአጣሊክ ፣

ኻይ አንድ ዘመን ሙሉ በጎች ህን ፍየሎችህን ስጠብቅ ኖርከ፣

ወኢመሐስኦ በግዕ ኢበላዕኩ እምኦ ላግዲክ ፣

ከበጎችህም አንድ ጠቦት ስን ኪን አልበላሁም ፣

፴፱፡ ወብላዓ አርዌኒ ኢይምጸእኩ ለክ ፣

አውሬ የነከሰውንም፣ የአውሬ ትራፊ ብዬ አላመጣሁልህም፣

ወእፈድየክ እምጎቤየ እመኒቦ ዘተሰ ርቀ ፣

የተሰረቀ ገንዘብህ ቢኖርብኝ እከ ፍል ነበር ፣ አንድም የተሰ ረቀ እንዳለ አሁንም ልክፈልህ አለው ፣

፵፡ እመኒ መዓልተ ወእመኒ ሌሊተ በጠል እበይት ፣

በመዓልትም በሌሊትም በጤዛ ተነክራ እኖር ነበር ፣

ወነፍዐ ንዋም እምአዕይንትየ ፣

እንቅልፍ ከዓይኔ ጠፍቶ ይኖር ነበር ፣

፵፩፡ ጳወ፩ዱ ዓመት ሊተ የም ውስተ ቤትክ ዘተቀነይኩ ለክ ፣

እንዲህም ሆኜ በቤትህ ውስጥ የተገዛሁልህ ሃያ አንድ ዘመን ነው ፣

፲ተወ፹ተ ዓመተ ተቀነይኩ ለክ በእ ንተ ክልኢሆን አዋልዲክ ፣

ስለ ሁለቴ ሴቶች ልጆችህ ዐሥራ አራት ዓመት ተገዛሁልህ ፣

ወኚተ ዓመተ በእንተ አባግዲክ ፣

ስለ በጎችህ ሰባት ዓመት ተገ ዛሁልህ ፣

ወአጎለፍክ ብየ አስብየ ዐመርተ ጊዜ፣ ደመወዜንም ብዙ ጊዜ አስቀ ረሀብኝ ፣

፵፪፡ ወሶበ አኮ አምላክ አብርሃም አቡየ ዘሁሎ ምስሌየ ፣

የአባቴ የአብርሃም ፈጣሪ ከእኔ ጋራ በረድኤት ያለ ባይሆን ፣

ወሶበ አኮ በፍርሃተ ይስሐቅ ዕራቅየ እምፈነውከኒ ፣

አባቴ ይስሐቅ የሚያመልከው እግዚአብሔር ከእኔ ጋራ ያለ

ባይሆን ፣ አንድም አባቴ ይስ ሐቅ በሚያመልከው አምልኮት ጸንቼ ብኖር እግዚአብሔር የረ ዳኝ ባይሆን፣ ከገንዘብ፣ ከሚ ስት፣ ከልጅ ለይተህ ባዶ እጄን በሰደድከኝ ነበር ፣

ወርእዩ እግዚአብሔር ግሚን ለእደ ውየ ወገሠክ ትማልም ፣

እግዚአብሔር የእጆቼን ድካም አይቶ በወዳጄ በያዕቆብ ምንም ምን ክፋ ነገር እንዳታደርግ ዕወቅ ብሎ ትናንት በሕልም ገሠጸህ እንጂ አንተስ ስንኪን ከብቴን ሰውነቴን ልታጠፋ መጥተህ ነበር ፣

፵፫፡ ወአውሥኦ ላባ ለያዕቆብ ወይ ቤሎ ፣

ላባም ለያዕቆብ እንዲህ ብሎ መለሰለት ፣

ደቂቅከኒ ደቂቅየ፣ ወአዋልዲከኒ አዋ ልድየ፣ ወእንሰሳከኒ እንሰሳየ ፣

ወንዶቼም ሴቶቼም ልጆችህ ልጆቼ ፣ ከብቶችህም ከብቶቼ ናቸው ፣

ወዘኩሎ ዘትሬኢ ዘዚአየ ወአቶ ፣

ይህ የምታየው ገንዘብ ሁሉ ከእኔ ያገኘኸው ነው ፣

ለእላ አዋልድየ ምንተ እንከ እሬስ የን ሎቶን የም ፣

እሊህ ልጆቼን አሁን ምን አደ ርጋቸዋለሁ ? እገድላቸዋለሁን ፣

ወለውሉዶንሂ ዘወለዳ ፣

የወለደቸውንስ ልጆቻቸውን ምን አደርጋቸዋለሁ፣ ልጆቹ አይደሉምን ፣

፵፬፡ ወይእኔኒ ነፃ ንትመሐል እነ ወአንተ ወይኩን ሰላም ማዕከሊያ ወማዕከሊክ፣

አሁንም እኔ በአንተ ፣ አንተም በእኔ ክፉ ነገር እንዳንደራረግ ና ተማምሉን እንታረቅ አለው፣

፵፭፡ ወነሥሐ ያዕቆብ ዕብነ ወአቀመ ሐውልተ ፣

ያዕቆብም ደንጊያ አንሥቶ ለም ስክር አቆመ ፣

፵፮፡ ወይቤሎም ያዕቆብ ለአጋዊሁ አልዱ አዕባነ ፣ ወአለዱ ወገብሩ ወግረ ፣

ያዕቆብም ወንድሞቹን ደንጊያ ሰብስቡ ብሏቸው ሰብስበው ኮረ ብታ ያኸል ደንጊያ ከመሩ ፣

ወበሌዑ ዲበ ይእቲ ወግር ፣

ሰብስበው በከመሩት ድንጊያ ላይ ተቀምጠው በሉ ፣

ወይቤሎ ላባ ሳቲ ወግር ስምዕ ማዕ ከሊያ ወማዕከሊክ ዮም፣ ወሰመያ ላባ ወግረ ስምዕ ፣

ላባም ያዕቆብን ይህች ኮረብታ ሳሬ በእኔና በአንተ መካከል ምስክር ትሁን ብሎ ኩረብታዬ ቱን ወግረ ስምዕ ብሎ ጠራት፣ ወግረ ስምዕ ባለው ፍሥሕተ

ስምዕ ይላል፣ ወግረ ስምዕ ማለት ነው ፣

፵፯፡ ወያዕቆብኒ ሰመያ ከግቡ፣

ያዕቆብም እንደ ላባ ወግረ ስምዕ አላት ፣

፵፰፡ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ ነያ ሳቲ ወግር እንተ አቀውም ፣ ስምዕ ማዕ ከሊያ ወማዕከሊክ ፣

ላባም ያዕቆብን ይህች ያቆም ኳት ደንጊያ፣ በእኔና በአንተ መካከል ምስክር ትሁን አለው፣

ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ስማ ወግረ ስምዕ ፣

ስለዚህ ነገር ስሟ ወግረ ስምዕ ተባለ ፣

፵፱፡ ወይቤሎ ላባ ራእየ ዘአስተር አየኒ እግዚአብሔር ይርአይ ማዕከሊያ ወማዕከሊክ ዮም ፣

ላባም ያዕቆብን ሳሬ በራእይ የታዮኝ የተነጋገረኝ እግዚአብሔር በእኔና በአንተ መካከል ምስክር ነው ፣ መሐላውንም ባፈረሰው ሰው ላይ ይፍረድ በት ፣

፶፡ እስመ ንትረጋት ጅዱ እምክልኤ ከመ ኢትሳታዮን ለአዋልድዮ፣ ወከመ ኢትንሣሕ ብእሲተ ላዕሊሆን ፣

እኔ ከአንተ ፣ አንተ ከእኔ ተለ ያይተን ተራርቀን እንኖራለንና፣ በላያቸው ማሰት አግብተህ ልጆቹን ብታሳዝናቸው በእኔና

በአንተ መካከል እግዚአብሔር ይፍረድ ፣

፶፩፡ ወርእ ናሁ አልቦ ዘሁሎ ምስ ሌነ ፣

ከእኛ ጋራ አሁን ሌላ ሰው እንደ ሌለ ዕወቅ ፣

፶፪፡ እመኒ አዶኩ ንብከ ሳቲ ወግር፣ ወሳቲ ሐውልት ትትልወኒ በእኪት፣

እኔ መሐላዬን አፍርሼ በተን ኩል ወደ አንተ ብመጣ፣ ምስ ክር አድርገን ያቆምናት ይህቺ ደንጊያ በክፋት ትከተለኝ ማለት ታስፈርድብኝ ፣

ወአንተኒ ለእመ አዶክ ንብዮ ፣

አንተም መሐላህን አፍርሰህ በክፋት ወደ እኔ ብትመጣ ፣

፶፫፡ አምላክ አብርሃም ወአምላክ ናኮር ይፍታሕ ማዕከሊያ ወማዕከሊክ ፣

የአብርሃምና የናኮር ፈጣሪ በእኔና በአንተ መካከል ይፍረድ አለው ፣

ወመሐል ሎቱ ያዕቆብ በፍርሃተ ይስሐቅ አቡሁ ፣

ያዕቆብም አባቱ ይስሐቅ የሚ ያመልከውን የእግዚአብሔርን ስም ጠርቶ ማለለት ፣

፶፬፡ ወምፃ ያዕቆብ መሥዋዕተ በው ስተ ደብር ፣

በተራራውም ላይ ያዕቆብ ፍሪዳ አረደ ፣

ወአውም ለአጋዊሁ ወበሌዑ ወሰ ትዩ በቤቱ ፣ ወቤቱ ውስተ ውእቱ ደብር ፣

ወንድሞቹንም ጠርቶ በልተው ጠጥተው በዚያው ተራራ ሰፍረው አደሩ ፣

፶፭፡ ወተንሥሐ ላባ በጽባሕ ወሰዳመ አዋልዲሁ ወደቁቹን ወባረከሙ፣ ወተ መይጠ ላባ ብሔሮ ወሐረ ፣

ላባም ማለዳ ተነሥቶ ልጆቹን፣ የልጅ ልጆቹን ስም መርቆ ፣ ተመልሶ ወደ ሀገሩ ሔደ ።

ምዕራፍ ፴፬

፩፡ ወያዕቆብኒ ጉበእ ውስተ ፍኖቱ፣ ያዕቆብም ከላባ ከተለየ በኋላ ወደ መንገዱ ተመለሰ ፣

ወነጻረ በአዕይንቲሁ ያዕቆብ ፣

ወደ ኋላውም አቅንቶ በተመለከተ ጊዜ ፣

ወርእየ ተአይነ እግዚአብሔር ንዱ ራን ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዙ ሠራዊት ሰልፍ ከትመው አየ ፣

ወተራክብም መላእክተ እግዚአብሔር ፣

ተዳይን ያለውን መላእክት ብሎ ገለጠው፣ ከእግዚአብሔር የታዘዙ መላእክትም ተገልጠው ተገናኙት ፣

፪፡ ወይቤ ያዕቆብ ሰበ ርእየ ተዓይነ አግዚአብሔር ይእቲ ዛቲ ፤

ያዕቆብ ይህን በእየ ጊዜ፣ ይህኛ የእግዚአብሔር ከተማ ናት አለ፡

ወሰመየ ሰሞ ለውእቱ ብሔር ተዓ ይን ፤

የዚያን አገር ስሙን የእግዚአብሔር ከተማ አለው፤ ስለምን ድን ነው ስልፍ ሠርተው የታዩት ቢሉ፣ ቀድሞ ከላባ እንደ ጠበቅን፤ እንግዲህም ከኤሳው እንጠብቅሃለን ፤ የምንጠብቅህ እኛ ነን ሲሉ ፤

ጉባኤ

፫፡ ወኔነው ያዕቆብ ሐዋርያተ ንበ ኤሳው እኑሁ ብሔረ ሴይር ውስተ ምድረ ኤዶም ፤

ያዕቆብም፣ በኤዶም ውስጥ ወዳ ለች ወደ ሴይር ከወንድሙ ከኤሳው ዘንድ መልእክተኛ ላከ፡

፬፡ ወአዘመው ወይቤሎሙ ከመዝ በልግ ለኤሳው እግዚአዮ ፤

ጌታዬ ኤሳውን እንደዚህ በሉት ብሎ አዘዛቸው ፤ ይፈራዋልና እግዚአዮ አለ፤ አንድም፣ ታላቅ ወንድም ነውና ፤

ከመዝ ይቤ ገብርክ ያዕቆብ ንበ ላባአ ነበርኩአ ወጉንደይኩ እስከ የም ፤

ባሪያህ ያዕቆብ እንዲህ ብሏል፣ እስከ ዛሬ ድረስ ከላባ ዘንድ እኖር ነበር ፤

፭፡ ወአጥረይኩ አግብርተ ወአዕማተ አልሕምተ ወአባግዐ፣ አግግላ ወአዕ ዱገ ፤

ሴቶችም ወንዶችም ባሮች፣ ላሞችም በጎችም፣ አህዮችም ግሎ ሎችም አብዝቼ ሰብስቤአለሁ፡

ወኔነውኩአ ይዘንውዎአ ለእግዚአዮ ኤሳውአ ከመ እርኩበአ በቅድሚኔ ሞገሰአ አነአ ገብርክአ ፤

እኔ ባሪያህ ያዕቆብ በፊትህ ባለ ሟልነትን አገኝ ዘንድ እለምና ለሁ ብላችሁ ለጌታዬ ለኤሳው ንገሩት ብሎ አስቀድሞ ልኮናል በሉት አላቸው ፤

፮፡ ወገብኡ ንቤሁ ለያዕቆብ እሙንቱ ሐዋርያት እል ፊነው ፤

ያዕቆብ የላካቸው መልእክተኞችም፣ መልእክታቸውን አድርሰው ወደ ያዕቆብ ተመለሱ፡

ወይቤልዎ ሐርነ ንበ ኤሳው እኑከ፣ ከወንድምህ ከኤሳው ዘንድ እንደ ላክኸን ሐደን ነገርነው ፤

ወናሁ መጽአ ይትቀበልከ፣ ወፀቱጀት ዕደው ምስሌሁ ፤

አሁንም እሱ አራት መቶ ሰው፣ አስከትሎ ሊቀበልህ መጥቷል አለት ፤

፯፡ ወፈርሃ ጥቀ ያዕቆብ ወኃጥአ ዘይ ገብር ፤

ያዕቆብም አራት መቶ ሰዎች አስከትሎ መጣ ያሉትን ሰምቶ፣ ይህም ለጦርነት ነው እንጂ ፤

ለመቀበል መች ነው ብሎ ፈርቶ የሚያደርገውን አጣ ተቸገረ ፤

ወነፈቆሙ ለሕዝብ እለ ምስሌሁ ፤

ከእሱም ጋራ ያሉትን ሰዎች ሁለት ወገን አድርጎ ከፈላቸው፡

ወለአባግዕኒ ወለአልሕምትኒ፣ ወለአ ግማልኒ ገብርሙ ጀተ ተዓይነ ፤

ላሞቹንም፣ በጎቹንም፣ ገመሎቹንም ሁለት ሁለት ወገን አድርጎ ከፈላቸው ፤

፰፡ ወይቤ ያዕቆብ ለእመ መጽአ ኤሳው ውስተ አሐቲ ትዕይንት፣ ወቀተላ ትድንን ካልዕት ትዕይንት፣

አንዲቱን ሰፈር ቢያጠፋ፣ አንዲቱ ሰፈር ትድናለች ብሎ ከሁለት ወገን አድርጎ ከፈላቸው ፤

፱፡ ወይቤ ያዕቆብ ውእቱ እምላክ አበውየ እምላክ አብርሃም ወእምላክ ይስሐቅ፣ ዘይቤለኒ ሐር ውስተ ብሔር ንበ ተወለድከ ወአነ አሜኒ ላዕሌከ ምኒኒ እንከሰ ላዕሌየ ፤

ወደ ተወለድኸበት አገር ተመልሰህ ሒድ ፣ እኔም ክፉ ነገር አላደርግብም ያለኝ የአባቶቼ የአብርሃም፣ የይስሐቅ ፈጣሪ፣ እሱ፣ እንግዲህስ በጎ ነገርን ያደርግልኛል (ያድርግልኝ) አለ፤

፲፡ ወበኩሉ ጽድቅ ወርትዕ ዘገበርክ ለገብርክ ረከብኩ ፤

ከዚህ አስቀድሞ ለእኔ ለባሪያህ በአደረግኸው ቸርነት ቅንነት

ሁሉ፡ ባለሙዋልነትን አግኝቻለሁ ፤

እስመ በበትርዮ አደውክም ለዝንቱ የርዳኛስ ፤

ይህን የርዳኛስን በበትራ ማለት በትራን ይገር ብቻዬን ተሻግራ ነበርና ፤

ወይእዚሰ ኮንኩ ጀኢተ ተዓይነ ፤

ዛሬ ግን፣ ከገንዘቤ ብዛት የተነሣ ሁለት ሰፈር ለመሆን በቅቻለሁ ፤

፲፩፡ ወአድግኒ እግዚአ እምእዲሁ ለኤሳው እኑየ ፤

አቤቱ አሁንም ከወንድሜ ከኤሳው እጅ አድነኝ ፤

እስመ እፈርህ አነ እምኔሁ ላዕል ርእሰየ ከመ ኢይምጸእ ወኢይትት ለኒ ፤

መጥቶ እንዳያጠፋኝ ከእሱ የተነሣ እኔ ለራሴ እፈራለሁና ፤

ወኢይትትል እመ፣ ምስለ ውሉዳ፣

እናትን ከልጆቼ ጋራ እንዳያጠፋ አለ ፤ ልያን ከነልጆቼ ፣ ራኔልን ከነልጆቼ፣ ባላን ከነልጆቼ፣ ዘለፋን ከነልጆቼ እንዳያጠፋ ማለቱ ነው ፤

፲፪፡ እስመ ትቤለኒ አሜኒ ላዕሌከ፣

በጉ ነገር አደርግልሃለሁ ብለኸኛልና ፤

ወእራሲ ዘርእከ ከመ ጥፃ ባሕር
ዘኢይትኋለቀኑ እምብዘኑ ፤

ልጅህን፣ የልጅ ልጅህንም ከብ
ዛቱ የተነሣ እንደማይቁጠር
እንደ ባሕር አሸዋ አደርገዋለሁ
ብለኸኝ ነበርና ከወንድሜ ከኤ
ሳው እጅ አድነኝ ፤

፲፫፡ ወቤተ ህዩ በይእቲ ሌሊት ፤

ይህንም ተናግሮ በዚያች ሌሊት
ከዚያ አደረ ፤

ወአውፅአ አምኃ ዘይወስድ ለኤሳው
እኑሁ ፤

ለወንድሙ ለኤሳው የሚወስደ
ውንም እጅ መንሻ አወጣጣ፤

፲፬፡ ፪ተ፻ተ አጣሊ ፣ ወጅ አባሕኩ
አጣሊ ፤

ሁለት መቶ እናት ፍየል፤ ሃያ
የፍየል አውራ ፤

ወ፪፻ተ አባግፃ ወጅ አባሕኩ አባ
ግዕ ፤

ሁለት መቶ እናት በጉች ስሳ
የበጎች አውራዎች እየቁጠረ
አወጣጣ (ሐተታ) ስለምን የበ
ጉን አብዝቶ የፍየሉን አውራ
አሳነሰ ቢሉ፣ የበጉ፣ በፊቲው
አይናደድም ጎዱዕ ነውና፣ በጎቹ
እንዳያንሱ ብሎ፣ የፍየሉ አውራ
በፊቲው ይናደዳል ፣ ጥቂቱ
ለብዙ ይበቃል ብሎ ፤

፲፭፡ ፶ ናቃተ ምስለ ዕጉሊሆን ፤

የሚያጠቡ አምሳ ግመሎች ከነ
ልጆቻቸው ፤

ወ፵ፃ ዕጉላተ ፤

አርባ ሚል (ሸህር) (መሲና) ፤

ወ፲ተ አስዋረ፣

ዐሥር ገች (በሬ) ፤

ወጅ አዕዱገ ፤

ሃያ እንስት አህያ ፤

ወ፲ተ ዕዋለ ፤

ዐሥር ወደልጋዝ (ውርንጭሳ)፤

፲፮፡ ወወሀቦሙ ለደቂቁ መራዕዩ
እንተ ባሕቲቶሙ ፤

ይህን ሁሉ አውጥቶ፣ ወንድምህ
ያዕቆብ እጅ መንሻ ልኮልሃል
ብላችሁ፣ ለወንድሜ ለኤሳው
ስጡት ብሎ ለብላቴኖቹ ለብ
ቻቸው አስረከባቸው ፤

ወይቤሉሙ ሐሩ ቅድመ ወአስተራ
ጎቁ መራዕዩ እመራዕይ ፤

መንጋውን ከመንጋ ለይታችሁ
እያራራቃችሁ በፊት በፊት ንዱ
አሳቸው ፤

፲፯፡ ወአዘዙ ለቀዳማዊ ወይቤሉ ፤

በፊት የሚነዳውንም እንዲህ
ብሎ አዘዘው ፤

እመ ረከብኮ ለኤሳው እንደ ወተስእ
ለከ ወይቤለከ ዘመኑ ዝንቱ ወአይቱ
ተሐውር ፤

ወንድሜ ኤሳውን አግኝተኸው
ይህ መንጋ የማነው ? አንተስ
ይህን ይዘህ ወዴት ትሔዳለህ?

ወዘመኑዝ ዘየሐውር ቅድሚክ ፤

በፊትህስ የሚሔደው ይህ መንጋ
የማን ነው ? ብሎ ቢጠይቅህ ፤

፲፰፡ በሎ ዘገብርከ ያዕቆብ አምኃ
ዘፈነም ለእግዚአብሔር ፤

ባረያህ ያዕቆብ ለጌታው ለኤሳው
የላከው እጅ መንሻ ነው ፤

ወናሁ ወእቲኒ ይተልወነ ድኅሬነ፣

እሱም አሁን በኋላችን ተከትሎ
ናል በለው አለው ፤ (ሐተታ)
እጅ መንሻ ሰዶ ፣ መቅረት
አለና ይተልወነ አለ ፤

፲፱፡ ወአዘዙ ካዕበ ለካልዑኒ ወለግል
ሱኒ፣ ወለከሉሙ እለ የሐውሩ ቅድ
ሚሁ ወይነድዑ መራዕዩ ፤

ዳግመኛ ፣ ሁለተኛ ፣ ሦስተኛ
አካች ከእሱ በፊት በፊት መንጋ
እየነዱ የሚሄዱትንም ሁሉ እን
ዲህ ብሎ አዘዛቸው ፤

ወይቤሉሙ ለእመ ረከብክም ለእ
ንዮ ኤሳው ከመዝ በልም ፤

ወንድሜ ኤሳውን ያገኛችሁት
እንደሆነ፣ እንዲህ በሉት ፤

ናሁ ገብርከ ያዕቆብ ይበጽሕ ድኅ
ሬነ ፤

ባረያህ ያዕቆብ በኋላችን ነው
አሁን ይመጣል ፤

፳፡ እስመ ይቤ እድንን እምገጹ በዝ
ንቱ አምኃ ዘይወስዱ ደት ቅድሚሁ፣

ይህን እጅ መንሻ አስቀድሞ
መላኩ፣ ብላቴኖች ይዘውለት
በሔዱት እጅ መንሻ፣ ከወን
ድሜ ከኤሳው ከፊቱ ቀሩጣ
እድናለሁ ፤

ወእምዝ እሬእ ገጸ ቅድሜ ፣ ወከመ
ይትቀበሎ ለገጸዮ በዳጎን ፤

ከዚህም በኋላ፣ ፊቱን ደስ ብሎት
አየዋለሁ፣ እኔንም በተድላ በደ
ስታ ይቀበለኛል ብሎ፣ በፊት
በፊት ሰድዶናል፣ እሱም በኋላ
በኋላችን መጥቷል ብላችሁ ንገ
ሩት ብሎ ሰደዳቸው ፤

፳፩፡ ወእምዝ ፈነወ አምኃ ፤

ይህን ሁሉ እጅ መንሻውን ከላከ
በኋላ ፤

ወውእቲስ ቤተ ውስተ ትዕይንት
በይእቲ ሌሊት ፤

እሱ ግን በዚያች ሌሊት ከንዙ
ጋራ በሰፈሩ አድሮ ፤

፳፪፡ ወተንሥእ ያዕቆብ፣ ወነሥኦን
ለክልኤሆን እንስትየሁ ወለክልኤሆን
ዕቁባቲሁ ወዐሠርተ ወአሐደ ደቂቁ፣

በነጋው ሁለቱን ሚስቶቹን ፣
ልዩንና ራኔልን፣ ሁለቱ ዕቁባ

ቶቹን ባላንና ዘለፋን፤ ዐሥራ አንዱን ልጆቹን ይዞ ተነሣ ፤
 ወዐደወ ማዕደተ ያቦት ፤
 የያቦቅን ወንዝ ተሻገረ ፤
 ፳፫፤ ወንጌላሙ ወአደወ ውኒዘ ፤
 ይዟቸውም ወንዙን ተሻገረ ፤
 ወአዕደወ ኩሎ ንዋያቲሁ ፤
 ገንዘቡን (ዕቃውን) ሁሉ ይዞ አሻገረ ፤
 ፳፬፤ ወተርፈ ያዕቆብ ባሕቲቶ ፤
 ያዕቆብ ብቻውን ቀረ ፤ ባሕቲቱ ቢል፤ ያዕቆብ ብቻ ቀረ፤
 ወተጋደሎ ብእሲ እስከ ጸባሕ ፤
 እስከነጋም ድረስ አንድ ሰው ያዕቆብን ሲታገለው አደረ ፤
 (ሐተታ) ብእሲ ያለው ፤ ጌታን ነው ፤ በአምሳለ ብእሲ ታይቶ ታልና ፤
 ፳፭፤ ወሶበ ርእዮ ከመ ኢክህሎ አንዝ ሥርዎ ጎሩመ እንዘ ይትጋደል ምስ ሌሁ ፤
 ጌታ ያዕቆብን እንዳልቻለውም በአዮ ጊዜ፤ ከእሱ ጋራ ሲታገል፤ ዕርም የሚሆን ሹልዳውን ያዘው፤
 ፳፮፤ ወይቤሎ ፈንወኒ እስመ ጎሐ፤ ጸባሕ ፤
 ሊነጋ ፤ ጎሐ ቀዳልና ልቀቀኝ አለው ያዕቆብን ፤

ወይቤሎ ኢይፌንወከ ለእመ ኢባረ ከኒ ፤
 ያዕቆብም ጌታን ፤ ካልመረቅ ኸኝ፤ አንድም፤ ስም ካላወጣኸ ልኝ አልለቅህም አለው ፤
 ፳፯፤ ወይቤሎ ሙኑ ስምከ ፤
 ስምህ ማን ይባላል ? አለው ፤
 ወይቤሎ ያዕቆብ ስምየ ፤
 ስሜስ ያዕቆብ ይባላል አለው ፤
 ፳፰፤ ወይቤሎ ኢይኩን እንከ ስምከ ያዕቆብ ዳዕሙ ፤ ይኩን ስምከ እስ ራኤል ፤
 እንግዲህ ወዲህ፤ ስምህ እስራኤል ይባል እንጂ፤ ያዕቆብ አይባል አለው ፤
 እስመ ክህልከ ምስለ እግዚአብሔር ወምስለ ዕጻለ እመኤየው ፤
 ከእግዚአብሔር ጋራ መታገልን፤ ከላባም ጋራ መከራከርን ችለሃልና፤ እስራኤል ተባል እንጂ፤ ያዕቆብ አትባል ፤ እስራኤል ማለት ሕዝብ እግዚአብሔር፤ ሕሊና ዘይሬእዮ ለእግዚአብሔር ፤ ነጻሬ እግዚአብሔር ፤ ከሃሊ ምስለ እግዚአብሔር ማለት ነው ፤
 ፳፱፤ ወይቤሎ ያዕቆብ አይድኣኒ ስመከ ፤
 ያዕቆብ ፤ ጌታን ፤ ስምህን ንገረኝ አለው ፤

ወይቤሎ ለምንት ለከ ትሴኣል ስምየ፤ ስሜን ለምን ትጠይቀኛለህ ? አለው ፤
 እስመ መድምም ውእቱ ፤
 ስሜ መድምም (ድንቅ) ነውና፤ ላታውቀው ለምን ትጠይቃለህ? አንድም ለምን ትጠይቀኛለህ ? ስሜ መድምም ነው ብሎ ስሙን ነገረው ፤
 ወባረኮ በህየ ፤
 በዚያም ቦታ ጌታ ያዕቆብን መረቀው ባረከው ፤
 ፴፪፤ ወሰመየ ስሞ ያዕቆብ ለውእቱ ብሔር ራእዮ እግዚአብሔር ፤
 ያዕቆብ፤ የዚያን ቦታ፤ ስሙን፤ የእግዚአብሔር መገለጫ ብሎ ጠራው ፤
 እስመ ይቤ ርኢክዎ ለእግዚአብሔር ገጸ በገጸ ፤
 እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አዮ ሁት ሲል ራእዮ እግዚአብሔር አለው ፤
 ወድጎነት ነፍስየ ወገጽየ ፤
 ከዚህም የተነሣ፤ ሰውነቴ ከጥፋት፤ ልቡናዬ ከኃዘን ዳነች አለ፤
 ፴፫፤ ወመረቀ ፀሐይ ሶበ ኃደኅ ራእዮ እግዚአብሔር ፤
 ወሶበ ሠረቀ ፀሐይ ኃደኅ ራእዮ እግዚአብሔር ሲል ነው፤ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ራእዮ እግዚአብሔር ተወው ማለት ጌታ ተሠወረው፤

ወሎቱስ የስዋዝ ሥርወ እግሩ ፤
 ሹልዳውን ደንዝዙት ነበር፤ አዎ እግሩም ይላል ሥርወ እግሩ ማለት ነው ፤
 ፴፬፤ ወበእንተዝ ኢይበላዕ ደቂቀ እስራኤል እስከ ዛቲ ዕለት ውእተ ሥርወ ዘአስዋዝ ዘህሎ ውስተ አወ እግሩ ፤
 ስለዚህም የእስራኤል ልጆች ፤ በእግሩ ዛላ መካከል ያለ የደነ ዘዘውን ሹልዳውን እስከ ዛሬ ድረስ አይበሉም፤ የደነዘዘ ነው ብለው፤ ሐተታ፤ መታገል ስለምን ነው ? ቢሉ ፤ በረድኤት እቀርብሃለሁ አልለይም ሲል ነው፤ ያዕቆብ ጌታን ይዞ መጣሉ እኔን ከያዘክ ጠላትህን ትጥላለህ ሲል፤ በውስጥ ሁኖ ጌታ ያዕቆብን ማስጨነቁ፤ እኔን ብትጥል እኔም አንተን አስጨንቅሃለሁ ሲል፤ አንድም መታገል እንጂ፤ ደረት ለደረት ገጥሞ ነው ፤ ከሥጋህ ሥጋ ፤ ከነፍስህ ነፍስ ነሥቼ ባሕርይህን ባሕርይ፤ አካልህን አካል አደርጋለሁ ሲል፤ እስመ አጋዞ ሥርዎ ጎሩመ ለየዕቆብ፤ የያዕቆብን ሹልዳውን ጌታ ይዞት ነበርና፤ አንድም አስዋዝ ይላል፤ ሹልዳውን ደንዝዙት ነበርና ፤
 ወውእቱ ሥርወ ጎሩም ፤
 ይህም ሹልዳ ሊበሉት አይገባም ።

ምዕራፍ ፴፬

፩፡ ወአንሥአ አዕይንቲሁ ያዕቆብ ወርአዮ ፤

ያዕቆብም ዓይኑን ቀና አድርጎ ባዩ ጊዜ ፤

ወናሁ ኤሳው እኑሁ መጽአ ወፀቱ ጀት ዕደው ምስሌሁ ፤

እነሆ ወንድሙ ኤሳው አራት መቶ ሰዎች ይዞ ሲመጣ አዮ ፤

ወነፈቆሙ ያዕቆብ ለደቂቁ ኅበ ልዩ ውነበ ራኔል፣ ውነበ ጀኤሆን ዕቁባ ቲሁ፣

ልጆቹንም ፤ የልዩን ልጆች ከልዩ፣ የራኔልን ልጆች ከራኔል፣ የባላን ልጆች ከባላ፣ የዘለፋን ልጆች ከዘለፋ አድርጎ ለይቶ አቆማቸው ፤

፪፡ ወረሰዮን ለዕቁባቲሁ ምስል ደቂቆን ቅድመ ፤

ዕቁባቶቹን ባላንና ዘለፋን፣ ከልጆቻቸው ጋራ በፊት አደረጋቸው ፤

ወለልዩ ወለደቂቃ ድኅሬሆን ፤

ልዩን ከነልጆቹ ፤ ከዕቁባቶቹ ቀጥሎ አደረጋቸው ፤

ወለራኔልስ ወለዮሴፍ ድኅሬሃ ፤

ራሂልንና ዮሴፍን ግን ከሁሉም በኋላ አደረጋቸው ይወዳቸው ነበርና ፤

፫፡ ወውእቱስ ሐረ ቅድሚሆሙ ፤

እሱ ግን የሁሉንም ሞት አላይም ብሎ በፊት በፊት እየሄደ፤

ወሰገደ ውስተ ምድር ስብዓ እስከ ይበጽሕ ኅበ እኑሁ ኤሳው ፤

ከወንድሙ ከኤሳው እስኪደርስ ድረስ ግንባሩን ምድር እያስነካ፣ አሁንም አሁንም ሰባት ጊዜ ሰገደ፣ እንደ በለው ስግደት ፤

፬፡ ወአቅድመ ረዋጸ ኤሳው፣ ወተቀበሎ ወሐቀፎ ክሣዶ ወሰዓሞ ፤

ኤሳውም ባየው ጊዜ አስቀድሞ ፈጥኖ ሂዶ አንገቱን አቅፎ ሳመው ፤

ወበከዩ ክልኤሆሙ ኅቡረ ፤

ሁለቱም አንገት ላንገት ተያይዘው ባንድነት ተላቀሱ ፤

፭፡ ወሶበ ነጸረ ኤሳው ወርአዮን ለአንስት፣ ወለደቂቆን፣ ይቤሎ ምንትከ እሉ ፤

ኤሳው፣ የያዕቆብ ሁለቱ ሚስቶቹን ከነልጆቻቸው ቁመው ባዩቸው ጊዜ፣ እሊህ ምኖችህ ናቸው አለው ፤

ወይቤሎ ያዕቆብ ደቂቅዮ እሙንቱ ዘመሐሮ እግዚአብሔር ለገበርከ ፤

ለኔ ሳገልጋይህ እግዚአብሔር የመጸወተኝ ሚስቶቼና ልጆቼ ናቸው አለው ፤

፮፡ ወመጽአ ዕቁባቲሁ ወደቂቆን ምስሌሆን ወሰገዳ ፤

ዕቁባቶቹ ከልጆቻቸው ጋራ መጥተው እጅ ነሡት ፤

፯፡ ወመጽአት ልዩ ወደቂቃ ወሰገደት ሎቱ ፤

ልዩም ከነልጆቻቸው መጥታ እጅ ነሣቸው ፤

ወእምዝ መጽአት ራሂል ወሰገደት፣

ከሁሉም በኋላ ራሂል መጥታ እጅ ነሣች ፤

፰፡ ወይቤሎ ኤሳው ለያዕቆብ፣ ምን ትከ ውእቱ ዝንቱ ኮሎ ተአይን ዘረከብኩ ፤

ኤሳውም፣ ያዕቆብን ይህ ሁሉ ያገኘሁት ሠራዊት ምንህ ነው? አለው ፤

ወይቤሎ ያዕቆብ ለኤሳው፣ ዘገበርኩ ለከ እግዚአብሔር ከመ እርከብ ግንሰ በቅድሚክ ፤

ያዕቆብም ፣ ኤሳውን አቤቱ በፊትህ ባለሚልነትን አገኝ ዘንድ ማለት፣ ደስ ብሎህ ትቀበለኝ ዘንድ ለአንተ ለጌታዬ የላክሁት እጅ መንሻ ነው አለው ፤

፱፡ ወይቤሎ ኤሳው ብዩ እንስሳ ብዙኅ እኑዩ ወይኩንክ ለከ ዘዚአከ፣

ኤሳውም፣ ወንድሚ ለኔ ብዙ ከብት አለኝ፣ ያንተስ ገንዘብ ሳንተ ይሁንህ አለው ፤

፲፡ ወይቤሎ ያዕቆብ እከ ከመዝ ለእመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሚክ ተመጠው አምንዮ እምእዴዮ ፤

ያዕቆብም፣ እንዲህ አይደለም፣ በፊትህስ ባለሚልነትን ካገኘህ፣ ያመጣሁትን እጅ መንሻዮን ደስ እንዲለኝ ተቀበለኝ አለው፣

እስመ በእንተ ዝንቱ እሬኢ ገጸክ ከመ ዘይሬኢ ገጸ እግዚአብሔር ፤

ይህን እጅ መንሻ የተቀበልክኝ እንደሆነ፣ መልአክ ተልእኮውን ቅዳሴውን ፣ ባሕታዊ ትሩፋቱን ጸሎቱን፣ እጅ መንሻ አድርጎ የእግዚአብሔርን ፊት በባለሚልነት እንዲያይ ፣ በዚህ ደስ ብሎኝ ፊትህን አያለሁ ፤

፲፩፡ ወእመሰ ታፈቅረኒ ንግል አምንዮ ዘአምጸእኩ ለከ ፤

የምትወደኝስ ከሆነ፣ ሳንተ ይሁንህ ማለትህ ቀርቶ ያመጣሁልህን እጅ መንሻ ተቀበለኝ አለው፣

እስመ መሐረኒ እግዚአብሔር ወብዩ ኮሎ ፤

እግዚአብሔር ሰጥቶኝ ሁሉም መልቶልኛልና ፤

ወአገበሮ ወነሥአ ፤

እንዲህ አድርጎ ግድ ተቀበለኝ ቢለው ተቀበለ ፤

፲፪፡ ወይቤሎ ኤሳው ተንሥእ ንሑር እንተ መንጸር ፤

ኤሳውም ተነሥ በፊታችን ወደ አለች አገር እንሒድ አለው ፤

፲፫፡ ወይቤሎ ያዕቆብ ለሊክ ተአምር እግዚአብሔር ከመ ድኩማን ደቂቅ ወአል ሕምት ወአባግዕ ፤

ያዕቆብ፣ ኤሳውን ጌታዬ ልጆቼም፣ ከብቶቼም፣ በኅቸም በመ ንገድ ደክመው እንዳሉ አንተ ታውቃለህ ፤

ወእጉላትኒ የሐርሳ ሳዕሌዩ ፤

ላሞቼም በኅቸም እየወለዱ ያጠባሉ ፤ አንድም እርገሳዎች ይጨነግኛሉ ፤

ወለእመሰ መረድነ ሳዕሌሆሙ አሐተ ዕለተ፣ ወእመ አኮ ሰነዩ ይመውቱ ኮሉ እንሰሳን ፤

አንድ ቀን ሁለት ቀን በግሥግሣ አሰቸኩለን የነዳናቸው እንደ ሆነ ፤ ከብቶቻችን ሁሉ ያልቃሉ ፤

፲፬፡ ሐር አንተ እግዚአብሔር ቅድመ ጉብርክ ወንጌላሳ በከመ ንክል ነሐውር ፤

ጌታዬ አንተ ቀድመህ ሐድ እኛ ግን እንደ ተቻለን ቀስ ቀስ እያልን እንንዛለን ፤

ወንውእልሂ ውስተ ፍኖት እንዘ ነሐውር ፤

ስንሔድም ልጆች ከብቶች እየደከሙ ስናዘግም በመንገድ እንውላለን ፤

ወሶበሂ ነሐውር በእግረ ደቂቅ ነሐውር እስከ ንጹጽ ጎብ እግዚአብሔር ውስተ ሴይር ፤

በምንሔድበትም ጊዜ ጌታችን አንተ ካለህበት ሴይር እስክን ደርስ ድረስ በሕፃናቱ እርምጃ መጠን ነው የምንሔደው አለው፣ አንድም ፣ በመጠነ ደቂቅ ሲል ነው ፤ በሕፃናቱ መጠን ጥቂት ጥቂት ነው የምንሔደው አለው ፤

፲፭፡ ወይቤሎ ኤሳው እገድግኑ ለከ እምዝንቱ ሕዝብ ዘምስሌዩ ፤

ኤሳውም ፣ ከኔ ጋራ ካሉት ሰዎች ልተውልህን? አለው ፤

ወይቤሎ ያዕቆብ ለምንትኑ ዝንቱ የአክለኒ ዘምስሌዩ ፤

ያዕቆብም ፣ ይህ የምትሰጠኝ ለምንድን ነው? ከኔ ጋር ያለው ሰው፣ አንድም፣ እግዚአብሔር ይበቃኛል ፤

ወዘረኩብኩ ሞገሰ በቅድሚኔ እግዚአብሔር ፤

በፊትህ ያገኘሁት ባለሟልነት ይበቃኛል፣ ማለት፣ ካንተ፣ ሰው አልፏልግም ፍቅርህ ይበቃኛል አለው ፤

፲፮፡ ወገብአ ኤሳው ፍኖቶ በይእቲ ዕለት ውስተ ሴይር ፤

ኤሳውም በዚያች ቀን ፣ ወደ ሴይር መንገድ ተመለሰ ፤

፲፯፡ ወያዕቆብሰ ጋደረ ውስተ ተአይን ፤

ያዕቆብ ግን፣ ከዚያው ከሰፈረ በት ቦታ አደረ ፤

ወገብረ ሎቱ ሐዕረ በህዩ ሎቱሂ ወለ እንሰሳሁኒ ፤

በዚያም ቦታ፣ ለእርሱም ለከብቶቹም ዘለሳ ጣለ ፤

ወበእንተዝ ሰመዩ ለውእቱ ብሔር ማገደር ፤

ስለዚህ ነገር፣ የሰፈረበትን ቦታ፣ ደስ ብሎኝ አርፌ ያደርኩበት ቦታ ሲል ፣ ስሙን ማገደር አለው ፤

፲፰፡ ወበጽሐ ያዕቆብ ውስተ ሴሎም ውስተ ሀገረ ሰቂሞን እንተ ሀለወት ውስተ ምድረ ከነዓን እምድገረ መጽአ እምአፍላግ ዘዕርዩ ወበጽሐ አንጸረ ሀገር ፤

የሶርያንም ወንዞች ተሻግሮ ከመጣ በኋላ፣ ያዕቆብ በከነዓን ውስጥ ያለች የሰቂሞን አውራጃ ወደምትሆን ሴሎም ወደምትባል አገር ደረሰ ፤

፲፱፡ ወተሳዩጠ ደወለ ገራህት ወተክለ ህዩ ማገደረ ፤

ከከተማውም አጠገብ በደረሰ ጊዜ፣ በገዛው እርሻ ጻር ድንኳን ተክሎ አደረ ፤

ወገራጎትሰ እንተ ተሳዩጠ እምኤሞር፣ አቡሁ ለሴኬም በጀት አባግዕ፣

ይኸውም እርሻ፣ ከሴኬም አባት ከኤሞር ፣ በመቶ በግ የገዛው ነው ፤

፳፡ ወአቀመ በህዩ ምሥዋዓ ወጸውዖ ለአምላክ እስራኤል ፤

በዚያም ምሥዋዕ ሠርቶ፣ የእስራኤልን አምላክ ጠራው ፣ ማለት፣ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ ።

ምዕራፍ ፴፬

ገባኤ

፩፡ ወወዕለት ዲና ወለተ ልዩ እንተ ተወልደት ለያዕቆብ ከመ ትርአይ አዋልደ ውእቱ ብሔር ፤

ልዩ ከያዕቆብ የወለደቻት ዲናም ፣ የዚያ አገር ሴቶች ልጆች ሲዘፍኑ፣ ሲያጨበጭቡ ለማየት ፣ አንድም ፣ ከመ ትርአይ ግዕዝ ብሔር ይላል ፣ የሀገሩን ልማድ፣ አንድም ሥነ በዓል ለማየት ወጣች፣ (ሐተታ) አሕዛብ በዓል አድርገው አግኝተዋቸዋል፣ ዘፈን ዓዋቆች ናቸው ይባላልና እነሱን አያለሁ ብላ ወጥታለች ፤

፪፣ ወርእያ ሴኬም ወልደ ኤሞር ኤውያዊ መልአክ ብሔር ፣
 የአገር አለቃ የሚሆን የኤውያው ሰው፣ የኤሞር ልጅ ሴኬም ፣ ዲናን ፣ ባይት ጊዜ ፣
 ወንጌላ ወሰከበ ምስሌ፣ ወአጎሠራ፣ ነጥቆ ወስዶ ደረሰባት አዋረዳት አለ ፣ ከክብር አሳነሳት ፣
 ፫፣ ወርእያ ነፍስታ ለዲና ወለተ ያዕቆብ፣ ወአፍቀራ ለይላቲ ወለት፣ የያዕቆብን ልጅ ዲናን ፣ የመልኪን ማማር ፣ ባየ ጊዜ ወደ ዳት ፣
 ወተናገረ በእንተ ግዕዛ ፣ የጠባይዋንም ነገር ተናገረ ፣ ማለት ልቧን ደስ በሚያሰኛት ነገር ተናገራት ፣
 ፬፣ ወይቤሎ ሴኬም ለኤሞር አቡሁ፣ ንጌላ ሊተ ለሣቲ ወለት ትኩኒላ ብእሲተ ፣
 ሴኬም፣ አባቱ ኤሞርን፣ ሚስት ትሆነች ዘንድ ከዘመዶቿ ተነጋግረህ ይህችን ብላቴና አጋባኝ አለው ፣
 ፭፣ ወሰምዐ ያዕቆብ ከመ አርኩላ ለዲና ወለቱ ወልደ ኤሞር፣ ወደቂቁሰ ሐቅለ ሀለዉ ምስል እንሰሳሁ፣ ወአርመመ ያዕቆብ እስከ ይመጽኡ ድቂቁ ፣
 ያዕቆብም ፣ የኤሞር ልጅ ሴኬም ነጥቆ ወስዶ ልጁ ዲናን (እንዳዋረዳት) ከክብር እንዳሳ

ነሳት በሰማ ጊዜ፣ ልጆቹ ከብት እየጠበቁ በበረሃ ነበሩና ልጆቹ እስኪመጡ ድረስ ዝም ብሎ ቆየ ፣
 ፮፣ ወመጽኦ ኤሞር አቡሁ ለሴኬም ከመ ይትናገሮ ፣
 የሴኬም አባት ኤሞርም፣ ልጅ ህን ለልጅ ስጥልኝ ብሎ ሊነጋገረው ወደ ያዕቆብ መጣ ፣
 ፯፣ ወመጽኦ ደቂቁ እምሐቅል ፣ ልጆቹም ከብት ከሚጠብቁበት ከበረሐ መጡ ፣
 ወሶበ ሰምዐ ዘከመ ሰከበ ሴኬም ምስል ወለተ ያዕቆብ ደንገጹ ጥቀ ወተከዙ ፣
 እጎታቸው ዲናንም የኤሞር ልጅ ሴኬም እንደ ደረሰባት፣ ከክብርም እንዳሳነሳት በሰሙ ጊዜ፣ እጅግ ደንግጠው አዘኑ፣
 እስመ ኃፍረተ ገብረ ሳዕል እስራኤል፣ በእስራኤል ላይ የሚያሳፍር ሥራ ሠርቷልና ፣
 ወኢኮነ ከግሁ ሕጉ ፣ ሥርዓቱም እንዲህ አይደለምና ማለት፣ ግዙራን እስራኤል ከቁላፋን አሕዛብ፣ መምለክያን እግዚአብሔር እስራኤል፣ ከመምለክያን ጣዖት አሕዛብ ጋራ አይጋቡም ነበርና፣ ልጆቹ እጅግ ደንግጠው አዘኑ ፣

፰፣ ወተናገሮሙ ወይቤሎሙ ኤሞር፣ ሴኬም ወልደዮ አፍቀራ ለወለትክሙ ሁብም ትኩሩ ብእሲተ ፣
 ኤሞርም ልጅ ሴኬም፣ ልጆች ሁን ወዲታልና ሚስት ትሆነው ዘንድ ስጡት ብሎ ለመናቸው ፣
 ፱፣ ወትትሐመውን ሀቡን አዋልዲክሙ ፣ ወአዋልዲኒኒ ንጌላ ለደቂትክሙ ወንበሩ ምስሌን ፣
 በግቢም ከእኛ ጋራ ትዛመዱ ዘንድ ፣ ሴቶች ልጆቻችሁን ለእኛ ስጡን፣ የእኛንም ሴቶቻችንን ለወንዶች ልጆቻችሁ አጋቡ፣ እንዲህ ሁናችሁ ከእኛ ጋራ በአንድነት ኑሩ ፣
 ፲፣ ወምድርነሂ ናሁ ረኃብ በቅድሚካሙ ጎድሩ ውስጭ ወተገበሩ፣
 ይህችም የምታይዋት ሀገራችን እነሆ ሰፊ ናት ፣ እሷን እያረሳችሁ እየቆፈራችሁ ፣ እናንተ ግምጃ፣ እኛ አውራጃ ሁነን እንኑር አላቸው ፣
 ፲፩፣ ወይቤሎሙ ሴኬም ለአቡሃ ወለአኃዊሃ ረስዬ ሊተ ዛተ ፍትሐ በቅድሚካሙ ፣ ወኮሎ ዘትብሉኒ እሁብ ፣
 ሴኬምም ለአባቷና ለወንድሞቿ ፣ ይህን የላክሁባችሁን ነገር ወድዳችሁ ፈርዳችሁ አድርጉልኝ ፣ በጅ በሉኝ ፣

፲፪፣ ወመጠነ አብዛኛክሙ ጥቀ ሕዌሃ እሁበክሙ ሀቡኒያ ለሣቲ ወለት ትኩኒላ ብእሲተ ፣
 ሚስት ልትሆነች ይህችን ብላቴና ስጡኝ፣ ማጫዋን ያላችሁኝን ያህል እጅግ አብዝቼ እሰጣችኋለሁ አላቸው ፣
 ፲፫፣ ወአውሥእምዐ ደቂቁ ያዕቆብ ስምዖን ወሌዋ፣ ለሴኬም ወለኤሞር አቡሁ ፣ በግህሉት ፣
 የያዕቆብ ልጆች ስምዖንና ሌዊም ፣ ለሴኬምና ለአባቱ ለኤሞር ፣ የተንኩል ምላሽ መለሱላቸው ፣
 እስመ አርኩስዋ ለዲና እጎቶሙ ፣ እጎታቸው ዲናን ስላዋረዱዋት፣ ከክብር ስለ አሳነሱዋት፣ ተናድደው ነበርና ፣
 ፲፬፣ ወይቤሎም ፣ እንዲህ አሏቸው ፣
 ኢንክል ገቢሮቶ ለዘንቱ ነገር ከመ ነሀብ እጎተነ ለብእሲ ዘኢኮነ ግዙረ፣ ላልተገረዘ ቁላፍ ለሆነ ሰው እጎታችንን እንሰጥ ዘንድ፣ ይኸን ነገር ልናደርገው አንችልም፣ ማለት፣ እጎታችንን ልንሰጥ አይገባንም አሉት ፣
 እስመ ጽለት ወእቱ ለነ፣ ለኛ፣ ይኸ ነቀፋችን ስድባችን ነውና ፣

፳፮፡ ለኢሞርሂ ወለሴኪም ቀተል ምሙ ፤

ኤሞርንና ሴኪምንም ገድለው፤

ወነሥለዋ ለዲና እኅቶሙ፤ ወአውዕ ለዋ እምቤተ ሴኪም ፤

እንዲህ አድርገው እኅታቸው ዲናን ከሴኪም ቤት አውጥተው ወሰዱዋት ፤

፳፯፡ ወወአ ደቂቀ ያዕቆብ ኅበ ቅቱ ላን፤ ወበርበርዋ ለይሉቲ ሀገር እንተ ውስቴታ አርኩስዋ ለዲና እኅቶሙ፤

የያዕቆብ ልጆች ስምዖንና ሌዊም ፤ ወደ ሞቱት ሰዎች መንደር ገብተው፤ እኅታቸው ዲናን ከክብር ያሳነሱዋትን ሰዎች ያለባትን አገር ፤ በረበሩዋት ዘረፉዋት ፤

፳፰፡ ወነሥለምሙ አባግዲሆሙ ፤ ወአልሕምቲሆሙኒ፤ ወአዕዳቲሆሙኒ ወኮሎ ዘሀሎ ውስተ ሐትል ወውስተ ሀገር ፤

በኅቻቸውንም ላሞቻቸውንም፤ አህዮቻቸውንም በዱር በመንደር ያለውን ሁሉ ፤

፳፱፡ ወነባሪሆሙኒ ወአንስቲያሆሙኒ ወኮሎ ቁሳቀሶሙ ጸወወ ፤

ቤተሰቦቻቸውን ፤ ሚስቶቻቸውን፤ ጥቃቅኑን የቤት እቃ ሁሉ ፤

ወበርበሩ ኮሎ ዘውስተ ሀገር ወዘውስተ አብያት ፤

በቤትም በሀገርም ያገኙትን ሁሉ ዘረፉአቸው ፤

፴፩፡ ወይቤሎሙ ያዕቆብ ለስምዖን ወለሌዊ እኩየ ረሰይክሙኒ ወአጽላእ ክሙኒ በኅበ ኮሎ ምድር፤ በኅበ ከናኔዎን ወፌርዜዎን ፤

ያዕቆብም ስምዖንና ሌዊን ፤ ክፉ አደረጋችሁብኝ፤ በከናኔዎን፤ በፌርዜዎንም ሁሉ አውራጃ በሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ዘንድ አስጠላችሁኝ ፤

ወአንስ ውሁድ አነ በኑልተኖ ፤

እኔ በቀጥር ከአሕዛብ ሁሉ የማንስ እጅግ ጥቂት ነኝ ፤

ወይትጋበኡ ላዕሌዋ ወይተትሉኒ ፤

አንድ ሁነው በጠላትነት ይነሡብኛል ፤

ወእትተጠቀጥ አነ ወቤትዮ ፤

እኔም ወገኖቼም አንድ ሁነን እንጠላለን አላቸው ፤

፴፪፡ ወይቤልዎ ለምንትኬ ከመዘማ ረሰይዋ ለእኅትኑ ወአኅወርዋ፤

ስምዖንና ሌዊም፤ እኅታችንን እንደ ዘማ አድርገው ለምን አዋረጁት? ከክብር ለምን አሳነሷት? አሉት ።

ምዕራፍ ፴፬

፩፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለያዕቆብ፤ እግዚአብሔር ፤ ያዕቆብን እንዲህ አለው ፤

ተንሥእ ወሐር ውስተ ቤቴል ወንበር ህዮ ፤

ተንሥተህ ወደ ቤቴል ሒደህ በዚያ ኑር ፤

ወግበር መሥዋዕተ ሊተ ዘአስተርአ ይኩክ አመ ጉዮይከ እምገእ ኤሳው እኑክ ፤

ከወንድምህ ከኤሳው ፊት ሸሽተህ በሔድክ ጊዜ፤ ለታየሁህ፤ ለተነጋገርኩህ ለኔ መሥዋዕት ሠዋልኝ አለው ፤

፪፡ ወይቤሎሙ ያዕቆብ ለሰብአ ቤቱ ወለኮሎሙ እለ ምስሌሁ ፤

ያዕቆብም ቤተሰቦቹን ከሱ ጋራ ያለትንም ሰዎች ሁሉ እንዲህ አላቸው ፤

አስስሉ እምኔክሙ አማልክተ ነኪር ወአውዕኡ እማዕከሊክሙ ፤

ከናንተ ዘንድ ያሉ (የሆኑ) ጣዖታትን ከመካከላችሁ አውጥታችሁ አርቁ ፤

ወንጽሑ ወሕጽቡ አልባሲክሙ ወተንሥኡ ንዕርግ ውስተ ቤቴል ፤

ልብላችሁን አጥባችሁ ንጹሐን ሁኖችሁ ተነሡ ወደ ቤቴል እንወጣ ፤

፫፡ ወንግበር በህዮ ምሥዋዕ ለእግዚአብሔር ዘሰምዒ በዕለተ ምንዳቤዮ፤ ወዘሀሎ ምስሌዮ፤ ወአድጋኒኒ በፍኖትዮ ወአዕደወኒ ፤

በመከራዬ ጊዜ የለመንኩትን ለሰማኝ፤ ዛሬም በረድኤት ከኔ ጋራ ላለ ፤ በሔድኩበትም ሁሉ ከመከራ አድኖ ወደዚህ ላሻገረኝ ለእግዚአብሔር በዚያ መሥዋዕት እንሠዋ አላቸው ፤

፬፡ ወወሀብም ለያዕቆብ ኮሎ አማልክተ ነኪር ወኮሎ ዘሀሎ ኅቤሆሙ፤

ቤተሰቦቹም ለያዕቆብ ልዩ የሆኑ ጣዖታትን ከነሱ ዘንድ ያለውንም ሁሉ ፤

ወአዕኑጊኒ ዘውስተ ዕዘኒሆሙ ፤

በጆሮአቸው ያለ ጉትቻ፤ መንደሩ ልቶ ሁሉ አውጥተው ሰጡት፤

ወኃብዎ ያዕቆብ ውስተ ዕዕ ዘሰቲሞን፤

ያዕቆብም፤ በሰቂሞን ባለችው ዕንጨት ሥር ቀበረው ፤

ወአሕጉሎሙ እስከ ዮም ወእስከ ዛቲ ዕለት ፤

ሲጽፍ እስከ ዮም አለ ፤ እስከ ዛሬ ድረስ ቀብሮአቸው ጠፍተው ይኖራሉ ፤

፭፡ ወግዕዘ እስራኤል እምሴቄም፤ ወካና ፍርጎተ እግዚአብሔር ላዕለ እማንቱ አህጉር እለ ዓውደሙ ወኢተለ

ውዎሙ ድጎሬሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ፤

ያዕቆብም ከሴቂም ተነሥቶ በተንዘ ጊዜ ፤ በዙሪያቸው ባሉ በእኒያ አገሮች ላይ ፤ ከእግዚአብሔር ታገዘ ፍርሃት አድሮባቸው የእስራኤልን ልጆች ከወደኋላቸው አልተከተሉአቸውም፤

፮፤ ወበጽሐ ያዕቆብ ንበ ሎዛ እንተውስተ ምድረ ከነዓን፤ እንተ ይእቲ ቤቴል ውእቲ ወኮሉ ሕዝብ ዘምስ ሌሁ ፤

ያዕቆብም፤ አብረዉት ከአሉት ጋር በከነዓን አውራጃ ወዳለች ወደሎዛ፤ እርሷም ቤቴል ናት፤ በደረሰ ጊዜ ፤

፯፤ ወነደቀ በሆ ምሥዋዓ ለእግዚአብሔር ፤

በዚያ ቦታ ለእግዚአብሔር ምሥዋዕ ሠራ ፤

ወሰመዮ ስሞ ለውእቲ መካን ቤቴል፤ የዚያንም ቦታ ስሙን ቤቴል አለው ፤

እስመ በሆ አስተርአዮ እግዚአብሔር አመተጎጥአ እምገጸ ኤሳው እኑሁ ፤

ከወንድሙ ከኤሳው ሸሽቶ በሔደ ጊዜ ከዚያ ቦታ ጌታ ታይቶት ተነጋግሮት ነበርና ቤቴል አለው ቤተ እግዚአብሔር ሲል ፤

፷፤ ወሞተት ዲቦራ ኃግኒታ ለርብቃ፤ የርብቃ ሞግዚት የነበረች ዲቦራም ያንጊዜ ሞተች ፤

ወተቀብረት እምታሕቲ ለቤቴል ንበ ሶዕ ባላን ፤

በቤቴል በታች ባለ በወይራ በግራር ሥር ተቀበረች ፤

ወሰመይዎ ሦሙ ላህ ፤

ዛፉንም፤ የዲቦራ ልቅሶ የተለቀሰበት ዛፍ አሉት ፤

፱፤ ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ለያዕቆብ፤ አመ ወዕኦ እማዕከለ አፍላግ ዘሰርያ ፤

ከሰርያ ወንዝ መካከል በወጣ ጊዜ፤ እግዚአብሔር ያዕቆብን ታየው ተነጋገረው ፤

፲፤ ወባረኮ እግዚአብሔር ወይቤሎ ኢይሰመይ ስምክ ያዕቆብ ዳዕሙ እስራኤል ፤

ስምህ እስራኤል ይባል እንጂ ያዕቆብ አይባል ብሎ፤ እግዚአብሔር ያዕቆብን መረቀው ፤

፲፩፤ ወይቤሎ አነ ውእቲ እምላክከ ብዛን ወተባዛን ፤

የማከብርህ ፈጣሪህ እኔ ነኝ ፤ ብዙ ፤ የብዙ ብዙ ሁን ፤

ወይኩን እምኔክ ሕዝብ ወማንበረ አሕዛብ ወነገሥት ይገሉ እምኔክ ፤

ሕዝብም አሕዛብም ነገሥታትም ካንተ ይወለዱ ፤ ይኸንማ

ቀድሞ ነግሮት አልነበረምን ? ስለምን ደገመው ቢሉ ፤ ለማጽናት ሁለተኛ ነግሮታል ፤ እንድም ከኤሳው ሲሸሸ ሰዋሰወ ወርቅን ባዩ ጊዜ ኢይሰመይ ብሎ በራዕይ ነግሮት ነበርና፤ ከላባ ዘንድ ሲመለስ በራዕይ ከታየበት ቦታ ሎዛ ደረሰ ፤

፲፪፤ ወለዛቲ ምድር እንተ ወሀብኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ለከ እሁባ ወለዘርአክ እምድጎሬከ ፤

ለአብርሃም ለይስሐቅ የሰጠኋትን ይህችን ምድር ላንተም ካንተም በኋላ ለሚነሡ ለልጆችህ አወርሳችኋለሁ አለው ፤

፲፫፤ ወዓርገ እግዚአብሔር እምነቤሁ እምውእቲ ብሔር ንበ ተናገሮ ፤

እግዚአብሔርም በዚያ አገር ያዕቆብን ከተነጋገረው በኋላ ተሠወረው ፤

፲፬፤ ወእቀመ ያዕቆብ ሐውልተ ውስተ ውእቲ ብሔር ንበ ተናገሮ ፤

ያዕቆብም፤ እግዚአብሔር ከሱ ጋራ በተነጋገረበት በሎዛ ምልክት ደንጊያ አቆመ ፤

ወአውጽሐ ሞጸሕተ ላዕሌሃ ወከዓወ ላዕሌሃ ቅብዓ ፤

በደንጊያውም ላይ ወይንና ዘይት አፈሰሰበት ፤ (ሐተታ) ቀድሞ ዘይት አፍሰሰበት ነበረ ሲመለስ ወይን አፈሰሰበት ፤

፲፭፤ ወሰመዮ ስሞ ያዕቆብ ለውእቲ መካን ቤቴል ፤

ያዕቆብ ፤ ያነን ቦታ ስሙን ቤቴል አለው ፤ ቤተ እግዚአብሔር ማለት ነው ፤

፲፮፤ ወግዕዘ እምነ ቤቴል፤ ወተክለ ማጎደረ ንበ ማጎፊድ ዘጋዴር፤

ያዕቆብም ከቤቴል ተገዛዞ ሐዶ በጋዴር ባለ ግምብ አጠገብ ድንኳን ተክሎ ሰፈረ ፤

ወእምዝ ሶበ በጽሐ ውስተ ምድረ ኤፍራታ ወለደት ራሔል ወአጸበት በወሊድ ፤

ከዚህ በኋላ፤ ኤፍራታ ከምትባል ቦታ በደረሰ ጊዜ፤ ራሔል፤ በምጥ ተጨንቃ ወለደች ፤

፲፯፤ ወእምዝ እንዘ ሀለወት ውስተ ሕማመ ወሊድ ትቤላ መወልዱት ኢትፍርሃ እስመ ዝኒ ይከውነኪ ወልደ ፤

ዝኒ ፤ ዋዌው ለዮሴፍ ነው ፤ በምጥ ተይዞ ሳለች ሞግዚቲቲ ራሔልን ይህም እንደ ዮሴፍ የሚጠቅም ልጅ ይሆንልሻልና አይዘሽ አትዘኝ አለቻት ፤

፲፰፤ ወእምዝ አልጸቀት ከመ ትግእ ነፍሳ እስመ ቦቲ ኮነ ሙተታ ፤

ሞቷ በሱ ምክንያት ነውና ያን ጊዜም ነፍሷ ከሥጋዋ ልትለይ ደረሰች ፤

ወሰመዮቶ ስሞ ወልደ ገዕርዮ ፣
ስሙንም በጭንቅ የወለደኩት
ልጄ አለችው ፣

ወአቡሁስ ሰመዮ ብንያም ፣
አባቱ ግን ብንያም አለው ፣
ወልደ ኃይል ወልደ የማን ማለት
ነው ፣ አንድም አንበሳ ማለት
ነው ፣ አንድም ናዛዚ ማለት
ነው ፣

፲፱፡ ወሞተት ራሄል ወተቀበረት
ውስተ ፍኖት ዘኤፍራታ እንተ ይእቲ
ቤተልሔም ፣

ራሔልም በሞተች ጊዜ፣ በኤ
ፍራታ መንገድ ዳር ተቀበረች፣
ይህችውም ቤተልሔም ናት ፣

፳፡ ወዓቀመ ያዕቆብ ሐውልተ ላዕል
መቃብራ ፣

ያዕቆብም በራሔል መቃብር
ላይ ለምልክት ሐውልት አቆመ፣

ወይእቲ ተሰምየት ሐውልተ መቃ
ብረ ራሔል እስከ ዮም ፣

ሲጽፍ እስከ ዮም አለ ፣ ያቺም
ደንጊያ እስከ ዛሬ በራሔል
መቃብር ላይ ለምልክት የተ
ተከለች ሐውልት ትባላለች ፣

፳፩፡ ወእምዝ እንዘ ሀሎ እስራኤል፣
ውስተ ይእቲ ምድር፣ ሐረ ሮቤል፣
ወስከበ ምስል ዕቅብተ ያዕቆብ አቡሁ፣
ምስል ባላ ፣

ምስለና ምስል አንድ ወገን ፣
ከዚህ በኋላ፣ እስራኤል የተባለ

ያዕቆብ፣ በቤተልሔም አውራጃ
ሰፍሮ ሳለ ፣ ሮቤል ሂዶ ካባቱ
ከያዕቆብ ዕቅብት ከባላ ደረሰ፣

ወስምዓ እስራኤል ወኮነ እኩዮ በቅ
ድሜሁ ፣

ያዕቆብም ይህን በሰማ ጊዜ
በራቱ ክፉ ነገር ሆነ፣ ማለት፣
ከፋው አዘነ ፣ (ሐተታ) ማን
ነግሮታል ቢሉ ፣ ባላ ከተክል
ቦታ ገብታ እርቃኗን ጥላ ስት
ታጠብ ሮቤል አይቶ በሐፀ
ዝሙት ተነደፈ፣ ሌሊት ከተኛ
ችበት ሔዶ ሳታውቀው ደረሰ
ባት ፣ ከዚያ በኋላ ልሔድ
አላት ያዕቆብ መስጊት፣ ከመ
ጣህማ ወዲያ አታድርምን ?
አለችው፣ አላወቅሽኝምን? እኔ
እንጂ ሮቤል ነኝ አላት ፣ ደን
ግጣ ስታለቅስ አድራለች፣ በሌላ
ቀን ያዕቆብ ሂዶ ልድረሱበሽ
አላት ፣ ሮቤል ልጅህ አርክሶ
ኛል አለችው ትቷት ሔዷል ፣

፳፪፡ ወዐሠርቱ ወክልኤቱ እሙንቱ
ደቂቀ ያዕቆብ ፣

የያዕቆብም ልጆች ዐሥራ ሁለት
ናቸው ፣

፳፫፡ ደቂቀ ልዩ ሮቤል በኩሩ ፣
እነዚሁም፣ የልያ ልጆች በኩሩ
ሮቤል ፣

ወስምዖን ፣
ሁለተኛው ስምዖን ፣

ወሌዊ ፣
ምስተኛው ሌዊ ፣
ወይሁዳ ፣
አራተኛው ይሁዳ ፣

ወይሳኮር፣
አምስተኛው ይሳኮር ፣

ወዛብሎን ፣
ስድስተኛ ዛብሎን ናቸው ፣

፳፬፡ ወደቂቀ ራሔል ዮሴፍ ወብን
ያም ፣

የራሔል ልጆችም፣ መጀመሪ
ያው ዮሴፍ፣ ሁለተኛው ብንያም
ናቸው ፣

፳፭፡ ወደቂቀ ባላ አሙተ ራሔል፣
ዳን፣ ወንፍታሌም ፣

የራሔል ገረድ፣ የባላ ልጆችም፣
መጀመሪያው፣ ዳን፣ ሁለተኛው
ንፍታሌም ናቸው ፣

፳፮፡ ወደቂቀ ዘለፋ፣ አሙተ ልያ፣
ጋድ፣ ወአሣር ፣

የልያ ገረድ፣ የዘለፋ ልጆችም፣
መጀመሪያው፣ ጋድ፣ ሁለተኛው
አሣር ናቸው ፣

፳፯፡ ወእሎ እሙንቱ ደቂቀ ያዕቆብ
እለ ተወልዱ ሎቱ ማዕከለ አፍላግ
ዘሰርያ ፣

በሰርያ ወንዞች መካከል ባለች
በካራን ሳለ፣ የወለዳቸው ዐሥራ
ሁለቱ የያዕቆብ ልጆች እሊህ
ናቸው ፣ ሐተታ ምነው ፲ቱ

ወ፪ቱ እለ ተወልዱ ማዕከለ አፍ
ላግ ዘሰርያ አለ፣ ብንያም የተ
ወለደ በቤተልሔም አይደለ
ምን ? ቢሉ፣ ለመጽሐፍ የፊ
ቱን ወደ ኋላ ፣ የኋላውን ወደ
ፊት፣ አድርጎ መናገር ለማዳ
ነውና ከጀመረ አንድ አድርጎ
ተናገረው ፣

ወበጽሐ ያዕቆብ ንበ ይስሐቅ አቡሁ
ውስተ ሀገረ ምንባሬ እንተ ውስተ
ሐቅል ፣

ያዕቆብም፣ በምድረ በዳ አቅራ
ቢያ ባለች ፣ አብርሃም ይቀ
መጥባት በነበረ አገር ከአባቱ
ከይስሐቅ ዘንድ ደረሰ ፣

እንተ ይእቲ ኬብሮን በምድረ ከነዓን
ንበ ነበሩ አብርሃም ወይስሐቅ ፣

ይህችውም፣ አብርሃምና ይስ
ሐቅ በኖሩባት በከነዓን ያለች
ኬብሮን ናት፣ አንድም ምንባሬ
ባለው፣ መምሬ ይላል፣ አባቱ
ይስሐቅ፣ አብርሃም ይቀመጥ
ባት በነበረ በወይራ በግራር
ሥር ተቀምጦ ሳለ ፣ ያዕቆብ
ከአባቱ ከይስሐቅ ዘንድ ደረሰ ፣

፳፰፡ ወኮነ መዋዕሊሁ ለይስሐቅ ፪ት
ወ፹ ዓመት ፣

ያንጊዜም ፣ የይስሐቅ ዘመኑ
መቶ ሰማንያ ነበር ፣ ሐተታ
የአብርሃም ዘመን መቶ ሰብዓ
አምስት ነው ፣ ለይስሐቅ ስለ

ንጽሕናው አምስት ዘመን ተጨምሮለታል ፤

ወልሕቀ ይስሐት ፤

ይስሐትም አረጀ ፤

፳፱፣ ወረሚእ፣ ወፈጸሞ መዋዕሊሁ ሞተ ፤

የተሰጠውን ዘመን ጨርሶ ፣ አርጅቶ ሞተ ፤

ወተወሰነ ኅብ ሕዝቡ ፤

በሞት፣ ከአባቶቹ ተደረበ ፤

ወቀበርዎ ኤሳው ወይዘቶብ ደቂቁ፣

ልጆቹ ኤሳውና ያዕቆብ እያለ ቀሱ ቀበሩት ።

ምዕራፍ ፴፱

ገባኢ

፩፣ ወከመዝ ይእቲ ልደቱ ለኤሳው፣ ወውእቲ ለሊሁ ኤዶም ውእቲ ፤

የኤሳውም የልደቱ ቀጥር እንዲህ ናት፣ (ነች) ከመዝ ያለውን ያምጣው ፣ ውእቲና ለሊሁ አንድ ወገን ነው፣ ይኸውም፣ ኤሳው ፈታዊ ነው አለ፣ ያልተሰጠውን የሚሻ ነው፣ አንድም፣ ወውእቲ ኤዶም ይላል አብነት፣ እንደዚሁ ያስተረገሞል ፤

፪፣ ወነሥአ ሎቱ አንስትያ እምአዋ ልደ ከነዓን ሐዳሶ ወለተ ኤሎን ኬጥ ያዊ ፣ ወኤሌማ ወለተ ሐና ወልደ

ሴቤሶ ኤውያዊ፣ ወቤሴሞት ወለተ ይስማኤል እንቱ ለናቡዓት ፤

ኤሳውም ከከነዓን ልጆች መራርጦ ለራሱ አገባ ፣ እለዚህም (አገባቸው ያልሁት ሴቶች) ያገባቸው ሴቶች፣ አንዲቱ የኬጥ ያው ሰው የኤሎን ልጅ ሐዳሶ ናት ፣ ሁለተኛዬቱም ፣ የኤው ያው ሰው ሴቤሶ፣ የሴቤሶ ልጅ ሐና፣ የሐና ልጅ ኤሌማ ናት (ሦስተኛዬቱም) ወለት እጎት ብሎ ለአንዲቱ ቀጽሎላታል ፤ ሦስተኛዬቱም ፣ የናቡዓት እጎት፣ የይስማኤል ልጅ ቤሴ ሞት ናት ፤ አንድም ወልደ ናቡዓት ይላል፣ አብነት ሦስተኛዬቱም የበኸር ልጁ ናቡዓት የሚሆን የይስማኤል ልጅ ቤሴ ሞት ናት ፤

፫፣ ወወለደቶ ሐዳሶ ለኤልፋዝ፣ ወቤ ሴሞት ወለደቶ ለራጉኤል ፤

ሐዳሶም ኤልፋዝን ወለደችው፣ ቤሴሞትም ራጉኤልን ወለደችው ፤

፬፣ ወኤሌማ ወለደቶም ለዮሐል ወለደጉሚል ወለቆሬ ፤

ኤሌማም የሐልን ይጉሚልን፣ ቆሬን፣ እለዚህን ሦስቱን ወለደቻቸው ፤

፭፣ እሎ እሙንቱ ደቂቁ ለኤሳው እለ ተወልዱ ሎቱ በምድረ ከነዓን፣

በከነዓን አገር የተወለዱለት የኤሳው ልጆች እኒህ ፭ቱ ናቸው፣ ምነዋ ከላይ ሲቈጥር ኤሌማን አስቀድሞ ቤሴሞትን ወደኋላ አድርጓት ነበር፣ አሁን ከዚህ ቤሴሞትን አስቀድሞ ኤሌማን ስለምን ወደ ኋላ አደረጋት ? ቢሉ ፣ እንዳገኘ ቁጥር ነው ፣ አንድም በማግባት ጊዜ ኤሌማ ቀድሞታለች፣ በመውለድ ጊዜ ግን፣ ቤሴሞት ቀድሞታለችና ስለዚህ ቤሴሞትን አስቀደመ ኤሌማን ወደ ኋላ አደረገ ፤

፮፣ ወነሥአ ኤሳው አንስትያው ወደ ቂቆ ወአዋልዲሁ ወኮሎ ነባሬ ቤቱ ወኮሎ እንስሳሁ ወኮሎ ንዋዩ ዘአጥረዩ በምድረ ከነዓን ወሐረ እምድረ ከነዓን እምነጸ ያዕቆብ እንቱ ፤

ኤሳውም ሚስቶቹን፣ ወንዶቹንም ሴቶቹንም ልጆቹን ቤተሰቦቹንም ከብቶቹን ሁሉ በከነዓን አገር ያጠራቀመውን ገንዘቡንም ሁሉ ይዞ ምንስ ቢሆን ብከኮርናውን ለቅቄለት የለምን? ብሎ ከወንድሙ ከያዕቆብ ተለይቶ ከከነዓን አገር ተነሥቶ ሔደ፤

፯፣ እስመ ብዙኅ ንዋዩሙ ወኢክህሉ ነባረ ኅቡረ በእንተ ብዙኅ ንዋዩሙ፣ ገንዘባቸው ብዙ ነውና ብዙ ስለሆነ፣ ወንድማማችች ያዕቆብና ኤሳው በአንድነት መኖር አል

ተቻላቸውምና፣ ስለ አልተቻላቸው፣ ነሥአ ወሐረ ብለህ እሠር፣ ኢክህሉ ነባረ ማንሻ ፣ አንድም ብዙኅ ንዋዩሙና ብዙኅ ንዋዩሙ አንድ ወገን ፣ ገንዘባቸው ብዙ ነውና ፣ ብዙ ስለሆነ ወንድማማችቹ ያዕቆብና ኤሳው በአንድነት መኖር አልተቻላቸውም ፤

፰፣ ወንደረ ኤሳው ውስተ ደብረ ሴይር ወለሊሁ ኤሳው ኤዶም ውእቲ፣

ኤሳውም ከከነዓን ሔዶ ሴይር በሚባል ተራራ አደረ (ኖረ) ፣ ይኸውም ኤሳው ፈታዊ ነው አለ፣ ያልተሰጠውን የሚሻ ነው፤

፱፣ ወከመዝ ውእቲ ፍጥረቱ ለኤሳው አቡሆሙ ለኤዶም በደብረ ሴይር፣

በሴይር ተራራ ያሉ የኤዶም ያስሰዎች አባታቸው ኤሳውም፣ ግብሩ እንዲህ ነው አለ፣ ያልተሰጠውን መሻት ነው ፤

፲፣ ወዝውእቲ አስማቲሆሙ ለደቂቁ ኤሳው፣ ኤልፋዝ ወልደ ሐዳሶ፣ ብእሲት ኤሳው፣ ወራጉኤል ወልደ ቤሴ ሞት ብእሲት ኤሳው ፤

የኤሳው ወንዶች ልጆች ስማቸው ይህ ነው ፤ አስማቲሆሙ ያለውን ወደ ፊት ያመጣል ፣ አንዱ የኤሳው ሚስት የምትሆን የሐዳሶ ልጅ ኤልፋዝ ነው፣ ሁለተኛውም፣ የኤሳው ሚስት የምትሆን የቤሴሞት ልጅ ራጉኤል ነው ፤

፲፩፡ ወኮኑ ደቂቀ ኤልፋዝ ወልደ ኤሳው ቴማን፣ ወኪሞር፣ ወሳፍር፣ ወጎቶን፣ ወቄኔዝ ፣

ኮነ ያለውን ወደፊት ያመጣ ሞል ፤ የኤሳው ልጅ ኤልፋዝ የወለዳቸው ልጆቹ ፣ ቴማን ፣ ኤሞር፣ ሳፍር፣ ጎቶን፣ ቄኔዝ፣ ናቸው ፤ ኮነ ያለውን አመጣ ፤ አንድም ኮነ ያለውን ወደፊት ያመጣል ፤

፲፪፡ ወተምናጎ ፅቅብቱ ለኤልፋዝ ወልደ ኤሳው፣ ወለደት ሎቱ አማ ሌቅሃ ፣

የኤሳው ልጅ የኤልፋዝ ፅቅ ብቱ የምትሆን ተምናጎም አማ ሌቅ የሚባል ልጅ ወለደችለት፤ እለ ኮነ ያለውን አመጣ ፤ ኮነ ያለውን ወደፊት ያመጣል ያለው ይህ ነው ፤

እሉ እሙንቱ ደቂቀ ሐዳሶ ብእሲተ ኤሳው ፣

የኤሳው ሚስት፣ የሐዳሶ ልጆች እሲህ ናቸው አለ ፣ ልጇንም የልጅ ልጅቿንም ቁጥሮ እሉ እሙንቱ አላቸው ፤

፲፫፡ ወደቂቀ ራጉኤል ወልደ ኤሳው፣ ናሆት፣ ወዛሬ፣ ወሲን፣ ወሞዛጎ ፣

የኤሳው ልጅ ራጉኤል የወለዳ ቸው ልጆቹ ፣ ናሆትና ዛሬ፣ ሲንና ሞዛጎ ናቸው ፤

እሉ እሙንቱ ደቂቀ ቤሴሞት ብእ ሲተ ኤሳው ፣

የኤሳው ሚስት ቤሴሞት የወለ ደቻቸው ልጆች እሲህ ናቸው አለ፣ እንዳለፈው ልጇንም የልጅ ልጅቿንም ቁጥሮ እሉ እሙንቱ ደቂቀ ቤሴሞት አላቸው ፤

፲፬፡ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሌማ ወለተ ሐና ብእሲተ ኤሳው ዘወለደት ለኤሳው የሐሌ፣ ወይጉሚል ወቆሬ፣

ለኤሳው የወለደችለት የኤሳው ሚስት የሐና ልጅ ኤሌማ፣ የወ ለደቻቸው ልጆች ፣ እሉ እሙንቱ፣ እሲህ ናቸው አለ፣ የሐሌ፣ ይጉሚል ፣ ቆሬ ናቸው ፤ እሉ እሙንቱ ያለውን አመጣ ፤

፲፭፡ ወእሉ እሙንቱ ደቂቁ ለኤሳው መሳፍንት ፣

መሳፍንት የተሾሙ ኤሳው የወ ለዳቸው ልጆቹ እኒህ ናቸው አለ ፣ ይህ የወል ነው ፤ እሉ እሙንቱ መሳፍንት ያለውን ወደፊት እየተረተረ ያመጣሞል፤

፲፮፡ ደቂቀ ኤልፋዝ በኮሩ ለኤሳው ቴማን መስፍን፣ ወኪሞር መስፍን፣ ወሳፍር መስፍን፣ ወቄኔዝ መስፍን፣

መስፍንት የተሾሙ የኤሳው የበክር ልጅ ኤልፋዝ የወለዳ ቸው ሽማምንቱ እሲህ ናቸው፣ አንዱ መስፍንት የተሾመ ቴማን ነው፤ ሁለተኛው ኤሞር ነው፤ ሦስተኛው መስፍን (ሹም)

ሳፍር ነው፣ አራተኛው መስፍን ቄኔዝ ነው ፤

፲፯፡ ወቆሬ መስፍን፣ ወጎቶ መስፍን፣ ወአማሌቅ መስፍን ፣

ቆሬም መስፍን ነው ፤ ጎቶም መስፍን ነው አለ፣ እኒህ የኤ ልፋዝ የልጅ ልጆቹ ናቸው፤ አምስተኛው መስፍን አማሌቅ ነው አለ ፤ አማሌቅ ግን ልጁ ነው ፤

እሉ እሙንቱ መሳፍንቱ ኤልፋዝ በምድረ ኤዶም እለ ተወልዱ እምነ ሐዳሶ ፣

እለ ተወልዱ በምድረ ኤዶም መሳፍንት፣ በምድረ ኤዶም ብለው ይገጥሙታል፤ በኤዶም ያስ አገር፣ ከሐዳሶ የተወለዱ፣ ኤልፋዝ ፣ መሳፍንት አድርጎ የሾማቸው እኒህ ናቸው ፤ አን ድም ከሐዳሶ የተወለዱ ኤልፋዝ በኤዶም ያስ አገር መሳፍንት አድርጎ የሾማቸው እሲህ ናቸው፤ በሀገሩ ከእናት ከአባቱ ተወልዶ በሀገሩ መሾም እጅግ የሚያስደ ንቅ ሁብተ እግዚአብሔር ነውና ይህን ሲያይ እለ ተወልዱ በኤ ዶም መሳፍንት በኤዶም ብሎ ተናገረው ፤

፲፰፡ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ራጉኤል ወልደ ኤሳው መሳፍንት ፣

የኤሳው ልጅ ራጉኤል የወለዳ ቸው መስፍንት የተሾሙ ሰዎች

እኒህ ናቸው ፤ አንድም መስፍን ንነት የተሾሙ የኤሳው ልጅ ራጉኤል የወለዳቸው ልጆች እኒህ ናቸው ፤ መሳፍንት ያለ ውን ይተረትራል ፤

ናሆት መስፍን ወዛሬ መስፍን፣ ወሲን (ወሲም) መስፍን፣ ወሞዛጎ መስፍን፣

መሳፍንትም ያላቸው መጀመ ሪያ መስፍንት የተሾመ አንዱ ናሐት ነው፣ ሁለተኛው መስ ፍን ዛሬ ነው፣ ሦስተኛው መስ ፍን ሲን፣ አራተኛው መስፍን ሞዛጎ ነው ፤

እሉ እሙንቱ መሳፍንቱ ራጉኤል በምድረ ኤዶም እለ ተወልዱ እምነ ቤሴሞት ብእሲተ ኤሳው ፣

እለ ተወልዱ በምድረ ኤዶም መሳፍንት ፣ በምድረ ኤዶም ብለው ይገጥሙታል ፣ ትርን ሚው እንደዚያው ነው፣ ሐተ ታውም እንዳለፈው ነው ፤

፲፱፡ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሌማ ብእሲተ ኤሳው መሳፍንት ፣

መስፍንት የተሾሙ የኤሳው ሚስት ኤሌማ የወለደቻቸው ልጆች እኒህ ናቸው ፤ አንድም የኤሳው ሚስት ኤሌማ የወለ ደቻቸው መስፍንት የተሾሙ ሰዎች እኒህ ናቸው ፤

የሐሌ መስፍን፣ ወይጉሚል መስፍን፣
ወቆሬ መስፍን ፤

መሳፍንትም ያላቸው አንዱ
መስፍን የሐሌ ነው ፤ ሁለተ
ኛው መስፍን ይጉሚል፣ ሦስተ
ኛው መስፍን ቆሬ ነው ፤

፳፡ እሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሳው መሳ
ፍንተ ኤዶም ፤

በኤዶምያስ መስፍንነት የተ
ሾሙ የኤሳው ልጆች እሊህ
ናቸው ፤ አንድም እኒህ የኤ
ሳው ልጆች በኤዶምያስ መስ
ፍንነት የተሾሙ ናቸው ፤

፳፩፡ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ሲን
ሄርያዊ (ደቂቀ ሴይር ሆርያዊ) እለ
ይነብሩ ዲባ ምድር ፤

በኤዶምያስ አገር የሚኖሩ የሄ
ርያ ወገን የሚሆን የሲን ልጆች
እኒህ ናቸው፤ አንድም ደቂቀ
ሴይር ሆርያዊ ይላል አብነት፤
በኤዶምያስ አገር የሚኖሩ በሆ
ርያ አጠገብ ያለ የሴይር ልጆች
እሊህ ናቸው አለ ፤ ሴይርም
ሆርያም፤ ስመ ሀገር ነው፤ በተ
ወለዱበት አገራቸው ደቂቀ
ሴይር ብሏቸዋል፤ ልጅ የአማራ፤
ልጅ የጎጃም እንዲሉ ፤ በሀ
ገር ለመጠራት፤ አንድም ስመ
ሰብእ ነው ፤ በኤዶምያስ የሚ
ኖሩ የሆርያ ወገን የሚሆን የሴ
ይር ልጆች እሊህ ናቸው ፤ ይህ
ሴይር የሲን ሁለተኛ ስሙ ነው፤

አንድም የራጉኤል የልጅ ልጅ
ነው ፤

፳፪፡ ሉጣን ወሶባን ወሳባት ወአናም
(ወእናን) ወዲሶን ወኤሶር ወዲሳን፤

ደቂቅ ያለውን ይተረትራል ፤
እሊህም የሴይር ልጆች ናቸው
ያላቸው፤ ሉጣን፣ ሱባን፣ ሳባቅ፣
አናም ፣ ዲሶን ፣ ኤሶር ፣ ዲሳን
ናቸው፤ እሉ እሙንቱ መሳፍ
ንተ ደቂቀ ሴይር ሆርያዊ (ወደ
ቂቀ ሲን ሄርያዊ) ከሐሪ የተ
ወለዱ የሲን (የሴይር) ልጆች
መሳፍንት እሊህ ናቸው ፤

፳፫፡ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ሉጣን
ሐሪ ወሐማን ፤

የሉጣን ልጆች እኒህ ናቸው ፤
እኒህም ሐማንና ሐሪ ናቸው፤
ወእኅተ ሉጣን ትምናእ ፤

የሉጣንም እኅት ትምናእ ናት
አለ፤ በሀገራቸው ወንድና ሴት
ቀላቅለው አይቆጥሩም ነበር
ስለምን ይቺን ሴት ከወንዶች
ጋር ቀላቅሎ ቈጠራት ቢሉ፤
ደግ ሴት ነበረችና ስለ ደግነቷ
አብሮ ቀላቅሎ ቈጥሯታል ፤

፳፬፡ ወደቂቀ ሶባን አልዋን ወማኔ
ሐት ወአቤል ወሳፍን ወአውናም ፤

የሶባንም ልጆች አልዋን፣ ማኔ
ሐት፣ አቤል፣ ሳፍን፣ አውናም
ናቸው ፤

፳፭፡ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ሳባቅ፣
ኢአ ወአናን ፤

የሳባቅም ልጆች እሊህ ናቸው፤
እሉ እሙንቱ ያለውን ወደሬት
ያመጣል ፤ እሊህም አናንና
ኢአ ናቸው ፤

ወውእቱ እናን ዘረከቦ ለያሚን በገ
ዳም ወቀተሎ ለአንበሳ እንዘ ይርኢ
አዕዱገ ሳባቅ አቡቡ ፤

ይኸውም አናን በምድረ በዳ
ትከስ (ፍል) ወሀ ፤ አንድም
አንበሳ ያገኘ እሱ ነው ፤ አንበ
ሳውንም ፤ የአባቱ የሳባቅን
አሆኖች ሲጠብቅ ገደለው ፤

፳፮፡ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ አናን
ዴሳን ወኤሌሚ ወለተ ሐናን ፤

የአናን ልጆች እኒህ ናቸው ፤
እሊህም የአናን ልጅ የምት
ሆን ኤሌሚን፣ ዲሳን ናቸው፤

፳፯፡ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ዲሳን
ሕምዳን፣ ወአስባን፣ ወቤያር፣ ወይ
ትራን፣ ወክራን ፤

የዲሳንም ልጆች እሊህ ናቸው፤
እሊህም ፣ ሕምዳን ፣ አስባን ፣
ቤያር፣ ይትራን፣ ክራን ናቸው፤

፳፰፡ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኢሶር
ብልሐን ወዛኔን ወአቃን ፤

የኢሶርም ልጆች እሊህ ናቸው
እሊህም ብልሐን ፣ ዛኔን ፣
አቃን ናቸው ፤

፳፱፡ ወእሉ እሙንቱ እንክ ደቂቀ
ዲሳን ሁሳ ወአራን ፤

የዲሳንም ልጆች እሊህ ናቸው፤
እሊህም ሁሳ፣ አራን ናቸው ፤

፴፡ ወእሉ እሙንቱ መሳፍንተ ሂሪ፣
(ሐሪ) ሉጣን መስፍን ወሶባን መስፍን
ወዲሶን መስፍን፣ ወኤሶር መስፍን፣
ወአናን መስፍን ፤

ሂሪ ስመ ሰብእ ነው፤ አባታቸው
ሂሪ መስፍንነት የሾማቸው ፤
አንድም ሂሪ ስመ ሀገር ነው፤
በሐሪ መስፍንነት የተሾሙ እኒህ
ናቸው፤ እሊህም አንዱ መስፍን
ሉጣን ነው፤ ሁለተኛው መስፍን
ሶባን ነው፤ ሦስተኛው መስፍን
ሳባቅ ነው፤ አራተኛው መስፍን
ዲሶን ነው፤ አምስተኛው መስ
ፍን ኢሶር ነው፤ ስድስተኛው
መስፍን አናን ነው ፤

፴፩፡ እሉ እሙንቱ መሳፍንተ ሐሪ
በመሳፍንተሆሙ ውስተ ምድረ
ሴይር ፤

ሐሪ አባታቸው በሴይር አገር
በየሹመት በየሹመታቸው ፤
መስፍን አድርጎ የሾማቸው ፤
አንድም መሳፍንተ ሐሪ ውስተ
ምድረ ሴይር ብለህ ግጠም ፤
በሴይር አገር ውስጥ ባለች ሆሪ
በምትባል አገር በየሹመት በየ
ሹመታቸው መስፍን ሁነው ተሹ
መው የሚገዙ እኒህ ናቸው ፤

፴፪፣ ወእሉ እሙንቱ ነገሥት እለ ነገሡ በኤዶም ዘእንበለ ይንገሥ ንጉሥ ለእስራኤል ፤

ለእስራኤል ንጉሥ ሳይነግሥላ ቸው፣ ለኤዶም ይስ የነገሡ ነገ ሥታት፣ አንድም፣ በእስራኤል ንጉሥ ሳይነግሥባቸው በኤዶ ምደስ የነገሡ ነገሥታት እለሀ ናቸው ፤

፴፫፣ ወነገሡ በኤዶም ባላቅ ወልደ ቤዖር ወስመ ሀገሩ ዲናባ ፤

የቤዖር ልጅ ባላቅም መጀመ ሪያ በኤዶም ነገሡ ፣ የተወለ ደበት የሀገሩም ስም፣ አንድም ነግሦ ከተማ ያደረገበት የሀገሩ ስም ዲናባ ይባላል ፤

፴፬፣ ወሞተ ባላቅ፣ ወነገሡ ሀዩንቴሁ ኢዮባብ ወልደ ዛራ ዘእምነ ባሱራስ፣

ባሱራስ (ባሶራ) ይላል ፣ ከዚያ በኋላ ባላቅ ሞተ፣ ባሱራስ ስመ ሀገር ነው ፣ ከባሱራስ አገር የተወለደ፣ አንድም ስመ ሰብእ ነው፣ ከባሱራስ የተወለደ፣ የዛራ ልጅ ኢዮባብ ፣ አንድም ከባ ሱራስ የተጋባ የዛራ ልጅ ኢዮ ባብ በእሱ ፈንታ ተተክቶ ነገሡ፤

፴፭፣ ወሞተ ኢዮባብ፣ ወነገሡ ሀዩን ቴሁ ሐሳም፣ ዘእምነ ምድረ ቴማኒ፣

ከዚያ በኋላ ኢዮባብ ሞተ ፣ ቴማኒ ስመ ሀገር ነው፣ ከቴማኒ አገር የተወለደ ሐሳም፣ አንድም ስመ ሰብእ ነው፣ ከቴማኒ የተወ

ለደ ፣ አንድም ከቴማኒ አገር የተጋባ ሐሳም በእሱ ፈንታ ተተክቶ ነገሡ ፤

፴፮፣ ወሞተ ሐሳም ወነገሡ ሀዩንቴሁ አዳድ ወልደ በዳድ ፣ ዘተተሎሙ ለምድያም በሐቅለ ሞዓብ ወስመ ሀገሩ አዊት ፤

በዚያ ወራት ሐሳም ሞተ ፣ ወልደ በዳድ ዘተተሎሙ ብሎ ሁለት ቅጥል ለአዳድ ቀጠለ፣ በሞዓብ አውራጃ የምድያምን ሰዎች የወጋቸው የበዳድ ልጅ አዳድም በእሱ ፈንታ ተተክቶ ነገሡ ፣ አንድም እየራሱ ለማ ውጣት ዘተተሎሙ ለምድያም ብሎ ለበዳድ ይቀጽላል፣ ወልደ በዳድ ብሎ ለአዳድ ቀጸለ ፣ በሞዓብ አውራጃ የምድያምን ሰዎች የገደለ (የወጋ) የበዳድ ልጅ፣ አዳድም በእሱ ፋንታ ተተክቶ ነገሡ፣ የተወለደበት፣ አንድም ነግሦ ከተማ ያደረገ በት ያገሩም ስም አዊት ይባ ላል ፤

፴፯፣ ወሞተ አዳድ ወነገሡ ሀዩንቴሁ ሰምላ ዘእምነ መስርቃ ፤

አዳድም በዚያ ወራት ሞተ ፣ መስርቃ ፣ ስመ ሀገር ነው ፣ መስርቃ ከሚባል አገር የተ ወለደ ሰምላም፣ በእሱ ፈንታ ተተክቶ ነገሡ፣ አንድም መስ ርቃ ስመ ሰብእ ነው፣ መስርቃ

ከሚባል ሰው የተወለደ ፣ አን ድም መስርቃ ከሚባል ሰው ጋር የተጋባ ፣ አንድም እምን ታግሦ ነው፣ መስርቃ ሚስቱ የሆነች ሰምላም በእሱ ተተክቶ ነገሡ ፤

፴፰፣ ወሞተ ሰምላ ወነገሡ ሀዩንቴሁ ሳኦል ዘእምነ ሮኦቦት እንተ ፈለግ፣

ከዚህ በኋላ ሰምላ ሞተ፣ ሮኦ ቦት ስመ ሀገር ነው፣ በታላቅ ወንዝ አጠገብ ያለ ሮኦቦት ከሚባል አገር የተወለደ ሳኦልም በእሱ ተተክቶ ነገሡ፣ አንድም ስመ ሰብእ ነው፣ በታላቅ ወንዝ አጠገብ ከሚኖር ሮኦቦት ከሚ ባል ሰው የተወለደ ፣ አንድም በታላቅ ወንዝ ዳር ከሚኖር ሮኦቦት ከሚባል ሰው ጋር የተ ጋባ፣ አንድም በታላቅ ወንዝ ዳር ካለች ሮኦቦት በምትባል አገር ከተማ አድርጎ የሚኖር ሳኦልም፣ በእሱ ፈንታ ተተክቶ ነገሡ ፤

፴፱፣ ወሞተ ሳኦል ወነገሡ ሀዩንቴሁ በአለናን ወልደ አክቦር ፤

ከዚህ በኋላ፣ ሳኦል ሞተ የአክ ቦር ልጅ በአለናንም በእሱ ተተ ክቶ ነገሡ ፤

፵፣ ወሞተ በአለናን ወልደ አክቦር ወነገሡ ሀዩንቴሁ አዳር ፣ ወስመ ሀገሩ ፍጉ ወስመ ብእሱቱ ምኤጠ

ብኤል ወለተ ምጥሬድ (መጥሬድ) ወለተ ሚዘአብ ፤

የአክቦር ልጅ በአለናንም ከዚያ በኋላ ሞተ ፣ አዳርም በእሱ ተተክቶ ነገሡ፣ የተወለደበት አገርም ፍጉ ይባላል፣ አንድም ነግሦ ከተማ ያደረገበት አገርም ፍጉ ይባላል ፣ (የሀገሩም ስም ፍጉ ይባላል) የሚስቱም ስም፣ የመጥሬድ የሚዘአብ ልጅ ምኤ ጠብኤል ነው፣ መጥሬድ አባቷ ነው ፣ ሚዘአብ አያቷ ነው ፣ ስለዚህ ሁለት ቅጽል ቀጸለላት፣ ወለተ መጥሬድ ፣ ወለተ ሚዘ አብ ብሎ፣ አንድም መጥሬድ እናቷ ፍት፣ ሚዘአብ አያቷ ነው፣ የሚስቱም ስም ፣ የሚዘ አብ ልጅ፣ መጥሬድ፣ የመጥ ሬድ ልጅ ምኤጠብኤል ነው ፤

፵፩፣ ወዝንቱ ወእቱ አስማቲሆሙ ለመሳፍንቱ ኤሳው በበነገዶሙ ወበ ቡብሌሮሙ ወበበአስማቲሆሙ ፤

በየነገዳቸው፣ በየሀገራቸው፣ በየ ስማቸው ከኤሳው ተወልደው መስፍንነት የተሾሙ ሰዎች ስማቸው ይህ ነው አለ፣ አስማ ቲሆሙ ያለውን ይተረትራል ፤

፵፪፣ ትምናእ መስፍን፣ ፀልዋ መስ ፍን፣ ኢቴት መስፍን፣ ኤሌማ መስ ፍን፣ ኢላ መስፍን፣ ራዓን መስፍን ቴኔዝ መስፍን ፣ ቴማን መስፍን ፤

ሚብሳር መስፍን፤ መግዲኤል መስፍን፤ ኢራም መስፍን ፤
 አንዱ መስፍን ትምናዕ ነው፤
 ሁለተኛው መስፍን ዓልዋ ነው፤
 ሦስተኛው መስፍን ኢቴት ነው፤
 አራተኛው መስፍን ኤሌማ ነው፤
 አምስተኛው መስፍን ኢሳ ነው፤
 ስድስተኛው መስፍን ፊኖን ነው፤
 ሰባተኛው መስፍን ቄኔዝ ነው፤
 ስምንተኛው መስፍን ቴማን ነው፤
 ዘጠኝኛው መስፍን ሚብሳር ነው፤
 ዐሥረኛው መስፍን መግዲኤል ነው፤
 አሥራ አንደኛው መስፍን ኢራም ነው፤
 አንድም መሳፍንተ ኤሳው ያለውን ይተረትራል፤
 አንዱ ትምናዕ መስፍን ነው፤
 ሁለተኛው አልዋ መስፍን ነው፤
 ሦስተኛው ኢቴት መስፍን ነው፤
 አራተኛው ኤሌማ መስፍን ነው፤
 አምስተኛው ኢሳ መስፍን ነው፤
 ስድስተኛው ፊኖን መስፍን ነው፤
 ሰባተኛው ቄኔዝ መስፍን ነው፤
 ስምንተኛው ቴማን መስፍን ነው፤
 ዘጠኝኛው ሚብሳር መስፍን ነው፤
 ዐሥረኛው መግዲኤል መስፍን ነው፤
 አሥራ አንደኛው ኢራም መስፍን ነው፤
 ፵፫፤ እሉ እሙንቱ መሳፍንተ ኤዶም በበማጎደሮሙ ዘበምድሮሙ ፤
 በሀገራቸው በየማደሪያቸው የኤዶምያስ መሳፍንት እኒህ

ናቸው ፤ አንድም በበማጎደሮሙ ፤ ወበበምድሮሙ ይላል፤ በየሀገራቸው በየማደሪያቸው ሁነው በኤዶምያስ መስፍንነት የተሾሙ ሰዎች እኒህ ናቸው ፤
 ፵፬፤ ወለሊሁ ኤሳው አቡሆሙ ውእቱ ለኤዶም ፤
 የኤዶምያስ ሰዎች አባታቸው ኤሳው ነው፤
 አንድም፤ ኤዶም ማለት ፈታዊ ማለት ነው ፤ ኤሳውም ማለት ፈታዊ ማለት ነው ፤ ያልተሰጣቸውን የሚሹ ሰዎች አባታቸው ያልተሰጠውን የሚሻ ኤሳው ነው ፤ አንድም ያልተሰጣቸውን ለሚሹ ሰዎች ያልተሰጠውን የሚሻ አባታቸው ኤሳው ነው ።

ምዕራፍ ፴፬

፩፤ ወነበረ ያዕቆብ ውስተ ምድር እንተ ውስቴታ ነበረ አቡሁ ውስተ ምድረ ከነዓን ፤
 በዚያ ወራት ያዕቆብ በከነዓን ውስጥ አባቱ ይስሐቅ ይኖርባት በነበረች አገር ኖረ ፤
 አንድም ወነበረ ያዕቆብ ውስተ ምድር እንተ ውስቴታ ነበረ አቡሁ ይላል ፤
 ያዕቆብ በዚያ ወራት ፤ አባቱ ይስሐቅ ይኖርባት በነበረች አገር ኖረ ፤
 እንተ ውስቴታ ነበረ አቡሁ ያለውን ገና ወደ ፊት ያመጣል ፤
 ውስተ ምድረ

ከነዓን ፤ ይህችውም አባቱ ይስሐቅ ይኖርባት ነበር ያልኋት አገር በከነዓን ውስጥ ያለች መንደር ናት ፤
 ፪፤ ወከመዝ ውእቱ ፍጥረቱ ለያዕቆብ ፤
 የያዕቆብ ግብሩ ይህ ነው ፤ አንድም የያዕቆብ የትውልዱ ቀጥር ይህ ነው ፤
 ወከኖ ለዮሴፍ ፤
 ተወጂተ ዓመተ ወይርዒ ምስለ አጋዊሁ አባግዓ አቡሁ ወወሬዛ ውእቱ ምስለ ደቂቀ ባላ ወምስለ ደቂቀ ዘለፋ አንስትያ አቡሁ ፤
 ያን ጊዜ ለዮሴፍ አሥራ ሰባት ዘመን ሆኖት ነበር ፤
 ከወንድሞቹ ጋራ እንደ ወንድሞቹም የአባቱን የያዕቆብን በጎች ይጠብቅ ነበር ፤
 እንደ አባቱ እንደ ያዕቆብ ሚስቶች እንደ ዘለፋ ልጆችና እንደ ባላ ልጆችም ሕፃን ነበር ፤
 አንድም ወከኖ ለዮሴፍ ፤
 ተወጂተ ዓመተ ወወሬዛ ውእቱ ወይርዒ ምስለ አጋዊሁ አባግዓ አቡሁ ይላል አብነት ፤
 በዚያ ወራት ለዮሴፍ አሥራ ሰባት ዘመን ሆኖት ነበር ፤
 እሱም ያሥራ ሰባት ዘመን ወጣት (ሕፃን) ነበር ፤
 ምንም ሕፃን ቢሆን ከአባቱ ከያዕቆብ ሚስቶች ከዘለፋ ልጆችና ከባላ ልጆች ጋር የአባቱን በጎች ይጠብቅ ነበር ፤

ወአምጽኡ ላዕለ ዮሴፍ ውዴተ እኒተ ነበ አቡሆሙ እስራኤል ፤
 በዚያ ወራት ወንድሞቹ በዮሴፍ ላይ ፤
 በአባታቸው በያዕቆብ ዘንድ ጽኑ ነገር ሥራ አመጡ በት አለ ፤
 ነገር ሠርተን እና ጣላው አለ ፤
 ፫፤ ወያዕቆብስ ያፈትሮ ለዮሴፍ እምኮሎሙ ደቂቁ እስመ በርስዓኑ ወለዶ ፤
 ያዕቆብ ግን ፤ በእርግናው ወልዶታልና ፤
 በእርግናው ስለ ወለደው ከልጆቹ ሁሉ አብልጦ ዮሴፍን ይወደው ነበር ፤
 አንድም ፤ ራሂልን ይወዳት ነበርና የራሂል ሺታ እያለ ዮሴፍን ይወደው ነበርና ፤
 ወገብረ ሎቱ ከዳነ ዘገብረ ዓስት ፤
 ከመውደዱም የተነሣ አራት ጎብር ግምጃ አሠርቶ አልብሶት ይኖር ነበር ፤
 ፬፤ ወሶበ ርእዩ አገዊሁ ከመ ኪያሁ ያፈትሮ አቡሆሙ እምኮሎሙ አገዊሁ ጸልዕም ወኢክህሉ ተናገሮቶ ሠናዩ ቃለ ፤
 አባታቸው ያዕቆብም ከሁላቸው ይልቅ እሱን ብቻ ለይቶ እንደ ወደደው ባዩ ጊዜ ፤
 ወንድሞቹ ዮሴፍን ጠሉት ፤
 በጎ ቃል ሊናገሩትም አልተቻላቸውም ፤

፭፡ ወሐለሙ ዮሴፍ ሕልሙ ወነገሮሙ ለአጎዊሁ ፤

በዚያ ወራት ዮሴፍ ሕልም አለመ ፤ ሕልሙንም ለወንድሞቹ ገልጦ ነገራቸው ፤

፮፡ ወይቤሎሙ ስምዕን ለዝንቱ ሕልም ዘሐለምኩ ፤

ለወንድሞቹም ይኸንን ያለም ኸትን ሕልም ስሙት አላቸው፤

፯፡ እራኢ ከላስድክሙ ዘዘዘአክሙ ማዕከለ ገዳም ወተንገሥኦ ክልስዕት ዘዚአዩ ወቆመ ወተመይሉ ከላስድክሙ ከሙ ወሰገዱ ለዘዚአዩ ክልስዕት ፤

በምድረ በዳው መካከል ዓሥራ ሁለት ነዶዎችና ሁለት ክምሮች አያለሁ፤ ከአሥራ ሁለቱ ነዶዎች፣ አንዱ ነዶ በእኔ በኩል ነው፤ ዓሥራ አንዱ ነዶዎችና ሁለቱ ክምሮች በእናንተ በኩል ናቸው፤ ያንጊዜ፣ በእኔ በኩል ያለው አንዱ ነዶ ተነጥቶ ሲቆም በናንተ በኩል ያሉት አስራ አንዱ ነዶዎችና ሁለቱ ክምሮች ተመልሰው መጥተው በእኔ በኩል ላለው ላንዱ ነዶ ሲሰግዱለት አየሁ አላቸው ፤ (ሐተታ) ያንጊዜ አባቱ ያዕቆብ ይህንን ስምቶ ሲተረጉምለት፣ ሁለቱ ክምሮች እኔና እናትህ ነን ፤ እናቱማ ሙታ የለም ? ቢሉ፣ ብትኖር የምትሰግድለት ስለ ሆነ፣ አንድም ሞግዚቲቱን

ቈጥሮ ነው ፤ አሥራ አንዱ ነዶዎች፣ አሥራ አንዱ ወንድሞችህ ናቸው ፤ በአንተ በኩል ላለው ለአንዱ ነዶ ሲሰግዱለት ማየትህ፣ እኔና እናትህ ወንድሞችህም በዚህ ዓለም፣ ለአንተ እንገዛልህ ይሆናል ብሎ ተረጎመለት፤ ልጄ እንግዲህ ወዲያ አለምኩ አለምኩ አትበል ብሎ ነግሮታል ፤

፰፡ ወይቤልም ነገሠት ትነግሥ ላዕ ሌነ ወሚመ እግዚአኑ ትከውነን ፤ ወአፈድፈዱ ዓዲ ጸለያቶ በእንተ ሕልሙ ወበእንተ ነገሩ ፤

እንዲህ ብሎ በነግራቸው ከእኛ በላይ ንጉሥ ሁነኸ ትነግሥብን ይሆን? ይህም ባይሆን ከንጉሥ በታች መስፍን ሁነህ ትገዛን ይሆን ? ብለው ቀድሞ ሕልም ስለማየቱ ፣ ጎሳም ደፍሮ ስለ መናገሩ ዳግመኛ አጽንተው ጠለት ፤

፱፡ ወደገመ ዓዲ ወርእዩ ሕልሙ ወነገሮ ለአቡሁ ወይቤሎ ናሁ ሐለ ምኩ ካልዓ ሕልሙ፣ ወከሙዝ ሕልሙ፣ ፀሐይ ወወርኅ ወ፲ቱ ወ፩ዱ ከዋክብት ይሰግዱ ሊተ ፤

ዳግመኛ ዮሴፍ ሕልም አየ (አለመ)፣ አንድም ዳግመ ዓዲ ይላል፣ ዳግመኛ ሁለተኛ ዮሴፍ ሕልም አየ ፣ ሕልሙንም ለአባቱ ለያዕቆብ ነገረው፣ እንዲህ ብሎ ፣ ሁለተኛ ሕልም አየሁ ፤

አንድም ካልዓ ሌላ ሕልም አየሁ ፤ አንድም ይቤሎ ካልዓ ናሁ ሐለምኩ ሕልሙ ይላል ፤ በሌላ ጊዜ እነሆ ሕልም አለምኩ፣ ሕልሙም እንዲህ ነው፣ በፀሐይና በጨረቃ መካከል አሥራ ሁለት ከዋክብት አያለሁ፣ ከአሥራ ሁለቱ ከዋክብት አሥራ አንዱ ኮከቦች በአንተና በእናቱ በወንድሞቹ አጠገብ ናቸው፣ አንዱ ኮከብ በእኔ በኩል ነው፣ ያን ጊዜ አሥራ አንዱ ኮከቦች ፀሐይና ጨረቃ አንድ ሁነው ተመልሰው መጥተው በእኔ በኩል ላለው ለአንዱ ኮከብ ሲሰግዱ አየሁ አለው ፤

፲፡ ወገሥ አቡሁ ወይቤሎ ምንትኑ ወእቱ ዝንቱ ሕልምክ ዘሐለምክ ሶበሰ አሐገብን ንመጸእ እነ ወእምክ ወአነዊክ ወንሰግድ ለከ ዲበ ምድር፣

ይህንንም ስምቶ አባቱ ይህ ያለ ምኸው ሕልምህ ምንድን ነው? አንድም አንተ ያለምኸው ሕል ምኸ ይህ ምንድን ነው? ልጄ ምንው አለምኩ አለምኩ አትበል ብዬህ አልነበረምን ? ብሎ ተቈጣው፣ አንድም ወገሥ? ለጊዜው ይህን ስምቶ ተቈጣው፣ ወይቤሎ ምን ትኑ ዝንቱ ሕልምክ ይላል ፣ ይህ ሕልምህ ደጋገመኝ ምን ይሆን ? ብሎ አደነቀ ፣ ይወደዋልና ይተረጉምለታል ፀሐይና ጨረቃ እኔና እናትህ ነን ፤

ምንዋ እናቱማ ሙታ የለም ? ቢሉ፣ ሐተታ እንዳለፈው ነው፣ አሥራ አንዱ ከዋክብት፣ አሥራ አንዱ ወንድሞችህ ናቸው ፣ ፀሐይና ጨረቃ አሥራ አንዱ ከዋክብት አንድ ሁነው በአንተ በኩል ላለው ለአንዱ ኮከብ ሲሰግዱለት ማየትህ እኔስ እንዳሰብኩት ፣ እኔና እናትህ አሥራ አንዱ ወንድሞችህ አንድ ሁነን በዚህ ዓለም ለአንተ እንገዛልህ ይሆናል ብሎ ተረጎመለት ፤

፲፩፡ ወቀንዑ ላዕሌሁ አጎዊሁ፣ ወአ ቡሁ ፀቀቦ ለዝንቱ ነገር በልቡ ፣

አሥራ አንዱ ወንድሞቹም ይኸን ስምተው ቀድሞ ሕልም በማየቱ ፣ ጎሳም ደፍሮ በመናገሩ በዮሴፍ ቀነብት ፣ አባቱ ያዕቆብ ግን ይህንን ነገር በልቡ ናው እኑሮ አስተዋለው ፣ ተመለከተው ፤

፲፪፡ ወሐሩ አጎዊሁ ይርእዩ አባግጦ አቡሆሙ ውስተ ሴኪም ፣

ከዚያ በኋላ ወንድሞቹ የአባታቸውን የያዕቆብን በጎች ይዘው ወደ ሴኪም ጎደና ሔዱ ፤

፲፫፡ ወይቤሎ እስራኤል ለዮሴፍ አኮኑ አጎዊክ ውስተ ሴኪም ነገ አል አከ ነቤሆሙ፣ ወይቤሎ አሆ ነዩ፣

በዚያ ወራት እስራኤል የተባለ ያዕቆብ፣ ዮሴፍን፣ ወንድሞችህ

በሴኬም በጎች አንድነው ያሉ አይደለምን፤ አንድም ወንድሞችህ በጎች አንድነው በሴኬም አሉና ወደ እነሱ ና ልላክህ ፤ አንድም ና ወደ እነሱ ልላክህ አለው ፣ የሴፍም እነሆ አለሁ ላከኝ ፤ አንድም ላከኝ እነሆ አለሁ አለው ፤

፲፬፡ ወይቤሎ ሑር ርኢ እመ ዳጎንኑ አጋዊከ ወአባግዲሆሙኒ ወዚንወኒ ወፈንም እምቁላተ ኬብሮን ወበጽሐ ውስተ ሴኬም ፣

ወንድሞችህ በጎቻቸውም ደጎና እንደሆኑ ሒደህ አይተህ ንገረኝ ፤ አንድም ወንድሞችህ ፣ ወአባግደዩኒ ፣ በጎቼም ደጎና እንደሆኑ አይተህ ንገረኝ ፣ ሒድ ብሎ የሰንቅ አቅማዳውን አስይህ ከኬብሮን ቁላ ላከው፤ የሴፍም ከኬብሮን ቁላ ተነሥቶ ሒድ ወንድሞቹ ከአሉበት ሴኬም ደረሰ ፤

፲፭፡ ወረከቦ አሐዱ ብእሲ እንዘ የዓይል ወይላኩ ውስተ ገዳም ወተስ እሎ ወይቤሎ መነ ተሐሥሥ ፣

የሴፍም ወደ ወንድሞቹ የሚሔድበት ጎዳና ጠፍቶት ሲጠር ሲባክን በምድረ በዳው ሲቅበዘ በዝ አንድ ሰው አገኘው ፤ አንድም ወረከቦ አሐድ ብእሴ እንዘ የዐይል ይላል ፣ የሴፍ ጉዳና ጠፍቶት ሲጠር ሲባክን በምድረ በዳው ሲቅበዘበዝ አንድ ሰው

አገኘ፣ አሐዱ ብእሲ ያለው ያልታወቀ ሰው ነው ፤ አንድም መልአክ በአምሳለ ብእሲ ታይቶታል ፣ ተነጋግሮታል (ወተሰ እሎ የሴፍ) የራሱን ጎዳና ለመጠየቅ ወንድሞቹንም ለመጠየቅ ፣ ወንድሜ ፣ ማንን ትፈልጋለህ? ብሎ ጠየቀው፤ አንድም፣ ያ ሰው ፤ አንድም መልአኩ የሴፍን ወንድሜ ማንን ትፈልጋለህ ? ብሎ ጠየቀው ፤

፲፮፡ ወይቤሎ የሴፍ አይደወኒ አይቱ ይርእዩ አጋውዮ ፣

የሴፍም፣ ያን ጊዜ ወንድሞቹ በጎች አሰማርተው የሚጠብቁበት ቦታ የት ነው ? ወንድሜ እስኪ ንገረኝ? አለው፤ አንድም የሴፍ ወንድሜ እስኪ ንገረኝ? ወአይቱ ፣ ወንድሞቹ በጎች አንድነው የሚጠብቁበት ቦታ ወየት ነው ? አለው ፤

፲፯፡ ወይቤሎ ውእቱ ብእሲ ግዕዙ እምዘየሰ ወሰማዕክዎሙ ፣ ይብሉ ነሐውር ዶታዮን ፣ ወሐረ የሴፍ ወተለዎሙ ለአጋዊቡ ወረከቦሙ በዶታዮን ፣

ያ ያልታወቀ ሰው ፤ አንድም መልአኩ የሴፍን፣ ወንድሞችህ ህስ የሉም ፣ ከዚህ ተገዘው ሒደዎል እኔም «እንዘ ይብሉ» ሲል ነው፣ ወደ ዶታዮን እንሔዳለን ሲሉ ሰማኋቸው አለው ፤ ከዚያ በኋላ፣ የሴፍ ወንድሞቹ

በጎች አሰማርተው ወዳሉበት ቦታ ተከትሎ ሔዶ በዶታይን አገኛቸው፣ አብነት፣ ዶታዮን፣ ዶታዎን፣ ዶታይን ይላል፣ አንድ ወገን ነው፣ ገደፈ አያሰኝም እንደዚሁ ያስተረጉማል ፤

፲፰፡ ወተደሙ ርእዮቶ እምርጉቅ ዘእንበል ይቅረብ ጎቤሆሙ ወመከፋ ለቀቲሎቱ ፣

ወንድሞቹም ገና ወደ እነሱ ሳይቀርብ ከሩቅ ሁነው ወንድማቸው የሴፍን ወደነሱ ሲመጣ አይቱ፣ አንድም ወንድማቸው የሴፍ፣ ገና ወደነሱ ሳይቀርብ ከሩቅ ሁኖ ወንድሞቹ አስቀድመው አይቱ፣ መከፋ ለቀቲሎቱ ያለውን ገና ወደፊት ያመጣል፤

፲፱፡ ወተበሃሉ አሐዱ ምስል ካልዎ ዝንቱ ሐላሚ ፣

ተበሃሉ ካለ ፩ዱ ወካልዑ፣ አሐዱ ምስል ካልዑም ካለ ተበሃለ ባለበቀና ነበር ፣ ልማደ መጽሐፍ ነው፣ አንዱ ካንዱ ጋራ ሁነው ያ ወንድማችን መጣ ተባባሉ ፤ አንድም ያ አለምኹ አለምኹ የሚል ወንድማችን ይህ ነው ፤

፳፡ ንዑ ንቅትሎ ወንግድፎ ውስተ አሐዱ ግብ ወንበል አርዌ እኩይ በልዎ ወንርእይ ምንት እማንቱ ሕለሚሁ ፤

አሁንም ኑ እንግደለው፣ አንድም እንግደለው ኑ ገድለንም ባንዱ

ቀበሮ ጉድጓድ እንጣለው ፣ አንድም ከቀበሮ ጉድጓድ ባንዱ እንጣለው ገድለን ከቀበሮ ጉድጓድም ባንዱ ጥለን ቀበሮ በላው እንበል ፣ ያ አለምሁ አለምሁ የሚለው ሕልሙ የሚያደርግ ለት ምን እንደ ሆነ እስኪ እንይ ፣ አንድም እስኪ እንይ ያ አለምሁ አለምሁ የሚለው ሕልሙ የሚያደርግለት ምንድነው ? ተባባሉ ፤

፳፩፡ ወሶበ ርእዮ ርቤል አድጎኖ እምእደሆሙ ወይቤሎሙ ኢትቅትሎ ነፍሶ፣ ወኢትክዓዉ ደሞ፣ ደይዎ ጎበ ዝንቱ አዘቅት ዘውስተ ገዳም ወባሕቱ እዴክሙ ኢታውርዱ ላዕሌሁ ፣

ሮቤልም ፣ እንዲህ ሲባባሉ በሰማ ጊዜ ፣ ርእዮን ሰማ ሲል ነው ፤ አንድም ሮቤል ገና ሲመጣ የሴፍን በሩቁ ባየው ጊዜ ፣ አንድም የሴፍ ሲመጣ ሮቤል በሩቁ ሁኖ ባየው ጊዜ፣ ከእጃቸው (ከቃላቸው) ተከራክሮ አዳነው፣ ወንድሞቹ ከወንድማችን ደም ምን አለን ? ተዉ አትግደሉት፣ ደሙንም በግፍዕ አታፍሰሱት፣ በምድረ በዳ ካለው ከቀበሮ ጉድጓድ ባንዱ ጥላችሁት ከዚያው ተጣጥሮ ይሙት፣ እናንተ ግን አትግደሉት፣ አንድም ደይዎ ፣ በምድረ በዳ ካለው ከቀበሮ ጉድጓድ ባንዱ

ጥላችሁት በዚያው ተጣጥሮ ይሙት እንጂ፤ እናንተስ አትግደሉት አላቸው፤

ጳጳ፤ ወከመዝ ይቤ ሮቤል ከመ ያድገኛ እምእይሆሙ ወያግብዖ ኅበ አቡሁ፤

ሮቤልም እንዲህ ማለቱ ለጊ ዜው ታላቅ ወንድም እንደ አባት ያለ ነውና፤ ሳይመክር፤ ሳያስ ተምር ቀረ ይለኛል ብሎ ነው፤ አንድም ሮቤል ከአባቱ ከያ ዕቆብ ዕቅብት ከባላ ደርሶ ነበ ርና ተከራክሬ (ከቃላቸው) ከእ ጃቸው አድኝ ስርቄ ወስጄ ከአ ባቴ ከያዕቆብ ጋር መታረቂያ ይሆንኛል ብሎ ነው፤

ጳጳ፤ ወእምዝ ሶባ በጽሐ ዮሴፍ ኅቤሆሙ ሰለብም ክዳኖ ዘአስቅ ዘይ ሉብስ፤

ከዚያ በኋላ (ከዚያ ቀጥሎ) ወን ድማቸው ዮሴፍ፤ (ናፍቀውኛል) የናፈቁት መስሎት ገሰግሶ ወን ድሞቹ ወዳሉበት በደረሰ ጊዜ፤ ሰለብም ብለህ እስር፤ አንድም እነሱ ተሯራጠው ወደሱ ሒደው ይዘው የለበሰውን አራት ኅብር ግምጃ ገፍፈው፤ ከበው ይዘው ደበደቡት፤

ጳጳ፤ ወነሥእም ወወረውም ውስተ አዘቅት፤ ወአዘቅታኒ ሐዳስ ወአል ባቲ ማይ፤

ልብሱንም ገፍፈው ራቁቱን አድ ርገው አንሥተው ወደ ቀበሮ

ጉድጓድ ወርውረው ጣሉት፤ ጉድጓዲቱም አዲስ ነበረች፤ ውሀም የላትም ነበር፤ አንድም ጉድጓዲቱ አዲስ ናት ስንኳንስ ውሀ ርጥብት የላትም ነበር፤ በሀ ገራቸው ዋዕዩ ጽኑዕ ነውና ራቁ ቱን ሁኖ ሲወድቅ ርጥብቱ ያቀ ዘቅዘው ነበርና እንዲህ አለ፤ ጳጳ፤ ወነበሩ ይበልዑ እክለ፤

ያንጊዜ እሱን ራቁቱን አድር ገው፤ በቀበሮ ጉድጓድ ጥለው፤ የጉድጓዱን አፍ በደንጊያ ገጥ መው፤ እነሱ በዚያ ላይ ሁነው፤ የመጣላቸውን ይበሉ ይጠጡ ጀመር፤ ያንድ ቤት ሰዎች ናቸውና፤ ይኸውም ምሳሌ ነው፤ ዮሴፍ የወልደ እግዚአብሔር፤ ወንድሞቹ የአይሁድ፤ ምግባ ቸውን ይዞላቸው ቢሔድ ከበው እንደ ደበደቡት፤ ጌታም፤ አንስ እብለክሙ አንስ እብለክሙ እያለ ምግብ ነፍሳቸውን ቢያስ ተምራቸው፤ አይሁድ ጠል ተው ተመቅኝተው የመግደላ ቸው (የመስቀላቸው) ምሳሌ ነው፤ ከዚህ በኋላ ሮቤል ለጉዳዩ ሔዶ ሳለ፤ አንድም ኩብት የሚ መልሱት በተራ ነውና (ነበርና) ከብት ሊመልስ ሔዶ ሳለ፤

ወሶባ አልዕሉ አዕይንቲሆሙ ወርእዩ ናሁ ነጋድያን ይመጽኑ እምገለጻድ፤ ወይስማኤላውያን እሙንቱ፤ ወዕዕናን አግማሊሆሙ አፈዋተ ወርእኒ ወማዮ

ልብን፤ ወየሐውሩ ያውርዱ ብሔሪ ግብዕ፤

ዓይናቸውን አቅንተው ቢያዩ፤ ነጋድያን ሽቱ በግመል ጭነው ወደ ግብዕ ሊወርዱ ከገለጻድ ሲመጡ አዩ፤

ጳጳ፤ ወይቤሉሙ ይሁዳ ለአኃዊሁ ምንት ይበቀሩኝ ለእመ ቀተልናሁ ለእኑነ ውነባዕነ ደዋ፤

ያንጊዜ፤ የይሁዳ ፊታውራሪ ይሁዳ፤ ወንድማችንን ገድለን ደሙን ብንሠውረው ለኛ ምን ይረባናል? ምን ይጠቅመናል?

ጳጳ፤ ንዑ ንግጦ ኅበ እሉ ይስማኤላ ውያን ወእይኑስ ኢናውርድ ላዕሊሁ እስመ እኑነ ውእቱ ወሥጋነ ወስም ዕዎ አኃዊሁ ዘይቤሉሙ፤

ለእስማኤላውያን ነጋድያን ኑ እንሸጠው፤ ምንም ቢሆን ወን ድማችን ዮሴፍ የሥጋችን ቀራጭ፤ የአጥንታችን ፍላጭ፤ ወንድማችን ነውና፤ እኛ ግን፤ አንግደለው አላቸው፤ ይሁዳ ወንድማቸው የነገራቸውን ነገር ወንድሞቹ ስምተው፤

ጳጳ፤ ወእንዘ የኃልፉ እሙንቱ ይስማ ኤላውያን፤ ሰሐብም አኃዊሁ ወእው ዕእዎ እምአዘቅት ወሚጥም ለዮሴፍ ለይስማኤላውያን በጅ ዲናር፤ ወወ ሰድም ለዮሴፍ ብሔሪ ግብዕ፤

ከይስማኤል የመጡ ነጋዶች ሽቱ ጭነው ሲሔዱ አይተው ዮሴፍን ከጣሉበት ከቀበሮ ጉድ

ጓድ ስበው ጎትተው አውጥተው ለይስማኤላውያን ነጋድያን ዮሴ ፍን፤ በኻያ ወቄት (ብር) ሸጡት፤ እስማኤላውያን ሽቱ ጭነው ወደ ግብዕ ሲሔዱ፤ እናንተ ሰዎች ባሪያ አትገዙም? አሏቸው፤ ካገኘንም ምነው እን ገዛ? አሏቸው፤ እንኪያስ ደገና ባሪያ አለላችሁ ግዙ አሏቸው፤ እስኪ አሳዩን አሏቸው፤ አው ጥተው ቢአሳዩዎቸው፤ መልክ መልካም ነውሳ አሏቸው፤ ስምዖን እድግ (ታዳጊ) ባሪያ ቢሆን ነው ይልቅስ እንዳያመል ጣችሁ ብሎ በሰይፍ ጥፊ መትቶ ሸጠታል፤ ይኸውም ሊታወቅ፤ ወትሮ ባሪያ ሲሸጥ፤ በሚማ ጥፊ መትቶ ነውና (ይመታል) ከዚህ በኻያ ወቄት አለ፤ ከዚያ በሠ ላሳ ወቄት ይላል፤ አይጣላም? ቢሉ፤ አይጣላም፤ ኻያው በከ ተማ አዋቂ (ሚዛን) ህ ይሆ ናል፤ አንድም በከተማ ሚዛን ኻያው ወቄት በሌላው አዋቂ (ሚዛን) ህ ይሆናል፤ አንድም ለህ ወቄት ሸጠውታል፤ ዐሥ ፍን ለቀረጥ፤ ለስንቅ ይሁና ችሁ ብለው ቀንሰውላቸዋል፤ አንድም ነጋዴ ከረከሰበት ገዝቶ ከተወደደበት አገር ማትረፍ ልማድ ነውና፤ በኻያ ወቄት ገዝተው ወስደው፤ ለህ ብር ሸጠውታል፤ እስማኤላውያንም፤

ዮሴፍን በካዳ ብር ገዝተው ወደ ግብፅ አገር ወሰዱት ፤

፳፱፣ ወገብአ ሮቤል ኅበ አዘቅት ወሶበ ኢረከቦ ለዮሴፍ ሰጠጠ አልባሲሁ ፤

ሮቤል ለጉዳዩ ከሔደበት ተመልሶ፤ አንድም ከብት ሊመልስ (ለመመለስ) ከሔደበት ተመልሶ ፤ ዮሴፍ ወደ ወደቀበት ወደ ጉድጓዱ ሔደ ፤ ሔደም ዮሴፍን ከጉድጓዱ ባጣው ጊዜ ልብሱን አሰለበ (ቀደደ) ፤

፴፣ ወሐረ ሮቤል ኅበ አጋዊሁ ወይቤ ሎሙ፣ ኢሀሎ ወልድ ውስተ አዘቅት፣ ወአይቴ አሐውር እንከ አነ ፤

ሮቤልም ልብሱን (አስልቦ) ቀደ ከዚህ በኋላ ወንድሞቹ ወዳለበት ቦታ ሔደ ያ ብላቴና ከጣልንበት ጉድጓድ የለም እኔ እንግዲህ ወዲያ ወዴት ልሔድ? አንድም እንግዲህ እኔ ወዴት እሔዳለሁ? አላቸው ፤

፴፩፣ ወነሥኡ ክዳኖ ዘአሥቅ ወሐረዱ ላዕሌሁ መሐስዓ ጠላ ወመልዕዎ ደመ ለክዳኑ ፤

ከዚያ በኋላ፣ አራት ኅብር ያለውን ልብሱን ወሰዱ፣ አንድ የፍ የል ጠቦት አርደው ልብሱን ደምቀቡት ፤

፴፪፣ ወወሰዱ ኅበ አቡሆሙ ወይቤ ልዎ ዘንተ ልብሱ ረከቡን ወርኢ ለእመ

ውእቱ ክዳኑ ለወልድከ ወለእመሂ ኢኮነ ፤

ደም የተቀባ ልብሱንም፣ ወደ አባታቸው ወደ ያዕቆብ ወስደው፣ ያን ብላቴና ወደኛ ሰደኸው ኑሯልን? ይኸንን ልብሱን ከቀበሮ ጉድጓድ አገኘነው፣ ከእኛ አንተ በምር ታውቀዋለህና ይኸንን ልብሱ የልጅህ ልብሱም እንደሆነ፣ አይደለምም እንደሆነ፣ ከእኛ በምር አንተ ታውቀዋለህና ብለን ወደ አንተ ሰድደን ልሃል አለ-ት ፤

፴፫፣ ወእመሂ ወይቤ ክዳኑ ለወልድዮ ወእቱ ፣ ወአርዌ እኩይ በልዎ መመወ ለዮሴፍ ፤

ያንጊዜ ያዕቆብ አገላብጦ አይቶ የልጁ የዮሴፍ ልብሱ እንደ ሆነ አወቀ፣ እውነት ነው የልጁ ልብሱ ነው አለ፣ አንድም አእሚሮ ይቤ ይላል ፣ የልጁ ልብሱ እንደሆነ አውቆ፣ እውነት ነው ይህ የልጁ ልብሱ ነው ፣ ዮሴፍ ልጄንም ቀበሮ በልቶት ነው አለ ፤

፴፬፣ ወመጠጠ አልባሲሁ ያዕቆብ ወለብሱ ወቀ ወቀነተ ውስተ ሐቋሁ ወለሀዎ ለወልዱ ብዙኃ መዋዕለ ፤

ያዕቆብም ፣ ልብሱን (አስልቦ) ቀድዶ ማቅ ምንጣፍ ለበሰ፣ ማቅ ምንጣፍንም በወገቡ ታጠቀ ፣ ከዚያ በኋላ ማቅ ምንጣፍ ታጥቆ ለልጁ፣ ብዙ ዘመን አለቀሰለት፣

፴፭፣ ወተጋብዑ ደቂቁ ወአዋልዲሁ ወመጽኡ ወአስተብተሱዕም ለአቡሆሙ ከመ ያንግፍም ላህ፣ ወአቡሆሙ ነገፈ ላህ ወይቤሎሙ ፣ ዳዕሙ እወርድ ውስተ መቃብር ኅበ ወልድዮ እንዘ እላህም ወበከዮ አቡሁ ፤

ከዚያ በኋላ፣ ወንዶቹና ሴቶቹ ልጆቹ ተሰብስበው መጥተው፣ ኅዘኑን፣ ልቅሶውን ተው ይበቃሃል ብለው አባታቸው ያዕቆብን ማለዱት ፣ አባታቸው ግን ፣ ለልጄ ሳለቅስ ሳዝን (እያለቀስኩ እያዘንኸ) ወደ መቃብር እወርዳለሁ እንጂ አይሆንም ልቅሶ ዬን ኃዘኔን አልተውም አላቸው፣ ያዕቆብም ለልጁ ለዮሴፍ ሲያለቅስ (እያለቀሰ) ዓይኑ ጠፋ ፣ (ጠፍቷል) ፤

፴፮፣ ወእልክቱሰ እስማኤላውያን ሄጥዎ ለዮሴፍ ብሔረ ግብፅ ለጸጥ ፋራ ሊቀ መበስላኒሁ ለፈርዖን ፤

እስማኤላውያን ግን፣ ዮሴፍን ወደ ግብፅ አገር ወስደው ለፈርዖን አዛዥ ቢትወደድ ፣ አንድም ራቅ ማሰሪያ ስሙ ጸጥፋራ ለሚባል ሰው በ፴ ብር ሸጡት፣ ይኸውም ምሳሌ ነው፣ ዮሴፍ የወልደ እግዚአብሔር፣ ወንድሞቹ የአይሁድ ፣ ይሁዳ የይሁዳ፣ እንሸጥን ያነቃ እሱ ነው፣ ይሁዳም ክርስቶስን የሸጠ እሱ ነውና ፣ ስምዖን የጸሐፍት ፈሪሳውያን ፣ በሰይፍ ጥፊ መትቶ

እንደ ሸጠው፣ ጸሐፍት ፈሪሳውያንም፣ ተነበይ ለነ ክርስቶስ መኑ ጸፍአከ ፣ ተነበይ ለነ ክርስቶስ መኑ ከሮዓክ ፣ ብለው (እያሉ) ደብደቡውታልና፣ ዮሴፍ ሕያው በግብፅ፣ ምውት በከነዓን ነው፣ ጌታም ሕያው በመለኮቱ ፣ ምውት በትስብእቱ ነውና፣ አንድም ምሳሌ ይለውጣሉ፣ ዮሴፍ የመለኮት፣ ልብሱ የትስብእት፣ ደም የመከራ ምሳሌ ነው ፣ ደሙ ልብሱን እንጂ ዮሴፍን እንዳላገኘው፣ መከራውም ትስብእትን ነው እንጂ መለኮትን አላገኘውምና ፣ እንዲህ ስላልነ ግን ፣ ዮሴፍ ከልብሱ እንደተለየ፣ መለኮትም ከትስብእት ተለየ ማለት አይደለም፣ ምሳሌ ዘየሐዕዕ ነው፣ ወሶበ ንሚስል ዘንተ ምሳሌ ዘየሐዕዕ አይምሰል ክሙ ዘንፈልጦ ለመለኮት እምት ስብእት፣ በከመ ተፈልጦ ዮሴፍ እምልብሱ ከማሁ ኢተፈልጦ መለኮቱ እምትስብእቱ እንዲል።

ምዕራፍ ፴፬፻፸፬ ጉባኤ

፩፣ ወእምዝ ወረደ ይሁዳ በእማንቱ መዋዕል እምዝ አጋዊሁ ወንደረ ኅበ አሐዱ አደላማዊ ዘስሙ ኤራስ ፤

ከዚህ በኋላ ፣ (ከዚህ ቀጥሎ) ይሁዳ ከወንድሞቹ ተለይቶ በዚያ

ወራት ወደ ከነዓን ወረደ ፣
ወርዶም (ሐዲዶም) ስሙ ኤራስ
ወደሚባል ከአድሎሙ ሰው ቤት
አደረ ፤

፪፡ ወርአዩ አሐተ ወለተ ፩ዱ ብእሲ
ከነናዊ፣ ወስማ ሲዋ፣ ወንሥአ ወአው
ሰባ ፤

ይሁዳም፣ የአንድ የከነዓን ሰው
አንዲት ልጅ አይቶ ስሟም ሴዋ
ይባላል ብለህ ቸልታ ተርጉም፤
አንድም ወ ያለው ዘ ነው፤ ስሟ
ሴዋ የሚባል የአንድ የከነዓን
ሰው አንዲት ሴት ልጅ አይቶ
ወስዶ አገባት ፤

፫፡ ወወንሰት ወወለደት ወልደ ወሰ
መዋቶ ስሞ ኤር ፤

እሷም ከይሁዳ ዐንሳ ወንድ ልጅ
ወለደች ፣ ስሙንም ኤር አለ
ችው ፣ ፀሐይ ማለት ነው ፤

፬፡ ወወንሰት ዓዲ ወወለደት ወልደ፣
ወሰመዋቶ ስሞ አውናን ፤

ዳግመኛም ዐንሳ ከይሁዳ ወንድ
ልጅ ወለደች፣ ስሙንም አው
ናን አለችው ፣ ወይን ማለት
ነው ፣ አውያን ማለት ነው ፣
መጽሐፍ ፣ ምሥጢር እንጂ
ዘይቤ አይጠነቀቅምና፤ አንድም
በአገራቸው አውያን ማለት፣
የአንድ ሰው ስም ነው፣ በሀገ
ራችን ፣ አንዱን ሰው ብዙነህ
እንድንለው ፤

፭፡ ወዓዲ ደገመት ወወለደት ወልደ
ወሰመዋቶ ስሞ ሴሎም ፤

አንዱን ለአንዱ ዓዲ ይለዋል፣
ዳግመኛ ዐንሳ ከይሁዳ ወንድ
ልጅ ወለደች፣ አንድም ወዓዲ
ዳግመ ወለደት ወልደ ይላል፣
ዳግመኛ ሁለተኛ ዐንሳ ከይሁዳ
ወንድ ልጅ ወለደች ፣ ለመጀ
መሪያው ሁለተኛውን፣ አንድም
ለሁለተኛው ሦስተኛውን ዓዲ
ዳግመ አለው፣ ስሙንም ሴሎም
አለችው ፍቅር ስትል ፤

ወአመ ወለደቶው ሀለውት ፣ በው
ስተ ብሔር ዘስሙ ኬሴቤ፣

እነዚህንም ሦስቱን ወንዶች
ልጆች በወለደቻቸው ጊዜ ፣
ስሙ ኬሴቤ በሚባል አገር
ትኖር ነበረች ፤

፮፡ ወንሥአ ይሁዳ ብእሲተ እንተ
ስማ ትዕማር ለኤር በኩሩ፣

ይሁዳም ለበኸር ልጅ ለኤር
ስሟ ትዕማር የሚባል ሚስት
አጭቶ አጋባው ፤

፯፡ ወኮነ ኤር በኩሩ ለይሁዳ እኩዩ
በቅድመ እግዚአብሔር ወቀተሎ
እግዚአብሔር፣

የይሁዳ የበኸር ልጅ ኤርም
እግዚአብሔር ባወቀው ፣ አን
ድም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ
ሰው ሆነ አለ፣ ክፉ ሥራ ሠራ፣
አባቴ ፈቃዱ ባይሆን ነው እንጂ፣
ፈቃዱ ማ ቢሆን ተስፋ ካላቸው

ከአብርሃም ፣ ከይስሐቅ ፣ ከያዕ
ቆብ፣ ከወገኖቹ ያጋባኝ ነበር
እንጂ፣ ተስፋ ከሌላቸው ከአሕ
ዛብ ያጋባኝ ነበር? ብሎ የማ
ይደርስባት ሆነ ፣ ፀፍሰ ለእ
ግዚአብሔር ትዕቢት ወእቱ
እንዲል፣ እግዚአብሔርም ትዕ
ቢቱን አይቶ ቀሠፈው ፤

፰፡ ወይቤሎ ይሁዳ ለአውናን ባዕ
ኅብ ብእሲተ እንከ ወተሐመም ወአ
ቅም ዘርአ ለእኩክ ፤

ይሁዳም ፣ አውናን የሚባል
ልጁን ወደ ወንድምህ ወደ ኤር
ሚስት ግባ፣ ሚስቱንም አግብ
ተህ ለወንድምህ ለኤር ልጅ
ወልደህ ተካለት አለው ፤

፱፡ ወሶበ አእመረ አውናን ከመ
ኢኮነ ሎቱ ዘርአ ሶበ ሶአ ኅብ ብእ
ሲተ እንኩ ይከዑ ዘርአ ዲበ ምድር
ከመ ኢየሁብ ዘርአ ለእኩቡ ፤

አውናንም የወንድሙ የኤርን
ሚስት አግብቶ ያ የወለደው
ልጅ የሱ ልጅ ነው እንደማይ
ባል አውቆ ለወንድሙ ልጅ
ወልዶ እንዳይተካለት ከእሷ
ሥራውን ሠርቶ ከዓዌ ዘርዕ
አፍአ እማገፀን ሆነ ፤

፲፡ ወኮነ እኩዩ ወእቱኒ ቅድመ
እግዚአብሔር እስመ ከመዝ ገብረ
ወቀተሎ ሎቱኒ ፤

አሁንም ፣ እንደ ተናገርሁት
ከዓዌ ዘርዕ አፍአ እማገፀን ሁኗ

ልና እሱ ባወቀው በእግዚአብ
ሔር ፊት የሠራው ሥራ ክፉ
ሆነ ፣ አንድም ወእቱኒ ቅድመ
እግዚአብሔር እስመ ከመዝ
ገብረ ኮነ እኩዩ፣ እሱ ባወቀው
በእግዚአብሔር ፊት አሁን እንደ
ተናገርኩት ከዓዌ ዘርዕ አፍአ
እማገፀን ሁኗልና ይህ የሠራው
ሥራ ክፉ ነገር ሆነ ፣ በዚህም
ሥራው እግዚአብሔር እሱን
ቀሠፈው፣ ቀተሎ ማንኛ ነው፣
አንድም አሁን እንደተናገርኩት
ከዓዌ ዘርዕ አፍአ እማገፀን ሁኗ
ልና እሱንም እንደ ወንድሙ
እንደ ኤር እግዚአብሔር ቀሠ
ፈው ፤

፲፩፡ ወይቤላ ይሁዳ ለትእማር መር
ዓቱ፣ ንበሪ መበለተኪ ውስተ ቤተ
አቡኪ እስከ ይልሕት ሴሎም ወል
ድዋ፣ እስመ ይቤ ዮጊ ይመውተኒ
ዝኒ ከመ አጋዊሁ ወሐረት ትእማር
ወነበረት ቤተ እቡሃ ፤

ይሁዳም ምራቱ ትእማርን ፣
አንድም መርዓቶሙ ይላል ፣
መርዓቶሙ፣ የአባትና የልጆች
ነው፣ የአባትና የልጆች ምራ
ታቸው ትእማርን፣ ይህም እንደ
ወንድሞቹ እንደ ኤርና እንደ
አውናን ይሞትብኝ ይሆን?
ብሎ ፣ አንድም እንደ ወንድ
ሞቹ እንደ ኤርና እንደ አው
ናን ይህም ይሞትብኛል ብሏል
ልና አድኅ ባለ እንዳላደገ፣ ደርሶ

ሳለ፣ እንዳልደረሰ አድርጎ ልጄ ሲሉም እስኪያድግ ድረስ ሐደሽ በአባትሽ ቤት ጋለሞታ ሁነሽ ተቀመጭ አላት፤ ይኸንም ባላት ጊዜ ትእማር ሐዳ በአባቷ ቤት ጋለሞታ ሁና ኖረች ፤

፲፪፣ ወሰብ ተፈጸመ መዋዕሊሃ ሞተት ሴዋ ብእሲተ ይሁዳ፣ ወንጊፎ ላሃ፣ ይሁዳ ዐርገ ኅበ ይቀርዕ አባግዲሁ ውእቱ ወኤራስ ኖላዊሁ አዶላማዊ ውስተ ቴምናታ ፤

ከእግዚአብሔር ዘንድ በተፈጥሮ የተሰጣት ዘመኗም በተፈጸመ ጊዜ የይሁዳ ሚስት ሴዋ በዚያ ወራት ሞተች፤ ይሁዳም መዋ ዕለ ላሁን ጨርሶ፤ አንድም መዋ ዕለ ላሁን ከጨረሰ በኋላ፣ የኤ ዶላማው ሰው በግ መልክኛው ኤራስና እሱ በጎቹን ወደሚያ ሸልትበት ወደ ቴምናታ ዐርገ ያሰቡት ነው፤ ወጡ ፤ አንድም መዋዕለ ላሁን ጨርሶ (መዋዕለ ላሁን ከጨረሰ በኋላ) ከኤዶላ ማው ሰው ከበግ መልክኛው ከኤራስ ጋራ ሁኖ ፣ ዐርገ ኅበ ይቀርዕ አባግዲሁ ውስተ ቴም ናታ ይላል ፤ በጎቹን ወደሚያ ሸልትበት ወደ ቴምና ወጣ ፤ አንድም ወንጊፎ ላሃ ፣ ይሁዳ ኅበ ይቀርዕ አባግዲሁ ውስተ ቴምናታ ዐርገ ውእቱ ወኤራስ ኖላዊሁ አዶላማዊ ይላል ፣ ይሁዳ መዋዕለ ላሁን ከጨረሰ

በኋላ በጎቹን ወደሚያሸልትበት ወደ ቴምናታ ከኤዶላማው ሰው ከበግ መልክኛው ከኤራስ ጋራ ወደ ቴምና ወጣ ፤

፲፫፣ ወእይድዕዋ ለትዕማር መርዓቱ ወይቤልዋ ናሁ ሐሙኪ የዐርግ ውስተ ቴምና (ቴምናታ) ይቅርዕ አባግዲሁ፣

ሰዎች አይተው ሰምተው ለም ራቱ ለትእማር ነገሯት፣ ምራቱ አላት፣ ቀድሞ የልጆቹ ሚስት ናትና ፤ አንድም ፣ እንዳለም ይሆናል፣ ምንም ቀድሞ የልጆቹ ሚስት ብትሆን ኋላ እሱ ደር ሰባታልና ፤ አንድም ፣ መርዓ ቶሙ ይላል፣ አባትና ልጆች ደርሰውባታልና፤ አንድም መር ዓቶሙ የሁሉም ምራት ናትና እነሆ አማትሽ ይሁዳ በጎቹን ሊያሸልት ወደ ቴምናታ ወጣ ብለው ነገሯት ፤

፲፬፣ ወኃደገት አልባሲሃ ዘበመበለታ ወለብሰት ሞላሕታ ወተከድነት ወነ በረት ውስተ አንቱጽ ዘፍኖተ ቴምና እስመ ርእየት ከመ ልሕቶ ሲሉም ወውእቱስ ኢፊቀደ የሀዕ ኪያሃ ትኩኖ ብእሲተ ፤

አላደገም ያላት ልጅ ሴሉም እንደ አደገ፣ አልደረሰም ያላት ልጅ ሴሉም እንደ ደረሰ አይታ ለችና ውእቱሂ ሲል ነው ፣ እሱም እሷን ሚስት እንድትሆ ነው ለሴሉም ሊሰጠው እንዳል ወደደ አውቃለችና ፤ አንድም

ኪያሁ ይኩና ብእሲሃ ይላል ፣ እሱን ለእሷ ባል ሊሆናት፣ የሀዕ ሊሰጣት እንዳልወደደ አውቃ ለችና፣ የድህነት ልብሷን አው ልቃ (ትታ)፣ ልብሰ ዘማ ለብላ፣ ሰርሜዶዋን ተጎናጽፋ ተኩላ ተቀብታ አጊጣ ፣ እሱ እንዳታ ለለኝ ላታልለው ፣ እሱ እንዳ ሞኘኝ ላሞኘው ብላ ሐዳ በቴ ምናታ አጠገብ ባለ ፣ በተመ ሳቀለ ኅዳና ድንኳን አስተክላ ተቀመጠች ፤

፲፭፣ ወሰብ ርእያ ይሁዳ አምሳላ ዘማ እስመ ተገልበበት ገጸ ወኢያእመራ፣

ይሁዳም አጊጣ ተሸልማ ሰርሜ ዶዋን ተጎናጽፋ ባያት ጊዜ (በሰርሜዶዋ ተጎናጽፋለችና) እሱም ምራቱ ትእማር እንደ ሆነች አላወቃትምና አሁን እንደ ተናገርኩት አጊጣ ተሸልማ ባያት ጊዜ ዘማን አስመሰላት አለ፣ ዘማ ናት አለ ፤

፲፮፣ ወተግጎሙ ኅቢሃ እምውስተ ፍኖት ወይቤላ አብእኒ ኅቢኪ፣ ወት ሴሎ ምንተ ትሁቤኒ እመ ሶእከ ኅቢየ፣

ያን ጊዜ ይሁዳ ከጉዳና ወጥቶ እሷ ወዳለችበት ሔዶ በጄ በዬኝ ወደ አንቺ ልግባ አላት፣ እሷም በጄ ብዬህ ወደኔ ብት ገባ የዘማነቴን ዋጋ ምን ትሰ ጠኛለህ ? አለችው ፤

፲፯፣ ወይቤላ እራኑ ለኪ መሐሰዐ ጠሊ እምአባግዕየ ፣

እሱም ነገ ይኸን ጊዜ ከበጎቹ ለይቺ አንድ የበግ (የፍየል) ጠቦት እልክልኻለሁ አላት ፤

ወትቤሎ ሀቤኒ አጎዘ እስከ ትራኑ ሊተ ፤

እሷም እንኪያስ ነገ አንድ የበግ (የፍየል) ጠቦት እስክትል ክልኝ ድረስ ዛሬ መያዣ ስጠኝ አለችው ፤ አንድም ነገ አንድ የበግ (የፍየል) ጠቦት እስክትል ክልኝ ድረስ ዛሬ እንኪያስ መያዣ ስጠኝ አለችው ፤

፲፰፣ ወይቤላ ምንተ እሁቤኒ አጎዘ፣ የመያዣ ወገን ስልቱ ብዙ ነውና ፣ ከመያዣ ወገን ምን መያዣ ልስጥሽ ? አላት ፤

ወትቤሎ ሕልቀተክ ወቆብዓክ ወበት ረከ ዘውስተ እደኪ ወመሀባ ወቦአ ኅቢሃ ወወንሰት ፣

ቀለበትህን፣ ኩራትህን፣ በእጅህ የተያዘ በትርህን፣ ስጠኝ አለ ችው ይኸንንስ እንቺ ብለው መያዣ ሰጥቶ ወደ እሷ ገብቶ ደረሰባት ፀነሰች ፤

፲፱፣ ወተንሥእት ወሐረት ወአንበ ረት ወእተ አልባሲሃ ወለብሰት አል ባሰ መበለታ ፣

እሷም ከዚያ በኋላ፣ ከዚያ ቦታ ተነሥታ ሐዳ፣ በዘማነት የለበ ሰችው ልብሷን አውልቃ አነራ፣

አንድም የዘማነት ልብሷን አው ልቃ አኑራ የድህነት ልብሷን ለበሰች ፤

፳፮፡ ወራኒው ላቲ ይሁዳ ውጊተ መሐ ሰዐ ጠሊ ምስለ ፍላጊው አደላማዊ ከመ ይንግሉ አጎዞ እምነብ ይለቲ በእሴት ወኢረከባ ፤

የበግ (የፍየል) ጠቦቱን ሰጥቶ ከትዕማር መያዣውን ተቀብሎ ሊመለስ ለኢደላማው ሰው ለበግ መልክኛው፤ ይሁዳ የበግ (የፍ የል) ጠቦቱን ለትእማር ሰደደ ላት ፤ የበግ መልክኛው የኤዶ ላማው ሰውም፤ በዘማነት ቦታዋ አላገኛትም፤ ይህስ አይደለም ብሎ በምትፍርበት አገር ፈልጎ አላገኛትም ፤

፳፯፡ ወተስላስ ሰብአ ውጊቱ ብሔር፤ ወይቤ አይቲ ይለቲ ዘማ እንተ ነበ ረት ውስተ ፍጥት፤ ወይቤልም ኢሀ ለውት ዘየሰ ዘማ ፤

የኢደላማው ሰው የበግ መል ከኛው ኤራስም ሒዶ ትላንት በተመሳቀለ ጉዳና ድንኳን ተክላ የነበረች ዘማ የት ናት ? ብሎ ያገርቸን ሰዎች ጠየቀ፤ እነሱም በዚህስ ቦታ ዘማ የለችብንም አሉት፤ ከዚያ ቀድሞ አያውቁ ባትም ነበርና ፤

፳፱፡ ወገብአ ጎብ ይሁዳ ወይቤሎ ኢረከብክዋ ወሰብአ ውጊቱኒ ብሔር ይቤሉኒ ኢሀለውት ዘየሰ ዘማ ፤

የኢደላማው ሰው የበግ መልክ ኛው ኤራስም ወደ ጌታው ወደ ይሁዳ ተመልሶ ሒዶ እኔስ ያቸን ሴት በዘማነት ቦታዋ ተቀ ምጣ፤ አንድም ባለችበት አገርም ብፈልግ ብፈልግ አላገኛችትም፤ ያገርቸንም ሰዎች ብጠይቃቸው እኛስ በዚህ ቦታ ዘማ የለችብ ንም አሉኝ ብሎ ነገረው ፤

፳፻፡ ወይቤ ይሁዳ ጎድግዋ ላቲ ከመ ኢይስሐቁ ላዕሌን ፈነውኩ አንስ መሐስዐ ወሰብ ኢረከብክሃስ ኮነ ሊተ ፤

ይሁዳም ጠቦት ወደ መያዣ አድርጎ የሰጠውን ገንዘብ፤ እንደ ተወው ቀረ ፤ ብለው ሰዎች እንዳይዘቡቱብን ተዋት አለ ንጉ ማዊ አነጋገር ፤ አንድም ጎድጋ ላቲ ከመ ኢይስሐቁ ላዕሌየ ይላል ፤ የበግ (የፍየል) ጠቦት ወደ መያዣ አድርጎ የሰጠውን ቀለበቱን፤ ከፊቱን፤ በትሩን እንደ ሰጣት ቀረ፤ ብለው ሰዎች እንዳይዘቡቱብኝ፤ ጎድጋ ላቲ፤ ካጣሃትማ ተዋት፤ እኔስ የተና ገርኩትን ቃል አላስቀርም ብዬ የበጉን ጠቦት ላክሁላት፤ ብትፈ ለግ ብትፈልግ ካለችበት አገር ካላገኘሃትስ ይህ ጠቦት ለኔ ገን ዘብ ነው ለኔ ይሆናል አለው፤

፳፻፲፡ ወእምዝ እምድጎረ ቺቲ አው ራጎ ዜነውም ለይሁዳ ወይቤልም ዘመውት ትዕማር መርዓትከ ወናሁ ዐንሰት በዝሙት ወይቤ ይሁዳ ያው ዕለዋ ወያውዕይዋ በእላት ፤

እምዝና እምድጎረ አንድ ወገን ነው ፤ ከሦስት ወር ቀጥሎ ፤ አንድም ከሦስት ወር በኋላ ፤ ትእማር ምራትህ ከሌላ ወንድ ሰስና በዝሙት ዐንሰች ብለው ሰዎች ሒደው ነገሩት፤ በዚያ ወራት ሠልጥኖባቸው ነበርና ይሁዳም ከከተማ በአፍአ አው ጥታችሁ በድንገድ ወግራችሁ፤ በእላት አቃጥላችሁ ግደሏት ብሎ አዘዘ ፤

፳፻፫፡ ወእንዘ ይወስድዋ ለአከት ጎብ ሐሙሃ ወትቤሎ ዝንቱአ ዘመኑአ ወዘአይኑአ ብእሴአ ዝንቱአ ጽንሰአ ወትቤሎ ርኢአ ዘንተአ ቆብዓአ ወዘንተ በትረኣ ፤

ወዘንተ ጎልቀተአ ያለበት ነው፤ መካነ ምቅታል አለ፤ ከከተማ በአፍአ አውጥተው ሊደበድቡ ይዘዋት (ሲወስዱዋት) ሲሔዱ ወደ አማቲ ወደ ይሁዳ ላከች፤ መያዣ አድርገህ የሰጠኸኝ ይህ ከፊት፤ ይህ በትር፤ ይህ ቀለ በት የማነው ? የማን ይመስል ሃል ? ይህስ ዕንስ የማን ነው ? የማን ሰው ይመስልሃል ? ብላ ላከችበት፤ ሆዱ እያወቀ ይህን ንስ አላምንም ቢል፤ እንኪያስ መያዣ አድርገህ የሰጠኸኝ ይኸ

ንን ቀለበት ፤ በትር ፤ ከፊት እይ ተመልክት አለችው ፤ አን ድም ወትቤሎአ፤ ዝንቱአ ዘመ ኑአ፤ ይህ ዕንስ፤ ይህ ከፊት፤ ይህ በትር ፤ ይህ ቀለበት ፤ የማን ነው ? የማን ይመስል ሃል ? ብላ ላከችበት ይህ የወል ነው ፤ ይህ ዕንስ ብሎ አንድ አርእስት ፤ ይህ ከፊት ፤ ይህ ቀለበት፤ ይህ በትር ብሎ ሁለት አርእስት ተናገረ ፤ ለሁለቱም ወደፊት ያመጣለታል ፤ ትቤ ሎና ትቤሎ አንድ ወገን ነው፤ ይህ ዕንስ የማን ይመስልሃል? አለችው ፤ ዕንስ ላለው ነው ፤ ይህ ከፊት፤ ይህ በትር፤ ይህ ቀለበት የማነው ? የማን ይመ ስልሃል? አለችው፤ ዘንተ ቆብዓ ወዘንተ በትረ ፤ ወዘንተ ሕል ቀተ ላለው ይሰጣል ፤

፳፻፬፡ ወርእዮ ይሁዳ ወይቤ ጸድተት ትእማር እምኔየ እስመ ኢሙብክዋ ሴሎምሃ ወልድየ ወኃደገ ቀቲሎታ እንከ ፤

እምኔየ ያለው ኪያየ ሲል ነው፤ አማቲ ይሁዳም የሰደደችለትን ምልክት ከፊቱን ፤ ቀለበቱን ፤ በትሩን አይቶ ፤ ልጄ ሴሎምን አድጎ ሳለ እንዳላደገ፤ ደርሶ ሳለ እንዳልደረሰ አድርጌ አልሰጠ ኋትምና ዛሬ ትእማር እኔን ረታችኝ አለ ፤ አንድም ይሁዳ የሰደደችለትን ምልክት አይቶ

ዛሬ ትዕማር እኔን ረታችኛ ይህንንም ያደረገች ልጄ ሴሎ ምን አድኅ ሳለ እንዳላደገ፣ ደርሶ ሳለ እንዳልደረሰ አድርጌ አልሰ ጠኝትምና ስለዚህ ነው አለ። አንድም እምኔህ እንዳለም ይህ ናል፣ ትዕማር ከእኔ ይልቅ በለ ጠች ተሻለች፣ ይህን ያደረገች፣ እመ አሠብክዋ ይላል ልጄ ሴሎምን አድኅ ሳለ እንዳላደገ፣ ደርሶ ሳለ እንዳልደረሰ አድርጌ ባልሰጣት ነው። አንድም ተስፋ ካላቸው ከአብርሃም ከይስሐቅ ከያዕቆብ ተጋብቼ ልጄ ሳልወ ልድ ቀረሁ ብላ ነው አለ ፣ ከዚህ በኋላ ተዋት አትግደሉ ዋት አለ ፣ አንድም ይህን ከተ ናገረ በኋላ ወንድግዋ እንከ ቀተሉታ ይላል፣ ይህንን ሰም ተው ሊገድሉዋት የሔዱቱ ሰዎች ከመግደል ተዋት ፣

፳፮፡ ወኢደገመ ይሁዳ ቀሪታ ፣ ወሶበ ቀርቦ ወሊድታ ናሁ ሀለወ መንታ በውስተ ከርግ ፣

ከዚያ በኋላ ፣ ይሁዳ አምጧት ብሎ አልደረሰባትም የምትወ ልድበትም ጊዜው በደረሰ ጊዜ በማገፀኗ ሁለት መንታ ልጆች ነበሩ ፣

፳፯፡ ወእምዛ እንዘ ትወልድ፣ አው ዕኦ እዴሁ አሐዱ፣ ወነሥኦት መወ ልዲት ፣ ፈትላ ቀይሐ ወአሠረት

ውስተ እዴሁ፣ ወትቤ ዝንቱ ይቀ ድም ወሂኦ ፣

ከዚህ በኋላ (ከዚህ ቀጥሎ) ምጥ ተይዛ መንታ ልጅ ስትወልድ፣ ከመንታ ልጆች አንዱ አስቀ ድሞ እጁን አወጣ፣ ያን ጊዜ አዋላጅቱ ቀይ ሐር አምጥታ ባውራ ጣቱ አሠረችለት፣ ይህን ንም ማድረግ፣ ይህ ከወንድሙ አስቀድሞ ይወለዳል ብላ ነው።

፳፱፡ ወሶበ አሰሰለት እዴሃ ወናሁ ወዕኦ እኑሁ ወትቤ ዕውብ ወእቱ ወሰ መየቶ ስሞ ፋሬስ ፣ መወልዲቱ ከእሱ እጁን ካነሣ ችለት በኋላ፣ ባነሣችለት ጊዜ ወንድሙ ተወለደ፣ እሷም ይህ ነገር ድንቅ ነው ስትል ስሙን ፋሬስ አለችው፣ ፋሬስ ማለት ጣሽ ጠምሳሽ ዕውብ፣ ያየነው ቀርቶ ያላየነው ማለት ነው ፣

፴፡ ወእምድጎሬሁ ወዕኦ እኑሁ ከተአሥረ እዴሁ ፣ ወሰመየቶ ስሞ ዛሬ ፣

ከእሱ በኋላ (ከእሱ ቀጥሎ) አውራ ጣቱን በቀይ ሐር የታ ሠረ ወንድሙ ተወለደ ስሙ ንም ዛሬ አለችው፣ ፈትላ ቀይሐ ወለት ድክምት ቅድመ ዘርኢ ናሁ ማለት ነው፣ ይኸም ምሳሌ ነው ፣ ይሁዳ የእግዚአብሔር አብ፣ ኤራስ አደላማዊ የቅዱስ ጉብርኤል፣ በግዕ የእግዚአብሔር ወልድ፣ ሕልቀት የግይማኖት፣

ኩሬት፣ የአክሊላ ምክ፣ በትር፣ የመስቀል፣ ትእማር የቤተ አይ ሁድ፣ ትዕማር መያዣ ይዛ ቀረች እንጂ ዋጋዋን እንዳላገኘች ፣ ቤተ አይሁድም ትንቢቱን ተስ ፋውን ሰምተው ቀሩ እንጂ በክ ርስቶስ አላመኑምና ፣ አንድም የምሳሌ ምሳሌ ፣ ትዕማር የም ኩራብ ፣ ምክራብ የቤተ ክር ስቲያን ምሳሌ ናት ፣ ትዕማር ልጆቿን ከአባታቸው ከይሁዳ አገኘች እንጂ ከልጆች እንዳላገ ገኘች ቤተ ክርስቲያንም ፣ ምእ መናንን ከእግዚአ ነቢያት፣ ከእ ግዚአ ካህናት ከክርስቶስ አገኘች እንጂ ፣ ከነቢያት ፣ ከካህናት አላገኘችምና፣ አንድም፣ ትዕማር የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ፣ ትዕ ማር ከአባትም ከልጆችም ዘር ስትቀበል እንዳልተጸየፈች ፣ ቤተ ክርስቲያንም ፣ ከሕዝቡ ከአሕዛብ፣ ከሐቃል፣ ከሀገሪት፣ ከግዙር፣ ከቁላፍ ያመኑትን ሁሉ ትቀበላለች አትጸየፍምና፣ ለዘ መጽአ ኅቤየ ኢይሰድዶ ወኢያ ወዕኦ አፍኦ እንዲል ፣ ፋሬስ የኦሪት፣ ዛሬ የወንጌል ምሳሌ፣ ዛሬ አስቀድሞ እጁን እንዳወጣ፣ ወንጌልም፣ በመልከጼዴቅ ጊዜ ታይታ ቀርታለችና፣ ፋሬስ እሱን ወደኋላ ስቦ እንደተወለደ በመ ካከል ኦሪት ተሠርታለች፣ ዛሬ በኋላ እንደ ተወለደ ከኦሪት

በኋላ ወንጌል ተሠርታለችና፣ እደ ዛሬ የቀሳውስት ፣ ፈትላ ለይ የሥጋው የደሙ ምሳሌ ነው ፣ ይኸንስ ለምን ይሻዋል ቢሉ፣ ትዕማር በግይማኖት እንደ ከበረች፣ አሕዛብም በግይማኖት እንዲከብሩ ለማጠየቅ፣ በእስራ ኤል ዘለፋ፣ ለአሕዛብ ተስፋ ለመ ሆን፣ በልደተ ሥጋ ይመካሉና፣ ለእኛስ ክርስቶስ ከትዕማር ተወ ልደልን የለምን ለማለት፣ በዐ ቂበ ሕግ ይመካሉና እናንተስ የሕግ አፍራሽ ልጆች አይደላ ችሁምን ? ለማለት፣ አንድም፣ ክርስቶስ፣ በዳዊት ከበረ ይላ ሉና ፣ ዳዊት በክርስቶስ ከበረ እንጂ እሱማ የትዕማር ልጅ አይደለም ? ለማለት ነው ።

ምዕራፍ ፴፱

ጉባኤ

፩፡ ወየሴፍስ ወረደ ብሔረ ግብጽ ወተማየሙ ጲጥፋራ ሕዕወ ለፈርዖን ሊቀ መበስላኒሁ ፣ ወእቱ ብእሱ ግብጻዊ እምእደ ይስግኤላውያን እለ አውረድዎ ሀየ ፣

የሴፍ ግን፣ በዚያ ወራት ተሸጦ ወደ ግብፅ አገር ወረደ፣ ሜጥዎ ለየሴፍ ብሔረ ግብፅ ብሎ ነበ ርና ወደ ጥንተ ነገሩ ተመለሰ፣ አዛዥ ቢትወደዱ ራቅ ማሠራ ያው የፈርዖን ባለሟሉ ጲጥፋራ

ከእስማኤላውያን እጅ ገዛው፤ ይኸውም የገዛው ጲጥፋራ ከወ ንድሞቹ ገዛተው ወደ ግብፅ አገር ካወረዱት ከይስማኤላውያን እጅ ነው፤

፪፡ ወሀሎ እግዚአብሔር ምስል የሴፍ ወኮነ ብእሴ ብፀፀ ወተሠይመ ላዕል ቤተ እግዚአብሔር፤

በዮሴፍም፣ እግዚአብሔር በረድኤት አድርጎት ይኖር ነበር፤ ዮሴፍም፣ በሰው በእግዚአብሔር ዘንድ የተመሰገነ ደግ ሰው ሆነ፤ በጌታውም ቤት፣ ባለ ገንዘቡ ሁሉ ተሾመ፤ አለ ጌታው ብል ህነቱን አይቶ ባለ በገንዘቡ ሁሉ ሹሞታል፤

፫፡፩፡ ወሶሰ ርእይ እግዚአብሔር ከመ ሀሎ እግዚአብሔር ምስልሁ፣ ወኮሎ ዘገብረ ይሣረኤ እግዚአብሔር በእዴሁ፣ ሣሞ ላዕል ኮሎ ቤቱ ወአወ ፊዮ ኮሎ ዘዞ ለዮሴፍ ወረከበ የሴፍ ሞገሰ በቅድመ እግዚአብሔር እስመ ያሠ ምሮ፤

ጌታውም፣ እግዚአብሔር ከዮሴፍ ጋር በረድኤት አድርጎ እንዳለ በእጁ፣ በቃሉ፣ የሠራውንም ሥራ ሁሉ እግዚአብሔር እንዲያከናውንለት ባዩ ጊዜ፣ ከቤተ ሰባቹ በላይ አድርጎ ሾመው፣ ከሽቦት እስከ ኩተት ያጠራቀመውንም ገንዘብ ሁሉ፣ ንግ አንተ ባወቅህ አስተዳድርልኝ ብሎ ለዮሴፍ ሰጠው፣ ዮሴፍም

ጌታውን በእጁ፣ በቃሉ፣ በሠራው ሥራ ሁሉ ደስ አሰኝቶታልና በጌታው ዘንድ ክብር ባለ ሚልነትን አገኘ፤

፪፡ ወእምዝ እምድገረ ተሠይመ ላዕል ኮሎ ቤቱ፣ ባረኮ እግዚአብሔር ለውላቱ ግብጻዊ፣ በእንተ የሴፍ ወኮነ በረከተ እግዚአብሔር ላዕልሁ፤

እምዝና እምድገረ አንድ ወገን፣ ዮሴፍ ባለገንዘቡ በቤተሰቡ ሁሉ ከተሾመ በኋላ በዮሴፍ ምክንያት ያን የግብጽ ሰው እግዚአብሔር አከበረው፣ የእግዚአብሔርም በረከት በዚያ በግብጽ ሰው በጲጥፋራ ላይ አደረሰት፤

፪፡ ወኮሎ ንዋዮ ዘሐቅል ወዘሀገር አግብአ ኮሎ ዘዞ ወስተ እዴሁ ለዮሴፍ፤

«ዘሐቅል» ከከተማ በአፍኦ ያለውን «ወዘሀገር» በከተማ ውስጥ ያለውን ገንዘቡን፣ አንድም ዘሐቅል፣ እንደ ቀሐ፣ እንደ አንገረብ ያለውን፣ ወዘሀገር፣ እንደ ጌንደር ውስጥ ያለውን፣ አንድም ዘሐቅል እንደ አሪንጎ፣ እንደይባባ ያለውን፣ ወዘሀገር እንደ ቀሐ፣ እንደ አንገረብ፣ እንደ ጎንደር ያለውን በነገሥታቱ ከተማ ሁሉ የመኳንንቱም የወይዛዜሩም አላቸውና፣ ነግሣለትና ያለውን ሁሉ ገንዘቡን አንተ ባወቅህ አስተዳድርልኝ ብሎ ለዮሴፍ ሰጠው፤

ወአልዞ ዘየአምር ውላቱ ዘሀሎ ንዋዮ ዘእንበለ እክል ዘይበልፀ፤

ከሚበላው እህል በቀር ያለ ገንዘቡን ሁሉ ይኖር አይኖር ይህ ሰው (ያሰው) አያውቅም ነበር፤ አንድም ስንኳንስ ሌላ ገንዘቡን የሚበላውን እህል ሳይቀር አያውቅም ነበር አለ፤ ሲሰጡት ይበላ ነበር እንጂ አለቀ ደቀቀ አይልም ነበር፤

ወሠናይ ውላቱ የሴፍ ወላህይ ርእዮተ ገጹ ጥቀ፤

ዮሴፍ መልኩ ያማረ የተወደደ ነበር፣ ይልቁንም መልክ አቀናን ከደም ግባት፣ ደም ግባት ከመልክ አቀናን የተፈጸመለት ነበር፤ ሰው፣ ደም ግባት ቢኖረው፣ መልክ አቀናን የለውም፣ መልክ አቀናን ቢኖረው፣ ደም ግባት የለውም፤ እሱ ግን፣ መልክ አቀናን ከደም ግባት፣ ደም ግባት ከመልክ አቀናን የተፈጸመለት ውብ ጉልማሳ ነበር፤

፪፡ ወኮነ እምድገረ ዝንቱ ነገር ወደ የት አዕይንቲሃ ላዕል የሴፍ ብእሴተ እግዚአብሔር ወትቤሎ ስከብ ምስሉ፤

ኮነ ያለውን ወደፊት ያመጣል፣ ከዚህ በኋላ (ከዚህ ቀጥሎ) መልክ አቀናን ከደም ግባት የተፈጸመለት ነበርና የጌታው ሚስት እመቤቱ፣ በዮሴፍ ላይ

ዓይኗን ጣለችበት ሲገባ ደረቱን፣ ሲወጣ ባቱን እያየች ናድረሰብኝ አለችው፤

፪፡ ወአባይ ወይቤላ እግዚአብሔር አግብአ ሊተ ኮሎ ዘዞ ወስተ እዴላ፤

ጌታዬ ባለ ገንዘቡ ሁሉ አሠልጥኛል፤ አንድም ጌታዬ በቤቱ ያለውን ሁሉ በእጄ ጭብጥ፣ በእግሬ እርግጥ አድርጎ አስገዝቶኛል፣ በዚህ ሁሉ ሲያሰለጥነኝ፣ (ባለ ገንዘቡ ሁሉ ሲያሰለጥነኝ) ባንቺ ግን አላሠለጠ ነኝም፣ ይኸንም ማድረጉ ጠልቶኝ ነፍጎኝ አይደለም፣ ሚስቱ ብትሆኑበት በሚገባው ነው፣ ተዩ አይሆንም ብሎ እምቢ አላት፤

፱፡ ወአልዞ ዘየአምር ዘውስተ ቤቱ ወእምንቲኒ ወአልዞ ዘሀሎ ውስተ ቤት ዘእኮነ ብውሐ ሊተ ዘእንበልኪ እስመ ብእሴቱ አንቲ ወእሮ እንከ እገብሮ ለዝንቱ ነገር እኩይ፤

ይኸውም ሊታወቅ፣ በቤቱ ካለ ገንዘቡ ሁሉ ያለ እኔ እሱ፣ ምንም ምን የሚያውቀው የለም፣ ሚስቱ ነሽና ሚስቱ ስለሆንሽ በት ያለ አንቺ በቀር በዚህ ቤት ባለ ገንዘቡ ባለ ቤተሰቡ እኔ ያልሠለጠንሁበት ገንዘብ፣ እኔ ያልሠለጠንሁበት ቤተሰብ የለም፤ እንዲህ አድርጎ በሁሉ ሲያሠለጥነኝ፣ ይህን ክፉ ነገር

እንደምን ደፍሬ አደርገዋለሁ ይላታል ፤

፲፮፡ ወትትናገሮ ከመዝ እንተ ጸብ ሐት ለየሴፍ ወአባይ ሰኪባ ምስሌገ ወተረቦታ ፤

አሁን እንደ ተናገርኩት ነፃ ስክብ ምስሌፍ እያለች ጧት ማታ ትነጋገረው ነበር (ነበረች)፤ አንድም፣ ትትናገሮ ክመ ይላል፤ ጧት ማታ ሳታፍር ሳትፈር ነፃ ስክብ ምስሌፍ እያለች ፈጽማ ትነጋገረው ነበር፤ እሱም አል ደርሱብኸም ተዩ አይሆንም ብሎ እምቢ አላት ፤ ስንኳንስ ልደር ስብሽ አንቺ ወዳለሽበት አልወ ጣም አልገባም አላት ፤

፲፩፡ ወኮነ በአሐቲ ዕለት ቦአ ዮሴፍ ውስተ ቤት ይግበር ግብር ወአልቦ ዘሁሉ ሰብእ ውስተ ውሣጢ ቤት ወኦክት ልብሶ ፤

ኮነ ያለውን ወደፊት ያመጣ ዋል፤ ከዕለታት በአንድ ዕለት ዮሴፍ ፣ ተክል ለመጎብኘት ወደ ተክል ቦታ ገብቶ ሳለ ፤ አንድም ብሉዩን ከሐዲስ ፣ ሐዲሱን ከብሉዩ ለማናፈስ ወደ ቤተ መዛግብት ገብቶ ሳለ ፤ በዚያ በቤተ መዛግብቱ ያን ጊዜ አንድ ሰው ስኳን አልነበረም፤ ሰው አለመኖሩን አይታ ሳታ ፍር ሳትፈራ፣ አንተ ባሪያ ዛሬስ አለቀቅሁህም ብላ ተራምዳ

ልብሱን ያዘችው፣ ኮነ ያለውን አመጣ ፤

፲፪፡ ወትቤሎ ነፃ ስክብ ምስሌፍ ወኃደገ አልባሲሁ በእዴገ ወጎዮ ወወዕኦ ፤

አንተ ባሪያ ዛሬስ አልለቀቅሁህም ና ድረስብኝ አለችው ፤ እርሱም፣ ቀሩጥ ነገሯን አይቶ፣ አካዘት ልብሶ ብሎ ነበርና የለ በሰውን ልብስ በእጇ ጥሎላት ሸሽቶ ወጥቶ ሔደ ፤ አንድም ወጥቶ ሸሸ ፤

፲፫፡፲፱፡ ወሶቦ ርእዮት ከመ ወዕኦ ወንደገ አልባሲሁ በእዴገ ጸውዐቶሙ ለእለ ሀለዉ ውስተ ቤት ካልኦ ወት ቤሎሙ ምንተ አምጸእኸሙ ላዕሌዮ፣ ርእዮ ዘገብረ ላዕሌዮ ዝንቱ ገብር ዕብራዊ ከመ ይሣለቅ ላዕሌዮ ቦአ ኅቤዮ ወይቤለኒ ስክቢ ምስሌፍ ወጸ ራኅኩ በዐቢይ ቃል ፤

እሷም ፣ ዮሴፍ የያዘችበትን ልብሱን በእጇ ጥሎላት ወጥቶ እንደ ሔደ ባዮች ጊዜ በሌላ ቤት ያለትን ሰዎች በጩኸት ጠራቻቸው፣ አንድም እሷ ቢነ ድዳት ቢቆጫት ልብሷን ከወደ ጳላዋ ቀድዳ፣ አንድም ከወደ ፊቷ ልብሷን ቀድዳ ፣ አመድ ትቢያ፣ በራሷ ነስንሳ፣ እጇን በራስዋ ላይ አድርጋ ጮኸች፤ በጎረቤት ያሉ ሰዎች መጡ ፣ አንድም ፀውዐቶሙ ውስተ ቤት ለእለ ሀለዉ ካልፃን ይላል፣ በእ

ዳሪ ያለትን ሰዎች፣ እሷ ወዳለ ችበት ቤት ጠራቻቸው ፣ አን ድም ፀውዐቶሙ ለእለ ሀለዉ ውስተ ቤት ካልፅ ካልፃን ይላል፣ በሌላ ቤት ያለትን ሌሎችን ሰዎች በጩኸት ጠራቻቸው ፣ ዛሬ በእኔ ላይ ምን ክፉ ነገር አመጣችሁብኝ ፣ ይህ ዕብራዊ ባሪያ በእኔ ያደረገውን እዩ ተመልከቱ ዘገብረ ያለውን ያምጣው፣ በጌታዬ ሚስት በእ መቤቴ ደረሰኩባት ብሎ ሊዘብ ትብኝ እኔ ወዳለሁበት ደፍሮ ገባ፣ ገብቶም ነዩ ልድረስብሽ አለኝ፣ እኔም ደካማ ሴት ነኝና አልችልም ይደፍረኛል ስል ወደ እናንተ ጮህኩ ፤

፲፭፡ ወሶቦ ሰምዐ ከመ አልዐልኩ ቃልዮ ወጸራኅኩ ፣ ነደገ አልባሲሁ ወጎዮ አፍኦ ፤

አልዐልኩና ጸራኅኩ አንድ ወገን፣ አሰምቼ ወደ እናንተ እንደ ጮኸኩ ባዩ በሰማ ጊዜ ልብሱን ጥሎልኝ ሸሽቶ ወጣ፣ አንድም ወጥቶ ሸሸ ፣ ባሪያ ሲዝቡ ራሰ ቆርዳዳ ፣ ፊተ ጨምዳዳ ፣ አፍ ንጫ ሳራዳ ፣ ምላሰ ድዳ ፣ ይገ ዛል እንጂ ፣ ከእሱ የበለጠ ዓይንና ጥርሱ የሚያጣቅስ ባሪያ ገዝቶ በጌታዬ ሚስት በእመ ቤቴ ዘበትኩባት ሊለኝ እንዲህ አደረገኝ፣ እዩ ተመልከቱ አለቻ ቸው ፣ የዮሴፍን ደግነት ሁሉ

ያውቀዋልና ፣ ዮሴፍን ያህል ሰው ይህን ነገር ደፍሮ ያደርገው አይመስለንም ፣ ነገር ግን ፣ ሎሌና ጌታ ተሟግቶ ፣ ቅልና ደንጊያ ተማትቶ (ተጋጭቶ) አይ ሆንምና ታሥሮ ይቆይ ብለው አሥረው አቆይተውታል፤ ይኸ ውም ምሳሌ ነው ፣ ብእሲተ ጲጥፋራ የታጠአት ፣ ዮሴፍ የንጽሕና፣ ወረሰዮ አምሳል ለን ጽሕ እንዲል፣ አንድም ብእሲተ ጲጥፋራ የዚህ ዓለም ፣ ዮሴፍ የመናንያን አምሳል ነው፣ ብእ ሲተ ጲጥፋራ እይዝኅ እይዝኅ ስትለው ዮሴፍ ነጥቋት ጥሷት ወጥቶ እንደ ሔደ ፣ ይህችም ዓለም በከብት ፣ በንብረት ፣ በሸመት፣ በሽልማት፣ በልጅ፣ በቤት፣ በሚስት፣ ሳታባብላቸው መናንያን ጥለዋት የመሔዳ ቸው ምሳሌ ፤

፲፮፡ ወአንበረት እስከ ይመጽእ እግ ዚኡ ውስተ ቤት ፤

እሷም ሐሰተኛ ነገሯ እውነት እንዲመስልላት የዮሴፍን ልብስ፣ ጌታው ወደ ቤቴ እስኪመጣ ድረስ አኑራ አቆዮቸው ፤

፲፯፡ ወነገሪቶ ዘንተ ነገር ለምታ፣ ወትቤሎ ገብርከ ዕብራዊ ዘአምጸእከ ቦአ ኅቤዮ ይሣለቅ ላዕሌዮ ፤

ጌታውም ፣ ከዋለበት በመጣ ጊዜ ፣ ይኸንን ነገር ለባሏ አሳ

ክላ (አጋንና) አስመስላ ነገረችው። ይህ ገዘተህ ያመጣኸው ዕብራዊ ባሪያህ በጌታዬ ሚስት በእመቤቴ ዘበትኩባት ሊለኝ እኔ ወደ አለሁበት ደፍሮ ገባ።

ወይቤላኒ እስክብ ምስሌኪ ፤

ገብቶም ልድረሰብሽ አለኝ ፤

፲፰፡ ወሶበ ሰምዐ ከመ አልዐልኩ ቃልዮ ወጸራኅኩ ኃደገ አልባሲሁ ወገዮ አፍአ ፤

አልዐልኩና ጸራኅኩ አንድ ወገን፤ እኔም ቃሌን አሰምቼ እንደ ሮሀብት ባዮ በሰማ ጊዜ ይህች ሴት ልታሰዘኝ ነው ብሎ ልብ ሱን ጥሎልኝ ሸሸ፤ አሁንስ ባሪያ ሲገዙ ራሱ (ፀጉረ) ቆርዳዳ፤ ፊተ ጨምዳዳ ፤ አፍንጫ ጎራዳ ፤ ምላስ ድዳ፤ ባሪያ ይገዛል እንጂ፤ ከአንተ የበለጠ፤ ዓይንና ጥርሱ የሚያጣቅስ ባሪያ ገዘተህ እንዲህ አድርገህ አዘበትክብኝ አለችው ፤

፲፱፡ ወሶበ ሰምዐ እግዚአ ነገረ ብእ ሲቱ ዘተቤሎ ከመዘ ረሰዮኒ ገብርክ ዕብራዊ ተምዐ መዓተ ፀባዮ ፤

ሚስቱ ፤ ይህ ዕብራዊ ባሪያህ እንዲህ አደረገኝ ብላ የነገረችውን ነገር ጌታው በሰማ ጊዜ፤ ያደርጋል አሠልጥኝዋለሁ ብሎ ተቈጣብት ፤ አንድም ወሶበ ሰምዐ እግዚአ ነገረ ብእሲቱ ዘትቤሎ ብሎ ያካፍላል፤ ሚስቱ

የነገረችውን ነገር ጌታው በሰማ ጊዜ ፤ ከመዘኑ ረሰዮኒ ገብር ዕብራዊ፤ ይህ ዕብራዊ ባሪያዬ ለካን እንዲህን አድርጎኛል ? አንድም ለካ እንዲህን አድርጎኛል ብሎ ፤ ሴት የላከው ጅብ አይፈራም እንዲሉ ያደርጋል፤ በሁሉም አሠልጥኝዋለሁ ብሎ ተቆጣብት፤ ያንጊዜ «ወሐማ እገሪሁ በመዋቅሕት» ወአምሠጠት ነፍሱ እምሐሂን ይላል ፤ አምሠጠት ነፍሱ እምሐሂንን ያስቀድማል ፤ አምሠጠት ነፍሱ እምሐሂን ያደርጋል አሠልጥኝዋለሁ ብሎ፤ ጦር ቃጥቶበታል፤ ሰይፍ መዘዘበታል፤ ወሐማ እገሪሁ በመዋቅሕት ፤ ከፊርዖን እሥረኞች ጋር አሳስሮታል (አሥሮታል)፤ አንድም እንዳለ ይሆናል፤ ወሐማ እገሪሁ በመዋቅሕት፤ ከፊርዖን እሥረኞች ጋር አሳሥሮታል ፤ ወአምሠጠት ነፍሱ እምሐሂን ፤ ሊቀ ዓቀብተ ሞቅሕ ብልህነቱን አይቶ ፈትቶ እሥረኞች በአንተ ይውጡ፤ ይግቡ፤ ፀሐይ ይሙቁ፤ ብሎ ሹሞታል ፤

፳፡ ወነሥላ ለዮሴፍ ወአንበሮ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ኅበ ይነበፍ እለ ሞቅሕሙ ንጉሥ ውስተ ሙዓል ፤

ያን ጊዜ ጲጥፋራ ዮሴፍን ወስዶ፤ ፈርዖን አስቀድሞ አሥሮ፤ ካኖ

ራቸው እሥረኞች ጋር በግዞት ቤት አኖረው ፤

፳፩፡ ወሀለወ እግዚአብሔር ምስለ ዮሴፍ፤ ወከዐወ ላዕሊሁ ምሕረቶ ወወሀዞ ሞገሰ በኅበ ሊቀ ዐቀብተ ሞቅሕ፤

እግዚአብሔርም ከዮሴፍ ጋር በረድኤት ነበርና ቸርነቱን አብዝቶ አደረገለት ፤ በእሥር ጠባቆች አለቃ ዘንድም ባለሟልን ትን ሰጠው ፤

፳፪፡ ወአወፊዮ ለዮሴፍ ኩሎ ቤተ ሞቅሕ ፤

ሊቀ ዓቀብተ ሞቅሕም በእሥረኞች ቤት የሚደረገውን ሥራ ሁሉ ለዮሴፍ ሰጠው አለ ፤ እሥረኞች በአንተ ፈቃድ በአንተ ትእዛዝ ይውጡ ይግቡ ፀሐይ ይሙቁ ብሎ ከእሥራቱ ፈትቶ በእሥረኞች ላይ ሾመው ወሀዞ ሞገሰ ያለውን አመጣ ፤

፳፫፡ ወአለዞ ዘየአምር ኩሎ ዘይት ገበር በቤተ ሞቅሕ ሊቀ ዐቀብተ ሞቅሕ ወአምንተኒ እስመ ኅደገ ሎቱ ኩሎ ለዮሴፍ እስመ እግዚአብሔር ሀሎ ምስሌሁ ወበኩሎ ዘገብረ ይሄርሕ እግዚአብሔር በእዴሁ፤

እግዚአብሔር በረድኤት ከእሱ ጋር አድርጎት ስለኖረ በእጁም በቃሉም የሚሠራውን ሥራ ሁሉ እግዚአብሔር የሚያከናውንለት ስለሆነ፤ የእሥር ቤት ሹማምት አለቃ ሁሉን ነገር

አንተ ባወቅህ አድርግ ብሎ ትቶለታልና በእሥር ቤት ሹማምት የተሾመው አለቃው በእሥር ቤት የሚሠራውን ሥራ ሁሉ ምንም ምን አያውቅም ነበር ፤ አንድም ለዮሴፍ ሁሉን አንተ አድርግ ብሎ ትቶለታልና ፤ ሁሉን አንተ አድርግ ብሎ ስለተወለት ፤ በእሥረኞች ቤት የሚሠራውን ሥራ ሁሉ፤ ምንም ምን አያውቅም ነበር፤ እግዚአብሔር ግን ከዮሴፍ ጋር በረድኤት አድርጎት ይኖር ነበርና (አድርጎት የሚኖር ስለሆነ) በእጁ በቃሉ የሚሠራውን ሥራ ሁሉ፤ እግዚአብሔር ያከናውንለት ነበር ።

ምዕራፍ ፵

ገባኤ

፩፡ ወኮነ እምድገረ ዝንቱ ነገር አበሱ ክልኤቱ ሕዕዋኒሁ ለንጉሥ ሊቀ ቀዳሕያን ፤ ወሊቀ ሐባዝዮኑ ለንጉሥ ግብጽ ለእግዚአብሔር ፤

ኮነ ያለውን አበሱ ብሎ ያመጣዋል፤ ከዚህ በኋላ (ከዚህ ቀጥሎ) የንጉሥ ሁለቱ ባለሟሎች በደሉ በደላቸው አልታወቀም ለና ለ የተደራረበ ቀለም ነው፤ ለአብ ለዘይኳንን እንዲል ፪ቱ ሕዕዋኒሁ ያለውን አመጣ ፤ አንዱ የጠጅ አሳላፊ የጠጅ አሳላፊ ነው፤

ሁለተኛው የግብጽ ንጉሥ የእንጀራ አሣዥ (እንጀራ አበዛ) ነው። አንድም ፣ ሊቀ ቀዳሕያን ፣ ወሊቀ ሐባዝያን አበሱ ለንጉሥ እግዚአብሔር ይላል ፤ የእንጀራ አሣዥና የጠጅ አሣዥ እነዚህ ሁለቱ ሁነው የግብጽ ንጉሥ ጌታቸውን በደሉ ።

፪፣ ወተምዐ ንጉሥ ላዕል ክልኢሆሙ ሐዕዋኒሁ ።

ንጉሡም ፣ የበደሉትን በደል ሰምቶ በሁለቱ ባለሟሎቹ ተቆጣባቸው ።

ወአንበሮሙ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ውስተ መካን ኅበ ሀሎ ዮሴፍ ።

ንጉሡም ተቆጥቶ አልቀረ አሥሮ አግዞ ዮሴፍ በታሠረበት በታ አኖራቸው ።

፫፣ ወሊቀ ዓቀብተ ሞቅሕ አንበሮሙ ውስተ ሞቅሕ ምስል ዮሴፍ ወውእ ቱሰ ይትቀነዮሙ ፣ ወነበሩ ውስተ ቤተ ሞቅሕ አሐተ ዓሙተ ።

የእሥር ቤት አለቃውም የግዞት እሥረኞቹን በእሥር ቤት ከዮሴፍ ጋር አሠራቸው፣ ዮሴፍ ግን ፣ ያገለግላቸው ነበር ፤ በእስር ቤትም አንድ ዓመት ኖሩ።

፬፣ ወሐለሙ ሕልሙ ክልኢሆሙ በእሐቲ ሌሊት ፩ዱ ፩ዱ እምኔሆሙ ርእዩ ሕልሞሙ ሊቀ ቀዳሕያን ወሊቀ

ሐባዝያኑ ለንጉሡ ግብጽ እለ ሀለሠ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ።

ክልኢሆሙ ሊቀ ቀዳሕያኑ ወሊቀ ሐባዝያኑ ብሎ ይገጥሟል፣ በእሥር ቤት ታሥረው ተግዘው ያሉ የግብጽ ንጉሥ እንጀራ አሣዥና ጠጅ አሳላፊው ሁለቱም በአንዲት ሌሊት አንዱም አንዱም እየራሳቸው ሕልም አዩ፣ አንድም በበአሐቲ፣ ሌሊት ፩ዱ ፩ዱ እምኔሆሙ ርእዩ ሕልሞሙ ይላል ፣ በእሥር ቤት ታሥረው ተግዘው ያሉ፣ የግብጽ ንጉሥ እንጀራ አሣዥና ጠጅ አሳላፊው እነዚህ ሁለቱ በየንዳንዳቸው ሌሊት ፣ አንዱም አንዱ እየራሳቸው ሕልም አዩ ።

፭፣፮፣ ወዐአ ዮሴፍ ኅቤሆሙ ወርእዮሙ ትኩዛኒሆሙ ፣ ወተስእሎሙ ዮሴፍ ወይቤሎሙ ምንትኑ ገዡናን ገጽክሙ ዮም ።

በሀገራቸው ፣ ሕልም ተርጉመው ፣ ጫማ ሰፍተው ፣ ለራሳቸው በቅተው ለሰው ይተርፉበታልና የዮሴፍን ሕልም መተርጉም ሰምተው፣ አስጠርተውት ወደ እነሱ ገባ፣ አንድም ለሌላ ጉዳዩ እሱው በፊቃዱ እነሱ ወዳለበት ገባ፣ ቢገባ ልቡናቸው አዝኖ፣ ፊታቸው ጠቀሩ አያቸው ፣ ለታሠረ ሰው ማዘን መቁርቁር ልማዱ ነው ፣ ይል

ቁንም እናንት ፊታችሁ ጠቀሩ ሯል፣ ልቡናችሁ አዝኗል ምን ሁናችኋል ? ብሎ ጠየቃቸው ።

፯፣ ወይቤልሞ ሐለምነ ሕልሙ ወንግእነ ዘይፈክር ለነ ።

ሕልም አይተን የሚተረጉም ልን አጥተን አሉት ።

፰፣ ወይቤሎሙ ዮሴፍ አኮኑ እግዚአብሔር ዘመሀበ ይፈክር ሕልሙ ።

ዮሴፍም፣ ሕልምን እንጂ የሚተረጉም እግዚአብሔር የገለጠለት ነው ፣ አንድም ሕልም ንማ የሚተረጉም እግዚአብሔር የገለጠለት አይደለም ? ሕልምስ የሚተረጉም እግዚአብሔር የገለጠለት ነው፣ ብሎ መምለክያነ ጣያት ናቸውና አምልኮተ እግዚአብሔርን ይሰብክላቸዋል ።

ወይእዜኒ ንግሩኒ ምንትኑ ሕልም ከሙ ።

አሁንም ሕልማችሁን ንገሩኝ ልተርገሩምላችሁ አላቸው ።

፱፣ ወነገሮ ሊቀ ቀዳሕያን ሕልሞ ለዮሴፍ ወይቤሎ እሬኢ በሕልምየ ሐረገ ወይን በቅድሚያ ።

ጠጅ አሳላፊውም ፣ ያን ጊዜ ሕልሙን ለዮሴፍ ነገረው ፣ በፊቱ አንዲት የወይን ሐረግ በቅላ አያለሁ ፣ (በፊቱ አንድ የወይን ሐረግ በቅሎ አያለሁ)፣

፲፣ ወውስተ ውእቱ ሐረግ ሠረዑ ሠለስቱ አዕዑቅ ወአውዕኡ ሠለስተ አስካለ ።

በዚያ ባንዱ በወይን ሐረግ ሦስት አዕቆች ሲወጡ፣ ደግሞ ሦስቱ አጽቆች ሦስት ዘለላ ወይን ሲያፈሩ ።

ወጽዋው ለፈርዖን ውስተ እዴያ ።

ጌታዬ ፈርዖን የሚጠጣበት ጽዋ ፣ እንደ ቀድሞው በእጄ ተይዞ ።

፲፩፣ ወነግእክምሙ ለእልክቱ አስካል ፣ ወአጸርክምሙ ውስተ ጽዋው ለፈርዖን ወመጠውክም ።

እነዚያንም ሦስት ዘለላዎች ቁርጫዎ አምጥቼ፣ ጌታዬ ፈርዖን በሚጠጣበት ወርቅ ጽዋ ላይ ጠመቅኻቸው፣ እንደ ቀድሞው ለጌታዬ ለፈርዖን በዚያ ጽዋ ስሰጠው አየሁ ብሎ ነገረው ።

፲፪፣ ወይቤሎ ዮሴፍ ዝንቱ ውእቱ ፍካሬሁ ለሕልምክ ።

ዮሴፍም የሕልምህ ትርጓሜው ይህ ነው ፣ አንድም ከመዝውእቱ ፍካሬሁ ለሕልምክ ይላል፣ የሕልምህ ትርጓሜው እንደዚህ ነው አለው ።

እሎ ሠለስቱ አስካል ሠላስ መዋዕል እማንቱ ።

እኒህ ሦስቱ ዘለላዎች ሦስት ቀኖች ናቸው፣ ከመዝ ያለውን አመጣ ።

፲፫፡ ወእስከ ሠላስ መዋዕል ይዘከር ፈርዖን ሢመተከ ወያገብእከ ውስተ ሊቀ ቀዳሕያን ወትጫጥም ጽዋየ ለፈርዖን በእዴከ ከመ ቀዳሙ ሢመትከ አመ ውስተ ሊቀ ቀዳሕያን ኦንተ፤

እስከ ሦስት ቀን ድረስ ጌታህ ፈርዖን የቀደመ ሹመትህን አስቦ ወደ ቀድሞ ሊቀ ቀዳሕያንነትህ ይመልስሃል፤ አንተ ሊቀ ቀዳሕያንነት በተሾምከ በት ወራት እያሳለፍክ ትሰጠው እንደነበረ ዛሬም እንደ ቀድሞው ተሹመህ በወርቅ ጽዋ የወይን ጠጁን ለጌታህ ለፈርዖን ትሰጠዋለህ ፤ አንድም እንዲህ ብሎ ተረጉመለት ፤

፲፬፡፲፭፡ ወተዘከረኒ አመ አሠነየ ለከ ወግበር ምሕረተ ሳዕልየ ወአዘክሮ ለፈርዖን በእንተኦየ፤ ወአውዕ አኒ እምዝንቱ ቤተ ሞቅሕ፤ እስመ ሰረትት ሰረቀኒ ጽጫተ እምብሔረ ዕብራውያን፤ ወበዝያኒ በዘአልቦ ዘገበርኩ ወእምንተኒ አንበሩኒ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ፤

እስማኤላውያን ከዕብራውያን አገር ሰርቀው ገዝተው ወደ ግብጽ አምጥተውኛልና፤ ይኸስ አይደለም፤ በወርቃቸው በገዙ ሰረቅት አያሰኛቸውም ብሎ ወንድሞቹ ዕብራውያን፤ ከእስራኤል ሀገር ሰርቀው ሸጠው ወደ ግብጽ እንድመጣ አድርገውኛልና፤ በዚህም አገር የሠራሁት ክፉ ሥራ ምንም ምን

ሳይኖርብኝ አስረው አግዘው በእስራት ቤት ጥለውኛልና፤ ለአንተ በጎ ነገር ባደረገልህ ጊዜ እኔንም በቸርነት አስበኝ፤ ለእኔም በጎ ነገር አድርግልኝ ፤ የእኔንም ነገር ለጌታህ ለፈርዖን አሳስብልኝ ፤ አሳስበህም ከዚህ ከእሥራት፤ ከግዛት ቤት እንድወጣ አድርግልኝ አለው፤

፲፮፡ ወሶበ ርእየ ሊቀ ሐገዚያን ከመ ሠናየ ፈከረ ሎቱ ይቤሎ ለዮሴፍ አነሂ ርእኩ ከመዝ በሕልምየ ፫ቱ አክፋር ሳዕል ርእሰየ ፤

እንጀራ አዛዥም፤ ለጠጅ (አበዛው) አሳላፊው ሕልሙን በጎ አድርጎ እንደ ተረጉመለት በአየ ጊዜ፤ ዮሴፍን፤ እንዲህ አለው፤ እኔም እንዲህ አየሁ ፤ አንድም እኔም እንደሰብሕልሜ እንደ ዚህ ያለ ሕልም አየሁ፤ ሦስት እንቅብ (ቅርጫት) ተሸክሜ ፤ አንድም ሦስት እንቅብ ፤ አንድም ሦስት መሶብ፤ በራሴ ላይ ተሸክሜ ፤

፲፯፡ ወውስተ ሠለስቱ አክፋር ሀሎ ሳዕሌሁ ኩሎ ዘመደ መብልዕ ዘይበልዕ ፈርዖን ንጉሠ ግብ፤ ወበልዕም አዕዋፍ በውስተ ከፈር ዘሳዕል ርእሰየ ፤

በዚያም በሦስቱ እንቅብ ላይ የግብጹ ንጉሥ ፈርዖን የሚበላው የመብሉ አይነት ሁሉ አለበት፤ ያንን ተሸክሜ ስሔድ፤

አዕዋፍ መጥተው በራሴ ላይ ካለው እንቅብ፤ እየተነጣጠቁ ወስደው፤ ሲበሉት አየሁ አለው፤

፲፰፡ ወአውሥእ ዮሴፍ ወይቤሎ ዝንቱ ውእቱ ፍካሬሁ ለሕልምክ እልክቱ ሠለስቱ አክፋር ሠላስ መዋዕል እማንቱ ፤

ዮሴፍም መለሰለት፤ እንዲህም አለ፤ የሕልምህ ትርጓሜ ይህ ነው ፤ አንድም ከመዝ ይላል፤ የሕልምህ ትርጓሜ እንዲህ ነው፤ በራስህ ላይ የተሸከምካ ቸው እኒህ ሦስት እንቅቦች ሦስት ቀኖች ናቸው ፤

፲፱፡ ወእስከ ሠላስ መዋዕል ይመ ትር ፈርዖን ርእሰከ እምኔከ ወይሰቅለከ ሳዕል ዕዕ ወይበልዕ አዕዋፊ ሰማይ ሥጋክ ፤

እስከ ሦስት ቀን ድረስ ፈርዖን ራስህን ከቸብቸቦህ ይቁርጠዋል ፤ አንድም ፤ ቸብቸቦህን ከራስህ ይቁርጠዋል፤ እንዲህም አድርጎ በእንጨት ላይ ይሰቅልሃል ፤ አንድም ያካፍላል ፤ ይመትር ፈርዖን ርእሰከ ወከያክ ይሰቅለከ ሳዕል ዕዕ ይላል፤ ቸብቸቦህን ካንተ ይቆርጠዋል፤ እንዲህም አድርጎ አንተን በዕንጨት ላይ ይሰቅልሃል፤ ከዚያ በኋላ፤ ንጉሥ የሰቀለውን አንበሳ የሰበረውን የሚነካ የለምና ተሰቅለህ ሙተህ የሚቀብርህ አጥተህ ቀን አዕዋፍ ፤ ሌሊት

አራዊት ሥጋህን ይነጣጠቁታል ብሎ ለዚያም ተረጉመለት ፤ በሱም ተረጉመበት ፤

፳፡ ወኮነ በግልሰት ዕለት ዘአመ ዕለተ ተወልደ ፈርዖን ጉብረ ማዕደ ዐቢየ ለሰብሎ ፤

ይህን በተረገመበት በሦስተኛው ቀን ፤ ፈርዖን በተወለደ በት ቀን ፤ ለሠራዊቱ ታላቅ ማዕድ (ግብር) አደረገ አለ ፤ አዳራሽ ተገኘ ሲል ነው ፤ ኮነ ያለውን ጉብረ ብሎ አመጣው፤ አሕዛብ፤ የተወለዱበትን ቀን ያከብራሉና፤ ዘአመ ዕለተ ተወልደ አለ፤

ወተዘከረ ሢመቶ ለሊቀ ቀዳሕያን ወሢመቶ ለሊቀ ሐገዚያን በማዕከል ሰብእ፤

ያንጊዜ ፈርዖን በሠራዊቱ መካከል፤ የእንጀራ አዛዥን ሹመትና የጠጅ አዛዥን ሹመት አሰበ አለ፤ ተበልቶ ሲጠጣ፤ ዛሬ የአዳራሻችን ነገር እንደ ምን ሁኖ ዋለ ? ብሎ ጠየቀ ፤ አዳራሹስ ድንቅ ሁኖ ነበር ፤ በጠጅ አሳላፊው ተተክቶ የተሾመው አጥፍቶ አክፍቶ ዋለ እንጂ አሉት ፤ ያንን ሽሮ ፤

፳፩፡ ወአግብእ ለሊቀ ቀዳሕያን ውስተ ሢመቱ ወመጠም ጽዋየ ለፈርዖን ውስተ እዴሁ ፤

ይኸንን የቀድሞውን የጠጅ አሳላፊውን ወደ ጥንተ ሹመቱ መል

ሰታል ፣ ለፈርዖን ለጌታውም በወርቅ ጽዋ እንደ ጥንቱ የወ ይን ጠጅ ሰጥቶታል ፤

፳፪፣ ወለሊቀ ሐባዢያን ሰቀሎ ዲበ ዕዕ በከመ ፈከረ ሎቱ የሴፍ ፣

በእንጀራ አዛዥ በታ የተሾመ ውሳ ብሎ ጠየቀ ፤ በእንጀራ አዛዥ በታ የተሾመው አሳምሮ ደስ አሰኝቶ ውሏል ፣ ያ የቀ ድሞው ግን ያሳማህ ፣ ያስጠ ላህ ነበር አሉት፣ (ብለው ነገ ፍት) ለካ የሰጠነው ሳያንሰው ያ ሹማችን አሳምቶን አስጠ ልቶን ይኖር ኑሯልን ብሎ ፣ የሴፍ እንደተረጎመበት ቸብ ቸቦውን ቁርጠ ሰቅሎታል ፤

፳፫፣ ወኢተከኮር ሊቀ ቀዳሕያን ለዮ ሴፍ አላ ረሰዖ ፣

ጠጅ አሳላፊውም በዚያ ወራት የሴፍን ዘነጋው እንጂ አላሰበ ውም፣ ምን አዘነጋው ቢሉ ዘመ ናይነት ነው አዘነግቶታል ፤ አንድም ፣ የሴፍ ትውክልቱን በሰው አድርጎ ነበርና፣ ስለዚህ እንዲዘነጋው አደረገው (አድር ጎታል)፣ አንድም ሣህሉ ለእግ ዚአብሔር በጊዜሁ እንዲል፣ እስከ ጊዜው ድረስ አቆይቶ ታል ።

ምዕራፍ ፵፬

፩፣ ወኮነ እምድገረ ፪ቱ ዓመት ርእዮ ፈርዖን ሕልመ ከመ ዘይቀውም መልዕልተ ፈለግ ፣

ይህ ከሆነ በኋላ በሁለተኛው ዓመት አለ ይኸን ከተረጎመ ላቸው በኋላ ፤ አንድም ለተወ ለደባት ቀን በዓል ካደረገ በኋላ በሁለተኛው ዓመት፣ ይኸ ከመ፣ በባለቤት የገባ ከመ ነው፣ በወ ንዝ ዳር ቁሞ ሌሊት ሕልም አየ፣ አንድም ሌሊት በሕልሙ ከወንዝ ዳር ቁሞ አየ ፤

፪፣ ወናሁ ከመ እምፈለግ የዐርጉ ሰብዓቱ አልህምት ሠናይ ራዕዮሙ ወስቡሕ ሥጋሆሙ ወይትረዓዩ ውስተ ማዕደት ፣

ይህ ከመ፣ እንደዚያው በባለ ቤት የገባ ከመ ነው፣ ከወንዙ ሰባት ላሞች ወጡ ፤ አንድም ከመን እንዘ ሲል ነው ፣ ወት ሬኢ ከመ ይሄረዉ ኃጥአን እን ዲል ከመን እንዘ ሲል ፣ እነሆ ሰባት ላሞች ከወንዙ ሲወጡ እነዚህም መልካቸው ያማረ የተ ወደደ ነው ፣ ሥጋቸውም የወ ፈረ የሰባ ነው ፣ ከወንዙ ወጥተ ውም ወደ ማዶ ተሻግረው ሔዱ፣

፫፣ ወዐርጉ ካልአን ሰብዓቱ አልህምት እምድገራሆሙ እምውስተ ፈለግ ወእ ኩይ ራዕዮሙ ወድግዱግ ሥጋሆሙ

ወይትረዓዩ ገበ እልክቱ አልህምት ውስተ ማዕደተ ፈለግ ፣

ከእነሱ ቀጥሎ (ከእነሱ በኋላ) ሌሎች ሰባት ላሞች ከወንዙ ሲወጡ፣ እነዚህም መልካቸው እጅግ የከፋ፣ ሥጋቸውም እጅግ የከላ ነው ፣ እነዚህም ወንዙን ተሻግረው ወደ ሔዱ ወደ ሰባቱ ወፍራሞች ላሞች ተከትለው ሔዱ፣ አንድም እነዚህ የከሱት የደረቁት ሰባት ላሞች፣ ወደ ወፈሩት ሰባት ላሞች ወንዙን ተሻግረው ተከትለዋቸው ሲሔዱ አየ ፤

፬፣ ወውሕጥም እልክቱ ሰብዓቱ አልሕምት አለ እኩይ ራዕዮሙ ወድ ግዱግ ሥጋሆሙ ለእሙንቱ አልሕ ምት አለ ስቡሕ ሥጋሆሙ ወሠናይ ራዕዮሙ ወነቅሐ ፈርዖን ፣

እነዚህም መልካቸው የከፋ ፣ ሥጋቸው የከላ የደረቀ ፣ የቀ ጠነ ሰባቱ ላሞች፣ መልካቸው ያማረ ፣ የተወደደ ሥጋቸው የሰባ የወፈረ ሰባቱን ላሞች ውጠዋቸው ከክሳታቸው ሳይመ ለሱ አይቶ ፣ ፈርዖን ከእንቅ ልፉ ነቃ ፤

፭፣ ወፍመ ወደገመ ሐለመ ወናሁ ሰብዓቱ ሰዊት የዓርጉ እምአሐዱ ሥርወ ጎሩያን ወሠናያን ፣

ተመልሶ ተኛ፣ ዳግመኛ ሕልም አየ ካንድ ሥር ካንድ ዘለላ ያማሩ የተወደዱ የተመረጡ

ፍሬያማዎች ሰባት ወፍራሞች ገብሶች ሲወጡ ፤

፮፣ ወናሁ ሰብዓቱ ሰዊት ቀጠናን ወዕቡራን ወዕሉ እምድገራሆሙ ፣

ደግሞ ከእነሱ ቀጥለው (ከእነሱ በኋላ) የሰለቱ የደረቁ ሰባት ገብሶች ሲወጡ ፤

፯፣ ወውሕጥም እልክቱ ሰብዓቱ ሰዊት ቀጠናን ወዕቡራን ለእልክቱ ሰብዓቱ ሰዊት ጎሩያን ወምሉዓን ፣

ሰባቱ የደረቁ የሰለቱ ገብሶች ከእነሱ በኋላ ከእነሱ ቀጥለው ወጥተው ሔደው፣ ያማሩ የተ ወደዱ ፍሬያማዎች የሚሆኑ ሰባቱን ወፍራሞች ገብሶች ውጠ ዋቸው ከክሳታቸው ሳይመለሱ አየ ፤

ወተንሥኦ ፈርዖን ወአለመረ ከመ ሕልም ወእቱ ፣

ፈርዖንም ፣ ከመኝታው ተነ ሥቶ ፣ ሕልም እንደሆነ አወ ቀው አለ ፣ ታይቶ የሚደረግ የማይቀር ቀዋሚ ሕልም እን ደሆነ አወቀው ፤

፰፣ ወኮነ ሰበ ጸብሐ ተሐውከቶ ነፍሱ ለፈርዖን ፣

ይኸንን ሕልም ሌሊት አይቶ በነጋ ጊዜ፣ የፈርዖን ልቡናው ታወከችበት ፤

ወለአከ ይወውዕምሙ ለኮሎሙ መፈ ከራነ ግብጽ ወለኮሎ ጠቢባኒሆሙ

ወመጽኤ ወነገሮሙ ፈርዖን ሕልሞ
ወስእኑ ፈክሮ ሎቱ ለፈርዖን ፤

ያንጊዜ፣ ከበላው አብልቶ ከጠ
ጣው አጠጥቶ፣ የሚያኖራቸው
ጠበብት አሉት (ነበሩት) መፈ
ክራነ ግብጽ ሕልም እንተረገሩ
ማለን የሚሉ ናቸው ወለኩ
ሎሙ ጠቢባኒሆሙ ፣ ፈላስ
ፎች ናቸው ፣ እነዚህን ሁሉ
ጥሩልኝ ብሎ አስጠራቸው ፣
ተጠርተው ተሰብስበው መጡ
ፈርዖንም ያየውን ሕልሙን ነገ
ራቸው፣ እነሱ ግን፣ ሕልሙን
ተርጉመው ለፈርዖን መንገር
ተሳናቸው ፤

፱፣ ወይቤሎ ሊቀ ቀዳሕያን ለፈር
ዖን ኃጢአትየ እዜክሮ የም ፤

ያንጊዜ ጠጅ አሳላፊው ቢገባ፣
ፈርዖንን አዝኖ ተክዞ አየው ፣
ምነው ንጉሥ ሆይ አዝነሃል
ተክዘሃል አለው ፣ እኔ አሳዝን
ማን ይዘንልኝ ሕልም አይቼ
የሚተረጎምልኝ አጥቼ አለው፣
ጠጅ አሳላፊውም አንሰ እዜ
ከራ ለኃጢአትየ አለ፣ ለዝንጋ
ዔየ ሲል ነው፣ ዕዳዬን በደሌን፣
የተዘነጋኝን ዝንጋዔዬን አስባ
ለሁ ፣ አንድም ለኃጢአትየ
እንዳለም ይሆናል ፣ አትርሱኝ
ያሉትን መዘንጋት ኃጢአት
ነውና ፤

፲፣ ፈርዖን ንጉሥ ተምያሙ ለአግ
ብርቲሁ ወአንበረነ ውስተ ቤተ
ሞቅሕ ፣ ኪያየ ወሊቀ ሐባዝያን ፤

አንተን በድለን ፣ አንተ ንጉሣ
ችን ተቈጥተህ በእሥራት ቤት
እንጀራ አሳላፊውንና እኔን
ጠጅ አሳላፊውን አሥረህ አግ
ዘኸን ሳለ ፤

፲፩፣ ወሐለምን ሕልሙ ክልኤነ አነሂ
ወውእቲሂ ዘዘዚአነ ሐለምን ፤

ሁለታችንም በእሥራት በግዛት
ቤት ሳለን እሱና እኔ እየራስ
እየራሳችን ሕልም አየን ፣ አን
ድም፣ ሁለታችንም በእሥራት
በግዛት ቤት ታሥረን ሳለን ፣
እሱና እኔ ዘዘአነ፣ የራስ የራሳ
ችንን ሕልም አየን ፣ አንድም
በእሥራት በግዛት ቤት ሳለን
እየራስ እየራሳችን ሁለታችንም
ሕልም አየን ፤

፲፪፣ ወሀሎ ምስሌነ ወልድ ዕብራዊ
ወሬዛ ዘሊቀ መበስላን ፣ ወነገርናሁ
ወፈክረ ለነ ፤

ሊቀ መበስላን አሳዥ ቢትወ
ደድ ራቅ ማሰሪያ ነው ፣ የጲጥ
ፋራ አገልጋይ የሚሆን አንድ
ዕብራዊ ሰው ከእኛ ጋር ታሥሮ
ነበር፣ ሁለታችንም ሕልም አይ
ተን ነገር ነው፣ ለእኔ ተረጎመ
ልኝ፣ በእሱ ተረጎመበት ፤

፲፫፣ ወኮነነ በከመ ፈክረ ለነ ፣

ይኸውም ነገር ፣ እሱ እንደተ
ረጎመልኝ ተረደገልኝ ፣ እሱም
እንደ ተረጎመበት ሆነ አለ ፣
ሁለት አርእስት ተናግሯል ፣
ለሁለቱም ያመጣል ፤

ወከማሁ ረከብነ አነሂ ገባዕኩ ውስተ
ሢመትየ ፣ ወለዝክቲኒ ሰቀልም ፤

አሁን እንደ ተናገርኩት ፣ አን
ድም እሱ እንደተረጎመው ፣
እኔም የተረጎመልኝን፣ እሱም
የተረጎመበትን አገኘን አለ ፣
ያምጣው ወገባዕኩ ውስተ ሢመ
ትየ፣ እኔም ወደ ሹመቴ ተመ
ለስኩ አለ፣ እንደ ተረጎመልኝ
ሳለው ፣ ወለዝክቲኒ ሰቀልም
ያነንም ሰቀሉት አለ፣ እንደ
ተረጎመበት ሳለው ፣ አሁንም
እሱን አስጠርተህ አምጥተህ እሱ
ይተርጎምልህ እንጂ ይህንስ
ነገር ሌላ የሚተረጎምልህ የለም
አለው ፤

፲፬፣ ወለአክ ፈርዖን ወወውዕም ለዮ
ሴፍ ወአውዕልም እምቤተ ሞቅሕ
ወላዕይዎ ርእሶ ፣ ወወለሙ አልባ
ሲሁ ፣ ወአምጽእም ንብ ፈርዖን ፤

ያንጊዜ ፈርዖን ይህንን ሰምቶ
ሒዱ አምጡት ብሎ ሳከ ፣
ሒደው የሴፍን ጠፋት ፣ ከእ
ሥራት ከግዛት ቤትም አወ
ጡት፣ ራሱን (ጠጉሩን) ላጨት
ልብሱንም ለወጡለት ፣ ልብሱ

ንም ለውጠው ሌላ ልብስ አል
ብሰው ወደ ፈርዖን አመጡት፣
ምነዋ የሴፍን አልታሠረም አላ
ልንም ? ቢሉ ፣ ታሥሯል ያሉ
እንደሁ የተመቸ፣ አልታሠረም
ያሉ እንደሁ የሴፍ የእሥረኛ
ግብር አድርጏል ፣ እሥረኛ
ራሱን አይላጭ ፣ ገላውን አይ
ታጠብ ፣ ጥፍሩን አይቆርጥ ፣
አዲስ አይለብስ፣ የላመ የጣመ
አይቀምስምና ፣ ሒዱ ራሱን
ላጭታችሁ ፣ ጥፍሩን ቁርጣ
ችሁ፣ ገላውን አጥባችሁ፣ አዲስ
ልብስ አልብሳችሁ አምጡልኝ
ብሎ ሳከ ፣ ሒደው ራሱን ላጭ
ተው ፣ ጥፍሩን ቁርጠው ፣ ገላ
ውን አጥበው ፣ አዲስ ልብስ
አልብሰው ፣ ወደ ፈርዖን አመ
ጡት ፤

፲፭፣ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ ፣
ሕልሙ ሐለምኩ፣ ወዘይፈክሮ ሊተ
ነጣዕኩ፣ ወሰማዕኩ በእንቲአክ ከመ
ሰማዕክ ሕልሙ ወፈክርክ ፤

ፈርዖንም የሴፍን ፣ አሁንስ
ያስጠራሁህ ሕልም አይቼ የሚ
ተረጎምልኝ አጥቼ ሳለሁ ያን
ተን ነገር ሰማሁ ፣ ሁለቱም
ባለሟሎቼ ሕልም አይተው
እንደ ተረጎምክላቸው ሰማሁ ፣
አንድም ይኸ ከመ ፣ ቅጽል
ነው ፣ የሁለቱን ባለሟሎቼን
ሕልም ሰምተህ የተረጎምኸላ
ቸውን ነገር ሰማሁ ፣ ይህንን

ሰምቼ ስለዚህ አስጠራሁህ አለው ፤

፲፮፣ ወአውሥእ ዮሴፍ ለፈርዖን ወይ ቤሎ ዘእንበለ እግዚአብሔር ዘወሀቦ ኢይክል ፈክሮ ፤

ዮሴፍም ለፈርዖን መለሰለት፣ እንዲህም አለው መምለኬ ጣዖት ነውና ፣ አምልኮተ እግዚአብሔርን ይሰብክለታል ፣ ሕልምን እንጂ እግዚአብሔር የገለጸለት ይተረጎማል ፣ በልንገረኝ ልተርጉምልህ አለው ፤

፲፯፣ ወነገሮ ፈርዖን ለዮሴፍ ወይቤሎ እሬኢ በሕልምዎ ከመ ዘእቀውም በማዕድተ ፈለግ ፤

ፈርዖንም ለዮሴፍ ሕልሙን ነገረው፣ ነገሮ ለዮሴፍ ያለውን ያምጣው ፣ አጸፋውን ይነግረዋል፣ ይህ ከመ በባለቤት የገባ ነው ፣ በውሀ ዳር ቁሜ ሕልም አየሁ ፣ እሬኢ በሕልምዎ ያለውን ያምጣው ፤

፲፰፣ እምውስተ ፈለግ የዐርጉ ሰብዓቱ አልሕምት እማዕድተ ፈለግ ሰቡሐን ሥጋሆሙ ወሠናዖን ራዕዮሙ ወይትረዐዩ ውስተ ማዕድት ፤

መልካቸው ያማረ የተወደደ ፣ ሥጋቸው የሰባ የወፈረ ፣ ሰባት ወፍራሞች ላሞች፣ ከወንዝ ወጥተው ወንዙን ተሻግረው ሔዱ ፤

፲፱፣ ወናሁ ካልአን ሰብዓቱ አልሕምት የዐርጉ እምድጎሬሆሙ እምውስተ ፈለግ እኩዖን ወሕሱም ራዕዮሙ ወድግዱግ ሥጋሆሙ ፤

እነሆ መልካቸው እጅግ የከፋ፣ ሥጋቸው የቀጠነ የከሳ፣ ሌሎች ሰባት ላሞች ፣ ከእነሱ በኋላ ፣ ከእነሱ ቀጥለው ከወንዙ ወጥተው ወንዙን ተሻግረው እነሱን ተከትለዋቸው ሔዱ ፤ አንድም ሌሎች ሰባት ላሞች ከእነሱ ቀጥለው ከእነሱ በኋላ ከወንዙ ወጥተው ወንዙን ተሻግረው እነሱን ተከትለው ሲሔዱ አየሁ፣ እለዚህም መልካቸው እጅግ የከፋ ፣ ሥጋቸውም እጅግ የቀጠነ የከሳ ነው ፤

ወእርኢኩ ዘከግሆሙ ሕሤመ በኩሉ ምድረ ግብጽ ፤

እኔም በግብጽ አገር ሁሉ እንደ እነሱ የከፋ አላየሁም ፤

፳፣ ወውሕጥምሙ እልክቱ ድግዱጋን ፣ ለእልክቱ ሰብዓቱ አልሕምት ሰቡሐን ወሠናዖን ወቦኡ ውስተ ከርሃሙ ፤

እኒህ በኋላ የወጡት ፣ ሥጋቸው የከሳ፣ መልካቸው የከፋ፣ ሰባቱ ሌሎች ላሞች ፣ ፊት የወጡ መልካቸው ያማረ የተወደደ ፣ ሥጋቸው የሰባ የወፈረ፣ ሰባቱን ላሞች ሲውጧቸው ፤

፳፩፣ ወኮነ ከመ አልቦ ዘቦኦ ውስተ ከርሃሙ ወገጸሙኒ ሕሤም ፣ ከመ ቀዳሚ ወነቃሕኩ ፤

እነዚያን ውጠዋቸው ከክሳታቸው ሳይመለሱ ይኸነን በሕልሜ አይቼ ነቃሁ ፤

፳፪፣ ወሰኩበኩ ካዕበ ወርኢኩ በሕልምዎ ከመዝ ሰብዓቱ ሰዊት ይወፅኡ እምኢሐዱ ሥርወ ምሉዓን ወሠናዖን ፤

ዳግመኛም ተመልሼ ተኝቼ በሕልሜ እንዲህ አየሁ አለ፣ እንደ ላሞቹ ሕልም የገብሰቼ ንም ሕልም ከመዝ አለ ፣ አንድም እንደዚህ ያለ ሕልም አየሁ አለ ፣ ከመዝ ያለውን ወደፊት ያምጣው ፣ ሰባት ያማሩ የተወደዱ ወፍራሞች ፍሬያማዎች ገብሶች ከአንድ ሥር ከአንድ ዘለላ ሲወጡ ፤

፳፫፣ ወካልአን ሰብዓቱ ሰዊት ቀጢናን ወይቡላን ወፅኡ እምድጎሬሆሙ፣

የሰለቱ የደረቁ ሌሎችም ሰባት ገብሶች ከእነሱ በኋላ ከእነሱ ቀጥለው ከአንድ ሥር ከአንድ ዘለላ ወጡ ፣ ሲወጡ ፤

፳፬፣ ወውጎጥምሙ እልክቱ ቀጢናን ወይቡላን ለእልክቱ ሰብዓቱ ሰዊት ምሉዓን ወሠናዖን ወነገርከምሙ ለመ ፈክራን ወአልቦ ዘፈከሩ ሊተ ፤

ከአንድ ሥር ከአንድ ዘለላ በኋላ የወጡ የደረቁ፣ የሰለቱ ሰባት

ገብሶች ፊት የወጡ ያማሩ፣ የተወደዱ ወፍራሞች ፍሬያማዎች ሰባቱን ገብሶች ሲውጧቸው ፣ ውጠዋቸውም ከክሳታቸው ሳይመለሱ አየሁ ብዬ ሕልም ለሚተረጎሙልኝ ሰዎች ነገርኳቸው፣ ከእነዚያ አንዱም አንዱስ ስንኳ የተረጎመልኝ የለም አለው ፤

፳፭፣ ወይቤሎ ዮሴፍ ለፈርዖን ሕልሙ ለፈርዖን አሐዱ ውሎቱ ዘይገብር እግዚአብሔር አርአዮ ለፈርዖን ፤

ያንጊዜ ዮሴፍ ፈርዖንን ሕልምህ አንድ ወገን ነው፣ እግዚአብሔርም በኋላ ዘመን የሚደረገውን ነገር ለአንተ ገልጦልሃል አለው ፤

፳፮፣ እልክቱ ሰብዓቱ አልሕምት ሠናዖን ፯ቱ ዓመት እሙንቱ፣ ወእልክቱ ፯ቱ ሰዊት ሠናዖን ፯ቱ ዓመት እሙንቱ፣ ሕልሙ ለፈርዖን አሐዱ ውሎቱ ፤

ይህ አንድ ወገን ነው፣ ሰባት ዓመት ጥጋብ አለ ፤

፳፯፣ ወእልክቱ ሰብዓቱ አልሕምት ድግዱጋን እለ ዓርጉ እምድጎሬሆሙ ፯ቱ ዓመት እሙንቱ ፣ ወእልክቱ ፯ቱ ሰዊት ቀጢናን ወፅኡ ፯ቱ ዓመት እሙንቱ ፣ ወይከውን ፯ቱ ዓመት ዘራኃብ ፤

ይህም አንድ ወገን ነው፣ ሰባት ዓመት ረኃብ አለ ፤

፳፰፡ ወዝንቱ ቃል ዘእቤሉ ለፈርዖን ዘይገብር እግዚአብሔር አርአዮ ለፈርዖን ፤

ላንተም የነገርኩህ ቃል ይህ ነው ፤ ወዘይገብር ፤ እግዚአብሔርም በኋላ ዘመን የሚያደርገውን ነገር ፤ ለአንተ ገልጦ አሳየህ ፤ አንድም ለአንተ የነገርኩህ ይህ ቃል ፤ እግዚአብሔር በኋላ ዘመን የሚያደርገውን ነገር ለአንተ የገለጸልህ ነገር ነው ፤

፳፱፡ ናሁ ይመጽእ ጌቱ ዓመት ዘብ ዙላ ጽጋብ ውስተ ኩሉ ምድረ ግብጽ፤

መልካቸው ያማረ የተወደደ ፤ ሥጋቸው የወፈረ የሰባ ሰባት ላሞች ፤ ያማሩ የተወደዱ ወፍ ራሞች ፍሬያማዎች ሰባቱም ገብሶች ፤ ይህ አንድ ወገን ነው፤ ሰባት ዓመት ብዙ ጥጋብ ይመጣል ፤

፴፡ ወይመጽእ ጌቱ ዓመት ዘረኃብ እምድኅሬሁ ወይረስዕዎ ለጽጋብ በኩሉ ምድረ ግብጽ ፤

መልካቸው የከፋ፣ ሥጋቸው የቀጠነ የከሳ ሰባት ላሞች፤ የሰለቱ የደረቁ ሰባቱም ገብሶች ይህ አንድ ወገን ነው ፤ ከሰባቱ ዓመት ጽጋብ በኋላ ፤ ከሰባቱ ዓመት ጽጋብ ቀጥሎ ፤ ሰባት ዓመት ረኃብ ይመጣል ፤ በግብጽ አገር ያሉ ሰዎች ፤ አን

ድም በግብጽ አገር ያሉ ሰዎች ሁሉ የሰባቱን ዓመት ጽጋብ ይዘነጉታል ፤

፴፩፡ ወየሐልቅ በረኃብ ኩሉ ሰብእ እምድኅቱ ረኃብ ዘይመጽእ እምድኅሬሁ እስመ ዐቢይ ውእቱ ጥቀ ፤

ይህ የሚመጣው ሰባቱ ዓመት ረኃብ ጽኑ ክፉ ነውና ፤ ጽኑ ክፉ ስለሆነ ከጥጋቡ በኋላ ፤ ከጥጋቡ ቀጥሎ ከሚመጣው ረኃብ የተነሣ ሰው ሁሉ በረኃብ ያልቃል ፤

፴፪፡ ወዘደገመ ፈርዖን ሐሊሞቶ እስመ እሙን ውእቱ ነገሩ እምኅብ እግዚአብሔር ወፍጡነ ይገብር እግዚአብሔር ለዝንቱ ፤

ለአንተ መላልሶ ማሳየቱ ግን ነገሩ ከእግዚአብሔር ዘንድ ታዝዞ የሚደረግ እውነተኛ ነገር ነውና ስለ ጽና ነገር ነው ፤ ከአንድ ባሕር ፤ ከአንድ ሥፍራ ሲወጣ ማየትህ ግን ፤ ይህ ሁሉ የሚደረግ በአንተ ዘመን ነው ፤ ይህ ነንም ነገር እግዚአብሔር ፈጥኖ ያደርገዋል አለው ፤ ፈርዖንም ለዚህ ስነ ምን ይሻለኛል ምን ላድርግ ? አለው ፤ ይኸን ቢለው የሴፍም፤ እግዚአብሔር ድንቅ አድርጎ ከሰባት ዓመት ረኃብ ሰባቱን ዓመት ጥጋብ አስቀድሞታል ፤

፴፫፡ ወይእዜኒ ኅሥሥ ለከ ብእሴ ጠቢብ ወልብወ ወሚሞ ሳዕል ኩሉ ምድረ ግብጽ ፤

አሁንም ለዚህ ነገር ብልህ ዓዋቂ ሰው ፈልገህ በግብጽ አገር ሁሉ ሹመው ፤

፴፬፡ ወይግበር ፈርዖን መዛግብተ ውስተ ኩሉ ምድረ ግብጽ፤ ወይድፍ ንም ለእክለ ግብጽ ዘሰባቱ ዓመት ፤

አንተም በየሀገሩ ሁሉ ረቅ ፤ ጎተራ አሠራ ፤ ሰው በጥጋብ ዘመን ወርቅ አምጣ ከሚሉት ፤ እህል አምጣ ሲሉት ይቀልላዋል ፤ እህሉን እየተቀበለ ፤ የሚነቅዘውን እያስፈጨ ፤ ጡብ እያስጣለ ፤ የማይነቅዘውን በሪቅ በጎተራ ለሰባት ዓመት ረኃብ የሚያኖር ብልህ ሹም ሹም ፤

፴፭፡ ወያስተጋብዕዎ ለኩሉ እክል ዘጌቱ ዓመት ዘጽጋብ ፤

የግብጽ ሰዎችም እንዲህ አድርገው አንተ ከሾምኸው ከብልሁ ሹም ጋራ ሁነው የሰባቱን ዓመት የጥጋቡን ዘመን እህል በሪቅ በጎተራ ይሰብስቡት ፤ ይህ በየሀገሩ የሚደረገው ነው ፤

ወያስተጋብእ ፈርዖን ሥርፍዮ ወእክሉ ውስተ ኩሉ አህጉር ፤

ይልቁንም አንተ ንጉሥ ለሁሉ ልብስ ፤ ጉርስ ነውና በየሀገሩ ስንዴውን ሌላውንም እህል ሁሉ በሪቅ በጎተራ ሰብስብ ፤

ወይትዐቀብ ፤ ይኸውም የተጠራቀመው ለስባት ዓመት ረኃብ ይጠበቅ ፤

፴፮፡ ወይኩን ውእቱ እክል ዘየዕቅቡ ሲሳየ ለኩሉ ብሔር ለአመ ረኃብ ዘይመጽእ ውስተ ብሔረ ግብጽ ወኢ ይመውት ሰብእ በረኃብ ፤

ለአገሩ ሁሉ ምግብ ሊሆን የሚጠበቀው እህሉ ሁሉ፤ ይኸውን ለአመ ረኃብ ፤ በግብጽ አገር ለሚመጡ ለሰባት ዓመት ረኃብ ጊዜ ይሆናል ፤ ሰውም ያን ጊዜ በረኃብ ምክንያት አይሞትም ፤ አንድም እንዳለ ይሆናል ፤ በግብጽ አገር ምግብ ሊሆን የሚጠበቀውም እህል ሁሉ ፤ ይኩን ለአመ ረኃብ ፤ በግብጽ አገር ለሚመጣው ለረኃብ ጊዜ ይሁን ፤ ወኢ ይመውት ሰብእ በረኃብ ፤ ሰው ሁሉ በረኃብ አይመውት ፤ በጥጋቡ ዘመን ያገኛችሁትን እህል አታበላሹ ሲል ነው ፤ አሁንም እንደ ነገር ኩህ አድርጎ የሚያዘጋጅ ብልህ ሹም መሾም ነው አለው ፤ ያን ጊዜ የሴፍ ሹመት የተካሰሰ ይመስላል ፤

፴፯፡ ወአደሞ ለፈርዖን ዝንቱ ነገር ወለኩሉ ሰብኡ ፤

ያንጊዜ የሴፍ አስመስሎ አሳክሎ አስረድቶ በነገረው ጊዜ ፈርዖን ደስ አለው ፤ መኳንን

ቱንም ሠራዊቱንም ደስ አላቸው ፤ አንድም ዝንቱ ነገር፣ ይህ ነገር ፈርዖንን ደስ አሰኘው፣ መኳንንቱንም ሠራዊቱንም ደስ አሰኛቸው ፤

፵፰፣ ወይቤሎሙ ፈርዖን ለኩሉ ሰብአ ሰኑ እንከ ዘተረከበ ከመዝንቱ ብእሲ ዘመንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ፣

ያንጊዜ ፈርዖን ሠራዊቱንም መኳንንቱንም፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤቱ ያደረገበት እንዲህ ያለ ሰው በውኑ ተገኝቶ ያውቃልን አላቸው ፤

፵፱፣ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ እስመ ለከ አርአያክ እግዚአብሔር ዘንተ ኩሉ ወአልቦ ብእሲ ዘይጠበከ ወዘይሊቡ እምኔክ አንተ ኩን ላዕለ ኩሉ ቤትዮ ወለቃለ ዚአክ ይት አዘዝ ኩሉ ሕዝብ ፣

ፈርዖን ዮሴፍን እንዲህ አለው ይህንን ሁሉ ነገር እግዚአብሔር ለአንተ ገልጸልሃልና ፣ ከአንተ በቀር ብልህ የሚሆን ዓዋቂ ሰው የለም ፣ አንተ ኩን ማንሻ ፤ አንድም ይኸን ሁሉ ነገር ፈጣሪህ እግዚአብሔር ለአንተ ገልጸልሃልና፣ ከአንተም የሚበልጥ ብልህ ዓዋቂ ሰው የለምና፣ በቤቴ ሁሉ አንተ ተሾም፣ ሠራዊቴም ሁሉ ለአንተ ቃል ይታዘዝ አለው ፤

ወዘእንበለ መንበር አልቦ ዘእፈደፍ ደክ አነ ፣

ከምተኛበት ዙፋን ፣ ከምቀመጥበት ወንበር በቀር ከአንተ የምበልጥበት ነገር የለኝም አለው ፤

፵፩፣ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ ናሁ ሄምኩክ አነ ውስተ ኩሉ ምድረ ግብጽ ፣

ፈርዖን ዮሴፍን እንዲህ ከሆነ በግብጽ አገር ሁሉ አንተን እሾምሃለሁ ፤ አንድም እንዳለ ይሆናል፣ እንዲህ ከሆነ በግብጽ አገር ሁሉ አንተን ሾምኸህ አለው ፤

፵፪፣ ወአውዕለ ፈርዖን ሕልቀቶ እም እይሁ ወወደዮ በእይሁ ለዮሴፍ ፣

ይህንም ብሎ አልቀረ ፈርዖን የእጅ ጣቱን ቀለበት አውጥቶ በዮሴፍ እጅ ጣት አደረገለት ፤

ወአልበሶ ልብሰ ሚላት ወአዕነቆ ባዝ ግና ወርቅ ላዕለ ክግዱ ፣

ነጭ ሐር አለበሰው ፣ በአንገቱም የወርቅ ዝርግፍ አሠረለት፤

፵፫፣ ወአዕዎፍ ዲበ ፈረስ ዘዚአሁ ወአዶዶ አዋዴ ቅድሚሁ ወሄም ላዕለ ኩሉ ምድረ ግብጽ ፣

እሱው ራሱ በሚቀመጥበት ፈረስ አስቀመጠው ፣ አዋጅ ነጋሪም በፊቱ ቁሞ አዋጅ ነገረ ቅድሚሁ ለፈርዖን ነው ፤ አንድም ለዮሴፍ ነው ፤ እንደ

ይብል ያለበት ነው ፤ ፈርዖን ዮሴፍን በግብጽ አገር ሁሉ ሾመው ብሎ ዓዋጅ ነገረለት፤ አንድም በፊቱ ቁሞ ዓዋጅ ነጋሪ ነገረለት፣ ወሄም ዓዋጅ ከነገረለትም በኋላ በግብጽ አገር ሁሉ ሾመው ፤ ይኸንማ ከላይ ሄምኩክ አለ፣ ከዚህ ሄም አለ፣ አይጣላም ? ቢሉ አይጣላም ፣ ያነኑ ገልጠ መናገር ነው ፤ አንድም ከላይ በእልፍኝ ለብቻው ከባለሚሎች ጋር ሳለ ሄም ኩክ ብሎታል ፣ ከእዚህ ግን በነጋሪት፣ በአዋጅ፣ በሠራዊት ያደረገለትን ሲያይ ሄም አለ፣ አንድም ከላይ እሱ ሄምኩክ ብሎ የተናገረውን ከዚህ መተርጎም ሄም ብሎ ጻፈው ፤

፵፬፣ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ አነ ለልዩ ፈርዖን ዘእንበለክ አልቦ ዘእገብር ወአምንተኒ ውስተ ኩሉ ምድረ ግብጽ ፣

ፈርዖንም ዮሴፍን ስንኳንስ ሌላው እኔ ራሴ ቅሉ በግብጽ አገር ሁሉ ያለ አንተ ፈቃድ ፣ ያለ አንተ ምክር የማደርገው ነገር የለኝም አለው ፤

፵፭፣ ወሰመዮ ፈርዖን ስሞ ለዮሴፍ እስፍንቶፎኔኤክ ፣

ስሙንም እስፍንቶፎኔኤክ አለው አለ፣ መዝገበ ኅብአት፣ ሊቀማእምራን ማለት ነው ፤

ወወሀቦ አስኔትሃ ወለተ ጴሚጤፊራማሪ ዘሀገሪ ሃልዮቱ ትኩሮ ብእሲተ፣

ዘሀገሪ ሃልዮቱ፣ ዘሀገሪ ፀሐይ ሲል ነው ፤ ፀሐይነት ያላት አገር ፣ ካህነ ጣዖት የሚሆን የጲጥፋራ ልጅ አስኔትን ሚስት ልትሆነው አጋባው፣ ጲጥፋራ የዮሴፍ ጌታው ነው ፣ የጌታውን ልጅ አጋብቶታል፣ ማሪ አለው ፣ በአንድ ወገኑ ቢት ወደድ ቢሆን ፣ በአንድ ወገኑ ካህንነት አለውና ፣ አንድም ሌላ ጲጥፋራ ፣ ሌላ ማሪ ነው ፤ የእሱን ልጅ አጋባው ፤ አንድም ጲጥፋራማሪ ይላል ጥቅል ስም ዘሀገሪ ሃልዮቱ ብሎ ቀጸ ለለት የእሱን ልጅ ሚስት ልትሆነው አጋባው ፤

፵፮፣ ወሠላሳ ዓመቱ ሎቱ ለዮሴፍ አመ ይቀውም ቅድመ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ፣ ወሶበ ወዕለ ዮሴፍ እምቅድመ ገዱ ለፈርዖን አንሶሰው ውስተ ኩሉ ምድረ ግብጽ ፣

ዮሴፍም ሲሾም በፈርዖን ፊት በቆመ ጊዜ ፵ ዘመን ሆኖት ነበር ፣ ዮሴፍም ተሹሞ በፈርዖን ፊት በወጣ ጊዜ ፣ አንድም ተሹሞ በፈርዖን ፊት ከወጣ በኋላ ፣ በግብጽ አገር ሁሉ ተመላለሰ አለ ፣ ሊያይ ሊመራ ነው፣ ሠላሳ ዘመንም ያለውን ከዚህ ይቁጥፍታል ፣ በእናት በአባቱ ቤት ዐሥራ ሰባት

ዓመት ፤ በጸጥፋራ ቤት ዐሥር ዓመት፤ በእሥር ቤት ሁለት ዓመት ፤ ሃያ ዘጠኝ ይሆናል ፤ አንዱን ዓመት ጅምር ጭርስ አድርጎ ሠላሳ አለ ፤ አንድም ኩፋሌ የእሥራት ቤቱን ሦስት ዓመት ይላልና ብሎ፤ ፴ ያለው ይህ ነው ፤ ይኸውም ምሳሌ ነው ፤ ዮሴፍ ለሹመት በሠላሳ ዘመኑ ከፊርዖን ፊት እንደቆመ፤ ጌታም በጳላጦስ ፊት የቆመው በሠላሳ ዘመኑ ነውና ፤

፵፯፡ ወኩሎ እክል ዘአውዕአት ምድር ዘብሔረ ግብጽ እስከ ፯ቱ ዓመት ዘጽጋብ ከላስከቲሁ ወኩሎ እክል አስተጋብአ ፤

በሰባቱ ዓመት በጥጋቡ ዘመን የግብጽ አገር ያስገኘውን እህል ሁሉ ነደውን እያስከመረ፤ የሚ ነቅዘውን እያስፈጩ ጡብ እያ ሰጣለ ፤ የማይነቅዘውን በሪቅ በነተራ ሰብስቦ አኖረ ፤

፵፰፡ ወዘገባ እክል ውስተ ኩሎ አህ ጉር ወአድያመ ብሔር ከመ ይኩን ሲሳየ ፤

በሀገሩ በአውራጃው ሁሉ የተ ገኘውን እህል ለሰባት ዓመት ረኃብ ምግብ ይሆን ዘንድ እንደዚህ አድርጎ ሰበሰበ ፤

፵፱፡ ወዘገባ ዮሴፍ ሥርናየ ከመ ጥፃ ባሕር ብዙኃ ጥቀ እስከ ስዕኑ ኑልቁቶ ወዘእንበለ ኑልቀኑ ኮነ ፤ የግብጽ ሰዎች መስፈር መቀሩ ጠር እስኪሳናቸው ድረስ፤ ዮሴ

ፍም እህሉን እንደ ባሕር አሸዋ ብዙ አድርጎ ሰበሰበ ፤ አንድም ከመ ጥፃ ባሕር ብዙኃ ጥቀ ይላል ፤ ብዙኃን ለጥፃ ይቀጥ ሷል፤ ዮሴፍ እህሉን እንደበዛ፤ እንደ ባሕር አሸዋ አድርጎ ሰበ ሰበው ፤ አንድም ዮሴፍ ያደ ለበው የእህሉ ድልብ እንደ ባሕር አሸዋ ብዙ ነው ፤ ይኸ ውም ከብዛቱ የተነሣ ያለ ስፍር ያለ ቀጥር ሆነ አለ ፤ በዝቶ ሳይቁጠር ሳይሰፈር ቀረ ፤ አን ድም ተሰፍሮ ተቁጥሮ ከብዛቱ የተነሣ ተሳስቶ ያለ ቀጥር ቀረ፤

፶፡ ወተወልዱ ለዮሴፍ ፪ቱ ደቂቅ ዘእንበለ ይምጸእ መዋዕለ ረኃብ ዘመ ለደት ሎቱ አስኔት ፤

ወተወልዱ ለዮሴፍ ፪ቱ ደቂቅ ዘወለደት ሎቱ አስኔት ዘእን በለ ይምጸእ መዋዕለ ረኃብ ብለህ አቅና ፤ የረኃቡ ዘመን ገና ሳይመጣ አስኔት የወለደ ቻቸው ሁለት ልጆች ለዮሴፍ ተወለዱለት ፤

፶፩፡ ወሰመዮ ስሞ ለበኩሩ ምናሴ እንዘ ይብል እስመ ገብረ ሊተ እግዚአብሔር ከመ እርሳፅ ኩሎ ሕግምየ ወኩሎ ዘቤተ አቡየ ፤

መከራዬን ሁሉ፤ የአባቶቼንም ወገን መከራ ሁሉ እዘነጋው ዘንድ እግዚአብሔር እንድዘ ነጋው አደረገልኝ ሲል ፤ አን ድም መከራዬን ሁሉ፤ የአባቶ

ቼንም ወገን መከራ ሁሉ እን ድዘነጋው እግዚአብሔር አድር ጎልኛልና ብሎ የበኸር ልጁን ስም ምናሴ አለው ፤ ምናሴ ማለት መርስዔ ኅዘን ማለት ነውና ፤ አንድም እስመ ያለው ቀሪ ነው፤ መከራዬን ሁሉ፤ የአ ባቶቼንም ወገን መከራ ሁሉ ፤ እግዚአብሔር እንድዘነጋው አደ ረገልኝ ብሎ የበኸር ልጁን ስም ምናሴ አለው ፤

፶፪፡ ወሰመዮ ስሞ ለካልኦ ኤፍሬም፤ እንዘ ይብል እስመ አዕባዪ እግዚ አብሔር በብሔረ ሥዕይ ፤

እስመ ያለው ቀሪ ነው፤ መከራ በታዘዘበት አገር እግዚአብሔር አከበረኝ ፤ አበዛኝ ፤ አንድም እንዳለም ይሆናል ፤ እግዚአብ ሔር መከራ በታዘዘበት አገር አክብሮኛል አብዝቶኛል ሲል፤ አንድም ይኸ እስመ ከመ ነው ፤ እስመ ዘይትወለድ እም ኔሃ እመንፈስ ቅዱስ እንዲል፤ መከራ በታዘዘበት አገር እግ ዚአብሔር እንድከብር እንድ በዛ አደረገኝ ሲል፤ የሁለተኛ ውን ልጁን ስም ኤፍሬም አለው ፤ ኤፍሬም ማለት ዕበይ ፍሬ ማለት ነውና ፤

፶፫፡ ወሐሊፎ ፯ቱ ዓመት ዘጽጋብ አኅዘ ይምጸእ ፯ቱ ዓመት ዘረኃብ በከመ ይቤ ዮሴፍ ፤

የጥጋቡ ዘመን ሰባት ዓመት አልፎ ፤ የረኃቡ ዘመን ሰባት

ዓመት ይመጣል ብሎ ዮሴፍ እንደተናገረ ፤ የጥጋቡ ዘመን ሰባት ዓመት አልፎ ፤ የረኃቡ ዘመን ሰባት ዓመት ይመጣ ጀመረ ፤

፶፬፡ ወኮነ ረኃብ ውስተ ኩሎ ምድረ ግብጽ ፤

በግብጽ አገርም ሁሉ ረኃቡ ታዘዘ ፤

ወጸርሐ ኩሎ ሕዝብ ኅበ ፈርዖን በእንተ እክል ፤

ሰውም ሁሉ ተሰብስቦ ሔዶ ፈርዖንን ፤ እህል ስጠን፤ ወይ እህል ፤ ወይ እህል አለው ፤

፶፭፡ ወይቤሎሙ ሑሩ ኅበ ዮሴፍ ወዘይቤለከሙ ውእቱ ፤ ግቡ ፤

ፈርዖንም ወደ ዮሴፍ ሔዳ ችሁ ዮሴፍ የነገራችሁን ነገር አድርጉ አላቸው ፤

፶፮፡ ወረኃብስ በጽሐ ውስተ ኩሎ ገጸ ምድር ወርእዮ ዮሴፍ አርኃወ መዛግብተ እክል ፤ ወሜጠ ለኩሎ ሰብአ ግብጽ ፤

ረኃቡ ግን በግብጽ አገር ሁሉ ታዘዘ ፤ ያን ጊዜ ዮሴፍ ይኸ ንን ነገር አይቶ ፤ ሪቅ ፤ ጌተራ ውን ከፍቶ ለግብጽ ሰዎች ሁሉ እየሰፈረ እየሰፈረ ፤ እህሉን ሸጠላቸው ፤

፶፯፤ ወመጽአ ኩሉ በሐውርት ውስተ ግብጽ ከመ ይሣዩጡ እክለ እምነበ ዮሴፍ በእንተ ረኃብ እስመ ዐቢይ ረኃብ ኮነ ውስተ ኩሉ ብሔር ፤

በሀገሩ ሁሉ ጽኑ ረኃብ ሁኗ ልና ፤ ጽኑ ረኃብ ስለሆነ ስለ ረኃቡ ጽናት ፤ የግብጽ አገር ሰዎች ሁሉ እህል ሊሸምቱ የሴፍ ወዳለበት መጡ ።

ምዕራፍ ፵፬

ጉባኤ

፩፤ ወስምዐ ያዕቆብ ከመቦ እክለ ዘይሠይጡ በብሔረ ግብፅ ፤

ያዕቆብም በግብጽ የሚሸመት እህል እንዳለ ሰማ ፤ (ሐተታ) ማን ነግሮታል ? ቢሉ ፤ ሽማ ግሌ ከመንገድ ዳር ፤ ከድንበር መቀመጥ ልማድ ነውና ከዚያ ተቀምጦ ሳለ ፤ ነጋድያን ሸም ተው ሲመጡ በግብፅ እህል ተርፏል ሲሉ ሰምቷል ፤ አንድም መልአኩ በግብጽ እህል ተርፏል አሸምተህ ብላ ብሎ ነግሮታል ፤

፪፤ ወይቤሌሙ ለደቂቁ ለምንት ትቴክዙ ፤

ልጆቹንም ከውጭ ሲገባ አንገታቸውን ደፍተው አገኛቸው ፤ ምን ያሳዝናችኋል ፤

ናሁ ሰማዕኩ እነ ከመቦ እክለ በብሔረ ግብጽ ፤

እነሆ በግብፅ አገር እህል እንዳለ እኔ አሁን ሰምቻለሁ ፤

ሐሩ እንከ ወተሣዩጡ ለነ ከመ ንሕ የው ወኢንሙት በረኃብ ፤

እንግዲህስ በረኃብ ከመሞት እንድን ዘንድ ሐዳችሁ እህል ሸምታችሁ አምጡ አላቸው ፤

፫፤ ወወረዱ ፤ቱ አገደሁ ለየሴፍ ከመ ይሣዩጡ እክለ እምብሔረ ግብፅ ፤

የየሴፍም ዐሥሩ ወንድሞቹ ከግብፅ አገር እህል ይሸምቱ ዘንድ ወደ ግብፅ ወረዱ ፤

፬፤ ወለብንያምስ እኑሁ ለየሴፍ ኢፊ ነም አቡሁ ምስለ አጋዊሁ እስመ ይቤ ኢይድወየኒ ውሉቱሂ ፤

ዋዌው ለየሴፍ ነው ፤ አባቱ ያዕቆብ የየሴፍ ወንድም ብን ያምን ግን ታሞ እሱም እንደ የሴፍ በመንገድ ይሞትብኛል ብሎ ከወንድሞቹ ጋር ወደ ግብፅ አልላከውም ፤

፭፤ ወበጽሑ ደቂቀ እስራኤል ንበ የሴፍ እስመ ዐቢይ ረኃብ ኮነ ውስተ ምድረ ከነዓን ፤

የእስራኤልም ልጆች በከነዓን አውራጃ ረኃብ ጸንቶ ነበርና፤ ነግ ሠልስት ሳይሉ ወዲያው ተነሥተው ሐደው ከየሴፍ

ዘንድ ደረሱ ፤ (ሐተታ) በሌላው አገር ውሎ ራት መብላት ነበረ፤ በከነዓን ግን ጦም ውሎ ጦም ማደር ሆኖ ነበርና፤ ዐቢይ ረኃብ ኮነ በከነዓን አለ ፤

፮፤ ወየሴፍስ መልአክ ውሎ፤ ለብሔረ ግብጽ ወውሎቱ ይሠይጥ እክለ ለኩሉ አሕዛብ ምድር ፤

የሴፍ ግን በግብጽ አገር አዛዥ ቢትወደድነት ተሹሞ በግብጽ አውራጃ ላሉ ለአሕዛብ ሁሉ እህል ያሸምት ነበረ ፤

ወሶበ በጽሑ አገደሁ ሰገዱ ሎቱ በገጸሙ ውስተ ምድር ፤

የየሴፍም ወንድሞች ከየሴፍ ዘንድ በደረሱ ጊዜ በግንባራቸው ከምድር ላይ ወድቀው ሰገዱ ለት ፤

፯፤ ወሶበ ርእዮሙ የሴፍ ለአገደሁ አእመሮሙ ወተናገሮሙ እኪተ፤

የሴፍም ባያቸው ጊዜ ወንድሞቹ እንደ ሆኑ ዓውቆ ክፉ ቃል ተናገራቸው፤ እኪተ ባለው አጽብጺቢ ይላል፤ ጽኑዓ ነገረ፤ እኪተ ነገረ ማለት ነው ፤

ወይቤሌሙ እምአይቴ መጸእክሙ፤

እሊህ የአገሩን መውጫ መግ ቢያ ሊያዩ የመጡ ጉብኞች ናቸው፤ ያዙዋቸው ብሎ አስይዞ ከወደት መጥታችኋል ? ብሎ ጠየቃቸው ፤

ወይቤልም እምብሔረ ከነዓን ንሣዩተ እክለ ፤

እህል እንሸምት ዘንድ ከከነዓን መጥተናል አሉት ፤

፰፤ ወየሴፍስ አእመሮሙ ለአገደሁ፤ ወእመንቱሰ ኢያእመርም ፤

የሴፍ ወንድሞቹን ዓወቃቸው እንጂ እነሱ አላወቁትም ፤

፱፤ ወተዘከረ የሴፍ ሕልም ዘሐለመ ፤

ያንጊዜም ያለመውን ሕልም አሰበ ፤

ወይቤሌሙ ሰብአ አይን አንትሙ ወመጸእክሙ ትርእዩ ግዕዝ ብሔር፤

የአገሩን አኳኋን ማለት መውጫውን፤ መግቢያውን የቅጽሩን መጥበቁን፤ መላላቱን፤ የሠራዊቱን ማነሱን ፤ መብዛቱን ፤

ልታዩ የመጣችሁ ናችሁ አላቸው ፤

፲፤ ወይቤልም አልቦ እግዚአ አግብርቲከስ መጽኑ ይሣዩጡ እክለ ፤

አቤቱ እንዲህ አይደለም ፤ ባሮችህስ እህል ልንሸምት መጥተናል እንጂ ፤

፲፩፤ ወኩሉን ደቂቀ አሐዱ ብእሲ ንሕነ ፤ ወኢኮነ ሰብአ አይን አግብርቲከስ ፤

አቤቱ እንዲህ አይደለም፤ ባሮችህስ እህል ልንሸምት እንጂ

ሰላዮችም አይደለንም ፤ በዚያ ውም ላይ ሁላችንም የአንድ ሽማግሌ ልጆች ነን ፤ (ሐተታ) ሰላይ ከአንድ አገር አንድ ሰው፣ ከአንድ አገር አንድ ሰው ተወጣጥቶ ነው እንጂ የሚመጣ ፤ የአንድ ሽማግሌ ልጆች አንድ ሁነን እንለቅ ብለን እንዲህ ሁነን እንመጣለን ? አሉት ፤

፲፪፡ ወይቤሎሙ አልቦ አላ ሰብአ አይን አንትሙ፣ ወመጸእክሙ ታላ ምሩ ግዕዝ ብሔር ፤

የአገሩን አካላትን ልታዩ የመጣችሁ ሰላዮች ናችሁ እንጂ እህል ልትሸምቱ የመጣችሁ አይደላችሁም፤ በዚያው ላይ አንድ ሰው እንዲህ አስተካክሎ እያንዳንዱን ዐሥር ልጅ ያደርሳል? አላቸው ፤

፲፫፡ ወይቤልዎ ፲ቱ ወ፪ቱ ንሕነ አግብርቲክ ወአጋው ንሕነ በብሔር ከነፃን ፤

እኛ ባሮችህስ እንዲያውም በከነፃን ምድር ከአንድ አባት የተወለድን ዐሥራ ሁለት ወንድማማቾች ነበርን ፤

ወሁሎ አሐዱ ኅበ አቡነ ዘይንዕስ ፤ አንዱ ትንሹ ወንድማችን ከአባታችን ዘንድ ቀርቷል ፤

ወካልዕሰ ሞተ ፤ አንዱ ታላቁ ግን ሞቷል አሉት ፤

፲፬፡ ወይቤሎሙ በእንተዝ እብለክሙ ሰብአ አይን አንትሙ ፤

ጉበኞች ናችሁ ያልኳችሁ ስለዚህ ነገራችሁ ነው ፤ ቀድሞ ዐሥር ፣ አሁን አሥራ ሁለት ነን አላችሁ ፤

፲፭፡ ወበእንተዝ ትትግወቁ ፤

በዚህ ነገራችሁ ጉበኞች መሆናችሁ ትታወቃላችሁ ፤

ሕይወተ ፈርዖን ከመኖሩ ሲታወቅ እምዞዎ ለእመ ኢየሱስም ለእኔ ከመሆኔ ዘይንዕስ ፤

ከአባቱ ዘንድ አለ ያላችሁትን ትንሹን ወንድማችሁን ካላመጣችሁት ከዚህ እንዳትወጡ የፈርዖን በረከት አይደርብኝ ፤

፲፮፡ ፈንወ አሐደ እምኔክሙ ወያም ጽኦ ለእኔክሙ ፤

አሁንም ከናንተ አንዱን ልካችሁ ወንድማችሁን ያምጣው፤

ወአንትሙሰ ንበሩ እስከ ይትግወቅ ነገርክሙ ለእመ አማኝ ትብሉ፣ ወለእመ አልቦ ፤

እናንተስ ነገራችሁ እውነትም እንደሆነ ፣ አስትም እንደሆነ እስኪታወቅ ድረስ ከዚህ ተቀመጡ ፤

ወእመ አኮሰ ሕይወተ ፈርዖን ከመሰብአ ዓይን አንትሙ ፤

ይህ ካልሆነ ግን ጉበኞች መሆናችሁ ነውና ከዚህ እንዳትወጡ

የፈርዖን በረከት አይደርብኝ አለ ፤

፲፯፡ ወአንበሮሙ ውስተ ቤተ ሞቅሕ እስከ ሠሉስ መዋዕል ፤

ይህን ብሎ እስከ ሦስት ቀን ድረስ በግዞት ቤት አሰነበታቸው ፤

፲፰፡ ወእምዞ ይቤሎሙ ከመዝ ግበሩ ወተሐይወ ፣ እስመ አንሰ እፈርሀ ለእግዚአብሔር ፤

ከሦስት ቀን በኋላ እንዲህ አላቸው ፣ እኔ እግዚአብሔርን እፈራዋለሁና ከዚህ ከግዞት ቤት እንዳትሞቱ እንዲህ አድርጉ ፤

፲፱፡ ወእመሰ ስንእ አንትሙ ይንበር ፩ዱ እምኔክሙ ውስተ ሞቅሕ ፤

ስምም ከሆናችሁ ማለት ፣ ሰላዮች ካልሆናችሁ ፣ እህል ልትሸምቱ የመጣችሁ የአንድ ሽማግሌ ልጆች ከሆናችሁ ፣ ከእናንተ አንዱ መያዣ ሁኖ ከግዞት ቤት ይቆይ ፤

ወአንትሙሰ ሐሩ ወሰዱ እክለክሙ ዘተሞዮካክሙ ፤

የቀራችሁት ግን የሸመታችሁትን እህል ይዛችሁ ሒዳችሁ ፤

፳፡ ወአምጽኦ ኅበዩ እንዋክሙ ዘይንዕስ ፤

ያንን ታናሽ ወንድማችሁን ወደኔ ይዛችሁት ኑ ፤

ወነእምኔክሙ ታለክሙ ፤

ያንን ታናሽ ወንድማችሁን ያመጣችሁት እንደሆነ ነገራችሁን እንቀበላችኋለን ፤

ወእመ አኮሰ ትመውቱ ፤

ይህን ካላደረጋችሁ ግን ትሞታላችሁ ፤

ወግበሩ ከግሁ ፤

አሁን እንደ ነገርኳችሁ አድርጉ አላቸው ፤

፳፩፡ ወተሰህሉ በበይናቲሆሙ አማን በኃጢአትነ ረከዕነ ፤

እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ ፣ በእውነት በሠራነው ኃጢአት ይህ ሁሉ መከራ አገኘን ፤

እስመ ተግወርነ ሥቃዩ ለእኔን እንዘ ያስተምህረኝ፣ ወኢሰማዕናሁ አሜሁ፣

እስኪ ምን ባደረግሁ ትሸጡኛላችሁ ? ትደበድቡኛላችሁ ? እያለ እያለቀሰ ሲነግረን ፣ ወንድማችንን ያን ጊዜ አንሰማው ብለን ሳያሳዝነን ቸል ብለንዋልና ፤

ወበእንተ ዝንቱ መጽኦ ላዕሌነ ዝንቱ ሥቃይ ፤

ስለዚህ ነገር በወንድማችን ግፍ ይህ ሁሉ መከራ መጣብን ተባባሉ ፤

፳፪፣ ወአውሥሎም ሮቤል ወይቤ ሎሙ ኢይቤለክሙኑ ኢተአምጹ ሕፃነ ወኢሰማዕክሙኒ ፤

ሮቤልም አልሰማ አላችሁኝ እንጂ እኔማ ይህን ብላቴና አትበድሉ ብያችሁ አልነበረ ምን ፤

ናሁ የም ደሙ ይትኃሠሠክሙ፤

እነሆ ዛሬ ደሙ ሊያጠፋችሁ ይመራመራችኋል አላቸው ፤

፳፫፣ ወእሙንቱስ ኢያእመና ከመ ይሰምዖሙ የሴፍ እስመ መተር ጉም ሀሎ ማዕከሉሙ ፤

የዕብራይስጥና የግብፅ ቋንቋ የሚያውቅ መተርጉም በመካ ከላቸው ነበረና ያንጊዜ ግን የለም ነበረና ፤ የሴፍ እንዲሰ ማቸው አላወቁም ነበር ፤ አን ድም መተርጉም የሴፍ ፤ በመ ካከላቸው ሳለ የሴፍ እንዲሰ ማቸው አላወቁም ፤

፳፬፣ ወተግሳሠ የሴፍ እምነቤሆሙ ወበከዩ ፤

የሴፍም እንባ ቢፈላበት ከነሱ ተለይቶ ሒዶ አለቀሰ ፤

ወእምነ ገብዓ ነቤሆሙ ወተናገሮሙ፤ ከዚህ በኋላ እንባውን በውሀ ታጥቦ ተመልሶ ወንድሞቹን ተነጋገራቸው ፤ (ሐተታ) ምን ብሎ ተነጋግሯቸዋል ቢሉ ከና ንተ አንዱ ይቅርና የቀራችሁት ሒዱ ብሏቸዋል ፤

ወነሥእ ለስምዖን ወአሠሮ በቅድሚ ሆሙ ፤

ስምዖንን እያዩት በፊታቸው ይዞ አሠረው፤ (ሐተታ) አላሠ ረውም ብለው ቸል እንዳይሉ፤ ፈጥነው እንዲመጡ ብሎ እያ ዩት አሠረው፤ ስምዖንን አሥሮ ማስቀረቱ ስለምን ነው ?

ቢሉ ፤ አልመከሩብኝም መስ ሎት ፤ የሴፍ ፤ ካንዱም ካን ዱም ተጠግቷል ፤ ከስምዖን ቢጠጋ በሰይፍ ጥፊ መትቶት ነበርና ፤ መከራን ይቅመሰው ብሎ፤ የሴፍንስ ያህል ሰው እንዲህ ያለ በቀል አያደርግም፤ አፍቅሮ ጸላእት እንዲሆንለት፤ ከእሾህ ከእንቅፋቱ አርፎ ሲበላ ሲጠጣ ይሰንብት ብሎ ነው ፤

፳፭፣ ወእዘዘ የሴፍ ያምጽኦ እገዋ ሆሙ ፤ ወይደዩ ሎሙ እክለ ፤

የሴፍም ዳውላቸውን አቁማ ዳቸውን አምጥታችሁ እህሉን ቋጥሩላቸው ፤

ወወርቆሙኒ ለለጅዱ ይደዩ ውስተ አጎላሊሆሙ ፤

ሊሸምቱበት ያመጡትን ወርቃ ቸውንም ለእያንዳንዱ በአቁማ ዳቸው መልሳችሁ እያገባችሁ ቋጥሩላቸው ብሎ ሸሙን አዘዘ ፤

ወከማሁ ገብሩ ፤ እንዳዘዘቸውም አደረጉ ፤

፳፮፣ ወወግኑ እክሎሙ ዲበ አዕዱጊ ሆሙ ፤ ወኃለፋ እምሆዩ ፤

የሸመቱትን እህላቸውን በወ ደል ኃዛቸው ላይ ጭነው ከግ ብፅ ወጥተው ሒዱ ፤

፳፯፣ ወፈትሐ አሐዱ ኃሥሎ በነበ ኃደሩ ከመ ያውዕእ እክለ ለአዕዱጊ ሆሙ፤ ወረከበ ዕቁረ ወርቆ ውስተ አፈ ኃሥሎ ፤

ከነዚያ አንዱ ካደሩበት ቦታ ለአሁዮቻቸው ገፈራ ለመስጠት አቁማዳውን ቢፈታ፤ ከአቁማ ዳው አፍ ወርቁን ተቋጥሮ አገ ኘው ፤

፳፰፣ ወይቤሎሙ ገብዓኒ ሊተሰ ወር ቅዩ ወናሁ ውስተ አፈ ኃሥልዩ ረከብ ከም ፤

እኔስ የሸመትሁበት ወርቅ ተመ ለሰልኝ፤ እነሆ በአቁማዳዬ አፍ ተቋጥሮ አገኘሁት አላቸው ፤

ወደንገምሙ ልበሙ ፤ ወተሐውኩ በበይናቲሆሙ ፤

ልቡናቸው ደንግጠባቸው እርስ በእርሳቸው ታወኩ ፤

ወይቤሎ ምንተ ረሰዩን እግዚአብሔር ወምንትኑክ ከመዘ ፤

ይህ ነገር ምንድን ነው ? እግ ዚአብሔር ለምን እንዲህ አደ ረገን እያሉ እርስ በርሳቸው ታወኩ ፤

፳፱፣ ወበጽሑ ኅብ ያዕቆብ አቡሆሙ ውስተ ምድረ ከነዓን ፤

ከግብፅ ወደ ከነዓን ተመልሰው ከአባታቸው ከያዕቆብ ዘንድ በደረሱ ጊዜ ፤

ወነገርዎ ኮሎ ዘረከበሙ ፤

በግብፅ ያገኛቸውን ነገር ሁሉ ነገሩት ፤

፴፩፣ ወይቤልም እኪተ ተናገረን ብእሲ በአለ ብሔር ወወደዩን ውስተ ቤተ ሞቅሕ፤ ወይቤለነ ከመ ሰብአ ዓይን ንሕነ ለብሔር ፤

አገረ ገዢው ክፉ ነገር ተናገረን፤ ማለት ሰላዮች ናችሁ ብሎ አሥሮ ወደ ግዛት ቤት አገባን፤

፴፪፣ ወንቤሎ ስንዕ ንሕነ ወኢኮነ ሰብአ ዓይን ፤

እኛስ ተስማምተን እህል ልን ሸምት መጥተናል እንጂ ሰላ ዮች አይደለንም ፤

፴፫፣ ወ፲ቱወ፪ቱ አጋው ንሕነ ደቂቀ ፩ዱ ብእሲ ፤

በዚያውም ላይ ዐሥራ ሁለታ ችንም ከአንድ አባት የተወለ ድን ወንድማማቾች ነን ፤

ወአሐዱ እምነነ ሞተ ፤

ከእኛ አንዱ ሞቷል ፤

ወዘይንዕስ ሀሎ ኅብ አቡሁ ውስተ ምድረ ከነዓን ፤

ትንሹም ወንድማችን በአገራ ችን በከነዓን ከአባቱ ዘንድ ቀርቷል አልነው ፤

፴፫፣ ወይቤሉን ውለቱ ብእሲ በአለ ብሔር ፣

አገረ ገዢውም እንዲህ አለን ፣

በዝንቱ ትትዓወቁ ከመ ስንዕ አን ትሙ፣ አሐደ እምኔክሙ ጎድጉ ዝዩ ጎቤዩ ፣

ከናንተ አንዱን ከኔ ዘንድ ትታ ችሁ ሒዳችሁ ያንን ወንድማ ችሁን ያመጣችሁ እንደሆነ ከአንድ አባት የተወለዳችሁ ወንድማማች መሆናችሁ በዚህ ይታወቃል፣ ከእናንተ አንዱን ከኔ ዘንድ ተዉት ፣

ወእክለክሙስ ዘተሣዮጥክሙ ንሥኡ ወሑሩ ፣

የሸመታችሁትን እህል ግን ይዛ ችሁ ሒዳ ፣

፴፬፣ ወእምጽእም ለእኩክሙ ጎቤዩ፣

ወንድማችሁንም ይዛችሁ ወደኔ አምጡት ፣

ወአአምር ከመ ስንዕ አንትሙ ወኢ ኮንክሙ ሰብአ ዓይን ፣

እንደዚህ የሆነ እንደሆነ ገብኛ እንዳይደላችሁ በፍቅር የመጣ ችሁ የአንድ ሰው ልጆችም እንደ ሆናችሁ አውቃለሁ ፣

ወአገብዎ እንከ ለክሙ ለእኩክሙኒ፣

ከዚያ በኋላ ወንድማችሁንም እመልስላችኋለሁ ፣

ወትትጊቤሩ ውስተ ብሔርነ ፣

ወደ አገራችን እየመጣችሁ ትን ግዳላችሁ አለን ብለው ነገሩት፣

፴፭፣ ወእምዝ ሶባ ሦጡ አጎሳሊ ሆሙ ረከቡ ኩሉሙ ዕቁረ ወርቆሙ ውስተ አጎሳሊሆሙ ፣

ከዚህ በኋላ አቁማዳቸውን በገ ለበጡ ጊዜ ፣ በአቁማዳቸው ውስጥ የተቋጠረ ወርቃቸውን ሁሉም አገኙ፣ (ሐተታ) ነጋዴ የሆነ እንደሆነ በመንገድ ጭነ ቱም ስንቁም እየራሱ ነው ፣ እሊህ ግን የአንድ ልጆች ናቸውና ያንዱን እየበሉ ገፊራ እያ ፈሰሱ ሒደው ከቤታቸው ሲደርሱ ፈትተው ቢያዩ ሁሉም ወርቃቸውን አግኝተዋል ፣

ወሶባ ርእዩ ወርቆሙ ፈርሑ እሙ ንቱሂ ወአብሆሙኒ ፣

ወርቃቸውንም ባዩ ጊዜ በእሳ ቸውም በአባታቸውም ፍርሃት አደረባቸው ፣ (ሐተታ) የስም ያን ዋጋ አድርጎ ሰጥቶን ይሆን ብለው ፣ ያዕቆብም ይሆናል እንጂ ብሎ በሁሉም ፍርሃት አደረባቸው ፣

፴፮፣ ወይቤሉሙ ያዕቆብ ሊተ ዳዕሙ አጎጣእክሙኒ ውሉደ ፣

ያዕቆብም እኔን ብቻ ልጅ አሳ ጣችሁኝ አላቸው ፣

ዮሴፍኒ አሁሎ፣ ወስምዖንሂ አሁሎ፣ ብንያምሃኒ ትነሥኡኒ ፣

ዮሴፍ ከኔ ጋራ የለ ፣ ስምዖንም የለ ፣ ደግሞ ብንያምን ትወስዱብኝ ነውን ?

ላዕሌዮን ዳዕሙ ኮነ ኩሉ ዝንቱ ነገር ፣

ይህ ሁሉ መክራ የተደረገ በእኔ ብቻ ነውን ? ወይስ በሌላም አለ ? ብሎ አዘነ ፣

፴፯፣ ወይቤሉ ሮቤል ለአቡሁ ክል ኤሆሙ ደቂቅዩ ቅትል ለእመ ኢያ ግባዕክም ነቤከ ፣ ወአወፍዮንዮ ሊተ ውስተ እዴዩ ለወልድከ ወአነ አገ ብሉ ለከ ፣

ሮቤልም አባቱን ልጅህን ለኔ በእጄ ስጠኝ ፣ እኔም መልሼ አመጣልሃለሁ ፣ ባልመልሰው ግን ሁለቱን ልጆቼን ግደላ ቸው አለው ፣ (ሐተታ) ያለ አላዋቂ አነጋገር ስለሆነ እንዲህ አለ እንጂ ፣ ያዕቆብ የልጅ ልጆቹን የሚገድል ሁኖ አይደለም ፣

፴፰፣ ወይቤሉሙ ኢይወርድ ወል ድዩ ምስሌክሙ ፣

ያዕቆብም ምንም ቢሆን ልጄ ብንያም ከናንተ ጋራ ወደ ግብጽ አይወርድም ፣

እስመ እኩሁኒ ሞተ፣ ወውእቱ ባሕ ቲቱ ተርፈ ፣

ወንድሙ ዮሴፍ ሞቶ እሱ ብቻ ቀርቷልና ፣

ለእመባ ከመ ደወዩ ወሞተ በፍኖት እንዘ ተሐውሩ ፣

ስትሔዱ በጉዳና ታሞ ቢሞት፣ ወታወርድም ለሲባትዩ ውስተ መቃ ብር ፣

በኑዝን ያረጀ ሰውነቴን በኑዝን ላይ ኑዝን ጨምራችሁ ወደ መቃብር ታወርዱታላችሁ አይሆንም አላቸው ።

ምዕራፍ ፵፬

፩፣ ወእምዝ ጸንዓ ረኃብ ውስተ ብሔር ፣

ከዚህ በኋላ በከነዓን አገር ረኃብ ጸና ፣

፪፣ ወሶባ አጎሳቁ ተሴሰዩ እክል ዘአ ምጽኡ እምብሔረ ግብጽ ፣

ከግብጽ ያመጡትን እህል በልተው በጨረሱ ጊዜ ፣ (ሐተታ) ተሸምቶ ባቁማዳ ጆሮ የመጣ እህል አይበረክትምና ፣

ወይቤሉሙ አብሆሙ ሑሩ ካዕባ አምጽኡ ለነ እክለ ተግይጠክሙ ንዳጠ ፣

አባታቸው ዳግመኛ ሒዳችሁ ጥቂት እኸል ሸምታችሁ አምጡልን አላቸው ፣

፫፣ ወይቤሉ ይሁዳ በሰማዕት አስምሰ ለነ ውእቱ ብእሲ በዓለ ብሔር፣ ወይቤሉን ኢትሬእዩ እንከ ገጽዮ

፲፩፡ ወርእዩ እል ይነብሩ ውስተ ምድረ ከነዓን ውእተ ላህ ቡነበ ዓወደ እክል ዘአጣታ ወይቤሉ ከመዝኑ ላህ ዘግብጽ ዐቢይ ፤

በከነዓን የሚኖሩ ሰዎች በአጣታ እህል አውድማ አጠገብ ይህን ልቅሶ አይተው የግብጽ ልቅሶ እንዲህ ጽኑዕ ነውን ? አሉ ፤

ወበእንተዝ ሰመይዎ ስሞ ላህ ግብጽ በማዕደተ ዮርዳኖስ ፤

ስለዚህም ነገር የቦታውን ስም የግብጽ ልቅሶ የተለቀሰበት ቦታ ብለው ጠሩት ፤ ይኸውም በዮርዳኖስ ማዶ ያለ ቦታ ነው ፤

፲፪፡ ወከመዝ ገብሩ ሎቱ ደቂቀ ፤

ልጆቹ እንዲህ አደረጉለት ፤

፲፫፡ ወአግብዕዎ ውስተ ምድረ ከነዓን ወቀበርዎ ውስተ በዓት እንተ ተማየጣ አብርሃም ለመቃብር እም ኤፍሮን ኬጥያዊ እንተ አንፃረ ምን ባሬ ፤

ከግብጽ ወደ ከነዓን አውጥተው አብርሃም ይቀመጥበት በነበረ አንፃር ለመቃብር ሊኾን አብርሃም ከኬጥያ ሰው ከኤፍሮን በገዛት ዋሻ ቀበሩት ፤

፲፬፡ ወገብዓ ዮሴፍ ውስተ ግብጽ ውእቱ ወኮሎሙ እል ዓርጉ ምስሌሁ ጎበረ ይቅብርዎ ለአቡሆሙ ፤

ዮሴፍም አባታቸውን ይቀብሩ ዘንድ ከእሱ ጋራ በአንድነት

የወጡትን ሁሉ አስከትሎ ወደ ግብጽ ተመለሰ ፤

ወአኃዊሁኒ ፤

ወንድሞቹም ተመለሱ ፤

፲፭፡ ወእምዝ ሶበ ርእዩ አኃዊሁ ከመሞተ አቡሆሙ ይቤሉ ዮጊ ይዜከር ብነ ዮሴፍ እኪተ እንተ ገበርነ ላዕልሁ ወያገብእ ለነ ፍዳሃ ለኮላ እኪት እንተ አርአይናሁ ፤

ከዚህ በኋላ ወንድሞቹ አባታቸው እንደ ሞተ በአዩ ጊዜ ፤ ወይም እንጂ ዮሴፍ በእሱ ላይ ያደረገውን መከራ አስቦ ያሳየውን የመከራ ሁሉ ብድራት በእኛ ይመልሱብን ይሆናል ብለው ፤

፲፮፡ ወመጽአ ጎበ ዮሴፍ አጎዊሁ ወይቤልዎ ፤ አቡከ እምሕሎ እምሐለነ ዘእንበለ ይሙት ፤

ወንድሞቹ ከዮሴፍ ዘንድ መጥተው እንዲህ አሉት ፤ አባትህ ሳይሞት መሐላን አምሎናል ፤

፲፯፡ ወይቤ ከመዝ በልዎ ለዮሴፍ ጎድግአ ሎሙ ፤ አበሳሆሙ ወጌ ጋዮሙአ እስመ እኪተ አርአዩከ ፤

መከራ አጽንተው በሃልና፣ በደላቸውን ኃጢአታቸውን ይቅር በላቸው ብሎሃል ብላችሁ ለዮሴፍ ንገሩት ብሎናል ፤

ወይእዜኒ ሥረይ ሎሙ ኃጢአቶሙ ለአግብርቲክ በአምላክሙ ለአበዊከ ፤

አሁንም በአባቶችህ ፈጣሪ የባሮችህን ኃጢአታችንን ይቅር በለን ብለው ነገሩት ፤

ወበከዩ ዮሴፍ እንዘ ይትናገርዎ ፤

ይህንንም ሲናገሩት ዮሴፍ አለቀሰ ፤ እንዲህ ማለታቸው ጠርጥረውኝ ነው ? ብሎ ፤

፲፰፡ ወመጽአ ጎበሁ ወይቤልዎ ናሁ ንሕነ ኮነ አግብርተ ለከ ፤

ወንድሞቹም ወደ እሱ ቀርበው እነሆ እኛ የአንተ ተገገሮች ኾነናል አሉት ፤

፲፱፡ ወይቤሎሙ ዮሴፍ ኢትፍርሁ፣ እስመ እምእግዚአብሔር ኮነ ፤

ዮሴፍም በእግዚአብሔር ፈቃድ የተደረገ ነውና አይዟችሁ አትፍሩ አላቸው ፤

፳፡ አንትሙሰ መከርክሙ እኪተ ላዕልዩ ፤ ወእግዚአብሔር ባሕቱ መከረ ሠናይተ ላዕልዩ ከመ ይኩን ዮም በዘይሴሳይ ሕዝብ ብዙላ ፤

እናንተስ በእኔ ላይ ክፉ ምክር መክራችሁ ነበረ፣ እግዚአብሔር ግን ብዙ ወገን በሚመገብ ገንዘብ ዛሬ ይደረግ ዘንድ ለእኔ በሳ ነገርን መከረ እንጂ ፤

፳፩፡ ወይቤሎሙ ኢትፍርሁ አነ እሴስየክሙ ወለቤትክሙሃ ፤

አሁንም አይዟችሁ እናንተንም ወገኖቻችሁንም እመግባችኋለሁ አትፍሩ አላቸው ፤

ወጸውዎሙ ወተናገሮሙ ዘይበውዕ ውስተ ልቦሙ ፤

ጠርቶ ከልባቸው ጥልቅ ብሎ የሚገባ ነገርን ነገራቸው ፤

፳፪፡ ወነበረ ዮሴፍ ውስተ ግብጽ ውእቱ ወአኃዊሁ ወኮሎ ቤተ አቡሁ፣

ዮሴፍም ከወንድሞቹ ጋራ ፤ ከአባቱ ቤተሰቦችም ሁሉ ጋራ በግብጽ ኖረ ፤

ወሐይወ ዮሴፍ ፫ተ ወ፲ተ ዓመተ፣

ዮሴፍም መቶ ዐሥር ዘመን ኖረ ፤

፳፫፡ ወርእዩ ዮሴፍ ደቂቀ ኤፍሬም እስከ ማልስ ትውልድ ፤

ዮሴፍም የኤፍሬምን ልጆች እስከ ሦስት ትውልድ ድረስ አየ ፤

ወደቂቀ ማኪር ወልደ ምናሴ እለ ተወልዱ ላዕል ሕዕኑ ለዮሴፍ ፤

በዮሴፍ ጉልበት ያደጉ የምናሴ ልጆች ፤ የማኪርን ልጆች አየ ፤

፳፬፡ ወይቤሎሙ ዮሴፍ ለአኃዊሁ ፤

ዮሴፍም ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው ፤

አንሰ እመውት ወእግዚአብሔር ይሔ ውጸክሙ ፣

እኔ እሞታለሁ እግዚአብሔር እናንተን በረድኤት ይጎበኛችኋል ፤

ወያወዕለክሙ እምዛቲ ምድር ወያበ ውክሙ ውስተ ምድር ዘመሐለ ለአ በዊነ ኦብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ፣

ከዚህች አገር አውጥቶ ለአባቶቻችን ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ ወደማለላቸው አገር ያገባችኋል አላቸው ፤

፳፮፣ ወአምሐሎሙ ዮሴፍ ለደቂቀ እስራኤል ፣ ወይቤሎሙ አመ ይሔ ውጸክሙ እግዚአብሔር አውዕኡ አዕዕምትዮ እምዛዩ ምስሌክሙ ፣

ዮሴፍም የእስራኤልን ልጆች እግዚአብሔር በረድኤት በጎበኛችሁ ጊዜ አጥንቴን ይዛችሁ ውጡ እንጂ ከዚህ አትተዉ ብሎ አማላቸው ፣ እንድም ለጊዜው ዐአት እንዳላቸው ለማጠየቅ ነው ፣ ፍጻሜው ግን ግብጽ የመቃብር ፣ ከነዓን የትንሣኤ ፣ ግብጽ የገሃንም፣ ከነዓን የመንግሥተ ሰማይ አምሳል ናትና፣ (ሐተታ) ያዕቆብም እንዲህ አለ ዮሴፍም እንዲህ አለ፣ ስለምነው ቢሉ፣ አባቶቻችን እንዲህ ማለታቸው መውጣታችንን ቢያውቁ ነው ብለው እንዲነቁ ፣ እንዲተጉ ፣ እንድም ለማስጸየፍ ፣ አባቶቻችን አጥንታችን ስንኳ ከዚህ አይቅር ብለዋል ብለው እንውጣ እንዲሉ ፤

፳፯፣ ወሞተ ዮሴፍ በጀት ወ፲ቴ ዓመት ፣

ዮሴፍም በመቶ ዐሥር ዘመነሞተ ፣

ወአምግዛዎ ወሚምም በነፍቅ ውስተ ብሔረ ግብጽ ፣

ሸቱ ቀብተው በሣጥን አድረገው በግብጽ አኖሩት ፤

ተፈጸመ አራት ዘልደት በሰላም እግዚአብሔር ፈጣሪ ኩሉ ፍጥረታት ፣

ሃያ ሁለቱን ሥነ ፍጥረት በፈጠረ በእግዚአብሔር አጋዥነት ፣ የሥነ ፍጥረትን ነገር የሚናገር አራት ዘልደት ደረሰ ተፈጸመ፣ ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፤

አነሣሥቶ ለአስጀመረን፣ አተጋግቶ ለአስፈጸመን፣ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው፣

አሜን

መ ቅ ድ ም

አራት ዘፀአት ዜና ዘፀአት ሲል ነው፣ እስራኤል ከግብፅ መውጣታቸውን የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው፣ መውረዳቸውን ተናግሮ ነበርና መውጣታቸውን ተናገረ፣ ምነው ይህንማ ተናግሮት አልነበረም ስለምን ደገመው ቢሉ፣ ከቆመ በት አያይዞ ተናገረ፣ አንድም በመካከል ነገር እንዳልቀረው ሲያጠይቅ፣ አንድም ለአብርሃም የነገረው ተስፋ እንዳልቀረ ሲያጠይቅ፣ ዘፍ፣ ፲፭፣ ፲፫፣ ፲፱፣ አንድም ከመ ወጽኡ ሲል ነው፣ ሰባ ሆነው ወርደው ይህን ያህል ሁነው ወጡ ለማለት፣ ይህ አርእስት ነው፣ ፫፣ ፻፲፣ ለመጻሕፍት ሁሉ አርእስት ሲሰጡ አርእስት ሰጥተውታል፣ እርሱ ግን ነገሩን ዝውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ብሎ ያመጣዋል፡፡

ምዕራፍ ፩

የአራት ዘፀአት አንደኛው ምዕራፍ ይህ ነው፣ አንድም ምዕራፍ አሐዱ ይላል፣ ከስምንቱ ብሔረ አራት የአንደኛው የአራት ዘፀአት ምዕራፍ ይህ ነው፣ ለሁሉም ምዕራፍ ምዕራፍ

አላቸውና አንድም ምዕራፍ አሐዱ አሐዱ ይላል፣ ከስምንቱ ብሔረ አራት የአንዱ የአራት ዘፀአት አንደኛው ምዕራፍ ይህ ነው፣ አንድም ምዕራፍ ክልኤቱ አሐዱ ይላል፣ ለአራት ዘልደት ሁለተኛ የሚሆን የአራት ዘፀአት አንደኛ ምዕራፍ ይህ ነው፣

፩፣ ዝውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ ቦኡ ብሔረ ግብጽ ምስሌ ያዕቆብ እቡሆሙ ብእሲ ብእሲ ወቤቱ፣

አንዱም አንዱ ወገኑና፣ አንዱም አንዱ ሰው ከአባታቸው ከያዕቆብ ጋራ ወደ ግብጽ አገር የገቡ የእስራኤል ልጆች ስማቸው ይህ ነው፣ ብእሲ ብእሲ ብሎ አንድ አርእስት፣ ወቤቱ ብሎ ሁለት አርእስት ተናገረ፣ ወቤቱ ያለው ደቂቀ እስራኤል ላለው ነው፣ ብእሲ ብእሲ ያለውን ወደፊት ያመጣል፡፡

፪፣ ቦኡ ሮቤል ወስምን ሌዊ ወይሁዳ፣

ሮቤል ስምያን ሌዊና ይሁዳ፣

፫፣ ይሳኮር ወዛብሎን ዳን፣

ይሳኮር፣ ዛብሎንና ዳን፣

፬፣ ወንፍታሌም ጋድ ወአሲር ውብንያም፣

ንፍታሌም፣ ጋድ፣ አሲርና ብንያም ናቸው፣